

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

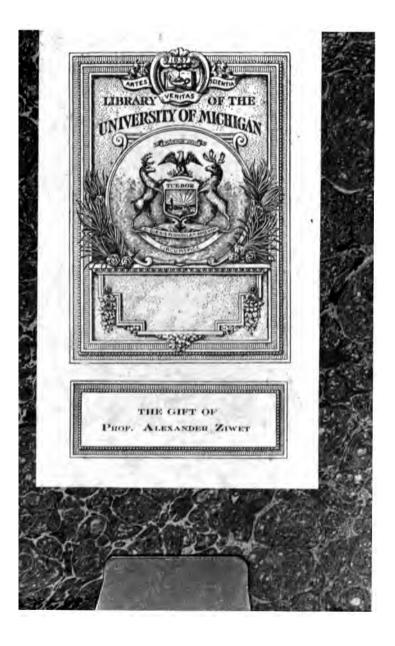
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

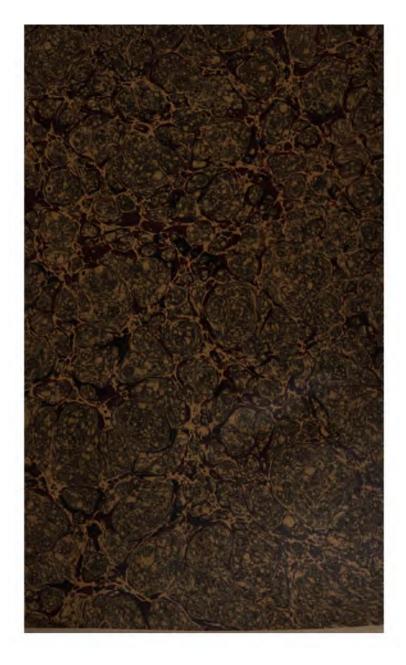
We also ask that you:

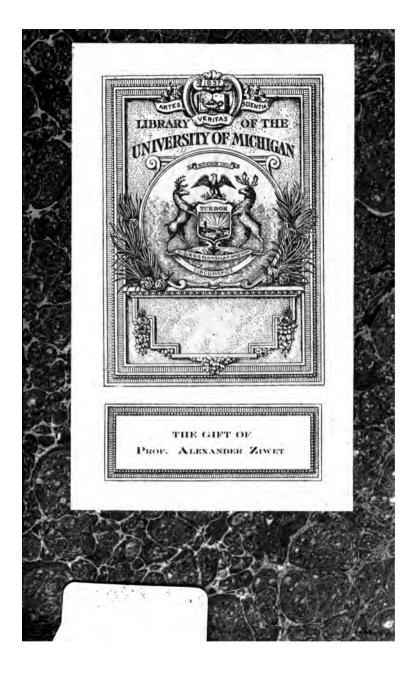
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

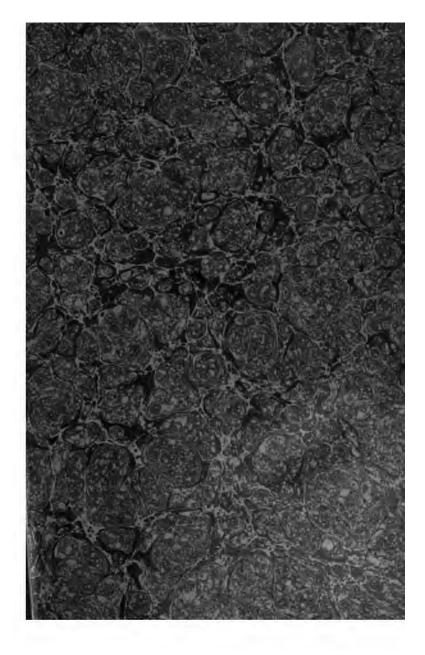
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

.-.

e^{l s} PA EE 5, 891 38 ' . A4 18

•

.

· ·

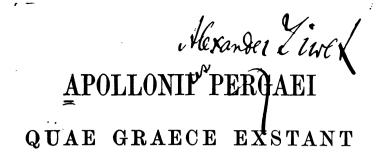
•

•

.

•

. . . • • .

CUM COMMENTARIIS ANTIQUIS.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,

DR. PHIL.

UOL. I.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCI.

19:14

aley. Zivet 97. 8-30-1922 2 vr6,

.

1

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Conica Apollonii Pergaei, quae mathematicorum consensu summis iustissimisque efferuntur laudibus, post Halleium neminem editorem inuenerunt. et fortasse mathematicis, qui res solas spectant, aliquatenus interpretationibus satis fit; sed ne de iis dicam, quorum interest scire, quibus uerbis Apollonius ipse usus sit, et qua ratione formulas signaque no-· strorum mathematicorum acquare potuerit, ipsis illis interpretationibus fundamentum certum tandem aliquando iactum esse oportet; quod Halleius, qui adhuc solus Conica Graece edidit, neque uoluit facere neque potuit, quae erat illis temporibus ratio artis criticae. itaque nouam editionem Conicorum codicibus Graecis perlustratis et collatis parare decreui, praesertim cum uiderem, editionem Halleii tam raram esse, ut etiam immodico pretio uix ac ne uix quidem posset comsed ab initio mihi constabat, eos tantum parari. libros, qui Graece exstarent, mihi tractandos esse. 'nam quamquam me non fugiebat, editionem ita mancam et quasi detruncatam fore, tamen a me impetrare non potui, ut interpretationem librorum V-VII, quam ex Arabico fecerat Halleius, nullis subsidiis criticis • adjutus repeterem. et codices Arabicos propter linguae illius ignorantiam ipse adire non potui. imperfectum igitur maneat opus, donec aliquis linguae Arabicae

peritus codicibus Arabicis collatis nouam recensionem illorum librorum instituerit. et ut sperare possimus, hoc breui futurum esse, effecit L. L. M. Nixius edita dissertatione, quae inscribitur Das fünfte Buch der Conica des Apollonius von Perga in der arabischen Uebersetzung des Thabit Ibn Corrah (Lipsiae 1889). qui ut opus bene et utiliter inceptum ad finem perducat, mecum optabunt, quicunque scripta mathematica Graecorum nouerunt coluntque.

Quattuor libris Conicorum, qui Graece supersunt, in uolumine altero adiungam fragmenta et Conicorum et reliquorum operum Apollonii, quae Graece habemus, et praeterea lemmata Pappi et commentaria Eutocii. constat, huius uiri recensionem librorum I—IV solam relictam esse; quare id primum mihi agendum erat, ut ea e codicibus restitueretur. quantum de pristina Conicorum forma ueri similiter statui potest, in prolegomenis criticis uoluminis alterius colligam; ibidem de cognatione codicum uberius exponam. hic breuiter indicabo, quibus codicibus nitatur recensio mea, et quanti quisque aestimandus sit. sunt igitur hi:

 V — cod. Vatican. Gr. 206 bombyc. saec. XII—XIII, fol., duobus uoluminibus constans; continet fol. 1—160 Conicorum libros I—IV, fol. 161—239 Sereni opuscula. in fine mutilus est et omnino pessime habitus; singula folia plerumque charta pellucida inducta sunt. manus recentior (m. 2) lacunas quasdam (in Sereno) expleuit et in Apollonio nonnulla addidit et emendauit, manus recentissima (m. rec.) in margine nonnulla adscripsit. contuli Romae 1887.

- v cod. Vatic. Gr. 203, bombyc. saec. XIII, fol.; inter alia Conica continet fol. 56-84 e V descripta. cum e V descriptus sit, antequam is tempore et situ male habitus est, utilis est ad eos locos supplendos, qui in V euanuerunt uel correcti sunt; etiam figurae, quae interdum in V cum marginibus sublatae uel detruncatae sunt, saepe e v restitui potuerunt. inspexi codicem Romae 1887 et enotaui, quae opus esse uidebantur.
- c cod. Constantinopolitanus palatii ueteris nr. 40 bombyc. saec. XIII—XIV, fol., situ et madore paene pessumdatus, ceterum codicis V gemellus. is, cum a Fr. Blassio protractus esset et descriptus (Hermes XXIII p. 622 sq.), intercedente Ministerio nostro, quod res rationesque externas moderatur, Hauniam missus est et totus a me collatus 1889, sed cum plerumque cum V consentiat, scripturam plenam in adparatu non dedi, sed ea tantum, quae meliora praebet, sane paucissima; reliquam scripturae discrepantiam in prolegomenis criticis notabo. Conica habet fol. 349—516.
- p cod. Paris. Gr. 2342 chartac. saec. XIII, fol. totum contuli Hauniae 1888, sed cum ab homine sermonis mathematicorum Graecorum peritissimo impudenter interpolatus sit, in adparatum eas tantum scripturas recepi, quae ad uerba Apollonii emendanda facerent; reliquas prolegomenis seruaui. quae meliora habet, sine dubio pleraque coniectura inuenta sunt.

ceterorum codicum nullum prorsus usum esse, in prolegomenis demonstrabo, nisi quod e cod. Paris. 2356 chartac. saec. XVI unam et alteram coniecturam probam recepi.

itaque recensio Conicorum tota codice V nititur, cuius scripturas omnes in adparatu indicaui. sicubi eius scriptura retineri non poterat, auctorem scripturae receptae nominaui ("corr."). qua in re praeter codices mihi praesto fuere:

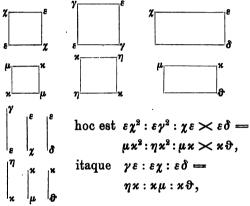
- Memus Apollonii Pergei philosophi mathematiciqve excellentissimi Opera per Doctissimum Philosophum Ioannem Baptistam Memum Patritium Venetum Mathematicarumque Artium in Vrbe Veneta Lectorem Publicum De Graeco in Latinum Traducta et nouiter impressa. Venet. MDXXXVII fol.
- Comm. uel Command. Apollonii Pergaei conicorum libri quattuor... F. Commandinus Vrbinas mendis quamplurimis expurgata e Graeco conuertit et commentariis illustrauit. Bononiae MDLXVI fol.

Halley — Apollonii Pergaei Conicorum libri octo et Sereni Antissensis de sectione cylindri et coni libri duo, ed. E. Halleius. Oxoniae MDCCX fol.

de fontibus horum librorum in prolegomenis uidebimus. Memo et Commandino emendationem tum quoque tribui, ubi tacite ueram scripturam interpretantur, nisi etiam errore non perspecto eodem modo interpretati essent.

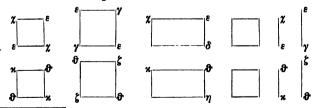
in interpretatione mea propositiones Apollonii citaui libro et propositionis numero, ubi eiusdem libri sunt, solo numero propositionis indicato; "Eucl." Elementa, "dat." Data Euclidis significat; lemmata Pappi numeris in Graeco ab Hultschio positis citantur.

Dixi infra p. 293 et alibi, in V interdum rectangula rectasque descripta esse; quae figurae quid significent, hic exponam. explicandi uiam mihi monstrauit Hieronymus G. Zeuthen, uir de Apollonio optime meritus. primum igitur in II, 50 inueniuntur hae figurae*):

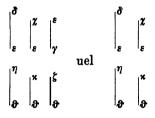
quae est ratiocinatio Apollonii p. 292, 27-294, 9. ergo figuras illas aliquis adscripsit ad ratiocinationem Apollonii illustrandam oculisque subiiciendam.

eodem modo paullo infra:

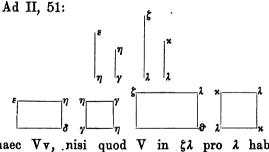

*) Ubi V mutilus est, figuras e v suppleui; c eadem fere habet

quae figurarum series ad p. 296, 17 sq. pertinet, sed tam mutila est, ut difficile sit dictu, quo modo ordinanda sit. nam in V sola secunda series rectangulorum exstat, quorum unum litteris caret; reliqua e v petita sunt. omnia ordine decurrent, si quattuor illae rectae primo loco ponentur et pro duobus quadratis litteris carentibus describentur hae rectae

tum enim habebinus: quoniam $\chi \varepsilon : \gamma \varepsilon = \varkappa \vartheta : \vartheta \zeta$, erit $\chi \varepsilon^2 : \varepsilon \gamma^2 : \chi \varepsilon \times \varepsilon \vartheta = \varkappa \vartheta^2 : \vartheta \xi^2 : \varkappa \vartheta \times \vartheta \eta$; quare $\vartheta \varepsilon : \chi \varepsilon : \varepsilon \gamma = \eta \vartheta : \varkappa \vartheta : \zeta \vartheta$ (uel $\vartheta \varepsilon : \chi \varepsilon = \eta \vartheta : \varkappa \vartheta$).

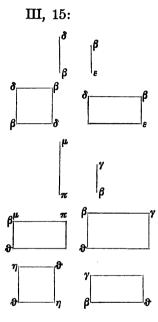

haec $\nabla \mathbf{v}$, nisi quod ∇ in $\zeta \lambda$ pro λ habet \varkappa . praeterea in vc post quattuor rectas adduntur hae $\begin{vmatrix} \eta & \eta \\ \delta & \eta \end{vmatrix} \stackrel{\lambda}{\rho} \begin{vmatrix} \varkappa & (\text{in } \lambda \vartheta \text{ littera } \vartheta \text{ in solo c seruata est}). \\ \text{has rectas si cum Zeuthenio ultimo loco} \\ \iota & \text{ponemus, habebinus} \\ \varepsilon \eta : \eta \gamma = \zeta \lambda : \varkappa \lambda \text{ et } \varepsilon \eta > \eta \delta : \eta \gamma^2 = \zeta \lambda > \lambda \vartheta : \varkappa \lambda^2;$

VIII

PRAEFATIO.

quare $\eta \delta: \eta \gamma = \lambda \vartheta: \varkappa \lambda$, h. e. demonstrationem ab Apollonio omissam, triangulos $\varkappa \vartheta \lambda$, $\gamma \eta \delta$ similes esse, u. p. 304, 17-19 et conf. Pappi lemma VII.

haec series figurarum illustrat, quae habet Apollonius p. 344, 14-24. in codicibus Vvc hae sunt discrepantiae: ante primas rectas habet V

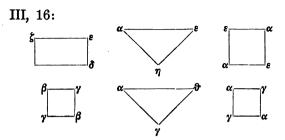
in quadrato $\delta\beta^2$ inferius β hab. vc, om. V, pro inferiore δ hab. ϵ Vvc; rectam $\gamma\beta$ solus c habet; in rectangulo $\beta\vartheta > \mu\pi$ in latere inferiore add. litt. $\eta - \vartheta$ Vvc; rectangulum $\beta\gamma > \beta\vartheta$ solus habet c; in quadrato $\eta\vartheta^2$ omnes litteras om. V,

superiores η , ϑ vc; pro rectangulo $\gamma\beta > \beta\vartheta$, quod omisit V, triangulum $\gamma\beta\vartheta$ habent vc; deinde v solus addit

erroribus emendatis hoc efficitur:

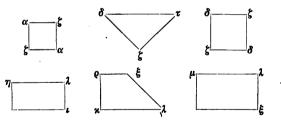
 $\delta \beta : \beta \varepsilon = \delta \beta^2 : \delta \beta \times \beta \varepsilon = \mu \pi : \gamma \beta$ $= \mu \pi \times \beta \vartheta : \beta \gamma \times \beta \vartheta = \vartheta \eta^2 : \beta \gamma \times \beta \vartheta.$

hunc ordinem praebet c, in V binae figurae componuntur. in primo rectangulo δ om. V; in priore triangulo ε et η permutat c, in altero γ om. V; in quadrato $\alpha \gamma^2$ litteras inferiores om. V, α inferius c. illustrantur uerba Apollonii p. 350, 5 sq.

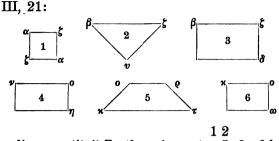
 $\zeta\varepsilon \times \varepsilon\delta: \alpha\varepsilon\eta: \alpha\varepsilon^2 = \gamma\beta^2: \alpha\vartheta\gamma: \alpha\gamma^2.$

III, 19 (in extrema prop. 17 leguntur):

hanc seriem om. c, primas tres figuras hab. v, om. V; in $\alpha \xi^2$ litteras inferiores om. v; in $\eta \lambda > \lambda \iota$ litteras η , λ om. V, μ et α earum loco hab. v; in $\rho \varkappa \lambda \xi$ litt. ξ om. V, pro ea ξ hab. v; in $\mu \lambda > \lambda \xi$ litt. μ , λ hab. v, om. V. illustratur, ut uidit Zeuthen, locus p. 358, 2 sq.

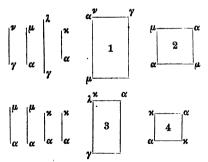
 $\alpha \zeta^2 : \delta \tau \zeta : \delta \zeta^2 = \eta \lambda \times \lambda \iota : \varrho \xi \lambda \varkappa : \mu \lambda \times \lambda \xi.$

ordinem restituit Zeuthen; in c est $4\frac{5}{3}$, fig. 6 hab. v,

om. Vc. in fig. 1 pro inferiore α litt. δ hab. Vvc; in fig. 2 β om. Vvc, ζ om. Vv, hab. c; in fig. 3 δ om. V; in fig. 4 pro o hab. ϑ v; in fig. 5 o hab. c, ϑ v, om. V, ϱ om. V, τ hab. c, om. Vv; in fig. 6 ω om. v, pro \varkappa , o hab. β , ϑ . illustratur p. 362, 11 sq. $\alpha \xi^2 : \beta \xi v : \beta \xi > \xi \delta = \nu 0 > 0\eta : \varkappa 0 \varrho \tau : \varkappa 0 > 0 \omega$.

III, 54:

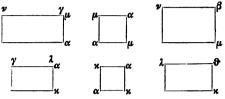

has om. c; in prima recta $\varkappa \alpha$ litt. \varkappa om. V, hab. v; in fig. 2 α , μ ad partes dextras om. V, hab. v; fig. 3 om. V, α om. v, pro γ hab. α . demonstratio

PRAEFATIO.

est proportionis p. 442, 12-13 ab Apollonio usurpatae; legenda enim

 $\nu \gamma : \mu \alpha = \lambda \gamma : \varkappa \alpha$ $\mu \alpha : \mu \alpha = \varkappa \alpha : \varkappa \alpha$ itaque $\nu \gamma > \mu \alpha : \mu \alpha^2 = \lambda \gamma > \varkappa \alpha : \varkappa \alpha^3$.

has om. c, posteriores tres om. V, hab. v; in $\nu\beta > \beta\mu$ pro μ hab. ν uel α V; in $\lambda\vartheta\varkappa$ pro λ litt. α hab. v. legenda $\nu\gamma > \mu\alpha : \mu\alpha^2 : \nu\beta > \beta\mu = \gamma\lambda > \alpha\varkappa : \alpha\varkappa^2 : \lambda\vartheta > \vartheta\varkappa$, quae illustrant uerba Apollonii p. 442, 14—15.

Praefandi finem faciam gratias quam maximas agens et praefectis bibliothecarum Parisiensis, cuius liberalitatem non semel expertus sum, et imperatoris Turcici, qui permisit, ut codex Constantinopolitanus hucusque peregrinaretur, et iis uiris, quibus intercedentibus mihi licuit codices illos Hauniam transmissos commode peruoluere, Christiano Bruun, bibliothecae regiae Hauniensis praefecto, et Petro A. F. S. Vedel, praeposito nostris cum populis externis rationibus.

Scr. Hauniae mense Octobri a. MDCCCXC.

I. L. Heiberg.

XII ·

APOLLONII CONICA.

.

•

Apollonius, ed. Heiberg.

.

ΚΩΝΙΚΩΝ α'.

'Απολλώνιος Εὐδήμω χαίοειν.

Εί τῶ τε σώματι εὖ ἐπανάγεις καὶ τὰ ἄλλα κατὰ γνώμην έστί σοι, καλώς αν έχοι, μετρίως δε έχομεν 5 και αύτοι. καθ' δν δε καιρόν ήμην μετά σου έν Περγάμω, έθεώρουν σε σπεύδοντα μετασχεϊν τῶν πεπραγμένων ήμιν χωνιχών. πέπομφα ούν σοι τό πρώτον βιβλίον διορθωσάμενος, τὰ δὲ λοιπά, δταν εὐαρεστήσωμεν, έξαποστελούμεν ούκ άμνημονείν γάο οίομαί 10 σε παρ' έμοῦ ἀκηκοότα, διότι τὴν περί ταῦτα ἔφοδον έποιησάμην άξιωθείς ύπὸ Ναυχράτους τοῦ γεωμέτρου, καθ' ὃν καιρὸν ἐσχόλαζε παρ' ἡμιν παραγενηθείς είς Αλεξάνδρειαν, καί διότι πραγματεύσαντες αὐτὰ ἐν ὀκτώ βιβλίοις έξ αύτης μεταδεδώχαμεν αύτὰ είς τὸ σπου-15 δαιότερον δια το προς έκπλω αύτον είναι ού διακαθάραντες, άλλὰ πάντα τὰ ὑποπίπτοντα ἡμῖν θέντες ὡς έσχατον έπελευσόμενοι. όθεν καιρόν νῦν λαβόντες ἀελ τό τυγγάνον διορθώσεως έκδίδομεν. και έπει συμβέβηκε καὶ ἄλλους τινὰς τῶν συμμεμιχότων ก์นเข 20 μετειληφέναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον πρίν η διορθωθηναι, μη θαυμάσης, έαν περιπίπτης αύτοις έτέρως έχουσιν. από δε των όκτω βιβλίων τα πρωτα

1. Άπολλωνίου Περγαίου κωνικῶν α΄ V. 8. εὐαρεστήσωμεν] in V εστ litterae ita coniunctae, ut similes fiant ετ. 15. διά — 16. τά] rep. mg. m. rec. V (15. εὖπλφ) addito M ἐξ ἀπογράφου

CONICORUM LIBER I.

Apollonius Eudemo s.

Si corpore conualescis ceteraque tibi ex sententia sunt, bene est, equidem satis ualeo. quo autem tempore tecum Pergami eram, uidebam te cupidum esse conica a me elaborata cognoscendi. quare primum librum ad te misi, postquam eum emendaui, reliquos autem, quando iis contenti erimus, mittemus. neque enim credo, te oblitum esse, quod a me audisti, me ad haec adcessisse rogatu Naucratis geometrae, quo tempore Alexandriam profectus nobiscum degeret, nosque ea in octo libris elaborata statim festinantius paullo cum eo communicasse, quod in eo esset, ut discederet, ita ut ea non perpurgaremus, sed omnia, quae nobis in mentem uenirent, poneremus sperantes fore, ut postea perpoliremus. quare iam occasionem nacti, prout correcta sunt, ea edimus. et quoniam accidit, ut etiam alii quidam eorum, qui nobiscum uersati sunt, primum alterumque libros nacti sint, priusquam correcti essent, miratus ne sis, si in eos aliam habentes formam incideris. horum uero octo librorum quattuor priores ad institutionem elementarem

είχονικοῦ. γο., quia magna ex parte euan.; sed quae dedimus, hab. cv. 15. ἕκπλουν cp, fort. recte. 16. $\dot{\omega}_{S}$ — 17. ἐπελευσόμενοι] cv; euan. V., rep. mg. m. rec.

τέσσαρα πέπτωκεν είς άγωγην στοιγειώδη, περιέγει δε τὸ μὲν πρῶτον τὰς γενέσεις τῶν τριῶν τομῶν καὶ τῶν άντικειμένων και τὰ έν αὐταῖς ἀργικὰ συμπτώματα έπι πλέον και καθόλου μαλλον έξειογασμένα παρά τα ύπό 5 τῶν ἄλλων γεγραμμένα, τὸ δὲ δεύτερον τὰ περί τὰς διαμέτρους καί τους άξονας των τομών συμβαίνοντα και τὰς ἀσυμπτώτους και ἄλλα γενικήν και ἀναγκαίαν γρείαν παρεγόμενα πρός τούς διορισμούς. τίνας δέ διαμέτρους και τίνας άξονας καλώ, ειδήσεις έκ τούτου 10 τοῦ βιβλίου. τὸ δὲ τρίτον πολλά καὶ παράδοξα θεωοήματα χρήσιμα πρός τε τὰς συνθέσεις τῶν στερεῶν τόπων και τους διορισμούς, ών τα πλεϊστα και κάλλιστα ξένα, α και κατανοήσαντες συνείδομεν μη συντιθέμενον ύπο Εύκλείδου τον έπι τρεῖς και τέσσαρας γραμμάς 15 τόπον, άλλὰ μόριον τὸ τυχὸν αὐτοῦ καὶ τοῦτο οὐκ εύτυχῶς ού γὰο ἦν δυνατὸν ἄνευ τῶν προσευρημένων ήμιν τελειωθήναι την σύνθεσιν. τό δε τέταρτον. ποσαγῶς αί τῶν κώνων τομαί ἀλλήλαις τε καί τη τοῦ κύκλου περιφερεία συμβάλλουσι, και άλλα έκ περισσοῦ, 20 ών ούδέτερον ύπό των πρό ήμων γέγραπται, κώνου τομή η κύκλου περιφέρεια κατά πόσα σημεΐα συμβάλλουσι. τὰ δὲ λοιπά έστι περιουσιαστικώτερα ἕστι γάο το μέν περί έλαχίστων καί μεγίστων έπι πλέον. τό δε περί ίσων και όμοίων κώνου τομῶν, τό δε περί 25 διοριστικών θεωρημάτων, τὸ δὲ προβλημάτων κωνικών διωρισμένων. ού μην άλλα και πάντων έκδοθέντων έξεστι τοῖς περιτυγχάνουσι κρίνειν αὐτά, ὡς ἂν αὐτῶν έχαστος αίρηται. εὐτύγει.

^{1.} πέπτωκεν] cp, πέπτωκε V. 5. τάς] τούς V, corr. p. 9. καί] scripsi, $\ddot{\eta}$ V. 13. συνείδαμεν V (fort. recte; cfr. είπα); corr. v. 17. -νων $\dot{\eta}μ\ddot{\iota}ν - \tau \acute{o}$] cv; euan. V, rep. mg. m.

pertinent, continet autem primus origines trium sectionum oppositarumque et proprietates earum principales latius uniuersaliusque expositas, quam quae ceteri de iis scripserunt, alter, quae diametri axesque sectionum et asymptotae propria habent aliaque, quae usum generalem necessariumque ad determinationes praebent; quas autem diametros quosque axes adpellem, ex hoc libro comperies. tertius uero plurima et mira continet theoremata et ad compositionem locorum solidorum et ad determinationes utilia, quorum pleraque et pulcherrima noua sunt; quibus inuentis cognoui, locum ad tres et quattuor lineas minime ab Euclide componi. sed partem tantum fortuitam eius, et id guidem non optime: neque enim fieri potuit, ut compositio sine propositionibus a nobis adjectis perficeretur. quartus autem continet, quot modis sectiones conorum et inter se et cum ambitu circuli concurrant, et praeterea alia quaedam, quorum neutrum genus a prioribus tractatum est, in quot punctis sectio coni uel ambitus circuli concurrant [cum oppositis sectionibus]. reliqui autem libri ulterius progrediuntur. primus enim eorum de minimis et maximis latius tractat, secundus de coni sectionibus aequalibus et similibus, tertius de theorematis ad determinationem pertinentibus, quartus problemata conica habet determinata. uerum enimuero omnibus editis iis, qui legent, licet, eos pro cuiusque uoluntate aestimare. nale

rec. (add. γε^{αι}). 18. κώνων] cv; euan. V, rep. mg. m. rec. 21. κατά] scr. ταῖς ἀντικειμέναις κατά; cfr. IV praef.

Όροι πρῶτοι.

'Εάν άπό τινος σημείου πρός κύκλου περιφέρειαν, δς ούκ έστιν έν τω αύτω έπιπέδω τω σημείω, εύθεία έπιζευγθείσα έφ' έκάτερα προσεκβληθη, και μένοντος 5 τοῦ σημείου ή εὐθεῖα περιενεχθεῖσα περί τὴν τοῦ κύκλου περιφέρειαν είς τὸ αὐτὸ πάλιν ἀποκατασταθῆ. όθεν ήρξατο φέρεσθαι, την γραφείσαν ύπο της εύθείας έπιφάνειαν, η σύγκειται έκ δύο έπιφανειών κατά χορυφήν άλλήλαις χειμένων, ών έχατέρα είς άπειρον 10 αύξεται της γραφούσης εύθείας είς απειρον προσεκβαλλομένης, καλώ κωνικήν έπιφάνειαν, κορυφήν δέ αὐτῆς τὸ μεμενηκὸς σημεῖον, ἄξονα δὲ τὴν διὰ τοῦ σημείου και τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου ἀγομένην εὐθείαν. κῶνον δὲ τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπό τε τοῦ κύκλου 15 καί της μεταξύ της τε κορυφής και της του κύκλου περιφερείας χωνικής έπιφανείας, χορυφήν δε του κώνου τὸ σημεῖον, ὃ καὶ τῆς ἐπιφανείας ἐστὶ κορυφή, ἄξονα δε την από της πορυφης έπι το πέντρον του πύπλου άγομένην εύθεῖαν, βάσιν δὲ τὸν κύκλον.

20 τῶν δὲ κώνων ὀφθοὺς μὲν καλῶ τοὺς πρὸς ὀφθὰς ἔχοντας ταῖς βάσεσι τοὺς ἄξονας, σκαληνοὺς δὲ τοὺς μὴ πρὸς ὀφθὰς ἔχοντας ταῖς βάσεσι τοὺς ἄξονας.

πάσης καμπύλης γοαμμῆς, ἥτις ἐστὶν ἐν ἑνὶ ἐπιπέδω, διάμετοον μὲν καλῶ εὐθεῖαν, ῆτις ἠγμένη ἀπὸ 25 τῆς καμπύλης γοαμμῆς πάσας τὰς ἀγομένας ἐν τῆ γοαμμῆ εὐθείας εὐθεία τινὶ παοαλλήλους δίχα διαιοεϊ, κοουφὴν δὲ τῆς γοαμμῆς τὸ πέρας τῆς εὐθείας τὸ πρὸς τῆ γοαμμῆ, τεταγμένως δὲ ἐπὶ τὴν διάμετοον κατῆχθαι ἑκάστην τῶν παοαλλήλων.

29. κατηχθαι] syll. αι comp. V, mg. m. rec. "χθαι ... 17".

Definitiones I.

1. Si a puncto aliquo ad ambitum circuli, qui in eodem plano, in quo punctum, positus non est, ducta recta in utramque partem producitur, et manente puncto recta per ambitum circuli circumacta in eundem rursus locum restituitur, unde ferri coepta est, superficiem recta descriptam, ex duabus superficiebus ad uerticem inter se positis compositam, quarum utraque in infinitum crescit recta describente in infinitum producta, superficiem conicam adpello, uerticem autem eius punctum manens, axem autem rectam per punctum et centrum circuli ductam.

2. Conum autem figuram comprehensam circulo et superficie conica inter uerticem ambitumque circuli posita, uerticem autem coni punctum, quod idem est uertex superficiei, axem autem rectam a uertice ad centrum circuli ductam, basim autem circulum.

3. Conorum uero rectos adpello, qui axes ad bases perpendiculares habent, obliquos autem, qui axes ad bases perpendiculares non habent.

4. Omnis lineae curuae, quae in uno plano posita est, diametrum adpello rectam, quae a linea curua ducta omnes rectas in linea illa rectae alicui parallelas ductas in binas partes aequales secat, uerticem autem lineae terminum huius rectae in linea, singulas autem rectas parallelas ad diametrum ordinate ductas esse.

ΚΩΝΙΚΩΝ α'.

•4

δμοίως δὲ καὶ δύο καμπύλων γραμμῶν ἐν ἐνὶ ἐπιπέδῷ κειμένων διάμετρον καλῶ πλαγίαν μέν, ῆτις εὐθεῖα τέμνουσα τὰς δύο γραμμὰς πάσας τὰς ἀγομένας ἐν ἐκατέρῷ τῶν γραμμῶν παρά τινα εὐθεῖαν δίχα
τέμνει, κορυφὰς δὲ τῶν γραμμῶν τὰ πρὸς ταῖς γραμμαῖς πέρατα τῆς διαμέτρου, ὀρθίαν δέ, ῆτις κειμένη μεταξὺ τῶν δύο γραμμῶν πάσας τὰς ἀγομένας παραλλήλους εὐθείας εὐθεία τινὶ καὶ ἀπολαμβανομένας μεταξὺ τῶν γραμμῶν δίχα τέμνει, τεταγμένως δὲ ἐπὶ

συζυγεζς καλῶ διαμέτρους [δύο] καμπύλης γραμμῆς καὶ δύο καμπύλων γραμμῶν εὐθείας, ὧν ἑκατέρα διάμετρος οὖσα τὰς τῆ ἑτέρα παραλλήλους δίχα διαιρεζ. ἄξονα δὲ καλῶ καμπύλης γραμμῆς καὶ δύο καμ-15 πύλων γραμμῶν εὐθεζαν, ῆτις διάμετρος οὖσα τῆς γραμμῆς ἢ τῶν γραμμῶν πρὸς ὀρθὰς τέμνει τὰς παραλλήλους.

συζυγεῖς καλῶ ἄξονας καμπύλης γοαμμῆς καὶ δύο καμπύλων γοαμμῶν εὐθείας, αἴτινες διάμετοοι οὖσαι 20 συζυγεῖς ποὸς ὀοθὰς τέμνουσι τὰς ἀλλήλων παφαλλήλους.

α'.

Αί ἀπὸ τῆς κοφυφῆς τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἐπὶ τὰ ἐν τῆ ἐπιφανεία σημεῖα ἐν τῆ ἐπιφανεία εἰσίν.

25 ἔστω κωνικὴ ἐπιφάνεια, ἧς κορυφὴ τὸ Α σημεῖον, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας τὸ Β, καὶ ἐπεζεύχθω τις εὐθεῖα ἡ ΑΓΒ. λέγω, ὅτι ἡ ΑΓΒ εὐθεῖα ἐν τῆ ἐπιφανεία ἐστίν.

5. $\pi \varrho \delta \varsigma$] $\pi \varrho \sigma \sigma$ seq. lineola fortuita V. 6. $\delta \varrho \partial t \alpha \nu$] p; $\delta \varrho - \partial \varepsilon \delta \sigma \nu$, mg. m. rec. " $\delta \varrho \partial t \alpha \nu$ ut infra". 9. $\tau \varepsilon \mu \nu \varepsilon t$] p, $\tau \varepsilon \mu \nu \eta$ V. 11. $\delta \nu \sigma$] om. Halley cum Comm. 21. α'] cv, om. V.

5. Similiter uero etiam duarum linearum curuarum in uno plano positarum diametrum transuersam adpello rectam, quae duas illas lineas secans omnes rectas in utraque linea rectae alicui parallelas ductas in binas partes aequales secat, uertices autem linearum terminos diametri in linea positos, rectam autem, quae inter duas lineas posita omnes rectas rectae alicui parallelas ductas et inter lineas abscisas in binas partes aequales secat, singulas autem parallelas ad diametrum ordinate ductas esse.

6. Coniugatas diametros adpello lineae curuae duarumque linearum curuarum rectas, quarum utraque diametrus est et rectas alteri parallelas in binas partes aequales secat.

7. Axem uero lineae curuae duarumque linearum curuarum rectam adpello, quae diametrus est lineae linearumue et parallelas ad angulos rectos secat.

8. Axes coniugatos adpello lineae curuae duarumque linearum curuarum rectas, quae diametri coniugatae sunt et altera alterius parallelas ad rectos angulos secant.

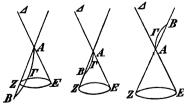
Τ.

Rectae a uertice superficiei conicae ad puncta

superficiei ductae in superficie sunt.

sit superficies conica, cuius uertex sit Apunctum, et sumatur in superficie conica punctum aliquod B, et. dico, rectam $A\Gamma B$ in

ducatur recta aliqua $A \Gamma B$. superficie esse.

ΚΩΝΙΚΩΝ α'.

εί γὰς δυνατόν, μὴ ἔστω, καὶ ἔστω ἡ γεγραφυĩα τὴν ἐπιφάνειαν εὐθεῖα ἡ ΔΕ, ὁ δὲ κύκλος, καθ' οὖ φέςεται ἡ ΕΔ, ὁ ΕΖ. ἐἀν δὴ μένοντος τοῦ Α σημείου ἡ ΔΕ εὐθεῖα φέρηται κατὰ τῆς τοῦ ΕΖ κύκλου περι-5 φεςείας, ῆξει καὶ διὰ τοῦ Β σημείου, καὶ ἔσται δύο εὐθειῶν τὰ αὐτὰ πέςατα. ὅπες ἅτοπον.

ούκ ἄρα ή ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα οὐκ ἔστιν ἐν τῆ ἐπιφανεία[.] ἐν τῆ ἐπιφανεία ἄρα ἐστί.

πόρισμα.

καί φανεφόν, ότι, έὰν ἀπὸ τῆς κοφυφῆς ἐπί τι σημείον τῶν ἐντὸς τῆς ἐπιφανείας ἐπιζευχθῆ εὐθεία, ἐντὸς πεσείται τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ ἐὰν ἐπί τι τῶν ἐκτὸς ἐπιζευχθῆ, ἐκτὸς ἔσται τῆς ἐπιφανείας.

15

10

β'.

'Εὰν ἐφ' ὑποτερασοῦν τῶν κατὰ κορυφὴν ἐπιφανειῶν δύο σημεῖα ληφθῆ, ἡ δὲ ἐπὶ τὰ σημεῖα ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα μὴ νεύῃ ἐπὶ τὴν κορυφήν, ἐντὸς πεσεῖται τῆς ἐπιφανείας, ἡ δὲ ἐπ' εὐθείας αὐτῇ ἐκτός.

20 ἕστω κωνική ἐπιφάνεια, ἦς κορυφή μέν τὸ Α σημεῖον, ὁ δὲ κύκλος, καθ' οὖ φέρεται ἡ τὴν ἐπιφάνειαν γράφουσα εὐθεῖα, ὁ ΒΓ, καὶ εἰλήφθω ἐφ' ὁποτερασοῦν τῶν κατὰ κορυφὴν ἐπιφανειῶν δύο σημεῖα τὰ Δ, Ε, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΔΕ μὴ νευέτω ἐπὶ τὸ Α σημεῖον.
25 λέγω, ὅτι ἡ ΔΕ ἐντὸς ἔσται τῆς ἐπιφανείας καὶ ἡ ἐπ΄ εὐθείας αὐτῆ ἐκτός.

έπεζεύχθωσαν αί ΑΕ, ΑΔ και έκβεβλήσθωσαν· πεσοῦνται δη έπι την τοῦ κύκλου περιφέρειαν. πιπτέ-

10

^{2.} καθ'] cv; κα- euan. V, rep. mg. m. rec. 10. πόρισμα] om. V.

nam si fieri potest, ne sit, et ΔE sit recta superficiem describens, circulus autem, per quem fertur, sit EZ. itaque, si manente puncto A recta ΔE per ambitum circuli EZ fertur, etiam per punctum Bueniet, et duae rectae eosdem terminos habebunt; quod fieri non potest.

ergo fieri non potest, ut recta ab A ad B ducta in superficie non sit. ergo est in superficie.

Corollarium.

et manifestum est, si a uertice ad punctum aliquod eorum, quae intra superficiem sunt, recta ducatur, eam intra superficiem conicam casuram esse, et si ad aliquod eorum ducatur, quae extra sunt, extra superficiem casuram.

II.

Si in utralibet superficie earum, quae ad uerticem inter se positae sunt, duo puncta sumuntur, et recta puncta illa coniungens ad uerticem non cadit, intra superficiem cadet, producta uero in directum extra.

sit superficies conica, cuius uertex sit A, circulus autem, per quem recta superficiem describens fertur, sit $B\Gamma$, et in utralibet superficie earum, quae ad uerticem sunt inter se, duo puncta sumantur Δ , E, et ducta ΔE ne cadat ad punctum A. dico, ΔE intra superficiem esse, productam autem in directum extra.

ducantur AE, $A\Delta$ et producantur; cadent igitur ad ambitum circuli [prop. I]. cadant in B, Γ , et ducatur $B\Gamma$; $B\Gamma$ igitur intra circulum erit; quare etiam intra superficiem conicam. iam in ΔE sumatur punctum aliquod Z, et ducta AZ producatur; cadet igitur τωσαν κατὰ τὰ Β, Γ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΒΓ· ἔσται ἄφα
ἡ ΒΓ ἐντὸς τοῦ κύκλου· ῶστε καὶ τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας. εἰλήφθω δὴ ἐπὶ τῆς ΔΕ τυχὸν σημεῖον τὸ Ζ, καὶ ἐπιξευχθεῖσα ἡ ΔΖ ἐκβεβλήσθω. πεσεῖται δὴ ἐπὶ
⁵ τὴν ΒΓ εὐθεῖαν· τὸ γὰφ ΒΓΛ τρίγωνον ἐν ἑνί ἐστιν ἐπιπέδφ. πιπτέτω κατὰ τὸ Η. ἐπεὶ οὖν τὸ Η ἐντός ἐστι τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ ἡ ΛΗ ἄφα ἐντός ἐστι τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας. ὅμοίως δὴ δειχθήσεται, ὅτι
¹⁰ καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς ΔΕ σημεῖα ἐντός ἐστι τῆς ἐπιφανείας.

ἐκβεβλήσθω δὴ ἡ ΔΕ ἐπὶ τὸ Θ. λέγω δή, ὅτι ἐκτὸς πεσεῖται τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας. εἰ γὰο δυνατόν, ἔστω τι αὐτῆς τὸ Θ μὴ ἐκτὸς τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας,
15 καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΑΘ ἐκβεβλήσθω· πεσεῖται δὴ ἢ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου ἢ ἐντός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· πίπτει γὰρ ἐπὶ τὴν ΒΓ ἐκβαλλομένην ὡς κατὰ τὸ Κ. ἡ ΕΘ ἅρα ἐκτός ἐστι τῆς ἐπιφανείας.

ή ἄρα ΔΕ έντός έστι τῆς κωνικῆς ἐπιφανείας, καὶ 20 ή ἐπ' εὐθείας αὐτῆ ἐκτός.

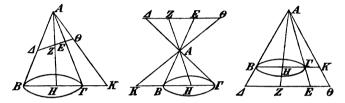
'Εὰν κῶνος ἐπιπέδῷ τμηθῆ διὰ τῆς κορυφῆς, ἡ τομὴ τρίγωνόν ἐστιν.

ἔστω κῶνος, οὖ κορυφὴ μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις 25 δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδϣ τινὶ διὰ τοῦ Α σημείου, καὶ ποιείτω τομὰς ἐπὶ μὲν τῆς ἐπιφανείας τὰς ΑΒ, ΑΓ γραμμάς, ἐν δὲ τῆ βάσει τὴν ΒΓ εὐθεΐαν. λέγω, ὅτι τὸ ΑΒΓ τρίγωνόν ἐστιν.

1. άφα] cv; euan. V, rep. mg. m. rec. 16. περιφέφειαν V (in alt. φ inc. fol. 3°), corr. m. rec. άδύνατον] cv, -τον euan. V. 20. έπτός] έπτός:-- V. 28. ABΓ] p. AΓV, corr. m. 2v.

γ'.

ad rectam $B\Gamma$; triangulus enim $B\Gamma A$ in uno plano positus est [Eucl. XI, 2]. cadat in H. iam quoniam H intra superficiem conicam est, etiam AH intra superficiem conicam est [prop. I coroll.]; quare etiam Z intra superficiem conicam est. similiter igitur demonstrabimus, etiam omnia puncta rectae ΔE intra superficiem esse; itaque ΔE intra superficiem est.

iam ΔE ad Θ producatur. dico, eam extra superficiem conicam cadere. nam si fieri potest, pars eius aliqua uelut Θ extra superficiem conicam ne sit, et ducta $A\Theta$ producatur. cadet igitur aut in ambitum circuli aut intra [prop. I et coroll.]; quod fieri non potest. cadit enim in $B\Gamma$ productam ut in K. itaque $E\Theta$ extra superficiem est.

ergo ΔE intra superficiem conicam est, producta autem in directum extra.

III.

Si conus per uerticem plano secatur, sectio triangulus est.

sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et secetur plano aliquo per A punctum, et hoc sectiones efficiat in superficie lineas AB, $A\Gamma$, in basi autem rectam $B\Gamma$. dico, $AB\Gamma$ triangulum esse. έπει γὰο ἡ ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὸ Β ἐπιζευγνυμένη κοινὴ τομή ἐστι τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τῆς τοῦ κώνου ἐπιφανείας, εὐθεῖα ἄφα ἐστιν ἡ ΛΒ· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ΛΓ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΒΓ εὐθεῖα. τρίγωνον 5 ἄφα ἐστι τὸ ΛΒΓ.

έαν άρα χώνος έπιπέδω τινί τμηθη δια της χορυφης, ή τομή τρίγωνόν έστιν.

² Εάν όποτεραοῦν τῶν κατὰ κορυφὴν ἐπιφανειῶν 10 ἐπιπέδῷ τινὶ τμηθῆ παραλλήλῷ τῷ κύκλῷ, καθ' οὖ φέρεται ἡ γράφουσα τὴν ἐπιφάνειαν εὐθεῖα, τὸ ἐναπολαμβανόμενον ἐπίπεδον μεταξὺ τῆς ἐπιφανείας κύκλος ἔσται τὸ κέντρον ἔχων ἐπὶ τοῦ ἄξονος, τὸ δὲ περιεχόμενον σχῆμα ὑπό τε τοῦ κύκλου καὶ τῆς ἀπολαμβανο-15 μένης ὑπὸ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου κωνικῆς ἐπιφανείας πρὸς τῆ κορυφῆ κῶνος ἔσται.

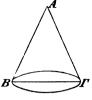
ἔστω κωνικὴ ἐπιφάνεια, ἦς κορυφὴ μὲν τὸ Α σημεῖον, ὁ δὲ κύκλος, καθ' οὖ φέρεται ἡ τὴν ἐπιφάνειαν γράφουσα εὐθεῖα, ὁ ΒΓ, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ τινὶ 20 παραλλήλῷ τῷ ΒΓ κύκλῷ, καὶ ποιείτω ἐν τῆ ἐπιφανεία τομὴν τὴν ΔΕ γραμμήν. λέγω, ὅτι ἡ ΔΕ γραμμὴ κύκλος ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἄξονος ἔχων τὸ κέντρον.

είλήφθω γὰς τὸ κέντζον τοῦ ΒΓ κύκλου τὸ Ζ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΖ. ἄξων ἄςα ἐστὶ καὶ συμβάλλει 25 τῷ τέμνοντι ἐπιπέδῳ. συμβαλλέτω κατὰ τὸ Η, καὶ ἐκβεβλήσθω τι διὰ τῆς ΑΖ ἐπίπεδον. ἔσται δὴ ἡ τομὴ τςίγωνον τὸ ΑΒΓ. καὶ ἐπεὶ τὰ Δ, Η, Ε σημεĩα ἐν τῷ τέμνοντί ἐστιν ἐπιπέδῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ τοῦ

14

δ'.

^{7.} έστιν] έστι :- V.

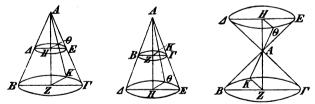
nam quoniam linea ab A ad Bducta communis est sectio plani secantis et superficiei conicae, recta est AB. et eadem de causa $A\Gamma$. uerum etiam $B\Gamma$ recta est. itaque $AB\Gamma$ triangulus est.

ergo si conus plano per uerticem secatur, sectio triangulus est.

IV.

Si utralibet superficies earum, quae ad uerticem sunt inter se, plano secatur aliquo ei circulo parallelo, per quem fertur recta superficiem describens, planum intra superficiem comprehensum circulus erit centrum in axe habens, figura autem a circulo et superficie conica plano secante abscisa ad uerticem comprehensa conus erit.

sit superficies conica, cuius uertex sit A punctum, circulus autem, per quem fertur recta superficiem

describens, $B\Gamma$, et secetur plano aliquo circulo $B\Gamma$ parallelo, et hoc in superficie sectionem efficiat lineam ΔE . dico, lineam ΔE circulum esse centrum in axe habentem.

sumatur enim Z centrum circuli $B\Gamma$, et ducatur AZ. axis igitur est [def. 1] et cum plano secante

ΑΒΓ ἐπιπέδω, εὐθεῖα ἄφα ἐστὶν ἡ ΔΗΕ. εἰλήφθω δή τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΔΕ γφαμμῆς τὸ Θ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΑΘ ἐκβεβλήσθω. συμβαλεῖ δὴ τῆ ΒΓ πεφιφεφεία. συμβαλλέτω κατὰ τὸ Κ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν ⁵ al HΘ, ΖΚ. καὶ ἐπεὶ δύο ἐπίπεδα παφάλληλα τὰ ΔΕ, ΒΓ ὑπὸ ἐπιπέδου τινὸς τέμνεται τοῦ ΑΒΓ, al κοιναὶ αὐτῶν τομαὶ παφάλληλοί εἰσι· παφάλληλος ἄφα ἐστὶν ἡ ΔΕ τῆ ΒΓ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΗΘ τῆ KZ παφάλληλος. ἔστιν ἄφα ὡς ἡ ΖΑ πφὸς τὴν ΑΗ, ¹⁰ οῦτως ῆ τε ΖΒ πφὸς ΔΗ καὶ ἡ ΖΓ πφὸς ΗΕ καὶ ἡ ΖΚ πφὸς ΗΘ. καί εἰσιν al τφεῖς ai ΒΖ, ΚΖ, ΖΓ ἰσαι ἀλλήλαις. ἡμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἰ ἀπὸ τοῦ Η σημείου πφὸς τὴν ΔΕ γφαμμὴν πφοσ-¹⁵ πίπτουσαι εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσί.

χύχλος ἄρα έστιν ή ΔΕ γραμμη το κέντρον ἔχων έπι τοῦ ἄξονος.

καί φανερόν, ὅτι τὸ περιεχόμενον σχῆμα ὑπό τε τοῦ ΔΕ κύκλου καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτοῦ 20 πρὸς τῷ Α σημείφ κωνικῆς ἐπιφανείας κῶνός ἐστι.

καί συναποδέδεικται, ὅτι ἡ κοινὴ τομὴ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου διάμετρός ἐστι τοῦ κύκλου.

ε'.

25 'Eàv κῶνος σκαληνὸς ἐπιπέδῷ τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξονος πρὸς ὀρθὰς τῆ βάσει, τμηθῆ δὲ καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ πρὸς ὀρθὰς μὲν τῷ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνῷ, ἀφαιροῦντι δὲ πρὸς τῆ κορυφῆ τρίγωνον ὅμοιον μὲν τῷ διὰ τοῦ

6. $\tau \not\in \mu \nu \varepsilon \tau \alpha \iota \tau \sigma \tilde{v}$] bis (in extr. et pr. fol.) V, corr. m. 1. 11. αl] (alt.) p, om. V, corr. m. 2 v. 20. $\tau \varphi \Lambda \sigma \eta \mu \varepsilon \ell \varphi$] sine causa rep. mg. m. rec. V.

concidit. concidat in H, et per AZ planum ducatur. sectio igitur $AB\Gamma$ triangulus erit [prop. III]. et quoniam puncta Δ , H, E in plano secanti sunt, uerum etiam in plano $AB\Gamma$, ΔHE recta est [Eucl. XI, 3]. sumatur igitur in linea ΔE punctum aliquod Θ , et ducta $A\Theta$ producatur. concidet igitur cum ambitu $B\Gamma$. concidat in K, et ducantur H@, ZK. et quoniam duo plana parallela ΔE , $B\Gamma$ plano $AB\Gamma$ secantur, communes eorum sectiones parallelae sunt [Eucl. XI, 16]. itaque ΔE rectae $B\Gamma$ parallela est. eadem de causa etiam $H\Theta$ rectae KZ parallela est. itaque [Eucl. VI, 4] $ZA: AH = ZB: \Delta H = Z\Gamma: HE = ZK: H\Theta$, et $BZ = KZ = Z\Gamma$. quare etiam $\Delta H = H\Theta = HE$ [Eucl. V, 9]. iam similiter demonstrabimus, etiam omnes rectas ab H puncto ad lineam ΔE adcidentes inter se aequales esse.

ergo linea ΔE circulus est centrum in axe habens.

et manifestum est, figuram circulo ΔE et superficie conica ab eo abscisa ad A punctum comprehensam conum esse.

et simul demonstratum est, sectionem communem plani secantis triangulique per axem positi diametrum circuli esse.

V.

Si conus obliquus per axem plano ad basim perpendiculari secatur et simul alio plano secatur ad triangulum per axem positum perpendiculari, quod ad uerticem triangulum abscindat triangulo per axem posito similem, sed e contrario positum, sectio circulus erit; adpelletur autem talis sectio contraria.

Apollonius, ed. Heiberg.

ἄξονος τριγώνω, ύπεναντίως δὲ κείμενον, ή τομη κύκλος έστί, καλείσθω δὲ ή τοιαύτη τομη ύπεναντία.
ἔστω κῶνος σκαληνός, οὖ κορυφη μὲν τὸ Α σημείον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδω
٥ διὰ τοῦ ἄξονος ὀρθῷ πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον, καὶ ποιείτω τομην τὸ ΑΒΓ τρίγωνον. τετμήσθω δη καὶ ἑτέρω ἐπιπέδω πρὸς ὀρθὰς ὅντι τῷ ΑΒΓ τρίγώνω, ἀφαιροῦντι δὲ τρίγωνον πρὸς τῷ Α σημείω τὶ ΑΚΗ ὅμοιον μὲν τῷ ΑΒΓ τριγώνω, ὑπεναντίως δὲ κείμενον, τουτέστιν
10 ῶστε ἴσην εἶναι την ὑπὸ ΑΚΗ γωνίαν τῆ ὑπὸ ΑΒΓ.
καὶ ποιείτω τομην ἐν τῆ ἐπιφανεία την ΗΘΚ γραμμήν.

είλήφθω γάρ τινα σημεΐα έπλ τῶν ΗΘΚ, ΒΓ γραμμῶν τὰ Θ, Λ, καί ἀπὸ τῶν Θ, Λ σημείων ἐπὶ τὸ διὰ 15 τοῦ ΑΒΓ τριγώνου ἐπίπεδον κάθετοι ἤγθωσαν· πεσοῦνται δὴ ἐπὶ τὰς κοινὰς τομὰς τῶν ἐπιπέδων. πιπτέτωσαν ώς αί ΖΘ, ΛΜ. παράλληλος άρα έστιν ή ΖΘ τῆ ΛΜ. ήχθω δη διὰ τοῦ Ζ τῆ ΒΓ παράλληλος ή ΔΖΕ΄ ἕστι δὲ καὶ ή ΖΘ τῆ ΔΜ παράλληλος· τὸ 20 άρα διὰ τῶν ΖΘ, ΔΕ ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῆ βάσει τοῦ κώνου. κύκλος ἄρα έστίν, οὖ διάμετρος ή ΔΕ. ίσον ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν ΔΖ, ΖΕ τῷ ἀπο τῆς ΖΘ. καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΕΔ τῆ ΒΓ, ἡ ὑπὸ ΑΔΕ γωνία ίση έστι τῆ ὑπὸ ΑΒΓ. ἡ δὲ ὑπὸ ΑΚΗ τῆ 25 ύπὸ ΑΒΓ ύπόκειται ἴση καὶ ἡ ὑπὸ ΑΚΗ ἄρα τη ύπό ΑΔΕ έστιν ίση. είσι δε και αί πρός τῷ Ζ σημείω ίσαι [κατά κορυφήν]. δμοιον άρα έστι το ΔΖΗ τρίγωνον τῷ ΚΖΕ τριγώνω. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΕΖ πρὸς την ΖΚ, ούτως ή ΗΖ πρός ΖΔ. τὸ αρα ύπὸ τῶν

6. δή] δέ Eutocius. 8. AKH] p, KH V. 27. κατὰ κορυφήν] deleo; κατὰ κορυφήν γάρ p, in ras. m. 2 v. sit conus obliquus, cuius uertex sit \mathcal{A} punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et per axem secetur plano

A A B M M ad circulum $B\Gamma$ perpendiculari, et hoc sectionem efficiat triangulum $AB\Gamma$ [prop. III]. iam etiam alio plano secetur ad triangulum $AB\Gamma$ perpendiculari, quod ad A punctum abscindat triangulum AKH similem triangulo $AB\Gamma$, sed e contrario positum, h. e. ita ut sit

 $\angle AKH = \angle AB\Gamma.$

et in superficie efficiat sectionem lineam $H \otimes K$. dico, lineam $H \otimes K$ circulum esse.

sumantur enim in lineis $H \otimes K$, $B\Gamma$ puncta aliqua \emptyset , Λ , et a punctis \emptyset , Λ ad planum trianguli $\Lambda B\Gamma$ perpendiculares ducantur; cadent igitur ad communes sectiones planorum [Eucl. XI def. 6]. cadant ut $Z \otimes$, ΛM . itaque $Z \otimes$, ΛM parallelae sunt [Eucl. XI, 6]. ducatur igitur per Z rectae $B\Gamma$ parallela $\Delta Z E$. uerum etiam $Z \otimes$ rectae ΛM parallela est. itaque planum rectarum $Z \otimes$, ΔE basi coni parallelum est [Eucl. XI, 15]. quare circulus est, cuius diametrus est ΔE [prop. IV]. itaque est [Eucl. VI, 8] $\Delta Z \times Z E = Z \otimes^2$. et quoniam $E \Lambda$, $B\Gamma$ parallelae sunt, erit $\lfloor A \Delta E = \lfloor A B \Gamma$ [Eucl. I, 29]. uerum supposuimus, esse $\lfloor A K H = \lfloor A B \Gamma$; quare etiam $\lfloor A K H = \lfloor A \Delta E$. uerum etiam anguli ad Z punctum positi aequales sunt [Eucl. I, 15]. itaque $\Delta Z H \sim KZ E$. quare [Eucl. VI, 4]

 $EZ:ZK = HZ:Z\varDelta.$

itaque $EZ \times Z \varDelta = KZ \times ZH$ [Eucl. VI, 17].

ΕΖΔ ίσον έστι τῷ ὑπὸ τῶν ΚΖΗ. ἀλλὰ τῷ ὑπὸ τῶν ΕΖΔ ίσον έδείχθη τὸ ἀπὸ τῆς ΖΘ· καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΚΖ, ΖΗ ἄρα ίσον έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΖΘ. ὁμοίως δὴ δειχθήσονται καὶ πᾶσαι αί ἀπὸ τῆς ΗΘΚ γραμμῆς 5 ἐπὶ τὴν ΗΚ ήγμέναι κάθετοι ίσον δυνάμεναι τῷ ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς ΗΚ.

κύκλος ἄρα έστιν ή τομή, οὗ διάμετρος ή ΗΚ.

5'.

Ἐὰν κῶνος ἐπιπέδῷ τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξονος, ληφθῆ
10 δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τοῦ κώνου ἐπιφανείας, ὃ μή ἐστιν ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀχθῆ παφάλληλος εὐθεία τινί, ῆ ἐστι κάθετος ἀπὸ τῆς περιφερείας τοῦ κύκλου ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ τριγώνου, συμβαλεῖ τῷ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνῷ
15 καὶ προσεκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς ἐπιφανείας δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τοῦ τριγώνου.

ἔστω κῶνος, οὖ κορυφὴ μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ὁ κῶνος ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος, καὶ ποιείτω κοινὴν τομὴν τὸ ΑΒΓ τρί20 γωνον, καὶ ἀπό τινος σημείου τῶν ἐπὶ τῆς ΒΓ περιφερείας τοῦ Μ κάθετος ἥχθω ἐπὶ τὴν ΒΓ ἡ ΜΝ. εἰλήφθω δὴ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου σημεῖόν τι τὸ Δ, καὶ διὰ τοῦ Δ τῆ ΜΝ παράλληλος ἤχθω ἡ ΔΕ. λέγω, ὅτι ἡ ΔΕ ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῷ ἐπιπέδῷ
25 τοῦ ΑΒΓ τριγώνου καὶ προσεκβαλλομένη ἐπὶ τὸ ἔτερον μέρος τοῦ κώνου, ἄχρις ἂν συμπέση τῆ ἐπιφανεία αὐτοῦ.

δίχα τμηθήσεται ύπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ΑΒΓ τριγώνου.

^{1.} $\delta\sigma\tau \ell$ — 2. $\delta\sigma\sigma r$] om. V, corr. p (KZ, ZH et EZ, Z Δ). 2. Z Θ] $E \Theta$ V; corr. p. 5. HK] p, $H\Gamma$ V, corr. m. 2 v. 12. $\epsilon\vartheta\vartheta\epsilon\ell\alpha$] rep. mg. m. rec. V. 14. $\sigma\alpha\mu\beta\alpha\lambda\epsilon\epsilon$ V, sed corr.

demonstrauimus autem, esse $EZ \times Z \varDelta = Z\Theta^2$. quare etiam $KZ \times ZH = Z\Theta^2$.

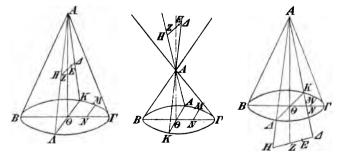
iam similiter demonstrabimus, etiam omnes rectas a linea $H \oslash K$ ad H K perpendiculares ductas quadratas aequales esse rectangulo partium rectae H K.

ergo sectio circulus est, cuius diametrus est HK.

VI.

Si conus plano per axem secatur, et in superficie coni punctum aliquod sumitur, quod in latere trianguli per axem positi non est, et ab eo recta ducitur parallela rectae ab ambitu circuli ad basim trianguli perpendiculari, ea cum triangulo per axem posito concurret et usque ad alteram partem superficiei producta a triangulo in duas partes aequales secabitur.

sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem $B\Gamma$ circulus, et secetur conus plano per axem, et hoc communem sectionem efficiat $AB\Gamma$ triangulum, et a

puncto M ambitus $B\Gamma$ ad $B\Gamma$ perpendicularis ducatur MN. iam in superficie coni punctum aliquod sumatur Δ , et per Δ rectae MN parallela ducatur ΔE . dico, rectam ΔE productam cum plano trianguli $AB\Gamma$

ἐπεξεύχθω ή ΑΔ καὶ ἐκβεβλήσθω συμπεσειται ἄφα
τῆ πεφιφεφεία τοῦ ΒΓ κύκλου. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Κ,
καὶ ἀπὸ τοῦ Κ ἐπὶ τὴν ΒΓ κάθετος ῆχθω ή ΚΘΛ
παφάλληλος ἄφα ἐστὶν ή ΚΘ τῆ MN καὶ τῆ ΔΕ ἄφα.
ἐπεξεύχθω ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὸ Θ ή ΑΘ. ἐπεὶ οὖν ἐν
τφιγώνω τῷ ΑΘΚ τῆ ΘΚ παφάλληλός ἐστιν ή ΔΕ,
ή ΔΕ ἄφα ἐκβαλλομένη συμπεσειται τῆ ΑΘ. ή δὲ ΑΘ
ἐν τῷ τοῦ ΑΒΓ ἐστιν ἐπιπέδω συμπεσειται ἄφα ή ΔΕ
τῷ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου ἐπιπέδω. διὰ τὰ αὐτὰ καὶ τῷ
10 ΑΘ συμπίπτει συμπιπτέτω κατὰ τὸ Ζ, καὶ ἐκβεβλήσθω
ή ΔΖ ἐπ' εὐθείας, ἄχοις ἂν συμπέσξη τῆ τοῦ κώνου
ἐπιφανεία. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Η. λέγω, ὅτι ἰση
ἐστὶν ἡ ΔΖ τῆ ΖΗ.

ἐπεὶ γαο τὰ Λ, Η, Λ σημεῖα ἐν τῆ τοῦ κώνου
15 ἐστὶν ἐπιφανεία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐπιπέδῷ τῷ διὰ τῶν ΛΘ, ΛΚ, ΔΗ, ΚΛ ἐκβαλλομένῷ, ὅπερ διὰ τῆς κορυφῆς τοῦ κώνου τρίγωνόν ἐστι, τὰ Λ, Η, Λ ἄρα σημεία ἐπὶ τῆς κοινῆς ἐστι τομῆς τῆς τοῦ κώνου ἐπιφανείας καὶ τοῦ τριγώνου. εὐθεῖα ἄρα ἐστὶν ἡ διὰ τῶν Λ, Η, Λ.
20 ἐπεὶ οἶν ἐν τριγώνῷ τῷ ΛΛΚ τῆ ΚΘΛ βάσει παράλληλος ἦκται ἡ ΔΗ, καὶ διῆκταί τις ἀπὸ τοῦ Λ ἡ ΑΖΘ, ἔστιν ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΛ, ἡ ΔΖ πρὸς ΖΗ.
ἴση δὲ ἡ ΚΘ τῆ ΘΛ, ἐπείπερ ἐν κύκλῷ τῷ ΒΓ κάθετός ἐστιν ἐπὶ τὴν διάμετρον ἡ ΚΛ. ἴση ἄρα καὶ
25 ἡ ΔΖ τῆ ΖΗ.

٤'.

'Εὰν κῶνος ἐπιπέδφ τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξονος, τμηθῆ δὲ καὶ ἑτέφφ ἐπιπέδφ τέμνοντι τὸ ἐπίπεδον, ἐν ῷ ἐστιν ἡ βάσις τοῦ κώνου, κατ' εὐθεῖαν πρὸς ὀφθὰς οὖσαν

21. από τοῦ] cp, αποῦ V. 23. ἐν] ἐκ V; corr. p.

concurrere et ad alteram partem coni productam, donec cum superficie eius concurrat, a plano trianguli $AB\Gamma$ in duas partes aequales secari.

ducatur $A \Delta$ et producatur; concurret igitur cum ambitu circuli $B\Gamma$ [prop. I]. concurrat in K, et a Kad $B\Gamma$ perpendicularis ducatur $K \oslash \Lambda$; itaque $K \oslash$ rectae MN parallela est [Eucl. I, 28]; quare etiam rectae ΔE [Eucl. XI, 9]. ducatur ab Λ ad \oslash recta $A \oslash$. iam quoniam in triangulo $A \oslash K$ rectae $\oslash K$ parallela est ΔE , ΔE producta cum $A \oslash$ concurret [Eucl. VI, 2]. uerum $A \oslash$ in plano trianguli $A B \Gamma$ posita est. itaque ΔE cum plano trianguli $A B \Gamma$ concurret.

simul demonstrauimus, eam etiam cum $A\Theta$ concurrere. concurrat in Z, et ΔZ in directum producatur, donec cum superficie coni concurrat. concurrat in H. dico, esse $\Delta Z = ZH$.

nam quoniam puncta A, H, Λ in superficie coni sunt, uerum etiam in plano per $A\Theta$, AK, ΔH , $K\Lambda$ ducto, quod triangulus est per uerticem coni [prop. III], puncta A, H, Λ in communi sectione superficiei coni triangulique sunt. itaque linea per A, H, Λ ducta recta est. iam quoniam in triangulo $A\Lambda K$ basi $K\Theta\Lambda$ parallela ducta est ΔH , et ab A producta est $AZ\Theta$, erit $K\Theta : \Theta\Lambda = \Delta Z : ZH$. est autem $K\Theta = \Theta\Lambda$, quoniam in circulo $B\Gamma$ ad diametrum perpendicularis est $K\Lambda$ [Eucl. III, 3]. ergo etiam $\Delta Z = ZH$.

VII.

Si conus per axem plano secatur et alio quoque plano secatur, quod id planum, in quo est basis coni, secundum rectam secat aut ad basim trianguli per ήτοι τῆ βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου ἢ τῆ ἐπ' εὐθείας αὐτῆ, αί ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἀπὸ τῆς γενηθείσης τομῆς ἐν τῆ τοῦ κώνου ἐπιφανεία, ἢν ἐποίησε τὸ τέμνον ἐπίπεδον, παράλληλοι τῆ πρὸς ὀρθὰς τῆ βάσει τοῦ 5 τριγώνου εὐθεία ἐπὶ τὴν κοινὴν τομὴν πεσοῦνται τοῦ

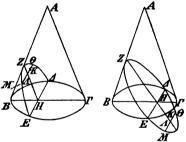
- τέμνοντος έπιπέδου και τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου και προσεκβαλλόμεναι ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς τομῆς δίχα τμηθήσονται ὑπ' αὐτῆς, και ἐὰν μὲν ὀρθὸς ἦ ὁ κῶνος, ἡ ἐν τῆ βάσει εὐθεῖα πρὸς ὀρθὰς ἔσται τῆ
- 10 χοινῆ τομῆ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου, ἐἀν δὲ σκαληνός, οὐκ αἰεὶ πρὸς ὀρθὰς ἔσται, ἀλλ' ὅταν τὸ διὰ τοῦ ἄξονος ἐπίπεδον πρὸς ὀρθὰς ἦ τῆ βάσει τοῦ χώνου.

έστω χῶνος, οὖ χορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις

15 δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος, καὶ ποιείτω τομὴν τὸ

ΑΒΓ τρίγωνον. τετμήσθω δε και ετέρω επιπέδω τέμνοντι το

20 ἐπίπεδον, ἐν ῷ ἐστιν δ ΒΓ κύκλος, κατ' εὐθεἴαν τὴν ΔΕ ἤτοι πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ ἢ τῆ ἐπ' εὐθείας

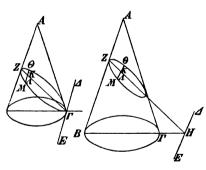

25 αὐτῆ, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τοῦ κώνου τὴν ΔΖΕ· κοινὴ δὴ τομὴ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου ἡ ΖΗ. καὶ είλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΔΖΕ

^{1.} τοῦ] τῆ V; corr. p. 22. ἤτοι] ἤτ V, ἤτοι mg. m. rec. 27. δή] scripsi; δέ V.

axem positi aut ad eandem productam perpendicularem, rectae a sectione in superficie coni orta, quam planum secans effecit, parallelae ductae rectae ad basim triańguli perpendiculari cadent in communem sectionem plani secantis triangulique per axem positi et ad alteram partem sectionis productae in binas partes aequales ab ea secabuntur, et si conus rectus est, recta in basi posita perpendicularis erit ad communem sectionem plani secantis triangulique per axem positi, sin obliquus est, non semper perpendicularis erit, sed ita tantum, si planum per axem ductum ad basim coni perpendiculare est.

sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem $B\Gamma$ circulus, et plano per axem secetur, et hoc sectionem faciat triangulum $AB\Gamma$. secetur autem etiam

alio plano, quod planum, in quo est circulus $B\Gamma$, secundum rectam ΔE secat aut ad $B\Gamma$ aut ad eandem productam perpendicularem, et hoc in superficie coni sectionem efficiat ΔZE ; communis igitur

sectio plani secantis triangulique $AB\Gamma$ est ZH. et sumatur in sectione ΔZE punctum aliquod Θ , ducaturque per Θ rectae ΔE parallela ΘK . dico, ΘK cum recta ZH concurrere et ad alteram partem sectionis ΔZE productam a recta ZH in duas partes aequales secari. τομῆς τὸ Θ, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Θ τῆ ΔΕ παφάλληλος ἡ ΘΚ. λέγω, ὅτι ἡ ΘΚ συμβαλεῖ τῆ ΖΗ καὶ ἐκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέφου μέφους τῆς ΔΖΕ τομῆς δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς ΖΗ εὐθείας.

- 5 έπει γὰο κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεἴον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, τέτμηται ἐπιπέδφ διὰ τοῦ ἄξονος, και ποιεῖ τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον, εἴληπται δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὅ μή ἐστιν ἐπὶ πλευρᾶς τοῦ ΑΒΓ τριγώνου, τὸ Θ, καί ἐστι κάθετος ἡ ΔΗ
- 10 ἐπὶ τὴν ΒΓ, ἡ ἄρα διὰ τοῦ Θ τῆ ΔΗ παράλληλος ἀγομένη, τουτέστιν ἡ ΘΚ, συμβαλεῖ τῷ ΑΒΓ τριγώνῷ καὶ προσεκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς ἐπιφανείας δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τοῦ τριγώνου. ἐπεὶ οὖν ἡ διὰ τοῦ Θ τῆ ΔΕ παράλληλος ἀγομένη συμβάλλει
- 15 τῷ ΑΒΓ τριγώνῷ καί ἐστιν ἐν τῷ διὰ τῆς ΔΖΕ τομῆς ἐπιπέδῷ, ἐπὶ τὴν κοινὴν ἄρα τομὴν πεσεῖται τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου. κοινὴ δὲ τομή ἐστι τῶν ἐπιπέδων ἡ ΖΗ· ἡ ἄρα διὰ τοῦ Θ τῆ ΔΕ παράλληλος ἀγομένη πεσεῖται ἐπὶ τὴν ΖΗ·
 20 καὶ προσεκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς ΔΖΕ τομῆς δίγα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς ΖΗ εὐθείας.

ήτοι δη ό κῶνος ὀρθός ἐστιν, η τὸ διὰ τοῦ ἄξονος τρίγωνον τὸ ΑΒΓ ὀρθόν ἐστι πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον, η οὐδέτερον.

25 ἕστω πρότερον ὁ κῶνος ὀρθός. εἰη ἂν οὖν καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον ὀρθὸν πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον. ἐπεὶ οὖν ἐπίπεδον τὸ ΑΒΓ πρὸς ἐπίπεδον τὸ ΒΓ ὀρθόν ἐστι, καὶ τῆ κοινῆ αὐτῶν τομῆ τῆ ΒΓ ἐν ἑνὶ τῶν ἐπιπέδων τῷ ΒΓ πρὸς ὀρθὰς ἦκται ἡ ΔΕ, ἡ ΔΕ ἄρα τῷ ΑΒΓ 30 τριγώνῳ ἐστὶ πρὸς ¿ρθάς. καὶ σῦσας ἔν τῷ ΑΒΓ

26

nam quoniam conus, cuius uertex est A punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, plano per axem secatur, et hoc sectionem efficit triangulum $AB\Gamma$, in superficie autem sumptum est punctum Θ , quod in latere trianguli $AB\Gamma$ non est, et ΔH ad $B\Gamma$ perpendicularis est, recta per Θ rectae $\varDelta H$ parallela ducta, hoc est ΘK , cum triangulo $AB\Gamma$ concurret et ad alteram partem superficiei producta a triangulo in duas partes aequales secabitur [prop. VI]. iam quoniam recta per Θ rectae ΔE parallela ducta cum triangulo $AB\Gamma$ concurrit et in plano sectionis ΔZE est, in communem sectionem plani secantis triangulique $AB\Gamma$ cadet. communis autem planorum sectio est ZH; itaque recta per Θ rectae ΔE parallela ducta in ZH cadet; et ad alteram partem sectionis ΔZE producta a recta ZH in duas partes aequales secabitur.

iam igitur aut rectus est conus, aut triangulus $AB\Gamma$ per axem positus ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis est, aut neutrum.

prius conus rectus sit. itaque etiam triangulus $AB\Gamma$ ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis est [def. 3; Eucl. XI, 18]. quoniam igitur planum $AB\Gamma$ ad planum $B\Gamma$ perpendiculare est, et in plano altero $B\Gamma$ ad communem eorum sectionem $B\Gamma$ perpendicularis ducta est ΔE , ΔE ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularis est [Eucl. XI def. 4]. quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in triangulo $AB\Gamma$ positas perpendicularis est [Eucl. XI def. 3]. ergo etiam ad ZH perpendicularis est. τριγώνφ όρθή έστιν. ώστε καί πρός τ**ὴν ΖΗ έστι πρ**ός ό**ρ**θάς.

μη έστω δη ό χώνος όφθός. εί μέν ούν τὸ διὰ
τοῦ ἄξονος τρίγωνον ὀρθύν ἐστι πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον,
ὁ ὑμοίως δείξομεν, ὅτι καὶ ή ΔΕ τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς.
μη ἔστω δη τὸ διὰ τοῦ ἄξονος τρίγωνον τὸ ΑΒΓ
ὀρθὸν πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον. λέγω, ὅτι οὐδὲ ή ΔΕ
τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω· ἕστι
δὲ καὶ τῆ ΒΓ πρὸς ὀρθάς. καὶ τῶ διὰ τῶν ΒΓ, ΖΗ

ἐπιπέδφ ἄρα προς ὀρθὰς ἔσται. τὸ δὲ διὰ τῶν ΒΓ, ΗΖ ἐπιπεδόν ἐστι τὸ ΑΒΓ· καὶ ἡ ΔΕ ἄρα τῷ ΑΒΓ τριγώνφ ἐστὶ πρὸς ὀρθάς. καὶ πάντα ἄρα τὰ δι' αὐτῆς ἐπιπεδα τῷ ΑΒΓ τριγώνφ ἐστὶ πρὸς ὀρθάς. Ἐν δέ τι

15 τῶν διὰ τῆς ΔΕ ἐπιπέδων ἐστὶν ὁ ΒΓ κύκλος· ὁ ΒΓ ἄρα κύκλος πρὸς ὀρθάς ἐστι τῷ ΑΒΓ τριγώνω. ῶστε καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον ὀρθὸν ἔσται πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον· ὅπερ οὐχ ὑπόκειται. οὐκ ἄρα ἡ ΔΕ τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς.

20

πόρισμα.

ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι τῆς ΔΖΕ τομῆς διάμετρός ἐστιν ἡ ΖΗ, ἐπείπερ τὰς ἀγομένας παραλλήλους εὐθεία τινὶ τῆ ΔΕ δίχα τέμνει, καὶ ὅτι δυνατόν ἐστιν ὑπὸ τῆς διαμέτρου τῆς ΖΗ παραλλήλους τινὰς δίχα 25 τέμνεσθαι καὶ μὴ πρὸς ὀρθάς.

η'.

'Εαν κῶνος ἐπιπέδω τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξονος, τμηθῆ δὲ καὶ ἑτέοω ἐπιπέδω τέμνοντι τὴν βάσιν τοῦ κώνου

^{1.} $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$] $\tilde{\omega}\sigma\tau$ V. 3. $\tau \delta$] bis V in extr. et init. pag.; corr. cvp. 16. $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$] $\tilde{\omega}\sigma\tau$ V, $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$ mg. m. rec. 20. $\pi\delta\rho\iota\sigma\mu\alpha$] p, om. V.

ne sit igitur rectus conus. iam si triangulus per axem positus ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis est, eodem modo demonstrabimus, etiam ΔE ad ZHperpendicularem esse. ne sit igitur triangulus per axem positus $AB\Gamma$ ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis. dico, ne ΔE quidem ad ZH perpendicularem esse. nam si fieri potest. sit. uerum etiam ad $B\Gamma$ perpendicularis est. ΔE igitur ad utramque $B\Gamma$, ZH perpendicularis est; quare etiam ad planum per $B\Gamma$, ZHductum perpendicularis erit [Eucl. XI, 4]. planum autem rectarum $B\Gamma$, HZ est $AB\Gamma$; quare ΔE etiam ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularis est. itaque etiam omnia plana per eam ducta ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularia sunt [Eucl. XI, 18]. uerum inter plana per ΔE ducta est circulus $B\Gamma$; quare circulus $B\Gamma$ ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularis est. itaque etiam triangulus $AB\Gamma$ ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis erit; quod contra hypothesim est. ergo ΔE ad ZH perpendicularis non est.

Corollarium.

hinc manifestum est, ZH diametrum esse sectionis $\varDelta ZE$ [def. 4], quoniam rectas rectae alicui $\varDelta E$ parallelas ductas in binas partes aequales secat, et fieri posse, ut parallelae a diametro ZH in binas partes aequales secentur, etiam si ad angulos rectos non fiat.

VIII.

Si conus per axem plano secatur et alio quoque plano secatur, quod basim coni secundum rectam secat ad basim trianguli per axem positi perpendicularem, έπει γὰφ ἡ ἀπὸ τοῦ Λ ἐπὶ τὸ Β ἐπιζευγνυμένη ποινὴ τομή ἐστι τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τῆς τοῦ κώνου ἐπιφανείας, εὐθεῖα ẵφα ἐστὶν ἡ ΛΒ ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ΛΓ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΒΓ εὐθεῖα. τρίγωνον 5 ẵφα ἐστὶ τὸ ΛΒΓ.

έὰν ἄρα χῶνος έπιπέδφ τινὶ τμηθη διὰ τῆς χορυφῆς, ἡ τομὴ τρίγωνόν έστιν.

ð'.

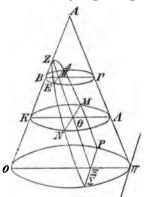
ἔστω κωνικὴ ἐπιφάνεια, ἧς κορυφὴ μὲν τὸ Α σημεῖον, ὁ δὲ κύκλος, καθ' οὖ φέρεται ἡ τὴν ἐπιφάνειαν γράφουσα εὐθεῖα, ὁ ΒΓ, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδω τινὶ 20 παραλλήλω τῷ ΒΓ κύκλω, καὶ ποιείτω ἐν τῆ ἐπιφανεία τομὴν τὴν ΔΕ γραμμήν. λέγω, ὅτι ἡ ΔΕ γραμμὴ κύκλος ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ἅξονος ἔχων τὸ κέντρου.

είλήφθω γάο τὸ κέντρον τοῦ ΒΓ κύκλου τὸ Ζ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΖ. ἄξων ἄρα ἐστὶ καὶ συμβάλλει 25 τῷ τέμνοντι ἐπιπέδῳ. συμβαλλέτω κατὰ τὸ Η, καὶ ἐκβεβλήσθω τι διὰ τῆς ΑΖ ἐπίπεδον. ἔσται δὴ ἡ τομὴ τρίγωνον τὸ ΑΒΓ. καὶ ἐπεὶ τὰ Δ, Η, Ε σημεῖα ἐν τῷ τέμνοντί ἐστιν ἐπιπέδῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ τοῦ

7. έστιν] έστι :- V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZH sectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem ΔZE in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. productar igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae κατ' εύθεϊαν πρός όρθας ούσαν τη βάσει τοῦ διὰ τοῦ άξονος τριγώνου, ή δὲ διάμετρος της γινομένης ἐν τη ἐπιφανεία τομης ήτοι παρὰ μίαν ἡ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἢ συμπίπτη αὐτῆ ἐκτὸς τῆς κορυφης τοῦ 5 κώνου, προσεκβάλληται δὲ ἢ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται, καὶ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς τομης πρὸς τῆ κορυφη πάση τῆ δοθείση εὐθεία ἴσην ἀπολήψεταί τις εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὶ τῆς τοῦ κώνου τομης 10 παρὰ τὴν ἐν τῆ βάσει τοῦ κώνου εὐθεῖαν.

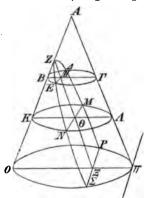
ἔστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις
δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος,
καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον· τετμήσθω δὲ
καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὸν ΒΓ κύκλον κατ'
15 εὐθεῖαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω
τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΖΕ γραμμήν· ἡ δὲ διάμετρος τῆς ΔΖΕ τομῆς ἡ ΖΗ ἤτοι παράλληλος ἔστω
τῆ ΑΓ ἢ ἐκβαλλομένη συμπιπτέτω αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α
σημείου. λέγω, ὅτι καί, ἐὰν ἥ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια
20 καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον ἐκβάλληται εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ
ΔΖΕ τομὴ εἰς ἅπειρον αὐξηθήσεται.

έκβεβλήσθω γὰο η τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ το τέμνον ἐπίπεδον· φανερὸν δή, ὅτι καὶ αί ΑΒ, ΑΓ, ΖΗ συνεκβληθήσονται. ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῆ ΑΓ ἤτοι παράλλη-25 λός ἐστιν ἢ ἐκβαλλομένη συμπίπτει αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α σημείου, αί ΖΗ, ΑΓ ἄρα ἐκβαλλόμεναι ὡς ἐπὶ τὰ Γ, Η μέρη οὐδέποτε συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν οὖν, καὶ εἰλήφθω τι σημείον ἐπὶ τῆς ΖΗ τυχον τὸ Θ, καὶ διὰ

^{4.} συμπίπτη] p; συμπίπτει V. 5. προσεκβάλληται] scripsi; προσεκβαληται V. 20. έκβαληται V, corr. Halley. 28. της] cp; τη V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZH sectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem ΔZE in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. productar igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae κατ' εύθεϊαν πρός όρθας ούσαν τη βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου, ή δὲ διάμετρος της γινομένης ἐν τη ἐπιφανεία τομης ήτοι παρὰ μίαν ή τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν η συμπίπτη αὐτῆ ἐκτὸς τῆς κορυφης τοῦ 5 κώνου, προσεκβάλληται δὲ ή τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον εἰς ἄπειρον, καὶ ή τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται, καὶ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς τομῆς πρὸς τῆ κορυφῆ πάση τῆ δοθείση εὐθεία ἴσην ἀπολήψεταί τις εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὶ τῆς τοῦ κώνου τομῆς 10 παρὰ τὴν ἐν τῆ βάσει τοῦ κώνου εὐθεῖαν.

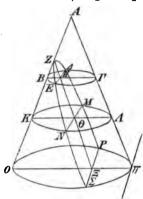
ἔστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος, καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον· τετμήσθω δὲ καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὸν ΒΓ κύκλον κατ'
15 εὐθείαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΖΕ γραμμήν· ἡ δὲ διάμετρος τῆς ΔΖΕ τομῆς ἡ ΖΗ ἤτοι παράλληλος ἔστω τῆ ΑΓ ἢ ἐκβαλλομένη συμπιπτέτω αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α σημείου. λέγω, ὅτι καί, ἐὰν ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια
20 καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον ἐκβάλληται εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ ΔΖΕ τομὴ εἰς ἅπειρον αὐξηθήσεται.

έκβεβλήσθω γὰο η τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ το τέμνον ἐπίπεδον· φανερον δή, ὅτι καὶ αί AB, AΓ, ZH συνεκβληθήσονται. ἐπεὶ ἡ ZH τῆ AΓ ἤτοι παράλλη-25 λός ἐστιν ἢ ἐκβαλλομένη συμπίπτει αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ A σημείου, aί ZH, AΓ ἄρα ἐκβαλλόμεναι ὡς ἐπὶ τὰ Γ, Η μέρη οὐδέποτε συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν οὖν, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ZH τυχὸν τὸ Θ, καὶ διὰ

^{4.} συμπίπτη] p; συμπίπτει V. 5. προσεκβάλληται] scripsi; προσεκβαληται V. 20. έκβαληται V, corr. Halley. 28. της] cp; τη V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZH sectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem ΔZE in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. producantur igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae κατ' εύθεϊαν πρός όρθας ούσαν τῆ βάσει τοῦ διὰ τοῦ αξονος τριγώνου, ἡ δὲ διάμετρος τῆς γινομένης ἐν τῆ ἐπιφανεία τομῆς ἤτοι παρὰ μίαν ἡ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἢ συμπίπτῃ αὐτῆ ἐκτὸς τῆς κορυφῆς τοῦ 5 κώνου, προσεκβάλληται δὲ ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται, καὶ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς τομῆς πρὸς τῆ κορυφῆ πάσῃ τῆ δοθείσῃ εὐθεία ἴσην ἀπολήψεταί τις εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὶ τῆς τοῦ κώνου τομῆς 10 παρὰ τὴν ἐν τῆ βάσει τοῦ κώνου εὐθεῖαν.

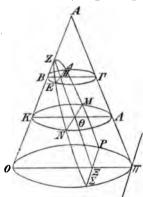
έστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις
δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος,
καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον· τετμήσθω δὲ
καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὸν ΒΓ κύκλον κατ'
15 εὐθείαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω
τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΖΕ γραμμήν· ἡ δὲ διάμετρος τῆς ΔΖΕ τομῆς ἡ ΖΗ ἤτοι παράλληλος ἔστω
τῆ ΑΓ ἢ ἐκβαλλομένη συμπιπτέτω αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α
σημείου. λέγω, ὅτι καί, ἐὰν ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια
20 καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον ἐκβάλληται εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ
ΔΖΕ τομὴ εἰς ἅπειρον αὐξηθήσεται.

ἐκβεβλήσθω γὰς η τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ το τέμνον ἐπίπεδον· φανερον δή, ὅτι καὶ αί ΑΒ, ΑΓ, ΖΗ συνεκβληθήσονται. ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῆ ΑΓ ἤτοι παράλλη-25 λός ἐστιν ἢ ἐκβαλλομένη συμπίπτει αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α σημείου, αί ΖΗ, ΑΓ ἄρα ἐκβαλλόμεναι ὡς ἐπὶ τὰ Γ, Η μέρη οὐδέποτε συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν οὖν, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΖΗ τυχὸν τὸ Θ, καὶ διὰ

^{4.} συμπίπτη] p; συμπίπτει V. 5. προσεκβάλληται] scripsi; προσεκβαληται V. 20. έκβαληται V, corr. Halley. 28. της] cp; τη V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZH sectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem $\varDelta ZE$ in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. productar igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae τοῦ Θ σημείου τῆ μὲν ΒΓ παράλληλος ἤχθω ἡ ΚΘΛ,
τῆ δὲ ΔΕ παράλληλος ἡ ΜΘΝ· τὸ ἄρα διὰ τῶν ΚΛ, ΜΝ
ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῷ διὰ τῶν ΒΓ, ΔΕ. κύκλος
ἄρα ἐστὶ τὸ ΚΛΜΝ ἐπίπεδον. καὶ ἐπεὶ τὰ Δ, Ε, Μ, Ν
⁵ σημεῖα ἐν τῷ τέμνοντί ἐστιν ἐπιπέδῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν
τῆ ἐπιφανεία τοῦ κώνου, ἐπὶ τῆς κοινῆς ἄρα τομῆς
ἐστιν· ηὕξηται ἄρα ἡ ΔΖΕ μέχρι τῶν Μ, Ν σημείων.
αὐξηθείσης ἄρα τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου καὶ τοῦ
τοῦ κάνου μέχρι τῶν Μ, Ν σημείων.
⁶ μικόνοντος ἐπιπέδου μέχρι τῶν Μ, Ν σημείων.
⁶ δείξομεν, ὅτι καί, ἐὰν εἰς ἄπειρον ἐκβάλληται ῆ τε

τοῦ χώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον, καὶ ἡ MΔΖΕΝ τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται.

καί φανεφόν, ὅτι πάση τῆ δοθείση εὐθεία ἴσην 15 ἀπολήψεταί τις ἀπὸ τῆς ΖΘ εὐθείας πρὸς τῷ Ζ σημείφ. ἐὰν γὰο τῆ δοθείση ἴσην θῶμεν τὴν ΖΞ καὶ διὰ τοῦ Ξ τῆ ΔΕ παφάλληλον ἀγάγωμεν, συμπεσεῖται τῆ τομῆ, ὥσπεο καὶ ἡ διὰ τοῦ Θ ἀπεδείχθη συμπίπτουσα τῆ τομῆ κατὰ τὰ Μ, Ν σημεῖα ¨ῶστε ἄγεταί τις εὐθεῖα 20 συμπίπτουσα τῆ τομῆ παφάλληλος οὖσα τῆ ΔΕ ἀπολαμβάνουσα ἀπὸ τῆς ΖΗ εὐθεῖαν ἴσην τῆ δοθείση πρὸς τῷ Ζ σημείω.

θ'.

'Εὰν κῶνος ἐπιπέδφ τμηθῆ συμπίπτοντι μὲν ἐκατέφα 25 πλευφῷ τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τφιγώνου, μήτε δὲ παφὰ τὴν βάσιν ἠγμένφ μήτε ὑπεναντίως, ἡ τομὴ οὐκ ἔσται κύπλος.

ἔστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδω τινὶ μήτε

2. $M \Theta N$] p, $\Theta M N$ V. 6. $\tau o \mu \tilde{\eta} \varsigma$] cp, $\tau o \mu \tilde{\eta}$ V.

 $B\Gamma$ parallela ducatur $K \oslash \Lambda$, rectae autem $\varDelta E$ parallela $M \oslash N$; itaque planum rectarum $K \varDelta$, MN plano rectarum $B\Gamma$, $\varDelta E$ parallelum est [Eucl. XI, 15]. itaque planum $K \varDelta MN$ circulus est [prop. IV]. et quoniam puncta \varDelta , E, M, N in plano secanti sunt, uerum etiam in superficie coni, in communi sectione sunt; quare $\varDelta ZE$ ad puncta M, N creuit. itaque crescente superficie coni planoque secanti ad circulum $K \varDelta MN$ etiam sectio $\varDelta ZE$ ad puncta M, N creuit. similiter igitur demonstrabimus, si et superficies coni et planum secans in infinitum producantur, etiam sectionem $M \varDelta ZEN$ in infinitum crescere.

et manifestum est, rectam quandam a $Z\Theta$ recta ad Z punctum rectam cuiuis datae rectae aequalem abscisuram esse. nam sì $Z\Xi$ rectae datae aequalem ponimus et per Ξ rectae ΔE parallelam ducimus, cum sectione concurret, sicut etiam rectam per Θ ductam cum sectione in punctis M, N concurrere demonstrauimus. ergo recta quaedam cum sectione concurrens rectae ΔE parallela ducitur, quae a ZH ad punctum Z rectam datae aequalem abscindat.

IX.

Si conus plano secatur cum utroque latere trianguli per axem positi concurrenti, sed neque basi parallelo neque e contrario ducto, sectio circulus non erit.

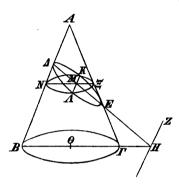
sit conus, cuius uertex sit \mathcal{A} punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et secetur plano neque basi parallelo neque e contrario posito, quod in superficie sectionem efficiat lineam $\mathcal{\Delta}KE$. dico, lineam $\mathcal{\Delta}KE$ circulum non esse.

Apollonius, ed. Heiberg.

παφαλλήλφ ὄντι τῆ βάσει μήτε ὑπεναντίως, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΚΕ γφαμμήν. λέγω, ὅτι ἡ ΔΚΕ γφαμμὴ οὐκ ἔσται κύκλος.

- εί γαο δυνατόν, έστω, καί συμπιπτέτω το τέμνον 5 έπίπεδον τη βάσει, και έστω των έπιπέδων κοινή τομή ή ΖΗ, τὸ δὲ κέντρον τοῦ ΒΓ κύκλου ἔστω τὸ Θ, καὶ άπ' αύτοῦ κάθετος ήχθω έπὶ την ΖΗ ή ΘΗ, καὶ έκβεβλήσθω διὰ τῆς ΗΘ καὶ τοῦ ἄξονος ἐπίπεδον καὶ ποιείτω τομάς έν τη κωνική έπιφανεία τάς ΒΑ. ΑΓ 10 εύθείας. έπει ούν τα Δ. Ε. Η σημεία έν τε τῶ δια τῆς ΔΚΕ ἐπιπέδω ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ διὰ τῶν Α, Β, Γ, τὰ ἄρα Δ, Ε, Η σημεῖα ἐπὶ τῆς Χοινῆς τομῆς τῶν ἐπιπέδων ἐστίν : εὐθεῖα ἄρα ἐστίν ἡ ΗΕΔ. εἰλήωθω δή τι έπι της ΔΚΕ γραμμης σημεΐον τὸ Κ, και διὰ 15 τοῦ Κ τῆ ΖΗ παράλληλος ἤχθω ἡ ΚΛ. ἔσται δὴ ἴση ή ΚΜ τη ΜΛ. ή ἄρα ΔΕ διάμετρός έστι τοῦ ΔΚΛΕ κύκλου. ήχθω δη διὰ τοῦ Μ τῆ ΒΓ παράλληλος η ΝΜΞ. έστι δε και ή ΚΛ τη ΖΗ παράλληλος. ώστε τὸ διὰ τῶν ΝΞ, ΚΜ ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῶ 20 διὰ τῶν ΒΓ, ΖΗ, τουτέστι τῆ βάσει, και ἔσται ή τομή κύκλος. έστω ό NKΞ. καὶ ἐπεὶ ἡ ZH τῆ BH πρὸς όρθάς έστι, καί ή ΚΜ τη ΝΞ πρός όρθάς έστιν. ώστε τὸ ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΚΜ. ἔστι δε τὸ ὑπὸ τῶν ΔΜΕ ἴσον τῶ ἀπὸ τῆς ΚΜ· κύκλος
- 25 γὰο ὑπόκειται ἡ ΔΚΕΛ γοαμμή, καὶ διάμετοος αὐτοῦ ἡ ΔΕ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΔΜΕ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΜΝ πρὸς ΜΔ, οὕτως ἡ ΕΜ πρὸς ΜΞ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΜΝ τρίγωνον τῷ ΞΜΕ τριγώνῳ, καὶ ἡ ὑπὸ ΔΝΜ γωνία ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΜΕΞ.

16. ΔΚΛΕ] ΔΚΕΛ p. 20. BΓ] p, corr. ex B m. 2 V. 21. δ] cp; om. V. 28. έστί] c, έστίν V. nam si fieri potest, sit, et planum secans cum basi concurrat, communisque planorum sectio sit ZH, centrum autem circuli $B\Gamma$ sit Θ , et ab eo ad ZH perpen-

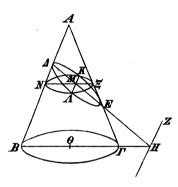
dicularis ducatur ΘH , et per $H\Theta$ axemque planum ducatur, quod in superficie conica sectiones efficiat rectas $BA, A\Gamma$ iam quoniam puncta Δ, E, H et in plano per ΔKE et in plano per A, B, Γ sunt, puncta Δ, E, H in communi planorum sectione sunt; quare $HE\Delta$

recta est [Eucl. XI, 3]. sumatur igitur in linea $\varDelta KE$ punctum aliquod K, et per K rectae ZH parallela ducatur $K\Lambda$; erit igitur [prop. ∇ II] $KM = M\Lambda$. itaque ΔE diametrus est circuli $\Delta K E \Lambda$ [prop: VII coroll.]. iam igitur per M rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $NM\Xi$. uerum etiam $K\Lambda$ rectae ZH parallela est; quare planum rectarum NZ, KM plano rectarum BI, ZH parallelum est, hoc est basi [Eucl. XI, 15], et sectio circulus erit [prop. IV]. sit NKZ. et quoniam ZH ad BH perpendicularis est, etiam KM ad $N\Xi$ perpendicularis est [Eucl. XI, 10]; quare $NM > M\Xi$ uerum $\Delta M \times ME = KM^2$; supposuimus $= KM^2$. enim, lineam $\Delta KE\Lambda$ circulum esse et ΔE eius diametrum. itaque $NM \times M\Xi = \Delta M \times ME$. quare $MN: M \varDelta = EM: M \Xi$. itaque $\bigtriangleup \varDelta MN \backsim \bigtriangleup \Xi ME$ et $\angle \Delta NM = \angle ME\Xi$. est autem $\angle \Delta NM = \angle AB\Gamma$; nam $N\Xi$ rectae $B\Gamma$ parallela est. quare etiam 3*

παφαλλήλφ ὄντι τῆ βάσει μήτε ὑπεναντίως, κα**ὶ ποιείτω** τομην ἐν τῆ ἐπιφανεία την ΔΚΕ γφαμμήν. λέγω, ὅτι ή ΔΚΕ γφαμμη οὐκ ἔσται κύκλος.

- εί ναο δυνατόν, έστω, και συμπιπτέτω το τέμνον 5 έπίπεδον τη βάσει, και έστω των έπιπέδων κοινή τομή ή ΖΗ, τὸ δὲ κέντρον τοῦ ΒΓ κύκλου ἔστω τὸ Θ, καὶ άπ' αύτοῦ κάθετος ήγθω έπὶ την ΖΗ ή ΘΗ, καὶ έκβεβλήσθω διὰ τῆς ΗΘ καὶ τοῦ ἄξονος ἐπίπεδου καὶ ποιείτω τομάς έν τη κωνική έπιφανεία τὰς ΒΑ. ΑΓ 10 εύθείας. έπει ούν τὰ Δ, Ε, Η σημεία έν τε το διὰ τῆς ΔΚΕ ἐπιπέδω ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῶ διὰ τῶν Α, Β, Γ, τὰ ἄρα Δ, Ε, Η σημεῖα ἐπὶ τῆς κοινῆς τομῆς τῶν ἐπιπέδων ἐστίν Εὐθεῖα ἄρα ἐστίν ἡ ΗΕΔ. εἰλήφθω δή τι έπὶ τῆς ΔΚΕ γραμμῆς σημεῖον τὸ Κ, καὶ διὰ 15 τοῦ Κ τῆ ΖΗ παράλληλος ήχθω ή ΚΛ. ἔσται δη ίση ή ΚΜ τη ΜΛ. ή ἄρα ΔΕ διάμετρός έστι τοῦ ΔΚΛΕ κύκλου. ήχθω δη διὰ τοῦ Μ τη ΒΓ παράλληλος η ΝΜΞ. έστι δε και ή ΚΛ τη ΖΗ παράλληλος. ώστε τὸ διὰ τῶν ΝΞ, ΚΜ ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῶ 20 διὰ τῶν ΒΓ, ΖΗ, τουτέστι τῆ βάσει, καὶ ἔσται ἡ τομὴ κύκλος. έστω ό ΝΚΞ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῆ ΒΗ προς όρθάς έστι, καὶ ἡ ΚΜ τῷ ΝΞ πρὸς ὀρθάς έστιν ῶστε τὸ ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῶ ἀπὸ τῆς ΚΜ. ἔστι δε τὸ ὑπὸ τῶν ΔΜΕ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΚΜ κύκλος
- 25 γὰρ ὑπόκειται ἡ ΔΚΕΛ γραμμή, καὶ διάμετρος αὐτοῦ ἡ ΔΕ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΔΜΕ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΜΝ πρὸς ΜΔ, οῦτως ἡ ΕΜ πρὸς ΜΞ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΜΝ τρίγωνον τῷ ΞΜΕ τριγώνῳ, καὶ ἡ ὑπὸ ΔΝΜ γωνία ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΜΕΞ.

16. ΔΚΛΕ] ΔΚΕΛ p. 20. BΓ] p, corr. ex B m. 2 V. 21. δ] cp; om. V. 28. έστί] c, έστίν V. nam si fieri potest, sit, et planum secans cum basi concurrat, communisque planorum sectio sit ZH, centrum autem circuli $B\Gamma$ sit Θ , et ab eo ad ZH perpen-

dicularis ducatur ΘH , et per $H\Theta$ axemque planum ducatur, quod in superficie conica sectiones efficiat rectas $BA, A\Gamma$ iam quoniam puncta Δ, E, H et in plano per ΔKE et in plano per A, B, Γ sunt, puncta Δ, E, H in communi planorum sectione sunt; quare $HE\Delta$

sumatur igitur in linea recta est [Eucl. XI, 3]. ΔKE punctum aliquod K, et per K rectae ZH parallela ducatur $K\Lambda$; erit igitur [prop. ∇ II] $KM = M\Lambda$. itaque ΔE diametrus est circuli $\Delta K E \Lambda$ [prop. VII coroll.]. iam igitur per M rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $NM\Xi$, uerum etiam $K\Lambda$ rectae ZH parallela est; quare planum rectarum $N\Xi$, KM plano rectarum $B\Gamma$, ZH parallelum est, hoc est basi [Eucl. XI, 15], et sectio circulus erit [prop. IV]. sit $NK\Xi$. et quoniam ZH ad BH perpendicularis est, etiam KM ad NE perpendicularis est [Eucl. XI, 10]; quare NM > MEuerum $\Delta M \times ME = KM^2$; supposuimus $= KM^2$. enim, lineam $\Delta K E \Lambda$ circulum esse et ΔE eius diametrum. itaque $NM \times M\Xi = \Delta M \times ME$. quare $MN: M \varDelta = EM: M \Xi$. itaque $\bigtriangleup \varDelta MN \backsim \bigtriangleup \Xi ME$ et $\angle \Delta NM = \angle ME\Xi$. est autem $\angle \Delta NM = \angle AB\Gamma$; nam $N\Xi$ rectae $B\Gamma$ parallela est. quare etiam 3*

τριγώνφ όρθή έστιν. ὥστε καὶ πρὸς τὴν ΖΗ έστι πρὸς ὀρθάς.

μη έστω δη ό χῶνος ὀρθός. εἰ μὲν οὖν τὸ διὰ
τοῦ ἄξονος τρίγωνον ὀρθόν ἐστι πρὸς τὸν ΒΓ χύχλον,
ὁμοίως δείζομεν, ὅτι καὶ ἡ ΔΕ τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς.
μη ἔστω δη τὸ διὰ τοῦ ἄξονος τρίγωνον τὸ ΔΒΓ
ὀρθὸν πρὸς τὸν ΒΓ χύχλον. λέγω, ὅτι οὐδὲ ἡ ΔΕ
τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς. εἰ γὰρ δυνατόν, ἕστω· ἔστι
δὲ καὶ τῆ ΒΓ πρὸς ὀρθάς. καὶ τῷ διὰ τῶν ΒΓ, ΖΗ

- έπιπέδω ἄφα πφὸς ὀφθὰς ἔσται. τὸ δὲ διὰ τῶν ΒΓ, ΗΖ ἐπίπεδόν ἐστι τὸ ΑΒΓ· καὶ ἡ ΔΕ ἄφα τῷ ΑΒΓ τφιγώνω ἐστὶ πφὸς ὀφθάς. καὶ πάντα ἄφα τὰ δι' αὐτῆς ἐπίπεδα τῷ ΑΒΓ τφιγώνω ἐστὶ πφὸς ὀφθάς. Ἐν δέ τι
- 15 τῶν διὰ τῆς ΔΕ ἐπιπέδων ἐστίν ὁ ΒΓ κύκλος· ὁ ΒΓ ἄρα κύκλος πρὸς ὀρθάς ἐστι τῷ ΑΒΓ τριγώνῳ. ὥστε καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον ὀρθὸν ἔσται πρὸς τὸν ΒΓ κύκλον· ὅπερ οὐχ ὑπόκειται. οὐκ ἄρα ἡ ΔΕ τῆ ΖΗ ἐστι πρὸς ὀρθάς.

20

πό**ρισ**μα.

έκ δη τούτου φανεφόν, ὅτι τῆς ΔΖΕ τομῆς διάμετφός ἐστιν ή ΖΗ, ἐπείπεφ τὰς ἀγομένας παφαλλήλους εὐθεία τινὶ τῆ ΔΕ δίχα τέμνει, καὶ ὅτι δυνατόν ἐστιν ὑπὸ τῆς διαμέτφου τῆς ΖΗ παφαλλήλους τινὰς δίχα 25 τέμνεσθαι καὶ μὴ πρὸς ὀφθάς.

η'.

'Εαν κῶνος ἐπιπέδῷ τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξονος, τμηθῆ δὲ καὶ ἑτέοῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὴν βάσιν τοῦ κώνου

^{1.} $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$] $\tilde{\omega}\sigma\tau$ V. 3. $\tau \dot{o}$] bis V in extr. et init. pag.; corr. cvp. 16. $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$] $\tilde{\omega}\sigma\tau$ V, $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$ mg. m. rec. 20. $\pi \dot{o}\rho(\sigma\mu\alpha)$] p, om. V.

ne sit igitur rectus conus. iam si triangulus per axem positus ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis est. eodem modo demonstrabimus, etiam ΔE ad ZHperpendicularem esse. ne sit igitur triangulus per axem positus $AB\Gamma$ ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis. dico, ne ΔE quidem ad ZH perpendicularem esse. nam si fieri potest, sit. uerum etiam ad $B\Gamma$ perpendicularis est. ΔE igitur ad utramque $B\Gamma$, ZH perpendicularis est; quare etiam ad planum per $B\Gamma$, ZHductum perpendicularis erit [Eucl. XI, 4]. planum autem rectarum $B\Gamma$, HZ est $AB\Gamma$; guare ΔE etiam ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularis est. itaque etiam omnia plana per eam ducta ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularia sunt [Eucl. XI, 18]. uerum inter plana per ΔE ducta est circulus $B\Gamma$; quare circulus $B\Gamma$ ad triangulum $AB\Gamma$ perpendicularis est. itaque etiam triangulus $AB\Gamma$ ad circulum $B\Gamma$ perpendicularis erit: quod contra hypothesim est. ergo ΔE ad ZH perpendicularis non est.

Corollarium.

hinc manifestum est, ZH diametrum esse sectionis $\varDelta ZE$ [def. 4], quoniam rectas rectae alicui $\varDelta E$ parallelas ductas in binas partes aequales secat, et fieri posse, ut parallelae a diametro ZH in binas partes aequales secentur, etiam si ad angulos rectos non fiat.

VIII.

Si conus per axem plano secatur et alio quoque plano secatur, quod basim coni secundum rectam secat ad basim trianguli per axem positi perpendicularem, κατ' εύθεϊαν πρός όρθας ούσαν τη βάσει τοῦ δια τοῦ αξονος τριγώνου, ή δὲ διάμετρος της γινομένης ἐν τη ἐπιφανεία τομης ήτοι παρα μίαν ή τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν η συμπίπτη αὐτη ἐκτὸς της κορυφης τοῦ 5 κώνου, προσεκβάλληται δὲ ή τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον εἰς ἄπειρον, καὶ ή τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται, καὶ ἀπὸ τῆς διαμέτρου της τομῆς πρὸς τῆ κορυφῆ πάση τῆ δοθείση εὐθεία ἰσην ἀπολήψεταί τις εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὶ τῆς τοῦ κώνου τομῆς 10 παρὰ τὴν ἐν τῆ βάσει τοῦ κώνου εὐθεῖαν.

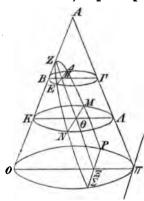
έστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις
δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος,
καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τετμήσθω δὲ
καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὸν ΒΓ κύκλον κατ'
15 εὐθεῖαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω
τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΖΕ γραμμήν· ἡ δὲ διάμετρος τῆς ΔΖΕ τομῆς ἡ ΖΗ ἤτοι παράλληλος ἔστω
τῆ ΑΓ ἢ ἐκβαλλομένη συμπιπτέτω αὐτῆ ἐπτὸς τοῦ Α
σημείου. λέγω, ὅτι καί, ἐὰν ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια
20 καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον ἐκβάλληται εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ
ΔΖΕ τομὴ εἰς ἅπειρον αὐξηθήσεται.

ἐκβεβλήσθω γὰς ἥ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ το τέμνον ἐπίπεδον· φανερον δή, ὅτι καὶ αί ΑΒ, ΑΓ, ΖΗ συνεκβληθήσονται. ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῷ ΑΓ ἤτοι παράλλη-25 λός ἐστιν ἢ ἐκβαλλομένη συμπίπτει αὐτῷ ἐκτὸς τοῦ Α σημείου, αί ΖΗ, ΑΓ ἄρα ἐκβαλλόμεναι ὡς ἐπὶ τὰ Γ, Η μέρη οὐδέποτε συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν οὖν, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΖΗ τυχὸν τὸ Θ, καὶ διὰ

^{4.} συμπίπτη] p; συμπίπτει V. 5. προσεκβάλληται] scripsi; προσεκβαληται V. 20. έκβαληται V, corr. Halley. 28. της] cp; τη V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZHsectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem $\varDelta ZE$ in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. productar igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae κατ' εὐθεῖαν πρòς ὀρθὰς οὖσαν τῆ βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου, ἡ δὲ διάμετρος τῆς γινομένης ἐν τῆ ἐπιφανεία τομῆς ἤτοι παρὰ μίαν ἡ τῶν τοῦ τριγώνου πλευρῶν ἢ συμπίπτῃ αὐτῆ ἐκτὸς τῆς κορυφῆς τοῦ 5 κώνου, προσεκβάλληται δὲ ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται, καὶ ἀπὸ τῆς διαμέτρου τῆς τομῆς πρὸς τῆ κορυφῆ πάσῃ τῆ δοθείσῃ εὐθεία ἰσην ἀπολήψεταί τις εὐθεῖα ἀγομένη ἀπὶ τῆς τοῦ κώνου τομῆς 10 παρὰ τὴν ἐν τῷ βάσει τοῦ κώνου εὐθείαν.

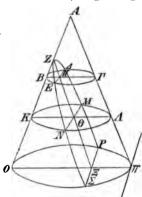
έστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεῖον, βάσις
δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος,
καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τετμήσθω δὲ
καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὸν ΒΓ κύκλον κατ
15 εὐθεῖαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω
τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΖΕ γραμμήν· ἡ δὲ διά
μετρος τῆς ΔΖΕ τομῆς ἡ ΖΗ ἤτοι παράλληλος ἔστω
τῆ ΑΓ ἢ ἐκβαλλομένη συμπιπτέτω αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α
σημείου. λέγω, ὅτι καί, ἐὰν ἥ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια
20 καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον ἐκβάλληται εἰς ἄπειρον, καὶ ἡ
ΔΖΕ τομὴ εἰς ἅπειρον αὐξηθήσεται.

έκβεβλήσθω γὰς η τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ το τέμνον ἐπίπεδον· φανερὸν δή, ὅτι καὶ αί ΑΒ, ΑΓ, ΖΗ συνεκβληθήσονται. ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῆ ΑΓ ήτοι παράλλη-25 λός ἐστιν ἢ ἐκβαλλομένη συμπίπτει αὐτῆ ἐκτὸς τοῦ Α σημείου, αί ΖΗ, ΑΓ ἄρα ἐκβαλλόμεναι ὡς ἐπὶ τὰ Γ, Η μέρη οὐδέποτε συμπεσοῦνται. ἐκβεβλήσθωσαν οὖν, καὶ είλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΖΗ τυχὸν τὸ Θ, καὶ διὰ

^{4.} συμπίπτη] p; συμπίπτει V. 5. προσεκβάλληται] scripsi; προσεκβαληται V. 20. έκβαληται V, corr. Halley. 28. της] cp; τη V.

diametrus autem sectionis in superficie ortae aut lateri alicui trianguli parallela est, aut extra uerticem coni cum eo concurrit, producitur autem in infinitum et superficies coni et planum secans, etiam sectio in infinitum crescet, et recta a sectione coni rectae in basi coni positae parallela ducta a diametro sectionis ad uerticem rectam cuilibet rectae datae aequalem abscindet.

sit conus, cuius uertex sit punctum A, basis autem circulus $B\Gamma$, et plano per axem secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$; secetur autem etiam alio plano, quod circulum $B\Gamma$ secundum rectam ΔE secet ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE . diametrus autem ZH sectionis ΔZE aut rectae $A\Gamma$ parallela sit aut producta cum ea extra punctum A concurrat. dico, si et superficies coni et planum secans in in-

finitum producantur, etiam sectionem $\varDelta ZE$ in infinitum crescere.

producatur enim et superficies coni et planum secans. manifestum igitur est, etiam rectas AB, $A\Gamma$, ZHsimul produci. iam quoniam ZH aut rectae $A\Gamma$ parallela est aut producta cum ea extra punctum A concurrit, rectae ZH, $A\Gamma$ productae ad partes Γ , H uersus nunquam concurrent. productar igitur, et in ZHpunctum aliquod sumatur Θ , et per Θ punctum rectae τοῦ Θ σημείου τῆ μὲν ΒΓ παράλληλος ἤχθω ἡ ΚΘΛ, τῆ δὲ ΔΕ παράλληλος ἡ ΜΘΝ· τὸ ἄρα διὰ τῶν ΚΛ, ΜΝ ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῷ διὰ τῶν ΒΓ, ΔΕ. κύκλος ἄρα ἐστὶ τὸ ΚΛΜΝ ἐπίπεδον. καὶ ἐπεὶ τὰ Δ, Ε, Μ, Ν

- 5 σημεία έν τῷ τέμνοντί ἐστιν ἐπιπέδῳ, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιφανεία τοῦ κώνου, ἐπὶ τῆς κοινῆς ἄφα τομῆς ἐστιν ηὕξηται ἄφα ἡ ΔΖΕ μέχοι τῶν Μ, Ν σημείων. αὐξηθείσης ἄφα τῆς ἐπιφανείας τοῦ κώνου καὶ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου μέχοι τοῦ ΚΛΜΝ κύκλου ηὕξηται
- 10 καὶ ἡ ΔΖΕ τομὴ μέχοι τῶν Μ, Ν σημείων. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καί, ἐὰν εἰς ἄπειρον ἐκβάλληται ῆ τε τοῦ κώνου ἐπιφάνεια καὶ τὸ τέμνον ἐπίπεδον, καὶ ἡ ΜΔΖΕΝ τομὴ εἰς ἄπειρον αὐξηθήσεται.

καί φανερόν, ὅτι πάση τῆ δοθείση εὐθεία ἴσην
15 ἀπολήψεταί τις ἀπὸ τῆς ΖΘ εὐθείας πρὸς τῷ Ζ σημείω.
ἐὰν γὰρ τῆ δοθείση ἴσην θῶμεν τὴν ΖΞ καὶ διὰ τοῦ Ξ
τῆ ΔΕ παράλληλον ἀγάγωμεν, συμπεσεῖται τῆ τομῆ,
ῶσπερ καὶ ἡ διὰ τοῦ Θ ἀπεδείχθη συμπίπτουσα τῆ
τομῆ κατὰ τὰ Μ, Ν σημεῖα· ῶστε ἄγεταί τις εὐθεία
20 συμπίπτουσα τῆ τομῆ παράλληλος οὖσα τῆ ΔΕ ἀπολαμβάνουσα ἀπὸ τῆς ΖΗ εὐθεῖαν ἴσην τῆ δοθείση

ิ.

πρός τῶ Ζ σημείω.

'Εὰν κῶνος ἐπιπέδῷ τμηθῆ συμπίπτοντι μὲν ἑκατέρα 25 πλευρῷ τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου, μήτε δὲ παρὰ τὴν βάσιν ἠγμένῷ μήτε ὑπεναντίως, ἡ τομὴ οὐκ ἔσται κύπλος.

ἕστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημεΐον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδω τινὶ μήτε

2. $M\Theta N$] p, ΘMN V. 6. $\tau o\mu \tilde{\eta} \varsigma$] cp, $\tau o\mu \tilde{\eta}$ V.

 $B\Gamma$ parallela ducatur $K \oslash \Lambda$, rectae autem $\varDelta E$ parallela $\mathscr{M} \oslash N$; itaque planum rectarum $\mathscr{K} \varUpsilon, \mathscr{M} N$ plano rectarum $B\Gamma, \varDelta E$ parallelum est [Eucl. XI, 15]. itaque planum $\mathscr{K} \varDelta \mathscr{M} N$ circulus est [prop. IV]. et quoniam puncta $\varDelta, E, \mathcal{M}, N$ in plano secanti sunt, uerum etiam in superficie coni, in communi sectione sunt; quare $\varDelta ZE$ ad puncta \mathcal{M}, N creuit. itaque crescente superficie coni planoque secanti ad circulum $\mathscr{K} \varDelta \mathscr{M} N$ etiam sectio $\varDelta ZE$ ad puncta \mathcal{M}, N creuit. similiter igitur demonstrabimus, si et superficies coni et planum secans in infinitum producantur, etiam sectionem $\mathscr{M} \varDelta ZEN$ in infinitum crescere.

et manifestum est, rectam quandam a $Z\Theta$ recta ad Z punctum rectam cuiuis datae rectae aequalem abscisuram esse. nam si $Z\Xi$ rectae datae aequalem ponimus et per Ξ rectae $\varDelta E$ parallelam ducimus, cum sectione concurret, sicut etiam rectam per Θ ductam cum sectione in punctis M, N concurrere demonstrauimus. ergo recta quaedam cum sectione concurrens rectae $\varDelta E$ parallela ducitur, quae a ZH ad punctum Z rectam datae aequalem abscindat.

IX.

Si conus plano secatur cum utroque latere trianguli per axem positi concurrenti, sed neque basi parallelo neque e contrario ducto, sectio circulus non erit.

sit conus, cuius uertex sit \mathcal{A} punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et secetur plano neque basi parallelo neque e contrario posito, quod in superficie sectionem efficiat lineam $\mathcal{\Delta}KE$. dico, lineam $\mathcal{\Delta}KE$ circulum non esse.

Apollonius, ed. Heiberg.

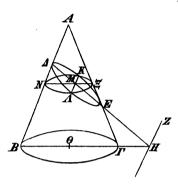
3

παφαλλήλφ ὄντι τῆ βάσει μήτε ὑπεναντίως, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία τὴν ΔΚΕ γφαμμήν. λέγω, ὅτι ἡ ΔΚΕ γφαμμὴ οὐκ ἔσται κύκλος.

- εἰ γὰο δυνατόν, ἔστω, καὶ συμπιπτέτω τὸ τέμνον
 5 ἐπίπεδον τῷ βάσει, καὶ ἔστω τῶν ἐπιπέδων κοινὴ τομὴ
 ή ΖΗ, τὸ δὲ κέντρον τοῦ ΒΓ κύκλου ἔστω τὸ Θ, καὶ
 ἀπ' αὐτοῦ κάθετος ἥχθω ἐπὶ τὴν ΖΗ ἡ ΘΗ, καὶ ἐκβεβλήσθω διὰ τῆς ΗΘ καὶ τοῦ ἄξονος ἐπίπεδον καὶ
 ποιείτω τομὰς ἐν τῷ κωνικῷ ἐπιφανεία τὰς ΒΑ, ΑΓ
 10 εὐθείας. ἐπεὶ οὖν τὰ Δ, Ε, Η σημεῖα ἔν τῷ διὰ τῶν
 - Α, Β, Γ, τὰ ἄφα Δ, Ε, Η σημεϊα ἐπὶ τῆς κοινῆς τομῆς τῶν ἐπιπέδων ἐστίν εὐθεῖα ἄφα ἐστὶν ἡ ΗΕΔ. εἰλήφθω δή τι ἐπὶ τῆς ΔΚΕ γφαμμῆς σημεῖον τὸ Κ, καὶ διὰ
- 15 τοῦ Κ τῆ ΖΗ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΚΛ· ἔσται δὴ ἰση ἡ ΚΜ τῆ ΜΛ. ἡ ἄφα ΔΕ διάμετφός ἐστι τοῦ ΔΚΛΕ κύκλου. ἤχθω δὴ διὰ τοῦ Μ τῆ ΒΓ παφάλληλος η ΝΜΞ· ἔστι δὲ καὶ ἡ ΚΛ τῆ ΖΗ παφάλληλος· ῶστε τὸ διὰ τῶν ΝΞ, ΚΜ ἐπίπεδον παφάλληλόν ἐστι τῶ
- 20 διὰ τῶν ΒΓ, ΖΗ, τουτέστι τῆ βάσει, καὶ ἔσται ἡ τομὴ κύκλος. ἔστω ὁ ΝΚΞ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΖΗ τῆ ΒΗ πρὸς ὀρθάς ἐστι, καὶ ἡ ΚΜ τῆ ΝΞ πρὸς ὀρθάς ἐστιν· ῶστε τὸ ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΚΜ. ἔστι δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΜΕ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΚΜ· κύκλος
- 25 γὰρ ὑπόκειται ἡ ΔΚΕΛ γραμμή, καὶ διάμετρος αὐτοῦ ἡ ΔΕ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΝΜΞ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΔΜΕ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΜΝ πρὸς ΜΔ, οὕτως ἡ ΕΜ πρὸς ΜΞ. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΔΜΝ τρίγωνον τῷ ΞΜΕ τριγώνῳ, καὶ ἡ ὑπὸ ΔΝΜ γωνία ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΜΕΞ.

^{16.} ΔΚΛΕ] ΔΚΕΛ p. 20. BΓ] p, corr. ex B m. 2 V. 21. δ] cp; om. V. 23. έστί] c, έστίν V.

nam si fieri potest, sit, et planum secans cum basi concurrat, communisque planorum sectio sit ZH, centrum autem circuli $B\Gamma$ sit Θ , et ab eo ad ZH perpen-

dicularis ducatur ΘH , et per HØ axemque planum ducatur, quod in superficie conica sectiones efficiat rectas $BA, A\Gamma$. iam quoniam puncta Δ , E, H et in plano per ΔKE et in plano per A, B, Γ sunt, puncta \varDelta , E, H in communi planorum sectione sunt; quare $HE \varDelta$

sumatur igitur in linea recta est [Eucl. XI, 3]. ΔKE punctum aliquod K, et per K rectae ZH parallela ducatur $K\Lambda$; erit igitur [prop. ∇ II] $KM = M\Lambda$. itaque ΔE diametrus est circuli $\Delta K E \Lambda$ [prop: VII coroll.]. iam igitur per M rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $NM\Xi$. uerum etiam $K\Lambda$ rectae ZH parallela est; quare planum rectarum NZ, KM plano rectarum $B\Gamma$, ZH parallelum est, hoc est basi [Eucl. XI, 15], et sectio circulus erit [prop. IV]. sit NKZ. et quoniam ZH ad BH perpendicularis est, etiam KM ad NE perpendicularis est [Eucl. XI, 10]; quare NM > ME $= KM^2$. uerum $\Delta M \times ME = KM^2$; supposuimus enim, lineam $\Delta KE\Lambda$ circulum esse et ΔE eius diametrum. itaque $NM \times M\Xi = \Delta M \times ME$. quare $MN: M \varDelta = EM: M\Xi$. itaque $\bigtriangleup \varDelta MN \backsim \bigtriangleup \Xi ME$ et $\angle \Delta NM = \angle ME\Xi$. est autem $\angle \Delta NM = \angle AB\Gamma$; nam $N\Xi$ rectae $B\Gamma$ parallela est. quare etiam

άλλὰ ἡ ὑπὸ ΔΝΜ γωνία τῆ ὑπὸ ΑΒΓ ἐστιν ἰα παράλληλος γὰρ ἡ ΝΞ τῆ ΒΓ καὶ ἡ ὑπὸ ΑΒΓ ἅ ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΜΕΞ. ὑπεναντία ἄρα ἐστὶν η τομ ὅπερ οὐχ ὑπόκειται. οὐκ ἄρα κύκλος ἐστὶν ἡ ΔΚ 5 γραμμή.

'Εαν έπὶ κώνου τομῆς ληφθῆ δύο σημεῖα, ή μ έπὶ τὰ σημεῖα ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐντὸς πεσειται τɨ τομῆς, ἡ δὲ ἐπ' εὐθείας αὐτῆ ἐκτός.

10 ἔστω κῶνος, οὖ κορυφὴ μὲν τὸ Α σημεῖον, βάδ δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονο καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον. τετμήσθω δ καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ τοῦ κώνο ἐπιφανεία τὴν ΔΕΖ γραμμήν, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τἰ 15 ΔΕΖ δύο σημεῖα τὰ Η, Θ. λέγω, ὅτι ἡ μὲν ἐπὶ τ Η, Θ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τῆς ΔΕ. γραμμῆς, ἡ δὲ ἐπ' εὐθείας αὐτῆ ἐκτός.

έπει γὰο xῶνος, οὖ xορυφή μὲν τὸ Α σημεία βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, τέτμηται ἐπιπέδφ διὰ τοῦ ἄξονο 20 εἰληπται δέ τινα σημεία ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τ Η, Θ, ὰ μή ἐστιν ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ διὰ τοῦ ἄξονο τριγώνου, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ Θ ἐπιζευγνυμέν εὐθεία μὴ νεύῃ ἐπὶ τὸ Α, ἡ ἄρα ἐπὶ τὰ Η, Θ ἐπ ζευγνυμένη εὐθεία ἐντὸς πεσείται τοῦ κώνου καὶ ἡ ἐπ 25 εὐθεία αὐτῆ ἐκτός. ὥστε καὶ τῆς ΔΖΕ τομῆς.

ια'.

'Εάν κῶνος ἐπιπέδφ τμηθη διὰ τοῦ ἄξονος, τμηθ δὲ καὶ ἑτέρφ ἐπιπέδφ τέμνοντι την βάσιν τοῦ κώνο

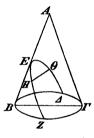
^{15.} τά] (pr.) cp, corr. ex τη m. 2 V. 16. ΔEZ]] ΔZ V. 22. τριγώνου] τοῦ τριγώνου V; corr. p. 28. μή] (supra scr. m. 2 V, οὐ p.

 $\angle AB\Gamma = \angle ME\Xi$. itaque sectio e contrario est [prop. V]; quod contra hypothesim est. ergo linea $\varDelta KE$ circulus non est.

X.

Si in sectione coni duo puncta sumuntur, recta ad puncta ducta intra sectionem cadit, in directum autem producta extra.

sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et per axem plano secetur, quod sectio-

nem efficiat $AB\Gamma$ triangulum. iam alio quoque plano secetur, quod in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔEZ , et in ΔEZ duo puncta sumantur H, Θ . dico, rectam ad H, Θ ductam intra lineam ΔEZ cadere, in directum autem productam extra.

nam quoniam conus, cuius uertex est A punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, plano per axem sectus est, et in superficie eius sumpta sunt puncta quaedam H, Θ , quae in latere trianguli per axem positi non sunt, et recta ab H ad Θ ducta ad A non cadit, recta ad H, Θ ducta intra conum cadet, in directum autem producta extra [prop. II]. ergo etiam intra sectionem ΔZE , producta autem extra eam.

XI.

Si conus per axem plano secatur et alio quoque plano secatur, quod basim coni secundum rectam ad κατ' εύθείαν πρός όρθας ούσαν τῆ βάσει τοῦ διὰ τοῦ αἕονος τριγώνου, ἔτι δὲ ἡ διάμετρος τῆς τομῆς παράλληλος ἡ μιῷ πλευρῷ τοῦ διὰ τοῦ ἀἕονος τριγώνου, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς τοῦ κώνου παράλληλος ἀχθῆ 5 τῆ κοινῆ τομῆ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τῆς βάσεως τοῦ κώνου μέχρι τῆς διαμέτρου τῆς τομῆς, δυνήσεται τὸ περιεχόμενον ὑπό τε τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς διαμέτρου πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς καὶ ἅλλης τινὸς εὐθείας, ἡ λόγον ἔχει πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς τοῦ 10 κώνου γωνίας καὶ τῆς κορυφῆς τῆς τομῆς, ὃν τὸ τετράγωνον τὸ ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ διὰ τοῦ ἅξονος τριγώνου πρὸς τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν λοιπῶν τοῦ τριγώνου δύο πλευρῶν. καλείσθω δὲ ἡ τοιαύτη τομὴ παραβολή.

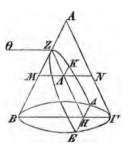
15 ἕστω κῶνος, οὖ τὸ Α σημεῖον κορυφή, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ ἄξονος, καὶ ποιείτω τομὴν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον, τετμήσθω δὲ καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὴν βάσιν τοῦ κώνου κατ' εὐθεῖαν τὴν ΔΕ πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ ΒΓ, καὶ ποιείτω

- 20 τομήν έν τῆ ἐπιφανεία τοῦ κώνου τὴν ΔΖΕ, ἡ δὲ διάμετρος τῆς τομῆς ἡ ΖΗ παράλληλος ἔστω μιᾶ πλευρᾶ τοῦ διὰ τοῦ ἄξονος τριγώνου τῆ ΔΓ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ σημείου τῆ ΖΗ εὐθεία πρὸς ὀρθὰς ἥχθω ἡ ΖΘ, καὶ πεποιήσθω, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΔΓ, οῦτως
- 25 ή ZΘ πρός ZA, και είλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τυχὸν τὸ Κ, καὶ διὰ τοῦ Κ τῆ ΔΕ παράλληλος ἡ ΚΛ. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ΚΛ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΘΖΛ. ἤχθω γὰρ διὰ τοῦ Λ τῆ ΒΓ παράλληλος ἡ MN ἔστι δὲ καὶ ἡ ΚΛ τῆ ΔΕ παράλληλος. τὸ ἄρα διὰ

^{14.} Mg. m. rec. ολ'... V. 24. πεποιήσθω] cp; πεποιείσθω V, corr. m. 2.

basim trianguli per axem positi perpendicularem secat, et si praeterea diametrus sectionis lateri alterutri trianguli per axem positi parallela est, quaelibet recta, quae a sectione coni parallela ducitur communi sectioni plani secantis basisque coni, usque ad diametrum sumpta quadrata aequalis erit rectangulo comprehenso recta ex diametro ab ea ad uerticem abscisa sectionis aliaque quadam recta, quae ad rectam inter angulum coni uerticemque sectionis positam rationem habet, quam quadratum basis trianguli per axem positi ad rectangulum reliquis duobus lateribus trianguli comprehensum; uocetur autem talis sectio parabola.

sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem $B\Gamma$ circulus, et per axem plano secetur, quod sectionem

efficiat triangulum $AB\Gamma$, secetur autem alio quoque plano, quod basim coni secundum rectam ΔE secat ad $B\Gamma$ perpendicularem et in superficie coni sectionem efficit ΔZE , diametrus autem sectionis ZH parallela sit $A\Gamma$ lateri trianguli per axem positi, et a puncto Z ad rectam ZH perpen-

dicularis ducatur Z Θ , et fiat $B\Gamma^2: BA \times A\Gamma = Z\Theta: ZA$, et in sectione punctum quodlibet K sumatur, et per K rectae ΔE parallela ducatur K Λ . dico, esse $K\Lambda^2 = \Theta Z \times Z\Lambda$.

ducatur enim per Λ rectae $B\Gamma$ parallela MN. uerum etiam $K\Lambda$ rectae ΔE parallela est. itaque planum recta-

τών ΚΛ. ΜΝ έπίπεδον παράλληλόν έστι τω διὰ των ΒΓ. ΔΕ έπιπέδω, τουτέστι τη βάσει του κώνου, τὸ άρα διὰ τῶν ΚΛ, ΜΝ ἐπίπεδον κύκλος ἐστίν. οῦ διάμετρος ή MN. και έστι κάθετος έπι την MN ή 5 ΚΛ. έπει και ή ΔΕ έπι την ΒΓ. το άρα ύπο των ΜΛΝ ίσον έστι τῷ ἀπὸ τῆς ΚΛ. και ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ, οῦτως ἡ ΘΖ πρός ΖΑ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΒΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ λόγον έχει τόν συγκείμενον έκ τε τοῦ, ὃν έχει ή ΒΓ 10 πρός ΓΑ καί ή ΒΓ πρός ΒΑ, ό άρα της ΘΖ πρός ΖΑ λόγος σύγκειται έκ τοῦ τῆς ΒΓ πρὸς ΓΑ καὶ τοῦ τῆς ΓΒ πρός ΒΑ. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΒΓ πρός ΓΑ, οῦτως ή ΜΝ ποός ΝΑ, τουτέστιν ή ΜΛ ποός ΛΖ, ώς δέ ή ΒΓ πρός ΒΑ, ούτως ή ΜΝ πρός ΜΑ, τουτέστιν ή 15 ΛM πρός MZ, καί λοιπή ή $N\Lambda$ πρός ZA. ό άρα τῆς ΘΖ πρός ΖΑ λόγος σύγκειται έκ τοῦ τῆς ΜΛ πρός ΛΖ καί τοῦ τῆς $N\Lambda$ πρὸς ZA. ὁ δὲ συγκείμενος λόγος ἐκ τοῦ τῆς ΜΛ πρὸς ΛΖ καὶ τοῦ τῆς ΛΝ πρὸς ΖΑ δ τοῦ ὑπὸ ΜΛΝ ἐστι πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΖΑ. ὡς ἄρα ἡ ΘΖ 20 ποὸς ΖΑ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΜΛΝ ποὸς τὸ ὑπὸ ΛΖΑ, ὡς δὲ ή ΘΖ πρός ΖΑ, τῆς ΖΛ κοινοῦ ῦψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ ΘΖΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΖΑ · ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΜΛΝ πρός τὸ ὑπὸ ΛΖΑ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΘΖΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΖΑ. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΜΛΝ τῶ ὑπὸ 25 ΘΖΛ. τὸ δὲ ὑπὸ ΜΛΝ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΚΛ· καί τὸ ἀπὸ τῆς ΚΛ ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΘΖΛ.

1. $\pi\alpha\varrho\alpha'\lambda l\eta lov = 3$. $\ell\pi l\pi\epsilon\delta ov]$ bis V (in repetitione $\tau\tilde{\rho}$ $\delta\iota\dot{\alpha}$ lin. 1 bis), corr. m. 2. 13. NA] cvp et e corr. (et m. 2 et m. rec.) V. 14. MA] p, M corr. ex N m. 2 V. 15. $\dot{\eta}$] cp, m. 2 V. 18. $\tau o\tilde{v}$] (alt.) om. V, corr. Halley. 28. $o\tilde{v}\tau\omega\sigma$ -24. AZA] om. V, corr. Memus. 25. ΘZA] ΘAZ V, corr. p ($\tau\tilde{\omega}v \Theta Z, ZA$). rum $K\Lambda$, MN plano rectarum $B\Gamma$, ΔE parallelum est [Eucl. XI, 15], hoc est basi coni. quare planum rectarum $K\Lambda$, MN circulus est, cuius diametrus est MN[prop. IV]. et $K\Lambda$ ad MN perpendicularis est, quia etiam ΔE ad $B\Gamma$ perpendicularis [Eucl. XI, 10]; quare $M\Lambda \times \Lambda N = K\Lambda^3$. et quoniam est

$$B\Gamma^2: BA \times A\Gamma = \Theta Z: ZA,$$

et est

 $B\Gamma^2: BA \times A\Gamma = (B\Gamma: \Gamma A) \times (B\Gamma: BA),$ erit

$$\Theta Z: ZA = (B\Gamma: \Gamma A) \times (\Gamma B: BA).$$

uerum

 $B\Gamma: \Gamma A = MN: NA = MA: AZ$ [Eucl. VI, 4] et

 $B\Gamma: BA = MN: MA = AM: MZ$ [ib.] = NA: ZA[Eucl. VI, 2]. quare

 $\Theta Z: ZA = (MA: AZ) \times (NA: ZA).$

est autem

 $(M\Lambda : \Lambda Z) \times (\Lambda N : Z\Lambda) = M\Lambda \times \Lambda N : \Lambda Z \times Z\Lambda.$ quare

$$\Im Z: ZA = MA \times AN: AZ \times ZA.$$

est autem $Z\Lambda$ communi altitudine sumpta

 $\Theta Z: ZA = \Theta Z \times ZA: AZ \times ZA.$

itaque

 $M\Lambda \times \Lambda N: \Lambda Z \times Z\Lambda = \Theta Z \times Z\Lambda: \Lambda Z \times Z\Lambda.$ itaque

$$M\Lambda \times \Lambda N = \Theta Z \times Z\Lambda$$
 [Eucl. V, 9].

uerum $M\Lambda \times \Lambda N = K\Lambda^2$. quare etiam

$$K\Lambda^{2} = \Theta Z \times Z\Lambda.$$

KQNIKQN α' .

καλείσθω δὲ ή μὲν τοιαύτη τομή παραβολή, ή δὲ ΘΖ παρ' ἢν δύνανται αί καταγόμεναι τεταγμένως ἐπὶ τὴν ΖΗ διάμετρον, καλείσθω δὲ καὶ ὀρθία.

ιβ'.

- ⁵ 'Eàu xῶνος ἐπιπέδῷ τμηθῆ διὰ τοῦ ἄξουος, τμηθῆ δὲ καὶ ἑτέρῷ ἐπιπέδῷ τέμνοντι τὴυ βάσιν τοῦ κώνου κατ' εὐθεῖαν πρὸς ὀρθὰς οὖσαν τῆ βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἄξουος τριγώνου, καὶ ἡ διάμετρος τῆς τομῆς ἐκβαλλομένη συμπίπτῃ μιῷ πλευρῷ τοῦ διὰ τοῦ ἄξουος 10 τριγώνου ἐκτὸς τῆς τοῦ κώνου κορυφῆς, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς ἀχθῆ παράλληλος τῆ κοινῆ τομῆ τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καὶ τῆς βάσεως τοῦ κώνου, ἕως τῆς διαμέτρου τῆς τομῆς δυνήσεταί τι χωρίον παρακείμενου παρά τινα εὐθεῖαν, πρὸς ἡυ λόγου ἔχει ἡ 15 ἐπ' εὐθείας μὲν οὖσα τῆ διαμέτρῷ τῆς τομῆς, ὑποτείνουσα δὲ τὴυ ἐκτὸς τοῦ τριγώνου γωνίαν, ὃυ τὸ τετράγωνου τὸ ἀπὸ τῆς ἡμμένης ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ
- κώνου παρὰ τὴν διάμετρον τῆς τομῆς ἕως τῆς βάσεως τοῦ τριγώνου πρός τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν τῆς 20 βάσεως τμημάτων, ὧν ποιεῖ ἡ ἀχθεῖσα, πλάτος ἔχον τὴν ἀπολαμβανομένην ὑπ αὐτῆς ἀπὸ τῆς διαμέτρου πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς, ὑπερβάλλον είδει ὁμοίφ τε καὶ ὁμοίως κειμένῷ τῷ περιεχομένῷ ὑπό τε τῆς ὑποτεινούσης τὴν ἐκτὸς γωνίαν τοῦ τριγώνου καὶ τῆς 25 παρ' ἢν δύνανται αί καταγόμεναι· καλείσθω δὲ ή

τοιαύτη τομή ύπερβολή.

έστω κῶνος, οὖ κορυφή μὲν τὸ Α σημείον, βάσις δὲ ὁ ΒΓ κύκλος, καὶ τετμήσθω ἐπιπέδῷ διὰ τοῦ

4. ιβ'] p, om. V, m. 2 v. 15. εὐθείας] comp. V. μένουσα V, corr. Command.

42

uocetur autem talis sectio parabola, $\oslash Z$ autem recta parametrus rectarum ad ZH diametrum ordinate ductarum, uocetur autem etiam latus rectum.

XII.

Si conus per axem plano secatur, secatur autem alio quoque plano, quod basim coni secundum rectam secat ad basim trianguli per axem positi perpendicularem, et diametrus sectionis producta cum latere aliquo trianguli per axem positi extra uerticem coni concurrit, quaelibet recta, quae a sectione ducitur parallela communi sectioni plani secantis basisque coni, ad diametrum sectionis sumpta quadrata aequalis erit spatio cuidam rectae adplicato, ad quam recta in producta diametro sectionis posita, subtendens autem sub angulo trianguli extrinsecus posito, rationem habet, quam quadratum rectae a uertice coni ad basim trianguli diametro sectionis parallelae ductae ad rectangulum comprehensum partibus basis, quas efficit recta ducta, latitudinem habens rectam ab ea ex diametro ad uerticem sectionis abscisam, excedens figura simili similiterque posita rectangulo comprehenso recta sub angulo trianguli extrinsecus posito subtendenti parametroque; uocetur autem talis sectio hyperbola.

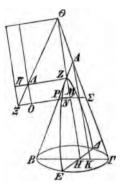
sit conus, cuius uertex sit A punctum, basis autem circulus $B\Gamma$, et per axem plano secetur, quod sectionem efficiat $AB\Gamma$ triangulum, secetur autem alio quoque plano basim coni secanti secundum rectam ΔE ad $B\Gamma$ basim trianguli $AB\Gamma$ perpendicularem, et in superficie coni sectionem efficiat lineam ΔZE , diametrus autem sectionis ZH producta cum $A\Gamma$ latere trianguli

άξονος, καί ποιείτω τομήν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον, τετμήσθω δε και ετέρω επιπέδω τέμνοντι την βάσιν του κώνου κατ' εύθείαν την ΔΕ πρός όρθας ούσαν τη ΒΓ βάσει τοῦ ΑΒΓ τρινώνου, καὶ ποιείτω τομὴν ἐν τῆ ἐπιφανεία 5 τοῦ χώνου τὴν ΔΖΕ γραμμήν, ή δὲ διάμετρος τῆς τομῆς ή ΖΗ έκβαλλομένη συμπιπτέτω μιῷ πλευοῷ τοῦ ΑΒΓ τριγώνου τη ΑΓ έκτος της του κώνου κορυφής κατά τό Θ. καί διά τοῦ Α τῆ διαμέτοφ τῆς τομῆς τῆ ΖΗ παράλληλος ήχθω ή ΑΚ, και τεμνέτω την ΒΓ, και 10 από τοῦ Ζ τῆ ΖΗ πρός ὀρθὰς ήγθω ἡ ΖΛ, καὶ πεποιήσθω, ώς τὸ ἀπὸ ΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΓ, οῦτως ή Z Θ πρός ZA, και είλήφθω τι σημεῖον έπι τῆς τομῆς τυγόν τὸ Μ. καὶ διὰ τοῦ Μ τῆ ΔΕ παράλληλος ηχθω ή MN, διὰ δὲ τοῦ N τη ΖΛ παράλληλος ή 15 ΝΟΞ, καί έπιζευγθεϊσα ή ΘΛ έκβεβλήσθω έπι το Ξ. καί διὰ τῶν Λ, Ξ τῆ ΖΝ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΛΟ, ΞΠ. λέγω, ὅτι ἡ ΜΝ δύναται τὸ ΖΞ, ὅ παράκειται παρά την ΖΛ πλάτος έχον την ΖΝ ύπερβάλλον είδει τῷ ΛΞ όμοίφ ὄντι τῷ ύπὸ τῶν ΘΖΛ.

20 ἤχθω γὰο διὰ τοῦ Ν τῆ ΒΓ παράλληλος ἡ ΡΝΣ ἔστι δὲ καὶ ἡ ΝΜ τῆ ΔΕ παράλληλος τὸ ἄρα διὰ τῶν ΜΝ, ΡΣ ἐπίπεδον παράλληλόν ἐστι τῷ διὰ τῶν ΒΓ, ΔΕ, τουτέστι τῆ βάσει τοῦ κώνου. ἐὰν ἄρα ἐκβληθῆ τὸ διὰ τῶν ΜΝ, ΡΣ ἐπίπεδον, ἡ τομὴ 25 κύκλος ἔσται, οὖ διάμετρος ἡ ΡΝΣ. καὶ ἔστιν ἐπ΄ αὐτὴν κάθετος ἡ MN· τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΡΝΣ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς MN. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΚ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΓ, οῦτως ἡ ΖΘ πρὸς ΖΛ, ὁ δὲ τοῦ

^{2.} Ante τέμνοντι del. διὰ τοῦ ἄξονος m. 1 V. 11. πεποιείσθω V, corr. p. KA] p, KAV, corr. m. 2 v. 15. NOE] p; OE corr. ex QE post ras. unius litt. V, QE supra scr. N m. 2 v.

 $AB\Gamma$ extra uerticem coni concurrat in Θ , et per A diametro sectionis ZH parallela ducatur AK secetque

B Γ , et a Z ad ZH perpendicularis ducatur Z Λ , fiatque

 $KA^2: BK > K\Gamma = Z\Theta: Z\Lambda$, et in sectione sumatur punctum aliquod M, et per M rectae ΔE parallela ducatur MN, per Nautem rectae $Z\Lambda$ parallela $NO\Xi$, et ducta $\Theta\Lambda$ producatur ad Ξ , et per puncta Λ , Ξ rectae ZNparallelae ducantur $\Lambda O, \Xi\Pi$. dico, esse $MN^2 = Z\Xi$, quod rectae $Z\Lambda$

adplicatum est latitudinem habens ZN et excedens figura AE simili rectangulo $\Theta Z \times ZA$ [Eucl. I, 26].

ducatur enim per N rectae $B\Gamma$ parallela $PN\Sigma$; est autem etiam NM rectae ΔE parallela; quare planum rectarum MN, $P\Sigma$ plano rectarum $B\Gamma$, ΔE parallelum est [Eucl. XI, 15], hoc est basi coni. itaque ducto plano rectarum MN, $P\Sigma$ sectio circulus erit, cuius diametrus est $PN\Sigma$ [prop. IV]. et ad eam perpendicularis est MN. itaque $PN \times N\Sigma = MN^2$. et quoniam est

 $AK^2: BK \times K\Gamma = Z\Theta: Z\Lambda,$

et est

 $AK^2: BK \times K\Gamma = (AK: K\Gamma) \times (AK: KB),$ erit etiam

 $Z\Theta: Z\Lambda = (AK: K\Gamma) \times (AK: KB).$

est autem

 $AK: K\Gamma = \Theta H: H\Gamma = \Theta N: N\Sigma$ [Eucl. VI, 4]

KQNIKQN α' .

ζση· ωστε καί ή ΗΘ τῆ ΘΦ. ή ἄρα ΘΗ ἐκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς τομῆς δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς ΔΘ.

ເຮ່.

5 'Εὰν διὰ τῆς διχοτομίας τῆς πλαγίας πλευρᾶς τῶν ἀντικειμένων ἀχθῆ τις εὐθεῖα παρὰ τεταγμένως κατηγμένην, διάμετρος ἔσται τῶν ἀντικειμένων συζυγής τῆ προϋπαρχούση διαμέτρφ.

Εστωσαν ἀντικείμεναι, ὧν διάμετρος ή AB, καὶ 10 τετμήσθω δίχα ή AB κατὰ τὸ Γ, καὶ διὰ τοῦ Γ ἤχθω παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ή ΓΔ. λέγω, ὅτι διάμετρός ἐστιν ή ΓΔ συζυγής τῆ AB.

ἔστωσαν γὰο παο' ἂς δύνανται αί καταγόμεναι al AE, BZ εὐθεῖαι, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αί AZ, BE ἐκ-15 βεβλήσθωσαν, καὶ εἰλήφθω τι ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν τομῶν τυχὸν σημεῖον τὸ Η, καὶ διὰ μὲν τοῦ Η τῆ AB παρ-

άλληλος ἤχθω ἡ ΗΘ, ἀπὸ δὲ τῶν Η, Θ κατήχθωσαν τεταγμένως αί ΗΚ, ΘΛ, διὰ δὲ τῶν Κ, Λ ταῖς ΑΕ, ΒΖ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΚΜ, ΛΝ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν

- 20 ή ΗΚ τῆ ΘΛ, ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΚ τῷ ἀπὸ τῆς ΘΛ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΗΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΚΜ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΘΛ ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ΒΛΝ τὸ ἄρα ὑπὸ ΛΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΒΛΝ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΛΕ τῷ BZ, ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΛΕ πρὸς ΑΒ,
- 25 οῦτως ἡ ΒΖ πρὸς ΒΑ. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΕ πρὸς ΑΒ, οῦτως ἡ ΜΚ πρὸς ΚΒ, ὡς δὲ ἡ ΖΒ πρὸς ΒΑ, οῦτως ἡ ΝΑ πρὸς ΑΑ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΜΚ πρὸς ΚΒ, οῦτως

64

^{1.} $\dot{\eta}$] (pr.) p, om. V. 4. $\iota 5$] p, om. V, m. 2 v. 6. $\pi \alpha \rho \alpha - \tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \epsilon \nu \omega \varsigma$ xat $\eta \gamma \mu \epsilon \nu \eta$ V; corr. Halley. 11. $\pi \alpha \rho \alpha \tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \epsilon \nu \omega \varsigma$ xat $\eta \gamma \mu \epsilon \nu \eta$ V; corr. Halley. 21. $\iota \sigma \sigma \nu$] om. V; corr. p.

 \mathbf{et}

$$AK: KB = ZH: HB = ZN: NP$$
 [ib.].

itaque

$$\boldsymbol{\Theta}\mathbf{Z}:\mathbf{Z}\boldsymbol{\Lambda}=(\boldsymbol{\Theta}\boldsymbol{N}:\boldsymbol{N}\boldsymbol{\Sigma})\times(\mathbf{Z}\boldsymbol{N}:\boldsymbol{N}\boldsymbol{P}).$$

est autem

 $(\Theta N: N\Sigma) \times (ZN: NP) = \Theta N \times NZ: \Sigma N \times NP.$ quare

 $\Theta N \times NZ : \Sigma N \times NP = \Theta Z : ZA = \Theta N : N\Xi$ [ib.]. sumpta autem communi altitudine ZN est

 $\Theta N: N\Xi = \Theta N \times NZ: ZN \times N\Xi.$

quare etiam

 $\Theta N \times NZ : \Sigma N \times NP = \Theta N \times NZ : \Xi N \times NZ.$ itaque

 $\Sigma N \times NP = \Xi N \times NZ \text{ [Eucl. V, 9].}$

demonstrauimus autem, esse

 $MN^2 = \Sigma N \times NP.$

itaque etiam

 $MN^2 = \Xi N \times NZ.$

uerum

 $\Xi N \times NZ \Longrightarrow \Xi Z.$

ergo MN quadrata aequalis est rectangulo ΞZ , quod rectae $Z\Lambda$ adplicatum est latitudinem habens ZN et excedens spatio $\Lambda\Xi$ simili rectangulo $\Theta Z\Lambda$. uocetur autem talis sectio hyperbola, ΛZ autem parametrus rectarum ad ZH ordinate ductarum; uocetur autem eadem latus rectum, transuersum uero $Z\Theta$. ή ΝΛ πρός τὴν ΛΛ. ἀλλ' ὡς ἡ ΜΚ πρός τὴν ΚΒ,
τῆς ΚΛ κοινοῦ ὕψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρός τὸ ὑπὸ ΒΚΛ, ὡς δὲ ἡ ΝΛ πρὸς ΛΑ,
τῆς ΒΛ κοινοῦ ὕψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ
5 ΝΛΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΛΒ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΜΚΑ
πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΑ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΝΛΒ πρὸς τὸ ὑπὸ
ΛΑΒ. καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ
ΝΛΒ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΚΑ τῷ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ
10 ἐστὶ καὶ τὸ ὑπὸ ΒΚΑ τῷ ὑπὸ ΛΛΒ· ἴσον ἄρα
ή ΚΓ ὅλη τῆ ΓΛ ἴση ἐστίν· ῶστε καὶ ἡ ΗΞ τῆ ΞΘ.
ἡ ΗΘ ἄρα δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΞΓΔ· καὶ ἐστι παράλληλος τῆ ΑΒ.

δοοι β'.

Της ύπερβολης και της έλλείψεως έκατέρας ή διχοτομία της διαμέτρου κέντρον της τομης καλείσθω, η δε από τοῦ κέντρου πρός την τομην προσπίπτουσα έκ 20 τοῦ κέντρου της τομης.

όμοίως δε και των αντικειμένων ή διχοτομία της πλαγίας πλευρας κέντρον καλείσθω.

ή δε άπὸ τοῦ κέντρου ἠγμένη παρὰ τεταγμένως κατηγμένην μέσον τε λόγον ἔχουσα τῶν τοῦ εἰδους 25 πλευρῶν καὶ δίχα τεμνομένη ὑπὸ τοῦ κέντρου δευτέρα διάμετρος καλείσθω.

^{3.} $N\Lambda$] cv, $N\Lambda$ uel $M\Lambda$ V, $K\Lambda$ p. 10. $\mathring{\alpha}\varrho\alpha$] $\mathring{\alpha}\varrho\alpha$ xa' cp, $\mathring{\alpha}\varrho\alpha$ $\mathring{\epsilon}\sigma\tau$ Eutocius. 13. $\Xi\Gamma\Lambda$] cv, Γ ins. m. 1 V; $\Lambda\Gamma\Xi$ p. 21. $\mathring{\alpha}\tau\tau\tau\tau\tau\kappa\epsilon\iota\mu\dot{\epsilon}\nu\omega\nu$ V; corr. cvp. 23. $\pi\alpha\varrho\alpha\tau\epsilon\tau\alpha\gamma\mu\dot{\epsilon}\nu\omega\rho$ V, ut uulgo.

XIII.

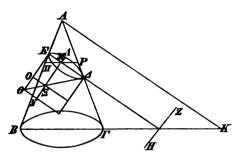
Si conus per axem plano secatur, secatur autem alio quoque plano, quod cum utroque latere trianguli per axem positi concurrit, sed neque basi coni parallelum ducitur neque e contrario, et si planum, in quo est basis coni, planumque secans concurrunt in recta perpendiculari aut ad basim trianguli per axem positi aut ad eam productam, quaelibet recta, quae a sectione coni communi sectioni planorum parallela ducitur, ad diametrum sectionis sumpta quadrata aequalis erit spatio adplicato rectae cuidam, ad quam diametrus sectionis rationem habet, quam habet quadratum rectae a uertice coni diametro sectionis parallelae ductae usque ad basim trianguli ad rectangulum comprehensum rectis ab ea ad latera trianguli abscisis. latitudinem habens rectam ab ea e diametro ad uerticem sectionis abscisam et figura deficiens simili similiterque posita rectangulo a diametro parametroque comprehenso; uocetur autem talis sectio ellipsis.

sit conus, cuius uertex sit \mathcal{A} punctum, basis autem $\mathcal{B}\Gamma$ circulus, et per axem plano secetur, quod sectionem efficiat triangulum $\mathcal{A}\mathcal{B}\Gamma$, secetur autem alio quoque plano, quod cum utroque latere trianguli per axem positi concurrat, sed neque basi coni parallelum neque e contrario ductum sit, et in superficie coni sectionem efficiat lineam $\mathcal{A}\mathcal{E}$; communis autem sectio plani secantis eiusque plani, in quo est basis coni, sit $\mathcal{Z}\mathcal{H}$ ad $\mathcal{B}\Gamma$ perpendicularis, diametrus autem sectionis sit $\mathcal{E}\mathcal{A}$, et ab \mathcal{E} ad $\mathcal{E}\mathcal{A}$ perpendicularis ducatur $\mathcal{E}\Theta$, per \mathcal{A} autem rectae $\mathcal{E}\mathcal{A}$ parallela ducatur $\mathcal{A}K$, et fiat Apollonius, ed. Heiberg.

κοινή δὲ τομή τοῦ τέμνοντος ἐπιπέδου καl τοῦ, ἐν ῷ ἐστιν ἡ βάσις τοῦ κώνου, ἔστω ἡ ΖΗ πρὸς ὀρθὰς οὖσα τῆ ΒΓ, ἡ δὲ διάμετρος τῆς τομῆς ἔστω ἡ ΕΔ, καl ἀπὸ τοῦ Ε τῆ ΕΔ πρὸς ὀρθὰς ἥχθω ἡ ΕΘ, καl
διὰ ἴτοῦ Α τῆ ΕΔ παράλληλος ἥχθω ἡ ΑΚ, καl πεποιήσθω ὡς τὸ ἀπὸ ΑΚ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΓ, οῦτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΘ, καl εἰλήφθω τι σημείον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Λ, καl διὰ τοῦ Λ τῆ ΖΗ παράλληλος ἥχθω ἡ ΛΜ. λέγω, ὅτι ἡ ΛΜ δύναταί τι χωρίον, ὅ παρά-10 κειται παρὰ τὴν ΕΘ πλάτος ἔχον τὴν ΕΜ ἐλλεϊπον είδει ὁμοίφ τῷ ὑπὸ τῶν ΔΕΘ.

έπεζεύχθω γαο ή ΔΘ, και δια μεν τοῦ Μ τη ΘΕ παράλληλος ήχθω ή ΜΞΝ, διὰ δὲ τῶν Θ, Ξ τῆ ΕΜ παράλληλοι ήγθωσαν αί ΘΝ, ΞΟ, και διὰ τοῦ Μ τῆ 15 ΒΓ παράλληλος ήχθω ή ΠΜΡ. έπει ούν ή ΠΡ τη ΒΓ παράλληλός έστιν, έστι δε και ή ΛΜ τη ΖΗ παράλληλος, τὸ ἄρα διὰ τῶν ΛΜ, ΠΡ ἐπίπεδον παράλληλόν έστι τῷ διὰ τῶν ΖΗ, ΒΓ έπιπέδω, τουτέστι τῆ βάσει τοῦ κώνου. ἐὰν ἄρα ἐκβληθῆ διὰ τῶν ΛΜ, 20 ΠΡ επίπεδον, ή τομή κύκλος έσται, ού διάμετρος ή ΠΡ. καί έστι κάθετος έπ' αὐτὴν ἡ ΛΜ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΠΜΡ ίσον έστι τῶ ἀπὸ τῆς ΛΜ. και ἐπεί ἐστιν, ώς τὸ ἀπὸ τῆς ΑΚ πρὸς τὶ ὑπὸ τῶν ΒΚΓ, οῦτως ή ΕΔ πρός την ΕΘ, ό δε τοῦ ἀπὸ τῆς ΑΚ πρός τὸ 25 ύπὸ τῶν ΒΚΓ λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ, ὃν ἔχει ἡ ΑΚ πρός ΚΒ, και ή ΑΚ πρός ΚΓ, άλλ' ώς μεν ή ΑΚ πρός ΚΒ, ούτως ή ΕΗ πρός ΗΒ, τουτέστιν ή ΕΜ πρός ΜΠ, ώς δὲ ή ΑΚ πρός ΚΓ, οῦτως ή ΔΗ πρός ΗΓ, τουτέστιν ή ΔΜ πρός ΜΡ, ό αρα της ΔΕ πρός

4. EΘ] e corr. m. 1 V. 6. πεποιείσθω V; corr. p. 13. MΞN] MNΞ V; corr. Command. 15. τ^{*}] (pr.) om. V; corr. p. $\Delta E: E\Theta = \Delta K^2: BK \times K\Gamma$, et in sectione sumatur punctum aliquod Λ , et per Λ rectae ZH parallela ducatur ΔM . dico, ΔM quadratam aequalem esse spatio rectae E Θ adplicato, quod latitudinem habeat EM et figura deficiat simili rectangulo $\Delta E \times E\Theta$.

ducatur enim $\varDelta\Theta$, et per *M* rectae ΘE parallela ducatur $M\Xi N$, per Θ , Ξ autem rectae EM parallelae ducantur ΘN , ΞO , et per *M* rectae $B\Gamma$ parallela ducatur ΠMP . iam quoniam ΠP rectae $B\Gamma$ parallela est, et etiam $\varDelta M$ rectae ZH parallela, planum rectarum $\varDelta M$, ΠP plano rectarum ZH, $B\Gamma$ parallelum est [Eucl. XI, 15], hoc est basi coni. itaque si per $\varDelta M$, ΠP planum ducitur, sectio circulus erit, cuius diametrus erit ΠP [prop. IV]. et ad eam perpendicularis est $\varDelta M$; itaque erit $\varDelta M^2 = \Pi M \times MP$. et quoniam est

 $AK^2:BK \times K\Gamma = E\varDelta:E\Theta,$

 $AK^2: BK \times K\Gamma = (AK: KB) \times (AK: K\Gamma),$ et est

et est

$$AK: KB = EH: HB = EM: MII [Eucl. VI, 4];$$
$$AK: K\Gamma = \Delta H: H\Gamma = \Delta M: MP [ib.],$$
$$4^*$$

την ΕΘ λόγος σύγκειται έκ τε τοῦ τῆς ΕΜ προς ΜΠ καί τοῦ τῆς ΔΜ πρός ΜΡ. ὁ δὲ συγκείμενος λόγος έκ τε τοῦ, ὃν έγει ή ΕΜ πρός ΜΠ, καὶ ή ΔΜ πρός ΜΡ. δ τοῦ ὑπὸ τῶν ΕΜΔ ἐστι πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν 5 ΠMP. Εστιν άρα ώς τὸ ὑπὸ τῶν ΕΜΔ πρὸς τὸ ύπὸ τῶν ΠΜΡ, οῦτως ἡ ΔΕ πρὸς τὴν ΕΘ, τουτέστιν ή ΔΜ πρός την ΜΞ. ώς δὲ ή ΔΜ πρός ΜΞ, τῆς ΜΕ κοινοῦ ῦψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ ΔΜΕ ποός τὸ ὑπὸ ΞΜΕ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΔΜΕ πρὸς 10 τὸ ὑπὸ ΠΜΡ. οῦτως τὸ ὑπὸ ΔΜΕ ποὸς τὸ ὑπὸ ΞΜΕ. ίσον άρα έστι τὸ ὑπὸ ΠΜΡ τῷ ὑπὸ ΞΜΕ. τὸ δὲ ύπὸ ΠΜΡ ἴσον έδείχθη τῷ ἀπὸ τῆς ΛΜ· καὶ τὸ ύπὸ ΞΜΕ ἄρα ἐστίν ἴσον τῶ ἀπὸ τῆς ΛΜ. ἡ ΛΜ άρα δύναται τὸ ΜΟ, ὃ παράκειται παρὰ τὴν ΘΕ πλάτος 15 έγον την ΕΜ έλλειπον είδει τῷ ΟΝ ὑμοίφ ὄντι τῷ ύπο ΔΕΘ. καλείσθω δε ή μεν τοιαύτη τομή έλλειψις, ή δε ΕΘ παρ' ην δύνανται αί καταγόμεναι έπι την ΔΕ τεταγμένως, ή δε αὐτη και όρθία, πλαγία δε ή E⊿.

20

ιδ'.

Έλν αί κατὰ κορυφὴν ἐπιφάνειαι ἐπιπέδῷ τμηθῶσι μὴ διὰ τῆς κορυφῆς, ἔσται ἐν ἑκατέρα τῶν ἐπιφανειῶν τομὴ ἡ καλουμένη ὑπερβολή, καὶ τῶν δύο τομῶν ῆ τε διάμετρος ἡ αὐτὴ ἔσται, καὶ παρ' ἃς δύνανται αί 25 ἐπὶ τὴν διάμετρον καταγόμεναι παράλληλοι τῆ ἐν τῆ βάσει τοῦ κώνου εὐθεία ἴσαι, καὶ τοῦ είδους ἡ πλαγία πλευρὰ κοινη ἡ μεταξὺ τῶν κορυφῶν τῶν τομῶν. καλείσθωσαν δὲ αί τοιαῦται τομαὶ ἀντικείμεναι.

4. ὁ τοῦ — 5. ΠΜΡ] bis V, corr. cp et m. 2 v. 20. ιδ΄] p, om. V, m. 2 v. 25. ἐπί] παικά Vp; corr. Halley. 26. εὐθεία] ego, εὐθείαι V. \mathbf{erit}

 $\Delta E: E\Theta = (EM: M\Pi) \times (\Delta M: MP).$

est autem

 $(EM:M\Pi) \times (\varDelta M:MP) = EM \times M\varDelta:\Pi M \times MP.$ itaque

 $EM \times M \varDelta : \Pi M \times MP = \varDelta E : E\Theta = \varDelta M : M\Xi$ [ib.]. sed sumpta communi altitudine ME est

 $\Delta M: M\Xi = \Delta M \times ME: \Xi M \times ME.$

quare etiam

 $\Delta M \times ME: \Pi M \times MP = \Delta M \times ME: \Xi M \times ME.$ itaque

 $\Pi M \times MP = \Xi M \times ME$ [Eucl. V, 9]. demonstrauimus autem, esse

 $\Pi M \times MP = \Lambda M^{2}.$

quare etiam $\Xi M \times ME = \Lambda M^2$.

ergo ΔM quadrata aequalis est spatio MO ad ΘE adplicato, quod latitudinem habet EM et spatio ONdeficit simili rectangulo $\Delta E \times E\Theta$; uocetur autem talis sectio ellipsis, $E\Theta$ autem parametrus rectarum ad ΔE ordinate ductarum, eadem autem etiam latus rectum, transuersum uero $E\Delta$.

XIV.

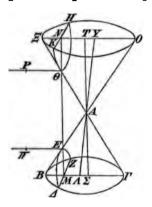
Si superficies ad uerticem inter se positae plano secantur per uerticem non ducto, in utraque superficie sectio orietur hyperbola, quae uocatur, et ambarum sectionum diametrus eadem erit, et parametri rectarum ad diametrum rectae in basi coni positae parallelarum ductarum aequales, et transuersum figurae latus commune recta inter uertices sectionum posita; uocentur autem tales sectiones oppositae. έστωσαν αί κατα κορυφήν ἐπιφάνειαι, ὧν κορυφή τὸ Α σημεῖον, καὶ τετμήσθωσαν ἐπιπέδῷ μὴ διὰ τῆς κορυφῆς, καὶ ποιείτω ἐν τῆ ἐπιφανεία τομὰς τὰς ΔΕΖ, ΗΘΚ. λέγω, ὅτι ἑκατέρα τῶν ΔΕΖ, ΗΘΚ 5 τομῶν ἐστιν ἡ καλουμένη ὑπερβολή.

έστω γάρ ό κύκλος, καθ' ού φέρεται ή την έπιφάνειαν γράφουσα εύθετα, δ ΒΔΓΖ, καί ήχθω έν τη κατὰ κορυφην έπιφανεία παράλληλον αὐτῶ ἐπίπεδον τό ΞΗΟΚ· κοιναί δε τομαί τῶν ΗΘΚ. ΖΕΔ τομῶν 10 καί των κύκλων αί ZΔ, HK· Εσονται δή παράλληλοι. άξων δε έστω της κωνικης έπιφανείας η ΛΑΥ εύθεία, κέντρα δε των κύκλων τα Λ, Γ, και από του Λ έπl την ZΔ κάθετος άγθεισα έκβεβλήσθω έπl τὰ Β. Γ σημεΐα, καί διὰ τῆς ΒΓ καί τοῦ ἄξονος ἐπίπεδον 15 έκβεβλήσθω· ποιήσει δη τομάς έν μέν τοις κύκλοις παραλλήλους εύθείας τὰς ΞΟ, ΒΓ, ἐν δὲ τῆ ἐπιφανεία τὰς ΒΑΟ, ΓΑΞ· ἔσται δη καὶ ή ΞΟ τη ΗΚ πρός όρθάς, έπειδή και ή ΒΓ τη ΖΔ έστι πρός όρθάς, καί έστιν έκατέρα παράλληλος. και έπει το δια τοῦ ἄξονος 20 έπίπεδον ταις τομαίς συμβάλλει κατά τὰ Μ, Ν σημεία έντός των γραμμών, δήλον, ώς και τας γραμμάς τέμνει τὸ ἐπίπεδον. τεμνέτω κατὰ τὰ Θ, Ε΄ τὰ ἄρα Μ, Ε, Θ, Ν σημεία έν τε τῷ διὰ τοῦ άξονός έστιν έπιπέδφ καὶ έν τῷ ἐπιπέδῷ, ἐν ῷ είσιν αί γραμμαί· εὐθεῖα ἄρα 25 έστιν ή ΜΕΘΝ γραμμή. και φανερόν, ότι τά τε Ξ, Θ, A, Γ έπ' εύθείας έστι και τὰ B, E, A, O· έν τε γὰο τῆ κωνικῆ ἐπιφανεία ἐστὶ καὶ ἐν τῷ διὰ τοῦ άξονος έπιπέδω. ήχθωσαν δι άπό μεν των Θ, Ε τη

^{3.} $\pi o\iota \varepsilon \iota \tau \omega$] scripsi, $\pi o\iota \varepsilon \iota \tau \omega \sigma \alpha \nu \nabla p$. 9. $Z E \varDelta$, $H \Theta K$ Halley cum Command. 20. $\sigma \nu \mu \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \varepsilon \iota$] $\sigma \nu \mu$ - contorte ∇ , $\sigma \nu \mu \beta$ - rep. mg. m. rec.

sint superficies ad uerticem inter se positae, quarum uertex sit \mathcal{A} punctum, et plano secentur per uerticem non posito, quod in superficie sectiones efficiat ΔEZ , $H\Theta K$. dico, utramque sectionem ΔEZ , $H\Theta K$ hyperbolam esse, quae uocatur.

sit enim $B \Delta \Gamma Z$ circulus, per quem recta superficiem describens fertur, et in superficie ad uerticem posita ei parallelum planum ducatur ΞHOK ; com-

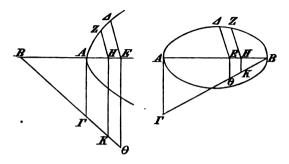
munes autem sectiones sectionum $H \otimes K$, $ZE \bigtriangleup$ circulorumque [prop. IV] sunt $Z \bigtriangleup$, HK; parallelae igitur erunt [Eucl. XI, 16]. axis autem superficiei conicae sit recta $\varDelta \varUpsilon \Upsilon$, et centra circulorum \varDelta , Υ , et recta ab \varDelta ad $Z \bigtriangleup$ perpendicularis ducta ad puncta B, Γ producatur, et per $B\Gamma$ axemque planum ducatur; sectiones igitur efficiet in circulis rectas

parallelas [ib.] ΞO , $B\Gamma$, in superficie autem BAO, $\Gamma A\Xi$; erit igitur etiam ΞO ad HK perpendicularis, quoniam $B\Gamma$ ad $\mathbb{Z} \Delta$ perpendicularis est et utraque utrique parallela [Eucl. XI, 10]. et quoniam planum per axem ductum cum sectionibus in punctis M, N concurrit intra lineas positis, adparet, idem planum lineas secare. secet in punctis Θ , E. itaque puncta M, E, Θ , N et in plano per axem ducto et in plano, in quo lineae, posita sunt; recta igitur est linea $ME\Theta N$ [Eucl. XI, 3]. et manifestum est, et Ξ , Θ , A, Γ in eadem recta esse et B, E, A, O; nam et in superficie conica sunt et in

ΘΕ πρός όρθὰς αί ΘΡ, ΕΠ, διὰ δὲ τοῦ Α τῆ ΜΕΘΝ παράλληλος ήγθω ή ΣΑΤ, και πεποιήσθω, ώς μεν τὸ ἀπὸ τῆς ΑΣ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΣΓ, οῦτως ἡ ΘΕ προς ΕΠ, ώς δε τὸ ἀπὸ τῆς ΑΤ πρὸς τὸ ὑπὸ ΟΤΞ. 5 ούτως ή ΕΘ πρός ΘΡ. έπει ούν χώνος, ού χορνοή μέν τό Α σημείον, βάσις δε ό ΒΓ κύκλος, τέτμηται έπιπέδω διὰ τοῦ ἄξονος, καὶ πεποίηκε τομήν τὸ ΑΒΓ τρίγωνον, τέτμηται δε και ετέρω επιπέδω τέμνοντι την βάσιν του κώνου κατ' εύθείαν την ΔΜΖ πρός 10 δρθάς ούσαν τη ΒΓ, καί πεποίηκε τομήν έν τη έπιφανεία την ΔΕΖ, ή δε διάμετρος ή ΜΕ έκβαλλομένη συμπέπτωκε μια πλευρα του διά του άξονος τριγώνου έπτός της πορυφής του πώνου, και διά του Α σημείου τη διαμέτοφ της τομης τη ΕΜ παράλληλος ήπται ή 15 ΑΣ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ε τῆ ΕΜ ποὸς ὀοθὰς ἦκται ἡ ΕΠ, καί ἐστιν ὡς τὸ ἀπὸ ΑΣ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΣΓ. ούτως ή ΕΘ ποός ΕΠ, ή μεν ΔΕΖ άρα τομή ύπερβολή έστιν, ή δε ΕΠ παρ' ην δύνανται αί έπι την ΕΜ καταγόμεναι τεταγμένως, πλαγία δὲ τοῦ είδους 20 πλευρά ή ΘΕ. όμοίως δε και ή ΗΘΚ ύπερβολή έστιν, ής διάμετρος μέν ή ΘΝ, ή δε ΘΡ παρ' ην δύνανται αί έπι την ΘΝ καταγόμεναι τεταγμένως. πλαγία δε του είδους πλευρά ή ΘΕ.

λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΘΡ τῆ ΕΠ. ἐπεὶ γὰο παράλ-25 ληλός ἐστιν ἡ ΒΓ τῆ ΞΟ, ἔστιν ὡς ἡ ΑΣ πρὸς ΣΓ, οῦτως ἡ ΑΤ πρὸς ΤΞ, καὶ ὡς ἡ ΑΣ πρὸς ΣΒ, οῦτως ἡ ΑΤ πρὸς ΤΟ. ἀλλ' ὁ τῆς ΑΣ πρὸς ΣΓ λόγος μετὰ τοῦ τῆς ΑΣ πρὸς ΣΒ ὁ τοῦ ἀπὸ ΑΣ ἐστι πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΣΓ, ὁ δὲ τῆς ΑΤ πρὸς ΤΞ μετὰ τοῦ τῆς

2. πεποιείσθω ∇ ; corr. p. 3. $B\Sigma\Gamma$] $B\Gamma\Sigma$ V; corr. Memus. 16. $\kappa\alpha i$ — 17. $E\Pi$] bis V; corr. cp. 16. $B\Sigma\Gamma$] $B\Gamma\Sigma$ ∇ transuersi figurae abscisis rationem habent, quam latus rectum figurae ad transuersum, inter se autem, quam spatia comprehensa rectis, uti diximus, abscisis.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, parametrus autem $A\Gamma$, et ad diametrum ordinate ducantur ΔE , ZH. dico, esse

> $ZH^{2}: AH \times HB = A\Gamma : AB,$ $ZH^{2}: \Delta E^{2} = AH \times HB : AE \times EB.$

ducatur enim $B\Gamma$ diagonalis figurae, et per E, Hrectae $\Lambda\Gamma$ parallelae ducantur $E\Theta$, HK. est igitur [prop. XII—XIII; de circulo u. Eutocius] $ZH^2 = KH \times HA$, $\Delta E^2 = \Theta E \times EA$. et quoniam est $KH: HB = \Gamma A: AB$ [Eucl. VI, 4], et AH communi altitudine sumpta

 $KH: HB = KH \times HA: BH \times HA,$ erit $\Gamma A: AB = KH \times HA: BH \times HA = ZH^2: BH \times HA.$ iam eodem modo erit $\Delta E^2: BE \times EA = \Gamma A: AB.$ quare etiam $ZH^2: BH \times HA = \Delta E^2: BE \times EA.$ et permutando [Eucl. V, 16]

 $ZH^2: \varDelta E^2 = BH \times HA: BE \times EA.$

ΑΤ πρός ΤΟ ό τοῦ ἀπὸ ΑΤ πρὸς τὸ ὑπὸ ΞΤΟ[.] ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ἀπὸ ΑΣ πρὸς τὸ ὑπὶ ΒΣΓ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΑΤ πρὸς τὸ ὑπὸ ΞΤΟ. καί ἐστιν ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΑΣ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΣΓ, ἡ ΘΕ πρὸς ΕΠ, ὡς δὲ 5 τὸ ἀπὸ ΑΤ πρὸς τὸ ὑπὸ ΞΤΟ, ἡ ΘΕ πρὸς ΘΡ· καὶ ὡς ἅρα ἡ ΘΕ πρὸς ΕΠ, ἡ ΕΘ πρὸς ΘΡ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΠ τῆ ΘΡ.

Έὰν ἐν ἐλλείψει ἀπὸ τῆς διχοτομίας τῆς διαμέτρου 10 ἀχθείσα εὐθεία τεταγμένως ἐκβληθῆ ἐφ' ἑκάτερα ἕως τῆς τομῆς, καὶ ποιηθῆ ὡς ἡ ἐκβληθείσα πρὸς τὴν διάμετρον, ἡ διάμετρος πρός τινα εὐθείαν, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς ἀχθῆ ἐπὶ τὴν ἐκβληθείσαν παράλληλος τῆ διαμέτρω, δυνήσεται τὸ παρακείμενον παρὰ τὴν 15 τρίτην ἀνάλογον πλάτος ἔχον τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀπολαμβανομένην πρὸς τῆ τομῆ ἐλλείπον είδει ὁμοίω τῷ περιεχομένω ὑπό τε τῆς ἐφ' ἢν ἅγονται καὶ τῆς παρ' ἢν δύνανται, καὶ προσεκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς τομῆς δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς ἐφ' ἢν 20 κατῆκται.

έστω ἕλλειψις, ης διάμετρος ή AB, και τετμήσθω ή AB δίχα κατὰ τὸ Γ σημεῖον, και διὰ τοῦ Γ ήχθω τεταγμένως και ἐκβεβλήσθω ἐφ' ἐκάτερα ἕως τῆς τομῆς ή ΔΓΕ, και ἀπὸ τοῦ Δ σημείου τῆ ΔΕ πρὸς ὀρὰς 25 ἤχθω ή ΔΖ, και ποιείσθω ὡς ή ΔΕ πρὸς AB, οῦτως ή AB πρὸς τὴν ΔΖ, και είλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ H, και διὰ τοῦ H τῆ AB παράλληλος ἤχθω ή HΘ, και ἐπεζεύχθω ή ΕΖ, και διὰ μὲν τοῦ Θ τῆ

ιε'.

^{8.} ιε'] p, om. V, m. 2 v. 11. ποιήση V, corr. Halley. 19. μέρους] μέτρου V, corr. p et m. 2 v. 23. ἐκβεβλήσθω] cp, ἐκβλήσθω V, corr. m. rec. 24. τοῦ] p, om. V.

erit igitur $A\Sigma^2: B\Sigma \times \Sigma\Gamma = AT^2: \XiT \times TO.$ est autem $\Theta E: E\Pi = A\Sigma^2: B\Sigma \times \Sigma\Gamma$,

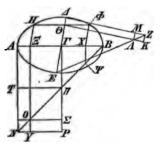
 $\Theta E: \Theta P = A T^3: \Xi T \times TO.$

quare etiam $\Theta E: EH = E\Theta: \Theta P$. ergo $E\Pi = \Theta P$ [Eucl. V, 9].

XV.

Si in ellipsi recta a puncto medio diametri ordinate ducta in utramque partem usque ad sectionem producitur, et fit, ut producta ad diametrum, ita diametrus ad rectam aliquam, quaelibet recta, quae a sectione ad productam diametro parallela ducitur, quadrata aequalis erit spatio tertiae illi proportionali adplicato, quod latitudinem habet rectam ab ea ad sectionem abscisam et figura deficit simili rectangulo ab ea, ad quam ducuntur, parametroque comprehenso, et ad alteram partem sectionis producta a recta, ad quam ducta est, in duas partes aequales secabitur.

sit ellipsis, cuius diametrus sit AB, et secetur ABin Γ puncto in duas partes aequales, et per Γ ordi-

nate ducatur et in utramque partem usque ad sectionem producatur $\Delta \Gamma E$, et a Δ puncto ad ΔE perpendicularis ducatur ΔZ , fiatque

 $AB: \Delta Z = \Delta E: AB$, et sumatur punctum aliquod Hin sectione, et per H rectae AB parallela ducatur $H\Theta$.

ducaturque EZ, et per Θ rectae $\varDelta Z$ parallela ducatur $\Theta \varLambda$, per Z, \varDelta autem rectae $\Theta \varDelta$ parallelae ducantur

59

ΔΖ παράλληλος ήχθω ή ΘΛ, δια δε τῶν Ζ, Λ τῆ ΘΔ παράλληλοι ήγθωσαν αί ΖΚ, ΛΜ. λέγω, ὅτι ή ΗΘ δύναται τὸ ΔΛ, ὃ παράκειται παρὰ τὴν ΔΖ πλάτος ἔγον την ΔΘ έλλεϊπον είδει τῶ ΛΖ όμοίω όντι τῶ ὑπό ΕΔΖ. έστω γάο παο' ην δύνανται αί έπι την ΑΒ κατ-5 ανόμεναι τεταγμένως ή ΑΝ, καί έπεζεύγθω ή ΒΝ, καί διὰ μέν τοῦ Η τῆ ΔΕ παράλληλος ἤχθω ή ΗΞ, δια δε τῶν Ξ, Γ τῆ ΑΝ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΞΟ, ΓΠ, διὰ δὲ τῶν Ν, Ο, Π τῆ ΑΒ παράλληλοι ἤχθωσαν αί 10 ΝΥ, ΟΣ, ΤΠ' ίσον άρα έστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΔΓ τῷ ΑΠ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΗΞ τῶ ΑΟ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΒΑ πρός ΑΝ, ούτως ή ΒΓ πρός ΓΠ, και ή ΠΤ προς ΤΝ, ίση δὲ ή ΒΓ τῆ ΓΑ, τουτέστι τῆ ΤΠ, καὶ ή ΓΠ τῆ ΤΑ, ίσον άρα έστι τὸ μέν ΑΠ τῶ ΤΡ, τὸ δὲ ΞΤ τῶ ΤΥ. 15 και έπει το ΟΤ τῷ ΟΡ έστιν ίσον, κοινόν δε τὸ ΝΟ, τὸ ΤΥ ἄρα ίσον έστὶ τῷ ΝΣ. ἀλλὰ τὸ ΤΥ τῷ ΤΞ έστιν ίσον, ποινόν δε τό ΤΣ. όλον άρα το ΝΠ, τουτέστι τό ΠΑ, ίσον έστι τῷ ΑΟ μετὰ τοῦ ΠΟ · ῶστε τὸ ΠΑ τοῦ ΑΟ ύπερέχει τῶ ΟΠ. καί ἐστι το μέν ΑΠ ἴσον τῶ ἀπο 20 τῆς ΓΔ, τὸ δὲ ΔΟ ἴσον τῷ ἀπὸ τῆς ΞΗ, τὸ δὲ ΟΠ ἴσον τῷ ὑπὸ ΟΣΠ· τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΓΔ τοῦ ἀπο τῆς ΗΞ ύπερέχει τῷ ὑπὸ τῶν ΟΣΠ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΔΕ τέτμηται είς μέν ίσα κατά τὸ Γ , είς δὲ ἄνισα κατά τὸ Θ , τὸ ἄρα ύπὸ τῶν ΕΘΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ΓΘ, τουτέστι τῆς 25 ΞH , ίσον έστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΓΔ τοῦ ἀπὸ τῆς ΞΗ ὑπερέχει τῷ ὑπὸ τῶν ΕΘΔ· ὑπερεῖχε δε τὸ ἀπὸ τῆς ΓΔ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΞ τῷ ὑπὸ τῶν ΟΣΠ' τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν ΕΘΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΟΣΠ. και έπεί έστιν, ώς ή ΔΕ πρός ΑΒ, ούτως ή

1. $\Theta \Delta$] $\Theta \Lambda \nabla$; corr. p. 10. NT] NTP Halley cum Command., NP p. 12. $\delta i \dot{\alpha} \ \tau \dot{o} \ \delta'$ [$\tau o \tilde{v}$] 5' mg. m. 1 V **ZK**, ΔM . dico, esse $H\Theta^2 = \Delta \Lambda$, quod rectae ΔZ adplicatum est latitudinem habens $\Delta \Theta$ et figura deficiens ΛZ simili rectangulo $E\Delta Z$.

sit enim parametrus rectarum ad AB ordinate ductarum AN, ducaturque BN, et per H rectae ΔE parallela ducatur $H\Xi$, per Ξ , Γ autem rectae AN parallelae ducantur ΞO , $\Gamma\Pi$, per N, O, Π autem rectae AB parallelae ducantur NT, $O\Sigma$, $T\Pi$; itaque

 $\Delta \Gamma^2 = A\Pi, \ H\Xi^2 = AO$ [prop. XIII]. et quoniam est

 $BA: AN = B\Gamma: \Gamma\Pi = \Pi T: TN$ [Eucl. VI, 4], et $B\Gamma = \Gamma A = T\Pi$, $\Gamma\Pi = TA$, erit $A\Pi = TP$, $\Xi T = TT$ [Eucl. VI, 1]. et quoniam OT = OP[Eucl. I, 43], et NO commune est, erit $TT = N\Sigma$. est autem $TT = T\Xi$, et $T\Sigma$ commune. quare $N\Pi = AO + \Pi O$, hoc est $\Pi A = AO + \Pi O$. itaque $\Pi A \div AO = O\Pi$. est autem

 $A\Pi = \Gamma \Delta^2, \ AO = \Xi H^2, \ O\Pi = O\Sigma \times \Sigma \Pi;$ itaque

$$\Gamma \varDelta^2 \div H \Xi^2 = O \Sigma \times \Sigma \Pi.$$

et quoniam ΔE in Γ in partes aequales, in Θ autem in inaequales secta est, erit $E\Theta \times \Theta \Delta + \Gamma\Theta^2 = \Gamma \Delta^2$ [Eucl. II, 5] = $E\Theta \times \Theta \Delta + \Xi H^2$. quare

$$\Gamma \varDelta^2 \div \Xi H^2 = E \Theta \times \Theta \varDelta.$$

erat autem

$$\Gamma \varDelta^2 \div H \Xi^2 = O \Sigma \times \Sigma \Pi.$$

quare

$$E\Theta \times \Theta \varDelta = O\Sigma \times \Sigma \Pi.$$

στοιχείων add. m. rec. 13. ΓΠ] ΒΠ V; corr. Memus. ΤΑ] **scripsi**; ΠN V, TN έστιν ίση Halley, tn Command. et Memus.

KQNIKQN α' .

ζση· ῶστε καὶ ἡ ΗΘ τῆ ΘΦ. ἡ ἄρα ΘΗ ἐκβαλλομένη ἕως τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς τομῆς δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς ΔΘ.

ເຮ່.

¿Εὰν διὰ τῆς διχοτομίας τῆς πλαγίας πλευρᾶς τῶν ἀντικειμένων ἀχθῆ τις εὐθεῖα παρὰ τεταγμένως κατηγμένην, διάμετρος ἔσται τῶν ἀντικειμένων συζυγὴς τῆ προϋπαρχούση διαμέτρφ.

ἔστωσαν ἀντικείμεναι, ὧν διάμετρος ή AB, καl 10 τετμήσθω δίχα ή AB κατὰ τὸ Γ, καὶ διὰ τοῦ Γ ἤχθω παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ή ΓΔ. λέγω, ὅτι διάμετρός ἐστιν ή ΓΔ συζυγής τῆ AB.

έστωσαν γὰρ παρ' ἂς δύνανται αί καταγόμεναι αί ΑΕ, ΒΖ εὐθεῖαι, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αί ΑΖ, ΒΕ ἐκ-

- 15 βεβλήσθωσαν, καὶ εἰλήφθω τι ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν τομῶν τυχὸν σημεῖον τὸ Η, καὶ διὰ μὲν τοῦ Η τῆ ΑΒ παράλληλος ἤχθω ἡ ΗΘ, ἀπὸ δὲ τῶν Η, Θ κατήχθωσαν τεταγμένως αί ΗΚ, ΘΛ, διὰ δὲ τῶν Κ, Λ ταῖς ΑΕ, ΒΖ παράλληλοι ἤχθωσαν αί ΚΜ, ΛΝ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν
- 20 ή ΗΚ τῆ ΘΛ, ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΗΚ τῷ ἀπὸ τῆς ΘΛ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΗΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΑΚΜ, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΘΛ ἴσον τῷ ὑπὸ τῶν ΒΛΝ τὸ ἄρα ὑπὸ ΑΚΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΒΛΝ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΕ τῷ ΒΖ, ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΑΒ, 25 οῦτως ἡ ΒΖ πρὸς ΒΛ. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΕ πρὸς ΑΒ,
- 25 ουτως η ΒΖ προς ΒΑ. ακκ ως μεν η ΑΕ προς ΑΒ, ούτως ή ΜΚ πρός ΚΒ, ώς δὲ ή ΖΒ πρός ΒΑ, ούτως ή ΝΛ πρός ΛΑ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΜΚ πρός ΚΒ, ούτως

64

^{1.} $\hat{\eta}$] (pr.) p, om. V. 4. ι_5 '] p, om. V, m. 2 v. 6. $\pi \alpha \rho \alpha^{-\tau} \tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \epsilon \nu \omega \varsigma$ xat $\eta \gamma \mu \epsilon \epsilon \eta$ V; corr. Halley. 11. $\pi \alpha \rho \alpha \tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \epsilon \nu \omega \varsigma$ xat $\eta \gamma \mu \epsilon \nu \eta$ V; corr. Halley. 21. $\iota_{\sigma \sigma \nu}$] om. V; corr. p.

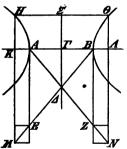
autem etiam $A\Gamma = \Gamma B$. quare etiam $\Xi\Gamma = \Gamma X$. itaque etiam $H\Theta = \Theta \Phi$. ergo ΘH ad alteram partem sectionis producta in duas partes aequales secatur a $\varDelta \Theta$.

XVI.

Si per punctum medium lateris transuersi oppositarum recta rectae ordinate ductae parallela ducitur, diametrus erit oppositarum cum diametro proposita coniugata.

sint oppositae, quarum diametrus sit AB, et ABin Γ in duas partes aequales secetur, per Γ autem rectae ordinate ductae parallela ducatur $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ diametrum esse cum diametro AB conjugatam.

sint enim parametri rectae AE, BZ, et ductae AZ, BE producantur, sumaturque in alterutra sectione

quoduis punctum H, et per Hrectae AB parallela ducatur HO, ab H, Θ autem ordinate ducantur $HK, \Theta A$, per K, A autem rectis AE, BZ parallelae ducantur $KM, \Lambda N$. quoniam igitur

 $HK = \Theta \Lambda \text{ [Eucl. I, 34]},$ erit etiam $HK^2 = \Theta \Lambda^2$. est autem $HK^2 = \Lambda K \times KM.$

 $\Theta \Lambda^2 = B\Lambda \times \Lambda N \text{ [prop. XII];}$ Eucl. I, 34]. quare $AK \times KM = B\Lambda \times \Lambda N$. et quoniam AE = BZ [prop. XIV], erit AE : AB = BZ : BA [Eucl. V, 9].

22. AKM — τῶν] om. V; corr. p (KA, AE; corr. Memus). 23.
 διὰ τοῦ ἰδ' τοῦ α' τῶν στοιχείων mg. m. 1 V. 19. ἐστίν] c,
 -ίν in ras. m. 1 V. 25. BZ] c, B eras. V; ZB p.
 Apollonius, ed. Heiberg. 5

ή ΝΛ πρός τὴν ΛΛ. ἀλλ' ὡς ἡ ΜΚ πρός τὴν ΚΒ, τῆς ΚΛ κοινοῦ ὕψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΛ, ὡς δὲ ἡ ΝΛ πρὸς ΛΑ, τῆς ΒΛ κοινοῦ ὕψους λαμβανομένης οῦτως τὸ ὑπὸ 5 ΝΛΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΛΒ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΛ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΝΛΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΑΒ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΚΑ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΝΛΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΑΒ. καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ ΜΚΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΛΒ. καὶ ἐστιν ἴσον τὸ ὑπὸ ΒΚΑ τῷ ὑπὸ ΛΛΒ· ἴσον ἄρα
10 ἐστι καὶ τὸ ὑπὸ ΒΚΑ τῷ ὑπὸ ΛΛΒ· ἴση ἄρα ἡ ΑΚ τῷ ΛΒ. ἔσι ὅπὸ ΒΚΑ τῷ ὑπὸ ΛΛΒ· ἴση ἄρα ἡ ΑΚ τῷ ΛΑΒ· ἴση τῆ ΓΛ ἴση ἐστίν· ῶστε καὶ ἡ ΗΞ τῷ ΞΩ. ἡ ΗΘ ἄρα δίχα τέτμηται ὑπὸ τῆς ΞΓΔ· καί ἑστι παρ- ἀλληλος τῷ ΑΒ.

δοοι β'.

Τῆς ὑπεφβολῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐκατέφας ἡ διχοτομία τῆς διαμέτφου κέντφον τῆς τομῆς καλείσθω, η δὲ ἀπὸ τοῦ κέντφου πφὸς τὴν τομὴν πφοσπίπτουσα ἐκ 20 τοῦ κέντφου τῆς τομῆς.

όμοίως δε και τῶν ἀντικειμένων ἡ διχοτομία τῆς πλαγίας πλευρᾶς κέντρον καλείσθω.

ή δὲ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἀγμένη παρὰ τεταγμένως κατηγμένην μέσον τε λόγον ἔχουσα τῶν τοῦ εἰδους 25 πλευρῶν καὶ δίχα τεμνομένη ὑπὸ τοῦ κέντρου δευτέρα διάμετρος καλείσθω.

3. NA] cv, NA uel MAV, KA p. 10. aqa] aqa xai cp, aqa éstiv Eutocius. 13. $\Xi \Gamma A$] cv, Γ ins. m. 1 V; $A\Gamma \Xi$ p. 21. $avititikei \mu évav V$; corr. cv p. 23. $\pi aqatetay \mu évas V$, ut uulgo.

67

uerum AE: AB = MK: KB, ZB: BA = NA: AA[Eucl. VI, 4]. itaque etiam

MK:KB = NA:AA.

est autem communi altitudine sumpta KA

 $MK: KB = MK \times KA: BK \times KA,$

et communi altitudine $B \Lambda$ sumpta

 $N\Lambda: \Lambda A = N\Lambda \times \Lambda B: \Lambda \Lambda \times \Lambda B.$

quare etiam

 $MK \times KA : BK \times KA = NA \times AB : AA \times AB.$ et permutando

 $MK \times KA : NA \times AB = BK \times KA : AA \times AB$ [Eucl. V, 16]. et

 $MK \times KA = NA \times AB.$

quare etiam $BK \times KA = AA \times AB$. itaque AK = AB[u. Eutocius]. uerum etiam $A\Gamma = \Gamma B$. quare est $K\Gamma = \Gamma A$. quare etiam $H\Xi = \Xi \Theta$ [Eucl. I, 34]. itaque $H\Theta$ a $\Xi\Gamma A$ in duas partes aequales secta est; et rectae AB parallela est. ergo etiam $\Xi\Gamma A$ diametrus est et cum diametro AB conjugata [def. 6].

Definitiones alterae.

1. Et in hyperbola et in ellipsi punctum medium diametri centrum sectionis uocetur, recta autem a centro ad sectionem ducta radius sectionis.

2. et similiter etiam in oppositis punctum medium lateris transuersi centrum uocetur.

3. recta autem a centro rectae ordinate ductae parallela ducta, quae et mediam rationem habet laterum figurae et a centro in duas partes aequales secatur, diametrus altera uocetur.

5*

'Εὰν ἐν κώνου τομῆ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς γραμμῆς ἀχ∂ῆ εὐθεῖα παρὰ τεταγμένως κατηγμένην, ἐκτὸς πεσεῖτρι τῆς τομῆς.

5 ἕστω κώνου τομή, ἦς διάμετρος ἡ AB. λέγω, ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς κορυφῆς, τουτέστι τοῦ A σημείου, παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἀγομένη εὐθεῖα ἐκτὸς πεσεῖται τῆς τομῆς.

εί γὰο δυνατόν, πιπτέτω έντὸς ὡς ἡ ΑΓ. ἐπεὶ οὖν 10 ἐν κώνου τομῆ εἰληπται τυχὸν σημεῖον τὸ Γ, ἡ ἅρα ἀπὸ τοῦ Γ σημείου ἐντὸς τῆς τομῆς ἀγομένη παρὰ τεταγμένως κατηγμένην συμβαλεῖ τῆ ΑΒ διαμέτοῷ καὶ δίχα τμηθήσεται ὑπ' αὐτῆς. ἡ ΑΓ ἄρα ἐκβαλλομένη δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς ΑΒ· ὅπερ ἄτοπον· ἐκβαλλο-15 μένη γὰο ἡ ΑΓ ἐκτὸς πίπτει τῆς τομῆς. οὐκ ἄρα ἡ ἀπο τοῦ Α σημείου παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἀγομένη εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τῆς γραμμῆς· ἐκτὸς ἅρα πεσεῖται· διόπερ ἐφάπτεται τῆς τομῆς.

ιη'.

- 20 Ἐἀν κώνου τομῆ εὐθεῖα συμπίπτουσα ἐκβαλλομένη ἐφ` ἐκάτεφα ἐκτος πίπτῃ τῆς τομῆς, ληφθῆ δέ τι σημεῖον ἐντὸς τῆς τομῆς, καὶ δι' αὐτοῦ παφάλληλος ἀχθῆ τῆ συμπιπτούσῃ, ἡ ἀχθεῖσα ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτεφα συμπεσεῖται τῆ τομῆ.
- 25 ἕστω κώνου τομή καὶ συμπίπτουσα αὐτῆ ἡ ΑΖΒ εὐθεῖα, καὶ ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα ἐκτὸς πιπτέτω τῆς τομῆς, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐντὸς τῆς τομῆς τὸ Γ, καὶ διὰ τοῦ Γ τῆ ΑΒ παράλληλος ἤχθω ἡ ΓΔ.

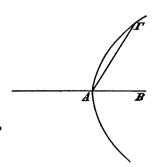
1. $\iota \xi'$] p, om. V, m. 2 v. 9. $A\Gamma$] cvp, A e corr. m. 1 V. 19. $\iota \eta$] p, om. V, m. 2 v.

XVII.

Si in sectione coni a uertice lineae recta rectae ordinate ductae parallela ducitur, extra sectionem cadet. sit coni sectio, cuius diametrus sit *AB*. dico,

rectam a uertice, hoc est a puncto *A*, rectae ordinate ductae parallelam ductam extra sectionem cadere.

nam si fieri potest, intra cadat ut $A\Gamma$. iam quoniam in coni sectione sumptum est punctum aliquod

 Γ , 'recta a Γ puncto intra sectionem ducta rectae ordinate ductae parallela cum diametro AB concurret et ab ea in duas partes aequales secabitur [prop. VII]. itaque $A\Gamma$ producta ab AB in duas partes aequales secabitur; quod fieri non postet; producta enim $A\Gamma$ extra sectio-

nem cadit [prop. X]. itaque recta ab \mathcal{A} puncto rectae ordinate ductae parallela ducta intra lineam non cadet. ergo extra cadet; quare sectionem contingit.

XVIII.

Si recta cum coni sectione concurrens in utramque partem producta extra sectionem cadit, et intra sectionem punctum aliquod sumitur, et per hoc rectae concurrenti parallela ducitur recta, recta ita ducta in utramque partem producta cum sectione concurret.

sit coni sectio et cum ea concurrens recta AZB, et in utramque partem producta extra sectionem cadat,

KQNIKQN α' .

λέγω, ὅτι ἡ ΓΔ ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα συμπεσεῖται τῃ τομῃ.

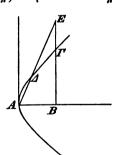
είλήφθω γάο τι σημείον έπὶ τῆς τομῆς τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΖ. καὶ ἐπεὶ παφάλληλός ἐστιν ἡ ΑΒ 5 τῆ ΓΔ, καὶ τῆ ΑΒ συμπίπτει τις εὐθεία ἡ ΕΖ, καὶ ἡ ΓΔ ἄφα ἐκβαλλομένη συμπεσείται τῆ ΕΖ. καὶ εἰ μὲν μεταξὺ τῶν Ε, Ζ, φανεφόν, ὅτι καὶ τῆ τομῆ συμπίπτει, ἐἀν δὲ ἐκτὸς τοῦ Ε σημείου, πφότεφον τῆ τομῆ συμπεσείται. ἡ ἄφα ΓΔ ἐκβαλλομένη ὡς ἐπὶ τὰ Δ, Ε 10 μέφη συμπίπτει τῆ τομῆ. ὑμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ὡς ἐπὶ τὰ Ζ, Β ἐκβαλλομένη συμπίπτει. ἡ ΓΔ ἅφα ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτεφα συμπεσείται τῆ τομῆ.

เช'.

Έν πάση κώνου τομῆ, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς διαμέτρου 15 παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἀχθῆ, συμπεσεϊται τῆ τομῆ.

έστω κώνου τομή, ής διάμετρος ή AB, και είλήφθω τι σημείον έπι τῆς διαμέτρου τὸ B, και διὰ τοῦ B 20 παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἤχθω ή BΓ. λέγω, ὅτι ή BΓ ἐκβαλλομένη συμπεσεϊται τῆ τομῆ.

είλήφθω γάρ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Δ. ἔστι δὲ καὶ τὸ Α ἐπὶ 25 τῆς τομῆς. ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Α

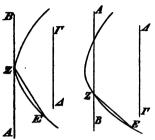

έπι τὸ Δ ἐπιζευγνυμένη εὐθεῖα ἐντὸς πεσεῖται τῆς τομῆς. και ἐπει ἡ ἀπὸ τοῦ Α παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἀγομένη εὐθεῖα ἐκτὸς πίπτει τῆς τομῆς, και

11. έμπίπτει V; corr. p. 13. ιδ'] p, om. V, m. 2 v.

et intra sectionem punctum aliquod Γ sumatur, et per Γ rectae AB parallela ducatur $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ in utramque partem productam cum sectione concurrere.

sumatur enim in sectione punctum aliquod E, et ducatur EZ. et quoniam AB rectae $\Gamma \Delta$ parallela

est, et cum AB recta EZconcurrit, etiam $\Gamma \Delta$ producta cum EZ concurret. et siue inter E, Z concurrit, manifestum est, eam etiam cum sectione concurrere, siue extra punctum E, prius cum sectione concurret. itaque $\Gamma \Delta$ ad partes Δ, E uersus producta

cum sectione concurrit. similiter demonstrabimus, eam etiam ad Z, B uersus productam concurrere. ergo $\Gamma \Delta$ in utramque partem producta cum sectione concurret.

XIX.

In qualibet coni sectione recta, quaecunque a diametro rectae ordinate ductae parallela ducitur, cum sectione concurret.

sit coni sectio, cuius diametrus sit AB, et in diametro punctum aliquod B sumatur, et per B rectae ordinate ductae parallela ducatur $B\Gamma$. dico, $B\Gamma$ productam cum sectione concurrere.

sumatur enim in sectione punctum aliquod Δ ; uerum etiam Λ in sectione est; itaque recta ab Λ ad Δ ducta intra sectionem cadet [prop. X]. et quoniam

In figura priore litteras A, B permutaui, altera in prop. 19 hab. V, sed numerus 18 (e corr.) additus ei est.

συμπίπτει αὐτῆ ἡ ΑΔ, καί ἐστι τῆ κατηγμένη παφάλληλος ἡ ΒΓ, καὶ ἡ ΒΓ ἄφα συμπεσείται τῆ ΑΔ. καὶ εἰ μὲν μεταξύ τῶν Α, Δ σημείων, φανεφόν, ὅτι καὶ τῆ τομῆ συμπεσείται, εἰ δὲ ἐκτὸς τοῦ Δ ὡς κατὰ τὸ Ε, 5 πφότεφον τῆ τομῆ συμπεσείται. ἡ ἄφα ἀπὸ τοῦ Β παφα τεταγμένως κατηγμένην ἀγομένη εὐθεία συμπεσείται τῆ τομῆ.

'Εὰν ἐν παραβολῆ ἀπὸ τῆς τομῆς καταχθῶσι δύο εὐθεῖαι ἐπὶ τὴν διάμετρον τεταγμένως, ἔσται ὡς τὰ 10 ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα πρὸς ἄλληλα, οῦτως αί ἀποτεμνόμεναι ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς διαμέτρου πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς.

ἕστω παφαβολή, ἧς διάμετφος ἡ ΑΒ, και εἰλήφθω τινὰ σημεῖα ἐπ' αὐτῆς τὰ Γ, Δ, και ἀπὸ τῶν Γ, Δ
15 τεταγμένως κατήχθωσαν ἐπὶ τὴν ΑΒ αί ΓΕ, ΔΖ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, οῦτως ἡ ΖΑ πρὸς ΑΕ.

ἔστω γὰο πας' ην δύνανται αί καταγόμεναι ή ΑΗ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΔΖ τῷ ὑπὸ ΖΑΗ, 20 τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ΓΕ τῷ ὑπὸ τῶν ΕΑΗ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΖΑΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΕΑΗ. ὡς δὲ τὸ ὑπὸ ΖΑΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΕΑΗ, οῦτως ή ΖΑ πρὸς ΑΕ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, οῦτως ἡ ΖΑ πρὸς ΑΕ.

 $\mathbf{25}$

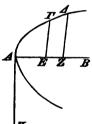
xa'.

Ἐὰν ἐν ὑπεφβολῆ ἢ ἐλλείψει ἢ κύκλου πεφιφεφεία εὐθεῖαι ἀχθῶσι τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετφον, ἔσται

7. π'] p, om. V, m. 2 v. 25. πα'] p, om. V, m. 2 v. 26. η̃] (alt.) η̃ V; corr. p. περιφέρεια V; corr. p. recta ab \mathcal{A} rectae ordinate ductae parallela ducta extra sectionem cadit [prop XVII], et cum illa concurrit $\mathcal{A}\mathcal{A}$, et $\mathcal{B}\Gamma$ rectae ordinate ductae parallela est, etiam $\mathcal{B}\Gamma$ cum $\mathcal{A}\mathcal{A}$ concurret. et siue inter puncta \mathcal{A} , \mathcal{A} concurrit, manifestum est, eam etiam cum sectione concurrere, siue extra \mathcal{A} concurrit ut in \mathcal{E} , prius cum sectione concurret. ergo recta a \mathcal{B} rectae ordinate ductae parallela ducta cum sectione concurret.

XX.

Si in parabola a sectione duae rectae ad diametrum ordinate ducuntur, erunt, ut quadrata earum inter

se, ita rectae ab iis e diametro ad uerticem sectionis abscisae.

sit parabola, cuius diametrus sit AB, et in ea puncta aliqua sumantur Γ , Δ , et a Γ , Δ ad AB ordinate ducantur ΓE , ΔZ . dico, esse $\Delta Z^2 : \Gamma E^2 = ZA : AE$.

 $\begin{array}{ll} & \text{ist enim parametrus } AH. \text{ est igitur} \\ [prop. XI] & \Delta Z^2 = ZA \times AH, \ \Gamma E^2 = EA \times AH. \\ \textbf{quare} \end{array}$

 $\Delta Z^{2}: \Gamma E^{2} = ZA \times AH: EA \times AH.$ est autem

 $ZA \times AH : EA \times AH = ZA : AE$. ergo etiam $\Delta Z^2 : \Gamma E^2 = ZA : AE$.

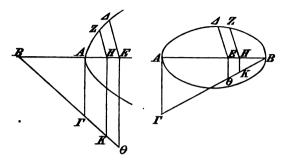
XXI.

Si in hyperbola uel ellipsi uel ambitu circuli rectae ad diametrum ordinate ducuntur, quadrata earum ad spatia comprehensa rectis ab iis ad terminos lateris τὰ ἀπ' αὐτῶν τετράγωνα πρòς μὲν τὰ περιεχόμενα χωρία ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων ὑπ' αὐτῶν πρòς τοῖς πέρασι τῆς πλαγίας πλευρᾶς τοῦ είδους ὡς τοῦ είδους ἡ ὀρθία πλευρὰ πρòς τὴν πλαγίαν, πρòς ἄλληλα δέ, 5 ὡς τὰ περιεχόμενα χωρία ὑπὸ τῶν, ὡς εἰρηται, ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν.

ἔστω ὑπεφβολη η ἕλλειψις η κύκλου πεφιφέφεια, ης διάμετφος μεν ή ΑΒ, παφ' ην δε δύνανται αί καταγόμεναι ή ΑΓ, και κατήχθωσαν επί την διάμετφον 10 τεταγμένως αί ΔΕ, ΖΗ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς μεν τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πφὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗΒ, οῦτως ή ΑΓ πφὸς ΑΒ, ὡς δε τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πφὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ, οῦτω τὸ ὑπὸ τῶν ΑΗΒ πφὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕΒ.

ἐπεξεύχθω γὰφ ἡ ΒΓ διοφίζουσα τὸ εἰδος, καὶ διὰ
15 τῶν Ε, Η τῆ ΑΓ παφάλληλοι ἤχθωσαν αἰ ΕΘ, ΗΚ·
ἰσον ἄφα ἐστὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΖΗ τῷ ὑπὸ ΚΗΑ, τὸ
δὲ ἀπὸ τῆς ΔΕ τῷ ὑπὸ ΘΕΑ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς
ἡ ΚΗ πφὸς ΗΒ, οῦτως ἡ ΓΑ πφὸς ΑΒ, ὡς δὲ ἡ ΚΗ
πφὸς ΗΒ, τῆς ΑΗ κοινοῦ ὕψους λαμβανομένης οῦτως
20 τὸ ὑπὸ ΚΗΑ πφὸς τὸ ὑπὸ ΒΗΑ, ὡς ἄφα ἡ ΓΑ
πφὸς ΑΒ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΚΗΑ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΖΗ,
πφὸς τὸ ὑπὸ ΒΗΑ. διὰ τὰ αὐτὰ δή ἐστι καί, ὡς τὸ
ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὸ ὑπὸ ΒΕΑ, οῦτως ἡ ΓΑ πφὸς ΑΒ.
χαὶ ὡς ἄφα τὸ ἀπὸ τῆς ΖΗ πφὸς τὸ ὑπὸ ΒΗΑ, οῦτως
25 τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὸ ὑπὸ ΒΕΑ' ἐναλλάξ, ὡς τὸ ἀπὸ
ΖΗ πφὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΗΑ πφὸς τὸ

2. $\dot{\upsilon}\pi o \lambda a \mu \beta \alpha \nu o \mu \dot{\epsilon} \nu \omega \nu V$; corr. p. 7. $\ddot{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. $\ddot{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. 10. $\mu \dot{\epsilon} \nu$] cp, supra scr. m. 1 V. 14. $B\Gamma$] $HB\Gamma$ V; corr. p. 16. KHA] KAH V; corr. Memus. 22. $\tau \dot{\alpha}$] om. V; corr. p. 23. $\dot{\eta}$] p, om. V in extr. lin. 24. $\pi \rho \dot{\epsilon} c$] π in ras. m. 1 V. 27. BEA] BE, EA V; corr. Memus. transuersi figurae abscisis rationem habent, quam latus rectum figurae ad transuersum, inter se autem, quam spatia comprehensa rectis, uti diximus, abscisis.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, parametrus autem $A\Gamma$, et ad diametrum ordinate ducantur ΔE , ZH. dico, esse

> $ZH^{2}: AH \times HB = A\Gamma : AB,$ $ZH^{2}: \Delta F^{2} = AH \times HB : AE \times EB.$

ducatur enim $B\Gamma$ diagonalis figurae, et per E, Hrectae $\Lambda\Gamma$ parallelae ducantur $E\Theta$, HK. est igitur [prop. XII—XIII; de circulo u. Eutocius] $ZH^3 = KH \times HA$, $\Delta E^2 = \Theta E \times EA$. et quoniam est $KH: HB = \Gamma A : AB$ [Eucl. VI, 4], et AH communi altitudine sumpta

 $KH: HB = KH \times HA: BH \times HA,$

erit

 $\Gamma A: AB = KH \times HA: BH \times HA = ZH^2: BH \times HA.$ iam eodem modo erit $\Delta E^2: BE \times EA = \Gamma A: AB.$ · quare etiam $ZH^2: BH \times HA = \Delta E^2: BE \times EA.$ et permutando [Eucl. V, 16]

 $\mathbf{Z}H^{2}: \mathbf{\Delta}E^{2} = \mathbf{B}H \times HA: \mathbf{B}E \times EA.$

жβ'.

'Εὰν παφαβολὴν ἢ ὑπεφβολὴν εὐθεῖα τέμνη κατα δύο σημεία μὴ συμπίπτουσα τῆ διαμέτοῷ ἐντός, ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ διαμέτοῷ τῆς τομῆς ἐκτὸς 5 τῆς τομῆς.

έστω παφαβολή ἢ ύπεφβολή, ἦς διάμετφος ή AB, καὶ τεμνέτω τις εὐθεῖα τὴν τομὴν κατὰ δύο σημεῖα τὰ Γ, Δ. λέγω, ὅτι ἡ ΓΔ ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται ἐκτὸς τῆς τομῆς τῆ AB.

- 10 κατήχθωσαν ἀπὸ τῶν Γ, Δ τεταγμένως αί ΓΕ, ΔΒ
 ἔστω δὲ πρῶτον ἡ τομὴ παραβολή. ἐπεὶ οὖν ἐν τῆ παραβολῆ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΔΒ, οῦτως ἡ ΕΛ πρὸς ΛΒ, μείζων δὲ ἡ ΛΕ τῆς ΛΒ, μείζον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΒ.
 15 ὥστε καὶ ἡ ΓΕ τῆς ΔΒ μείζων ἐστί. καί εἰσι παρ
- άλληλοι· ή ΓΔ ἄφα έκβαλλομένη συμπεσεϊται τῆ ΑΒ διαμέτοφ έκτὸς τῆς τομῆς.

άλλὰ δὴ ἔστω ὑπεφβολή. ἐπεὶ οὖν ἐν τῆ ὑπεφβολῆ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ πφὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΔ, 20 οῦτως τὸ ὑπὸ ΖΕΑ πφὸς τὸ ὑπὸ ΖΒΑ, μεῖζον ἄφα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΒ. καί εἰσι παφάλληλοι· ἡ ΓΔ ἄφα ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ διαμέτφω τῆς τομῆς ἐκτὸς τῆς τομῆς.

xy'.

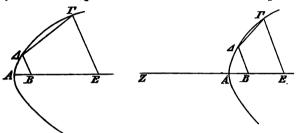
25 Ἐἀν ἕλλειψιν εὐθεῖα τέμνῃ μεταξὺ κειμένη τῶν δύο διαμέτρων, ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται ἑκατέοα τῶν διαμέτρων ἐκτὸς τῆς τομῆς.

^{1.} $\kappa\beta'$] p, om. V, m. 2 v. 13. AE] AB V; EA p ($A \in corr.$). 15. ΔB] AB V; corr. p. 16. $\tilde{\alpha}c\alpha$] p, om. V. 18. Mg. m. 1 $\Delta \iota \ldots V$. 24. $\kappa\gamma'$] p, om. V, m. 2 v.

XXII.

Si recta cum diametro non concurrens intra sectionem parabolam uel hyperbolam in duobus punctis secat, producta cum diametro sectionis extra sectionem concurret.

sit parabola uel hyperbola, cuius diametrus sit \mathcal{AB} , et recta aliqua sectionem secet in duobus punctis

 Γ , Δ . dico, rectam $\Gamma \Delta$ productam cum diametro ΔB extra sectionem concurrere.

a Γ , Δ enim ordinate ducantur ΓE , ΔB ; prius autem sectio sit parabola. iam quoniam in parabola est $\Gamma E^2 : \Delta B^2 = EA : AB$ [prop. XX], et AE > AB, erit etiam $\Gamma E^2 > \Delta B^2$. quare etiam $\Gamma E > \Delta B$. et sunt parallelae; itaque $\Gamma \Delta$ producta cum diametro ΔB extra sectionem concurret.

iam uero sit hyperbola. quoniam igitur in hyperbola est $\Gamma E^2: B \varDelta^2 = Z E \times E A: Z B \times B A$ [prop. XXI], erit etiam $\Gamma E^2 > \varDelta B^2$. et sunt parallelae; itaque $\Gamma \varDelta$ producta cum diametro sectionis extra sectionem concurret.

XXIII.

Si recta ellipsim secat inter ambas diametros posita, producta cum utraque diametro extra sectionem concurret.

k

KQNIKQN a'.

έστω έλλειψις, ής διάμετροι^{*}al AB, ΓΔ, καl τεμνέτω τις εύθεία την τομην ή EZ μεταξύ κειμένη τῶν AB, ΓΔ διαμέτρων. λέγω, ὅτι ή EZ ἐκβαλλομένη συμπεσείται έκατέρα τῶν AB, ΓΔ ἐκτὸς τῆς τομῆς.

- 5 κατήχθωσαν γὰο ἀπὸ τῶν Ε, Ζ τεταγμένως ἐπὶ μὲν τὴν ΑΒ αί ΗΕ, ΖΘ, ἐπὶ δὲ τὴν ΔΓ αί ΕΚ, ΖΛ. ἔστιν ἄοα, ὡς μὲν τὸ ἀπὸ τῆς ΕΗ ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΘ, οῦτως τὸ ὑπο ΒΗΑ ποὸς τὸ ὑπὸ ΒΘΑ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΖΛ ποὸς τὸ ἀπὸ ΕΚ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΔΛΓ 10 ποὸς τὸ ὑπὸ ΔΚΓ. καί ἐστι τὸ μὲν ὑπὸ ΒΗΑ μεῖζον τοῦ ὑπὸ ΒΘΑ· ἔγγιον γὰο τὸ Η τῆς διχοτομίας· τὸ δὲ ὑπὸ ΔΛΓ τοῦ ὑπὸ ΔΚΓ μεῖζον· μεῖζον ἄρα καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ΗΕ τοῦ ἀπὸ ΖΘ, τὸ δὲ ἀπὸ ΖΛ τοῦ ἀπὸ ΕΚ· μείζων ἅρα καὶ ἡ μὲν ΗΕ τῆς ΖΘ, ἡ δὲ
- 15 ΖΛ τῆς ΕΚ. καί ἐστι παφάλληλος ἡ μèν ΗΕ τῆ ΖΘ,
 ή δὲ ΖΛ τῆ ΕΚ· ἡ ΕΖ ἄφα ἐκβαλλομένη συμπεσεϊται ἑκατέφα τῶν ΑΒ, ΓΛ διαμέτρων ἐκτὸς τῆς τομῆς.

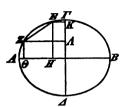
хδ'.

'Εάν παραβολη η ύπερβολη εύθεια καθ' εν σημείον 20 συμπίπτουσα ἐκβαλλομένη ἐφ' ἐκάτερα ἐκτὸς πίπτη της τομης, συμπεσείται τη διαμέτρφ.

ἔστω παραβολη η ὑπερβολη, ης διάμετρος η ΑΒ, και συμπιπτέτω αὐτῆ εὐθεῖα ή ΓΔΕ κατὰ τὸ Δ και ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα ἐκτὸς πιπτέτω τῆς τομῆς. 25 λέγω, ὅτι συμπεσεῖται τῆ ΑΒ διαμέτρω.

είλήφθω γάο τι σημεΐον έπὶ τῆς τομῆς τὸ Ζ, καὶ

1. αί] p, om. V. 6. διὰ κα' τούτου τοῦ βιβλίου mg. m. 1 V. 6. ΖΑ] ΖΝ V; corr. p. 10. ἐστι] c, ἐστιν V. 11. διὰ τὸ ε' τοῦ β' στοιχ. mg. m. 1 V. 18. κδ'] p, om. V, m. 2 v. sit ellipsis, cuius diametri sint AB, $\Gamma \Delta$, et recta EZ inter diametros AB, $\Gamma \Delta$ posita sectionem secet.

AB, $\Gamma \varDelta$ posita sectionem secet. dico, rectam EZ productam cum utraque diametro AB, $\Gamma \varDelta$ extra sectionem concurrere.

ducantur enim ab E, Z ad AB ordinate $HE, Z\Theta$, ad $\Delta\Gamma$ autem EK, ZA. erit igitur [prop. XXI]

 $EH^2: Z\Theta^2 \longrightarrow BH \times HA: B\Theta \times \Theta A,$

 $Z\Lambda^{2}:EK^{2} \leftarrow \Delta\Lambda \times \Lambda\Gamma:\Delta K:K\Gamma.$

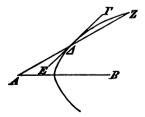
est autem $BH \times HA > B\Theta \times \Theta A$; *H* enim puncto medio propius est [Eucl. II, 5]; et

 $\Delta \Lambda \times \Lambda \Gamma > \Delta K \times K \Gamma$ [ib.].

quare etiam $HE^2 > Z\Theta^2$, $Z\Lambda^2 > EK^2$. itaque etiam $HE > Z\Theta$, $Z\Lambda > EK$. et HE rectae $Z\Theta$, $Z\Lambda$ rectae EK parallela est. ergo EZ producta cum utraque diametro AB, $\Gamma\Delta$ extra sectionem concurret.

XXIV.

Si recta cum parabola uel hyperbola in uno puncto concurrens in utramque partem producta extra sectio-

nem cadit, cum diametro concurret.

sit parabola uel hyperbola, cuius diametrus sit AB, et recta $\Gamma \Delta E$ cum ea in Δ concurrat, et in utramque partem producta extra sectionem cadat.

dico, eam cum diametro AB concurrere. sumatur enim in sectione punctum aliquod Z, et έπεξεύχθω ή ΔΖ. ή ΔΖ ἄρα έκβαλλομένη συμπεσεϊται τῆ διαμέτρω τῆς τομῆς. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Α. καί ἐστι μεταξὺ τῆς τε τομῆς καὶ τῆς ΖΔΑ ή ΓΔΕ. καὶ ή ΓΔΕ ἄρα ἐκβαλλομένη συμπεσεϊται τῆ διαμέτρω 5 ἐκτὸς τῆς τομῆς.

xε'.

'Εὰν ἐλλείψει εὐθεῖα συμπίπτουσα μεταξὺ τῶν δύο διαμέτρων ἐκβαλλομένη ἐφ' ἐκάτερα ἐκτὸς πίπτη τῆς τομῆς, συμπεσεῖται ἑκατέρα τῶν διαμέτρων.

10 ἕστω ἕλλειψις, ἧς διάμετροι αί Α Β, ΓΔ, καὶ ταύτη συμπιπτέτω τις εὐθεῖα μεταξὺ τῶν δύο διαμέτρων ἡ ΕΖ κατὰ τὸ Η καὶ ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα ἐκτὸς πιπτέτω τῆς τομῆς. λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ συμπεσεῖται ἑκατέρα τῶν Α Β, ΓΔ.

15 κατήχθωσαν ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὰς ΑΒ, ΓΔ τεταγμένως αί ΗΘ, ΗΚ. ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ ΗΚ τῷ ΑΒ, συμπέπτωκε δέ τις τῷ ΗΚ ἡ ΗΖ, καὶ τῷ ΑΒ ἄρα συμπεσεῖται. ὁμοίως δὴ καὶ τῷ ΓΔ συμπεσεῖται ἡ ΕΖ.

หร'.

20 'Εάν ἐν παραβολῆ ἢ ὑπερβολῆ εὐθεῖα ἀχθῆ παρὰ τὴν διάμετρον τῆς τομῆς, συμπεσείται τῆ τομῆ καθ' ἕν μόνον σημεΐον.

έστω πρότερον παραβολή, ἧς διάμετρος ή ΑΒΓ,
 ὀρθία δὲ ή ΑΔ, καὶ τῆ ΑΒ παράλληλος ἤχθω ἡ
 25 ΕΖ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ
 τομῆ.

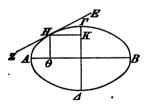
^{2.} $\tau \tilde{\eta}_S$] $\dot{\epsilon} \varkappa \tau \dot{o}_S \tau \tilde{\eta}_S$ Halley. 5. $\tau \tilde{\eta}_S$] om. in extr. lin. V, corr. v p. 6. $\varkappa \varepsilon'$] p, om. V, m. 2 v. 16. HK] (pr.) p, corr. ex ΘK m. 1 V. 18. $\dot{\eta}$] p, om. V. 19. $\varkappa \varepsilon'$] p, om. V, m. 2 v. 20. $\dot{\epsilon} \varkappa$] addidi; om. V. 28. $\dot{\eta}$] p, om. V.

ducatur ΔZ . ΔZ igitur producta cum diametro sectionis concurret [prop. XXII]. concurrat in A. et $\Gamma \Delta E$ inter sectionem et rectam $Z \Delta A$ posita est. ergo etiam $\Gamma \Delta E$ producta cum diametro extra sectionem concurret.

XXV.

Si recta cum ellipsi inter ambas diametros concurrens in utramque partem producta extra sectionem cadit, cum utraque diametro concurret.

sit ellipsis, cuius diametri sint AB, $\Gamma \Delta$, et cum ea recta EZ inter ambas diametros concurrat in H

et in utramque partem producta extra sectionem cadat. dico, EZ cum utraque diametro AB, $\Gamma \Delta$ concurrere.

ab H ad AB, $\Gamma \Delta$ ordinate ducantur $H \Theta$, HK. quoniam HK rectae AB parallela

est, et recta aliqua HZ cum HK concurrit, etiam cum AB concurret. et eadem de causa etiam EZcum $\Gamma \Delta$ concurret.

XXVI.

Si in parabola uel hyperbola recta diametro sectionis parallela ducitur, cum sectione in uno puncto solo concurret.

sit prius parabola, cuius diametrus sit $AB\Gamma$, latus autem rectum $A\Delta$, et rectae AB parallela ducatur EZ. dico, EZ productam cum sectione concurrere.

Apollonius, ed. Heiberg.

6

KQNIKQN α' .

είλήφθω γάο τι σημεΐον ἐπὶ τῆς ΕΖ τὸ Ε, καὶ ἀπὸ τοῦ Ε παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἤχθω ἡ ΕΗ, καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΗΕ μείζον ἔστω τὸ ὑπὸ ΔΑΓ, καὶ ἀπὸ τοῦ Γ τεταγμένως ἀνήχθω ἡ ΓΘ· τὸ ἄρα 5 ἀπὸ τῆς ΘΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν ΔΑΓ. μείζον δὲ τὸ ὑπο ΔΑΓ τοῦ ἀπὸ ΕΗ· μείζων ἄρα καὶ ἡ ΘΓ τῆς ΕΗ. καί εἰσι παράλληλοι· ἡ ΕΖ ἅρα ἐκβαλλομένη τέμνει τὴν ΘΓ· ῶστε καὶ τῷ τομῷ συμπεσεῖται.

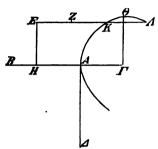
10 συμπιπτέτω κατά τὸ Κ.

λέγω δή, ὅτι καὶ καθ' ἕν μόνον σημεῖον τὸ Κ συμπεσεῖται. εἰ γὰο δυνατόν, συμπιπτέτω καὶ κατὰ τὸ Λ. ἐπεὶ οὖν παραβολὴν εὐθεῖα τέμνει κατα δύο σημεῖα, ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ διαμέτοφο τῆς 15 τομῆς. ὅπερ ἄτοπον. ὑπόκειται γὰρ παράλληλος. ἡ ΕΖ ἄρα ἐκβαλλομένη καθ' ἕν μόνον σημεῖον συμπίπτει • τῆ τομῆ.

Εστω δη ή τομη ὑπεφβολή, πλαγία δὲ τοῦ εἰδους πλευρὰ ή AB, ὀρθία δὲ ή AΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΔB
20 καὶ ἐκβεβλήσθω. τῶν αὐτῶν δη κατασκευασθέντων ἥχθω ἀπὸ τοῦ Γ τῆ AΔ παράλληλος ή ΓΜ. ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ ΜΓΑ μεῖζόν ἐστι τοῦ ὑπὸ ΔΑΓ, καί
25 ἐστι τῷ μὲν ὑπὸ ΜΓΑ ἴσον τὸ ἀπὸ ΓΘ, τὸ δὲ ὑπὸ ΔΑΓ μεῖζον τοῦ ἀπὸ HE, μεῖζον ἄρα καὶ

τὸ ἀπὸ ΓΘ τοῦ ἀπὸ ΕΗ. ὥστε καὶ ἡ ΓΘ τῆς ΕΗ μείζων ἐστί, καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον συμβήσεται.

4. τοῦ] insertum m. 1 V. 10. K] Γ V; corr. p. 18. τοῦ εἰδους] cvp, ob pergam. ruptum incerta in V. sumatur enim in EZ punctum aliquod E, et ab E rectae ordinate ductae parallela ducatur EH, et sit

 $\Delta A \times A\Gamma > HE^2$, a Γ autem ordinate erigatur $\Gamma \Theta$. est igitur $\Theta \Gamma^2 = \Delta A \times A\Gamma$ [prop. XI]. est autem $\Delta A \times A\Gamma > EH^2$.

itaque etiam $\Theta \Gamma^2 > EH^2$; quare etiam $\Theta \Gamma > EH$. et sunt parallelae; EZ igitur producta rectam $\Theta \Gamma$ secat.

ergo etiam cum sectione concurrit.

concurrat in K.

iam dico, eam etiam in solo puncto K concurrere. nam si fieri potest, etiam in Λ concurrat. quoniam igitur recta parabolam in duobus punctis secat, producta cum diametro sectionis concurret [prop. XXII]; quod fieri non potest. supposuimus enim, eas parallelas esse. ergo EZ producta in uno solo puncto cum sectione concurrit.

iam igitur sectio hyperbola sit, AB autem latus sectionis transversum et $A\Delta$ latus rectum, ducaturque ΔB et producatur. iisdem igitur praeparatis a Γ rectae $A\Delta$ parallela ducatur ΓM . iam quoniam

 $M\Gamma \times \Gamma A > \varDelta A \times A\Gamma$,

et

$$\Gamma \Theta^2 = M\Gamma \times \Gamma A \text{ [prop. XII]},$$
$$\Delta A \times A\Gamma > HE^2,$$

erit etiam $\Gamma \Theta^2 > E II^2$. quare etiam $\Gamma \Theta > E H$, et eadem, quae antea, euenient [prop. XXII].

Έὰν παραβολῆς τὴν διάμετρον εὐθεῖα τέμνη, ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα συμπεσεῖται τῆ τομῆ.

έστω παφαβολή, ης διάμετφος η AB, καὶ ταύτην
5 τεμνέτω τις εὐθεἴα ἐντὸς τῆς τομῆς ή ΓΔ. λέγω,
ὅτι ή ΓΔ ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτεφα τὰ μέφη συμπεσεῖται
τỹ τομỹ.

ήχθω γάο τις ἀπὸ τοῦ Α παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἡ ΑΕ. ἡ ΑΕ ἄρα ἐκτὸς πεσεῖται τῆς τομῆς.

¹⁰ ήτοι δη ή ΓΔ τη ΑΕ παφάλληλός έστιν η οῦ. εἰ μὲν οὖν παφάλληλός ἐστιν αὐτη, τεταγμένως κατηκται, ῶστε ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα συμπεσεῖται τη τομη.

μη ἕστω δη παφάλληλος τη ΑΕ, άλλ' ἐκβαλλομένη ¹⁵ συμπιπτέτω τη ΑΕ κατὰ τὸ Ε. ὅτι μὲν οὖν τη τομη συμπίπτει ἐπὶ τὰ μέρη, ἐφ' ἅ ἐστι τὸ Ε, φανερόν· εἰ γὰρ τη ΑΕ συμβάλλει, πολὺ πρότερον τέμνει την τομήν.

λέγω, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἕτερα μέρη ἐκβαλλομένη συμπίπτει τῆ τομῆ. ἔστω γὰρ παρ' ἢν δύνανται ἡ
²⁰ ΜΑ καὶ τεταγμένως ἡ ΗΖ, καὶ τὸ ἀπὸ ΑΔ ἴσον ἔστω τῷ ὑπὸ ΒΑΖ, καὶ παρατεταγμένως ἡ ΒΚ συμπιπτέτω τῆ ΔΓ κατὰ τὸ Γ. ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΖΑΒ τῷ ἀπὸ ΑΔ, ἔστιν ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΑΔ, ἡ ΔΑ προς ΑΖ· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ΒΔ πρὸς λοιπὴν τὴν
²⁵ ΔΖ ἐστιν, ὡς ἡ ΒΑ πρὸς ΑΔ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΔ πρὸς τὸ ἀπο ΖΔ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΑΖ,

XXVII.

Si recta diametrum parabolae secat, in utramque partem producta cum sectione concurret.

sit parabola, cuius diametrus sit AB, et hanc recta aliqua $\Gamma \Delta$ intra sectionem secet. dico, $\Gamma \Delta$ in utramque partem productam cum sectione concurrere.

ducatur enim ab A rectae ordinate ductae parallela AE; AE igitur extra sectionem cadet [prop. XVII]. $\Gamma \Delta$ igitur rectae AE aut parallela est aut non parallela.

si igitur ei parallela est, ordinate ducta est; quare in utramque partem producta cum sectione concurret

> [prop. XIX]. ne sit igitur rectae AE parallela, et producta cum AE in E concurrat. iam igitur eam ad partes E uersus cum sectione concurrere, manifestum est; nam si cum AE concurrit, multo prius sectionem secat.

> dico, eam etiam ad alteram partem productam cum sectione concurrere. sit enim MA parametrus et HZ ordinate ducta,

et sit $A\Delta^2 = BA \times AZ$, et BK rectae ordinate ductae parallela concurrat cum $\Delta\Gamma$ in Γ . quoniam $ZA \times AB = A\Delta^2$, erit $AB: A\Delta = \Delta A: AZ$ [Eucl. VI, 17]. quare etiam $B\Delta: \Delta Z = BA: A\Delta$ [Eucl. V, 19]. quare etiam

 $B\varDelta^2: Z\varDelta^2 = BA^2: A\varDelta^2.$

^{24.} $\delta i \dot{\alpha} i \dot{\sigma}' \tau o \tilde{v} \epsilon' \sigma \tau o i \chi$. mg. m. 1 V. 25. $\delta i \dot{\alpha} \star \beta' \tau o \tilde{v} \epsilon'$ **\sigma \tau o i \chi**. mg. m. 1 V. 27. $\delta i \dot{\alpha}$ $\overline{\circ} \tau o \tilde{v} i \vartheta' \tau o \tilde{v} \epsilon' \sigma \tau o i \chi$. mg. m. 1 V.

ἕστιν ώς ή ΒΑ πρός ΑΖ, ούτως τὸ ἀπὸ ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ.
ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΖ.
ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΒΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ, ὡς δὲ ή ΑΒ πρὸς ΑΖ, οῦτως
₅ το ὑπὸ ΒΑΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ. ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΑΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ.
∞ῦτως τὸ ἀπὸ ΖΗ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΑΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ.
∞ῦτως τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ.
∞ῦτως τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΛΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΑΜ.
∞ῦτως τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ.
τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΑΜ.
τὸ ἀπὸ ΖΑ Μδιὰ τὴν τομήν καὶ τὸ ἀπὸ ΒΓ ἄρα τοῦ τῶ ὑπὸ ΒΑΜ.
τον τῷ ὑπὸ ΖΑΜ διὰ τὴν τομήν καὶ τὸ ἀπὸ ΒΓ ἄρα τουμ ἔρχεται διὰ τοῦ Γ,
καὶ συμπίπτει τῆ τομῆ ἡ ΓΔ κατὰ τὸ Γ.

×η'.

'Εὰν εὐθεῖα ἐφάπτηται μιᾶς τῶν ἀντικειμένων, 15 ληφθῆ δέ τι σημεῖον ἐντὸς τῆς ἑτέρας τομῆς, καὶ δι' αὐτοῦ παράλληλος ἀχθῆ τῆ ἐφαπτομένη εὐθεῖα, ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα συμπεσεῖται τῆ τομῆ.

Εστωσαν ἀντικείμεναι, ὦν ἡ ΑΒ διάμετρος, καὶ τῆς Α τομῆς ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ ΓΔ, καὶ εἰλήφθω 20 τι σημεῖον ἐντὸς τῆς ἑτέρας τομῆς τὸ Ε, καὶ διὰ τοῦ Ε τῆ ΓΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΕΖ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα συμπεσεῖται τῆ τομῆ.

ἐπεὶ οὖν δέδεικται, ὅτι ἡ ΓΔ ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ ΑΒ διαμέτοω, καί ἐστι παφάλληλος αὐτῆ 25 ἡ ΕΖ, ἡ ΕΖ ἄφα ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ διαμέτοω· συμπιπτέτω κατὰ τὸ Η, καὶ τῆ ΗΒ ἴση κείσθω ἡ ΑΘ, καὶ διὰ τοῦ Θ τῆ ΖΕ παφάλληλος ἤχθω ἡ

1. AZ] sic V, sed pro Z alia forma eiusdem litterae restituta manu 1. 2. $\tau o \tau \tau \epsilon \sigma \tau \iota - \Delta Z$] bis V; corr. cp. 3. Mg. $[\delta \iota \dot{\alpha} \delta'] \tau \sigma \tilde{\nu} \varsigma' m. 1$ V. 5. BAM] ABM V; corr. Memus. • quoniam autem est $A\Delta^2 = BA \times AZ$, erit $BA : AZ = BA^2 : A\Delta^2$ [Eucl. V def. 9],

hoc est $BA: AZ = B\Delta^2: \Delta Z^2$. est autem

 $B \Delta^2 : \Delta Z^2 = B \Gamma^2 : Z H^2$ [Eucl. VI, 4],

et $AB: AZ = BA \times AM: ZA \times AM$. itaque

 $B\Gamma^2: ZH^2 = BA \times AM: ZA \times AM.$ et permutando [Eucl. V, 16]

 $B\Gamma^2: BA \times AM = ZH^2: ZA \times AM.$ uerum propter sectionem est $ZH^2 = ZA \times AM$ [prop. XI]. quare etiam $B\Gamma^2 = BA \times AM.$ uerum AM latus transuersum est et $B\Gamma$ rectae ordinate ductae parallela. ergo sectio per Γ ueniet [prop. XX], et $\Gamma \Delta$ cum sectione concurrit in Γ .

XXVIII.

Si recta alterutram oppositarum contingit et intra alteram sectionem punctum aliquod sumitur, et per id recta contingenti parallela ducitur, haec in utramque partem producta cum sectione concurret.

sint oppositae, quarum diametrus sit AB, et sectionem A contingat recta $\Gamma \Delta$, et intra alteram sectionem punctum aliquod E sumatur, et per E rectae $\Gamma \Delta$ parallela ducatur EZ. dico, EZ in utramque partem productam cum sectione concurrere.

quoniam igitur demonstrauimus, $\Gamma \Delta$ productam cum diametro AB concurrere [prop. XXIV], eique parallela est EZ, EZ producta cum diametro concurret; concurrat in H, et ponatur $\Delta \Theta = HB$, et per Θ rectae ZE parallela ducatur ΘK , ordinateque ducatur

^{8.} $\pi \varrho \delta s = ZH$ bis V; corr. p. 11. $[\delta \iota \dot{\alpha}] \varkappa' \tau o \dot{\nu} [\tau o \upsilon \tau o \tilde{\upsilon} \beta \iota \beta \iota \ell o \upsilon]$ mg. m. 1 V. 13. $\varkappa \eta'$ p, om. V, m. 2 v.

ΘΚ, καί τεταγμένως κατήχθω ή ΚΛ, καί τη ΛΘ ίση κείσθω η ΗΜ, και παρατεταγμένως ήγθω ή ΜΝ. καl προσεκβεβλήσθω έπ' εύθείας ή HN. καl έπεl παράλληλός έστιν ή ΚΛ τη ΜΝ, ή δὲ ΚΘ τη ΗΝ, 5 καί μία εύθεϊά έστιν ή ΛΜ, δμοιόν έστι το ΚΘΛ τρίγωνον τῷ ΗΜΝ τριγώνω. καὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΛΘ τη ΗΜ ΐση ἄρα έστιν ή ΚΛ τη ΜΝ. ώστε και τὸ ἀπὸ ΚΛ τῷ ἀπὸ ΜΝ ἴσον ἐστί. καὶ ἐπεὶ ἴση έστιν ή $A\Theta$ τη HM, ή δε $A\Theta$ τη BH, κοινή δε ή 10 AB, ίση άρα έστιν ή ΒΛ τη ΑΜ. ίσον άρα έστι τὸ ὑπὸ ΒΛΑ τῷ ὑπὸ ΑΜΒ. ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΒΛΑ πρός τὸ ἀπὸ ΚΛ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΑΜΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΝ. καί έστιν, ώς τὸ ὑπὸ ΒΛΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ. ή πλαγία ποὸς τὴν ὀοθίαν· καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΑΜΒ 15 πρός τὸ ἀπὸ ΜΝ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν. τὸ Ν άρα πρός τη τομη έστιν. ή ΕΖ άρα έκβαλλομένη συμπεσείται τη τομη κατά τὸ Ν.

όμοίως δη δειχθήσεται, ότι και έπι τα έτερα μέρη έκβαλλομένη συμπεσεϊται τη τομη.

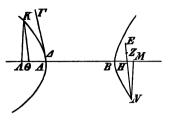
20

xઈ'.

'Εὰν ἐν ἀντικειμέναις εὐθεῖα προσπίπτη διὰ τοῦ κέντρου πρὸς ὁποτέραν τῶν τομῶν, ἐκβαλλομένη τεμεῖ τὴν ἑτέραν τομήν.

έστωσαν άντικείμεναι, ών διάμετρος ή AB, κέντρον 25 δε το Γ, και ή ΓΔ τεμνέτω την ΑΔ τομήν. λέγω, δτι και την ετέραν τομην τεμεί.

1. KA] cvp, ΘK e corr. m. 1 V. 9. BH] c, B e corr. m. 1 V. 11. BAA] BAA V; corr. p (BA, AA). BAA] BAA V; corr. p ($\tau \omega \nu BA$, AA). 20. $\pi \Theta'$] p, om. V, m. 2 v. 21. $\delta \iota \alpha$] evan. V. 22. $\tau \epsilon \mu \epsilon \iota$ V; corr. p. $K\Lambda$, et ponatur $HM = \Lambda\Theta$, et rectae ordinate ductae parallela ducatur MN, et in directum producatur EH,

ut fiat HN. iam quoniam KA rectae $MN, K\Theta$ rectae HN parallela est, et AM una est recta, erit

$$K \Theta \Lambda \sim HMN.$$

et
$$\Delta \Theta = HM$$
; quare $K\Delta = MN$

[Eucl. VI, 4]. quare etiam $K\Lambda^2 = MN^2$. et quoniam $\Lambda \Theta = HM$, $\Lambda \Theta = BH$, et ΛB communis est, erit $B\Lambda = \Lambda M$. itaque erit

$$B\Lambda \times \Lambda A = AM \times MB$$

quare

$$B\Lambda \times \Lambda A: K\Lambda^2 = AM \times MB: MN^2.$$

est autem ut BA > AA ad AK^3 , ita latus transuersum ad latus rectum [prop. XXI]. quare etiam ut $AM > MB : MN^3$,

ita latus transuersum ad latus rectum. ergo N in sectione est [ib.]. ergo EZ producta cum sectione in N concurret.

iam similiter demonstrabimus, eam etiam ad alteram partem productam cum sectione concurrere.

XXIX.

Si in oppositis recta per centrum ad utramuis sectionum adcidit, producta alteram sectionem secabit.

sint oppositae, quarum diametrus sit AB, centrum autem Γ , et $\Gamma \Delta$ sectionem $A\Delta$ secet. dico, eam etiam alteram sectionem secaturam esse.

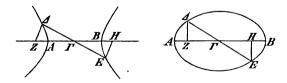
ΚΩΝΙΚΩΝ α'.

τεταγμένως γὰρ κατήχθω ἡ ΕΔ, καὶ τῆ ΑΕ ἴση κείσθω ἡ ΒΖ, καὶ τεταγμένως ἤχθω ἡ ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΔ τῆ ΒΖ, κοινὴ δὲ ἡ ΔΒ, ἴσον ἄφα τὸ ὑπὸ ΒΕΔ τῷ ὑπὸ ΔΖΒ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ 5 ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ ὑπὸ ΔΖΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΔΖΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΒΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΔΖΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ ΒΕΔ τῷ ὑπὸ ΔΖΒ· ἴσον ἄρα 10 καὶ τὸ ἀπὸ ΕΔ τῷ ἀπὸ ΖΗ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΕΓ τῆ ΓΖ, ἡ δὲ ΔΕ τῆ ΖΗ, καὶ εὐθεῖά ἐστιν ἡ ΕΖ, καὶ παράλληλος ἡ ΕΔ τῆ ΖΗ, καὶ ἡ ΔΗ ἅρα εὐθεῖά ἐστι. καὶ ἡ ΓΔ ἄρα τεμεῖ καὶ τὴν ἑτέραν τομήν.

λ'.

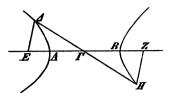
15 'Eàv ἐν ἐλλείψει ἢ ἀντικειμέναις εὐθεῖα ἀχθῆ ἐφ' ἑκάτερα τοῦ κέντρου συμπίπτουσα τῆ τομῆ, δίχα τμηθήσεται κατὰ τὸ κέντρον.

έστω έλλειψις η άντικείμεναι, διάμετρος δε αὐτῶν ή AB, κέντρον δε το Γ, και δια τοῦ Γ ἤχθω τις 20 εὐθεῖα ή ΔΓΕ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστιν ή ΓΔ τῆ ΓΕ.

ἤχθωσαν γὰς τεταγμένως αί ΔΖ, ΕΗ. καὶ ἐπεί ἐστιν ὡς τὸ ὑπὸ ΒΖΑ ποὸς τὸ ἀπὸ ΖΔ, ἡ πλαγία

6. ἀλλά — 7. ὀφθίαν] om. V; corr. Memus; cfr. p. 92, 1. 10. ἀπό] (pr.) ὑπό V; corr. p. 14. λ'] p, om. V, m. 2 v. ordinate enim ducatur $E \varDelta$, et ponatur BZ = AE, ordinateque ducatur ZH. iam quoniam est EA = BZ,

et AB communis est, erit BE > EA = AZ > ZB. et quoniam est, ut

 $BE \times EA : \varDelta E^2$,

ita latus transuersum ad latus rectum, uerum etiam

ut $AZ > ZB : ZH^2$, ita latus transuersum ad latus rectum [prop. XXI], erit etiam

 $BE \times EA : \Delta E^2 = AZ \times ZB : ZH^2.$

est autem $BE \times EA = AZ \times ZB$. quare etiam $E\Delta^2 = ZH^2$ [Eucl. V, 9].

quoniam igitur est $E\Gamma = \Gamma Z$, $\Delta E = ZH$, et EZrecta est, et $E\Delta$ rectae ZH parallela, etiam ΔH recta est [cfr. Eucl. VI, 32]. ergo etiam $\Gamma\Delta$ alteram quoque sectionem secabit.

XXX.

Si in ellipsi uel oppositis recta ducitur ad utramque partem centri cum sectione concurrens, in centro in duas partes aequales secabitur.

sint ellipsis uel oppositae, earumque diametrus AB, centrum autem Γ , et per Γ recta ducatur $\Delta\Gamma E$. dico, esse $\Gamma \Delta = \Gamma E$.

ordinate enim ducantur ΔZ , EH. et quoniam est, ut $BZ > ZA : Z\Delta^2$, ita latus transversum ad latus rectum, uerum etiam ut $AH > HB : HE^2$, ita latus transversum ad latus rectum [prop. XXI], erit πρός την όρθίαν, άλλὰ καὶ ὡς τὸ ὑπὸ ΑΗΒ πρός τὸ ἀπὸ ΗΕ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὶ ΒΖΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΔ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΑΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΕ. καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ ΒΖΑ
πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΖΑ
πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΒ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΕ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΗΕ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΖΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΓ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΑΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΗ. καὶ ὡς ἄρα ἐπὶ μὲν τῆς ἐλλείψεως συνθέντι,
10 ἐπὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων ἀνάπαλιν καὶ ἀναστρέψαντι τὸ ἀπὸ ΓΗ. καὶ ἐναλλάξ. ἴσον δὲ τῷ ἀπὸ ΑΓ τὸ ἀπὸ ΓΒ. ἴσον ἄρα καὶ τῷ ἀπὸ ΖΓ τὸ ἀπὸ ΓΗ. ἴση ἄρα καὶ ἡ ΔΓ τῆ ΓΕ.

λα'.

Έὰν ὑπεφβολῆς ἐπὶ τῆς πλαγίας πλευρᾶς τοῦ είδους ληφθῆ τι σημεῖον μὴ ἐλάττονα ἀπολαμβάνον πρὸς τῆ πορυφῆ τῆς τομῆς τῆς ἡμισείας τῆς πλαγίας τοῦ είδους 20 πλευρᾶς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσπέσῃ εὐθεῖα πρὸς τὴν τομήν, προσεκβληθεῖσα ἐντὸς πεσεῖται τῆς τομῆς κατὰ τὰ ἑπόμενα μέρη τῆς τομῆς.

Εστω ύπερβολή, ἦς διάμετρος ἡ AB, καὶ εἰλήφθω ἐπ' αὐτῆς σημεῖον ὄν τι τὸ Γ μὶ ἐλάττονα ἀπολαμ-25 βάνον τὴν ΓΒ τῆς ἡμισείας τῆς AB, καὶ προσπιπτέτω τις εὐθεῖα πρὸς τὴν τομὴν ἡ ΓΔ. λέγω, ὅτι ἡ ΓΔ ἐκβαλλομένη ἐντὸς πεσεῖται τῆς τομῆς.

11. τό] (pr.) ώς τό V; corr. p. Ante $A\Gamma$ del. 1 litt. m. 1 V; $A\Gamma$ cp. ΓZ — 12. ἀπό (pr.)] bis V; corr. vp. 12. και ἐναιλάξ] om. p. del. Halley. 16. λα'] p. om. V, m. 2 v. 21. προσεκβιηθείσα] scripsi; ή προσβιηθείσα V. etiam $BZ \times ZA : Z\Delta^2 = AH \times HB : HE^2$. et permutando [Eucl. V, 16]

 $BZ \times ZA : AH \times HB = \Delta Z^2 : HE^2.$

est autem

 $\Delta Z^{2}: HE^{2} = Z\Gamma^{2}: \Gamma H^{2} \text{ [Eucl. VI, 4].}$ permutando igitur $BZ \times ZA: Z\Gamma^{2} = AH \times HB: \Gamma H^{2} \text{ [Eucl. V, 16].}$

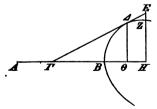
quare etiam, in ellipsi componendo [Eucl. V, 18], in oppositis autem e contrario [Eucl. V, 7 coroll.] et conuertendo [Eucl. V, 19 coroll.],

 $A\Gamma^2:\Gamma Z^2 = B\Gamma^2:\Gamma H^2$

[Eucl. II, 5]; et permutando. est autem $\Gamma B^2 = \Lambda \Gamma^2$. quare etiam $\Gamma H^2 = Z\Gamma^2$. itaque $Z\Gamma = \Gamma H$. et ΔZ , HE parallelae sunt. ergo etiam $\Delta \Gamma = \Gamma E$ [Eucl. VI, 4].

XXXI.

Si in hyperbola in latere transuerso figurae punctum sumitur ad uerticem sectionis rectam abscindens non minorem dimidio latere transuerso figurae, et ab eo

recta ad sectionem adcidit, haec producta intra sectionem cadet ad partes eius sequentes.

sit hyperbola, cuius diametrus sit AB, et in ea punctum aliquod Γ sumatur

abscindens ΓB non minorem dimidia AB, et ad sectionem adcidat recta $\Gamma \Delta$. dico, $\Gamma \Delta$ productam intra sectionem cadere.

εί γάρ δυνατόν, έπτὸς πιπτέτω τῆς τομῆς ως ή ΓΔΕ, και από τυγόντος σημείου τοῦ Ε τεταγμένως κατήχθω ή ΕΗ, και ή ΔΘ, και έστω πρότερον ίση ή ΑΓ τη ΓΒ. και έπει τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΘ 5 μείζονα λόγον έχει ήπερ τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΘ. άλλ' ώς μεν τι άπο ΕΗ προς το άπο ΔΘ, ούτως το άπό ΗΓ πρός τὸ ἀπὸ ΓΘ διὰ τὸ παράλληλου είναι την ΕΗ τη $\Delta\Theta$, ώς δὲ τὸ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ἀπὸ $\Delta\Theta$, ούτως τὸ ὑπὸ ΑΗΒ ποὸς τὸ ὑπὸ ΑΘΒ διὰ τὴν τομήν, 10 τὸ ἄρα ἀπὸ ΗΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΘ μείζονα λόγον ἔχει ήπεο τὸ υπο ΑΗΒ ποὸς τὸ ὑπὸ ΑΘΒ. ἐναλλὰξ ἄρα τὸ ἀπὸ ΓΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΒ μείζονα λόγον ἔχει ήπεο τὸ ἀπὸ ΓΘ ποὸς τὸ ὑπὸ ΑΘΒ. διελόντι ἄρα τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΒ μείζονα λόγον ἔχει 15 ήπερ τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΘΒ. ὅπερ ἀδύνατον. ούκ άρα ή $\Gamma \Delta E$ έκτὸς πεσεῖται τῆς τομῆς έντὸς άρα. καί διὰ τοῦτο ή ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ΑΓ σημείων πολλώ μαλλον έντος πεσειται, έπειδή και της ΓΔ έντος πεσειται.

20

'Εάν κώνου τομης διά της κορυφης εύθεία παρά τεταγμένως κατηγμένην άχθη, έφάπτεται της τομης, καί είς τόν μεταξύ τόπον της τε κώνου τομης και της εύθείας έτέρα εύθεῖα οι παρεμπεσεῖται.

25

έστω κώνου τομή πρότερον ή καλουμένη παραβολή, ής διάμετρος ή ΑΒ, καὶ ἀπὸ τοῦ Α παρατεταγμένως. ήχθω ή ΑΓ.

ότι μέν ούν έκτος πίπτει της τομης, δέδεικται.

5. $\dot{\alpha}\pi\dot{\sigma}$ [(alt.) om. V; corr. p. 9. *AHB*] c, *B* e corr. m. 1 V. 11. $\tau\dot{\sigma}$] (pr.) $\tau\dot{\sigma}$ $\dot{\nu}\pi\dot{\epsilon}\rho$ $\tau\dot{\sigma}$ V; corr. p. *A*Θ*B*] c, *B* e corr. m. 1 V. 20. $\lambda\beta$] p, om. V, m. 2 v.

 $EH^2: \varDelta \Theta^2 > ZH^2: \varDelta \Theta^2$ [Eucl. V, 8], est autem

 $EH^2: \varDelta \Theta^2 = H\Gamma^2: \Gamma \Theta^2,$ quia $EH, \varDelta \Theta$ parallelae sunt [Eucl. VI, 4], et $ZH^2: \varDelta \Theta^2 = AH \times HB: A\Theta \times \Theta B$ propter sectionem [prop. XX1], erit

 $H\Gamma^{2}: \Gamma \Theta^{2} > AH \times HB: A\Theta \times \Theta B.$

permutando igitur

 $\Gamma H^2 : AH > HB > \Gamma \Theta^2 : A\Theta > \Theta B.$ dirimendo igitur $\Gamma B^2 : AH > HB > \Gamma B^2 : A\Theta > \Theta B$ [u. Eutocius]; quod fieri non potest [Eucl. V, 8]. ergo $\Gamma \Delta E$ extra sectionem non cadet; intra igitur. qua de causa recta a puncto aliquo rectae $A\Gamma$ ducta multo magis intra sectionem cadet, quoniam etiam intra $\Gamma \Delta$ cadet.

XXXII.

Si per uerticem sectionis coni recta rectae ordinate ductae parallela ducitur, sectionem contingit, nec in spatium inter sectionem coni et rectam positum alia recta incidet.

prius coni sectio sit parabòla, quae uocatur, cuius diametrus sit AB, et ab A rectae ordinate ductae parallela ducatur $A\Gamma$.

iam eam extra sectionem cadere, demonstrauimus [prop. XVII]. dico igitur, in spatium inter rectam $A\Gamma$ et sectionem positum nullam aliam rectam incidere.

λέγω δή, ỗτι καί εἰς τὸν μεταξύ τόπον τῆς ΑΓ εὐθείας καί τῆς τομῆς ἑτέρα εὐθεῖα οὐ παρεμπεσεῖται.

εί γαο δυνατόν, παρεμπιπτέτω ώς ή ΑΔ, καί είλήφθω τι σημεΐον έπ' αὐτῆς τυχὸν τὸ Δ, καὶ τεταγ-5 μένως κατήχθω ή ΔE, καὶ ἔστω παο' ην δύνανται αί καταγόμεναι τεταγμένως ή ΑΖ. και έπει το άπο ΔΕ ποός τὸ ἀπὸ ΕΑ μείζονα λόγον ἔχει ἤπεο τὸ άπὸ ΗΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, τὸ δὲ ἀπὸ ΗΕ ἴσον ἐστὶ τῶ ὑπὸ ΖΑΕ, καὶ τὸ ἀπὸ ΔΕ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ 10 μείζονα λόγον έχει ήπερ το ύπο ΖΑΕ προς το άπο ΕΑ, τουτέστιν ή ΖΑ πρός ΑΕ. πεποιήσθω ούν, ώς τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, οῦτως ἡ ΖΑ πρὸς ΑΘ, καί διὰ τοῦ Θ παράλληλος ήχθω τῆ ΕΔ ή ΘΛΚ. έπει ούν έστιν, ώς τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, ἡ 15 ΖΑ πρός ΑΘ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΖΑΘ πρός τὸ ἀπὸ ΑΘ, καί έστιν, ώς μέν τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, ούτως τὸ ἀπὸ ΚΘ ποὸς τὸ ἀπὸ ΘΑ, τῷ δὲ ὑπὸ ΖΑΘ 1 ίσον έστι τὸ ἀπὸ ΘΛ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΚΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΑ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΛΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΑ. ἴση 20 άρα ή ΚΘ τη ΘΛ. ὅπερ άτοπον. οὐκ άρα εἰς τὸν μεταξύ τόπον της ΑΓ εύθείας και της τομης ετέρα εύθεῖα παρεμπεσεῖται.

Εστω δη ή τομη ύπεφβολη η Ελλειψις η χύχλου περιφέρεια, ής διάμετρος ή AB, ὀρθία δε ή AZ, καζ 25 επιζευχθείσα ή BZ εκβεβλήσθω, καὶ ἀπὸ τοῦ A παρατεταγμένως ήχθω ή AΓ.

ότι μέν οὖν ἐκτὸς πίπτει τῆς τομῆς, δέδεικται.

7. $\mu \epsilon l_{\zeta 0 \nu \alpha} - 8. EA$] om. V; corr. p ($\tau \tilde{\eta}_S HE$ et $\tau \tilde{\eta}_S EA$). 11. $\pi \epsilon \pi o \iota \epsilon \ell \sigma \theta \omega$ V; corr. p. 13. EA] $E\Theta$ V; corr. p. 18. $\tau \delta$] (pr.) $\tau \tilde{\varphi}$ V; corr. p. 23. $\tilde{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. $\tilde{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. nam si fieri potest, incidat ut $A \Delta$, et in ea sumatur punctum aliquod Δ , et ordinate ducatur ΔE , parametrus

autem rectarum ordinate ductarum sit AZ. et quoniam est

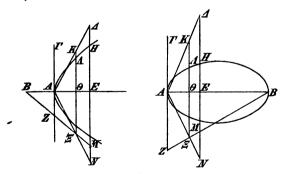
 $\Delta E^2: E\hat{A^2} > HE^2: EA^2 \text{ [Eucl. V, 8],}$ et $HE^2 = ZA \times AE$ [prop. XI], erit \overline{B} etiam

 $\Delta E^2 : EA^2 > ZA \times AE : EA^2,$ hoc est $\Delta E^2 : EA^2 > ZA : AE.$ fiat igitur $\Delta E^2 : EA^2 = ZA : A\Theta$, et per Θ

rectae $E \varDelta$ parallela ducatur $\mathcal{O} \Lambda K$. quoniam igitur est $\varDelta E^3 : E \Lambda^2 = Z \Lambda : \Lambda \mathcal{O} = Z \Lambda \times \Lambda \mathcal{O} : \Lambda \mathcal{O}^3$, est autem [Eucl. VI, 4] $\varDelta E^2 : E \Lambda^3 = K \mathcal{O}^2 : \mathcal{O} \Lambda^2$, et $Z \Lambda \times \Lambda \mathcal{O} = \mathcal{O} \Lambda^2$ [prop. XI],

erit etiam $K\Theta^2: \Theta A^2 = A\Theta^2: \Theta A^2$. quare $K\Theta = \Theta A$ [Eucl. V, 9]; quod absurdum est. ergo in spatium inter rectam $A\Gamma$ et sectionem positum nulla recta alia incidet.

iam sit sectio hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, latus autem rectum

AZ, et ducta BZ producatur, ab A autem rectae ordinate ductae parallela ducatur $A\Gamma$.

Apollonius, ed. Heiberg.

7

λέγω δή, ỗτι καί είς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς ΑΓ εὐθείας καί τῆς τομῆς ἑτέφα εὐθεῖα οὐ παφεμπεσεῖται.

εί γὰρ δυνατόν, παρεμπιπτέτω ώς ή ΑΔ, καί είλήσθω τι σημεΐον έπ' αὐτῆς τυχὸν τὸ Δ, καὶ τεταγ-5 μένως απ' αύτοῦ κατήχθω ή ΔΕ, και δια τοῦ Ε τῆ ΑΖ παράλληλος ήχθω ή ΕΜ. και έπει το άπο ΗΕ ίσον έστι τῷ ὑπὸ ΑΕΜ, πεποιήσθω τῷ ἀπὸ ΔΕ ἴσον τὸ ὑπὸ AEN, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ AN τεμνέτω τὴν ΖΜ κατά τὸ Ξ, καὶ διὰ μέν τοῦ Ξ τῆ ΖΑ παράλ-10 $\lambda n \lambda o \varsigma$ ňy $\partial \omega$ ń $\Xi \Theta$, $\delta i \dot{\alpha}$ $\delta \dot{\epsilon}$ το $\tilde{\upsilon} \Theta$ τ \tilde{n} $A\Gamma$ ή ΘAK . έπει ούν τὸ ἀπὸ ΔΕ ίσον ἐστι τῶ ὑπο ΑΕΝ. ἔστιν ώς ή ΝΕ ποός ΕΔ, ή ΔΕ ποός ΕΑ και ώς άρα ή ΝΕ πρός ΕΑ, τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ. ἀλλ' ώς μεν ή ΝΕ ποός ΕΑ, ή ΞΘ ποός ΘΑ, ώς δε τό 15 από ΔΕ πρός τὸ από ΕΑ, τὸ από ΚΘ πρός τὸ απὸ ΘΑ. ώς ἄρα ή ΞΘ πρός ΘΑ, τὸ ἀπὸ ΚΘ προς τὸ άπο ΘΑ· μέση ἄρα ἀνάλογόν έστιν ή ΚΘ τῶν ΞΘΑ. τὸ ἄρα ἀπὸ ΘΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΑΘΞ· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἀπὸ ΛΘ τῷ ὑπὸ ΑΘΞ ἴσον διὰ τὴν τομήν· τὸ 20 άρα ἀπὸ ΚΘ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΘΛ. ὅπερ ἄτοπον. ούκ άρα είς τον μεταξύ τόπον της τε ΑΓ εύθείας καί τῆς τομῆς ἑτέρα εὐθεῖα παρεμπεσεῖται.

λγ'.

'Εὰν ἐν παραβολῆ ληφθῆ τι σημεῖον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ 25 τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετρον καταχθῆ, καὶ τῆ ἀπολαμβανομένη ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς διαμέτρου πρὸς τῆ κορυφῆ τεθῆ ἴση ἐπ' εὐθείας ἀπ' ἄκρας αὐτῆς, ἡ ἀπὸ τοῦ γενομένου σημείου ἐπὶ τὸ ληφθὲν σημεῖον ἐπιζευγνυμένη ἐφάψεται τῆς τομῆς.

7. πεποιείσθω V; corr. p. τῷ] cvp, corr. ex τό m. 1 V. 23. λγ'] p, om. V, m. 2 v. iam igitur eam extra sectionem cadere, demonstratum est [prop. XVII; Eucl. III, 16]. dico etiam, in spatium inter rectam $A\Gamma$ et sectionem positum nullam aliam rectam incidere.

nam si fieri potest, incidat ut $A \Delta$, et in ea punctum aliquod sumatur Δ , et ab eo ordinate ducatur ΔE , per E autem rectae AZ parallela ducatur EM. et quoniam est $HE^2 = AE \times EM$ [prop. XII – XIII], fiat $AE \times EN = \Delta E^2$, et ducta AN rectam ZM in Ξ secet, et per Ξ rectae ZA parallela ducatur $\Xi\Theta$, per Θ autem rectae $A\Gamma$ parallela ΘAK . quoniam igitur $\Delta E^3 = AE \times EN$, erit $NE: E\Delta = \Delta E: EA$ [Eucl. VI, 17]; quare etiam $NE: EA = \Delta E^2: EA^2$. uerum $NE: EA = \Xi\Theta: \Theta A, \Delta E^2: EA^2 = K\Theta^2: \Theta A^2$ [Eucl. VI, 4]. itaque $\Xi \Theta : \Theta A = K \Theta^2 : \Theta A^2$. media igitur proportionalis est $K\Theta$ inter $\Xi\Theta$, ΘA . itaque [Eucl. VI, 17] $\Theta K^2 = A\Theta \times \Theta \Xi$. est autem etiam propter sectionem [prop. XII-XIII] $A\Theta^2 = A\Theta \times \Theta \Xi$. quare erit $K\Theta^2 = \Lambda \Theta^2$; quod absurdum est. ergo in spatium inter rectam $A\Gamma$ et sectionem alia recta non incidet.

XXXIII.

Si in parabola punctum aliquod sumitur, et ab eo ad diametrum recta ordinate ducitur, et rectae ab ea de diametro ad uerticem abscisae aequalis recta a termino eius in directum ponitur, recta a puncto ita orto ad sumptum punctum ducta sectionem continget.

sit parabola, cuius diametrus sit AB, et ordinate ducatur $\Gamma \Delta$, ponaturque $AE = E\Delta$, et ducatur $A\Gamma$. dico, $A\Gamma$ productam extra sectionem cadere.

7*

ἔστω παραβολή, ἧς διάμετρος ἡ AB, καὶ κατήχθω τεταγμένως ἡ ΓΔ, καὶ τῆ ΕΔ ἴση κείσθω ἡ AE, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AΓ. λέγω, ὅτι ἡ AΓ ἐκβαλλομένη ἐκτὸς πεσεῖται τῆς τομῆς.

- 5 εἰ γὰρ δυνατόν, πιπτέτω ἐντὸς ὡς ἡ ΓΖ, καὶ τεταγμένως κατήχθω ἡ ΗΒ. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀπὸ ΒΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΔ μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ τὸ ἀπὸ ΖΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΔ, ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΖΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΔ, τὸ ἀπὸ ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ
- 10 ΗΒ πρός τὸ ἀπὸ ΓΔ, ἡ ΒΕ πρὸς ΔΕ, ἡ ΒΕ ἄρα πρὸς ΕΔ μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ τὸ ἀπὸ ΒΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ. ἀλλ' ὡς ἡ ΒΕ πρὸς ΕΔ, τὸ τετράχις ὑπὸ ΒΕΑ πρὸς τὸ τετράχις ὑπὸ ΑΕΔ καὶ τὸ τετράχις ἄρα ὑπὸ τῶν ΒΕΑ πρὸς τὸ τετράχις ὑπὸ ΑΕΔ μεί-
- 15 ζουα λόγου ἔχει ἤπεο τὸ ἀπὸ ΒΑ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ. ἐναλλὰξ ἄρα τὸ τετράκις ὑπὸ ΒΕΑ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΒ μείζουα λόγου ἔχει ἤπεο τὸ τετράκις ὑπὸ ΑΕΔ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ. ὅπεο ἐστὶν ἀδύνατου. ἴσης γὰρ οὕσης τῆς ΑΕ τῆ ΕΔ τὸ τετράκις ὑπὸ ΑΕΔ τῷ ἀπὸ ΑΔ
- 20 έστιν ίσον, τὸ δὲ τετράχις ὑπὸ ΒΕΑ τοῦ ἀπὸ ΒΑ ἐστιν ἕλασσον· τῆς γὰρ ΑΒ οὐχ ἔστι διχοτομία τὸ Ε σημεῖον. οὐχ ἄρα ἡ ΑΓ ἐντὸς πίπτει τῆς τομῆς· ἐφάπτεται ἄρα.

λδ'.

25 'Eàv ἐπὶ ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ κύκλου πεφιφεφείας ληφθῆ τι σημεῖον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ καταχθῆ εὐθεῖα ἐπὶ τὴν διάμετφον τεταγμένως, καὶ ὃν ἔχουσι λόγον πρὸς ἀλλήλας αἰ ἀποτεμνόμεναι ὑπὸ τῆς κατηγμένης πρὸς τοῖς πέφασι τῆς πλαγίας τοῦ εἴδους

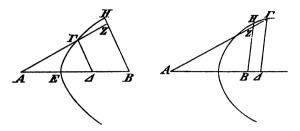
 12. τό] (alt.) om. V; corr. p.
 14. ὑπό] (alt.) ἄρα ὑπό V;

 corr. p.
 20. τράκις V; corr. cp.
 22. ἐντός] ἐκτός V; corr. p.

 24. λδ'] p, om. V, m. 2 v.
 20.

100

nam si fieri potest, cadat intra ut ΓZ , et ordinate ducatur HB. et quoniam est $BH^2: \Gamma \varDelta^2 > ZB^2: \Gamma \varDelta^2$

[Eucl. V, 8], est autem $ZB^2 : \Gamma \Delta^2 = BA^2 : A\Delta^2$ [Eucl. VI, 4], $HB^2 : \Gamma \Delta^2 = BE : \Delta E$ [prop. XX], erit $BE : E\Delta > BA^2 : A\Delta^2$.

est autem

 $BE: E \varDelta = 4BE \times EA: 4AE \times E\varDelta.$ quare etiam

 $4BE \times EA: 4AE \times E\Delta > BA^2: A\Delta^3.$ permutando igitur

 $4BE \times EA : AB^2 > 4AE \times E\Delta : A\Delta^2;$ quod fieri non potest; nam quoniam est $AE = E\Delta$, erit $4AE \times E\Delta = A\Delta^2;$ est autem $4BE \times EA < BA^2$ [Eucl. II, 5]; neque enim E medium punctum est. itaque $A\Gamma$ intra sectionem non cadit. ergo contingit.

XXXIV.

Si in hyperbola uel ellipsi uel ambitu circuli punctum sumitur, et ab eo recta ordinate ad diametrum ducitur, et quam rationem habent inter se rectae ab ordinate ducta ad terminos lateris transuersi figurae abscisae, eam habent partes lateris transuersi, ita ut πλευφᾶς, τοῦτον ἔχῃ τὰ τμήματα τῆς πλαγίας πλευφᾶς, ῶστε ὑμόλογα εἶναι τὰ πρὸς τῆ κορυφῆ τμήματα, ἡ τὸ ἐπὶ τῆς πλαγίας πλευφᾶς ληφθὲν σημεῖον καὶ τὸ ἐπὶ τῆς τομῆς ἐπιζευγνύουσα εὐθεῖα ἐφάψεται τῆς τομῆς. 5 ἔστω ὑπεφβολὴ ἢ ἕλλειψις ἢ κύκλου περιφέρεια, ἡς διάμετρος ἡ AB, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Γ, καὶ ἀπὸ τοῦ Γ τεταγμένως ἤχθω ἡ ΓΔ, καὶ πεποιήσθω 10 ὡς ἡ BΔ πρὸς ΔΑ, οῦτως ἡ BE πρὸς ΕΑ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΕΓ. λέγω, ὅτι ἡ ΓΕ ἐφ-

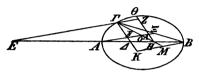
άπτεται τῆς τομῆς. εί γὰρ δυνατόν, τεμνέτω ὡς ἡ ΕΓΖ, καὶ εἰλήφθω 15 τι σημεΐον έπ' αύτης το Ζ, και τεταγμένως κατήχθω ή ΗΖΘ, καὶ ήχθωσαν διὰ τῶν Α, Β τῆ ΕΓ παράλληλοι αί ΑΛ, ΒΚ, καὶ ἐπιζευγθεῖσαι αί ΔΓ, ΒΓ, ΗΓ έκβεβλήσθωσαν έπὶ τὰ Μ, Ξ, Κ σημεῖα. καὶ ἐπεί ἐστιν, 20 ώς ή ΒΔ πρός ΔΑ, ούτως ή ΒΕ πρός ΕΑ, άλλ' ώς μέν ή $B \varDelta$ πρός $\varDelta A$, ούτως ή BK πρός AN, ώς δέ ή ΒΕ πρός ΑΕ, ούτως ή ΒΓ πρός ΓΞ, τουτέστιν ή ΒΚ ποὸς ΞΝ, ὡς ἄρα ἡ ΒΚ ποὸς ΑΝ, ἡ ΒΚ ποὸς ΝΞ. ίση ἄρα ἐστίν ἡ ΑΝ τῆ ΝΞ. τὸ ἄρα ὑπὸ ΑΝΞ 25 μεζόν έστι τοῦ ὑπὸ ΑΟΞ. ἡ ΝΞ ἄρα πρὸς ΞΟ μείζονα λόγον έχει ήπεο ή ΟΑ ποός ΑΝ. άλλ' ώς ή ΝΞ πούς ΞΟ, ή ΚΒ ποὸς ΒΜ ή ΚΒ ἄρα ποὸς ΒΜ μείζονα λόγον έχει ήπερ ή ΟΑ πρός ΑΝ. τὸ άρα ὑπὸ ΚΒ. ΑΝ μεζόν έστι τοῦ ὑπὸ ΜΒ, ΑΟ. ώστε τὸ

۰.

^{5.} $\tilde{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. $\tilde{\eta}$] $\dot{\eta}$ V; corr. p. 9. $\pi \epsilon \pi o \iota \epsilon i \sigma \theta \omega$ V; corr. p. 17. $HZ\Theta$] $H\Xi\Theta$ V; corr. Memus; ΘZH p.

partes ad uerticem positae inter se respondeant, recta punctum in latere transuerso sumptum punctumque in sectione sumptum coniungens sectionem continget.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, et in sectione punctum aliquod sumatur Γ , et a Γ ordinate ducatur $\Gamma \Delta$, et fiat

 $B \varDelta : \varDelta A = BE : EA,$ ducaturque $E\Gamma$. dico, ΓE sectionem contingere.

nam si fieri potest,

secet ut $E\Gamma Z$, et in ea punctum aliquod sumatur Z, ordinateque ducatur $HZ\Theta$, et per A, B rectae $E\Gamma$ parallelae ducantur AA, BK, et ductae $\Delta\Gamma$, $B\Gamma$, $H\Gamma$ ad puncta M, Ξ , K producantur. et quoniam est $B\Delta : \Delta A = BE : EA$,

est autem etiam

 $B \varDelta : \varDelta A = BK : AN$ [Eucl. VI, 4], et [Eucl. VI, 2]

 $BE: AE = B\Gamma: \Gamma \vec{z} = BK: \Xi N$ [Eucl. VI, 4], erit

 $BK:AN = BK:N\Xi.$

itaque $AN = N\Xi$ [Eucl. V, 9]. quare

 $AN \times N\Xi > AO \times O\Xi$ [Eucl. II, 5].

itaque $N\Xi: \Xi O > OA: AN$ [u. Eutocius]. est autem $N\Xi: \Xi O = KB: BM$ [Eucl. VI, 4].

itaque KB: BM > OA: AN. quare

 $KB \times AN > MB \times AO.$

itaque $KB \times AN$: $\Gamma E^2 > MB \times AO$: ΓE^2 [Eucl. ∇ , 8].

^{19.} K, Z, M Halley. 25. ή. NΞ] ήν ξο V, sed o del. m. 1; corr. cp.

ύπὸ KB, AN πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ μείζονα λόγον ἔχει ήπερ τὸ ὑπὸ MB. ΑΟ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ὑπὸ ΚΒ. ΑΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΔΑ πρός τὸ ἀπὸ ΔE διὰ τὴν δμοιότητα τῶν $BK\Delta$, $E\Gamma\Delta$, 5 ΝΑΔ τριγώνων, ώς δε τὸ ὑπὸ ΜΒ, ΑΟ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, ούτως έστι τὸ ὑπὸ ΒΗΑ ποὸς τὸ ἀπὸ ΗΕ· τὸ άρα ύπὸ ΒΔΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ μείζονα λόγον ἔχει ήπεο τὸ ὑπὸ ΒΗΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΕ. ἐναλλὰξ τὸ ἄρα ὑπὸ ΒΔΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗ, ΒΗ μείζονα λόγον ἔχει 10 ήπεο τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΗ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ύπο ΒΔΑ πρός το ύπο ΑΗΒ, ούτως το άπο ΓΔ πρός τὸ ἀπὸ ΗΘ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΗ, ούτως τὸ ἀπὸ ΓΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ· καὶ τὸ ἀπὸ ΓΔ άρα πρός τὸ ἀπὸ ΘΗ μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ τὸ 15 ἀπὸ ΓΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ. ἐλάσσων ἄρα ἐστὶν ἡ ΘΗ τῆς ΖΗ. ὅπερ ἐστιν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ΕΓ τέμνει την τομήν έφάπτεται άρα.

λε'.

'Εὰν παραβολῆς εὐθεῖα ἐφάπτηται συμπίπτουσα τῆ 20 διαμέτοῷ ἐκτὸς τῆς τομῆς, ἡ ἀπὸ τῆς ἁφῆς εὐθεῖα ἀχθεῖσα τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετρον ἴσην ἀπολήψεται ἀπὸ τῆς διαμέτρου πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς τῆ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐφαπτομένης, καὶ εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς ἐφαπτομένης καὶ τῆς τομῆς οὐδεμία εὐθεῖα 25 παρεμπεσείται.

ἕστω παφαβολή, ἦς διάμετφος ἡ ΑΒ, καὶ τεταγμένως ἀνήχθω ἡ ΒΓ, καὶ ἔστω ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΑΓ. λέγω, ὅτι ἡ ΑΗ ἴση ἐστὶ τῆ ΗΒ.

13. ZH — 14. ἀπό] bis V; corr. p. 18. λε'] p, om. V, m. 2 v. 23. αὐτῆς] αὐτῆ V; corr. p. ut $\Gamma E > H : \Gamma E^2$, h. e. ut $H : E\Gamma$, ita latus transuersum ad rectum. et quoniam est

 $ZE \times E \varDelta = \Gamma E \times H,$

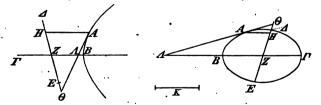
erit [Eucl. VI, 16] $EZ: E\Gamma - H: E\varDelta$. et quoniam est $\Gamma E: E\varDelta = (\Gamma E: H) > (H: E\varDelta)$, et est, ut $\Gamma E: H$, ita latus rectum ad transuersum, et

 $H: \varDelta E = ZE: E\Gamma,$

 $\Gamma E: E \varDelta$ rationem habet compositam ex ea, quam habet latus rectum ad transversum, eaque, quam habet ZE ad $E\Gamma$.

XL.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum altera diametro concurrit, et a puncto contactus recta ad eandem diametrum ducitur alteri diametro parallela, utracunque recta sumpta erit, aut quae inter reetam ad diametrum ductam centrumque sectionis posita est, aut quae inter rectam illam contingentemque est, ad eam recta ad diametrum ducta rationem habebit compositam ex ea, quam habet latus transuersum ad rectum, eaque, quam habet altera rectarum illarum ad rectam ad diametrum ductam.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli AB, diametrus autem eius $BZ\Gamma$ et diametrus altera ΔZE , ducaturque contingens ΘAA et rectae $B\Gamma$ parallela.

KQNIKQN a'.

Εστω τῷ ὑπὸ ΘΗΖ ἴσον τὸ ὑπὸ ΗΑ, Κ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν, τὸ ὑπὸ ΘΗΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ, τῷ δὲ ὑπὸ ΘΗΖ ἴσον τὸ ὑπὸ ΗΑ, Κ, καὶ τὸ ὑπὸ ἩΑ, Κ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ, 5 τουτέστιν ἡ Κ πρὸς ΑΗ, ἔστιν ὡς ἡ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΗ πρὸς ΗΖ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΑΗ πρὸς Κ καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ Κ πρὸς ΗΖ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΗΑ πρὸς Κ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, ὡς δὲ ἡ Κ πρὸς ΗΖ, 10 ἡ ΘΗ πρὸς ΗΑ διὰ τὸ ἴσον εἶναι τὸ ὑπὸ ΘΗΖ τῷ ὑπὸ ΑΗ, Κ, ἡ ΑΗ ἄρα πρὸς ΗΖ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον ἕκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΗΘ πρὸς ΗΑ.

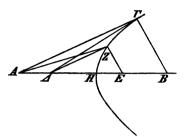
μα'.

Έαν ἐν ὑπερβολη ἢ ἐλλείψει ἢ κύκλου περιφερεία εὐθεία καταχθη τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετρον, καὶ ἀπό τε τῆς τεταγμένης καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου ἀναγραφη είδη παραλληλόγραμμα ἰσογώνια, ἔχη δὲ ἡ κατηγμένη πλευρὰ πρὸς τὴν λοιπὴν τοῦ εἰδους πλευρὰν
τὸν συγκείμενον λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ἐκ τοῖ κέντρου πρὸς τὴν λοιπὴν τοῦ εἰδους πλευράν, καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ τοῦ εἰδους τῆς τομῆς ὀρθία πλευρὰ πρὸς τὴν πλαγίαν, τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τοῦ κέντρου καὶ τῆς κατηγμένης εἰδος τὸ ὅμοιον τῷ ἀπὶ τῆς ἐκ
τοῦ ἀπὸ τῆς κατηγμένης εἰδους τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου εἰδει ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς μετζόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς κατηγμένης εἰδους τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου εἰδει, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς τοῦ κύκλου

122

^{1.} ΘHZ] ΘZHV ; corr. p ($\tau \tilde{\omega} \nu \Theta H$, HZ). 7. $\tilde{\epsilon} \kappa \tau \sigma \tilde{v}$] $\tilde{\epsilon} \xi \ o \tilde{v} V$; corr. Halley. 13. $\tilde{\epsilon} \kappa \tau \sigma \tilde{v}$] $\tilde{\epsilon} \xi \ o \tilde{v} V$; corr. Halley. 14. $\mu \alpha'$] p, om. V, m. 2 v. 21. $\tau \eta \nu$] p, om. V. $\lambda o \iota \pi \eta \nu \tau \eta \nu$ c. $\tilde{\epsilon} \kappa \tau \sigma \tilde{v}$] $\tilde{\epsilon} \xi \ o \tilde{v} V$; corr. Halley.

producta cum recta $A\Gamma$ concurret [prop. XXXIII]; quod fieri non potest; ita enim duarum rectarum iidem

termini erunt. itaque AHrectae HB inaequalis non est. ergo aequalis est.

'iam dico, in spatium inter rectam $\mathcal{A}\Gamma$ et sectionem positum nullam rectam incidere.

nam si fieri potest, incidat $\Gamma \Delta$, ponaturque

 $HE = H\varDelta$, et ordinate ducatur EZ. recta igitur a \varDelta ad Z ducta sectionem contingit [prop. XXXIII]; producta igitur extra eam cadet. quare cum $\varDelta\Gamma$ concurret, et duarum rectarum iidem termini erunt; quod absurdum est. ergo in spatium inter sectionem et rectam $\varDelta\Gamma$ positum nulla recta incidet.

XXXVI.

Si hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli recta contingit cum latere transuerso figurae concurrens, et a puncto contactus ad diametrum ordinate ducitur recta, erit, ut recta a contingenti ad terminum lateris transuersi abscisa ad rectam a contingenti ad alterum terminum lateris transuersi abscisam, ita recta ab ordinate ducta ad terminum lateris abscisa ad rectam ab ordinate ducta ad alterum terminum lateris abscisam, ita ut rectae inter se correspondentes continuae sint, et in spatium inter contingentem et sectionem coni positum alia recta non incidet. μεταξύ τῆς κατηγμένης καὶ τῆς ἐφαπτομένης πε**ριέξει** χωρίον λόγον ἔχον προς τὸ ἀπὸ τῆς κατηγμένης τετράγωνον, ὃν ἡ πλαγία πλευρὰ πρὸς την ὀρ**∂ίαν**.

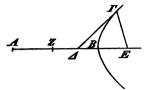
Εστω ύπερβολη η Ελλειψις η κύκλου περιφέρεια, 5 ης διάμετρος ή ΑΒ, και έφαπτομένη ήχθω ή ΓΔ, και κατήχθω τεταγμένως ή ΓΕ, κέντρον δε έστω το Ζ. λέγω, δτι ίσον έστι το ύπο ΔΖΕ τῷ ἀπο ΖΒ, και ώς το ύπο ΔΕΖ προς το ἀπο ΕΓ, ή πλαγία προς την δρθίαν.

έπει γαο έφάπτεται ή ΓΔ της τομης, και τεταγ-10 μένως κατήκται ή ΓΕ, έσται, ώς ή ΑΔ ποός ΔΒ, ή ΑΕ πρός ΕΒ. συνθέντι άρα έστίν, ώς συναμφότερος ή ΑΔ. ΔΒ πρός ΔΒ, ούτως συναμφότερος ή ΑΕ. ΕΒ πρός ΕΒ. καί τῶν ήγουμένων τὰ ήμίση· ἐπὶ μὲν 15 της ύπερβολης έρουμεν άλλα συναμφοτέρου μέν της ΑΕ, ΕΒ ήμίσειά έστιν ή ΖΕ, της δε ΑΒ ή ΖΒ. ώς ἄρα ή ZE πρός EB, ή ZB πρός $B \Delta$. ἀναστρέψαντι άρα έστίν, ώς ή ΕΖ πρός ΖΒ, ή ΖΒ πρός ΖΔ. ίσον άρα έστι τὸ ὑπὸ ΕΖΔ τῷ ἀπὸ ΖΒ. και ἐπεί 20 ÉGTIV, ÉG η ZE Roos EB, η ZB Roos BA, rourégriv ή ΑΖ πρός ΔΒ, έναλλάξ, ώς ή ΑΖ πρός ΖΕ, ή ΔΒ πρός ΒΕ. συνθέντι, ώς ή ΑΕ πρός ΕΖ, ή ΔΕ πρός ΕΒ. ώστε τὸ ὑπὸ ΑΕΒ ἴσον τῷ ὑπὸ ΖΕΔ. ἔστι δε ώς τὸ ὑπὸ ΑΕΒ ποὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, ἡ πλαγία ποὸς 25 την δοθίαν· καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, ή πλαγία ποὸς τὴν ὀοθίαν. ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καί τοῦ κύκλου· ἀλλὰ συναμφοτέρου μὲν τῆς ΑΔ, ΔΒ ήμίσειά έστιν ή ΔΖ, της δε ΑΒ ήμίσειά έστιν ή

8. ΔEZ] $E \Delta Z \nabla$; corr. Memus. 11. ΓE] $E \nabla$; corr. Memus. 13. $A\Delta - AE$] om. ∇ ; corr. Memus. 14. $\mu \epsilon r$] scr. $\mu \epsilon v o v v$.

i

comprehendet acquale quadrato radii sectionis, cum recta autem inter ordinate ductam et contingentem posita spatium comprehendet, quod ad quadratum

ordinate ductae rationem habet, quam latus transuersum ad rectum.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit *AB*, et contingens

ducatur $\Gamma \Delta$, ducaturque ordinate ΓE , centrum autem sit Z. dico, esse $\Delta Z > ZE = ZB^2$, et ut

 $\Delta E \times EZ : E\Gamma^2,$

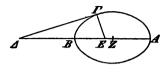
ita latus transuersum ad rectum.

nam quoniam $\Gamma \varDelta$ sectionem contingit, et ΓE ordinate ducta est, erit $A \varDelta : \varDelta B = AE : EB$ [prop. XXXVI]. componendo igitur $A \varDelta + \varDelta B : \varDelta B = AE + EB : EB$ [Eucl. V, 18]. et praecedentium dimidia sumantur [Eucl. V, 15]. in hyperbola igitur sic ratiocinabimur: est autem $ZE = \frac{1}{2}(AE + EB), ZB = \frac{1}{2}AB$. itaque $ZE : EB = ZB : \varDelta B$. convertendo igitur [Eucl. V, 19 coroll.] $EZ : ZB = ZB : Z\varDelta$. itaque [Eucl. VI, 17] $EZ \times Z\varDelta = ZB^2$. et quoniam est

 $ZE: EB = ZB: \varDelta B = AZ: \varDelta B,$

permutando est [Eucl. V, 16] $AZ: ZE = \Delta B: BE$. et componendo $AE: EZ = \Delta E: EB$ [Eucl. V, 18]. quare $AE \times EB = ZE \times E\Delta$ [Eucl. VI, 16]. est autem ut $AE \times EB: \Gamma E^2$, ita latus transversum ad rectum [prop. XXI]. quare etiam ut $ZE \times E\Delta: \Gamma E^2$, ita latus transversum ad rectum. ZB· ώς ἄρα ή ΖΔ πρός ΔB, ή ZB πρός BE. ἀναστρέψαντι ἄρα ἐστίν, ώς ή ΔΖ πρός ZB, ή BZ πρός ZE. ἴσον ἄρα ἐστί

προς Ζ.Ε. 100ν αφα εστι τὸ ὑπὸ ΔΖΕ τῷ ἀπὸ ΒΖ. 5 ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὸ ΔΖΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΔΕΖ καὶ τῷ ἀπὸ ΖΕ, τὸ δὲ

άπὸ BZ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΑΕΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΖΕ. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ ΕΖ· λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ 10 ΔΕΖ λοιπῷ τῷ ὑπὸ ΑΕΒ ἴσον ἔσται. ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΔΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΑΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ. ἀλλ' ὡς τὸ ὑπὸ ΑΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν. ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΔΕΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν.

15

λη'.

Ἐὰν ὑπερβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ Χύχλου περιφερείας
εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτῃ τῆ δευτέρα διαμέτρα,
καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς εὐθεῖα καταχθῆ ἐπὶ τὴν αὐτὴν
διάμετρον παράλληλος τῆ ἑτέρα διαμέτρα, ἡ ἀπολαμ20 βανομένη εὐθεῖα ὑπὸ τῆς κατηγμένης πρὸς τῷ κέντρα
τῆς τομῆς μετὰ μὲν τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπὸ τῆς
ἐφαπτομένης πρὸς τῷ κέντρω τῆς τομῆς ἴσον περιέξει
τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς δευτέρας διαμέτρου τετραγώνω, μετὰ δὲ τῆς μεταξὺ τῆς κατηγμένης καὶ τῆς
25 ἐφαπτομένης περιέξει χωρίον λόγον ἔχον πρὸς τὸ ἀπὸ
τῆς κατηγμένης, ὃν ἔχει ἡ ὀρθία τοῦ εἰδους πλευρὰ

^{3.} loov ắça ểơτί] c; euan. V, rep. mg. m. rec. 4. τῷ ἀπό] c; euan. V, rep. mg. m. rec. 10. λοιπῷ — 11. ΔEZ] om. V; corr. Halley. 15. $\lambda \eta'$] p, om. V, m. 2 v. 21. μετὰ

in ellipsi autem et circulo sic: est autem

 $\Delta Z = \frac{1}{2}(A \Delta + \Delta B), \ ZB = \frac{1}{2}AB.$

erit igitur $Z \varDelta : \varDelta B = ZB : BE$. convertendo igitur est [Eucl. V, 19 coroll.] $\varDelta Z : ZB = BZ : ZE$. itaque [Eucl. VI, 17] $\varDelta Z \times ZE = BZ^2$. est autem $\varDelta Z \times ZE = \varDelta E \times EZ + ZE^2$

[Eucl. II, 3] et $BZ^2 = AE \times EB + ZE^2$ [Eucl. II, 5]. auferatur, quod commune est, EZ^2 . itaque erit $\Delta E \times EZ = AE \times EB$.

erit igitur $\Delta E \times EZ : \Gamma E^2 = AE \times EB : \Gamma E^2$ [Eucl. V, 7]. uerum ut $AE \times EB : \Gamma E^2$, ita latus transuersum ad rectum [prop. XXI]. ergo ut

 $\Delta E \times EZ : E\Gamma^2$,

ita latus transuersum ad rectum.

XXXVIII.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum altera diametro concurrit, et a puncto contactus recta ad eandem diametrum ducitur alteri diametro parallela, recta a recta ita ducta ad centrum sectionis abscisa cum recta a contingenti ad centrum sectionis abscisa spatium comprehendet aequale quadrato dimidiae alterius diametri, cum recta autem inter rectam ad diametrum ductam et contingentem posita spatium comprehendet, quod ad quadratum rectae ad diametrum ductae eam rationem habet, quam habet latus rectum figurae ad transuersum.

μέτ] c; euan. V, rep. mg. m. rec. 22. ἐφαπτομένης] cv; έφαπτο euan., rep. mg. m. rec. V; νης om. in extr. pag. Apollonius, ed. Heiberg. 8

KQNIKQN a'.

έστω ύπερβολη η ἕλλειψις η κύκλου περιφέρεια, ης διάμετρος ή ΑΗΒ, δευτέρα δὲ διάμετρος ή ΓΗΔ, έφαπτομένη δὲ ἔστω τῆς τομῆς ή ΕΛΖ συμπίπτουσα τῆ ΓΔ κατὰ τὸ Ζ, παράλληλος δὲ ἔστω τῆ ΑΒ ή 5 ΘΕ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΖΗΘ τῷ ἀπὸ ΗΓ ἐστιν ἴσον, καί ἐστιν ὡς τὸ ὑπὸ ΗΘΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΕ, ή ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν.

ήχθω τεταγμένως ή ΜΕ· ἔστιν ἄρα ώς τὸ ὑπὸ ΗΜΛ ποὸς τὸ ἀπὸ ΜΕ; ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν. 10 άλλ' έστιν ώς ή πλαγία ή ΒΑ πρός ΓΔ, ή ΓΔ πρός την δοθίαν και ώς άρα ή πλαγία πρός την δοθίαν. τὸ ἀπὸ ΑΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΔ. καὶ τὰ τέταρτα, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΗΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΓ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ύπὸ ΗΜΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΕ, τὸ ἀπὸ ΗΛ πρὸς τὸ 15 άπὸ ΗΓ. τὸ δὲ ὑπὸ ΗΜΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΕ τὸν συγκείμενον έχει λόγον έκ τε τοῦ ὃν έχει ή ΗΜ πρός ΜΕ, τουτέστι πρός ΗΘ, καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΛΜ πρός ΜΕ. ανάπαλιν άρα ό τοῦ ἀπὸ ΓΗ πρός τὸ άπὸ ΗΑ λόγος συνηπται έκ τοῦ ὃν ἔχει ή ΕΜ πρὸς 20 ΜΗ, τουτέστιν ή ΘΗ πρός ΗΜ, καί έκ τοῦ ὃν έχει ή ΕΜ πρός ΜΛ, τουτέστιν ή ΖΗ πρός ΗΛ. τὸ ἄρα άπὸ ΗΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον έκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΘΗ πρός ΗΜ καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ή ZH πρός HΛ, δ ς έστιν ό αὐτὸς τῷ ὃν ἔχει τὸ ὑπὸ 25 ΖΗΘ πρός τὸ ὑπὸ ΜΗΛ. ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΗΘ πρός τὸ ὑπὸ ΜΗΛ, τὸ ἀπὶ ΓΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ. καί έναλλὰξ ἄρα έστιν ώς τὸ ύπὸ ΖΗΘ πρὸς τὸ ἀπὸ

3. EAZ] AZ V; corr. Comm. 6. τό] (pr.) cv, ins. m. 1 V. 10. ή BA] scripsi, BA V. προς ΓΔ] om. V; corr. Memus. 14. ὑπό] ἀπό V; corr. p. 17. ἐμ τοῦ] scripsi, ἐξ οῦ V. 18. τοῦ] om. V; corr. p. τό] om. V; corr. p.

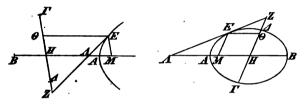
114

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AHB, altera autem diametrus $\Gamma H \varDelta$, et sectionem contingat $E \varDelta Z$ cum $\Gamma \varDelta$ in Z concurrens, et ΘE rectae $\varDelta B$ parallela sit. dico, esse

 $ZH \times H\Theta = H\Gamma^2$,

et ut $H \otimes \times \otimes Z : \otimes E^2$, ita latus rectum ad transuersum. ordinate ducatur *ME*. erit igitur [prop. XXXVII]

at $HM > M\Lambda : ME^2$, ita latus transuersum ad rectum. est autem, ut latus transuersum $B\Lambda$ ad $\Gamma\Delta$, ita $\Gamma\Delta$

ad latus rectum [def. alt. 3]. quare etiam, ut latus transuersum ad latus rectum, ita $AB^2: \Gamma \Delta^2$ [Eucl. \dot{V} def. 9]; et partes quartae quoque [Eucl. V, 15], h. e. $HA^2: H\Gamma^2$. quare etiam

. $HM > M\Lambda : ME^2 = H\Lambda^2 : H\Gamma^2$. est autem

 $HM \times M\Lambda : ME^{2} = (HM : ME) \times (\Lambda M : ME)$ = $(HM : H\Theta) \times (\Lambda M : ME)$ [Eucl. I, 34]. itaque e contrario $\Gamma H^{2} : HA^{2} = (EM : MH) \times (EM : M\Lambda)$ = $(\Theta H : HM) \times (ZH : H\Lambda)$ [Eucl. VI, 4]. est autem $(\Theta H : HM) \times (ZH : H\Lambda) = ZH \times H\Theta : MH \times H\Lambda$. erit igitur $ZH \times H\Theta : MH \times H\Lambda = \Gamma H^{2} : HA^{2}$. et permutando [Eucl. V, 16] igitur

 $ZH \times H\Theta : \Gamma H^2 = MH \times H\Lambda : H\Lambda^2.$

^{20.} ἐπ τοῦ] ἐξ οὐ V; corr. Halley. 23. ἐπ τοῦ] (alt.) scripsi; ἐξ οὖ V.

KQNIKQN a'.

ΓΗ, τὸ ὑπὸ ΜΗΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΛ. ἴσον δὲ τὶ ὑπὸ ΜΗΛ τῷ ἀπὸ ΗΛ ἴσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ ΖΗΘ τῷ ἀπὸ ΗΓ.

πάλιν έπεί έστιν, ώς ή όφθία πρός την πλαγίαν, 5 τὸ ἀπὸ ΕΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΜΛ, καὶ τὸ ἀπὸ ΕΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΜΛ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον ἔχ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΕΜ πρὸς ΗΜ, τουτέστιν ἡ ΘΗ πρὸς ΘΕ, καὶ τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΕΜ πρὸς ΜΛ, τουτέστιν ἡ ΖΗ πρὸς ΗΛ, τουτέστιν ἡ ΖΘ πρὸς ΘΕ, ὅς ἐστιν ὁ 10 αὐτὸς τῷ ὃν ἔχει τὸ ὑπὸ ΖΘΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΕ, ὡς ἅρα τὸ ὑπὸ ΖΘΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΕ, ἡ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων δεικτέον, ἕτι ἐστίν, ὡς ἡ μεταξὺ τῆς ἐφαπτομένης καὶ τοῦ πέρατος τῆς διαμέτρου 15 ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῆ κατηγμένη πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς ἐφαπτομένης καὶ τῆς δευτέρας διαμέτρου, ἡ μεταξὺ τοῦ ἑτέρου πέρατος καὶ τῆς κατηγμένης πρὸς τὴν μεταξὺ τοῦ ἑτέρου πέρατος καὶ τῆς κατηγμένης.

ἐπεὶ γὰǫ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΖΗΘ τῷ ἀπὸ ΗΓ,
20 τουτέστι τῷ ὑπὸ ΓΗΔ· ἴση γὰǫ ἡ ΓΗ τῆ ΗΔ· τὸ
ἄρα ὑπὸ ΖΗΘ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΓΗΔ· ἔστιν ἄρα
ὡς ἡ ΖΗ πρὸς ΗΔ, η ΓΗ πρὸς ΗΘ. καὶ ἀναστρέψαντι, ὡς ἡ ΗΖ πρὸς ΖΔ, ἡ ΗΓ πρὸς ΓΘ. καὶ τὰ
διπλᾶ τῶν ἡγουμένων· ἔστι δὲ διπλασία τῆς ΗΖ
25 συναμφότερος ἡ ΓΖ, ΖΔ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν ΓΗ
τῆ ΗΔ, τῆς δὲ ΗΓ διπλασία ἡ ΓΔ· ὡς ἄρα συναμφότερος ἡ ΓΖΔ πρὸς ΖΔ, ἡ ΔΘ πρὸς ΘΓ· ὅπεφ
ἔδει δείξαι.

5. $\pi\alpha i \tau \dot{o}$ — 6. HMA] om. V; corr. Memus. 19. $ZH\Theta$] $Z\Theta H$ V; corr. Memus. 23. HZ] p, Z V, ZH c. 25. Ante est autem $MH \times H.1 = HA^2$ [prop. XXXVII]. ergo etiam $ZH \times H\Theta = H\Gamma^2$.

rursus quoniam est, ut latus rectum ad transuersum, ita $EM^2: HM \times M.1$, et $EM^2: HM \times M.1$ $=(EM:HM) \times (EM:MA) = (\Theta H:\Theta E) \times (ZH:H.1)$ $= (\Theta H:\Theta E) \times (Z\Theta:\Theta E)$

[Eucl. VI, 4] = $Z\Theta \times \Theta H : \Theta E^2$, erit, ut $Z\Theta \times \Theta H : \Theta E^2$, ita latus rectum ad trans-

uersom.

:.

Iisdem suppositis demonstrandum, quam rationem habeat recta inter contingentem et terminum diametri ad easdem partes uersus posita, in quibus est recta ordinate ducta, ad rectam inter contingentem et alteram diametrum positam, eam habere rectam inter alterum terminum et rectam ordinate ductam positam ad rectam inter alterum terminum et rectam ordinate ductam positam.

nam quoniam est $ZH > H\Theta = H\Gamma^2$ [u. lin. 2], h. e. $ZH > H\Theta = \Gamma H > H\Delta$ (nam $\Gamma H = H.I$), erit [Eucl. VI, 16] $ZH: H\Delta = \Gamma H: H\Theta$. et conuer tendo [Eucl. V, 19 coroll.] $ZH: Z\Delta = H\Gamma: \Gamma\Theta$. et praecedentium dupla sumantur [Eucl. V, 15]; est autem $\Gamma Z + Z\Delta = 2HZ$, quia $\Gamma H = H\Delta$, et $\Gamma\Delta = 2HI'$. itaque $\Gamma Z + Z\Delta: Z\Delta = \Delta\Gamma: \Gamma\Theta$. et dirimendo [Eucl. V, 17] $\Gamma Z: Z\Delta = \Delta\Theta: \Theta\Gamma$; quod erat demonstrandum.

Corollarium.

manifestum igitur ex iis, quae diximus, rectam EZsectionem contingere, siue sit $ZH > H\Theta = HI^{2}$,

dis interponitor in extr. lin. V. in V, cui signo nihil nunc respondet. 26. $\dot{\eta} \Gamma \Delta$] $H \Delta$ V; corr. p.

KQNIKQN a'.

φανερόν δη έκ τῶν εἰρημένων, ὅτι ή ΕΖ ἐφάπτεται τῆς τομῆς, ἐάν τε ἴσον ἦ τὸ ὑπὸ ΖΗΘ τῷ ἀπὸ τῆς ΗΓ, ἐάν τε λόγον ἔχῃ τὸ ὑπὸ ΖΘΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΕ τὸν εἰρημένου. δειχθήσεται γὰρ ἀντιστρόφως.

ມປ.

Έαν ύπεφβολης η έλλειψεως η χύχλου πεφιφεφείας εύθετα έπιψαύουσα συμπίπτη τη διαμέτοω, και από της άφης καταχθη εύθετα έπι την διάμετφον τεταγμένως, ητις αν ληφθη των δύο εύθειων, ων έστιν ή 10 μεν μεταξύ της κατηγμένης και τοῦ κέντφου της τομης, ή δε μεταξύ της κατηγμένης και της έφαπτομένης, έξει πρός αὐτην ή κατηγμένη τον συγκείμενον λόγον έχ τε τοῦ ὃν ἔχει ή ετέφα τῶν δύο εὐθειῶν πρός την κατηγμένην, και έκ τοῦ ον ἔχει ή τοῦ εἰδους όρθία 15 πλευφά πρός την πλαγίαν.

Εστω ύπερβολη η Ελλειψις η κύκλου περιφέρεια, ης διάμετρος η ΑΒ, κέντρον δε αὐτης το Ζ, και εφαπτομένη ήχθω της τομης η ΓΔ, και τεταγμένως κατήχθω ή ΓΕ. λέγω, ὅτι ή ΓΕ προς την ετέραν 20 τῶν ΖΕ, ΕΔ τον συγκείμενον ἔχει λόγον ἕκ τε τοῦ ον ἕχει ή ὀρθία προς την πλαγίαν, και ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ή ετέρα τῶν ΖΕ, ΕΔ προς την ΕΓ.

ἔστω γὰρ ἴσον τὸ ὑπὸ ΖΕΔ τῷ ὑπὸ ΕΓ, Η. καὶ
ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΕ, ἡ
25 πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, ἴσον δέ ἐστι τὸ ὑπὸ ΖΕΔ
τῷ ὑπὸ ΓΕ, Η, ὡς ἅρα τὸ ὑπὸ ΓΕ, Η πρὸς τὸ ἀπὸ
ΓΕ, τουτέστιν ἡ Η πρὸς ΕΓ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν

3. $Z \Theta H$] $ZH\Theta V$; corr. Memus. 5. $\lambda \vartheta'$] p, om. V, m. 2 v. 9. $\delta \vartheta o$] p, $\bar{\beta} V c$. 13. $\tilde{o} \nu$] cp, o e corr. m. 1 V. 14. $\tilde{\epsilon} \varkappa$ $\tau o \tilde{v}$] $\tilde{\epsilon} \xi o \vartheta V$; corr. Halley. 21. $\tilde{\epsilon} \varkappa \tau o \tilde{v}$] $\tilde{\epsilon} \xi o \vartheta V$; corr. Halley. 26. $\tau \tilde{\varphi} \vartheta \pi \delta \Gamma E$, H] om. V; corr. p ($\tau \tilde{\omega} \nu \epsilon \overline{\gamma} \eta$).

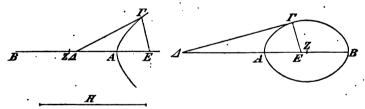
Б

siue $Z\Theta > \Theta H$ ad ΘE^2 rationem habeat, quam diximus; e contrario enim demonstrabitur.

XXXIX.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum diametro concurrit, et a puncto contactus ad diametrum recta ordinate ducitur, utracunque recta sumpta erit, aut quae inter rectam ordinate ductam centrumque sectionis posita est, aut quae inter ordinate ductam contingentemque, recta ordinate ducta ad eam rationem habebit compositam ex ea, quam habet altera rectarum illarum ad ordinate ductam, eaque, quam habet latus rectum figurae ad transuersum.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, centrum autem eius sit Z, et ducatur sectionem contingens $\Gamma \Delta$, ordinateque ducatur ΓE .

dico, ΓE ad alterutram rectarum ZE, $E \varDelta$ rationem habere compositam ex ea, quam habet latus rectum ad transuersum, eaque, quam habet altera rectarum ZE, $E \varDelta$ ad $E\Gamma$.

sit enim $ZE \times E \varDelta = E\Gamma \times H$. et quoniam est .[prop. XXXVII], ut $ZE \times E \varDelta : \Gamma E^2$, ita latus transuersum ad rectum, et $ZE \times E \varDelta = \Gamma E \times H$, erit

119

όφθίαν. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΖΕΔ τῷ ὑπο ΓΕ, Η, ἔστιν ὡς ἡ ΕΖ πρὸς ΕΓ, ἡ Η πρὸς ΕΔ. καὶ ἐπεὶ ἡ ΓΕ πρὸς ΕΔ τὸν συγπείμενον ἔχει λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΓΕ πρὸς Η καὶ τοῦ ὃν ἔχει ἡ 5 Η πρὸς ΕΔ, ἀλλ' ἔστιν ὡς μὲν ἡ ΓΕ πρὸς Η, ἡ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν, ὡς δὲ ἡ Η πρὸς ΔΕ, ἡ ΖΕ πρὸς ΕΓ, ἡ ΓΕ ἅρα πρὸς ΕΔ τὸν συγπείμενον ἔχει λόγον ἕκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν καὶ ἡ ΖΕ πρὸς ΕΓ.

10

μ'.

ἐΕὰν ὑπερβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ κύκλου περιφερείας
εὐθεία ἐπιψαύουσα συμπίπτῃ 'τῷ δευτέρα διαμέτρα,
καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς καταχθῷ εὐθεία ἐπὶ τὴν αὐτὴν διάμετρον παράλληλος τῷ ἑτέρα διαμέτρα, ῆτις ἂν ληφθῷ
τῶν δύο εὐθειῶν, ὧν ἐστιν ἡ μὲν μεταξὺ τῆς κατηγμένης καὶ τοῦ κέντρου τῆς τομῆς, ἡ δὲ μεταξὺ τῆς
κατηγμένης καὶ τῆς ἐφαπτομένης, ἕξει πρὸς αὐτὴν ἡ
κατήγμένη τὸν συγκείμενον λόγον ἕκ τε τοῦ ὃν ἔχει
ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ ἑτέρα
20 τῶν δύο εὐθειῶν πρὸς τὴν κατηγμένην.

Εστω ύπερβολη η Ελλειψις η χύχλου περιφέρεια ή AB, διάμετρος δε αυτής ή BZΓ, δευτέρα δε ή ΔΖΕ, και έφαπτομένη ήχθω ή ΘΛΑ, και τη BΓ παράλληλος ή ΑΗ. λέγω, στι ή ΑΗ προς την ετέραν των ΘΗ, ΖΗ
25 τον συγχείμενου έχει λόγου έχ τε τοῦ ὃυ έχει ή πλαγία προς την όρθίαν χαι ή ετέρα των ΘΗ, ΖΗ προς την ΗΛ.

9. H] (pr.) \varDelta V; corr. p. 6. $\varDelta E$] $\varDelta E\Gamma$ nel $\varDelta E \varDelta$ V, $\varDelta E \varDelta$ c; corr. p. 10. μ'] p, om. V, m. 2 v. 17. $\xi\xi\epsilon\iota$] om. V; corr. Memus. 19. $\ell \times \tau \sigma \tilde{v}$] scripsi; $\ell\xi \sigma \tilde{v}$ V. 23. $B\Gamma$] $\Lambda\Gamma$ V; corr. p (B e corr.). ut $\Gamma E > H : \Gamma E^3$, h. e. ut $H : E\Gamma$, ita latus transuersum ad rectum. et quoniam est

 $ZE \times E\varDelta = \Gamma E \times H,$

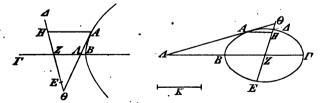
erit [Eucl. VI, 16] $EZ: E\Gamma - H: E\varDelta$. et quoniam est $\Gamma E: E\varDelta = (\Gamma E: H) > (H: E\varDelta)$, et est, ut $\Gamma E: H$, ita latus rectum ad transversum, et

 $H: \varDelta E = ZE: E\Gamma,$

 $\Gamma E : E \varDelta$ rationem habet compositam ex ea, quam habet latus rectum ad transuersum, eaque, quam habet ZE ad $E\Gamma$.

XL.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum altera diametro concurrit, et a puncto contactus recta ad eandem diametrum ducitur alteri diametro parallela, utracunque recta sumpta erit, aut quae inter reetam ad diametrum ductam centrumque sectionis posita est, aut quae inter rectam illam contingentemque est, ad eam recta ad diametrum ducta rationem habebit compositam ex ea, quam habet latus transuersum ad rectum, eaque, quam habet altera rectarum illarum ad rectam ad diametrum ductam.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli AB, diametrus autem eius $BZ\Gamma$ et diametrus altera ΔZE , ducaturque contingens ΘAA et rectae $B\Gamma$ parallela

KONIKON a'.

ἕστω τῷ ὑπὸ ΘΗΖ ἴσον τὸ ὑπὸ ΗΑ, Κ. καὶ ἐπεί
ἐστιν, ὡς ἡ ὀϱθία πρὸς τὴν πλαγίαν, τὸ ὑπὸ ΘΗΖ
πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ, τῷ δὲ ὑπὸ ΘΗΖ ἴσον τὸ ὑπὸ
ΗΑ, Κ, καὶ τὸ ὑπὸ ἩΑ, Κ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ,
٥ τουτέστιν ἡ Κ πρὸς ΑΗ, ἔστιν ὡς ἡ ὀρθία πρὸς τὴν
πλαγίαν. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΗ πρὸς ΗΖ τὸν συγκείμενον
ἔχει λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΑΗ πρὸς Κ καὶ ἐκ
τοῦ ὃν ἔχει ἡ Κ πρὸς ΗΖ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΗΑ πρὸς
Κ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, ὡς δὲ ἡ Κ πρὸς ΗΖ,
ἡ ΘΗ πρὸς ΗΑ διὰ τὸ ἴσον είναι τὸ ὑπὸ ΘΗΖ τῷ
ὑπὸ ΑΗ, Κ, ἡ ΑΗ ἄρα πρὺς ΗΖ τὸν συγκείμενον
ἔχει λόγον ἕκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ πλαγία πρὸς τὴν

μα'.

Έαν έν ύπερβολη η έλλείψει η κύκλου περιφερεία εύθεία καταχθη τεταγμένως έπι την διάμετρον, και άπό τε της τεταγμένης και της έκ τοῦ κέντρου ἀναγραφη είδη παραλληλόγραμμα ίσογώνια, ἔχη δὲ ή κατηγμένη πλευρὰ προς την λοιπήν τοῦ είδους πλευρὰν
τον συγκείμενον λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ή ἐκ τοῖ κέντρου προς την λοιπήν τοῦ είδους πλευράν, και ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ή τοῦ είδους της τομης ὀρθία πλευρὰ προς την πλαγίαν, τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τοῦ κέντρου και τῆς κατηγμένης είδος τὸ ὅμοιον τῷ ἀπὶ τῆς ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς κατηγμένης είδους τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου είδει ἐπι μὲν τῆς ὑπερβολῆς μειζόν ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς κατηγμένης είδους τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου είδει, ἐπι δὲ τῆς ἐλλείψεως και τῆς τοῦ κύκλου

122

^{1.} ΘHZ] ΘZH V; corr. p (τῶν ΘH, HZ). 7. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. 13. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. 14. μα'] p, om. V, m. 2 v. 21. τήν] p, om. V. λοιπὴν τήν c. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley.

AH. dico, AH ad alterutram rectarum ΘH , ZH rationem habere compositum ex ea, quam habet latus transversum ad rectum, eaque, quam habet altera rectarum ΘH , ZH ad HA.

sit $HA \times K = \Theta H \times HZ$. et quoniam est, ut latus rectum ad transversum, ita $\Theta H \times HZ : HA^2$ [prop. XXXVIII], et $HA \times K = \Theta H \times HZ$, erit etiam, ut $HA \times K : HA^2$, h. e. ut K : AH, ita latus rectum ad transversum. et quoniam est

 $AH: HZ = (AII: K) \times (K: IIZ),$

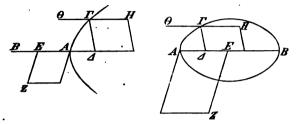
et ut HA: K, ita latus transuersum ad rectum, et $K: HZ - \Theta H: IIA$, quia $\Theta II > HZ - AII > K$ [Eucl. VI, 16], AH: HZ rationem habet compositam ex ea, quam habet latus transuersum ad rectum, caque, quam habet $II\Theta$ ad IIA.

XLI.

Si in hyperbola uel ellipsi uel ambitu circuli recta ad diametrum ordinate ducitur, et in recta ordinate ducta radioque figurae parallelogrammae acquiangulae describuntur, latus autem ordinate ductum ad reliquum latus figurae rationem habet compositam ex ea, quam habet radius ad reliquum latus figurae, eaque, quam habet latus rectum figurae sectionis ad transuersum, figura in recta inter centrum rectamque ordinate ductam posita descripta similis figurae in radio descriptae in hyperbola excedit figuram in ordinate ducta descriptam figura in radio descripta, in ellipsi ucro ambituque circuli adiuncta figura in ordinate ducta descripta aequalis est figurae in radio descriptae. περιφερείας μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς κατηγμένης είδους ίσον έστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου είδει.

έστω ύπερβολή ή έλλειψις ή κύκλου περιφέρεια, ής διάμετρος ή AB, κέντρον δε τό Ε, και τεταγμένως 5 κατήχθω ή ΓΔ, και από τῶν ΕΑ, ΓΔ ίσογώνια είδη άναγεγράφθω τὰ ΑΖ, ΔΗ, και ή ΓΔ πρός την ΓΗ τόν συγκείμενον έγέτω λόγον έκ τε τοῦ ὃν έγει ή ΑΕ πρός ΕΖ, καί έκ τοῦ ὃν ἔγει ἡ ὀρθία πρώς τὴν πλαγίαν. λέγω, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΔ 10 είδος το δμοιον τῶ ΑΖ ίσον έστι τοῖς ΑΖ, ΗΔ, ἐπι δε της έλλειψεως και του κύκλου το άπο της ΕΔ δμοιον τῶ AZ μετὰ τοῦ HΔ ἴσον ἐστὶ τῶ AZ. πεποιήσθω γάρ, ώς ή όρθία πρός την πλαγίαν, ή ΔΓ πρός ΓΘ. και έπει έστιν, ώς ή ΔΓ πρός ΓΘ, 15 ή δοθία πρός την πλαγίαν, άλλ' ώς ή ΔΓ πρός ΓΘ. τὸ ἀπὸ τῆς ΔΓ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΓΘ, ὡς δὲ ἡ όρθία πρός την πλαγίαν, τὸ ἀπὸ ΔΓ πρὸς τὸ ὑπὸ ΒΔΑ, ίσον άρα τὸ ὑπὸ ΒΔΑ τῷ ὑπὸ ΔΓΘ. καὶ έπει ή ΔΓ ποός ΓΗ τον συγκείμενον έχει λόγον έκ 20 τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΑΕ πρός ΕΖ καί τοῦ ὃν ἔχει ἡ όρθία πρός την πλαγίαν, τουτέστιν ή ΔΓ πρός ΓΘ. έτι δε ή ΔΓ πρός ΓΗ τόν συγκείμενου έχει λόγου έκ τε τοῦ ὃν έχει ή ΔΓ πρός ΓΘ και έκ τοῦ ὃν έχει ή ΘΓ πρός ΓΗ, ό άρα συγκείμενος λόγος έκ τε τοῦ 25 ὃν ἔχει ή ΑΕ ποος ΕΖ καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ή ΔΓ πρός ΓΘ ό αὐτός ἐστι τῷ συγκειμένω λόγω ἔκ τε τοῦ δυ έχει ή ΔΓ πρός ΓΘ και έκ τοῦ ὃυ έχει ή ΘΓ πρός ΓΗ. κοινός άφηρήσθω ό της ΓΔ πρός ΓΘ.

8. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. 13. πεποιείσθω V; corr. p. 23. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. 25. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. 27. ἐκ τοῦ] ἐξ οῦ V; corr. Halley. sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, centrum autem E, et ordinate ducatur $\Gamma \Delta$, et in EA, $\Gamma \Delta$ figurae aequiangulae describantur AZ, ΔH , rationemque habeat $\Gamma \Delta : \Gamma H$ compositam ex ea, quam habet AE : EZ, eaque, quam

habet latus rectum ad transuersum. dico, in hyperbola figuram in $E \varDelta$ descriptam similem figurae AZ aequalem esse figuris $AZ + H \varDelta$, in ellipsi autem et circulo figuram in $E \varDelta$ descriptam figurae AZ similem adjuncta figura $H \varDelta$ aequalem esse figurae AZ.

fiat enim, ut latus rectum ad transuersum, ita $\Delta\Gamma$ ad $\Gamma\Theta$. et quoniam est, ut $\Delta\Gamma: \Gamma\Theta$, ita latus rectum ad transuersum, est autem $\Delta\Gamma: \Gamma\Theta = \Delta\Gamma^2: \Delta\Gamma \times \Gamma\Theta$, et ut latus rectum ad transuersum, ita $\Delta\Gamma^2$ ad $B\Delta \times \Delta A$ [prop. XXI], erit $B\Delta \times \Delta A = \Delta\Gamma \times \Gamma\Theta$ [Eucl. V, 9]. et quoniam $\Delta\Gamma: \Gamma H$ rationem habet compositam ex ea, quam habet AE: EZ, eaque, quam habet latus rectum ad transuersum, h. e. $\Delta\Gamma: \Gamma\Theta$, et praeterea est $\Delta\Gamma: \Gamma H = (\Delta\Gamma: \Gamma\Theta) \times (\Theta\Gamma: \Gamma H)$, erit (AE: EZ) $\times (\Delta\Gamma: \Gamma\Theta) = (\Delta\Gamma: \Gamma\Theta) \times (\Theta\Gamma: \Gamma H)$. auferatur, quae communis est, ratio $\Gamma\Delta: \Gamma\Theta$. itaque $AE: EZ = \Theta\Gamma: \Gamma H$. est autem

 $\Theta\Gamma:\Gamma H = \Theta\Gamma \times \Gamma \varDelta: H\Gamma \times \Gamma \varDelta,$

λοιπός ἄφα ό τῆς ΑΕ πρός ΕΖ λόγος λοιπῷ τῷ τῆς ΘΓ πρός ΓΗ λόγφ ἐστίν ὁ αὐτός. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΘΓ πρὸς ΓΗ, τὸ ὑπὸ ΘΓΔ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΓΔ, ὡς δὲ ἡ ΑΕ πρὸς ΕΖ, τὸ ἀπὸ ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΕΖ· ὡς 5 ἄφα τὸ ὑπὸ ΘΓΔ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΓΔ, τὸ ἀπὸ ΕΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΕΖ. τὸ δὲ ὑπὸ ΘΓΔ ἴσον ἐδείχθη τῷ ὑπὸ ΒΔΑ· ὡς ἅφα τὸ ὑπὸ ΒΔΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΓΔ, τὸ ἀπὸ ΑΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΕΖ. ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ ΒΔΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ, τὸ ὑπὸ ΗΓΔ πρὸς τὸ ὑπὸ 10 ΑΕΖ. ὡς δὲ τὸ ὑπὸ ΗΓΔ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΗ παφαλληλόγφαμμον πρὸς τὸ ΖΑ· ἰσογώνια γάφ ἐστι καὶ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευφῶν τῆς ΗΓ πρὸς ΑΕ καὶ τῆς ΓΔ πρὸς ΕΖ· καὶ ὡς ἄφα τὸ ὑπὸ ΒΔΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, τὸ ΗΔ πρὸς ΑΖ.

15 λεκτέον τοίνυν έπὶ μὲν τῆς ὑπεφβολῆς. [ὡς πάντα πρὸς πάντα, ἕν πρὸς ἕν] ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΒΔΑ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ, οῦτως τὰ ΗΔ, ΑΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΔ ώς δὲ τὸ ἀπὸ ΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΕΔ
20 είδος τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένον τῷ ΑΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΔ είδος ὅμοιον τῷ ΑΖ πρὸς τὸ ΑΖ. τὸ ἀπὸ ΕΔ είδος ὅμοιον τῷ ΑΖ πρὸς τὸ ΑΖ. τὸ ἀπὸ ΕΔ ἄρα είδος τὸ ὅμοιον τῷ ΑΖ ἴσον ἐστὶ τοις ΗΔ, ΑΖ.

25 ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας ἐροῦμεν ἐπεὶ οὖν ὡς ὅλον ἐστὶ τὸ ἀπὸ ΑΕ πρὸς ὅλον τὸ ΑΖ, οῦτως ἀφαιρεθὲν τὸ ὑπὸ ΑΔΒ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ΔΗ, καὶ λοιπόν ἐστι πρὸς λοιπόν, ὡς ὅλον πρὸς ὅλον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπὸ ΕΛ ἐὰν ἀφ-

15. ώς πάντα — 16. ἕν] falsa sunt; debuit enim συνθέντι dici; del. Comm. in notis fol. 30^{*}. 17. τουτέστι — 18. ΕΛ] $AE: EZ - AE^2: AE \times EZ$. itaque erit

 $\Theta\Gamma \times \Gamma\Delta : H\Gamma \times \Gamma\Delta = EA^2 : AE \times EZ.$ demonstrauimus autem, esse $\Theta\Gamma \times \Gamma\Delta = B\Delta \times \Delta A.$ erit igitur $B\Delta \times \Delta A : H\Gamma \times \Gamma\Delta = AE^2 : AE \times EZ.$ permutando [Eucl. V, 16]

 $B \varDelta \times \varDelta A : AE^2 = H\Gamma \times \Gamma\varDelta : AE \times EZ.$ est autem $H\Gamma \times \Gamma\varDelta : AE \times EZ = \varDelta H : ZA$ [Eucl. VI, 23]; nam parallelogramma aequiangula sunt et rationem habent ex lateribus compositam $H\Gamma : AE$ et $\Gamma\varDelta : EZ$. quare etiam $B\varDelta \times \varDelta A : EA^2 = H\varDelta : AZ$. dicendum igitur in byperbola:

 $B \varDelta \times \varDelta A + AE^2 : AE^2 = H \varDelta + AZ : AZ$ [Eucl. V, 18], h. e. [Eucl. II, 6]

 $\varDelta E^2 : EA^2 = H\varDelta + AZ : AZ.$

est autem, ut $E \Delta^2 : E A^3$, ita figura in $E \Delta$ similis et similiter descripta figurae AZ ad AZ [Eucl. VI, 20 coroll.]. itaque ut $H \Delta + AZ : AZ$, ita figura in $E \Delta$ descripta figurae AZ similis ad AZ. ergo figura in $E \Delta$ descripta figurae AZ similis figuris $H \Delta + AZ$ aequalis est.

in ellipsi uero et ambitu circuli dicemus: quoniam est $AE^2: AZ = A\Delta \times \Delta B: \Delta H$ [Eucl. V, 16], erit etiam, ut totum ad totum, ita reliquum ad reliquum [Eucl. V, 19]. sin ab EA^2 aufertur $B\Delta \times \Delta A$, relinquitur ΔE^2 [Eucl. II, 5]. itaque

 $\Delta E^2 : AZ \div \Delta H = AE^2 : AZ.$

est autem, ut AE^2 : AZ, ita ΔE^2 ad figuram in ΔE

bis V (altero loco $E \varDelta$ pro $\varDelta E$); corr. p. 23. $E \varDelta$] $E Z \nabla$; corr. p ($\tau \tilde{\eta} s E \varDelta$).

αιφεθη τὸ ὑπὸ ΒΔΑ, λοιπόν ἐστι τὸ ἀπὸ ΔΕ· ὡς ἄφα τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὴν ὑπεφοχήν, ἢν ὑπεφέχει τὸ ΑΖ τοῦ ΔΗ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΑΕ πφὸς τὸ ΑΖ. ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὸ ΑΖ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς 5 τὸ ἀπὸ ΔΕ εἶδος ὅμοιον τῷ ΑΖ· ὡς ἄφα τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὴν ὑπεφοχήν, ἢν ὑπεφέχει τὸ ΑΖ τοῦ ΔΗ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ εἶδος τὸ ὅμοιον τῷ ΑΖ. ἴσον ἄφα τὸ ἀπὸ τῆς ΔΕ εἶδος ὅμοιον τῷ ΑΖ τῆ ὑπεφοχῆ, ἢν ὑπεφέχει τὸ ΑΖ τοῦ ΔΗ. μετὰ 10 τοῦ ΔΗ ἄφα ἴσον ἐστὶ τῷ ΑΖ.

μβ'

'Εὰν παραβολῆς εὐθεία ἐπιψαύουσα συμπίπτη τῆ διαμέτοω, καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς εὐθεία καταχθῆ ἐπὶ τὴν διάμετρον τεταγμένως, ληφθέντος δέ τινος ἐπὶ τῆς τομῆς
15 σημείου καταχθῶσιν ἐπὶ τὴν διάμετρον δύο εὐθείαι, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἁφῆς κατηγμένην, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τρίγωνον ἰσον ἐστὶ τῷ περιεχομένω παραλληλογράμμω ὑπό τε τῆς ἀπὸ τῆς ἁφῆς κατηγμένης καὶ τῆς ἀπολαμβανο20 μένης ὑπὸ τῆς παραλλήλου πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς. ἕστω παραβολή, ἡς διάμετρος ἡ ΑΒ, καὶ ἤχθω ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΑΓ, καὶ τεταγμένως κατήχθω ἡ ΔΖ, καὶ δὲ τοῦ Γ τῆ ΒΖ ἡ ΓΗ, διὰ δὲ τοῦ Β τῆ ΘΓ ἡ ΒΗ. λέγω, ὅτι τὸ ΔΕΖ τρίγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ ΗΖ

παφαλληλογφάμμω.

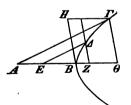
έπει γαο της τομης έφάπτεται ή ΑΓ, και τεταγμένως

2. $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$] $\tilde{\alpha}\varrho\alpha$ où v V; corr. Halley. $\tilde{\eta}$ p, Halley. 3. $\tau \delta$] (pr.) $\tau o \tilde{v}$ V; corr. p. AZ] cv, $\alpha \alpha \tilde{\zeta}$ V, mg. α m. rec. descriptam figurae AZ similem [Eucl. VI, 20 coroll.; V, 16]. quare ut $\Delta E^2 : AZ \div \Delta H$, ita ΔE^2 ad figuram in ΔE descriptam figurae AZ similem. itaque figura in ΔE descripta figurae AZ similis aequalis est differentiae $AZ \rightarrow \Delta H$ [Eucl. V, 9]. ergo adiuncta figura ΔH figurae AZ aequalis est.

XLII.

Si recta parabolam contingens cum diametro concurrit. et a puncto contactus recta ad diametrum ordinate ducitur, sumpto autem in sectione puncto aliquo ad diametrum ducuntur duae rectae, altera contingenti, altera rectae a puncto contactus ordinate ductae parallela, triangulus ab his effectus aequalis est parallelogrammo comprehenso recta a puncto contactus ordinate ducta rectaque a parallela ad uerticem sectionis abscisa.

sit parabola, cuius diametrus sit AB, et sectionem contingens ducatur $A\Gamma$, ordinateque ducatur $\Gamma\Theta$, et

a puncto aliquo ducatur ΔZ , ducaturque per \varDelta rectae $\Lambda\Gamma$ parallela ΔE , per Γ autem rectae BZ parallela ΓH , per B autem rectae $\Theta\Gamma$ parallela BH. dico. esse $\Delta EZ = HZ$.

nam quoniam $A\Gamma$ sectionem contingit, et $\Gamma \Theta$ ordinate ducta est, erit [prop. XXXV] $AB = B\Theta$. itaque $A\Theta = 2\Theta B$. quare $A\Theta \Gamma = B\Gamma$

^{6.} $\frac{5}{7}$ Halley. 9. $\frac{5}{7}$ p, Halley. 10. $\tilde{\alpha} \varphi \alpha$] addidi; om. V; ante μετά lin. 9 add. τὸ ἄρα ἀπὸ ΔΕ εἰδος τὸ ὅμοιον τῷ ΑΖ Halley cum Memo. 11. μβ'] p, om. V, m. 2 v. 12. παρα-βολῆ V; corr. Halley. 14. ἐπὶ τῆς] c, insert. m. 1 V. Apollonius, ed. Heiberg. 9

κατῆκται ή ΓΘ, ἴση ἐστίν ή ΑΒ τῆ ΒΘ· διπλασία α̈φα ἐστίν ή ΑΘ τῆς ΘΒ. τὸ ΑΘΓ ἄφα τφίγωνον τῷ ΒΓ παφαλληλογφάμμῷ ἐστίν ἴσον. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΓΘ πφὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ, ἡ ΘΒ πφὸς ΒΖ διὰ 5 τὴν τομήν, ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΓΘ πφὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ, τὸ ΑΓΘ τφίγωνον πφὸς τὸ ΕΔΖ τφίγωνον, ὡς δὲ ἡ ΘΒ πφὸς ΒΖ, τὸ ΗΘ παφαλληλόγφαμμον πφὸς τὸ ΗΖ παφαλληλόγφαμμον, ἔστιν ἄφα ὡς τὸ ΑΓΘ τφίγωνον πφὸς τὸ ΕΔΖ τφίγωνον, τὸ ΘΗ παφαλληλόγφαμμον 10 πφὸς τὸ ΖΗ παφαλληλόγφαμμον. ἐναλλὰξ ἄφα ἐστίν, ὡς τὸ ΑΘΓ τφίγωνον πφὸς τὸ ΒΓ παφαλληλόγφαμμον, τὸ ΕΔΖ τφίγωνον πφὸς τὸ ΗΖ παφαλληλόγφαμμον. ἴσον δὲ τὸ ΑΓΘ τφίγωνον τῷ ΗΘ παφαλληλογφάμμω. ἴσον ἀρα ἐστὶ τὸ ΕΔΖ τφίγωνον τῷ ΗΖ παφαλληλο-15 γφάμμῷ.

$\mu\gamma'$.

Έὰν ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ κύκλου πεφιφεφείας εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτῃ τῇ διαμέτφῳ, καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς καταχθỹ εὐθεῖα τεταγμένως ἐπὶ τὴν διάμετφον, 20 καὶ ταύτῃ διὰ τῆς κοφυφῆς παφάλληλος ἀχθῇ συμπίπτουσα τῇ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντφου ἠγμένῃ εὐθεία, ληφθέντος δέ τινος σημείου ἐπὶ τῆς τομῆς ἀχθῶσι δύο εὐθεῖαι ἐπὶ τὴν διάμετφον, ὧν ἡ μὲν παφὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παφὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἁφῆς 25 κατηγμένην, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τφίγωνον ἐπὶ τῆς ὑπεφβολῆς, οὖ ἀποτέμνει τφιγώνου ἡ διὰ τοῦ κέντφου καὶ τῆς ἁφῆς, ἕλασσον ἔσται τῷ ἀπὸ τῆς ἐλ τοῦ κέντφου τῷ ὁμοίῷ τῷ ἀποτεμνομένῷ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς τοῦ κύκλου πεφιφεφείας μετὰ τοῦ ἀποτεμνο-

^{2.} ΘB] $\overline{\tau \vartheta \beta}$ V; corr. p. 7. $\pi \varrho \delta \varsigma$ $\tau \delta$ HZ $\pi \alpha \varrho \alpha \lambda \lambda \eta \lambda \delta \gamma \varrho \alpha \mu$ µov] om. V; corr. ϱ . 10. $\pi \varrho \delta \varsigma$] $\tau \eta \varsigma$ $\pi \varrho \delta \varsigma$ V; corr. p.

[Eucl. I, 41]. et quoniam est $\Gamma \Theta^2 : \Delta Z^2 = \Theta B : BZ$ proper sectionem [prop. XX], et

 $\boldsymbol{\Gamma\Theta^2}: \boldsymbol{\varDelta Z^2} \longrightarrow \boldsymbol{\varDelta \Gamma\Theta}: \boldsymbol{E}\boldsymbol{\varDelta Z} \text{ [Eucl. VI, 19],}$

 $\Theta B: BZ \longrightarrow H\Theta: HZ$ [Eucl. VI, 1],

erit

 $A\Gamma\Theta: E \varDelta Z = \Theta H: ZH.$

permutando igitur [Eucl. V, 16]

 $A\Theta\Gamma: B\Gamma = E \varDelta Z: HZ.$

est autem $A\Gamma \Theta = H\Theta$. ergo $E \varDelta Z = HZ$.

XLIII.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum diametro concurrit, et a puncto contactus recta ad diametrum ordinate ducitur, per uerticem autem huic parallela ducitur recta cum recta per punctum contactus centrumque ducta concurrens, et sumpto in sectione puncto aliquo duae rectae ad diametrum ducuntur, quarum altera rectae contingenti, altera rectae a puncto contactus ordinate ductae parallela est, triangulus ab his effectus in hyperbola triangulo a reeta per centrum punctumque contactus ducta absciso minor erit triangulo in radio descripto simili triangulo illi absciso, in ellipsi autem ambituque circuli adiuncto triangulo ad centrum absciso aequalis erit triangulo in radio descripto simili triangulo illi absciso.

12. τό (pr.) — παραλληλόγραμμον] om. V; corr. p (οῦτω τό).
16. μγ] p, om. V, m. 2 v. 26. ή] η V; corr. p. 27. τφ]
τοῦ V; corr. p (,,ei" Memus).

τῆς κορυφῆς τῆς ἑτέρας τομῆς παράλληλος ἀχθῆ συμπίπτουσα τη διά της άφης και του κέντρου ήγμένη εύθεία, ληφθέντος δε έπι της τομης, ού έτυχε σημείου. καταχθώσιν εύθειαι έπι την διάμετρον, ών ή μεν 5 παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν κατηγμένην άπὸ τῆς ἁφῆς τεταγμένως, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τρίγωνον, ού αποτέμνει τριγώνου ή κατηγμένη ποός τῷ κέντοῷ τῆς τομῆς, ἔλασσον ἔσται τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τριγώνω δμοίω τῶ ἀποτεμνομένω.

έστωσαν άντικείμεναι αί ΑΖ, ΒΕ, διάμετρος δέ 10 αὐτῶν ἡ AB, κέντρον δὲ τὸ Γ, καὶ ἀπό τινος σημείου τῶν ἐπὶ τῆς ΖΑ τομῆς τοῦ Ζ ἐφαπτομένη ἤγθω τῆς τομῆς ἡ ΖΗ, τεταγμένως δὲ ἡ ΖΟ, καὶ ἐπεζεύγθω ή ΓΖ και έκβεβλήσθω ώς ή ΓΕ, και διά τοῦ Β τῆ ΖΟ

15 παράλληλος ή ΒΛ, καί σημεϊόν τι έπι της ΒΕ τομης τὸ Ν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ν τεταγμένως κατήχθω ἡ ΝΘ, τῆ δε ΖΗ παράλληλος ήχθω ή ΝΚ. λέγω, ὅτι τὸ ΘΚΝ τρίγωνον τοῦ ΓΜΘ τριγώνου ἔλασσόν ἐστι τῶ ΓΒΛ τριγώνω.

διὰ γὰο τοῦ Ε τῆς ΒΕ τομῆς ἐφαπτομένη ἤχθω 20 ή ΕΔ, τεταγμένως δε η ΕΞ. έπει ουν αντιπείμεναί είσιν αί ΖΑ. ΒΕ. ών διάμετρος ή ΑΒ, ή δε διὰ τοῦ κέντρου ή ZΓE, καὶ ἐφαπτόμεναι τῶν τομῶν αί ZH, EΔ, τη ΖΗ παράλληλός έστιν ή ΔΕ. ή δε ΝΚ παράλληλός 25 έστι τῆ ZH. καὶ τῆ EΔ ἄρα παράλληλός ἐστιν ἡ NK, ή δε ΜΘ τη ΒΛ. έπει ουν υπερβολή έστιν ή ΒΕ,

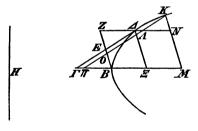
8. έκ τοῦ] om. V; corr. p. 14. ή ΓΖ καὶ ἐκβεβλήσθω] bis V; corr. p. 15. $\pi \alpha i$ $\pi i \epsilon \lambda \eta \epsilon \delta \lambda \eta \epsilon \delta \sigma$ mandino ("relictum sit" Memus). 17. $\Theta K N$] p, $\Theta K V$. 21. $E\Xi$] EZ V; corr. p. 23. $Z\Gamma E$] p, Eutocius; $ZE\Gamma V$. 25. $\tilde{\alpha} \epsilon \alpha$] p; om. V. NK] pvc; in V pro certo legi non

potest.

XLIX.

Si recta parabolam contingens cum diametro concurrit, per contactum autem recta diametro parallela ducitur, a uertice autem recta ordinate ductae parallela, et fit, ut pars contingentis inter ordinate ductam punctumque contactus posita ad partem parallelae inter punctum contactus et ordinate ductam positam, ita recta aliqua ad duplam contingentis, quaecunque recta a sectione [contingenti parallela] ad rectam per punctum contactus diametro parallelam ductam ducitur, quadrata aequalis est rectangulo comprehenso recta adsumpta rectaque ab illa ad punctum contactus abscisa.

sit parabola, cuius diametrus sit $MB\Gamma$, contingens autem $\Gamma \Delta$, et per Δ rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $Z\Delta N$,

ordinate autem ducatur ZB, et fiat $E \varDelta : \varDelta Z = H: 2 \Gamma \varDelta$,

sumaturque punctum aliquod K in sectione, per K autem rectae $\Gamma \varDelta$ parallela ducatur $K \varDelta \Pi$. dico. esse

 $K\Lambda^2 = H \times \Delta \Lambda$, h. e. si $\Delta \Lambda$ diametrus sit, latus rectum esse H [prop. XI].

ordinate enim ducantur $\varDelta \Xi$, KNM. et quoniam $\Gamma \varDelta$ contingit sectionem, $\varDelta \Xi$ autem ordinate ducta est, erit $\Gamma B = B\Xi$ [prop. XXXV]. est autem $B\Xi = Z\varDelta$ [Eucl. I, 34]; itaque etiam $\Gamma B = Z\varDelta$. quare etiam

senserat. 16. πεποιείσθω V; corr p. 27. ΕΖΔ] pvc, Z corr. ex Δ m. 1 V. 28. προσκείσθω] p; προκείσθω V. 10*

ἡς διάμετοος ή AB, κέντοον δὲ τὸ Γ, ἐφαπτομένη δὲ τῆς τομῆς ή ΔΕ, τεταγμένως δὲ ή ΕΞ, καὶ τῆ ΕΞ παράλληλός ἐστιν ή ΒΛ, καὶ εἴληπται ἐπὶ τῆς τομῆς σημεῖον τὸ Ν, ἀφ' οὖ τεταγμένως μὲν κατῆκται ή ΝΘ,
5 παράλληλος δὲ ἦκται τῆ ΔΕ ή KN, τὸ ἄρα ΝΘΚ τρίγωνον τοῦ ΘΜΓ τριγώνου ἕλασσόν ἐστι τῷ ΒΓΛ τριγώνω. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ μγ΄ θεωρήματι δέδεικται.

με'.

Ἐὰν ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἐ κύκλου περιφερείας
ἐὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτη τῆ δευτέρα διαμέτρω, καὶ ἀπὸ τῆς ἁφῆς καταχθῆ τις εὐθεῖα ἐπὶ τὴν αὐτὴν διάμετρον παράλληλος τῆ ἑτέρα διαμέτρω, καὶ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντρου εὐθεῖα ἐκβληθῆ, ληφθέντος δέ, οὑ ἕτυχεν, ἐπὶ τῆς τομῆς σημείου ἀχθῶσι δύο εὐθεῖαι
ἐπὶ τὴν δευτέραν διάμετρον, ών ἡ μὲν παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν κατηγμένην, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τρίγωνον, οὑ ἀποτέμνει τριγώνου ἡ κατηγμένη πρὸς τῷ κέντρω, ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς μεῖζον ἔσται τῷ τριγώνω, οὑ βάσις μὲν ἡ ἐφαπτομένη, κορυφὴ
δὲ τὸ κέντρον τῆς τομῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τοῦ κύκλου μετὰ τοῦ ἀποτεμνομένου ἴσον ἔσται τῷ τριγώνω, οὖ βάσις μὲν ἡ ἐφαπτομένη, κορυφὴ δὲ τὸ κέντρον τῆς τομῆς.

έστω ύπερβολη η ελλειψις η κύκλου περιφέρεια η 25 ΑΒΓ, ης διάμετρος μεν η ΑΘ, δευτέρα δε η ΘΔ, κέντρον δε το Θ, και η μεν ΓΜΛ έφαπτέσθω κατά το Γ, η δε ΓΔ ήχθω παρά την ΑΘ, και έπιζευχθεϊσα ή ΘΓ έκβεβλήσθω, και είλήφθω έπι της τομης τυχον

^{6.} BΓΛ] ΓΒΓΛ V; corr. p. 8. με'] p, om. V, m. 2 v. 10. τỷ δευτέφα] bis V (in extr. et prima pag.); corr. cvp.

B Λ autem rectae $E\Xi$ parallela est, et in sectione sumptum est punctum N, a quo ordinate ducta est $N\Theta$, rectae autem ΔE parallela KN, erit

 $N\Theta K = \Theta M \Gamma - :- B \Gamma \Lambda;$

hoc enim in propositione XLIII demonstratum est.

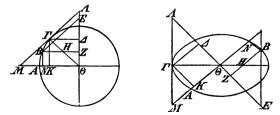
XLV.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum altera diametro concurrit, et a puncto contactus recta ad eandem diametrum alteri diametro parallela ducitur, per punctum autem contactus centrumque recta producitur, et sumpto in sectione puncto aliquo duae rectae ad alteram diametrum ducuntur, quarum altera contingenti, altera rectae ordinate ductae parallela est, triangulus ab his effectus triangulo, quem recta ordinate ducta ad centrum abscindit, in hyperbola maior erit triangulo, cuius basis est recta contingens, uertex autem centrum sectionis, in ellipsi autem circuloque adiuncto triangulo absciso aequalis erit triangulo, cuius basis est recta contingens, uertex autem centrum sectionis.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli $AB\Gamma$, cuius diametrus sit $A\Theta$, altera autem $\Theta \varDelta$, centrum autem Θ , et $\Gamma M \varDelta$ in Γ contingat, $\Gamma \varDelta$ autem rectae $A\Theta$ parallela ducatur, et ducta $\Theta \Gamma$ producatur, sumatur autem in sectione punctum aliquod B, et a B rectis $\Lambda\Gamma$, $\Gamma\varDelta$ parallelae ducantur BE, BZ. dico, esse

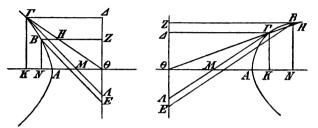
17. $\tau_{0}(\gamma_{0} \circ \sigma \circ \sigma) \ \Delta I' \nabla$ (h. e. Δ '). 25. $\dot{\eta}$] (alt.) c, om. V. $\Theta \Delta$] $\Delta \Theta \Lambda$ Halley. σημεΐον τὸ B, καὶ ἀπὸ τοῦ B ἤχθωσαν αἱ BE, BZ παρὰ τὰς ΛΓ, ΓΔ. λέγω, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς τὸ BEZ τρίγωνον τοῦ HΘZ μεῖζόν ἐστι τῷ ΛΓΘ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τοῦ κύκλου μετὰ τοῦ ZHΘ 5 ἴσον ἐστὶ τῷ ΓΛΘ.

ήγθωσαν γάρ αί ΓΚ, ΒΝ παρά την ΔΘ. έπει ούν έφάπτεται ή ΓΜ, χατήχται δὲ ή ΓΚ, ή ΓΚ ποὸς ΚΘ τον συγκείμενον λόγον έχει έκ τοῦ δν έχει ή ΜΚ πρός ΚΓ, καί τοῦ ὃν ἔχει τοῦ είδους ἡ ὀρθία πλευρά 10 πρός την πλαγίαν ώς δε ή ΜΚ πρός ΚΓ, ή ΓΔ ποός ΔΛ. ή ΓΚ άρα πρός ΚΘ λόγον έχει τον συγκείμενον έκ τοῦ τῆς $\Gamma \Delta$ πρòς $\Delta \Lambda$ καὶ τῆς ὀρθίας ποός την πλαγίαν. καί έστι το ΓΔΛ τοίγωνον το άπο της KΘ είδος, τὸ δὲ Γ KΘ, τουτέστι τὸ Γ ΔΘ, τὸ ἀπὸ 15 της ΓΚ, τουτέστι της ΔΘ. το ΓΔΛ άρα τρίγωνον τοῦ ΓΚΘ ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς μεῖζόν ἐστι τῷ ἀπὸ τῆς ΑΘ τριγώνφ όμοίφ τῷ ΓΔΛ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καί τοῦ κύκλου τὸ ΓΔΘ μετὰ τοῦ ΓΔΛ ἴσον ἐστὶ τῷ αύτῷ. και γὰρ ἐπι τῶν διπλασίων αὐτῶν τοῦτο ἐδείγθη 20 έν τῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῷ θεωρήματι. ἐπεὶ οὖν τὸ ΓΔΛ τρίγωνον τοῦ ΓΚΘ ήτοι τοῦ ΓΔΘ διαφέρει

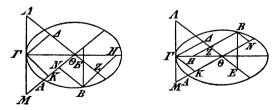

τῷ ἀπὸ τῆς ΑΘ τριγώνω ὁμοίω τῷ ΓΔΛ, διαφέρει δὲ καὶ τῷ ΓΘΛ τριγώνω, ἴσον ἄρα τὸ ΓΘΛ τρίγωνον Fig. priorem bis hab. V. in hyperbola $BEZ = H\Theta Z + \Lambda \Gamma \Theta$, in ellipsi autem et circulo $BEZ + ZH\Theta = \Gamma \Lambda \Theta$.

ducantur enim rectae $\varDelta \Theta$ parallelae ΓK , BN. quoniam igitur ΓM contingit, ΓK autem ordinate ducta est, $\Gamma K : K \Theta$ rationem habebit compositam ex

ratione, quam habet $MK: K\Gamma$, eaque, quam habet latus rectum figurae ad transuersum [prop. XXXIX]. est autem [Eucl. VI, 4] $MK: K\Gamma = \Gamma \varDelta: \varDelta \varDelta$. quare $\Gamma K: K\Theta$ rationem habet compositam ex ratione $\Gamma \varDelta: \varDelta \varDelta$ eaque, quam habet latus rectum ad transuersum. et triangulus $\Gamma \varDelta \varDelta$ figura est in $K\Theta$ descripta, $\Gamma K\Theta$ autem siue $\Gamma \varDelta \Theta$ figura in ΓK siue $\varDelta \Theta$ descripta. itaque in hyperbola $\Gamma \varDelta \varDelta$ triangulus triangulo $\Gamma K\Theta$

maior est triangulo in $\mathcal{A}\Theta$ descripto simili triangulo $\Gamma \Delta \Lambda$, in ellipsi autem circuloque $\Gamma \Delta \Theta$ adjuncto $\Gamma \Delta \Lambda$ Fig. primam bis V.

τῷ ἀπὸ τῆς ΑΘ ὁμοίφ τῷ ΓΔΛ τριγώνφ. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν BZE τρίγωνον ὅμοιόν ἐστι τῷ ΓΔΛ, τὸ δὲ HZΘ τῷ ΓΔΘ, τὸν αὐτὸν ἄρα λόγον ἔχει. καί ἐστι τὸ μὲν BZE τὸ ἀπὸ τῆς NΘ μεταξὺ τῆς κατηγμένης 5 καὶ τοῦ κέντρου, τὸ δὲ HZΘ τὸ ἀπὸ τῆς BN κατηγμένης, τουτέστι τῆς ZΘ καὶ διὰ τὰ δεδειγμένα πρότερον τὸ BZE τοῦ HΘZ διαφέρει τῷ ἀπὸ τῆς AΘ ὁμοίφ τῷ ΓΔΛ ὥστε καὶ τῷ ΓΔΘ.

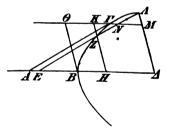
10 Ἐἐν παραβολῆς εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτῃ τῷ διαμέτρφ, ἡ διὰ τῆς ἁφῆς παράλληλος ἀγομένη τῷ διαμέτρφ ἐπὶ ταὐτὰ τῷ τομῷ τὰς ἀγομένας ἐν τῷ τομῷ παρὰ τὴν ἐφαπτομένην δίχα τέμνει.

ἔστω παραβολή, ἦς διάμετρος ἡ $AB \Delta$, καὶ ἐφ-15 απτέσθω τῆς τομῆς ἡ $A\Gamma$, διὰ δὲ τοῦ Γ τῆ $A\Delta$

παφάλληλος ἥχθω ἡ ΘΓΜ, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς τομῆς τιχὸν σημεῖον τὸ Λ, καὶ ἦχθω τῷ ΑΓ παφάλληλος

20 ή ΛΝΖΕ. λέγω, ὅτι ἐστὶν ἴση ή ΛΝ τῷ ΝΖ.

ῆχθωσαν τεταγμένως αί ΒΘ, KZH, ΛΜΔ. ἐπεί

ούν διὰ τὰ δεδειγμένα ἐν τῷ τεσσαφαχοστῷ δευτέφ 23 θεωφήματι ἴσον ἐστὶ τὸ ΕΛΔ τρίγωνον τῷ ΒΜ παφαλληλογφάμμω, τὸ δὲ ΕΖΗ τῷ ΒΚ, λοιπὸν ἄφα τὸ

4. το' (alt.) om. V; corr. Halley. NΘ pvc; Nincertum est in V. 8. Γ.J.1] Γ.J.J V; corr. p. 9. μ5'] p. om. V, m. 2 v. 12. ταντά] ταντα V; corr. p. 23. KZH] ZHK V; corr. p. AMJ] AM V; corr. Comm. eidem aequalis est; nam in figuris, quae iis duplo maiores sunt, hoc demonstratum est in propositione XLI. quoniam igitur triangulus $\Gamma \Delta \Lambda$ a $\Gamma K \Theta$ sive $\Gamma \Delta \Theta$ differt triangulo in $\Lambda \Theta$ descripto simili triangulo $\Gamma \Delta \Lambda$, uerum etiam triangulo $\Gamma \Theta \Lambda$ differt, triangulus $\Gamma \Theta \Lambda$ triangulo in $\Lambda \Theta$ descripto simili triangulo $\Gamma \Delta \Lambda$ aequalis est. quoniam igitur triangulus BZE triangulo $\Gamma \Delta \Lambda$ similis est [Eucl. I, 29] et $HZ\Theta$ triangulo $\Gamma \Delta \Theta$, eandem rationem habent¹). et BZEin $N\Theta$ descriptus est inter rectam ordinatam centrumque, $HZ\Theta$ autem in BN ordinate ducta sive $Z\Theta$; et propter ea, quae antea demonstrata sunt [prop. XLI], BZE ab $H\Theta Z$ differt triangulo in $A\Theta$ descripto simili triangulo $\Gamma \Delta \Lambda$. ergo etiam triangulo $\Gamma \Lambda \Theta$ differt.

XLVI.

Si recta parabolam contingens cum diametro concurrit, recta per punctum contactus diametro parallela ducta ad partes sectionis uersus rectas in sectione contingenti parallelas ductas in binas partes aequales secabit.

sit parabola, cuius diametrus sit $AB\Delta$, et sectionem contingat $A\Gamma$, per Γ autem rectae $A\Delta$ parallela ducatur $\Theta\Gamma M$, et in sectione sumatur punctum aliquod Λ , ducaturque rectae $A\Gamma$ parallela ΛNZE . dico, esse $\Lambda N = NZ$.

ducantur ordinate $B\Theta$, HZK, $\Delta M\Delta$. quoniam igitur propter ea, quae in propositione XLII demon-

ł

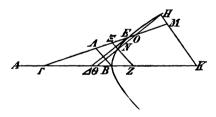
¹⁾ Hoc est: latera eandem inter se rationem habent (Encl. VI, 4); itaque in proportione $\Gamma K : K\Theta$ cet. substitui possunt rationes laterum triangulorum BZE, $HZ\Theta$, ita ut condicioni propositionis 41 satis fiat.

ΗΜ παραλληλόγοαμμον λοιπῷ τῷ ΛΖΗΔ τετραπλεύοφ έστιν ίσον. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ΜΔΗΖΝ πεντάπλευρον· λοιπὸν ἄρα τὸ ΚΖΝ τρίγωνον τῷ ΔΜΝ ίσον ἐστί. καί ἐστι παράλληλος ἡ ΚΖ τῷ ΔΜ· ἰση 5 ἄρα ἡ ΖΝ τῷ ΔΝ.

μζ'.

'Εὰν ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ κύκλου πεφιφεφείας εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτη τῆ διαμέτοω, καὶ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντφου εὐθεῖα ἀχθῆ ἐπὶ ταὐτὰ τῆ 10 τομῆ, δίχα τεμεῖ τὰς ἀγομένας ἐν τῆ τομῆ παφὰ τὴν ἐφαπτομένην.

έστω ύπερβολη η έλλειψις η χύχλου περιφέρεια, ης διάμετρος μεν ή AB, χέντρον δε το Γ, χαι έφαπτομένη

τῆς τομῆς ἤχθω ἡ ΔΕ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΕ καὶ ἐκ-15 βεβλήσθω, καὶ εἰλήφθω τυχὸν ἐπὶ τῆς τομῆς σημεῖον τὸ Ν, καὶ διὰ τοῦ Ν παφάλληλος ἤχθω ἡ ΘΝΟΗ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΝΟ τῆ ΟΗ.

κατήχθωσαν γὰο τεταγμένως αί ΞΝΖ, ΒΛ, ΗΜΚ. διὰ τὰ δεδειγμένα ἄοα ἐν τῷ μγ΄ θεωοήματι ἴσον ἐστὶ 20 τὸ μὲν ΘΝΖ τοίγωνον τῷ ΛΒΖΞ τετραπλεύοφ, τὸ

^{2.} MΔHZH cv et, ut uidetur, V; corr. p. 4. ΔM] ΔNV; corr. p. 6. μζ'] p, om. V, m. 2 v. 9. ταὐτά] ταῦτα V;

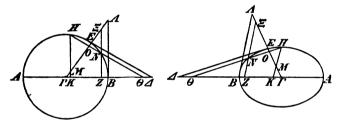
strata sunt, $E \Lambda \Delta - BM$ et EZH - BK, erit $HM - \Lambda ZH \Delta$.

auferatur, quod commune est, pentagonum $M \Delta HZN$; itaque $KZN = \Delta MN$. est autem KZ rectae ΔM parallela. ergo $ZN = \Delta N$ [Eucl. VI, 22 coroll.].

XLVII.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum diametro concurrit, et per punctum contactus centrumque recta ad partes sectionis uersus ducitur, rectas in sectione contingenti parallelas ductas in binas partes aequales secabit.

sit hyperbola uel ellipsis uel ambitus circuli, cuius diametrus sit AB, centrum autem Γ , et sectionem

contingens ducatur ΔE , ducaturque ΓE et producatur, et in sectione sumatur punctum aliquod N, et per N parallela ducatur ΘNOH . dico, esse NO = OH.

ordinate enim ducantur ΞNZ , $B\Lambda$, HMK. itaque propter ea, quae in propositione XLIII demonstrata sunt, erit $\Theta NZ = \Lambda BZ\Xi$, $H\Theta K = \Lambda BKM$. quare etiam $NHKZ = MKZ\Xi$. auferatur, quod commune

corr. p. 16. $\Theta NOHA \nabla$; corr. p. 20. ΘNZ] $BNZ \nabla$; **corr. p.** $AB\Xi Z \nabla$; corr. p.

δὲ ΗΘΚ τρίγωνον τῷ ΛΒΚΜ καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ NHKZ τετράπλευρον λοιπῷ τῷ ΜΚΖΞ ἐστιν ἴσον.
κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ΟΝΖΚΜ πεντάπλευρον λοιπὸν
ἄρα τὸ ΟΜΗ τρίγωνον λοιπῷ τῷ ΝΞΟ ἐστιν ἴσον.
5 καί ἐστι παράλληλος ἡ ΜΗ τῆ ΝΞ ἴση ἄρα ἡ ΝΟ τῆ ΟΗ.

μη'.

'Eàv μιᾶς τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτη τῆ διαμέτοῷ, καὶ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ 10 κέντοου εὐθεῖα ἐκβληθεῖσα τέμη τὴν ἑτέραν τομήν, ῆτις ἂν ἀχθῆ ἐν τῆ ἑτέρα τομῆ παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς ἐκβληθείσης.

έστωσαν άντικείμεναι, ὧν διάμετρος μὲν ἡ ΑΒ, κέντρον δὲ τὸ Γ, καὶ τῆς Α τομῆς ἐφαπτέσθω ἡ ΚΛ,

15 και έπεζεύχθω ή ΔΓ και έκβεβλήσθω, και είλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς Β τομῆς τὸ Ν, και διὰ τοῦ Ν τῆ ΔΚ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΝΗ. λέγω, ὅτι ἡ ΝΟ τῆ ΟΗ ἐστιν ἴση.

ήχθω γαρ διὰ τοῦ Ε ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΕΔ.
20 ἡ ΕΔ ἄρα τῆ ΔΚ παράλληλός ἐστιν. ῶστε καὶ τῆ NH. ἐπεὶ οὖν ὑπερβολή ἐστιν ἡ BNH, ἦς κέντρον τὸ Γ, καὶ ἐφαπτομένη ἡ ΔΕ, καὶ ἐπέζευκται ἡ ΓΕ, καὶ εἰληπται ἐπὶ τῆς τομῆς σημεῖον τὸ Ν, καὶ δι' αὐτοῦ παράλληλος τῆ ΔΕ ἦκται ἡ NH, διὰ τὸ προ25 δεδειγμένον ἐπὶ τῆς ὑπερβολῆς ἴση ἐστὶν ἡ NO τῆ OH.

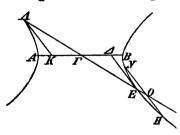
2. $MK\Xi Z V$; corr. Comm. 4. $N\Xi O$] $\Theta N\Xi O V$; corr. p. 6. OH] $\Sigma H V$; corr. p. 7. $\mu\eta'$] p, om. V, m. 2 v. est, pentagonum ONZKM. erit igitur $OMH = N\Xi O$. et MH rectae $N\Xi$ parallela est; ergo est NO = OH[Eucl. VI, 22 coroll.].

XLVIII.

Si recta alterutram oppositarum contingens cum diametro concurrit, et per punctum contactus centrumque producta recta alteram sectionem secat, quaecunque recta in altera sectione ducitur contingenti parallela, a recta illa producta in duas partes aequales secabitur.

sint oppositae, quarum diametrus sit AB, centrum autem Γ , et sectionem A contingat KA, ducaturque $A\Gamma$ et producatur, in B autem sectione punctum aliquod sumatur N, et per N rectae AK parallela ducatur NH. dico, esse NO = OH.

ducatur enim per E sectionem contingens $E \Delta$; $E \Delta$ igitur rectae ΔK parallela est [u. Eutocius ad

prop. XLIV]. quare etiam rectae NH [Eucl. I, 30]. quoniam igitur BNH hyperbola est, cuius centrum est Γ , et contingit ΔE , et ducta est ΓE , in sectione autem sumptum est

10

punctum N, et per id rectae ΔE parallela ducta est NH, propter id, quod de hyperbola antea demonstratum est [prop. XLVII], erit NO = OH.

Apollonius, ed. Heiberg.

μθ'.

Ἐὰν παραβολῆς εἰθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτη τῆ διαμέτοφ, καὶ διὰ μὲν τῆς ἁφῆς ἀχθῆ παράλληλος τῆ διαμέτοφ, ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἀχθῆ παρὰ τεταγμένως
⁵ κατηγμένην, καὶ ποιηθῆ, ὡς τὸ τμῆμα τῆς ἐφαπτομένης τὸ μεταξὺ τῆς ἀνηγμένης καὶ τῆς ἁφῆς πρὸς τὸ τμῆμα τῆς παραλλήλου τὸ μεταξὺ τῆς ἁφῆς κρὸς τὸ τμῆμα τῆς παραλλήλου τὸ μεταξὺ τῆς ἁφῆς καὶ τῆς ἀνηγμένης, οῦτως εὐθεῖά τις πρὸς τὴν διπλασίαν τῆς ἐφαπτομένης, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς ἀχθῆ ἐπὶ τὴν
¹⁰ διὰ τῆς ἁφῆς ήγμένην εὐθεῖαν παράλληλον τῆ διαμέτοφ, δυνήσεται τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῆς πεπορισμένης εὐθείας καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῆς πρὸς τῆ ἁφῆ.

έστω παφαβολή, ής διάμετφος ή ΜΒΓ, έφαπτομένη
15 δὲ ή ΓΔ, καὶ διὰ τοῦ Δ τῆ ΒΓ παφάλληλος ἤχθω ή ΖΔΝ, τεταγμένως δὲ ἀνήχθω ή ΖΒ, καὶ πεποιήσθω ώς ή ΕΔ πρὸς ΔΖ, εὐθεῖά τις ή Η πρὸς τὴν διπλασίαν τῆς ΓΔ, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Κ, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Κ τῆ ΓΔ παφάλληλος
20 ή ΚΔΠ. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς ΚΛ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῆς Η καὶ τῆς ΔΛ, τουτέστιν ὅτι διαμέτφου οὕσης τῆς ΔΛ ὀσθία ἐστὶν ἡ Η.

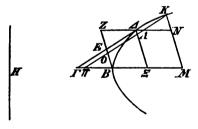
κατήχθωσαν γὰς τεταγμένως al ΔΞ, KNM. καὶ ἐπεὶ ἡ ΓΔ ἐφάπτεται τῆς τομῆς, τεταγμένως δὲ κατ-²⁵ ῆκται ἡ ΔΞ, ἴση ἐστὶν ἡ ΓΒ τῆ ΒΞ. ἡ δὲ ΒΞ τῆ ΖΔ ἴση ἐστί· καὶ ἡ ΓΒ ἄςα τῆ ΖΔ ἐστιν ἴση. ῶστε καὶ τὸ ΕΓΒ τρίγωνον τῷ ΕΖΔ τριγώνῳ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΔΕΒΜΝ σχῆμα· τὸ ἄςα ΔΓΜΝ

1. μθ΄] p, om. V, m. 2 v. 5. κατηγμένη V; corr. Halley. 9. Hic alicubi desiderari παφὰ τὴν ἐφαπτομένην, iam Memus

XLIX.

Si recta parabolam contingens cum diametro concurrit, per contactum autem recta diametro parallela ducitur, a uertice autem recta ordinate ductae parallela, et fit, ut pars contingentis inter ordinate ductam punctumque contactus posita ad partem parallelae inter punctum contactus et ordinate ductam positam, ita recta aliqua ad duplam contingentis, quaecunque recta a sectione [contingenti parallela] ad rectam per punctum contactus diametro parallelam ductam ducitur, quadrata aequalis est rectangulo comprehenso recta adsumpta rectaque ab illa ad punctum contactus abscisa.

sit parabola, cuius diametrus sit $MB\Gamma$, contingens autem $\Gamma \Delta$, et per Δ rectae $B\Gamma$ parallela ducatur $Z \Delta N$,

ordinate autem ducatur ZB, et fiat

 $E \varDelta : \varDelta Z = H : 2 \Gamma \varDelta$, sumaturque punctum aliquod K in sectione, per K autem rectae $\Gamma \varDelta$ parallela ducatur $K \varDelta II$. dico, esse

 $K\Lambda^3 = H \times \Delta \Lambda$, h. e. si $\Delta \Lambda$ diametrus sit, latus rectum esse H [prop. XI].

ordinate enim ducantur $\Delta \Xi$, KNM. et quoniam $\Gamma \Delta$ contingit sectionem, $\Delta \Xi$ autem ordinate ducta est, erit $\Gamma B = B\Xi$ [prop. XXXV]. est autem $B\Xi = Z\Delta$ [Eucl. I, 34]; itaque etiam $\Gamma B = Z\Delta$. quare etiam

senserat. 16. πεποιείσθω V; corr p. 27. Ε%] pvc, % corr. ex Δ m. 1 V. 28. προσκείσθω] p; προκείσθω V. 10*

τετράπλευρον τῷ ΖΜ παραλληλογράμμω έστιν ίσον, τουτέστι τῶ ΚΠΜ τριγώνω. κοινον ἀφηρήσθω το **ΛΠΜΝ τετράπλευρον** λοιπόν άρα τὸ ΚΛΝ τρίγωνον τῷ ΔΓ παραλληλογράμμω έστιν ίσου. και έστιν ίση 5 ή ύπο ΔΛΠ γωνία τη ύπο ΚΛΝ· διπλάσιον άρα έστι τὸ ὑπὸ ΚΛΝ τοῦ ὑπὸ ΛΔΓ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΕΔ πρός ΔΖ, ή Η πρός την διπλασίαν της ΓΔ. έστι δε και ώς ή $E \Delta$ πρός ΔZ , ή $K \Lambda$ πρός ΛN , και ώς αρα ή Η πρός την διπλασίαν της $\Gamma \Delta$, ή $K \Lambda$ πρός 10 ΛΝ. άλλ' ώς μεν ή ΚΛ ποός ΛΝ, τὸ ἀπὸ ΚΛ ποὸς τὸ ὑπὸ ΚΛΝ, ὡς δὲ ἡ Η πρὸς τὴν διπλασίαν τῆς ΔΓ. τὸ ὑπὸ Η, $\Delta \Lambda$ πρὸς τὸ δὶς ὑπὸ $\Gamma \Delta \Lambda$ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΚΛ ποὸς τὸ ὑπὸ ΚΛΝ, τὸ ὑπὸ Η, ΔΛ ποὸς τὸ δὶς ύπο ΓΔΛ. και έναλλάξ ισον δέ έστι το ύπο ΚΛΝ 15 tõ dìg vind $\Gamma \Delta \Lambda$. ľoov ága xal từ ảnd $K\Lambda$ tõ v'.

ἐΕὰν ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἢ κύκλου πεφιφεφείας
εὐθεῖα ἐπιψαύουσα συμπίπτῃ τῆ διαμέτοφ, καὶ διὰ
20 τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντφου εὐθεῖα ἐκβληθῆ, ἀπὸ δὲ
τῆς κοφυφῆς ἀναχθεῖσα εὐθεῖα παφὰ τεταγμένως κατηγμένην συμπίπτῃ τῆ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντφου
ἠγμένῃ εὐθεία, καὶ ποιηθῆ, ὡς τὸ τμῆμα τῆς ἐφαπτομένης τὸ μεταξὺ τῆς ἁφῆς καὶ τῆς ἀνηγμένης πφὸς τὸ
25 τμῆμα τῆς ἠγμένης διὰ τῆς ἀνηγμένης, εὐθεῖά τις πφὸς
τὴν διπλασίαν τῆς ἐφαπτομένης, ῆτις ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς
ἀχθῆ ἐπὶ τὴν διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντφου ἠγμένην

6. $\tau o \tilde{v}$] p, corr. ex $\tau o m. 1 \nabla$, $\tau \tilde{\eta}$ c. 14. $\varkappa a \iota - 15$. $\Gamma \Delta \Lambda$] bis ∇ ; corr. p. 17. ν'] p, om. ∇ , m. 2 ∇ . 21. $\varkappa a \tau \eta \gamma \mu \dot{\epsilon} \nu \eta \nabla$; corr. p.

 $E\Gamma B = EZ \Delta$ [Eucl. VI, 19]. communis adiiciatur figura $\Delta EBMN$; erit igitur $\Delta \Gamma MN = ZM = K\Pi M$ [prop. XLII]. auferatur, quod commune est, quadrangulum $\Lambda \Pi MN$. erit igitur $K \Delta N = \Delta \Gamma$. est autem $\dot{L} \Delta \Lambda \Pi = L K \Delta N$ [Eucl. I, 15]. itaque erit [u. Eutocius] $K\Delta \times \Delta N = 2\Delta\Delta \times \Delta \Gamma$. et quoniam est $E\Delta : \Delta Z = H : 2\Gamma\Delta$, est autem etiam [Eucl. VI, 4] $E\Delta : \Delta Z = K\Delta : \Delta N$, erit etiam $H : 2\Gamma\Delta = K\Delta : \Delta N$. uerum $K\Delta : \Delta N = K\Delta^2 : K\Delta \times \Delta N$,

 $H: 2\Gamma \varDelta = H \times \varDelta \Lambda: 2\Gamma \varDelta \times \varDelta \Lambda.$ itaque $K \varDelta^2$; $K \varDelta \times \varDelta N = H \times \varDelta \Lambda: 2\Gamma \varDelta \times \varDelta \Lambda.$ et permutando [Eucl. V, 16]; est autem

 $K\Lambda \times \Lambda N = 2\Gamma \Delta \times \Delta \Lambda.$

ergo etiam $K\Lambda^2 = H \times \Delta \Lambda$.

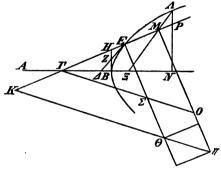
L.

Si recta hyperbolam uel ellipsim uel ambitum circuli contingens cum diametro concurrit, et per punctum contactus centrumque recta producitur, a uertice autem recta ordinate ductae parallela cum recta per punctum contactus centrumque ducta concurrit, et fit, ut pars contingentis inter punctum contactus et ordinate ductam posita ad partem rectae per punctum contactus centrumque ductae inter punctum contactus et ordinate ductam positam, ita recta aliqua ad duplam contingentis, quaecunque recta a sectione ad rectam per punctum contactus centrumque ductam contingenti parallela ducitur, quadrata aequalis erit spatio rectangulo rectae adsumptae adplicato latitudinem habenti rectam ab illa ad punctum contactus abscisam, in hyperbola figura excedenti simili εύθεϊαν παφάλληλος τῆ ἐφαπτομένη, δυνήσεταί τι χωφίον όφθογώνιον παφαχείμενον παφὰ τὴν ποφισθεϊσαν πλάτος ἔχον τὴν ἀπολαμβανομένην ὑπ' αὐτῆς πφὸς τῆ ἁφῆ ἐπὶ μὲν τῆς ὑπεφβολῆς ὑπεφβάλλον είδει ὁμοίφ 5 τῷ πεφιεχομένῷ ὑπὸ τῆς διπλασίας τῆς μεταξὺ τοῦ κέντφου καὶ τῆς ἁφῆς καὶ τῆς ποφισθείσης εὐθείας, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καὶ τοῦ κύχλου ἐλλεϊπου.

ἕστω ὑπερβολη η ἕλλειψις η κύκλου περιφέρεια, ης διάμετρος ή ΑΒ, κέντρον δε το Γ, έφαπτομένη δε

10 ή ⊿E, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ή ΓΕ ἐκβεβλήσθω ἐφ' ἑκάτεφα, καὶ κείσθω τῆ ΕΓ ἴση

15 ή ΓΚ, καὶ διὰ τοῦ Β τεταγμένως ἀνήχθω ή ΒΖΗ, διὰ δὲ τοῦ Ε τῆ ΕΓ πρὸς ὀρθὰς
20 ἤγθω ή ΕΘ, καὶ

γινέσθω, ώς ή ΖΕ πρός ΕΗ, ούτως ή ΕΘ πρός την διπλασίαν τῆς ΕΔ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΘΚ ἐκβεβλήσθω, καὶ εἰλήφθω τι ἐπὶ τῆς τομῆς σημεῖον τὸ Δ, καὶ δι' αὐτοῦ τῆ ΕΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΔΜΞ, τῆ δὲ ΒΗ 25 ἡ ΔΡΝ, τῆ δὲ ΕΘ ἡ ΜΠ. λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ ΔΜ

ίσον έστι τῷ ὑπὸ ΕΜΠ.

ηχθω γὰς διὰ τοῦ Γ τῆ ΚΠ παςάλληλος ἡ ΓΣΟ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΕΓ τῆ ΓΚ, ὡς δὲ ἡ ΕΓ πρòς ΚΓ, ἡ ΕΣ πρòς ΣΘ, ἴση ἄρα καὶ ἡ ΕΣ τῆ ΣΘ.

^{21.} ZE] p; EE Vv; corr. postea V. EH] p; H Vv; corr. postea V.

idem autem ad triangulum MZN perpendicularis est, communis eorum sectio $\Xi \Lambda$ perpendicularis est ad triangulum MZN [Eucl. XI, 19], h. e. ad KZA; quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in triangulo positas perpendicularis est [Eucl. XI def. 3]. itaque etiam ad utramque MN, AB perpendicularis est. rursus quoniam conus, cuius basis est MNZ circulus. uertex autem Z punctum, plano sectus est ad triangulum MZN perpendiculari, quod sectionem efficit circulum MNZ. uerum etiam alio plano sectus est, subiacenti scilicet, basim coni secundum rectam $\Xi \Lambda$ secanti perpendicularem ad MN, quae communis est sectio circuli MNE triangulique MZN, et AB communis sectio plani subiacentis triangulique MZN lateri coni ZKM parallela est, sectio coni in plano subiacenti orta parabola est, diametrus autem eius AB [prop. XI], et rectae a sectione ad AB ordinate ductae in angulo recto ducentur; nam parallelae sunt rectae $\Xi \Lambda$ ad *AB* perpendiculari. et quoniam est $\Gamma \varDelta: \Theta = \Theta: EA$, et EA = AZ = ZK, $\Theta = EZ = AK$, erit $\Gamma \Lambda : AK = AK : AZ$

quare etiam $\Gamma \varDelta : AZ = AK^2 : AZ^2$ [Eucl. V def. 9] = $AK^2 : AZ \times ZK$. ergo $\Gamma \varDelta$ latus rectum sectionis est; hoc enim in propositione XI demonstratum est.

LIII.

Iisdem suppositis ne sit rectus datus angulus, eique aequalis ponatur $\angle \oslash AE$, sit autem $A \oslash = \frac{1}{2} \Gamma \varDelta$, $\delta \grave{e}$ nal tò òxonsilueror ɛ̈ninedor noòs tò MZN τρίγωνον (praeeunte Memo). quae mutatio cum parum probabilis sit, praetulerim uerba ɛ̈nɛl ov̈r lin. 27 — τρίγωνον lin. 29 delere; sed fortasse interpolatio peius etiam grassata est. etiam uerba τουτɛ̈ort rò KZA p. 162 lin. 1—2 inutilia sunt.

٩

καί έπει έστιν, ώς ή ΖΕ πρός ΕΗ, ή ΘΕ πρός την διπλασίαν της ΕΔ, καί έστι της ΕΘ ήμίσεια ή ΕΣ, ἔστιν ἄρα, ώς ή ZE πρòς EH, ή ΣΕ πρòς EΔ. ώς δε ή ΖΕ πρός ΕΗ, ή ΛΜ πρός ΜΡ ώς ἄρα ή ΛΜ 5 πρός MP, ή ΣΕ πρός ΕΔ. και έπει τὸ PNΓ τρίγωνον τοῦ ΗΒΓ τριγώνου, τουτέστι τοῦ ΓΔΕ. ἐπί μέν της ύπερβολής μείζον έδείχθη, έπι δε της έλλείψεως καί τοῦ κύκλου έλασσον τῷ ΛΝΞ, κοινῶν ἀφαιρεθέντων έπι μεν της ύπερβολης του τε ΕΓΔ τριγώνου 10 καί τοῦ ΝΡΜΞ τετραπλεύρου, ἐπὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως καί τοῦ κύκλου τοῦ ΜΞΓ τριγώνου, τὸ ΛΜΡ τρίγωνον τῶ ΜΕΔΞ τετραπλεύρω έστιν ἴσον. καί έστι παράλληλος ή ΜΞ τη ΔΕ, ή δε ύπο ΔΜΡ τη ύπο ΕΜΞ έστιν ίση· ίσον άρα έστὶ τὸ ὑπὸ ΛΜΡ τῶ 15 ύπὸ τῆς EM καὶ συναμφοτέρου τῆς EΔ, MΞ. καὶ έπει έστιν, ώς ή ΜΓ πρός ΓΕ, η τε ΜΞ πρός ΕΔ και ή ΜΟ πρός ΕΣ, ώς ἄρα ή ΜΟ πρός ΕΣ, ή ΜΞ πρός ΔΕ. καί συνθέντι, ώς συναμφότερος ή ΜΟ, ΣΕ πρός $E\Sigma$, ούτως συναμφότερος ή MΞ, $E \varDelta$ πρός $E \varDelta$. 20 έναλλάξ, ώς συναμφότερος ή ΜΟ, ΣΕ πρός συναμφότερον την ΞΜ, ΕΔ, η ΣΕ πρός ΕΔ. αλλ' ώς μέν συναμφότερος ή ΜΟ, ΕΣ πρός συναμφότερον την ΜΞ. ΔΕ. τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΜΟ, ΕΣ καὶ τῆς ΕΜ πρός τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΜΞ, ΕΔ καὶ 25 tỹ EM, which denote the product of ΣE to be EA, if ZE to be EH. τουτέστιν ή ΛΜ πρός ΜΡ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΛΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΜΡ. ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΜΟ, ΕΣ καί τῆς ΜΕ πρός τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΜΞ, ΕΔ καὶ τῆς ΕΜ, τὸ ἀπὸ ΔΜ πρὸς τὸ ὑπὸ

2. έστι] έστιν V; corr. pc. 12. τφ] τό V; corr. p.

h. e. $PN\Gamma = \Gamma \varDelta E + \varDelta N\Xi$ [u. Eutocius ad prop. XLIII], in ellipsi autem circuloque $PN\Gamma = HB\Gamma \div \varDelta N\Xi$, h. e. [u. ibidem] $PN\Gamma + \varDelta N\Xi = \Gamma \varDelta E$, ablatis, quae communia sunt, in hyperbola $E\Gamma \varDelta$ et $NPM\Xi$, in ellipsi autem circuloque $M\Xi\Gamma$, erit $\varDelta MP = ME\varDelta\Xi$. est autem $M\Xi$ rectae $\varDelta E$ parallela, et

 $\angle AMP = EM\Xi$ [Eucl. I, 15];

itaque erit [u. Eutocius ad prop. XLIX]

 $\Delta M \times MP = EM \times (E\varDelta + M\Xi).$

et quoniam est

 $M\Gamma: \Gamma E = M\Xi: E \Delta, M\Gamma: \Gamma E = MO: E\Sigma$ [Eucl. VI, 4], erit

 $MO: E\Sigma = M\Xi: \varDelta E.$

et componendo [Eucl. V, 18]

 $MO + \Sigma E: E\Sigma = M\Xi + E\varDelta: E\varDelta;$ permutando [Eucl. V, 16]

 $MO + \Sigma E : \Xi M + E \varDelta = \Sigma E : E \varDelta.$ est autem

$$MO + E\Sigma : M\Xi + \Delta E = (MO + E\Sigma) \\ \times EM : (M\Xi + E\Delta) \times EM,$$

et

 $\Sigma E: E \Delta = Z E: E H = \Delta M : MP \text{ [Eucl. VI, 4]}$ $= \Delta M^2: \Delta M \times MP;$

itaque erit

$$(MO + E\Sigma) \times ME : (M\Xi + E\Delta) \times EM$$

= $\Delta M^2 : \Delta M \times MP.$

et permutando

$$(MO + E\Sigma) \times ME : M\Lambda^{2}$$

= $(M\Xi + E\Delta) \times ME : \Delta M \times MP$ [Eucl. V, 16].

ΛΜΡ. καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς
ΜΟ, ΕΣ καὶ τῆς ΜΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΛ, οῦτως τὸ ὑπὸ συναμφοτέρου τῆς ΜΞ, ΕΔ καὶ τῆς ΜΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΜΡ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ ΔΜΡ τῷ ὑπὸ τῆς ΜΕ
5 καὶ συναμφοτέρου τῆς ΜΞ, ΕΔ· ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ ΔΜ τῷ ὑπὸ ΕΜ καὶ συναμφοτέρου τῆς ΜΟ, ΕΣ. καί ἐστιν ἡ μὲν ΣΕ τῆ ΣΘ ἴση, ἡ δὲ ΣΘ τῆ ΟΠ· ἴσον ἄρα τὸ ἀπὸ ΔΜ τῷ ὑπὸ ΕΜΠ.

va'.

Ἐὰν ὑποτερασοῦν τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖα ἐπι-10 ψαύουσα συμπίπτη τη διαμέτοω, και διὰ μεν της άφης καί τοῦ κέντρου ἐκβληθῆ τις εὐθεῖα ἕως τῆς ἑτέρας τομής, από δε τής πορυφής εύθεία αναχθή παρά τεταγμένως κατηγμένην και συμπίπτη τη δια της άφης 15 หลl τοῦ κέντρου ήγμένη εὐθεία, καὶ γενηθη, ώς τὸ τμήμα τής έφαπτομένης τὸ μεταξὸ τής ἀνηγμένης καὶ της άφης ποός το τμημα της ήγμένης δια της άφης καί του κέντρου το μεταξύ της άφης και της άνηγμένης, εύθεϊά τις πρός την διπλασίαν της έφαπτο-20 μένης, ητις αν έν τη έτέρα των τομων άχθη έπι την διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντρου ήγμένην εὐθεῖαν παράλληλος τη έφαπτομένη, δυνήσεται το παρακείμενον όρθογώνιον παρά την προσπορισθείσαν πλάτος έχον την απολαμβανομένην ύπ' αυτής προς τη άφη ύπερ-25 βάλλον είδει όμοίφ τῷ περιεχομένφ ὑπὸ τῆς μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῆς προσπορισθείσης εὐθείας. έστωσαν άντικείμεναι, ών διάμετρος ή ΑΒ, κέντρον

^{2.} ἀπό] ὑπό V; corr. p (ἀπὸ τῆς). 9. να'] p, om. V, m. 2 v. 14. κατηγμένη V; corr. p. 23. προσπορισθείσαν] scripsi; προπορισθείσαν V.

est autem

$$\Delta M \times MP = ME \times (M\Xi + E\varDelta);$$

quare etiam

 $\Delta M^{2} = EM \times (MO + E\Sigma).$ et $\Sigma E = \Sigma \Theta$, $\Sigma \Theta = O\Pi$ [Eucl. I, 34]. ergo $\Delta M^{2} = EM \times M\Pi.$

LI.

Si recta alterutram oppositarum contingens cum diametro concurrit, et per punctum contactus centrumque recta usque ad alteram sectionem producitur, a uertice autem recta ordinate ductae parallela ducitur et cum recta per punctum contactus centrumque ducta concurrit, et fit, ut pars contingentis inter ordinate ductam punctumque contactus posita ad partem rectae per punctum contactus centrumque ductae inter punctum contactus et ordinate ductam positam, ita recta aligua ad duplam contingentis, quaecunque recta in alterutra sectione ad rectam per punctum contactus centrumque ductam contingenti parallela ducitur, quadrata aequalis erit rectangulo rectae adsumptae adplicato latitudinem habenti rectam ab illa ad punctum contactus abscisam excedenti figura simili spatio comprehenso recta inter oppositas posita rectaque adsumpta.

sint oppositae, quarum diametrus sit AB, centrum autem E, et sectionem B contingens ducatur $\Gamma \Delta$, ducaturque ΓE et producatur, ordinate autem ducatur $B\Delta H$, et fiat $\Delta \Gamma: \Gamma H = K: 2\Gamma \Delta$ iam rectas in sectione $B\Gamma$ rectae $\Gamma \Delta$ parallelas ad $E\Gamma$ productam ductas quadratas aequales esse spatiis rectae K adδε το Ε, και ήχθω της Β τομης έφαπτομένη ή ΓΔ, και έπεζεύχθω ή ΓΕ και έκβεβλήσθω, και ήχθω τεταγμένως ή ΒΔΗ, και πεποιήσθω, ως ή ΔΓ προς ΓΗ, εύθεϊά τις ή Κ προς την διπλασίαν της ΓΔ.

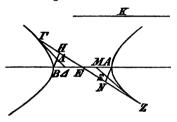
δ ὅτι μὲν οὖν αί ἐν τῆ ΒΓ τομῆ παφάλληλοι τῆ ΓΔ ἐπὶ τὴν ἐπ' εὐθείας τῆ ΕΓ δύνανται τὰ παφὰ τὴν Κ παφακείμενα χωφία πλάτη ἔχοντα τὴν ἀπολαμβανομένην ὑπ' αὐτῶν πφὸς τῆ ἁφῆ ὑπεφβάλλοντα εἴδει ὑμοίω τῷ ὑπὸ ΓΖ, Κ, φανεφόν· διπλασία γάφ ἐστιν ἡ ΖΓ τῆς ΓΕ.
λέγω δή, ὅτι καὶ ἐν τῆ ΖΑ τομῆ τὸ αὐτὸ συμβήσεται.

ήχθω γάο διά τοῦ Ζ έφαπτομένη τῆς ΑΖ τομῆς ή MZ, καl τεταγμένως ανήγθω ή ΑΞΝ. καl έπεl άντικείμεναί είσιν αί ΒΓ, ΑΖ, έφαπτόμεναι δε αύτῶν 15 al $\Gamma \Delta$, MZ, ion apa xal παράλληλός έστιν ή $\Gamma \Delta$ τῆ ΜΖ. ἴση δὲ καὶ ἡ ΓΕ τῆ ΕΖ. καὶ ἡ ΕΔ ἄρα τη ΕΜ έστιν ίση. και έπει έστιν, ώς ή ΔΓ πρός ΓΗ, ή Κ πρός την διπλασίαν της ΓΔ, τουτέστι της ΜΖ, καί ώς ἄρα ή ΞΖ πρός ΖΝ, ή Κ πρός την διπλασίαν 20 τῆς ΜΖ. ἐπεὶ οὖν ὑπερβολή ἐστιν ἡ ΑΖ, ἧς διάμετρος ή AB, έφαπτομένη δε ή MZ, και τεταγμένως ήκται ή ΑΝ, καί έστιν, ώς ή ΞΖ πρός ΖΝ, ή Κ πρός την διπλασίαν της ΖΜ, δσαι αν από της τομης παράλληλοι τη ΖΜ άνθωσιν έπι την έπ' εύθείας τη ΕΖ, δυνήσονται 25 τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῆς Κ εὐθείας καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπ' αὐτῶν πρὸς τῷ Ζ σημείω ύπερβάλλον είδει όμοίω τω ύπο ΓΖ, Κ.

3. $\pi \epsilon \pi \sigma \iota \epsilon i \sigma \sigma \omega$ V; corr. p. 13. $A \Xi N$] $A N \Xi$ V; corr. p. 18. $\dot{\eta}$ K] HK V; corr. p. 22. $\dot{\eta}$ K] cp, HK V, sed corr. m. 1. 27. $\dot{\upsilon} \pi \epsilon \rho \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \sigma \tau \alpha$ V; corr. Memus, sed nescio, an ferri possit. ΓZ , K] ΓKZ V; corr. p. plicatis latitudines habentibus rectas ab ipsis ad punctum contactus abscisas excedentibus figura simili spatio $\Gamma Z > K$, manifestum est [prop. L]; nam

 $Z\Gamma = 2\Gamma E$ [prop. XXX].

dico igitur, idem etiam in sectione ZA adcidere. per Z enim sectionem AZ contingens ducatur MZ, ordinateque ducatur $A\Xi N$. et quoniam oppositae sunt

 $\begin{array}{c|c} \underline{K} & & B \ \Gamma, \ A \ Z, \ \text{contingunt autem eas} \ \Gamma \ \Delta, \ M \ Z, \ \text{aequales} \ \text{etam eas} \ \Gamma \ \Delta, \ M \ Z \ [u. \ \text{Eutocius} \ \text{ad} \ \text{prop. XLIV}]. \ \text{uerum} \ \text{etiam} \ \Gamma \ E \ E \ Z; \ \text{quare} \ \text{etiam} \ E \ \Delta = E M \ [\text{Eucl.}]$

I, 4]¹). et quoniam est $\Lambda\Gamma: \Gamma H = K: 2\Gamma \Delta = K: 2MZ$, erit etiam [Eucl. VI, 4] $\Xi Z: ZN = K: 2MZ$. quoniam igitur AZ hyperbola est, cuius diametrus est AB, contingens autem MZ, et ordinate ducta est AN, est autem

 $\Xi Z: ZN = K: 2ZM,$

quaecunque rectae a sectione ad EZ productam rectae ZM parallelae ducuntur, quadratae aequales erunt rectangulo comprehenso recta K rectisque ab ipsis ad Z punctum abscisis excedenti figura simili spatio $\Gamma Z > K$ [prop. L].

1) Uerba čon $\delta \dot{\epsilon}$ lin. 16 — $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \nu$ čon lin. 17 prorsus inutilia sunt.

KQNIKQN a'.

Δεδειγμένων δε τούτων συμφανές, ὅτι ἐν μεν τῆ παραβολῆ ἐκάστη τῶν παρὰ τὴν ἐκ τῆς γενέσεως διάμετρον ἀπαγομένων εὐθειῶν διάμετρός ἐστιν, ἐν δε τῆ ὑπερβολῆ και τῆ ἐλλείψει και ταῖς ἀντικειμέναις 5 ἑκάστη τῶν διὰ τοῦ κέντρου ἀγομένων εὐθειῶν, και διότι ἐν μεν τῆ παραβολῆ αί καταγόμεναι ἐφ ἐκάστην τῶν διαμέτρων παρὰ τὰς ἐφαπτομένας τὰ παρὰ τὴν αὐτὴν παρακείμενα ὀρθογώνια δυνήσονται, ἐν δε τῆ ὑπερβολῆ και ταῖς ἀντικειμέναις τὰ παρὰ τὴν αὐτὴν 10 παρακείμενα χωρία και ὑπερβάλλοντα τῷ αὐτῷ εἰδει, ἐν δε τῆ ἐλλείψει τὰ παρὰ τὴν αὐτὴν παρακείμενα και ἐλλείποντα τῷ αὐτῷ είδει, και διότι πάντα, ὅσα προδέδεικται περι τὰς τομὰς συμβαίνοντα συμπαραβαλλομένων τῶν ἀρχικῶν διαμέτρων, και τῶν ἅλλων 15 διαμέτρων παραλαμβανομένων τὰ αὐτὰ συμβήσεται.

νβ'.

Εύθείας δοθείσης έν έπιπέδφ καθ' εν σημετον πεπεφασμένης εύφετν έν τῷ ἐπιπέδφ κώνου τομὴν τὴν καλουμένην παφαβολήν, ἦς διάμετφος ἡ δοθετσα εὐθετα, 20 κοφυφὴ δε τὸ πέφας τῆς εὐθείας, ῆτις δε ἂν ἀπὸ τῆς τομῆς καταχθῆ ἐπὶ τὴν διάμετφον ἐν δοθείση γωνία, δυνήσεται τὸ πεφιεχύμενον ὀφθογώνιον ὑπό τε τῆς ἀπο-

- λαμβανομένης ὑπ'αὐτῆς πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς και ἑτέρας τινὸς δοθείσης εὐθείας.
- 25 ἔστω θέσει δεδομένη εὐθεῖα ἡ AB πεπερασμένη κατὰ τὸ A, ἑτέρα δὲ ἡ ΓΔ τῷ μεγέθει, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία ἔστω πρότερον ὀρθή δεῖ δὴ εὑρεῖν ἐν τῷ ὑπο-

158

^{1.} πόρισμα add. p. 3. ἀγομένων p. 13. συμπαραβαλλομένων] συμπαραλαμβανομένων Halley. 16. νβ'] p, om. V, m. 2 v. 23. αὐτῆς] cp, αὐτῆ supra scripto σ m. 1 V.

His autem demonstratis simul adparet, in parabola omnes rectas diametro originali parallelas diametros esse [prop. XLVI], in hyperbola autem et ellipsi et oppositis omnes rectas per centrum ductas [prop. XLVII—XLVIII], et in parabola rectas ad singulas diametros contingentibus parallelas ductas quadratas aequales esse rectangulis adplicatis eidem rectae [prop. XLIX], in hyperbola autem oppositisque spatiis eidem rectae adplicatis et eadem figura excedentibus [prop. L—LI], in ellipsi autem spatiis eidem rectae adplicatis et eadem figura deficientibus [prop. L], et omnia, quae antea demonstrauimus in sectionibus adcidere adhibitis diametris principalibus, etiam ceteris diametris adsumptis eadem adcidere.

LII.

Data in plano recta in uno puncto terminata in plano inuenire coni sectionem, parabola quae uocatur, ita ut eius diametrus sit data recta, uertex autem terminus rectae, et quaecunque recta a sectione in dato angulo ad diametrum ducitur, quadrata aequalis sit rectangulo comprehenso recta ab ea ad uerticem sectionis abscisa aliaque recta data.

positione data sit recta AB in A terminata, magnitudine autem alia $\Gamma \Delta$, angulus autem datus prius sit rectus. oportet igitur in plano subiacenti parabolam inuenire, ita ut eius diametrus sit AB, uertex autem A, latus autem rectum $\Gamma \Delta$, et rectae ordinate ductae in recto angulo ducantur, h. e. ita ut AB axis sit.

• producatur *AB* ad *E*, et sumatur $\Gamma H = \frac{1}{4}\Gamma \Delta$, et sit $EA > \Gamma H$, sumatur autem Θ media rectarum κειμένω έπιπέδω παραβολήν, ἦς διάμετρος μὲν ἡ AB, κορυφὴ δὲ τὸ A, ὀρθία δὲ ἡ ΓΔ, αί δὲ καταγόμεναι τεταγμένως ἐν ὀρθή γωνία καταχθήσονται, τουτέστιν ΐνα ἄξων ἦ ἡ AB.

- 5 ἐκβεβλήσθω ή ΑΒ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ εἰλήφθω τῆς ΓΔ τέταρτον μέρος ή ΓΗ, τῆς δὲ ΓΗ μείζων ἔστω ή ΕΑ, καὶ τῶν ΓΔ, ΕΔ μέση ἀνάλογον εἰλήφθω ή Θ. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΓΔ πρὸς ΕΑ, τὸ ἀπὸ Θ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ. ἡ δὲ ΓΔ τῆς ΕΑ ἐλάττων ἐστὶν ἢ τετραπλασία· καὶ
- 10 τὸ ἀπὸ Θ ἄρα τοῦ ἀπὸ ΕΛ ἔλαττόν ἐστιν ἢ τετραπλάσιον. ἡ Θ ἄρα τῆς ΕΛ ἐλάττων ἐστιν ἢ διπλῆ ῶστε δύο αί ΕΛ τῆς Θ μείζουές εἰσι. δυνατὸν ἄρα ἐστιν ἐκ τῆς Θ καὶ δύο τῶν ΕΛ τρίγωνον συστήσασθαι. συνεστάτω τοίνυν ἐπὶ τῆς ΕΛ τρίγωνον τὸ ΕΛΖ
- 15 όρθον πρός το ύποκείμενον έπίπεδον ώστε ίσην είναι την μέν ΕΑ τῆ ΑΖ, την δὲ Θ τῆ ΖΕ, καὶ ἤχθω τῆ μέν ΖΕ παράλληλος ἡ ΑΚ, τῆ δὲ ΕΑ ἡ ΖΚ, καὶ νοείσθω κῶνος, οὖ κορυφη τὸ Ζ σημείον, βάσις δὲ ὁ περὶ διάμετρον την ΚΑ κύκλος ὀρθὸς ῶν πρὸς τὸ διὰ
- 20 τῶν ΑΖΚ ἐπίπεδου. ἔσται δὴ ὀοθὸς ὁ κῶνος ἰση γὰο ἡ ΑΖ τῆ ΖΚ. τετμήσθω δὲ ὁ κῶνος ἐπιπέδῷ παραλλήλῷ τῷ ΚΑ κύκλῷ, καὶ ποιείτω τομὴν τὸν ΜΝΞ κύκλου, ὀρθὸν δηλονότι πρὸς τὸ διὰ τῶν ΜΖΝ ἐπίπεδον, καὶ ἔστω τοῦ ΜΝΞ κύκλου καὶ τοῦ ΜΖΝ
- 25 τριγώνου κοινή τομή ή MN. διάμετρος άρα έστι τοῦ κύκλου. ἕστω δὲ τοῦ ὑποκειμένου ἐπιπέδου και τοῦ κύκλου κοινή τομή ή ΞΛ. ἐπεὶ οὖν ὁ MNΞ κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, ὀρθὸς δέ ἐστι καὶ πρὸς τὸ MZN τρίγωνον, ἡ κοινὴ ἄρα αὐτῶν

10. ἄρα] scripsi; Α V. έλαττον] έλάττων V; corr. Halley.

idem autem ad triangulum MZN perpendicularis est. communis eorum sectio $\Xi \Lambda$ perpendicularis est ad triangulum MZN [Eucl. XI, 19], h. e. ad KZA; quare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in triangulo positas perpendicularis est [Eucl. XI def. 3]. itaque etiam ad utramque MN, AB perpendicularis est. rursus quoniam conus, cuius basis est MNE circulus, nertex autem Z punctum, plano sectus est ad triangulum MZN perpendiculari, quod sectionem efficit circulum MNE. uerum etiam alio plano sectus est, subjacenti scilicet, basim coni secundum rectam $\Xi \Lambda$ secanti perpendicularem ad MN, quae communis est sectio circuli MNE triangulique MZN, et AB communis sectio plani subiacentis triangulique MZN lateri coni ZKM parallela est, sectio coni in plano subiacenti orta parabola est, diametrus autem eius AB [prop. XI], et rectae a sectione ad AB ordinate ductae in angulo recto ducentur; nam parallelae sunt rectae $\Xi \Lambda$ ad AB perpendiculari. et quoniam est $\Gamma \Delta: \Theta = \Theta: EA$, et EA = AZ = ZK, $\Theta = EZ = AK$, erit $\Gamma \varDelta : AK = AK : AZ.$

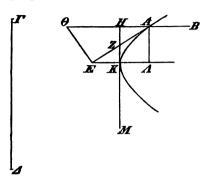
quare etiam $\Gamma \varDelta : AZ = AK^2 : AZ^2$ [Eucl. V def. 9] = $AK^2 : AZ \times ZK$. ergo $\Gamma \varDelta$ latus rectum sectionis est; hoc enim in propositione XI demonstratum est.

LIII.

Iisdem suppositis ne sit rectus datus angulus, eique aequalis ponatur $\angle \oslash AE$, sit autem $A \oslash = \frac{1}{2} \Gamma \varDelta$, dè nel rò inoxeluevor éninedov noòs rò MZN rolywor (praeeunte Memo). quae mutatio cum parum probabilis sit, praetulerim uerba énel oir lin. 27 – rolywor lin. 29 delere; sed fortasse interpolatio peius etiam grassata est. etiam uerba rovréore rò KZA p. 162 lin. 1–2 inutilia sunt.

έστω ήμίσεια ή ΑΘ, καὶ ἀπὸ τοῦ Θ ἐπὶ τὴν ΑΕ κάθετος ήγθω ή ΘΕ, καὶ διὰ τοῦ Ε τῆ ΒΘ παράλληλος ή ΕΛ, και από τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΕΛ κάθετος ήγθω ή ΑΛ, καὶ τετμήσθω ή ΕΛ δίχα κατὰ τὸ Κ. 5 και άπὸ τοῦ Κ τῆ ΕΛ πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ἡ ΚΜ και έκβεβλήσθω έπὶ τὰ Ζ, Η, καὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΑΛ ἴσον έστω τὸ ὑπὸ ΛΚΜ. καὶ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν τῶν ΛΚ, ΚΜ, τῆς μέν ΚΛ θέσει πεπερασμένης κατὰ τὸ Κ, τῆς δὲ ΚΜ μεγέθει, καὶ γωνίας ὀοθῆς γεγράφθω 10 παραβολή. ἦς διάμετρος ἡ ΚΛ, κορυφὴ δὲ τὸ Κ, όρθία δε ή ΚΜ, ώς προδέδεικται· ήξει δε δια τοῦ Α διὰ τὸ ἴσον είναι τὸ ἀπὸ ΑΛ τῷ ὑπὸ ΛΚΜ, καὶ έφάψεται τῆς τομῆς ἡ ΕΑ διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν ΕΚ τη ΚΛ. καί έστιν ή ΘΑ τη ΕΚΛ παράλληλος. ή 15 ΘΑΒ διάμετρος άρα έστι της τομής, αί δε έπ' αὐτην άπὸ τῆς τομῆς καταγόμεναι παράλληλοι τῆ ΑΕ δίχα τμηθήσονται ύπό της ΑΒ. καταχθήσονται δε έν γωνία τη ύπο ΘΑΕ. και έπει ιση έστιν ή ύπο ΑΕΘ γωνία τη ύπο ΑΗΖ, χοινή δε ή προς τω Α, δμοιον 20 άρα έστι τὸ ΑΘΕ τρίγωνον τῷ ΑΗΖ. ὡς ἄρα ἡ ΘΑ πρός ΕΑ, ή ΖΑ πρός ΑΗ ώς ἄρα ή διπλασία τῆς ΑΘ πρός τὴν διπλασίαν τῆς ΑΕ, ἡ ΖΑ πρός AH. ή δὲ ΓΔ τῆς ΘΑ διπλη[·] ὡς ἄρα ἡ ΖΑ πρός ΑΗ, ή ΓΔ πρός την διπλασίαν της ΑΕ. 25 διὰ δη τὰ δεδειγμένα έν τῷ μθ' θεωρήματι ὀρθία έστιν $\hat{\eta} \Gamma \Delta$

11. $\delta \dot{\epsilon}$] (alt.) fort. $\delta \dot{\eta}$. 13. EK] EKT V; corr. p. 15. $\ddot{\alpha} \varrho \alpha \ \delta \iota \dot{\alpha} \mu \epsilon \tau \varrho o s$ p, Halley. 18. $\Theta A E - 19. \tau \tilde{\eta} \ \dot{\nu} \pi \dot{o}$] bis V; corr. p. et a Θ ad AE perpendicularis ducatur ΘE , per Eautem rectae $B\Theta$ parallela $E\Lambda$, et ab A ad $E\Lambda$ perpendicularis ducatur $A\Lambda$, $E\Lambda$ autem in K in duas

partes aequales sece- *B* tur, et a K ad $E\Lambda$ perpendicularis ducatur *KM* producaturque ad Z, H, et sit $\Lambda K \times KM = \Lambda \Lambda^2$. datis autem duabus rectis $\Lambda K, KM$, qua-

rum KA positione data est ad K terminata, KM autem ma-

gnitudine, et angulo recto describatur parabola, cuius diametrus sit KA, uertex autem K, et latus rectum KM, ita ut supra demonstratum est [prop. LII]; per A igitur ueniet, quia $\Delta K > KM = \Delta \Lambda^2$ [prop. XI], et EAsectionem continget, quia EK = KA [prop. XXXIII]. et ΘA rectae EKA parallela est; itaque ΘAB diametrus sectionis est, et rectae a sectione ad eam ductae rectae AE parallelae ab AB in binas partes aequales secabuntur [prop. XLVI]. ducentur autem in angulo ΘAE [Eucl. I, 29]. et quoniam est $\angle AE\Theta = \angle AHZ$, communis autem angulus ad A positus, erit

 $A\Theta E \backsim AHZ.$

quare [Eucl. VI, 4] $\Theta A: EA = ZA: AH$. itaque $2A\Theta: 2AE = ZA: AH$ [Eucl. V, 15]. est autem $\Gamma \Delta = 2\Theta A$; itaque $ZA: AH = \Gamma \Delta: 2AE$. ergo propter ea, quae in propositione XLIX demonstrata sunt, $\Gamma \Delta$ latus rectum est.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν πεπερασμένων πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις τῆς ἑτέρας ἐκβαλλομένης ἐπὶ ταὐτὰ τῆ ὀρθῆ γωνία εὑρεῖν ἐπὶ τῆς προσεκβληθείσης κώνου τομὴν 5 τὴν καλουμένην ὑπερβολὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῷ ταῖς εὐθείαις, ὅπως ἡ μὲν προσεκβληθεῖσα διάμετρος εἰη τῆς τομῆς, κορυφὴ δὲ τὸ πρὸς τῆ γωνία σημεῖον, ῆτις δὲ ἂν καταχθῆ ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν διάμετρον γωνίαν ποιοῦσα ἴσην τῆ δοθείση, 'δυνήσεται παρα-10 κείμενον ὀρθογώνιον παρὰ τὴν ἑτέραν εὐθεῖαν πλάτος ἔχον τὴν ἀπολαμβανομένην ὑπὸ τῆς κατηγμένης πρὸς τῆ κορυφῆ ὑπερβάλλον είδει ὁμοίφ καὶ ὁμοίως κειμένφ τῶ ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς εὐθειῶν.

Εστωσαν αί δοθείσαι δύο εύθείαι πεπερασμέναι 15 πρός όρθας άλλήλαις αί AB, BΓ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ AB ἐπὶ τὸ Δ. δει δὴ εύρειν ἐν τῷ διὰ τῶν ABΓ ἐπιπέδῷ ὑπερβολήν, ἡς διάμετρος μὲν ἔσται ἡ ABΔ, κορυφὴ δὲ τὸ B, ὀρθία δὲ ἡ BΓ, αί δὲ καταγόμεναι ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν BΔ ἐν τῆ δοθείσῃ γωνία 20 δυνήσονται τὰ παρὰ τὴν BΓ παρακείμενα πλάτη ἕχοντα τὰς ἀπολαμβανομένας ὑπ' αὐτῶν πρὸς τῷ B ὑπερβάλλοντα είδει ὑμοίῷ καὶ ὑμοίως κειμένῷ τῷ ὑπὸ τῶν ABΓ.

Εστω ή δοθεϊσα γωνία πρότερον ὀρθή, καὶ ἀνε-25 στάτω ἀπὸ τῆς ΑΒ ἐπίπεδον ὀρθὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον, καὶ ἐν αὐτῷ περὶ τὴν ΑΒ κύκλος γεγράφθω ὁ ΑΕΒΖ, ῶστε τὸ τμῆμα τῆς διαμέτρου τοῦ κύκλου τὸ ἐν τῷ ΑΕΒ τμήματι πρὸς τὸ τμῆμα τῆς διαμέτρου

^{1.} νδ'] p. om. V. 3. ταὐτά] ταῦτα V; corr. p. 4. ἐπὶ τῆς προσεκβληθείσης] superuacua uidebantur Commandino

LIV.

Datis duabus rectis terminatis inter se perpendicularibus altera ad angulum rectum uersus producta in recta producta sectionem coni inuenire, hyperbola quae uocatur, in plano rectarum posita, ita ut recta producta diametrus sectionis sit, uertex autem punctum ad angulum positum, et quaecunque recta a sectione ad diametrum ducitur angulum efficiens dato aequalem, quadrata aequalis sit rectangulo alteri rectae adplicato latitudinem habenti rectam ab ordinate ducta ad uerticem abscisam excedenti figura simili similiterque posita figurae rectis a principio datis comprehensae.

sint datae duae rectae terminatae inter se perpendiculares AB, $B\Gamma$, producaturque AB ad Δ . oportet igitur in plano rectarum AB, $B\Gamma$ hyperbolam inuenire, cuius diametrus sit $AB\Delta$, uertex autem B, latus rectum autem $B\Gamma$, et rectae a sectione ad $B\Delta$ in dato angulo ductae quadratae aequales sint spatiis rectae $B\Gamma$ adplicatis latitudines habentibus rectas ab iis ad B abscisas excedentibus figura simili similiterque posita rectangulo $AB > B\Gamma$.

prius igitur angulus datus rectus sit, et in ABplanum ad planum subiacens perpendiculare erigatur, et in eo circum AB circulus describatur AEBZ, ita ut pars diametri circuli in segmento AEB posita ad partem diametri in AZB positam maiorem rationem non habeat quam $AB:B\Gamma$ [u. Eutocius], et AEBin puncto E in duas partes aequales secetur, ab E

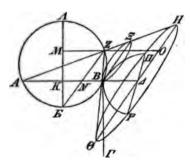
fol. 84^v. 6. $\epsilon l'\eta$] η' p. 13. $\tau \omega$] om. V; corr. p. 19. $\tau \eta \varsigma$] cvp, in V litt. σ in ras. est m. 1. 21. $\tau \omega$] $\tau \sigma'$ V; corr. p.

τὸ ἐν τῷ ΑΖΒ μὴ μείζονα λόγον ἔχειν τοῦ ὃν ἔχει ή ΑΒ πρός ΒΓ, και τετμήσθω ή ΑΕΒ δίγα κατά τὸ Ε. καὶ ἥχθω ἀπὸ τοῦ Ε ἐπὶ τὴν ΑΒ κάθετος ἡ ΕΚ και έκβεβλήσθω έπι το Λ. διάμετρος άρα έστιν 5 $\dot{\eta}$ EA. ϵl µèv oùv éctiv, $\dot{\omega}_{S}$ $\dot{\eta}$ AB $\pi \rho \dot{\rho}_{S}$ BF, $\dot{\eta}$ EK πρός ΚΛ, τῷ Λ ἂν έχρησάμεθα, εί δὲ μή, γινέσθω ώς ή ΑΒ πρός ΒΓ, ή ΕΚ πρός έλάσσονα τῆς ΚΛ την ΚΜ, καί διὰ τοῦ Μ τη ΑΒ παράλληλος ήχθω ή MZ, και έπεζεύχθωσαν αί AZ, EZ, ZB, και δια 10 τοῦ Β τῆ ΖΕ παράλληλος ἡ ΒΞ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ή ύπο ΑΖΕ γωνία τη ύπο ΕΖΒ, άλλ' ή μεν ύπο ΑΖΕ τῆ ὑπὸ ΑΞΒ ἐστιν ἴση, ἡ δὲ ὑπὸ ΕΖΒ τῆ ύπο ΞΒΖ έστιν ίση, και ή ύπο ΞΒΖ άρα τη ύπο ΖΞΒ έστιν ίση ίση άρα και ή ΖΒ τη ΖΞ. νοείσθω 15 κώνος, ού κορυφή μέν τὸ Ζ σημεΐον, βάσις δὲ ὁ περὶ την ΒΕ διάμετρον κύκλος δρθός ων πρός το ΒΖΕ τρίγωνον έσται δή δ κῶνος ὀρθός ἴση γὰρ ή ΖΒ τη ΖΞ. ἐκβεβλήσθωσαν δη αί ΒΖ, ΖΞ, ΜΖ, καὶ τετμήσθω ό κῶνος ἐπιπέδω παραλλήλω τῷ ΒΞ κύκλω. 20 έσται δη ή τομη κύκλος. έστω ο ΗΠΡ ωστε διάμετρος έσται τοῦ κύκλου ή ΗΘ. κοινή δὲ τομή τοῦ ΗΘ κύκλου και τοῦ ὑποκειμένου ἐπιπέδου ἔστω ἡ $\Pi \Delta P$ Eσται δη ή $\Pi \Delta P$ πρός έκατέραν τῶν $H\Theta$, ΔB όρθή· έκάτερος γάρ τῶν ΞΒ, ΘΗ κύκλος όρθός έστι 25 πρός τὸ ΖΗΘ τρίγωνον, ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑποκείμενον έπίπεδον όρθον πρός το ΖΗΘ· και ή κοινή άρα αὐτῶν τομή ή ΠΔΡ ὀρθή ἐστι πρὸς τὸ ΖΗΘ καὶ πρός πάσας άρα τὰς ἁπτομένας αὐτῆς εὐθείας καὶ ούσας έν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῷ ὀρθὰς ποιεῖ γωνίας. xαl

1. μείζονα λόγον] p, μείζον ἀνάλογον V; corr. v (in ι circumflexus in acutum mut. m. 1). 17. ZB] c, B e corr. autem ad AB perpendicularis ducatur EK producaturque ad A; EA igitur diametrus est [Eucl. III, 1]. iam si sit $AB: B\Gamma = EK: KA$, puncto A utamur; sin minus, fiat $AB: B\Gamma = EK: KM$ minorem quam KA, et per M rectae AB parallela ducatur MZ, ducanturque AZ, EZ, ZB, et per B rectae ZEparallela ducatur $B\Xi$. quoniam igitur est

 $\angle AZE = \angle EZB$ [Eucl. III, 27],

est autem $\angle AZE = \angle A\XiB$, $\angle EZB = \angle \XiBZ$ [Eucl. I, 29], erit etiam $\angle \Xi BZ = \angle Z\XiB$; quare etiam $ZB = Z\Xi$ [Eucl. I, 6]. fingatur conus, cuius uertex sit Z punctum, basis autem circulus circum $B\Xi$ diametrum descriptus ad triangulum $BZ\Xi$ perpendi-

cularis. is conus igitur rectus erit [def. 3]; nam $ZB = Z\Xi$. producantur igitur $BZ, Z\Xi, MZ$, conusque plano circulo $B\Xi$ parallelo secetur; sectio igitur circulus erit [prop. IV]. sit $H\Pi P$. $H\Theta$ igitur diametrus circuli erit [prop. IV]

coroll.]. communis autem sectio circuli $H\Theta$ planique subiacentis sit $\Pi \Delta P$; erit igitur $\Pi \Delta P$ ad utramque $H\Theta, \Delta B$ perpendicularis; nam uterque circulus $\Xi B, \Theta H$ ad triangulum $ZH\Theta$ perpendicularis est, planum autem subiacens et ipsum ad $ZH\Theta$ perpendiculare est; itaque

m. 1 V. 18. ZΞ] (pr.) c, Ξ e corr. m. 1 V. 24. εκάτερος — 29. γωνίας] mihi suspecta.

έπει κῶνος, ού βάσις μεν ό ΗΘ κύκλος, κορυφή δε τό Ζ, τέτμηται έπιπέδω όρθω πρός τό ΖΗΘ τρίγωνον, τέτμηται δε και ετέρω έπιπέδω τω ύποκειμένω κατ' εύθείαν την $\Pi \Delta P$ πρός όρθας τη $H \Delta \Theta$, η δε κοινή 5 τομή τοῦ τε ὑποκειμένου ἐπιπέδου καὶ τοῦ ΗΖΘ, τουτέστιν ή ΔΒ, έκβαλλομένη έπὶ τὸ Β συμπίπτει τη ΗΖ κατά τὸ Α, ὑπερβολὴ ἄρα ἔσται ἡ τομὴ διὰ τὰ προδεδειγμένα ή ΠΒΡ, ής πορυφή μέν έστι τὸ Β σημεΐον, αί δε καταγόμεναι έπι την ΒΔ τεταγμένος 10 έν όρθη γωνία καταχθήσονται παράλληλοι γάρ είσι τη ΠΔΡ. και έπει έστιν, ώς ή AB πρός $B\Gamma$, ή EK πρός ΚΜ, ώς δὲ ή ΕΚ πρός ΚΜ, ή ΕΝ πρός ΝΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΕΝΖ ποὸς τὸ ἀπὸ ΝΖ, ὡς ἄρα ἡ ΑΒ πρός ΒΓ, τὸ ὑπὸ ΕΝΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΖ. ἴσον 15 δε τι ύπο ENZ τῷ ύπο ANB. ὡς ἄρα ἡ AB προς ΓΒ, τὸ ὑπὸ ΑΝΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΖ. τὸ δὲ ὑπὸ ΑΝΒ ποός τὸ ἀπὸ ΝΖ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον έκ τοῦ τῆς ΑΝ πρὸς ΝΖ καὶ τῆς ΒΝ πρὸς ΝΖ. άλλ' ώς μεν ή AN πρός NZ, ή ΑΔ πρός ΔΗ καί 20 ή ZO πρòs OH, ώς δὲ ή BN πρòs NZ, η ZO πρòs ΟΘ' ή άρα ΑΒ πρός ΒΓ τον συγκείμενον έγει λόγον έκ τοῦ ὃν ἔχει ή ΖΟ πρός ΟΗ και ή ΖΟ πρός ΟΘ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΖΟ προς τὸ ὑπὸ ΗΟΘ. ἔστιν ἄρα. ώς ή ΑΒ πρός ΒΓ, τὸ ἀπὸ ΖΟ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΟΘ. 25 καί έστι παράλληλος ή ΖΟ τη ΑΔ. πλαγία μεν άρα πλευρά έστιν ή ΑΒ, όρθία δε ή ΒΓ ταῦτα γὰρ έν τῷ ιβ' θεωρήματι δέδεικται.

2. $\epsilon \pi i \pi \epsilon \delta \phi$ — 3. $\tau \epsilon \tau \mu \eta \tau \alpha i$] om. V; addidi praeeuntibus Memo et Halleio (qui praeterea addunt και ποιεί τομήν τόν HII ΘP κύκλον, cfr. p. 162, 6 sq., et lin. 3 post ὑποκειμένφ uerba τέμνοντι τήν βάσιν τοῦ κώνου). 27. τῷ $\iota \beta'$] $\mathbf{\mathring{b}}$ β' V; corr. p.

etiam communis eorum sectio $\Pi \varDelta P$ ad $ZH\Theta$ perpendicularis est [Eucl. XI, 19]; guare etiam ad omnes rectas eam tangentes et in eodem plano positas rectos angulos efficit [Eucl. XI def. 3]. et quoniam conus, cuius basis est HO circulus, uertex autem Z, plano sectus est ad triangulum $ZH\Theta$ perpendiculari, uerum etiam alio plano sectus est, subiacenti scilicet, secundum rectam $\Pi \Delta P$ ad $H \Delta \Theta$ perpendicularem, et communis sectio plani subiacentis triangulique $HZ\Theta$, hoc est ΔB , ad B uersus producta cum HZ in A concurrit, propter ea, quae antea demonstrauimus [prop. XII], hyperbola erit ΠBP , cuius uertex est B punctum. rectae autem ad $B \varDelta$ ordinate ductae in recto angulo ducentur; nam rectae $\Pi \Delta P$ parallelae erunt. et quoniam est $AB: B\Gamma = EK: KM$, et EK: KM = EN: NZ[Eucl. VI, 2] $= EN \times NZ : NZ^2$, erit

 $AB: B\Gamma = E N \times NZ: NZ^{2}.$

est autem

 $EN \times NZ = AN \times NB$ [Eucl. III, 35]. quare

 $AB: \Gamma B = AN \times NB: NZ^2.$

est autem

 $AN \times NB : NZ^2 = (AN : NZ) \times (BN : NZ),$ et

 $AN: NZ = A\Delta: \Delta H = ZO: OH$ [Eucl. VI, 4], et [ib.] $BN: NZ = ZO: O\Theta$. itaque $AB: B\Gamma = (ZO: OH) \times (ZO: O\Theta) = ZO^2: HO \times O\Theta$. quare $AB: B\Gamma = ZO^2: HO \times O\Theta$. et ZO rectae $A\Delta$ parallela est. ergo AB latus transversum est, rectum autem $B\Gamma$; haec enim in propositione XII demonstrata sunt. Μη ἕστω δη ή δεδομένη γωνία ὀφθή, καὶ ἔστωσαν αί δοθεϊσαι εὐθεῖαι αί ΑΒ, ΑΓ, ή δὲ δοθεῖσα γωνία ἔστω ἴση τῆ ὑπὸ τῶν ΒΑΘ δεῖ δη γράψαι ὑπεφ-5 βολήν, ης διάμετρος μὲν ἔσται ή ΑΒ, ὀρθία δὲ ή ΑΓ, αί δὲ καταγόμεναι ἐν τῆ ὑπὸ ΘΑΒ γωνία καταχθήσονται.

τετμήσθω ή ΑΒ δίγα κατά τὸ Δ, καὶ ἐπὶ τῆς ΑΔ γεγράφθω ήμικύκλιον το ΑΖΔ, και ήγθω τις είς το 10 ήμικύκλιον παράλληλος τη ΑΘ ή ΖΗ ποιούσα τον τοῦ ἀπὸ ΖΗ ποὸς τὸ ὑπὸ ΔΗΑ λόγον τὸν αὐτὸν τῶ τῆς ΑΓ ποὸς ΑΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΖΘΔ καὶ έχβεβλήσθω έπι τὸ Δ, χαι τῶν ΖΔΘ μέση ἀνάλογον έστω ή $\Delta \Lambda$, καί κείσθω τη $\Lambda \Delta$ ίση ή ΔK , τω δε 15 από της ΑΖ ίσον έστω το ύπο ΛΖΜ, και έπεζεύγθω ή ΚΜ, καί διὰ τοῦ Λ πρὸς ὀρθας ἤχθω τῆ ΚΖ ή **ΛΝ** καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ξ. καὶ δύο δοθεισῶν εύθειῶν πεπερασμένων πρός όρθὰς ἀλλήλαις τῶν ΚΛ, ΛΝ γεγράφθω ύπερβολή, ής πλαγία μέν πλευρά 20 έσται ή ΚΛ, όρθία δὲ ή ΛΝ, αί δὲ καταγόμεναι έπι την διάμετρον άπό της τομής έν δοθή γωνία καταγθήσονται πλάτη έγουσαι τὰς ἀπολαμβανομένας ὑπ' αὐτῶν πρός τῷ Λ ὑπερβάλλοντα είδει ὑμοίφ τῷ ὑπὸ ΚΛΝ. ήξει δε ή τομή διὰ τοῦ Α. ἴσον γάο έστι 25 τὸ ἀπὸ ΑΖ τῷ ὑπὸ ΛΖΜ. καὶ ἐφάψεται αὐτῆς ἡ ΑΘ. τὸ γὰο ὑπὸ ΖΔΘ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΔΛ. ῶστε ή ΑΒ διάμετρός έστι της τομης. και έπει έστιν ώς

1. $\nu \varepsilon'$] p, Eutocius; om. V. 3. $\alpha \ell$] (alt.) p; om. V ($\dot{\eta}$ Halley). 9. $AZ\Delta$] Δ e corr. m. 1 V. 12. AB] $\tau \dot{\eta} \nu \delta t = \pi \lambda \alpha \sigma (\alpha \nu \tau \eta g \ A\Delta$ Comm. fol. 38^v cum Eutocio. 13. $\dot{\epsilon} \pi l \tau \dot{\sigma} \Delta$] scripsi coll. p. 170, 6; $i\sigma\eta \ \dot{\eta} \ \Delta \ V, \ \dot{\eta} \ Z\Delta$ p; om. Memus,

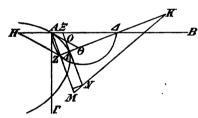
LV.

Iam igitur datus angulus rectus ne sit, et datae rectae sint AB, $A\Gamma$, datus autem angulus angulo $BA\Theta$ aequalis sit. oportet igitur hyperbolam describere, ita ut diametrus sit AB, latus rectum autem $A\Gamma$, et ordinate ductae in angulo ΘAB ducantur.

secetur AB in duas partes aequales in Δ , et in $A\Delta$ semicirculus describatur $AZ\Delta$, ad semicirculum autem recta ducatur ZH rectae $A\Theta$ parallela, quae faciat $ZH^2: \Delta H \times HA = A\Gamma: AB$, ducaturque $Z\Theta\Delta$ et ad Δ uersus producatur, et sit ΔA rectarum $Z\Delta$, $\Delta\Theta$ media proportionalis, fiatque $\Delta K = A\Delta$,

 $AZ \times ZM = AZ^2,$

et ducatur KM, per Λ autem ad KZ perpendicularis ducatur ΛN producaturque ad Ξ . et datis duabus rectis terminatis inter se perpendicularibus $K\Lambda$, ΛN

hyperbola describatur, cuius latus transuer- \mathcal{B} sum sit $K\mathcal{A}$, rectum autem \mathcal{AN} , et rectae a sectione ad diametrum ductae in angulo recto ducantur latitudines habentes

rectas ab iis ad Λ abscisas excedentes figura simili rectangulo $K\Lambda \times \Lambda N$ [prop. LIV]; sectio igitur ea per Λ

Comm., Halley. 14. $[\delta \eta]$ c, ι corr. ex η V. 15. $\tau \eta \varsigma AZ$ $[\delta \sigma \sigma]$ $[\delta \sigma \omega V$; corr. p. 17. $\epsilon n \iota$ $\tau \delta \Xi$] $\epsilon n \iota$ $\tau \delta$, Ξ Halley. 20. $\epsilon \sigma \tau \alpha \iota$] $\delta \sigma \tau \omega$ Halley presente Comm. 22. $\epsilon \sigma \sigma \sigma \alpha \iota$] $\pi \alpha \iota$ $\delta v \tau \eta \sigma \sigma \sigma \tau \alpha \iota$ $\tau \alpha \alpha \alpha \dot{\tau} \tau \eta \vee AN \pi \alpha \alpha \alpha \pi \epsilon \iota \mu \varepsilon \nu \alpha \dot{\sigma} \partial \sigma \gamma \dot{\omega} \nu \iota \alpha \tau \lambda \dot{\alpha} \tau \eta$ $\epsilon \sigma \sigma \tau \alpha$ Halley praseunte Commandino. 24. $\delta \epsilon$] c et, ut uidetur, V; $\delta \eta$ p, Halley.

ή ΓΑ πούς την διπλασίαν της ΑΔ, τουτέστι την AB, τὸ ἀπὸ ZH πρὸς τὸ ὑπὸ ΔHA, ἀλλ' ἡ μέν ΓΑ ποδε την διπλασίαν της ΑΔ τον συγκείμενον έχει λόγον έχ τοῦ ὃν έχει ή ΓΑ πρός την διπλασίαν 5 τῆς ΑΘ καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ διπλασία τῆς ΑΘ πρὸς την διπλασίαν της ΔΑ, τουτέστιν ή ΘΑ πρός ΑΔ, τουτέστιν ή ZH πρừς $H \Delta$, ή ΓA ἄρα πρòς AB τὸν συγχείμενον έχει λόγον έχ τε τοῦ τῆς ΓΑ πρός τὴν διπλασίαν τῆς ΑΘ καὶ τοῦ τῆς ΖΗ πρός ΗΔ. ἔχει 10 δε και τὸ ἀπο ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΗΑ τὸν συγκείμενον λόγον έκ τοῦ ὃν ἔχει ή ΖΗ πρός ΗΔ καὶ ή ΖΗ πρός ΗΑ. ό άρα συγκείμενος λόγος έκ τοῦ τῆς ΓΑ πρός την διπλασίαν της ΑΘ καί του της ΖΗ πρός $H \varDelta$ δ αὐτός έστι τῶ συγκειμένω έκ τοῦ τῆς 15 ZH πρός HA καί τοῦ τῆς ZH πρός HΔ. κοινός άφηρήσθω ό τῆς ΖΗ πρός ΗΔ λόγος. ἔστιν ἄρα ώς ή ΓΑ πρός την διπλασίαν της ΑΘ, ή ΖΗ πρός HA. ω_S $\delta \epsilon \eta$ ZH $\pi \rho \delta s$ HA, η OA $\pi \rho \delta s$ AZ: ω_S άρα ή ΓΑ πρός την διπλασίαν της ΑΘ, ή ΟΑ πρός 20 ΑΞ. όταν δε τοῦτο ή, παρ' ην δύνανταί έστιν ή ΑΓ· τοῦτο γὰο δέδεικται ἐν τῷ ν΄ θεωρήματι.

νς'.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν πεπερασμένων προς ὀρθὰς ἀλλήλαις εὑρεῖν περὶ διάμετρον τὴν ἐτέραν αὐτῶν 25 κώνου τομὴν τὴν καλουμένην ἔλλειψιν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῷ ταῖς εὐθείαις, ἧς κορυφὴ ἔσται τὸ προς τỹ ὀρθῆ γωνία σημεῖον, αί δὲ καταγόμεναι ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν διάμετρον ἐν γωνία δοθείση δυνήσονται τὰ

^{5.} έκ τοῦ] έξ οῦ V; corr. Halley. 22. ν5'] p, Eutocius; om. V. 24. εὐφεῖν] εῦφη V; corr. p.

ueniet, quia $AZ^2 = AZ \times ZM$ [prop. XII]. et eam continget $A\Theta$ [prop. XXXVII]; nam $Z\Delta \times \Delta\Theta = \Delta A^2$. quare AB diametrus sectionis est [prop. LI coroll.]. et quoniam est

 $\Gamma A: 2A\varDelta = \Gamma A: AB = ZH^2: \varDelta H \times HA,$ et

 $\Gamma A: 2A\varDelta = (\Gamma A: 2A\Theta) \times (2A\Theta: 2\varDelta A),$ et

 $2A\Theta: 2\Delta A = \Theta A: A\Delta = ZH: H\Delta$ [Eucl. VI, 4], erit

 $\boldsymbol{\Gamma}\boldsymbol{A}:\boldsymbol{A}\boldsymbol{B}=(\boldsymbol{\Gamma}\boldsymbol{A}:\boldsymbol{2}\boldsymbol{A}\boldsymbol{\Theta})\boldsymbol{\succ}(\boldsymbol{Z}\boldsymbol{H}:\boldsymbol{H}\boldsymbol{\varDelta}).$

uerum etiam

 $ZH^{s}: \varDelta H \times HA = (ZH: H\varDelta) \times (ZH: HA).$ itaque,

 $(\Gamma A: 2A\Theta) \times (ZH: H\varDelta) = (ZH: HA) \times (ZH: H\varDelta).$ auferatur, quae communis est, ratio $ZH: H\varDelta$. itaque $\Gamma A: 2A\Theta = ZH: H\varDelta$. est autem [Eucl. VI, 4] $ZH: H\varDelta = O\varDelta: \Delta \Xi$. itaque erit

 $\Gamma A: 2A\Theta = OA: A\Xi.$

sin hoc est, parametrus est $\mathcal{A}\Gamma$; hoc enim in propositione L demonstratum est.

LVI.

Datis duabus rectis terminatis inter se perpendicularibus circum alteram earum diametrum descriptam coni sectionem inuenire, ellipsis quae uocatur, in plano rectarum positam, ita ut uertex sit punctum ad rectum angulum positum, rectae autem a sectione ad diametrum in dato angulo ductae quadratae aequales sint rectangulis alteri rectae adplicatis latitudinem habentibus παρακείμενα ὀρθογώνια παρὰ τὴν ἐτέραν εὐθείαν πλάτος ἔχοντα τὴν ἀπολαμβανομένην ὑπ' αὐτῶν πρὸς τῆ κορυφῆ τῆς τομῆς ἐλλείποντα είδει ὁμοίφ τε καὶ ὁμοίως κειμένω τῷ ὑπὸ τῶν δοθεισῶν εὐθειῶν πε-5 ριεχομένω.

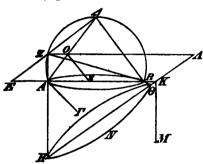
Εστωσαν αί δοθείσαι δύο εὐθείαι αί AB, AΓ πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις, ὡν μείζων ἡ AB· δει δὴ ἐν τῷ ὑποκειμένῷ ἐπιπέδῷ γράψαι ἔλλειψιν, ἡς διάμετρος μὲν ἔσται ἡ AB, κορυφὴ δὲ τὸ A, ὀρθία δὲ ἡ AΓ, 10 αί δὲ κατωγόμεναι καταχθήσονται ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν AB ἐν δεδομένῃ γωνία καὶ δυνήσονται τὰ παρὰ τὴν AΓ παρακείμενα πλάτῃ ἔχοντα τὰς ἀπολαμβανομένας ὑπ' αὐτῶν πρὸς τῷ A ἐλλείποντα είδει ὁμοίφ τε καὶ ὁμοίως κειμένῷ τῷ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ.

15 ἕστω δὲ ή δοθείσα γωνία πρότερον ὀρθή, καl ἀνεστάτω ἀπὸ τῆς ΑΒ ἐπίπεδον ὀρθὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῆς ΑΒ τμῆμα κύκλου γεγράφθω τὸ ΑΔΒ, οὖ διχοτομία ἔστω τὸ Δ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αί ΔΑ, ΔΒ, καὶ κείσθω τῆ ΑΓ ἴση

- 20 ή ΑΞ, καὶ διὰ τοῦ Ξ τῆ ΔΒ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΞΟ, διὰ δὲ τοῦ Ο τῆ ΑΒ παφάλληλος ἡ ΟΖ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔΖ καὶ συμπιπτέτω τῆ ΑΒ ἐκβληθείση κατὰ τὸ Ε΄ ἔσται δή, ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΑΓ, ἡ ΒΑ πρὸς ΑΞ, τουτέστιν ἡ ΔΑ πρὸς ΑΟ, τουτέστιν ἡ
- 25 ΔΕ πρός ΕΖ. καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΖ, ΖΒ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΖΑ τυχὸν σημεῖον τὸ Η, καὶ δι' αὐτοῦ τῆ ΔΕ παφάλληλος ἥχθω ἡ ΗΛ καὶ συμπιπτέτω τῆ ΑΒ ἐκβληθείση κατὰ τὸ Κ· ἐκβεβλήσθω δὴ ἡ ΖΟ καὶ συμπιπτέτω τῆ ΗΚ κατὰ

13. $\tau \tilde{\varphi}$] c, corr. ex $\tau \dot{\alpha}$ m. 1 V. 15. $\delta \dot{\epsilon}$] fort. $\delta \dot{\eta}$. do- $\vartheta \epsilon i \sigma \alpha$] c, ϑ corr. ex δ m. 1 V. rectam ab iis ad uerticem sectionis abscisam deficientibus figura simili similiterque posita rectangulo datis rectis comprehenso.

sint datae duae rectae AB, $A\Gamma$ inter se perpendiculares, quarum maior sit AB. oportet igitur in plano

subiacenti ellipsim describere, ita ut cius diametrus sit AB, uertex autem A, latus rectum autem $A\Gamma$, et rectae ordinate a sectione ad AB ductae in dato angulo ducantur et quadratae aequales sint spatiis

177

rectae $A\Gamma$ adplicatis latitudines habentibus rectas ab iis ad A abscisas deficientibus figura simili similiterque posita rectangulo $BA \times A\Gamma$.

prins igitur angulus datus rectus sit, et in ABplanum ad subiacens perpendiculare erigatur, in eoque in AB segmentum circuli describatur $A\Delta B$, cuius punctum medium sit Δ , ducanturque ΔA , ΔB , et ponatur $A\Xi = A\Gamma$, per Ξ autem rectae ΔB parallela ducatur ΞO , per O autem rectae AB parallela OZ, et ducatur ΔZ concurratque cum AB producta in E. erit igitur [Eucl. V, 7]

 $AB: A\Gamma = BA: AE = \Delta A: AO [Eucl. VI, 4]$ = $\Delta E: EZ$ [Eucl. VI, 2].

ducantur AZ, ZB producanturque, et in ZA punctum

Figuram bis hab. V.

Apollonius, ed. Heiberg.

το Λ. έπει οὖν ἴση ἐστιν ἡ ΛΔ περιφέρεια τῆ ΔΒ, ἴση ἐστιν ἡ ὑπο ΑΒΔ γωνία τῆ ὑπο ΔΖΒ. και ἐκεὶ ἡ ὑπο ΕΖΑ γωνία δυσι ταις ὑπο ΖΔΑ, ΖΑΔ ἐστιν ἴση, ἀλλ' ἡ μὲν ὑπο ΖΑΔ τῆ ὑπο ΖΒΔ ἐστιν ἴση, 5 ἡ δὲ ὑπο ΖΔΑ τῆ ὑπο ΖΒΑ, και ἡ ὑπο ΕΖΑ ἄρα τῆ ὑπο ΔΒΑ ἐστιν ἴση, τουτέστι τῆ ὑπο ΒΖΔ. ἔστι δὲ και παράλληλος ἡ ΔΕ τῆ ΛΗ· ἡ ἄρα ὑπο ΕΖΑ τῆ ὑπο ΖΗΘ ἐστιν ἴση, ἡ δὲ ὑπο ΔΖΒ τῆ ὑπο ΖΘΗ. ῶστε και ἡ ὑπο ΖΗΘ τῆ ὑπο ΖΘΗ ἐστιν 10 ἴση, και ἡ ΖΗ τῆ ΖΘ ἐστιν ἴση.

γεγράφθω δη περί την ΘΗ κύκλος ὁ ΗΘΝ ὀρθὸς πρὸς τὸ ΘΗΖ τρίγωνον, και νοείσθω κῶνος, οὖ βάσις μὲν ὁ ΗΘΝ κύκλος, κορυφη δὲ τὸ Ζ σημεΐον· ἔσται δη ὁ κῶνος ὀρθὸς διὰ τὸ ἴσην εἶναι την ΗΖ τῆ ΖΘ. καὶ ἐπεὶ 15 ὁ ΗΘΝ κύκλος ὀρθός ἐστι πρὸς τὸ ΘΗΖ ἐπίπεδον,

ἕστι δὲ καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐπίπεδον ὀφθὸν ποὸς τὸ διὰ τῶν HΘZ ἐπίπεδον, καὶ ἡ κοινὴ τομὴ αὐτῶν ἄφα πρὸς τὸ διὰ τῶν HΘΖ ἐπίπεδον ὀφθὴ ἔσται. ἔστω δὴ ἡ κοινὴ τομὴ αὐτῶν ή KM· ἡ KM ἄφα ὀφθή
20 ἐστι πρὸς ἑκατέφαν τῶν AK, KH. καὶ ἐπεὶ κῶνος, οὖ βάσις μὲν ὁ HΘN κύκλος, κοφυφὴ δὲ τὸ Ζ σημεῖον, τέτμηται ἐπιπέδφ διὰ τοῦ ἄξονος καὶ ποιεῖ τομὴν το HΘΖ τρίγωνον, τέτμηται δὲ καὶ ἑτέφφ ἐπιπέδφ τῷ διὰ τῶν AK, KM, ὅ ἐστι τὸ ὑποκείμενον, κατ' εὐ25 θεῖαν τὴν KM πρὸς ὀφθὰς οὖσαν τῆ HK, καὶ τὸ ἐπίπεδον συμπίπτει ταῖς ZH, ZΘ πλευφαῖς τοῦ κώνου, ἡ ἄφα γινομένη τομὴ ἕλλειψίς ἐστιν, ἦς διάμετρός

3. $\mathbb{Z} \Delta A$, $\mathbb{Z} \Delta \Delta]$ scripsi; $\mathbb{Z} \Lambda \Delta \nabla (\mathbb{Z} \Lambda \Delta, \Lambda \Delta \mathbb{Z} p; \mathbb{Z} \Lambda \Delta, \mathbb{Z} \Delta A$ iam Halley praceute Memo). 4. $\mathbb{Z} \Lambda \Delta] \mathbb{Z} \Delta \Lambda \nabla$; corr. p. $\mathbb{Z} \mathbb{Z} \Delta] \nabla p$; $\mathbb{B} e$ corr. m. 1 ∇c . 5. $\mathbb{Z} \mathbb{Z} A]$ pvc; $\mathbb{B} e$ corr. m. 1 ∇ . 9. $\mathbb{Z} \Theta H$] (pr.) pvc; H e corr. m. 1 ∇ . $\mathbb{Z} \Theta H$] (alt.) pvc; H e corr. m. 1 ∇ . 13. $H \Theta N$] $H \Theta K \nabla$; corr. p. aliquod H sumatur, per id autem rectae ΔE parallela ducatur HA, quae cum AB producta in K concurrat. producatur igitur ZO et cum HK in Λ concurrat. quoniam igitur arcus $\Lambda \Delta$ arcui ΔB aequalis est, erit [Eucl. III, 27] $\lfloor AB\Delta = \lfloor \Delta ZB$. et quoniam est [Eucl. I, 32] $\lfloor EZA = Z\Delta A + ZA\Delta$, et $\lfloor ZA\Delta = \lfloor ZB\Delta$,

uerum etiam ΔE parallela est rectae ΛH . quare $\angle EZA = \angle ZH\Theta$, $\angle \Delta ZB = \angle Z\Theta H$ [Eucl. I, 29]. quare etiam $\angle ZH\Theta = \angle Z\Theta H$ et [Eucl. I, 6] $ZH = Z\Theta$.

describatur igitur circum ΘH circulus $H\Theta N$ ad triangulum OHZ perpendicularis, et fingatur conus, cuius basis sit $H \otimes N$ circulus, uertex autem Z punctum; conus igitur rectus erit, quia $HZ = Z\Theta$ [def. 3]. et quoniam circulus $H \Theta N$ ad planum $\Theta H Z$ perpendicularis est, uerum etiam planum subiacens ad planum rectarum $H\Theta$, ΘZ perpendiculare est, etiam communis eorum sectio ad planum rectarum $H\Theta$, ΘZ perpendicularis erit [Eucl. XI, 19]. KM igitur communis eorum sectio sit. itaque KM ad utramque AK, KH perpendicularis est [Eucl. XI def. 3]. et quoniam conus, cuius basis est $H \Theta N$ circulus, uertex autem Z punctum, plano per axem sectus est, quod sectionem efficit triangulum $H \otimes Z$, uerum etiam alio plano rectarum AK, KM, quod est planum subiacens, sectus est secundum rectam KM ad HK perpendicularem, et hoc planum cum ZH, Z@ lateribus coni concurrit, sectio orta ellipsis est, cuius diametrus est AB, ordinate ductae autem in recto angulo ducentur 12*

ἐστιν ἡ AB, al δὲ καταγόμεναι καταχθήσονται ἐν ὀρθῆ γωνία παράλληλοι γάρ είσι τῆ KM. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΔΕ πρὸς ΕΖ, τὸ ὑπὸ ΔΕΖ, τουτέστι τὸ ὑπὸ BEA, πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΖ, τὸ δὲ ὑπὸ BEA
⁵ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΖ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον ἐκ τοῦ τῆς BE πρὸς ΕΖ καὶ τοῦ τῆς ΔΕ πρὸς ΕΖ, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ BE πρὸς ΕΖ, ἡ BK πρὸς KΘ, ὡς δὲ ἡ ΔΕ πρὸς ΕΖ, ἡ ΔΚ πρὸς ΚΘ, ὡς δὲ ἡ ΔΕ πρὸς ΕΖ, ἡ ΔΚ πρὸς ΚΘ, ὡς δὲ ἡ
¹⁰ λόγον ἐκ τοῦ τῆς ΖΛ πρὸς ΛΓ τὸν συγκείμενον ἔχει
¹⁰ λόγον ἐκ τοῦ τῆς ΖΛ πρὸς ΛΓ τὸν συγκείμενον ἔχει
¹⁰ λόγον ἐκ τοῦ τῆς ΖΛ πρὸς ΛΓ τὸν συγκείμενον ἔχει
¹⁰ λόγον ἐκ τοῦ τῆς ΖΛ πρὸς ΛΓ τὸν συγκείμενον ἔχει
¹⁰ λόγον ἐκ τοῦ τῆς ΖΛ πρὸς ΛΕ τὸν ἀπὸ ΖΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΛΘ. ὡς ἄρα ἡ ΒΑ πρὸς ΑΓ, τὸ ἀπὸ ΖΛ πρὸς είδους πλευρά ἐστιν ἡ ΑΓ, ὡς δέδεικται ἐν τῷ ιγ'
¹⁵ θεωρήματι.

νξ'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἔστω ἡ ΑΒ ἐλάσσων τῆς ΑΓ, καὶ δέον ἔστω περὶ διάμετρον τὴν ΑΒ γράψαι ἔλλειψιν, ὥστε ὀρθίαν εἶναι τὴν ΑΓ.

20 τετμήσθω ή AB δίχα κατὰ τὸ Δ, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ τῆ AB πρὸς ὀρθὰς ἤχθω ή ΕΔΖ, καὶ τῷ ὑπὸ BAΓ ἴσον ἔστω τὸ ἀπὸ ΖΕ, ὥστε ἴσην εἶναι τὴν ΖΔ τῆ ΔΕ, καὶ τῆ AB παράλληλος ἤχθω ή ΖΗ, καὶ πεποιήσθω, ὡς ή AΓ πρὺς AB, ή ΕΖ πρὸς ΖΗ.
25 μείζων ἄρα καὶ ή ΕΖ τῆς ΖΗ. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΓAB τῷ ἀπὸ ΕΖ, ἔστιν ὡς ή ΓΑ πρὸς AB, τὸ ἀπὸ ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ AB καὶ τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς

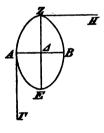
^{7.} Post K Θ add. rovrésriv $\dot{\eta} Z\Lambda$ neòs $\Lambda\Theta$ Halley praeeunte Memo. 14. $\tau \tilde{\omega} \, i\gamma'] \hat{\delta} \ \bar{\Gamma} \nabla ;$ corr. p. 16. $\nu \zeta']$ p, Eutocius; om. V. 18. $\pi \epsilon \varrho i]$ pc; $\epsilon \pi i \nabla ?$ 24. $\pi \epsilon \pi o i \epsilon i s \delta w \nabla ;$ corr. p. 26. $\dot{\alpha} \pi \dot{o}]$ pc, $\pi \dot{o}$ post ras. 1 litt. V.

[prop. XIII]; sunt enim rectae KM parallelae. et quoniam est

 $\Delta E: EZ = \Delta E \times EZ: EZ^2 = BE \times EA: EZ^2$ [cfr. Eucl. III, 36], et $BE \times EA: EZ^2 = (BE: EZ) \times (AE: EZ),$ est autem $BE: EZ = BK: K\Theta$,

AE: EZ = AK: KH = ZA: AH [Eucl. VI, 4], erit $BA: A\Gamma = (ZA: AH) \times (ZA: A\Theta)$ [ibid.]. et $(ZA: AH) \times (ZA: A\Theta) = ZA^2: HA \times A\Theta$. quare $BA: A\Gamma = ZA^2: HA \times A\Theta$. sin hoc est, $A\Gamma$ latus rectum est sectionis, ut in propositione XIII demonstratum est.

LVII.

AB in Δ in duas partes aequales secetur, et a Δ ad AB perpendicularis ducatur $E\Delta Z$, et sit

 $ZE^{2} = BA \times A\Gamma,$

ita ut sit $Z \varDelta = \varDelta E$, rectae autem $\varDelta B$ parallela ducatur ZH, et fiat $\varDelta \Gamma : \varDelta B = EZ : ZH;$

itaque EZ > ZH [Eucl. V, 14]. et quoniam est $\Gamma A \times AB = EZ^2$, erit

 $\Gamma A : AB = ZE^2 : AB^2 \text{ [Eucl. VI, 17; V def. 9]}$ $= \Delta Z^2 : \Delta A^2 \text{ [Eucl. V, 15].}$

est autem $\Gamma A : AB = EZ : ZH$. quare etiam

Figuram bis V.

τὸ ἀπὸ ΔΑ. ως δὲ ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ, ἡ ΕΖ πρὸς ΖΗ· ὡς ἄρα ἡ ΕΖ πρὸς ΖΗ, τὸ ἀπὸ ΖΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΑ. τὸ δὲ ἀπὸ ΖΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΖΔΕ· ὡς ἄρα ἡ ΕΖ πρὸς ΖΗ, τὸ ὑπὸ ΕΔΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΔ. 5 δύο οὖν εὐθειῶν πεπερασμένων πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις κειμένων καὶ μείζονος οὔσης τῆς ΕΖ γεγράφθω ἕλλειψις, ἡς διάμετρος μὲν ἡ ΕΖ, ὀρθία δὲ ἡ ΖΗ· ῆξει δὴ ἡ τομὴ διὰ τοῦ Α διὰ τὸ εἶναι ὡς τὸ ὑπὸ ΖΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΑ, ἡ ΕΖ πρὸς ΖΗ. καί ἐστιν ἴση η ΑΔ 10 τῆ ΔΒ· ἐλεύσεται οὖν καὶ διὰ τοῦ Β. γέγραπται οὖν ἕλλειψις περὶ τὴν ΑΒ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ, τὸ ἀπὸ ΖΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΑ, το δὲ ἀπο ΔΑ ἴσον τῷ ὑπὸ ΑΔΒ, ὡς ἅρα ἡ ΓΑ πρὸς ΑΒ, τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΔΒ. ῶστε ὀρθία ἐστὶν 15 ἡ ΑΓ.

vn'.

'Αλλὰ δὴ μὴ ἔστω ἡ δοθείσα γωνία ὀφθή, καὶ ἔστω αὐτῆ ἴση η ὑπὸ ΒΑΔ, καὶ τετμήσθω ἡ ΑΒ δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐπὶ τῆς ΑΕ γεγφάφθω ἡμικύκλιον 20 τὸ ΑΖΕ, καὶ ἐν αὐτῷ τῆ ΑΔ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΖΗ ποιοῦσα τὸν τοῦ ἀπὸ ΖΗ πφὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΕ λόγον τὸν αὐτὸν τῷ τῆς ΓΑ πφὸς τὴν ΑΒ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΖ, ΕΖ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ εἰλήφθω τῶν ΔΕΖ μέση ἀνάλογον ἡ ΕΘ, καὶ τῆ ΕΘ 25 ἴση κείσθω ἡ ΕΚ, καὶ πεποιήσθω τῷ ἀπὸ ΑΖ ἴσον τὸ ὑπὸ ΘΖΛ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΚΛ, καὶ ἀπὸ τοῦ Θ τῆ ΘΖ πφὸς ὀφθὰς ἤχθω ἡ ΘΜΞ παφάλληλος γινομένη τῆ ΑΖΛ. ὀφθὴ γὰφ ἡ πφὸς τῷ Ζ. καὶ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν πεπεφασμένων πφὸς ὀφὰς ἀλλήλαις τῶν

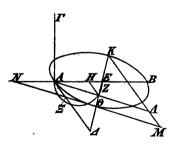
9. $\dot{\eta}$] (pr.) debuit $\tau \dot{\eta} \nu$. 16. $\nu \eta'$] p, Eutocius; om. V. 27. $\Theta M\Xi$] fort. ΘM ; $\mu \vartheta$, ϑ e corr., p.

 $EZ:ZH = Z\Delta^2:\Delta A^2$. est autem $Z\Delta^2 = Z\Delta \times \Delta E$; itaque $EZ:ZH = E\Delta \times \Delta Z:A\Delta^2$. duabus igitur rectis terminatis inter se perpendicularibus positis, quarum maior est EZ, describatur ellipsis, cuius diametrus sit EZ, latus rectum autem ZH [prop. LVI]; sectio igitur per A ueniet, quia est

 $Z \Delta \times \Delta E : \Delta A^2 = EZ : ZH$ [prop. XXI]. et $\Delta \Delta = \Delta B$; quare etiam per *B* ueniet [ibid.]. itaque circum AB ellipsis descripta est. et quoniam est $\Gamma A : AB = Z \Delta^2 : \Delta A^2$, et $\Delta A^2 = A \Delta \times \Delta B$, erit $\Gamma A : AB = \Delta Z^2 : A \Delta \times \Delta B$. ergo $A\Gamma$ latus rectum est [prop. XXI].

LVIII.

Iam uero datus angulus rectus ne sit, eique aequalis sit $\angle BAA$, et AB in E in duas partes aequales secetur, in AE autem semicirculus describatur AZE,

et in eo rectae $A \Delta$ parallela ducatur ZH, quae efficiat $ZH^2: AH \times HE$ $= \Gamma A: AB$, et ducantur AZ, EZ producanturque, et inter $\Delta E, EZ$ media proportionalis sit $E\Theta$, ponaturque $EK = E\Theta$, et fiat $\Theta Z \times ZA = AZ^2$.

ducaturque $K\Lambda$, a Θ autem ad rectam ΘZ perpendicularis ducatur $\Theta M\Xi$, quae rectae $AZ\Lambda$ parallela fit [Eucl. I, 28]; nam angulus ad Z positus rectus est [Eucl. III, 31]. et datis duabus rectis terminatis inter se perpendicularibus $K\Theta$, ΘM describatur ellipsis,

ΚΘ, ΘΜ γεγράφθω έλλειψις, ής διάμετρος πλαγία ή ΚΘ, όρθία δε τοῦ είδους πλευρά ή ΘΜ, αί δε κατανόμεναι έπι την ΘΚ έν όρθη γωνία καταχθήσονται. ήξει δή ή τομή διὰ τοῦ Α διὰ τὸ ἴσον είναι τὸ ἀπὸ 5 ΖΑ τῷ ὑπὸ ΘΖΑ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ΘΕ τη ΕΚ, ή δε ΑΕ τη ΕΒ, ήξει και δια του Β ή τομή, καί έσται κέντρον μέν τὸ Ε, διάμετρος δὲ ή ΑΕΒ. καί έφάψεται της τομης ή ΔΑ διὰ τὸ ίσον είναι τὸ ύπο ΔΕΖ τῶ ἀπό ΕΘ. και έπει έστιν, ώς ή ΓΑ 10 πρός ΑΒ, τὸ ἀπὸ ΖΗ πρός τὸ ὑπὸ ΑΗΕ, ἀλλ' ἡ μέν ΓΑ πρός ΑΒ τόν συγκείμενον έχει λόγον έκ τοῦ τῆς ΓΑ πρός την διπλασίαν της ΔΑ καί τοῦ της διπλασίας τῆς ΑΔ πρός την ΑΒ, τουτέστι τῆς ΔΑ πρός ΑΕ, τὸ δὲ ἀπὸ ΖΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΕ τὸν συγκείμενον 15 έγει λόγον έχ τοῦ τῆς ΖΗ πρὸς ΗΕ καὶ τοῦ τῆς ΖΗ πρός ΗΑ, ό αρα συγκείμενος λόγος έκ τοῦ τῆς ΓΑ πρός την διπλασίαν της ΑΔ και τοῦ της ΔΑ πρός ΑΕ δ αὐτός ἐστι τῷ συγκειμένω ἐκ τοῦ τῆς ΖΗ πρός ΗΕ καί τοῦ τῆς ΖΗ πρός ΗΑ. ἀλλ' ὡς ἡ ΔΑ 20 πρός ΑΕ, ή ΖΗ πρός ΗΕ· καί κοινοῦ ἀφαιρεθέντος τούτου τοῦ λόγου ἔσται ὡς ἡ ΓΑ πρὸς τὴν διπλασίαν the $A\Delta$, $\dot{\eta}$ ZH poor HA, toutestiv $\dot{\eta}$ EA poor AN. όταν δε τούτο ή, όρθία του είδους πλευρά έστιν ή ΑΓ.

v ð'.

25 Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις πεπερασμένων εὑρεῖν ἀντικειμένας, ὡν διάμετρός ἐστι μία τῶν δοθεισῶν εὐθειῶν, κορυφὴ δὲ τὰ πέρατα τῆς εὐθείας, αί δὲ καταγόμεναι ἐν ἑκατέρα τῶν τομῶν ἐν

^{18.} ZH] pc, Z e corr. m. 1 V. 20. καί κοινοῦ] p, κοινοῦ V, κοινοῦ ἄφα Comm. 24. νθ΄] p, Eutocius; om. V. 27. κοφυφαί p.

ita ut diametrus transuersa sit $K\Theta$, latus autem rectum figurae ΘM , et rectae ad ΘK ordinate ductae in angulo recto ducantur [prop. LVI—LVII]. sectio igitur per A ueniet, quia $ZA^2 = \Theta Z \times ZA$ [prop. XIII]. et quoniam est $\Theta E = EK$, AE = EB, sectio etiam per Bueniet, et E centrum erit, diametrus autem AEB[prop. LI coroll.]. et ΔA sectionem continget [prop. XXXVIII], quia $\Delta E \times EZ = E\Theta^2$. et quoniam est

$$\Gamma A: AB = ZH^3: AH \times HE,$$

est autem

$$\Gamma A : AB = (\Gamma A : 2\Delta A) \times (2A\Delta : AB)$$
$$= (\Gamma A : 2\Delta A) \times (\Delta A : AE),$$

et

 $ZH^3: AH \times HE \longrightarrow (ZH: HE) \times (ZH: HA),$ erit

 $(\Gamma A: 2AA) \times (AA: AE) = (ZH: HE) \times (ZH: HA).$ uerum

 $\Delta A: AE = ZH: HE [Eucl. VI, 4].$

hac igitur ratione, quae communis est, ablata erit

 $\Gamma A: 2AA = ZH: HA = \Xi A: AN$ [Eucl. VI, 4]. sin hoc est, latus rectum figurae est $A\Gamma$ [prop. L].

LIX.

Datis duabus rectis terminatis inter se perpendicularibus oppositas inuenire, ita ut earum diametrus sit alterutra datarum rectarum, uertex autem termini rectae, et rectae in alterutra sectionum in angulo dato ductae quadratae aequales sint spatiis alteri adplicatis et τη dodeloy γωνία δυνήσονται τα παρά την έτέραν παραπείμενα και ύπερβάλλοντα όμοίφ τφ ύπο των dodeισων εύθειών περιεχομένφ.

έστωσαν αί δοθείσαι δύο εὐθείαι πρὸς ὀρθὰς ἀλλή-5 λαις πεπερασμέναι αί ΒΕ, ΒΘ, ἡ δὲ δοθείσα γωνία έστω ἡ Η· δεῖ δὴ γράψαι ἀντικειμένας περὶ μίαν τῶν ΒΕ, ΒΘ, ὥστε τὰς καταγομένας κατάγεσθαι ἐν γωνία τỹ Η.

καὶ δύο δοθεισῶν εὐθειῶν τῶν ΒΕ, ΒΘ γεγράφθω
ὑπερβολή, ἡς διάμετρος ἔσται πλαγία ἡ ΒΕ, ὀρθία δὲ
τοῦ εἰδους πλευρὰ ἡ ΘΒ, αἱ δὲ καταγόμεναι ἐπὶ τὴν
ἐπ' εὐθείας τῷ ΒΕ καταχθήσονται ἐν γωνία τῷ Η,
καὶ ἔστω ἡ ΑΒΓ· τοῦτο γὰρ ὡς δεῖ γενέσθαι, προγέγραπται. ἦχθω δὴ διὰ τοῦ Ε τῷ ΒΕ· πρὸς ὀρθὰς
15 ἡ ΕΚ ἴση οὖσα τῷ ΒΘ, καὶ γεγράφθω ὁμοίως ἄλλη
ὑπερβολὴ ἡ ΔΕΖ, ἡς διάμετρος μὲν ἡ ΒΕ, ὀρθία δὲ
τοῦ είδους πλευρὰ ἡ ΕΚ, αἱ δὲ καταγόμεναι ἀπὸ τῆς
τοῦς είδους πλευρὰ ἡ ΕΚ, αἱ δὲ καταγόμεναι ἀπὸ τῆς
τομῆς τεταγμένως καταχθήσονται ἐν τῷ ἐφεξῆς γωνία
τῆ Η. φανερὸν δή, ὅτι αἱ Β, Ε εἰσιν ἀντικείμεναι,
20 διάμετρος δὲ αὐτῶν μία ἐστί, καὶ αἱ ὀρθίαι ἴσαι.

ξ'.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν δίχα τεμνουσῶν ἀλλήλας γράψαι περί έκατέραν αὐτῶν ἀντικειμένας τομάς, ῶστε είναι αὐτῶν συζυγεῖς διαμέτρους τὰς εὐθείας, καὶ τὴν 25 τῶν δύο ἀντικειμένων διάμετρον τὸ τῶν ἑτέρων ἀντι-

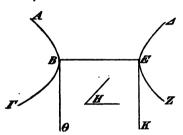
186

^{6.} $\delta \eta'$] c, $\delta \eta'$ uel $\delta \xi$ corr. ex $\delta \epsilon \tilde{\iota} p$ ("utique" Comm.), $\delta \epsilon \tilde{\iota} V$; om. Halley cum Memo. 18. $\dot{\epsilon} \varphi \epsilon \tilde{\ell} \eta \tilde{\varsigma}$] male del. Halley. 19. $\delta \eta'$] corr. ex $\delta \dot{\epsilon}$ m. 1 V. 20. al $\dot{\epsilon} \varphi \delta \ell \alpha \epsilon$] scripsi; $\delta \iota o \varphi \delta \ell \alpha \epsilon$ (sic) V; $\dot{\epsilon} \varphi \delta \ell \alpha \epsilon$ p et post lacunam c, Halley. 21. ξ'] p, Eutocius; om. V.

figara excedentibus simili rectangulo datis rectis comprehenso.

sint datae duae rectae terminatae inter se perpendiculares BE, $B\Theta$, datus autem angulus sit H. oportet igitur circum alterutram rectarum BE, $B\Theta$ oppositas describere, ita ut rectae ordinatae in angulo H ducantur.

et datis duabus rectis BE, $B\Theta$ describatur hyperbola, ita ut diametrus transuersa sit BE, latus autem

rectum figurae ΘB , et rectae ad BE productam ordinate ductae in angulo H ducantur; quo modo enim hoc fieri possit, antea expositum est [prop. LV]. ducatur igitur per E ad BE per-

pendicularis EK, quae aequalis sit rectae $B\Theta$, et eodem modo alia hyperbola describatur ΔEZ , ita ut diametrus sit BE, latus autem rectum figurae EK, et rectae a sectione ordinate ductae in angulo ducantur, qui angulo H deinceps positus est [prop. LV]. manifestum est igitur, sectiones B, E oppositas esse et unam eandemque diametrum habere, lateraque recta aequalia esse.

LX.

Datis duabus rectis inter se in binas partes aequales secantibus circum utramque sectiones oppositas describere, ita ut diametri earum coniugatae sint rectae datae, et diametros duarum oppositarum quadrata aequalis sit figurae alterarum oppositarum, similiter-

KQNIKQN B'.

κατὰ τὸ Β ἡ ΘΚ. λέγω, ὅτι ἐκβαλλομένη ἡ ΘΚ συμ-: πεσείται ταίς ΖΕ, ΕΗ.

εί γαο δυνατόν, μη συμπιπτέτω, και έπιζευγθεϊσα ή ΕΒ έκβεβλήσθω, και κείσθω τη ΒΕ ίση ή ΕΔ. 5 διάμετρος ἄρα έστιν ή ΒΔ. κείσθω δή τῶ τετάρτω τοῦ πρός τῆ ΒΔ είδους ίσον το A άφ' έκατέρας τῶν ΘΒ, 10 BK, και έπεζεύγθωσαν αί ΕΘ, ΕΚ. άσύμπτωτοι άρα είσιν. δπεο άτοπον υπό-. πεινται γάρ αί ΖΕ, ΕΗ

ΚΘ έκβαλλομένη συμπεσείται ταις ΕΖ, ΕΗ άσυμπτώτοις κατά τὰ Ζ. Η.

λέγω δή, ὅτι καὶ τὸ ἀφ' ἑκατέρας τῶν ΒΖ, ΒΗ ίσον έσται τῶ τετάρτω τοῦ πρὸς τῆ ΒΔ είδους.

20 ' μή γάρ, άλλ' εί δυνατόν, έστω τῷ τετάρτο τοῦ είδους ίσον το άφ' έκατέρας τῶν ΒΘ, ΒΚ. ἀσύμπτωτοι άρα είσιν αί ΘΕ, ΕΚ δπερ άτοπον. το άρα ἀφ' έχατέρας τῶν ΖΒ, ΒΗ ἴσον ἔσται τῷ τετάρτω τοῦ ποός τη $B \varDelta$ είδους. δ'.

25

Δύο δοθεισών εύθειών γωνίαν περιεχουσών καί σημείου έντὸς τῆς γωνίας γράψαι διὰ τοῦ σημείου κώνου τομήν την καλουμένην ύπερβολήν, ώστε άσυμπτώτους αὐτῆς εἶναι τὰς δοθείσας εὐθείας.

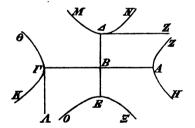
1. $\dot{\eta}$] (pr.) $\ddot{\eta}$ V; corr. p. 18. $\ddot{0}\tau\iota$] p. om. V. 20. $\epsilon\dot{\ell}$] p, η' V; corr. m. 2 v. 21. BK] p, ΘK V.

15 ασύμπτωτοι. ή αρα

que etiam diametrus alterarum oppositarum quadrata aequalis sit figurae alterarum oppositarum.

sint datae duae rectae inter se in binas partes aequales secantes $\mathcal{A}\Gamma$, $\mathcal{\Delta}E$. oportet igitur circum utramque diametrum oppositas describere, ita ut $\mathcal{A}\Gamma$, $\mathcal{\Delta}E$ in iis coniugatae sint, et $\mathcal{\Delta}E^2$ aequalis sit figurae oppositarum circum $\mathcal{A}\Gamma$ descriptarum, $\mathcal{A}\Gamma^2$ autem figurae oppositarum circum $\mathcal{\Delta}E$.

sit $A\Gamma \times \Gamma A = \Delta E^2$, et $A\Gamma$ ad ΓA perpendicularis sit. et datis duabus rectis inter se perpendicularibus $A\Gamma$, ΓA describantur oppositae ZAH, $\Theta\Gamma K$, ita ut diametrus sit transuersa ΓA , latus autem rectum ΓA , et rectae a sectionibus ad ΓA ordinate ductae in dato angulo ducantur [prop. LIX]. erit igitur ΔE altera diametrus oppositarum [deff. alt. 3]; nam et mediam habet rationem inter latera figurae

[Eucl. VI, 17] et rectae ordinate ductae parallela in *B* in duas partes aequales secta est. rursus igitur sit $\Delta E \times \Delta Z = A\Gamma^2$, et ΔZ ad ΔE perpendicularis sit. et datis duabus rectis inter se perpendicularibus positis $E\Delta$, ΔZ oppositae describantur $M\Delta N$, OEE, ita ut diametrus transuersa sit ΔE , latus autem rectum figurae ΔZ , et rectae a sectionibus ordinate ή μέν ΑΓ τὰς τῆ ΔΕ παφαλλήλους μεταξὺ ΖΑΗ, ΘΓΚ τομῶν δίχα τέμνει, ή δὲ ΔΕ τὰς τῆ 2 ὅπεφ ἔδει ποιῆσαι.

καλείσθωσαν δε αύται αί τομαί συζυγείς.

In fine: Anollaviou ravinão $\bar{\alpha}^{ov}$ m. 2 V.

ductae ad ΔE in dato angulo ducantur [prop. LIX]; erit igitur etiam $\Lambda \Gamma$ altera diametrus sectionum $M\Delta N$, ΞEO [deff. alt. 3]. ergo $\Lambda \Gamma$ rectas rectae ΔE parallelas inter sectiones ZAH, $\Theta\Gamma K$ positas in binas partes aequales secat, ΔE autem rectas rectae $\Lambda\Gamma$ parallelas [prop. XVI]; quod oportebat fieri [cfr. def. 6].

tales autem sectiones coniugatae uocentur.

ΚΩΝΙΚΩΝ β'.

'Απολλώνιος Εὐδήμω χαίρειν.

Εί ύγιαίνεις, έχοι αν καλώς και αυτός δε μετρίως έχω.

δ 'Απολλώνιον τον υίόν μου πέπομφα πρός σε κομί ζοντά σοι το β' βιβλίον τῶν συντεταγμένων ἡμϊν κωνικῶν. δίελθε οὖν αὐτὸ ἐπιμελῶς καὶ τοῖς ἀξίοις τῶν τοιούτων κοινωνεῖν μεταδίδου· καὶ Φιλωνίδης δὲ ὁ γεωμέτρης, ὃν καὶ συνέστησά σοι ἐν Ἐφέσω, ἐἀν 10 ποτε ἐπιβαλῆ εἰς τοὺς κατὰ Πέργαμον τόπους, μεταδὸς αὐτῷ, καὶ σεαυτοῦ ἐπιμελοῦ, ἕνα ὑγιαίνης. εὐτύχει.

α'.

ἐΕὰν ὑπεφβολῆς κατὰ κοφυφὴν εὐθεῖα ἐφάπτηται, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐφ' ἑκάτεφα τῆς διαμέτφου ἀποληφθῆ
15 ἴση τῆ δυναμένῃ τὸ τέταφτον τοῦ εἴδους, aí ἀπὸ τοῦ κέντφου τῆς τομῆς ἐπὶ τὰ ληφθέντα πέφατα τῆς ἐφαπτομένης ἀγόμεναι εὐθεῖαι οὐ συμπεσοῦνται τῆ τομῆ.
ἔστω ὑπεφβολή, ἧς διάμετφος ἡ AB, κέντφον δὲ τὸ Γ, ὀφθία δὲ ἡ BZ, καὶ ἐφαπτέσθω τῆς τομῆς κατὰ
20 τὸ Β ἡ ΔΕ, καὶ τῷ τετάφτφ τοῦ ὑπὸ τῶν ABZ εἴδους ἴσον ἔστω τὸ ἀφ' ἑκατέφας τῶν ΒΔ, ΒΕ, καὶ ἐμι

²Απολλωνίου κωνικῶν $\bar{\beta}^{ov}$ (β m. 2) V, et v (β corr. ex α m. 2). 3. ὑγιαίνοις p. 12. α'] vp, om. V, ut deinceps.

a 🔹

CONICORUM LIBER II.

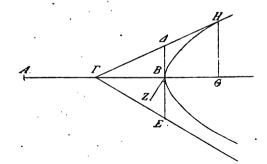
Apollonius Eudemo s.

Si uales, bene est; equidem satis ualeo.

Apollonium filium ad te misi secundum librum conicorum a me conscriptorum perlaturum. eum igitur diligenter peruolue et cum iis communica, qui talibus rebus digni sunt. et cum Philonide quoque geometra, quem tibi Ephesi commendaui, si quando ad uiciniam Pergami uenerit, eum communica, atque cura, ut ualeas. • uale.

I.

Si recta hyperbolam in uertice contingit, et ex ea in utramque partem diametri recta aufertur aequalis

rectae, quae quadrata quartae parti figurae aequalis est, rectae a centro sectionis ad terminos sumptos contingentis ductae cum sectione non concurrent.

Apollonius, ed. Heiberg.

13

KANIKAN B'.

ζευχθείσαι αί ΓΔ, ΓΕ έκβεβλήσθωσαν. λέγφ, ὅτι οὐ συμπεσοῦνται τῆ τομῆ.

εἰ γὰρ δυνατόν, συμπιπτέτω ἡ ΓΔ τῆ τομῆ κατὰ
τὸ Η, καὶ ἀπὸ τοῦ Η τεταγμένως κατήχθω ἡ ΗΘ.
⁵ παράλληλος ἄρα ἐστὶ τῆ ΔΒ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς ἡ
ΔΒ πρὸς ΒΖ, τὸ ἀπὸ ΑΒ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΒΖ, ἀλλὰ
τοῦ μὲν ἀπο ΑΒ τέταρτον μέρος τὸ ἀπὶ ΓΒ, τοῦ δὲ
ὑπὸ ΑΒΖ τέταρτον τὸ ἀπὸ ΒΔ, ὡς ἄρα ἡ ΑΒ πρὸς
BΖ, τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΒ, τουτέστι τὸ ἀπὸ
¹⁰ ΓΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΗ. ἔστι δὲ καὶ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς ΒΖ,
τὸ ὑπὸ ΔΘ Β πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΗ. ὡς ἅρα τὸ ἀπὸ ΓΘ
πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΗ, τὸ ὑπὸ ΔΘΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΗ.
ἰσον ἅρα τὸ ὑπὸ ΔΘΒ τῷ ἀπὸ ΓΘ.
οὐπὸ μοῦς τὸ ἀπὸ ΔΒ, τουπερείται τῆ τομῆ. ὑμοίως δὴ δεί¹⁵ ξομεν, ὅτι οὐδὲ ἡ ΓΕ.

β':

Τῶν αὐτῶν ὄντων δεικτέον, ὅτι ἑτέρα ἀσύμπτωτος οὐκ ἔστι τέμνουσα τὴν περιεχομένην γωνίαν ὑπὸ τῶν 20 ΔΓΕ.

εί γὰο δυνατόν, ἔστω ἡ ΓΘ, καὶ διὰ τοῦ Β τῆ ΓΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΒΘ καὶ συμπιπτέτω τῆ ΓΘ κατὰ τὸ Θ, καὶ τῷ ΒΘ ἴση κείσθω ἡ ΔΗ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΗΘ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὰ Κ, Δ, Μ. ἐπεὶ 25 οὖν αί ΒΘ, ΔΗ ἴσαι εἰσὶ καὶ παράλληλοι, καὶ αί ΔΒ, ΗΘ ἴσαι εἰσὶ καὶ παράλληλοι. καὶ ἐπεὶ ἡ ΑΒ δίχα τέμνεται κατὰ τὸ Γ, καὶ πρόσκειται αὐτῷ τις ἡ ΒΛ, τὸ ὑπὸ ΑΛΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΓΒ ἴσον ἐστὶ τῷ

4. $\tau o \tilde{v}$] p, $\tau \tilde{\eta} s$ V. 5. $\dot{\eta}$] p, om. V. 10. ΘH] c, e corr. m. 1 V. 11. $A \Theta B$] $A B \Theta$ V; $A \Theta$, ΘB p.

194

sit hyperbola, cuius diametrus sit AB, centrum autem Γ , latus rectum autem BZ, et ΔE sectionem in B contingat, sit autem

 $\dot{B} \Delta^2 = B E^2 = \frac{1}{4} A B \times B Z,$

et ductae $\Gamma \Delta$, ΓE producantur. dico, eas cum sectione non concurrere.

nam si fieri potest, $\Gamma \varDelta$ cum sectione in H concurrat, et ab H ordinate ducatur $H\Theta$; erit igitur rectae $\varDelta B$ parallela [cfr. I, 17]. quoniam igitur est $\varDelta B: BZ = \varDelta B^2: \varDelta B \rtimes BZ$, et $\Gamma B^2 = \frac{1}{4} \varDelta B^2$,

 $B\varDelta^2 = \frac{1}{4}AB \times BZ,$

erit $AB: BZ = \Gamma B^2: \Delta B^2 = \Gamma \Theta^2: \Theta H^2$ [Eucl. VI, 4]. est autem etiam $AB: BZ = A\Theta \times \Theta B: \Theta H^2$ [I, 21]. itaque $\Gamma \Theta^2: \Theta H^2 = A\Theta \times \Theta B: \Theta H^2$. quare

 $A\Theta \times \Theta B = \Gamma \Theta^2$ [Eucl. V, 9];

quod absurdum est [Eucl. II, 6]. ergo $\Gamma \Delta$ cum sectione non concurret. iam similiter demonstrabimus, ne ΓE quidem concurrere. ergo $\Gamma \Delta$, ΓE asymptotae sectionis sunt.

II.

Iisdem positis demonstrandum, aliam asymptotam non esse secantem angulum rectis $\Delta\Gamma$, ΓE comprehensum.

nam si fieri potest, sit $\Gamma \Theta$, et per *B* rectae $\Gamma \Delta$ parallela ducatur $B\Theta$ et cum $\Gamma \Theta$ in Θ concurrat, ponaturque $\Delta H = B\Theta$, et ducta $H\Theta$ ad *K*, Λ , *M* producatur. iam quoniam $B\Theta$, ΔH aequales sunt et parallelae, etiam ΔB , $H\Theta$ aequales sunt et parallelae [Eucl. I, 33]. et quoniam ΛB in Γ in duas partes

13.*

KQNIKQN β' .

άπο ΓΛ. δμοίως δη έπειδη παράλληλός έστιν ή ΗΜ $\tau \tilde{\eta} \ \Delta E$, xal ion $\dot{\eta} \ \Delta B \ \tau \tilde{\eta} \ BE$, ion aga xal $\dot{\eta} \ HA$ τη ΛΜ. και έπει ίση έστιν ή ΗΘ τη ΔΒ, μείζων αρα ή ΗΚ τῆς ΔΒ. ἔστι δὲ καὶ ή ΚΜ τῆς ΒΕ 5 μείζων, έπει και ή ΛΜ. το άρα υπο ΜΚΗ μετζόν έστι τοῦ ὑπὸ ΔΒΕ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ ΔΒ. έπεὶ οὖν έστιν, ώς ή ΑΒ πρός ΒΖ, τὸ ἀπὸ ΓΒ πρός τὸ ἀπὸ ΒΔ, άλλ' ώς μεν ή AB πρός BZ, τὸ ὑπὸ AAB πρός τὸ ἀπὸ ΛK , ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΓB πρὸς τὸ ἀπὸ $B \Delta$, τὸ 10 από ΓΛ πρός τὸ ἀπὸ ΛΗ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΓΛ πρός τὸ ἀπὸ ΛΗ, τὸ ὑπὸ ΑΛΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ. έπει οὖν έστιν, ὡς ὅλον τὸ ἀπὸ ΛΓ πρὸς ὅλον τὸ ἀπὸ AH, ούτως άφαιρεθέν τὸ ύπὸ AAB πρὸς άφαιρεθέν τὸ ἀπὸ ΛΚ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς λοιπὸν 15 τὸ ὑπὸ ΜΚΗ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΓΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΗ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΒ. ἴσον ἄρα τὸ άπὸ ΔB τῶ ὑπὸ MKH. ὅπερ ἄτοπον· μεῖζον γὰρ αύτοῦ δέδεικται. οὐκ ἄρα ἡ ΓΘ ἀσύμπτωτός ἐστι τη τομη.

20

'Εαν ύπεφβολης εὐθεῖα ἐφάπτηται, συμπεσεῖται έκατέφα τῶν ἀσυμπτώτων καὶ δίχα τμηθήσεται κατὰ τὴν ἁφήν, καὶ τὸ ἀφ' ἑκατέφας τῶν τμημάτων αὐτῆς τετφάγωνον ἰσον ἔσται τῷ τετάφτω τοῦ γινομένου είδους 25 πρὸς τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἀγομένη διαμέτφω.

γ'.

έστω ύπερβολή ή ΑΒΓ, κέντρον δε αὐτῆς τὸ Ε και ἀσύμπτωτοι αί ΖΕ, ΕΗ, και ἐφαπτέσθω τις αὐτῆς

9. Post pr. $\dot{\alpha}\pi \dot{\alpha}$ ins. ΛH καὶ ὡς ἄφα τὸ ἀπὸ $\Gamma\Lambda$ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛH τὸ ὑπὸ ΛAB πρὸς τὸ ἀπό V (ex lin. 10–11 petita). 15. MKH] ante H eras. 1 litt. V. τό] (pr.) τ supra scr. m. 1 V. 18. $\Gamma \Theta$] p, $\Gamma \Delta$ V. • aequales secta est, eique adiecta est $B\Lambda$, erit $\Lambda\Lambda \times \Lambda B + \Gamma B^2 = \Gamma \Lambda^2$ [Eucl. II, 6].

iam eodem modo, quoniam HM rectae ΔE parallela est, et $\Delta B = BE$, erit etiam $H\Lambda = \Lambda M$ [Eucl. VI, 1].

 $H \text{ et quoniam est } H\Theta = \varDelta B,$ $H \text{ erit } HK > \varDelta B. \text{ uerum etiam}$ KM > BE, quoniam etiam $O \ \Delta M > BE, \text{ itaque}$

 $MK \times KH > \Delta B \times BE$, h. e: $> \Delta B^2$. quoniam igitur $AB:BZ = \Gamma B^2: B \Delta^2$ [prop. I], uerum [I, 21]

 $AB: BZ = AA \times AB: AK^2,$ et [Eucl. VI, 4]

 $\Gamma B^2: B \varDelta^2 = \Gamma \varDelta^2: \varDelta H^2,$ erit etiam

 $\Gamma \Lambda^2 : \Lambda H^2 = \Lambda \Lambda \times \Lambda B : \Lambda K^2$. quoniam igitur est, ut totum $M \Lambda \Gamma^2$ ad totum ΛH^2 , ita ab-

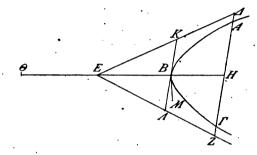
latum AA > AB ad ablatum AK^2 , erit etiam reliquum $\Gamma B^2: MK > KH$ [Eucl. II, 5] $= \Gamma A^2: AH^2$ [Eucl. V, 19] $= \Gamma B^2: \Delta B^2$. itaque $\Delta B^2 = MK > KH$ [Eucl. V, 9]; quod absurdum est; demonstrauimus enim, esse $MK > KH > \Delta B^2$. ergo $\Gamma \Theta$ asymptota sectionis non est.

III.

Si recta hyperbolam contingit, utrique asymptotae concurret et in puncto contactus in duas partes aequales secabitur, quadratumque utriusque partis eius aequale erit quartae parti figurae ad diametrum per punctum contactus ductam effectae. κωνικών β'.

μένου είδους ποὸς τῆ διχοτομούση διαμέτοφ τὰς ἀγομένας παρὰ τὴν ἠγμένην εὐθείαν.

έστω ύπερβολη ή ΑΒΓ, ἀσύμπτωτοι δὲ αὐτῆς al ΔΕ, ΕΖ, καὶ ἥχθω τις ή ΔΖ τέμνουσα την τομην 5 καὶ τὰς ἀσυμπτώτους, καὶ τετμήσθω ή ΑΓ δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΗΕ, καὶ κείσθω τῆ ΒΕ ἴση

ή ΕΘ, καὶ ἦχθω ἀπὸ τοῦ Β τῆ ΘΕΒ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΒΜ· διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΘ, ὀρθία δὲ ἡ ΒΜ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΔΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτω τοῦ ὑπὸ 10 τῶν ΘΒΜ, ὁμοίως δὴ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΓΖ.

ήχθω γὰρ διὰ τοῦ Β ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΚΛ παράλληλος ἄρα ἐστὶ τῆ ΔΖ. καὶ ἐπεὶ δέδεικται, ὡς ἡ ΘΒ πρὸς ΒΜ, τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΚ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, ὡς δὲ ἡ ΘΒ πρὸς
15 ΒΜ, τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ.
ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς ὅλον τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς ὅλον τὸ ἀπὸ ΔΗ, οῦτως ἀφαιρεθὲν τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ἀπὸ ΑΗ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς

1. $\epsilon i \delta o v s$] c v p, euan. V. 15. $\dot{\omega} s \, \tilde{\alpha} e \alpha - 16. \, \dot{\alpha} \pi \delta \, HA$] addidi $e p \, (\tau \tilde{\eta} s \, E \, H; \, \tau \tilde{\eta} s \, H\Delta \, o \tilde{v} \tau \omega; \, \tau \tilde{\omega} v \, \Theta \, H, \, HB; \, \tau \tilde{\eta} s \, HA);$ om. V; cfr. p. 196, 10–11.

208

sit hyperbola ABI, centrum autem eius E et asymptotae ZE, EH, eamque contingat in B recta aliqua ΘK . dico, ΘK productam cum ZE, EH concurrere.

nam si fieri potest, ne concurrat, et ducta EBproducatur, ponaturque $E\varDelta = BE$; $B\varDelta$ igitur diametrus est. ponatur igitur ΘB^2 et BK^2 quartae parti figurae ad $B\varDelta$ effectae aequale, ducanturque $E\Theta$, EK. hae igitur asymptotae sunt [prop. I]; quod absurdum est [prop. II]; supposuimus enim, ZE, EH asymptotas esse. ergo $K\Theta$ producta cum asymptotis EZ, EH in Z, H concurret.

iam dico, esse etiam BZ^2 et BH^2 quartae parti figurae ad $B \varDelta$ effectae aequalia.

ne sint enim, sed, si fieri potest, sit $B\Theta^2$ et BK^2 quartae parti figurae aequale. itaque ΘE , EK asymptotae sunt [prop. I]; quod absurdum est [prop. II]. ergo ZB^2 et BH^2 quartae parti figurae ad $B \varDelta$ effectae aequalia sunt.

IV.

Datis duabus rectis angulum comprehendentibus punctoque intra angulum posito per punctum coni sectionem, hyperbola quae uocatur, ita describere, ut datae rectae asymptotae sint.

sint duae rectae $A\Gamma$, AB quemuis angulum comprehendentes ad A positum, datumque sit punctum aliquod Δ , et oporteat per Δ in asymptotis ΓAB hyperbolam describere. λοιπόν τὸ ὑπὸ ΔΑΖ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς το ἀπὸ ΗΔ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΚ. ἴσον ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΑΔ τῷ ἀπὸ ΒΚ.

όμοίως δη δειχθήσεται και τὸ ὑπὸ ΔΓΖ τῷ ἀπὸ 5 ΒΛ. ίσον δὲ τὸ ἀπὸ ΚΒ τῷ ἀπὸ ΒΛ· ίσον ἄρα και τὸ ὑπὸ ΖΑΔ τῷ ὑπὸ ΖΓΔ.

ια'.

Έαν έκατέραν τῶν περιεχουσῶν τὴν ἐφεξῆς γωνίαν τῆς περιεχούσης τὴν ὑπερβολὴν τέμνη τις εὐθεία, συμ-10 πεσεῖται τῆ τομῆ καθ' ἐν μόνον σημεῖον, καὶ τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν μεταξὺ τῶν περιεχουσῶν καὶ τῆς τομῆς ἴσον ἔσται τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ ἀπὸ τῆς ἡγμένης διαμέτρου παρὰ τὴν τέμνουσαν εὐθεῖαν.

15 ἔστω ὑπερβολή, ἦς ἀσύμπτωτοι αί ΓΑ, ΑΔ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΔΑ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ διά τινος σημείου τοῦ Ε διήχθω ἡ ΕΖ τέμνουσα τὰς ΕΑ, ΑΓ.

ότι μέν ούν συμπίπτει τῆ τομῆ καθ' Έν μόνον σημεΐον, φανερόν ή γὰς διὰ τοῦ Α τῆ ΕΖ παράλληλος 20 ἀγομένη ὡς ἡ ΑΒ τεμεῖ τὴν ὑπὸ ΓΑΔ γωνίαν καὶ συμπεσεῖται τῆ τομῆ καὶ διάμετρος αὐτῆς ἔσται ἡ ΕΖ ἄρα συμπεσεῖται τῆ τομῆ καθ' Έν μόνον σημεῖον.

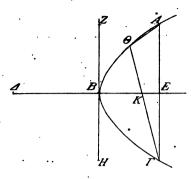
συμπιπτέτω κατὰ τὸ Η.

λέγω δή, ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΕΗΖ ἴσον ἐστὶ τῷ 25 ἀπὸ τῆς ΑΒ.

ηχθω γὰο διὰ τοῦ Η τεταγμένως ή ΘΗΛΚ· ή ἄρα διὰ τοῦ Β ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΗΘ. ἔστω

4. $\tau \tilde{\varphi}$] cvp, corr. ex $\tau \dot{\varphi}$ m. 1 V. 5. BA čoov? 15. A Δ] cvp, corr. ex $\Gamma \Delta$ m. 1 V. 24. $\delta \eta$] $\delta \dot{\epsilon}$ V; corr. Halley.

CONICORUM LIBER II.

nam si minus, per Γ rectae ZH parallela ducatur $\Gamma \Theta$, ducaturque ΘA . iam quoniam $AB\Gamma$ parabola uel hyperbola est, cuius diametrus est ΔE , contingens autem ZH, eique parallela $\Gamma \Theta$, erit $\Gamma K = K\Theta$ [I,46-47]. uerum etiam $\Gamma E = EA$

itaque $A\Theta$, KE parallelae erunt [Eucl. VI, 2]; quod fieri non potest; nam $A\Theta$ producta cum $B\Delta$ concurrit [I, 22].

VI.

Si diametrus ellipsis uel circuli ambitus rectam aliquam non per centrum ductam in duas partes aequales secat, recta in termino diametri sectionem contingens rectae in duas partes aequales sectae parallela erit.

sit ellipsis uel circuli ambitus, cuius diametrus sit AB, et AB rectam $\Gamma \Delta$ non per centrum ductam in duas partes aequales secet in E. dico, rectam in Asectionem contingentem rectae $\Gamma \Delta$ parallelam esse. ne sit enim, sed, si fieri potest, sit ΔZ rectae in A contingenti parallela. itaque erit $\Delta H = ZH$ [I, 47]. uerum etiam $\Delta E = E\Gamma$. itaque ΓZ , HE parallelae sunt [Eucl. VI, 2]; quod absurdum est. nam siue Hpunctum centrum est sectionis AB, ΓZ cum ABconcurret [I, 23], siue non est, supponatur K centrum, et ducta ΔK producatur ad Θ , ducaturque $\Gamma \Theta$. quoniam igitur $\Delta K = K\Theta$ et etiam $\Delta E = E\Gamma$, $\Gamma \Theta$ rectae

ΚΩΝΙΚΩΝ β'.

ή ΔΕ τῆ ΕΓ, παφάλληλος ἄφα έστιν ή ΓΘ τῆ ΑΒ. ἀλλὰ και ή ΓΖ. ὅπεφ ἄτοπον. ή ἄφα κατὰ τὸ Α έφ-· απτομένη παφάλληλός έστι τῆ ΓΔ.

ξ'.

Έαν κώνου τομῆς ἢ κύκλου πεφιφεφείας εὐθεῖα ἐφάπτηται, καὶ ταύτῃ παφάλληλος ἀχθῇ ἐν τῇ τομῇ καὶ δίχα τμηθῷ, ἡ ἀπὸ τῆς ἁφῆς ἐπὶ τὴν διχοτομίαν ἐπιζευχθεῖσα εὐθεῖα διάμετρος ἔσται τῆς τομῆς.

έστω κώνου τομή η κύκλου περιφέρεια ή ΑΒΓ, 10 έφαπτομένη δε αὐτῆς ή ΖΗ, καὶ τῆ ΖΗ παράλληλος ή ΑΓ καὶ δίχα τετμήσθω κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΒΕ. λέγω, ὅτι ή ΒΕ διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς.

μη γάρ, ἀλλά, εἰ δυνατόν, ἔστω διάμετοος τῆς
τομῆς ἡ ΒΘ. ἰση ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΘ τῆ ΘΓ… ὅπερ
15 ἄτοπον ἡ γὰρ ΑΕ τῆ ΕΓ ἴση ἐστίν. οὐκ ἄρα ἡ ΒΘ
διάμετρος ἔσται τῆς τομῆς. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι
οὐδὲ ἅλλη τις πλην τῆς ΒΕ.

η'.

'Εὰν ὑπεφβολῆ εὐθεῖα συμπίπτη κατὰ δύο σημεῖα, 20 ἐκβαλλομένη ἐφ' ἐκάτεφα συμπεσεῖται ταῖς ἀσυμπτώτοις, καὶ αἰ ἀπολαμβανόμεναι ἀπ' αὐτῆς ὑπὸ τῆς τομῆς πφος ταῖς ἀσυμπτώτοις ἴσαι ἔσονται.

ἔστω ὑπεφβολὴ ἡ ΑΒΓ, ἀσύμπτωτοι δὲ αί ΕΔ, ΔΖ,
καὶ τῆ ΑΒΓ συμπιπτέτω τις ἡ ΑΓ. λέγω, ὅτι ἐκ25 βαλλομένη ἐφ' ἐκάτεφα συμπεσεῖται ταῖς ἀσυμπτώτοις.
τετμήσθω ἡ ΑΓ δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεζεύχθω

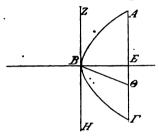
1. $\Gamma \Theta$] cvp, euan. V. **δυνατόν**] cv, -**όν** euan. V. 8. διάμετρον V; corr. p. 13. 21. αί] om. V, corr. p.

204

AB parallela est [Eucl. VI, 2]. uerum etiam ΓZ ei parallela est; quod absurdum est [Eucl. I, 30]. ergo recta in A contingens rectae ΓA parallela est.

VII.

Si recta coni sectionem uel circuli ambitum contingit, et in sectione recta huic parallela ducitur et in duas partes aequales secatur, recta a puncto

contactus ad medium punctum ducta diametrus sectionis erit.

sit coni sectio uel circuli ambitus $AB\Gamma$, contingens autem ZH, et rectae ZHparallela $A\Gamma$, quae in E in duas partes aequales secetur,

ducaturque BE. dico, BE diametrum sectionis esse.

ne sit enim, sed, si fieri potest, diametrus sectionis sit B Θ . itaque $A\Theta = \Theta\Gamma$ [I deff. pr. 4]; quod absurdum est; nam $AE = E\Gamma$.. ergo $B\Theta$ diametrus sectionis non erit. iam eodem modo demonstrabimus, ne aliam quidem ullam diametrum esse praeter BE.

VIII.

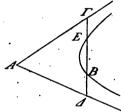
Si recta cum hyperbola in duobus punctis concurrit, in utramque partem producta cum asymptotis concurret, et rectae ex ea ad asymptotas a sectione abscisae aequales erunt.

sit hyperbola $AB\Gamma$, asymptotae autem $E\Delta$, ΔZ , et cum $AB\Gamma$ concurrat recta aliqua $A\Gamma$. dico, eam in utramque partem productam cum asymptotis concurrere. ή ΔΗ. διάμετρος ἄρα έστι τῆς τομῆς. ἡ ἄρα κἀτὰ τὸ Β ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΑΓ. ἔστω οὖν ἐφαπτομένη ἡ ΘΒΚ. συμπεσεῖται δη ταῖς ΕΔ, ΔΖ. ἐπει οὖν παράλληλός ἐστιν ἡ ΑΓ τῆ ΚΘ, και ἡ ΚΘ 5 συμπίπτει ταῖς ΔΚ, ΔΘ, και ἡ ΑΓ ἄρα συμπεσεῖται ταῖς ΔΕ, ΔΖ.

συμπιπτέτω κατὰ τὰ Ε', Ζ' καί ἐστιν ζση ή ΘΒ τῆ ΒΚ' ἴση ἄοα καὶ ἡ ΖΗ τῆ ΗΕ. ῶστε καὶ ἡ ΓΖ τῆ ΑΕ. δ'

'Εὰν εὐθεῖα συμπίπτουσα ταῖς ἀσυμπτώτοις δίχα τέμνηται ὑπὸ τῆς ὑπεοβολῆς, καθ' Ἐν μόνον σημεῖον ἅπτεται τῆς τομῆς.

εὐθεία γὰο ἡ ΓΔ συμπί-15 πτουσα ταῖς ΓΑΔ ἀσυμπτώτοις δίχα τεμνέσθω ὑπὸ τῆς ὑπεοβολῆς κατὰ τὸ Ε σημεῖον. λέγω, ὅτι κατ' ἄλλο σημεῖον οὐχ ἅπτεται τῆς τομῆς.

20 εἰ γὰο δυνατόν, ἁπτέσθω κατὰ τὸ Β. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΕ τῆ ΒΔ· ὅπερ ἄτοπον· ὑπόκειται γὰρ ἡ ΓΕ τῆ ΕΔ ἴση. οὐκ ἄρα καθ' ἕτερον σημεῖον ἅπτεται τῆς τομῆς.

25 Έαν εύθεζά τις τέμνουσα την τομην συμπίπτη έκατέοα τῶν ἀσυμπτώτων, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν μεταξῦ τῶν ἀσυμπτώτων καὶ τῆς τομῆς ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτῷ τοῦ γινο-

1. $\dot{\eta}$] (alt.) c, renouat. m. rec. ∇ . 5. $\Delta \Theta$] $K\Theta$ V, corr. p. 15. $\Gamma A \Delta$] c, Δ e corr. m. 1 V.

10

ducatur enim ΔH et producatur ad A, Γ . iam quoniam est $A\Delta \times \Delta\Gamma = AH \times H\Gamma$ [prop. X], erit [Eucl. VI, 16] $AH: A\Delta = \Delta\Gamma: \Gamma H$. est autem [Eucl. VI, 4] $AH: A\Delta = H\Theta: E\Delta$,

 $\Delta \Gamma: \Gamma H = \Delta Z: HK.$

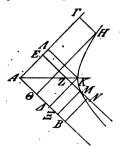
itaque $\Theta H : \Delta E = \Delta Z : HK$. ergo erit [Eucl. VI, 16] $E\Delta \times \Delta Z = \Theta H \times HK$.

XIII.

Si in loco asymptotis sectioneque comprehenso recta aliqua alteri asymptotae parallela ducitur, cum sectione in uno puncto solo concurret.

sit hyperbola, cuius asymptotae sint ΓA , AB, et sumatur punctum aliquod E, et per E rectae AB parallela ducatur EZ. dico, eam cum sectione concurrere.

nam, si fieri potest, ne concurrat, et in sectione sumatur punctum aliquod H, et per H rectis ΓA ,

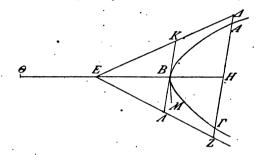
 \mathcal{AB} parallelae ducantur $H\Gamma$, $H\Theta$, fiatque $\Gamma H \times H\Theta = \mathcal{AE} \times EZ$, et ducatur \mathcal{AZ} producaturque; concurret igitur cum sectione [prop. II]. concurrat in K, et rectis $\Gamma \mathcal{A}$, \mathcal{AB} parallelae per K ducantur $K\mathcal{A}$, $K\mathcal{A}$; itaque $\Gamma H \times H\Theta = \mathcal{AK} \times K\mathcal{A}$ [prop. XII]. supposuimus autem, esse etiam $\Gamma H \times H\Theta = \mathcal{AE} \times EZ$.

itaque erit $\Delta K \times K \Lambda = AE \times EZ = K \Lambda \times \Lambda A$ [Eucl. I, 34]; quod fieri non potest; est enim et

Figura in Vv imperfecta est.

μένου είδους ποὸς τῆ διχοτομούση διαμέτοφ τὰς ἀγομένας παοὰ τὴν ἠγμένην εὐθείαν.

έστω ύπερβολη ή ΑΒΓ, ἀσύμπτωτοι δὲ αὐτῆς al ΔΕ, ΕΖ, καὶ ἥχθω τις ή ΔΖ τέμνουσα την τομην 5 καὶ τὰς ἀσυμπτώτους, καὶ τετμήσθω ή ΑΓ δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΗΕ, καὶ κείσθω τῆ ΒΕ ίση

ή ΕΘ, καὶ ἥχθω ἀπὸ τοῦ Β τῆ ΘΕΒ πρὸς ὀρθὰς ἡ ΒΜ διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΘ, ὀρθία δὲ ἡ ΒΜ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΔΑΖ ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτω τοῦ ὑπὸ 10 τῶν ΘΒΜ, ὁμοίως δὴ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΔΓΖ.

ήχθω γὰο διὰ τοῦ Β ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΚΛ παράλληλος ἄρα ἐστὶ τῆ ΔΖ. καὶ ἐπεὶ δέδεικται, ὡς ἡ ΘΒ πρὸς ΒΜ, τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΚ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, ὡς δὲ ἡ ΘΒ πρὸς
15 ΒΜ, τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΑ.
ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς ὅλον τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς ὅλον τὸ ἀπὸ ΔΗ, οῦτως ἀφαιρεθὲν τὸ ὑπὸ ΘΗΒ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ἀπὸ ΑΗ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς

1. $\epsilon i \delta o v s$] c v p, euan. V. 15. $\delta s \tilde{\alpha} e \alpha - 16$. $\delta \pi \delta HA$] addidi e p $(\tau \tilde{\eta} s E H; \tau \tilde{\eta} s H \Delta \circ \tilde{v} \tau \omega; \tau \tilde{\omega} v \Theta H, HB; \tau \tilde{\eta} s HA);$ om. V; cfr. p. 196, 10–11.

208

rectas ductae rectae parallelas in binas partes aequales secat.

sit hyperbola $AB\Gamma$, asymptotae autem eius ΔE , EZ, et ducatur recta aliqua ΔZ sectionem asymptotasque secans, et $A\Gamma$ in H in duas partes aequales secetur, ducaturque HE, et ponatur $E\Theta = BE$, ducaturque a B ad ΘEB perpendicularis BM; itaque $B\Theta$ diametrus est [prop. VII], BM autem latus rectum.¹) dico, esse

 $\Delta A \times AZ = \frac{1}{4} \Theta B \times BM = \Delta \Gamma \times \Gamma Z.$

ducatur enim per B sectionem contingens $K\Lambda$; ea igitur rectae ΔZ parallela est [prop. V]. et quoniam demonstrauimus, esse

 $\Theta B: BM - EB^2: BK^2 \text{ [prop. I]} = EH^2: H \triangle^2$ [Eucl. VI, 4], et

 $\Theta B: BM = \Theta H \times HB: HA^2 [I, 21],$

erit etiam

$$EH^2: H\varDelta^2 = \Theta H \times HB: HA^2.$$

iam quoniam est, ut totum EH^2 ad totum ΔH^2 , ita ablatum $\Theta H \times HB$ ad ablatum AH^2 , erit etiam [Eucl. V, 19] reliquum EB^2 [Eucl. II, 6] ad reliquum $\Delta A \times AZ$ [Eucl. II, 5] = $EH^2 : H\Delta^2 - EB^3 : BK^2$ [Eucl. VI, 4]. itaque [Eucl. V, 9]

 $ZA \times A\Delta = BK^2$

[tum u. prop. III].

1) Intellegitur igitur factum esse, at ait

$$\Theta B : BM \longrightarrow \Theta H \nearrow HB : AH^{*}$$

nec opus est hoc cum Memo diserte adlicere, at fec. Ha.... Apollonius, ed Heiberg. loindu tò únd ΔAZ éctiv, des tò ảnd EH xods to ảnd $H\Delta$, toutécti tò ảnd EB nods tò ảnd BK. ľeov ảga tò únd $ZA\Delta$ tõ ảnd BK.

όμοίως δη δειχθήσεται και τὸ ὑπὸ ΔΓΖ τῷ ἀπὸ 5 ΒΛ. ίσον δὲ τὸ ἀπὸ ΚΒ τῷ ἀπὸ ΒΛ· ίσον ἄρα και τὸ ὑπὸ ΖΛΔ τῷ ὑπὸ ΖΓΔ.

ια'.

Έαν έκατέφαν τῶν πεφιεχουσῶν τὴν ἐφεξῆς γωνίαν τῆς πεφιεχούσης τὴν ὑπεφβολὴν τέμνη τις εὐθεία, συμ-10 πεσείται τῆ τομῆ καθ' ἕν μόνον σημείον, καὶ τὸ πεφιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν μεταξὺ τῶν πεφιεχουσῶν καὶ τῆς τομῆς ἴσον ἔσται τῷ τετάφτῷ μέφει τοῦ ἀπὸ τῆς ἠγμένης διαμέτφου παφὰ τὴν τέμνουσαν εὐθείαν.

15 ἕστω ὑπερβολή, ἧς ἀσύμπτωτοι αί ΓΑ, ΑΔ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΔΑ ἐπὶ τὸ Ε, καὶ διά τινος σημείου τοῦ Ε διήχθω ἡ ΕΖ τέμνουσα τὰς ΕΑ, ΑΓ.

ότι μέν ούν συμπίπτει τη τομη καθ' έν μόνον σημείον, φανερόν ή γαρ δια τοῦ Α τη ΕΖ παράλληλος 20 ἀγομένη ὡς ἡ ΑΒ τεμεῖ την ὑπὸ ΓΑΔ γωνίαν καὶ συμπεσείται τη τομη και διάμετρος αὐτης ἔσται ἡ ΕΖ ἅρα συμπεσείται τη τομη καθ' έν μόνον σημείον.

συμπιπτέτω κατὰ τὸ Η.

λέγω δή, ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΕΗΖ ἴσον ἐστὶ τῷ 25 ἀπὸ τῆς ΑΒ.

ηχθω γὰο διὰ τοῦ Η τεταγμένως ή ΘΗΛΚ· ή ἄρα διὰ τοῦ Β ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΗΘ. ἔστω

4. $\tau \tilde{\varphi}$] cvp, corr. ex $\tau \delta$ m. 1 V. 5. BA loov? 15. A Δ] cvp, corr. ex $\Gamma \Delta$ m. 1 V. 24. $\delta \eta$] $\delta \epsilon$ V; corr. Halley.

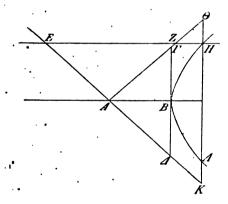
CONICORUM LIBER II.

iam similiter demonstrabinus, esse etiam $\Delta\Gamma \times \Gamma Z = B \Lambda^{3}$.

uerum $KB^2 = B\Lambda^2$ [prop. III]. ergo etiam $ZA \times A\Delta = Z\Gamma \times \Gamma\Delta$.

XI.

Si recta aliqua utramque rectam, quae angulum ad angulum hyperbolam continentem deinceps positum comprehendunt, secat, cum sectione in uno solo puncto concurret, et rectangulum comprehensum rectis inter rectas comprehendentes sectionemque abscisis aequale

erit quartae parti. quadrati diametri rectae secanti parallelae ductae.

sit hyperbola, cuius asymptotae sint ΓA , $A \Delta$, producaturque ΔA ad E, et per punctum aliquod E ducatur EZ rectas EA, $A\Gamma$ secans.

iam eam in uno solo puncto cum sectione concurrere, manifestum est; nam recta per A rectae EZparallela ducta ut AB angulum $\Gamma A \Delta$ secabit et cum sectione concurret [prop. II] diametrusque eius erit [I, 51 coroll.]; itaque EZ in uno solo puncto cum sectione concurret [I, 26].

In figure A in v om., in ∇ posite est m. 2 in intersectione rectarum AB, ΘK .

δέ τι σημεῖον ἕτερον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Η, καὶ διὰ τοῦ Η ταῖς $E \varDelta$, $\varDelta Z$ παράλληλοι ἦχθωσαν αί HΘ, ΗΚ. λέγω, ὅτι ἰσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ $E \varDelta Z$ τῷ ὑπὸ ΘΗΚ.

έπεζεύχθω γὰο ή ΔΗ και ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὰ Α, Γ.
5 ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΔΔΓ τῷ ὑπὸ ΑΗΓ, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ ΑΗ πρὸς ΑΔ, ἡ ΔΓ πρὸς ΓΗ. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΗ πρὸς ΑΔ, ἡ ΗΘ πρὸς ΕΔ, ὡς δὲ ἡ ΔΓ πρὸς ΓΗ, ἡ ΔΖ πρὸς ΗΚ· ὡς ἄρα ἡ ΘΗ πρὸς ΔΕ, ἡ ΔΖ πρὸς ΗΚ. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΕΔΖ τῷ
10 ὑπὸ ΘΗΚ.

'Εὰν ἐν τῷ ἀφοǫιζομένῷ τόπῷ ὑπὸ τῶν ἀσυμπτώτων καὶ τῆς τομῆς παράλληλος ἀχθῆ τις εὐθεία τῆ ἑτέρα τῶν ἀσυμπτώτων, συμπεσεϊται τῆ τομῆ καθ' Ἐν 15 μόνον σημείον.

iy'.

έστω ύπεφβολή, ης άσύμπτωτοι αί ΓΛ, ΑΒ, καl είλήφθω τι σημείον τὸ Ε, καὶ δι' αὐτοῦ τῆ ΑΒ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΕΖ. λέγω, ὅτι συμπεσείται τῆ τομῆ. εἰ γὰο δυνατόν, μὴ συμπιπτέτω, καὶ εἰλήφθω τι
20 σημείον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Η, καὶ διὰ τοῦ Η παρὰ τὰς ΓΛ, ΑΒ ἤχθωσαν αί ΗΓ, ΗΘ, καὶ τὸ ὑπὸ ΓΗΘ
ἴσον ἔστω τῷ ὑπὸ ΑΕΖ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΖ καὶ ἐκβεβλήσθω· συμπεσείται δὴ τῆ τομῆ. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Κ, καὶ διὰ τοῦ Κ παρὰ τὰς ΓΑΒ ἤχθωσαν
25 αί ΚΛ, ΚΔ· τὸ ἄρα ὑπὸ ΓΗΘ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΛΚΔ.
ὑπόκειται δὲ καὶ τῷ ὑπὸ ΑΕΖ ἴσον· τὸ ἄρα ὑπὸ ΔΚΛ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΚΛΑ, ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΔΚΛ.

5. Post pr. $\delta \pi \delta$ rep. $E \Delta Z$ lin. $3 - \delta \pi \delta$ lin. 5 (pr.) V v; corr. V m. 2, pc. 7. $E \Delta$] $\tau \delta E \Delta$ V; corr. p. 16. ΓA] $\Gamma \Delta$ v et ut uidetur e corr. m. 1 V; corr. pc. 24. $\pi \alpha \varrho \alpha$] c, π corr. ex \varkappa m. 1 V. ducatur enim ΔH et producatur ad A, Γ . iam quoniam est $A\Delta \times \Delta\Gamma = AH \times H\Gamma$ [prop. X], erit [Eucl. VI, 16] $AH: A\Delta = \Delta\Gamma: \Gamma H$. est autem [Eucl. VI, 4] $AH: A\Delta = H\Theta: E\Delta$,

 $\Delta \Gamma: \Gamma H = \Delta Z: HK.$

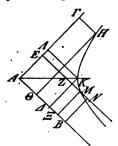
itaque $\Theta H: \Delta E = \Delta Z: HK$. ergo erit [Eucl. VI, 16] $E\Delta \times \Delta Z = \Theta H \times HK$.

XIII.

Si in loco asymptotis sectioneque comprehenso recta aliqua alteri asymptotae parallela ducitur, cum sectione in uno puncto solo concurret.

sit hyperbola, cuius asymptotae sint ΓA , AB, et sumatur punctum aliquod E, et per E rectae AB parallela ducatur EZ. dico, eam cum sectione concurrere.

nam, si fieri potest, ne concurrat, et in sectione sumatur punctum aliquod H, et per H rectis ΓA ,

AB parallelae ducantur $H\Gamma$, $H\Theta$, fiatque $\Gamma H > H\Theta = AE > EZ$, et ducatur AZ producaturque; concurret igitur cum sectione [prop. II]. concurrat in K, et rectis ΓA , AB parallelae per K ducantur KA, $K\Delta$; itaque $\Gamma H > H\Theta = AK > K\Delta$ [prop. XII]. supposuimus autem, esse etiam $\Gamma H > H\Theta = AE > EZ$.

itaque erit $\Delta K \times K \Lambda = AE \times EZ = K \Lambda \times \Lambda A$ [Eucl. I, 34]; quod fieri non potest; est enim et

Figura in ∇v imperfecta est.

ἀδύνατον μείζων γάρ έστι καὶ ἡ ΚΛ τῆς ΕΖ καὶ ἡ ΛΑ τῆς ΑΕ. συμπεσεῖται ἄρα ἡ ΕΖ τῆ τομῆ. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Μ.

λέγω δή, ὅτι κατ' ἄλλο οὐ συμπεσεῖται. εἰ γὰρ 5 δυνατόν, συμπιπτέτω καὶ κατὰ τὸ Ν, καὶ διὰ τῶν Μ,Ν τῆ ΓΑ παράλληλοι ἤχθωσαν αἰ ΜΞ, ΝΒ. τὸ ἄρα ὑπὸ ΕΜΞ ίσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΕΝΒ· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἅρα καθ' ἕτερον σημεῖον συμπεσεῖται τῆ τομῆ.

ιδ'.

10 Αί ἀσύμπτωτοι καὶ ἡ τομὴ εἰς ἄπειοον ἐκβαλλόμεναι ἔγγιόν τε προσάγουσιν ἑαυταις καὶ παντὸς τοῦ δοθέντος διαστήματος εἰς ἕλαττον ἀφικνοῦνται διάστημα.

έστω ύπερβολή, ης ἀσύμπτωτοι al AB, AΓ, δοθὲν 15 δὲ διάστημα τὸ Κ. λέγω, ὅτι al AB, AΓ xal ή τομὴ ἐκβαλλόμεναι ἕγγιόν τε προσάγουσιν ἑαυταζς xal εἰς ἕλασσον ἀφίζονται διάστημα τοῦ Κ.

Ϋχθωσαν γὰρ τῆ ἐφαπτομένη παράλληλοι al EØZ, ΓΗΔ, και ἐπεξεύχθω ἡ ΔΘ και ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ξ.
20 ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ ΓΗΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΖΘΕ, ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΔΗ πρὸς ΖΘ, ἡ ΘΕ πρὸς ΓΗ. μείζων δὲ ἡ ΔΗ τῆς ΖΘ μείζων ἄρα καὶ ἡ ΕΘ τῆς ΓΗ. ὁμοίως δὴ δείζομεν, ὅτι καὶ αί κατὰ τὸ ἑξῆς ἐλάττονές είσιν.

25 είλήφθω δη τοῦ Κ διαστήματος ἕλαττον τὸ ΕΛ, καὶ διὰ τοῦ Λ τῆ ΑΓ παράλληλος ἤχθω ἡ ΛΝ. συμ-

4. ὅτι] addidi; om. V. 5. ×αί] (pr.) om. cp. 7. EMΞ] c, Ξ corr. ex Z m. 1 V. 19. AΘ] p, A incertum V, EΘ c. 23. Ελαττον V; corr. p. KA > EZ et AA > AE. ergo EZ cum sectione concurret.

concurrat in M.

iam dico, eam in nullo alio puncto concurrere. nam si fieri potest, concurrat etiam in N, et per M, N rectae ΓA parallelae ducantur $M\Xi$, NB. itaque $EM \times M\Xi = EN \times NB$ [prop. XII]; quod fieri non potest. ergo in nullo alio puncto cum sectione concurret.

XIV.

Asymptotae et sectio in infinitum productae semper magis inter se adpropinquant et ad distantiam omni data distantia minorem perueniunt.

.sit hyperbola, cuius asymptotae sint AB, $A\Gamma$, data autem distantia sit K. dico, rectas AB, $A\Gamma$ sectionem-

que productas semper magis inter se adpropinquare et ad distantiam minorem quam K peruenturas esse.

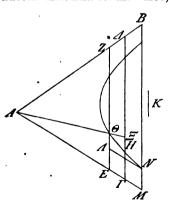
ducantur enim contingenti parallelae $E \oslash Z$, $\Gamma H \varDelta$, ducaturque $\varDelta \Theta$ et producatur ad Ξ . iam quoniam est [prop. X]

 $\Gamma H > H \varDelta = Z \Theta > \Theta E$, erit [Eucl. VI, 16]

 $\Delta H: Z\Theta = \Theta E: \Gamma H.$

uerum $\Delta H > Z\Theta$; itaque etiam [Eucl. V, 14] $E\Theta > \Gamma H$. iam similiter demonstrabimus, etiam distantias sequentes minores esse.

iam sumatur $E\Lambda < K$, et per Λ rectae $\Lambda\Gamma$ parallela

ΚΩΝΙΚΩΝ β'.

πεσείται άφα τη τομη. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Ν, καὶ διὰ τοῦ Ν τη ΕΖ παφάλληλος ήχθω ἡ MNB. ἡ ẵφα MN ίση ἐστὶ τη ΕΛ καὶ διὰ τοῦτο ἐλάττων της Κ.

. πόρισμα.

έκ δη τούτου φανερόν, δτι πασῶν τῶν ἀσυμπτώτων τῆ τομῆ ἔγγιόν εἰσιν αί ΑΒ, ΑΓ, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ περιεχομένη γωνία ἐλάσσων ἐστὶ δηλαδη τῆς ὑπὸ ἑτέρων ἀσυμπτώτων τῆ τομῆ περιεχομένης.

ιε'.

10 Τῶν ἀντικειμένων τομῶν κοιναί είσιν αί ἀσύμπτωτοι.

ἕστωσαν ἀντικείμεναι τομαί, ὧν διάμετρος ἡ AB, κέντρον δὲ τὸ Γ. λέγω, ὅτι τῶν Α, Β τομῶν κοιναί είσιν αί ἀσύμπτωτοι.

15 Ϋχθωσαν διὰ τῶν Α, Β σημείων ἐφαπτόμεναι τῶν τομῶν αί ΔΑΕ, ΖΒΗ· παφάλληλοι ἄφα εἰσίν. ἀπειλήφθω δὴ ἐκάστη τῶν ΔΑ, ΑΕ, ΖΒ, ΒΗ ἴσον δυναμένη τῷ τετάφτῷ τοῦ παφὰ τὴν ΑΒ εἰδους· ἴσαι ἄφα αί ΔΑ, ΑΕ, ΖΒ, ΒΗ. ἐπεζεύχθωσαν δὴ aί
20 ΓΔ, ΓΕ, ΓΖ, ΓΗ. φανεφὸν δή, ὅτι ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ή ΔΓ τῆ ΓΗ καὶ ή ΓΕ τῆ ΓΖ διὰ τὰς παφαλλήλους. ἐπεὶ οὖν ὑπεφβολή ἐστιν, ἦς διάμετφος ἡ ΑΒ, ἐφαπτομένη δὲ ἡ ΔΕ, καὶ ἑκατέφα τῶν ΔΑ, ΑΕ δύναται τὸ τέταφτον τοῦ παφὰ τὴν ΑΒ εἰδους, ἀσύμπτωτοι
25 ἄφα εἰσιν αί ΔΓ, ΓΕ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τῆ Β ἀσύμπτωτοί εἰσιν αί ΖΓ, ΓΗ. τῶν ἀντικειμένων ἅφα κοιναί εἰσιν ἀσύμπτωτοι.

2. MNB] NMB V; corr. p. 4. πόρισμα] om. V. 5. άσυμπτώτων] c, α- supra scr. m. 1 V. 21. ΓΖ] ΕΖ V, corr. p.

218

ducatur ΛN ; concurret igitur cum sectione [prop. XIII]. concurrat in N, et per N rectae EZ parallela ducatur MNB. ergo erit [Eucl. I, 34] $MN = E\Lambda < K$.

Corollarium.

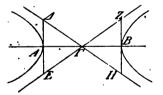
Iam hinc manifestum est, omnibus rectis cum sectione non concurrentibus propiores esse $AB, A\Gamma$, et proinde angulum $BA\Gamma$ minorem esse quouis angulo ab aliis rectis cum sectione non concurrentibus comprehenso.

XV.

Sectionum oppositarum communes sunt asymptotae.

sint sectiones oppositae, quarum diametrus sit AB, centrum autem Γ . dico, sectionum A, B communes esse asymptotas.

per puncta A, B sectiones contingentes ducantur AAE, ZBH; parallelae igitur sunt [prop. V]. ponantur

igitur ΔA , AE, ZB, BHsingulae quartae parti figurae rectae AB adplicatae aequales quadratae; est igitur $\Delta A = AE = ZB = BH$. iam ducantur $\Gamma \Delta$, ΓE , ΓZ ,

ГH. manifestum igitur est propter parallelas [Eucl. I, 33], in eadem recta esse $\Delta \Gamma$, ΓH et ΓE , ΓZ . iam quoniam hyperbola est, cuius diametrus est AB, contingens autem ΔE ; et utraque ΔA , AE quartae parti figurae rectae AB adplicatae quadrata aequalis est, asymptotae sunt $\Delta \Gamma$, ΓE [prop. I]. eadem igitur de causa sectionis B asymptotae sunt $Z\Gamma$, ΓH . ergo oppositarum communes sunt asymptotae. 220

'Εάν έν άντικειμέναις άχθη τις εύθεζα τέμνουσα έκατέφαν των πεφιεχουσών την έφεξης γωνίαν τών πεφιεχουσών τὰς τομάς, συμπεσεζται έκατέφα των ἀντι-5 κειμένων καθ' εν μόνον σημεζον, και αι ἀπολαμβανόμεναι ἀπ' αὐτης ὑπὸ τῶν τομῶν πρὸς ταζς ἀσυμπτώτοις ίσαι ἔσονται.

Εστωσαν γὰρ ἀντικείμεναι αί Α, Β, ὧν κέντρον μέν τὸ Γ, ἀσύμπτωτοι δὲ αί ΔΓΗ, ΕΓΖ, καὶ διήχθω τις 10 εὐθεῖα τέμνουσα ἑκατέραν τῶν ΔΓ, ΓΖ ἡ ΘΚ. λέγω, ὅτι ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται ἑκατέρα τῶν τομῶν καθ' ἕν σημεῖον μόνον.

έπει γαο τῆς Α τομῆς ἀσύμπτωτοί εἰσιν αί ΔΓ, ΓΕ, και διῆκταί τις εὐθεῖα ἡ ΘΚ τέμνουσα ἑκατέραν τῶν 15 περιεχουσῶν τὴν ἐφεξῆς γωνίαν τὴν ὑπὸ ΔΓΖ, ἡ ΚΘ ἄρα ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται τῆ τομῆ. ὁμοίως δὴ και τῆ Β.

συμπιπτέτω χατά τὰ Λ, Μ.

Ϋχθω διὰ τοῦ Γ τῆ ΛΜ παράλληλος ἡ ΑΓΒ· ἴσον
20 ἄρα ἐστὶ τὸ μὲν ὑπὸ ΚΛΘ τῷ ἀπὸ ΑΓ, τὸ δὲ ὑπὸ
ΘΜΚ τῷ ἀπὸ ΓΒ. ῶστε καὶ τὸ ὑπὸ ΚΛΘ τῷ ὑπὸ
ΘΜΚ ἐστιν ἴσον, καὶ ἡ ΛΘ τῆ ΚΜ.

ιζ'.

Τῶν κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων κοιναί είσιν αί 25 ἀσύμπτωτοι.

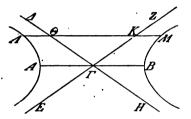
έστωσαν συζυγεῖς ἀντικείμεναι, ὧν αί διάμετροι συζυγεῖς αί ΑΒ, ΓΔ, κέντρον δὲ τὸ Ε. λέγω, ὅτι κοιναὶ αὐτῶν είσιν αί ἀσύμπτωτοι.

9. $\Delta \Gamma H$, $E \Gamma Z$] $\Delta \Gamma \tilde{\eta} E Z V$; corr. p. 10. ΓZ] c, corr. ex ΔZ m. 1 V. 18. $\tau \alpha$] τo V; corr. p.

XVI.

Si in oppositis recta ducitur utramque rectam secans, quae angulum angulis sectiones continentibus deinceps positum comprehendunt, cum utraque opposita in uno solo puncto concurret, et rectae ex ea a sectionibus ad asymptotas abscisae aequales erunt.

sint enim oppositae A, B, quarum centrum sit Γ , asymptotae autem $\Delta\Gamma H$, $E\Gamma Z$ [prop. XV], ducaturque

recta aliqua ΘK utramque $\Delta \Gamma$, ΓZ secans. dico, eam productam cum utraque sectione in uno solo puncto concurrere.

nam quoniam sectio-

nis A asymptotae sunt $\Delta\Gamma$, ΓE , et ducta est recta aliqua ΘK utramque rectarum angulum $\Delta\Gamma Z$ deinceps positum comprehendentium secans, $K\Theta$ producta cum sectione concurret [prop. XI]. similiter igitur etiam cum B concurret.

concurrat in Λ , M.

per Γ rectae ΛM parallela ducatur $\Lambda \Gamma B$; itaque [prop. XI] $K\Lambda \times \Lambda \Theta = \Lambda \Gamma^2$, $\Theta M \times MK = \Gamma B^2$. quare etiam $K\Lambda \times \Lambda \Theta = \Theta M \times MK$ et $\Lambda \Theta = KM$.

XVII.

Oppositarum coniugatarum communes sunt asymptotae.

sint oppositae coniugatae, quarum diametri coniugatae sint AB, $\Gamma \Delta$, centrum autem E. dico, earum asymptotas communes esse.

KQNIKQN β' .

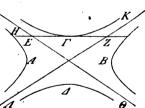
ήχθωσαν γὰρ ἐφαπτόμεναι τῶν τομῶν διὰ τῶν Α, Β, Γ, Δ σημείων αί ΖΑΗ, ΗΔΘ, ΘΒΚ, ΚΓΖ παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ ΖΗΘΚ. ἐπεξεύχθωσαν οὖν αί ΖΕΘ, ΚΕΗ εὐθεῖαι ἄρα εἰσὶ καὶ διάμετροι
5 τοῦ παραλληλογράμμου, καὶ δίχα τέμνονται πᾶσαι κατὰ τὸ Ε σημεῖον. καὶ ἐπεὶ τὸ πρὸς τῷ ΑΒ εἶδος ἰσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ΓΔ τετραγώνω, ἴση δὲ ἡ ΓΕ τῷ ΕΔ, ἕκαστον ἄρα τῶν ἀπὸ ΖΑ, ΑΗ, ΚΒ, ΒΘ τέταρτόν ἐστι τοῦ πρὸς τῷ ΑΒ είδους. ἀσύμπτωτοι
10 ἄρα εἰσὶ τῶν Α, Β τομῶν αί ΖΕΘ, ΚΕΗ. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ τῶν Γ, Δ τομῶν αί αὐταί εἰσιν ἀσύμπτωτοι. τῶν ἄρα κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων κοιναί εἰσιν ἀσύμπτωτοι.

ιη'.

15 Ἐκάν μιῷ τῶν κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων συμπίπτρυσα εὐθεῖα ἐκβαλλομένη ἐφ' ἑκάτερα ἐκτὸς πίπτη

τῆς τομῆς, συμπεσεῖται ἑχατέο̞ τῶν ἐφεξῆς τομῶν καθ' Ἐν μόνον σημεῖον.

20 ἕστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι τομαὶ αί Α, Β, Γ, Δ, καὶ τῆ Γ τις εὐθεῖα συμπιπτέτω ἡ ΕΖ καὶ ἐκ-

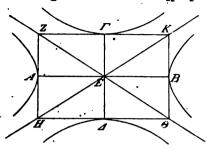
βαλλομένη έφ' έκάτερα έκτὸς πιπτέτω τῆς τομῆς. λέγω, 25 ὅτι συμπεσεῖται έκατέρα τῶν Α, Β τομῶν καθ' ἕν μόνον σημεῖον.

έστωσαν γὰο ἀσύμπτωτοι τῶν τομῶν αί ΗΘ, ΚΛ.

8. ἀπό] ὑπό V; corr. Memu⁵.
 15. Ἐάν] ἐν V; corr.
 Paris. gr. 2356; ἐἀν ἐν cp.
 16. πίπτη] c, corr. ex πίπη
 m. 1 V.

CONICORUM LIBER II.

nam sectionem contingentes per puncta A, B, Γ , \varDelta ducantur ZAH, $H\varDelta\Theta$, ΘBK , $K\Gamma Z$; parallelogrammum igitur est $ZH\Theta K$ [prop. V]. ducantur igitur

ZEO, KEH; rectae igitur sunt diametrique parallelogrammi, et in puncto Eomnes in binas partes aequales secantur [cfr. prop. XV]. et quoniam figura rectae AB adplicata

aequalis est $\Gamma \varDelta^2$ [I, 56], et $\Gamma E = E \varDelta$, singula quadrata $Z \varDelta^3$, $\mathcal{A} H^3$, $\mathcal{K} \mathcal{B}^3$, $\mathcal{B} \mathfrak{S}^2$ quarta pars sunt figurae ad $\mathcal{A} \mathcal{B}$ adplicatae. itaque $Z \mathcal{E} \mathfrak{S}$, $\mathcal{K} \mathcal{E} \mathcal{H}$ asymptotae sunt sectionum \mathcal{A} , \mathcal{B} [prop. I]. iam similiter demonstrabimus, easdem etiam sectionum Γ , \varDelta asymptotas esse. ergo oppositarum coniugatarum communes sunt asymptotae.

XVIII.

Si recta cum una oppositarum coniugatarum concurrens in utramque partem producta extra sectionem cadit, cum utraque deinceps positarum sectionum in uno solo puncto concurret.

sint sectiones oppositae coniugatae A, B, Γ, A , et cum Γ recta aliqua EZ concurrat productaque in utramque partem extra sectionem cadat. dico, cam cum utraque sectione A, B in uno solo poneto concurrere.

sint enim HO, KA asymptotae sectionan. Ast. e

KQNIKQN β' .

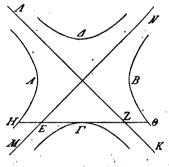
η ΕΖ άφα συμπίπτει έκατέφα τῶν ΗΘ, ΚΛ. φανεφὸν οὖν, ὡς καὶ ταῖς Λ, Β τομαἰς συμπεσεῖται καθ' ἐν μόνον σημεῖον.

ເປ'.

Ἐἀν τῶν κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων ἀχθῆ τις εὐθεῖα ἐπιψαύουσα, ἦς ἔτυχε τῶν τομῶν, συμπεσεῖται

ταϊς έφεξῆς τομαῖς καὶ δίχα τμηθήσεται κατὰ τὴν ἁφήν. ἕστωσαν κατὰ συζυγίαν 10 ἀντικείμεναι αί Α, Β, Γ, Δ, καὶ τῆς Γ ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ ΕΓΖ. λέγω, ὅτι ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται ταῖς Α, Β τομαῖς καὶ δίχα Η 15 τμηθήσεται κατὰ τὸ Γ.

őτι μεν οὖν συμπεσειται

ταΐς Α, Β τομαΐς, φανεφόν συμπιπτέτω κατά τά Η, Θ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΓΗ τῆ ΓΘ.

ήχθωσαν γὰο αι ἀσύμπτωτοι τῶν τομῶν αί 20 ΚΛ, ΜΝ. ἴση ἄοα ἡ ΕΗ τῆ ΖΘ καὶ ἡ ΓΕ τῆ, ΓΖ, καὶ ὅλη ἡ ΓΗ τῆ ΓΘ ἐστιν ἴση.

х'.

² Εάν μιᾶς τῶν κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων εὐθεῖα έφάπτηται, καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτῶν ἀχθῶσι δύο 25 εὐθεῖαι, ὧν ἡ μὲν διὰ τῆς ἁφῆς, ἡ δὲ παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἕως οὖ συμπέση μιᾶ τῶν ἐφεξῆς τομῶν, ἡ κατὰ τὴν σύμπτωσιν ἐφαπτομένη τῆς τομῆς εὐθεῖα παράλληλος ἕσται τῆ διὰ τῆς ἁφῆς καὶ τοῦ κέντρου

12. $E \Gamma Z$] scripsi; $\Gamma E Z$ V p. 25. $\dot{\eta}$] (alt.) c, $\dot{\eta}$ $\dot{\eta}$ V, $\ddot{\eta}$ $\dot{\eta}$ p. 27. xatá] xatà tá V; corr. pc.

б

EZ cum utraque $H \otimes$, $K \wedge C$ concurrit [prop. III]. manifestum igitur, eam etiam cum sectionibus Λ , B in uno solo puncto concurrere [prop. XVI].

XIX.

Si in oppositis coniugatis recta aliqua ducitur quamlibet sectionum contingens, cum sectionibus deinceps positis concurret et in puncto contactus in duas partes acquales secabitur.

sint A, B, Γ , Δ oppositae coniugatae, et sectionem Γ contingat recta aliqua $E\Gamma Z$. dico, eam productam cum sectionibus A, B concurrere et in Γ in duas partes aequales secari.

iam eam cum sectionibus A, B concurrere, manifestum est [prop. XVIII]. concurrat in H, Θ .

dico, esse $\Gamma H = \Gamma \Theta$.

ducantur enim asymptotae sectionum KA, MN. itaque $EH = Z\Theta$ [prop. XVI], $\Gamma E = \Gamma Z$ [prop. III] et $\Gamma H = \Gamma \Theta$.

XX.

Si recta unam oppositarum coniugatarum contingit, et per centrum earum duae rectae ducuntur, quarum altera per punctum contactus, altera contingenti parallela est, dum cum altera sectionum deinceps positarum conueniat, recta in puncto concursus sectionem contingens rectae per punctum contactus centrumque ductae parallela erit, rectae autem per puncta contactus centrumque ductae diametri coniugatae oppositarum erunt.

sint oppositae coniugatae, quarum diametri coniugatae sint AB, $\Gamma \Delta$, centrum autem X, et sectionem

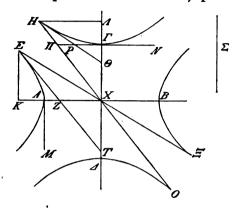
Apollonius, ed. Heiberg.

ήγμένη, αί δὲ διὰ τῶν ἁφῶν καὶ τοῦ κέντρού συζυγεἰς ἕσονται διάμετροι τῶν ἀντικειμένων.

έστωσαν κατά συζυγίαν άντικείμεναι, ών διάμετροι συζυγείς αί AB, $\Gamma \Delta$, κέντρον δε τὸ X, και τῆς A5 τομής ήγθω έφαπτομένη ή ΕΖ και έκβληθείσα συμπιπτέτω τη ΓΧ κατά τὸ Τ. και έπεζεύγθω ή ΕΧ και έκβεβλήσθω έπι τὸ Ξ, και διὰ τοῦ Χ τῆ ΕΖ παράλληλος ήχθω ή XH, καί διὰ τοῦ Η ἐφαπτομένη τῆς τομής ήγθω ή ΘΗ. λέγω, ὅτι παράλληλός έστιν ή 10 ΘΗ τη ΧΕ, αί δε ΗΟ, ΕΞ συζυγεῖς είσι διάμετροι. ήχθωσαν γάρ τεταγμένως αί ΚΕ, ΗΛ, ΓΡΠ, παρ' ας δε δύνανται αί καταγόμεναι, ξστωσαν αί ΑΜ, ΓΝ. έπει ούν έστιν, ώς ή ΒΑ πρός ΑΜ, ή NΓ πρός ΓΔ, άλλ' ώς μεν ή BA πρός AM, τὸ ὑπὸ 15 ΧΚΖ ποὸς τὸ ἀπὸ ΚΕ, ὡς δὲ ἡ ΝΓ ποὸς ΓΔ, τὸ άπὸ ΗΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΧΛΘ, καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΧΚΖ πρός τὸ ἀπὸ ΕΚ, τὸ ἀπὸ ΗΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΧΛΘ. άλλὰ τὸ μέν ὑπὸ ΧΚΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΕ τὸν συγκείμενον έχει λόγον έκ τοῦ τῆς ΧΚ ποὸς ΚΕ 20 καί τοῦ τῆς ΖΚ πρός ΚΕ, τὸ δὲ ἀπὸ ΗΛ πρός τὸ ύπό ΧΛΘ τόν συγκείμενον έχει λόγον έκ τοῦ, ὃν έχει ή ΗΛ ποὸς ΛΧ, καὶ ή ΗΛ ποὸς ΛΘ ὁ ἄρα συγκείμενος λόγος έκ τοῦ τῆς ΧΚ πρὸς ΚΕ καὶ τῆς ΖΚ πρός ΚΕ ό αὐτός ἐστι τῷ συγκειμένω λόγω ἐκ τοῦ τῆς 25 ΗΛ πρός ΛΧ καί τοῦ τῆς ΗΛ πρός ΛΘ. ὧν ὁ τῆς ΖΚ πρός ΚΕ λόγος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τῆς Η Λ πρὸς ΛΧ λόγφ.

έκάστη γὰο τῶν ΕΚ, ΚΖ, ΖΕ ἐκάστη τῶν ΧΛ, ΛΗ, ΗΧ παράλληλός ἐστι. λοιπὸς ἄρα ὁ τῆς ΧΚ πρὸς ΚΕ

6. $\tau \delta$] p, om. V, add. e corr. vc. 9. $\delta \sigma \tau \iota \nabla$; corr. pc. 10. $E\Xi$] $EZ\Xi \nabla$; corr. p? ($\overline{\xi\xi}$?). 15. $\dot{\eta}$] c, e corr. m. 1 ∇ . A contingens ducatur EZ productaque cum ΓX in T concurrat, et ducatur EX producaturque ad E, et per X rectae EZ parallela ducatur XH, per H autem

sectionem contingens ducatur ΘH . dico, esse ΘH rectae XE parallelam et HO, $E\Xi$ coniugatas esse diametros.

ducantur enim ordinate KE, $H\Lambda$, $\Gamma P\Pi$, parametri autem sint ΛM , ΓN . iam quoniam est

 $BA: AM = N\Gamma: \Gamma \varDelta \ [I, 56],$

et $BA: AM = XK \times KZ: KE^2$,

 $N\Gamma: \Gamma \varDelta = H \varDelta^2: X \varDelta \times \varDelta \Theta \ [1, 37],$

erit etiam $XK \times KZ : EK^2 = H\Lambda^2 : X\Lambda \times \Lambda\Theta$. uerum $XK \times KZ : KE^2 = (XK : KE) \times (ZK : KE)$ et $H\Lambda^2 : X\Lambda \times \Lambda\Theta = (H\Lambda : \Lambda X) \times (II\Lambda : \Lambda\Theta)$. itaque

(XK: KE) > (ZK: KE) = (HA: AX) > (HA: AG).quarum rationum est ZK: KE = HA: AX [Eucl. 1, 29; VI, 4]; nam singulae EK, KZ, ZE singulis XA, AH, HX parallelae sunt [I def. 6]. itaque

 $XK:KE = H\Lambda: \Lambda \Theta.$

16*

λόγος ὁ αὐτός ἐστι τῷ της ΗΛ ποὸς ΛΘ. καὶ περὶ ἰσας γωνίας τὰς ποὸς τοῖς Κ, Λ ἀνάλογόν εἰσιν αἰ πλευραί ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΕΚΧ τρίγωνον τῷ ΗΘΛ καὶ ἰσας ἕξει τὰς γωνίας, ὑφ' ἂς αἰ ὁμόλογοι 5 πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ἰση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΕΧΚ τῷ ὑπὸ ΛΗΘ. ἔστι δὲ καὶ ὅλη ἡ υπὸ ΚΧΗ τῷ ὑπὸ ΛΗΧ ἴση καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ ΕΧΗ τῷ ὑπὸ ΘΗΧ ἐστιν ἴση. παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΧ τῷ ΗΘ.

10 πεποιήσθω δή, ώς ή ΠΗ ποὸς ΗΡ, οῦτως ή ΘΗ ποὸς Σ΄ ή Σ ἄοα ἡμίσειά ἐστι τῆς παο' ἢν δύνανται αί ἐπὶ τὴν ΗΟ διάμετοον καταγόμεναι ἐν ταζς Γ, Δ τομαζς. καὶ ἐπεὶ τῶν Α, Β τομῶν δευτέοα διάμετος ἐστιν ή ΓΔ, καὶ συμπίπτει αὐτῆ ἡ ΕΤ, τὸ ἄρα ὑπὸ

15 τῆς ΤΧ καὶ τῆς ΕΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΓΧ ἐὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ Ε τῆ ΚΧ παράλληλον ἄγωμεν, τὸ ὑπὸ τῆς ΤΧ καὶ τῆς ἀπολαμβανομένης ὑπὸ τῆς παραλλήλου ἴσον ἔσται τῷ ἀπὸ ΓΧ. διὰ δὲ τοῦτό ἐστιν, ὡς ἡ ΤΧ πρὸς ΕΚ, τὸ ἀπὸ ΤΧ πρὸς τὸ ἀπὸ ΧΓ. ἀλλ'

20 ώς μέν ή ΤΧ πρός ΕΚ, ή ΤΖ πρός ΖΕ, τουτέστι τὸ ΤΧΖ τρίγωνον πρὸς τὸ ΕΖΧ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΤΧ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΧ, τὸ ΧΤΖ τρίγωνον πρὸς τὸ ΧΓΠ, τουτέστι πρὸς τὸ ΗΘΧ. ὡς ἄρα τὸ ΤΧΖ πρὸς τὸ ΕΖΧ, τὸ ΤΖΧ πρὸς τὸ ΧΗΘ. ἴσον ἄρα τὸ ΗΘΧ 25 τρίγωνον τῷ ΧΕΖ. ἔχει δὲ καὶ τὴν ὑπὸ ΘΗΧ γωνίαν τῷ ὑπὸ ΧΕΖ γωνία ἴσην παράλληλος γάρ ἐστιν ή μὲν ΕΧ τῷ ΗΘ, ἡ δὲ ΕΖ τῷ ΗΧ. ἀντιπεπόνθασιν ἄρα αί πλευραὶ αί περὶ τὰς ἴσας γωνίας. ἔστιν ἅρα

10. πεποιείσθω V; corr. pc. 14. συμπίπτη V; corr. p. 16. ἄγωμεν] ἀγομένην V; corr. Halley; ἀγάγωμεν p. 26. ὑπό] p, om. V. ἴσην] om. V; corr. p.

1

et latera angulos aequales ad K, Λ positos comprehendentia proportionalia sunt; similes igitur sunt trianguli EKX, $H \Theta \Lambda$ et angulos aequales habebunt, sub quibus latera correspondentia subtendunt [Eucl. VI, 6]. erit igitur $\angle EXK = \angle \Lambda H \Theta$. est autem etiam

 $\angle KXH = \angle AHX$ [Eucl. I, 29]; quare etiam $\angle EXH = \angle \Theta HX$. ergo EX rectae $H\Theta$ parallela est [Eucl. I, 27].

iam fiat $\Pi H: HP = \Theta H: \Sigma$. itaque Σ dimidia est parametrus diametri HO in sectionibus Γ , \varDelta [I, 51]. et quoniam sectionum \varDelta , B altera diametrus est $\Gamma \varDelta$ [I, 56], et cum ea concurrit ET, erit

 $TX \times EK = \Gamma X^2;$

nam si ab E rectam rectae KX parallelam duxerimus, rectangulum comprehensum recta TX rectaque a parallela abscisa aequale erit quadrato ΓX [I, 38]. propterea autem est $TX: EK = TX^2: X\Gamma^2$ [Eucl. VI, 17; V def. 9]. est autem [Eucl. VI, 4]

 $TX: EK = TZ: ZE = \triangle TXZ: EZX$ [Eucl. VI, 1], et [Eucl. VI, 19]

 $TX^2: \Gamma X^2 = XTZ: X\Gamma \Pi = XTZ: H \oslash X$ [u. I, 43]. itaque $TXZ: EZX = TZX: XH \oslash$. quare [Eucl. V, 9] $H \oslash X = XEZ$. habent autem etiam $\angle \oslash HX = XEZ$ [Eucl. I, 29]; nam parallelae sunt EX, $H \oslash$ et EZ, HX. itaque latera aequales angulos comprehendentia in contraria proportione sunt [Eucl. VI, 15]; est igitur $H \odot : EX = EZ: HX$; quare [Eucl. VI, 16]

 $\Theta H \times HX = XE \times EZ.$

et quoniam est $\Sigma: \Theta H = PH: H\Pi$, et

 $PH:H\Pi = XE: EZ \ [Eucl. VI, 4]$

(parallelae enim sunt), erit etiam $\Sigma : \Theta II - X I : I : Z$.

ώς ή ΗΘ πρός την ΕΧ, ή ΕΖ πρός την ΗΧ. ίσον άρα τὸ ὑπὸ ΘΗΧ τῷ ὑπὸ ΧΕΖ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς ή Σ πρός την ΘΗ, ή ΡΗ πρός ΗΠ, ώς δὲ ή ΡΗ πρός ΗΠ, ή ΧΕ πρός ΕΖ: παράλληλοι νάρ και 5 ώς ἄρα ή Σ πρός την ΘΗ, ή XE πρός ΕΖ. άλλ' ώς μέν ή Σ ποός ΘΗ, της ΧΗ κοινοῦ ῦψους λαμβανομένης τὸ ὑπὸ Σ, ΧΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΘΗΧ, ὡς δὲ ή ΧΕ πρός ΕΖ, τὸ ἀπὸ ΧΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΧΕΖ. καὶ ώς αρα τὸ ὑπὸ Σ. ΧΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΘΗΧ, τὸ ἀπὸ 10 ΧΕ πρός τὸ ὑπὸ ΧΕΖ. ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπὸ Σ. ΗΧ πρός τὸ ἀπὸ ΕΧ, τὸ ὑπὸ ΘΗΧ πρὸς τὸ ὑπὸ ΖΕΧ. ίσον δε τὸ ὑπὸ ΘΗΧ τῶ ὑπὸ ΧΕΖ· ἴσον ἄρα καὶ τὸ ὑπὸ Σ, ΗΧ τῶ ἀπὸ ΕΧ. καί ἐστι τὸ μὲν ὑπὸ Σ. ΗΧ τέταρτον τοῦ παρὰ τὴν ΗΟ είδους. η τε 15 γὰρ ΗΧ τῆς ΗΟ ἐστιν ἡμίσεια, καὶ ἡ Σ τῆς παρ' ην δύνανται· τὸ δὲ ἀπὸ ΕΧ τέταρτον τοῦ ἀπὸ τῆς ΕΞ ἴση γὰο ἡ ΕΧ τῆ ΧΞ. τὸ ἄρα ἀπὸ τῆς ΕΞ ίσον έστι τω πρός τη ΗΟ είδει. όμοίως δή δείξομεν, ότι καὶ ἡ ΗΟ δύναται τὸ παρὰ τὴν ΕΞ εἶδος. αί 20 άρα ΕΞ, ΗΟ συζυγεζς είσι διάμετροι τῶν Α, Β, Γ, Δ άντικειμένων.

κα'.

Τῶν αὐτῶν ὑποχειμένων δεικτέον, ὅτι ἡ σύμπτωσις τῶν ἐφαπτομένων προς μίαν τῶν ἀσυμπτώτων ἐστίν. ²⁵ ἔστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι τομαί, ὧν αί διάμετροι αί ΑΒ, ΓΔ, καὶ ἐφαπτόμεναι ἤχθωσαν αί ΑΕ, ΕΓ. λέγω, ὅτι το Ε σημεῖον προς τῆ ἀσυμπτώτω ἐστίν.

 1. $\dot{\eta}$] (pr.) om. V; corr. p.
 $\dot{\eta}$] (alt.) $\tau \tilde{\eta}$ HΘ $\dot{\eta}$ V; corr. p.

 11. Z E X] c, E e corr. m. 1 V.
 15. $\dot{\eta} \Sigma$] $\dot{\eta}_S$ V; corr. p.

 19. $\dot{\eta}$] om. V; corr. p.
 20. HO] HO \Sigma V; corr. p.

 24. $\mu (\alpha \gamma)$ $\mu \mu \tilde{\alpha}$?
 25. $\tau 0 \mu \alpha \ell$] pv, $\alpha \ell$ $\tau 0 \mu \alpha \ell$ c et deleto $\alpha \ell$ V.

est autem, communi altitudine sumpta XH, $\Sigma: \Theta H = \Sigma \times XH: \Theta H \times HX$,

et $XE: EZ = XE^2: XE \times EZ$. quare etiam

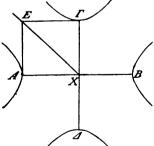
 $\Sigma \times XH : \Theta H \times HX = XE^2 : XE \times EZ.$ permutando [Eucl. V, 16]

 $\Sigma \times XH: EX^2 = \Theta H \times HX: ZE \times EX.$ uerum $\Theta H \times HX = XE \times EZ.$ quare etiam [Eucl.V,14] $\Sigma \times HX = EX^2.$ et $\Sigma \times HX$ quarta pars est figurae rectae HO adplicatae; nam et HX rectae HO [I, 30] et Σ parametri dimidia est; et $EX^2 = \frac{1}{4}E\Xi^2;$

nam $EX = X\Xi$ [I, 30]. itaque $E\Xi^2$ aequale est figurae rectae HO adplicatae. iam similiter demonstrabimus, etiam HO quadratam aequalem esse figurae rectae $E\Xi$ adplicatae. ergo $E\Xi$, HO diametri coniugatae sunt oppositarum A, B, Γ , Δ [I, 56].

XXI.

Iisdem suppositis demonstrandum, concursum contingentium in una asymptotarum esse.

sint sectiones oppositae coniugatae, quarum diametri sint AB, $\Gamma \Delta$, et contingentes ducantur AE, $E\Gamma$. dico, punctum E in asymptota esse.

nam quoniam ΓX^2 aequale est quartae parti figurae ad AB adplicatae [I, 56], et $\Gamma X^2 = AE^2$, etiam AE^2 quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale est. ducatur EX; έπει γὰρ τὸ ἀπὸ ΓΧ ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτῷ τοῦ πρὸς τῷ ΑΒ εἴδους, τῷ δὲ ἀπὸ ΓΧ ἴσον ἐστὶ τὸ ἀπὸ ΑΕ, καὶ τὸ ἀπὸ ΑΕ ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ πρὸς τῷ ΑΒ εἴδους. ἐπεζεύχθω ἡ ΕΧ· ἀσύμ-5 πτωτος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΧ. τὸ ἄρα Ε σημεῖον πρὸς τῷ ἀσυμπτώτῷ ἐστίν.

жβ'.

'Εὰν ἐν ταϊς κατὰ συζυγίαν ἀντικειμέναις ἐκ τοῦ κέντρου εὐθεῖα ἀχθῆ προς ὑποιανοῦν τῶν τομῶν, καὶ 10 ταύτῃ παράλληλος ἀχθῆ συμπίπτουσα μιῷ τῶν ἐφεξῆς τομῶν καὶ ταῖς ἀσυμπτώτοις, τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν τῆς ἀχθείσης τμημάτων τῶν γινομένων μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῶν ἀσυμπτώτων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τετραγώνφ.

15 ἕστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι τομαl al A, B, Γ, Δ, ἀσύμπτωτοι δὲ τῶν τομῶν ἔστωσαν al XEZ, XHΘ, καὶ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ X διήχθω τις εὐθεῖα ἡ XΓΔ, καὶ παράλληλος αὐτῆ ἤχθω τέμνουσα τήν τε ἐφεξῆς τομὴν καὶ τὰς ἀσυμπτώτους ἡ ΘΕ.
20 λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΕΚΘ ἴσον ἐστὶ τῶ ἀπὸ ΓΧ.

τετμήσθω δίχα ή ΚΛ κατὰ τὸ Μ, καὶ ἐπιζευχθείσα ἡ ΜΧ ἐκβεβλήσθω· διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΒ τῶν Α, Β τομῶν. καὶ ἐπεὶ ἡ κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΕΘ, ἡ ἄρα ΕΘ ἐπὶ τὴν 25 ΑΒ τεταγμένως ἐστὶ κατηγμένη. καὶ κέντρον τὸ Χ· αί ΑΒ, ΓΔ ἄρα συζυγεῖς εἰσι διάμετροι. τὸ ἄρα ἀπὸ ΓΧ ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτῷ τοῦ παρὰ τὴν ΑΒ είδους. τῷ δὲ τετάρτῷ μέρει τοῦ παρὰ τὴν ΑΒ είδους

4. $\tau o \tilde{\nu}$] bis V, corr. cvp. 12. $\tau \tilde{\omega} \nu$] (alt.) addidi; om. V. 17. XEZ, XH Θ] EXZ, HX Θ p, Halley cum Commandino; sed cfr. lin. 18. 19. ΘE] ΘX V; corr. Memus (et); $\Theta K E$ p.

232

.

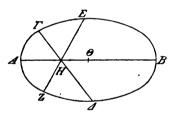
ductae enim AZ, $A\Theta$ producantur, ducaturque $Z\Theta$. et quoniam EZ, $H\Theta$ productae angulos $AZ\Theta$, $A\Theta Z$ secant, hi autem anguli duobus rectis minores sunt [Eucl. I, 17], EZ, $H\Theta$ productae inter se concurrent extra sectionem, sed intra angulum $BA\Gamma$.

iam similiter hoc demonstrabimus, etiam si EZ, $H\Theta$ sectiones contingunt.

XXVI.

Si in ellipsi uel circulo duae rectae inter se secant non per centrum positae, non in binas partes aequales inter se secant.

nam si fieri potest, in ellipsi uel circulo duae rectae $\Gamma \varDelta$, EZ non per centrum positae inter se in

binas partes aequales secent in H, centrum autem sectionis sit Θ , ductaque $H\Theta$ ad A, B producatur. iam quoniam AB diametrus est rectam EZ in duas partes aequales se-

cans, recta in \mathcal{A} contingens rectae $\mathbb{E}\mathbb{Z}$ parallela est [prop. VI]. similiter igitur demonstrabimus, eam etiam rectae $\Gamma \mathcal{A}$ parallelam esse. quare etiam $\mathbb{E}\mathbb{Z}$ rectae $\Gamma \mathcal{A}$ parallela est [Eucl. I, 30]; quod fieri non potest. ergo $\Gamma \mathcal{A}$, $\mathbb{E}\mathbb{Z}$ inter se in binas partes aequales non secant.

XXVII.

Si ellipsim uel circulum duae rectae contingunt, rectae contingentes parallelae erunt, si recta puncta contactus coniungens per centrum sectionis cadit, sin minus, in eadem parte centri concurrent.

ΚΩΝΙΚΩΝ β'.

περιεχέσθω. λέγω, ὅτι ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται ἀλλήλαις.

ήχθωσαν διὰ τῶν Β, Γ διάμετροι τῆς τομῆς al EBZ, ΗΓΘ· παράλληλοι ἄρα εἰσὶ καὶ καθ' ἕν μόνου
σημεῖον ἑκατέρα τὴν τομὴν τέμνει. ἐπεζεύχθω δὴ ἡ
ΒΓ· αί ἄρα ὑπὸ ΕΒΓ, ΒΓΗ γωνίαι δύο ὀρθαϊς ίσαι εἰσίν, αί δὲ ΔΓ, ΒΛ ἐκβαλλόμεναι ἐλάττονας ποιοῦσι δύο ὀρθῶν. συμπεσοῦνται ἄρα ἀλλήλαις ἐκτὸς τῆς τομῆς.

10

хε'.

'Εὰν ὑπερβολῆ δύο εὐθεῖαι συμπίπτωσιν έκατέρα κατὰ δύο σημεῖα, μηδετέρας δὲ αὐτῶν ἡ σύμπτωσις ὑπὸ τῶν τῆς ἑτέρας συμπτώσεων περιέχηται, συμπεσοῦνται ἀλλήλαις αί εὐθεῖαι ἐκτὸς μὲν τῆς τομῆς, ἐντὸς 15 δὲ τῆς περιεχούσης τὴν τομὴν γωνίας.

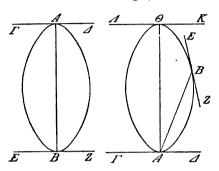
έστω ύπερβολή, ης ἀσύμπτωτοι αί AB, AΓ, καὶ τεμνέτωσαν δύο εὐθεῖαι τὴν τομὴν αί ΕΖ, ΗΘ, καὶ μηδετέρας αὐτῶν ή

σύμπτωσις ύπὸ τῶν 20 τῆς ἑτέρας περιεχέσθω. λέγω, ὅτι αί EZ, HΘ ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται ἐκτὸς μὲν τῆς τομῆς, 25 ἐντὸς δὲ τῆς ὑπὸ ΓΑΒ γωνίας. A B B

ἐπιζευχθεϊσαι γὰο αί ΑΖ, ΑΘ ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΖΘ. καὶ ἐπεὶ αί ΕΖ, ΗΘ ἐκβαλλόμεναι τέμνουσι τὰς ὑπὸ ΑΖΘ, ΑΘΖ γωνίας, εἰσὶ δὲ αί

6. ΒΓΗ] p, om. V. 13. συμπτώσεως V; corr. Memus. 15. γωνίαν V; corr. p. sit ellipsis uel circulus AB, contingantque $\Gamma A\Delta$, EBZ, et ducatur AB cadatque prius per centrum. dico, $\Gamma\Delta$ et EZ parallelas esse.

nam quoniam AB diametrus sectionis est, $\Gamma \Delta$ autem in A contingit, $\Gamma \Delta$ rectis ad AB ordinate

ductis parallela est [I, 17]. eadem igitur de causa etiam BZ iisdem parallela est. ergo etiam $\Gamma \Delta$ et EZ parallelae sunt [Eucl. I, 30]. iam ΔB per cen-

trum ne cadat, ut in secunda figura

est, et ducatur diametrus \mathcal{AO} , per \mathcal{O} autem contingens $K \mathcal{O} \mathcal{A}$; itaque $K \mathcal{A}$ et $\Gamma \mathcal{\Delta}$ parallelae sunt [u. supra]. ergo EZ producta cum $\Gamma \mathcal{\Delta}$ concurret in eadem parte centri, in qua est \mathcal{AB} [Eucl. I $\alpha i \tau$. 5].

XXVIII.

Si in coni sectione uel circulo recta aliqua duas rectas parallelas in binas partes secat, diametrus sectionis erit.

in coni sectione enim duae rectae parallelae AB, $\Gamma \Delta$ in E, Z in binas partes aequales secentur, et ducta EZ producatur. dico, eam diametrum sectionis esse.

nam si minus, sit $H \otimes Z$, si fieri potest. itaque recta in H contingens rectae AB parallela est [prop. V---VI]. quare eadem rectae $\Gamma \varDelta$ parallela est Apollonius, ed. Heiberg. είφημέναι γωνίαι δύο όφθῶν ἐλάσσονες, αί ΕΖ, Ηθ ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται ἀλλήλαις ἐκτὸς μὲν τῆς τομῆς, ἐντὸς δὲ τῆς ὑπὸ ΒΑΓ γωνίας.

όμοίως δη δείξομεν, κἂν έφαπτόμεναι ὦσι τῶν τομῶν 5 αί ΕΖ, ΗΘ.

x5'.

'Εαν έν έλλείψει η χύχλου περιφερεία δύο εύθεται τέμνωσιν άλλήλας μη δια τοῦ χέντρου οὖσαι, οὐ τέμνουσιν άλλήλας δίχα.

- 10 εἰ γὰρ δυνατόν, ἐν ἐλλείψει ἢ κύκλου περιφερεία δύο εὐθείαι αί ΓΔ, ΕΖ μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὖσαι τεμνέτωσαν ἀλλήλας δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἔστω κέντρον τῆς τομῆς τὸ Θ, καὶ ἐπιζευχθείσα ἡ ΗΘ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὰ Λ, Β.
- 15 ἐπεὶ οὖν διάμετρός ἐστιν ἡ AB τὴν EZ δίχα τέμνουσα, ἡ ἄρα κατὰ τὸ A ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ EZ. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ τῆ ΓΔ. ῶστε καὶ ἡ EZ παράλληλός ἐστι τῆ ΓΔ. ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα αί ΓΔ, EZ δίχα τέμνουσιν ἀλλήλας.
- $\mathbf{20}$

'Εάν έλλείψεως η πύπλου περιφερείας δύο εὐθείαι έπιψαύωσιν, έἀν μὲν ή τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσα διὰ τοῦ πέντρου τῆς τομῆς ἦ, παράλληλοι ἔσονται al ἐφαπτόμεναι, ἐὰν δὲ μή, συμπεσοῦνται ἐπὶ τὰ αὐτὰ 25 μέρη τοῦ πέντρου.

х٤'.

ἔστω ἔλλειψις ἢ χύχλου περιφέρεια ἡ AB, καὶ έφαπτέσθωσαν αὐτῆς αί ΓΑΔ, EBZ, καὶ ἐπεζεύχθω

4. κάν] καί V; corr. p. 14. τά] τό V; corr. p. 19. δίχα] om. V; corr. p. 27. EBZ] BEZ V; corr. p. [Eucl. I, 30]. et $H\Theta$ diametrus est; itaque $\Gamma\Theta = \Theta \varDelta$ [I def. 4]. quod absurdum est; supposuimus enim, esse $\Gamma E = E \varDelta$. itaque $H\Theta$ diametrus non est. iam similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam diametrum esse praeter EZ. ergo EZ diametrus sectionis erit.

XXIX.

Si in coni sectione uel circulo duae rectae contingentes concurrunt, recta a puncto earum concursus ad punctum medium rectae puncta contactus coniungentis ducta diametrus sectionis est.

sit coni sectio uel circulus, quam contingentes ducantur rectae AB, $A\Gamma$ in A concurrentes, et ducta $B\Gamma$ in Δ in duas partes aequales secetur, ducaturque $A\Delta$. dico, eam diametrum sectionis esse.

nam si fieri potest, sit ΔE diametrus, ducaturque $E\Gamma$; ea igitur sectionem secabit [I, 35-36]. secet in Z, et per Z rectae $\Gamma \Delta B$ parallela ducatur ZKH. iam quoniam $\Gamma \Delta = \Delta B$, erit etiam [Eucl. VI, 4] $Z\Theta = \Theta H$. et quoniam recta in Λ contingens rectae $B\Gamma$ parallela est [prop. V-VI], et etiam ZH rectae $B\Gamma$ parallela est, erit etiam ZH rectae in Λ contingenti parallela. itaque $Z\Theta = \Theta K$ [I, 46-47]; quod fieri non potest. itaque ΔE diametrus non est. iam similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam diametrum esse praeter $\Lambda \Delta$.

Halley. 17. ἐστίν — 18. ἴση] om. V, corr. Memus. 19. Λ] cv, corr. ex Λ m. 1 V. 20. ἔστι] καὶ ἔστι V, corr. Memus ή AB καὶ ἔστω πρότερον διὰ τοῦ κέντρου. λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ή ΓΔ τῆ ΕΖ.

ἐπεὶ γὰο διάμετρός ἐστιν ἡ ΑΒ τῆς τομῆς, καὶ
ἐφάπτεται κατὰ τὸ Α ἡ ΓΔ, ἡ ΓΔ ἄρα παράλληλός
٤ ἐστι ταῖς ἐπὶ τὴν ΑΒ τεταγμένως κατηγμέναις. διὰ
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ΒΖ παράλληλός ἐστι ταῖς αὐταῖς.
καὶ ἡ ΓΔ ἄρα τῆ ΕΖ παράλληλός ἐστι.

μη έρχέσθω δη ή AB διὰ τοῦ κέντρου, ώς ἔχει ἐπὶ τῆς δευτέρας καταγραφῆς, καὶ ἤχθω διάμετρος ή 10 ΑΘ, καὶ διὰ τοῦ Θ ἐφαπτομένη ή ΚΘΛ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ή ΚΛ τῆ ΓΔ. ή ἄρα ΕΖ ἐκβαλλομένη συμπεσείται τῆ ΓΔ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ κέντρου, ἐν οἶς ἐστιν ή AB.

πη'.

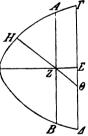
15 'Εὰν ἐν κώνου τομῆ ἢ κύκλου περιφερεία δύο παραλλήλους εὐθείας εὐθεῖά τις δίχα τέμνη, διάμετρος ἔσται τῆς τομῆς.

έν γὰο κώνου τομῆ δύο εὐθεῖαι παράλληλοι αί AB, ΓΔ δίχα τετμή20 σθωσαν κατὰ τὰ E, Z, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ EZ ἐκβεβλήσθω. λέγω, ὅτι διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς.

εί γὰφ μή, ἔστω, εἰ δυνατόν, ἡ ΗΖΘ. ἡ ἄφα κατὰ τὸ Η ἐφαπτο-25 μένη παφάλληλός ἐστι τῆ ΑΒ. ῶστε

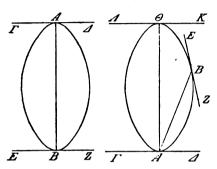
ή αὐτὴ παφάλληλός ἐστι τῆ ΓΔ. καί ἐστι διάμετρος ἡ ΗΘ· ἴση ἄφα ἡ ΓΘ τῆ ΘΔ· ὅπεφ ἄτοπον· ὑπόκειται γὰφ ἡ ΓΕ τῆ ΕΔ ἴση. οὐκ ἄφα διάμετφός ἐστιν

24. $HZ\Theta$] p, $H\Theta Z$ V.

sit ellipsis uel circulus AB, contingantque $\Gamma A \Delta$, EBZ, et ducatur AB cadatque prius per centrum. dico, $\Gamma \Delta$ et EZ parallelas esse.

nam quoniam AB diametrus sectionis est, $\Gamma \Delta$ autem in A contingit, $\Gamma \Delta$ rectis ad AB ordinate

ductis parallela est [I, 17]. eadem igitur de causa etiam BZ iisdem parallela est. ergo etiam $\Gamma \Delta$ et EZ parallelae sunt [Eucl. I, 30]. iam ΔB per cen-

trum ne cadat, ut in secunda figura

est, et ducatur diametrus \mathcal{AO} , per \mathcal{O} autem contingens $K \mathcal{O} \mathcal{A}$; itaque $K \mathcal{A}$ et $\Gamma \mathcal{A}$ parallelae sunt [u. supra]. ergo EZ producta cum $\Gamma \mathcal{A}$ concurret in eadem parte centri, in qua est \mathcal{AB} [Eucl. I $\alpha i \tau$. 5].

XXVIII.

Si in coni sectione uel circulo recta aliqua duas rectas parallelas in binas partes secat, diametrus sectionis erit.

in coni sectione enim duae rectae parallelae AB, $\Gamma \Delta$ in E, Z in binas partes aequales secentur, et ducta EZ producatur. dico, eam diametrum sectionis esse.

nam si minus, sit $H \oslash Z$, si fieri potest. itaque recta in H contingens rectae AB parallela est [prop. V—VI]. quare eadem rectae $\Gamma \varDelta$ parallela est

Apollonius, ed. Heiberg.

KQNIKQN β' .

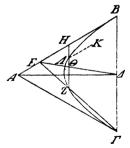
ή ΗΘ. όμοίως δη δείζομεν, ότι οὐδὲ ἄλλη τις πλην της ΕΖ. η ΕΖ ἄρα διάμετρος ἔσται της τομης.

xช'.

'Εὰν ἐν κώνου τομῆ ἢ κύκλου περιφερεία δύο 5 εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσιν, ἀπὸ τῆς συμπτώσεως αὐτῶν ἐπὶ τὴν διχοτομίαν τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης ἀγομένη εὐθεῖα διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς. ἔστω κώνου τομὴ ἢ κύκλου περιφέρεια, ἧς ἐφαπτόμεναι εὐθεῖαι ἤχθωσαν αί ΑΒ, ΑΓ συμπίπτουσαι 10 κατὰ τὸ Α, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΒΓ δίχα τετμήσθω κατὰ τὸ Δ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΔ. λέγω, ὅτι διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς.

εί γὰς δυνατόν, ἔστω διάμετοος ἡ ΔΕ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΓ· τεμεῖ δὴ τὴν τομήν. τεμνέτω κατὰ

- 15 τὸ Ζ, καὶ διὰ τοῦ Ζ τῆ ΓΔΒ παράλληλος ἦχθω ἡ ΖΚΗ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΓΔ τῆ ΔΒ, ἴση καὶ ἡ ΖΘ τῆ ΘΗ. καὶ ἐπεὶ ἡ κατὰ τὸ Λ ἐφαπτομένη παρ-
- 20 άλληλός ἐστι τῆ ΒΓ, ἔστι δὲ καὶ ἡ ΖΗ τῆ ΒΓ παράλληλος, καὶ ἡ ΖΗ ἄρα παράλληλός ἐστι τῆ κατὰ τὸ Λ ἐφαπτομένῃ. ἴση

ἄρα ή ΖΘ τῆ ΘΚ· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα διά-25 μετρός ἐστιν ή ΔΕ. ὁμοίως δὴ δείζομεν, ὅτι οὐδὲ ἅλλη τις πλὴν τῆς ΑΔ.

5. $d\pi \dot{\sigma}$] $\dot{\eta} d\pi \dot{\sigma}$ p. 13. ΔE] corr. ex BE m. 1. V, BE cv, $E \Delta$ p. 16. ZKH] ZHK V, $Z\Theta H$ p et Comm.; corr.

242

[Eucl. I, 30]. et $H \Theta$ diametrus est; itaque $\Gamma \Theta = \Theta \varDelta$ [I def. 4]. quod absurdum est; supposuimus enim, esse $\Gamma E = E \varDelta$. itaque $H \Theta$ diametrus non est. iam similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam diametrum esse praeter EZ. ergo EZ diametrus sectionis erit.

XXIX.

Si in coni sectione uel circulo duae rectae contingentes concurrunt, recta a puncto earum concursus ad punctum medium rectae puncta contactus coniungentis ducta diametrus sectionis est.

sit coni sectio uel circulus, quam contingentes ducantur rectae AB, $A\Gamma$ in A concurrentes, et ducta $B\Gamma$ in Δ in duas partes aequales secetur, ducaturque $A\Delta$. dico, eam diametrum sectionis esse.

nam si fieri potest, sit ΔE diametrus, ducaturque $E\Gamma$; ea igitur sectionem secabit [I, 35-36]. secet in Z, et per Z rectae $\Gamma \Delta B$ parallela ducatur ZKH. iam quoniam $\Gamma \Delta = \Delta B$, erit etiam [Eucl. VI, 4] $Z\Theta = \Theta H$. et quoniam recta in Λ contingens rectae $B\Gamma$ parallela est [prop. V-VI], et etiam ZH rectae $B\Gamma$ parallela est, erit etiam ZH rectae in Λ contingenti parallela. itaque $Z\Theta = \Theta K$ [I, 46-47]; quod fieri non potest. itaque ΔE diametrus non est. iam similiter demonstrabimus, ne aliam quidem ullam diametrum esse praeter $A\Delta$.

Halley. 17. ἐστίν — 18. ἴση] om. V, corr. Memus. 19. Δ] cv, corr. ex Δ m. 1 V. 20. ἔστι] καὶ ἔστι V, corr. Memus.

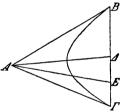
243

'Εὰν χώνου τομῆς ἢ χύχλου περιφερείας δύο εὐθεἰαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσιν, ἡ ἀπὸ τῆς συμπτώσεως ἀγομένη διάμετρος δίχα τεμεῖ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν 5 εὐθεῖαν.

Εστω κώνου τομή η κύκλου περιφέρεια ή ΒΓ, καὶ ηχθωσαν αὐτῆς δύο ἐφαπτόμεναι αί ΒΛ, ΑΓ συμπίπτουσαι κατὰ τὶ Λ, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΒΓ, καὶ ῆχθω διὰ τοῦ Λ διάμετρος τῆς τομῆς ή ΛΔ. λέγω, ὅτι 10 ἐστὶν ἴση ή ΔΒ τῆ ΔΓ.

μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω ἴση ἡ BE τῆ $E\Gamma$, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AE· ἡ AE ἄρα διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς. ἔστι δὲ καὶ ἡ $A\Delta$ · ὅπερ ἄτοπον. εἰτε γὰρ ἕλλειψίς ἐστιν

15 ή τομή, τὸ Α, καθ' ὅ συμβάλλουσιν ἀλλήλαις al διάμετροι, κέντρον ἔσται τῆς τομῆς ἐκτός ὅπερ ἀδύνατον εἴτε παραβολή ἐστιν ἡ τομή, συμπίπτουσιν

20 ἀλλήλαις αί διάμετροι· είτε ὑπερβολή ἐστι, καὶ συμπίπτουσι τῆ τομῆ αί ΒΛ, ΛΓ μὴ περιέχουσαι τὰς ἑαυτῶν συμπτώσεις, ἐντός ἐστι τῆς περιεχούσης τὴν ὑπερβολὴν γωνίας· ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῆς· κέντρον γὰρ ὑπόκειται διαμέτρων οὐσῶν τῶν ΔΛ, ΛΕ· ὅπερ 25 ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἡ ΒΕ τῆ ΕΓ ἐστιν ἴση.

λα'.

Ἐἀν ἑκατέρας τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφάπτωνται, ἐὰν μὲν ἡ τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσα διὰ τοῦ

11. εί] η V; corr. p. 17. ἐκτός] ἐκτὸς ὄν?

XXX.

Si coni sectionem uel circulum duae rectae contingentes concurrunt, diametrus a puncto concursus ducta rectam puncta contactus coniungentem in duas partes aequales secabit.

sit $B\Gamma$ coni sectio uel circulus, eamque contingentes duae rectae ducantur BA, $A\Gamma$ in A concurrentes, et ducatur $B\Gamma$, per A autem diametrus sectionis ducatur $A\Delta$. dico, esse $\Delta B = \Delta \Gamma$.

ne sit enim, sed, si fieri potest, sit $BE = E\Gamma$, ducaturque AE; AE igitur diametrus est sectionis [prop. XXIX]. uerum etiam $A\Delta$ diametrus est; quod absurdum est. nam siue ellipsis est sectio, A punctum, in quo diametri inter se concurrunt, centrum erit sectionis extra sectionem positum; quod fieri non potest; siue sectio parabola est, diametri inter se concurrunt [contra I, 51 coroll.]; siue hyperbola est, et BA, $A\Gamma$ cum sectione concurrunt puncta concursus non comprehendentes, punctum earum concursus intra angulum hyperbolam comprehendentem positum est [prop. XXV extr.]; uerum etiam in eo positum est; nam supposuimus, centrum id esse, si quidem diametri sunt ΔA , AE; quod absurdum est. ergo non est $BE = E\Gamma$.

XXXI.

Si utramque oppositam duae rectae contingunt, contingentes parallelae erunt, si recta puncta contactus coniungens per centrum cadit, sin minus, in eadem parte concurrent, in qua est centrum.

sint sectiones oppositae A, B, easque contingant

κέντρου πίπτη, παράλληλοι έσονται αί έφαπτόμεναι, έαν δε μή, συμπεσοῦνται έπι ταὐτα τῷ κέντρω.

έστωσαν ἀντικείμεναι τομαί αί Α, Β, και έφαπτόμεναι αὐτῶν ἔστωσαν αί ΓΑΔ, ΕΒΖ κατὰ τὰ Α, Β, 5 ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β ἐπιζευγνυμένη πιπτέτω πρότερον διὰ τοῦ κέντρου τῶν τομῶν. λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστιν ἡ ΓΔ τῆ ΕΖ.

έπει γὰο ἀντικείμεναί εἰσι τομαί, ὧν διάμετοός
ἐστιν ἡ AB, καὶ μιᾶς αὐτῶν ἐφάπτεται ἡ ΓΔ κατὰ
10 τὸ A, ἡ ἄρα διὰ τοῦ B τῆ ΓΔ παράλληλος ἀγομένη
ἐφάπτεται τῆς τομῆς. ἐφάπτεται δὲ καὶ ἡ ΕΖ· παρ
άλληλός ἐστιν ἄρα ἡ ΓΔ τῆ ΕΖ.

μη έστω δη ή ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β διὰ τοῖ κέντοου τῶν τομῶν, καὶ ηχθω διάμετοος τῶν τομῶν ή ΑΗ, 15 καὶ ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ῆχθω ή ΘΚ· ή ΘΚ ἄφα παφάλληλός ἐστι τῆ ΓΔ. καὶ ἐπεὶ ὑπεφβολῆς εὐθεῖαι ἐφάπτονται αί ΕΖ, ΘΚ, συμπεσοῦνται ἄφα. καί ἐστι παφάλληλος ή ΘΚ τῆ ΓΔ· καὶ αί ΓΔ, ΕΖ ἄφα ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται. καὶ φανεφόν, ὅτι ἐπὶ ταὐτὰ 20 τῶ κέντοω.

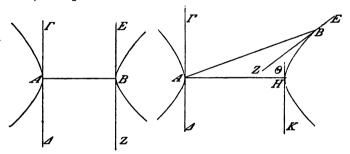
λβ'.

Ἐὰν ἐκατέρα τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖαι συμπίπτωσι καθ' ἕν ἐφαπτόμεναι ἢ κατὰ δύο τέμνουσαι, ἐκβληθεῖσαι δὲ αί εὐθεῖαι συμπίπτωσιν, ἡ σύμπτωσις αὐτῶν ἔσται
 ²5 ἐν τῆ ἐφεξῆς γωνία τῆς περιεχούσης τὴν τομὴν γωνίας. ἔστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ καὶ τῶν ἀντικειμένων ἤτοι κατὰ δύο τέμνουσαι εὐθεῖαι αί ΑΒ, ΓΔ, καὶ ἐκβαλλόμεναι συμπιπτέτωσαν.

^{1.} αί] om. V; corr. p. 22. συμπίπτουσι V; corr. p. 24. συμπίπτουσιν V; corr. p.

 $\Gamma A \varDelta$, EBZ in punctis A, B, recta autem ab A ad B ducta prius per centrum cadat. dico, parallelas esse $\Gamma \varDelta$ et EZ.

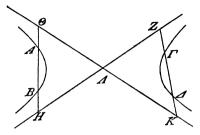
nam quoniam sectiones oppositae sunt, quarum diametrus est AB, alteramque earum contingit $\Gamma \Delta$ in A, recta per B rectae $\Gamma \Delta$ parallela ducta sectionem contingit [I, 44]. uerum etiam EZ contingit. ergo $\Gamma \Delta$, EZ parallelae sunt.

iam recta ab \mathcal{A} ad \mathcal{B} ducta per centrum sectionum ne cadat, ducaturque diametrus sectionum $\mathcal{A}H$, et sectionem contingens ducatur $\mathcal{O}K$; itaque $\mathcal{O}K$ et $\Gamma \mathcal{\Delta}$ parallelae sunt [u. supra].¹ et quoniam rectae $\mathbb{E}Z, \mathcal{O}K$ hyperbolam contingunt, concident [prop. XXV extr.]. et $\mathcal{O}K, \Gamma \mathcal{\Delta}$ parallelae sunt. ergo etiam $\Gamma \mathcal{\Delta}, \mathbb{E}Z$ productae concurrent. et manifestum est, eas concurrere in eadem parte, in qua sit centrum.

XXXII.

Si cum utraque opposita rectae concurrunt aut in singulis punctis contingentes aut in binis secantes, et productae rectae illae concurrunt, punctum earum concursus in angulo deinceps posito angulo sectionem comprehendenti erit positum. λέγω, ὅτι ἡ σύμπτωσις αὐτῶν ἔσται ἐν τῇ ἐφεξῆς γωνία τῆς πεφιεχούσης τὴν τομὴν γωνίας.

Εστωσαν ἀσύμπτωτοι τῶν τομῶν αί ΖΗ, ΘΚ· ἡ ΑΒ ἄρα ἐκβαλλομένη συμπεσεῖται ταῖς ἀσυμπτώτοις. 5 συμπιπτέτω κατὰ τὰ Θ, Η. καὶ ἐπεὶ ὑπόκεινται συμπίπτουσαι αί ΖΚ, ΘΗ, φανερόν, ὅτι ἤτοι ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ΘΛΖ γωνίαν τόπῷ συμπεσοῦνται ἢ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ΚΛΗ. ὁμοίως δὲ καί, ἐὰν ἐφάπτωνται.

λγ'.

10 'Eàv μιῷ τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖα συμπίπτουσα ἐκβληθεῖσα ἐφ' ἑκάτερα ἐκτὸς πίπτη τῆς τομῆς, οὐ συμπεσεῖται τῆ ἑτέρα τομῆ, ἀλλὰ πεσεῖται διὰ τῶν τριῶν τόπων, ὧν ἐστιν εἶς μὲν ὁ ὑπὸ τὴν περιέχουσαν γωνίαν τὴν τομήν, δύο δὲ οἱ ὑπὸ τὰς γωνίας τὰς ἐφεξῆς 15 τῆς περιεχούσης τὴν τομὴν γωνίας.

Εστωσαν άντικείμεναι τομαί αί A, B, και την A τεμνέτω τις εύθεϊα ή ΓΔ και έκβαλλομένη έφ' έκάτερα έκτος πιπτέτω της τομης. λέγω, ότι ή ΓΔ ού συμπίπτει τη B τομη.

ήχθωσαν γάο άσύμπτωτοι τῶν τομῶν αί ΕΖ, ΗΘ.

248

^{3.} σύμπτωτοι V; corr. p. 6. ZK] ZH V; corr. Halley. 8. τήν] p, om. V.

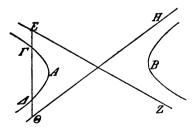
sint sectiones oppositae sectionesque oppositas aut in singulis punctis contingentes aut in binis secantes rectae AB, $\Gamma \Delta$, eaeque productae concurrant. dico, punctum earum concursus in angulo deinceps posito angulo sectionem comprehendenti esse positum.

asymptotae sectionum sint ZH, ΘK ; itaque ABproducta cum asymptotis concurret [prop. VIII]. concurrat in Θ , H. et quoniam supposuimus, ZK et ΘH concurrere, manifestum est, eas aut in spatio sub angulo ΘAZ concurrere aut in spatio sub KAH. et similiter etiam, si contingunt [prop. III].

XXXIII.

Si recta, quae cum altera opposita concurrit, in utramque partem producta extra sectionem cadit, cum altera sectione non concurret, sed per tria spatia cadet, quorum unum est spatium sub angulo sectionem comprehendenti positum, duo autem spatia sub angulis angulo sectionem comprehendenti deinceps positis.

sint oppositae sectiones A, B, sectionemque A secet recta aliqua $\Gamma \Delta$ et in utramque partem producta extra

currit autem in E, Θ solis. non concurret. sectionem cadat. dico, rectam $\Gamma \varDelta$ cum *B* sectione non concurrere.

ducantur enim asymptotae sectionum EZ, $H\Theta$; $\Gamma \varDelta$ igitur producta cum asymptotis concurrit [prop. VIII]. conergo cum **B** sectione ή ΓΔ ἄφα έκβαλλομένη συμπεσεϊται ταϊς άσυμπτώτοις. ού συμπίπτει δε κατ' άλλα η τα Ε, Θ. ώστε ού συμπεσεϊται ούδε τη Β τομη.

καί φανερόν, ὅτι διὰ τῶν τριῶν τόπων πεσεϊται. 5 ἐὰν γὰρ ἑκατέρα τῶν ἀντικειμένων συμπίπτη τις εὐθεῖα, οὐδεμιῷ τῶν ἀντικειμένων συμπεσεῖται κατὰ δύο σημεῖα. εἰ γὰρ συμπεσεῖται κατὰ δύο σημεῖα, διὰ τὸ προδεδειγμένον τῆ ἑτέρα τομῆ οὐ συμπεσεῖται.

λδ'.

- 10 'Εάν μιᾶς τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖά τις ἐπιψαύῃ, καὶ ταύτῃ παράλληλος ἀχθῆ ἐν τῆ ἑτέρҫ τομῆ, ἡ ἀπὸ τῆς ἁφῆς ἐπὶ μέσην τὴν παράλληλον ἀγομένη εὐθεῖα διάμετρος ἔσται τῶν ἀντικειμένων.
- ἔστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ αί Α, Β, καὶ μιᾶς
 15 αὐτῶν τῆς Α ἐφαπτέσθω τις εὐθεῖα ἡ ΓΔ κατὰ τὸ Α,
 καὶ τῆ ΓΔ παφάλληλος ἤχθω ἐν τῆ ἑτέφα τομῆ ἡ ΕΖ,
 καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΗ.
 λέγω, ὅτι ἡ ΑΗ διάμετρός ἐστι τῶν ἀντικειμένων.
- εί γὰο δυνατόν, ἔστω ἡ ΑΘΚ. ἡ ἄρα κατὰ τὸ Θ
 20 ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΓΔ. ἀλλὰ καὶ ἡ ΓΔ
 παράλληλός ἐστι τῆ ΕΖ· καὶ ἡ κατὰ τὸ Θ ἄρα ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῆ ΕΖ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ
 ΕΚ τῆ ΚΖ· ὅπερ ἀδύνατον· ἡ γὰρ ΕΗ τῆ ΗΖ ἐστιν ἴση. οὐκ ἄρα διάμετρός ἐστιν ἡ ΑΘ τῶν ἀντικειμέ25 νων. ἡ ΑΒ ἄρα.

λε'.

Έαν ή διάμετρος έν μια των αντικειμένων εύθεϊάν τινα δίχα τέμνη, ή έπιψαύουσα της έτέρας τομης κατά

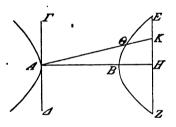
^{13.} διάμετρον V; corr. p. 17. τό] bis V; corr. cvp.

et manifestum est, eam per tria illa spatia cadere. nam si recta cum utraque opposita concurrit, cum neutra oppositarum in duobus punctis concurret; si enim in duobus punctis concurret, propter id, quod supra demonstratum est, cum altera sectione non concurret.

XXXIV.

Si recta alteram oppositarum contingit, eique parallela in altera sectione ducitur recta, recta a puncto contactus ad mediam parallelam ducta diametrus erit oppositarum.

sint sectiones oppositae A, B, et alteram earum A contingat recta aliqua $\Gamma \Delta$ in A, rectaeque $\Gamma \Delta$

parallela in altera sectione ducatur EZ et in H in duas partes aequales secetur, ducaturque AH. dico, AH diametrum esse oppositarum.

nam si fieri potest, sit $A\Theta K$. recta igitur in Θ

contingens rectae $\Gamma \Delta$ parallela est [prop. XXXI]. est autem etiam $\Gamma \Delta$ rectae EZ parallela; quare recta in Θ contingens rectae EZ parallela est [Eucl. I, 30]. itaque EK = KZ [I, 47]; quod fieri non potest; est enim EH = HZ. itaque $A\Theta$ diametrus oppositarum non est. ergo AB diametrus est.

XXXV.

Si diametrus in altera oppositarum rectam aliquam in duas partes aequales secat, recta alteram sectionem τὸ πέφας τῆς διαμέτρου παφάλληλος ἔσται τῆ δίχα τεμνομένη εὐθεία.

έστωσαν ἀντικείμεναι τομαί αί Α, Β, ή δὲ διάμετρος αὐτῶν ή ΑΒ τεμνέτω ἐν τῆ Β τομῆ δίχα τὴν 5 ΓΔ εὐθεῖαν κατὰ τὸ Ε. λέγω, ὅτι ή κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένη τῆς τομῆς παράλληλός ἐστι τῆ ΓΔ.

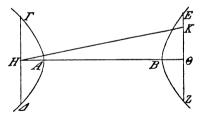
εί γὰο δυνατόν, ἔστω τῆ κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένη τῆς τομῆς παράλληλος ἡ ΔΖ· ἴση ἄρα ἡ ΔΗ τῆ ΗΖ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΔΕ τῆ ΕΓ ἴση. παράλληλος ἄρα ἐστὶν 10 ἡ ΓΖ τῆ ΕΗ· ὅπερ ἀδύνατον· ἐκβαλλομένη γὰρ αὐτῆ συμπίπτει. οὐκ ἄρα παράλληλός ἐστιν ἡ ΔΖ τῆ κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένῃ τῆς τομῆς οὐδὲ ἄλλη τις πλὴν τῆς ΓΔ.

λς'.

Έαν έν έκατέρα τῶν ἀντικειμένων εὐθεῖαι ἀχθῶδι 15 παράλληλοι οὖσαι, ἡ τὰς διχοτομίας αὐτῶν ἐπιζευγνύουσα εὐθεῖα διάμετρος ἔσται τῶν ἀντικειμένων.

ἕστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ αί Α, Β, καὶ ἐν ἑκατέφఢ αὐ-

20 τῶν ἥχθωσαν εὐθεῖαι αί ΓΔ, ΕΖ, καὶ ἔστωσαν παράλληλοι, καὶ τετμήσθω ἑκατέρα

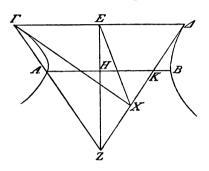

αὐτῶν δίχα κατὰ τὰ Η, Θ σημεῖα, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ 25 ΗΘ. λέγω, ὅτι ἡ ΗΘ διάμετοός ἐστι τῶν ἀντικειμένων. εἰ γὰο μή, ἔστω ἡ ΗΚ. ἡ ἄοα κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένη παράλληλός ἐστι τῇ ΓΔ. ὥστε καὶ τῇ ΕΖ. ϊση ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΚ τῇ ΚΖ. ὅπερ ἀδύνατον, ἐπεὶ καὶ

^{4.} B] δίχα V; corr. p.

coniugata recta erit per centrum ducta rectae puncta contactus coniungenti parallela.

sint \mathcal{A} , \mathcal{B} sectiones oppositae, sectionesque contingant ΓX , $X \mathcal{A}$, et ducatur $\Gamma \mathcal{A}$ seceturque in duas partes aequales in \mathcal{E} , et ducatur $\mathcal{E} X$. dico, $\mathcal{E} X$ diametrum esse, recta quae uocatur, transuersam autem

cum ea coniugatam rectam per centrum rectae Γ⊿ parallelam ductam.

sit enim, si fieri potest, EZ diametrus, et sumatur punctum aliquod Z; $\varDelta X$ igitur cum EZ concurret. concurrat in

Z, ducaturque ΓZ ; ΓZ igitur cum sectione concurret [I, 32]. concurrat in A, et per A rectae $\Gamma \Delta$ parallela ducatur AB. iam quoniam EZ diametrus est et rectam $\Gamma \Delta$ in duas partes aequales secat, etiam rectas ei parallelas in binas partes aequales secat [I def. 4]. itaque AH = HB. et quoniam est $\Gamma E = E \Delta$, et in triangulo sunt $\Gamma Z \Delta$, erit etiam AH = HK [Eucl. VI, 4]. quare etiam HK = HB; quod fieri non potest. ergo EZ diametrus non erit.

XXXIX.

Si duae rectae concurrentes oppositas contingunt, recta per centrum punctumque concursus contingentium ducta rectam puncta contactus coniungentem in duas partes aequales secat.

Apollonius, ed. Heiberg.

11

KQNIKQN β' .

ή ΕΘ τῆ ΘΖ έστιν ἴση. οὐκ ἄρα ἡ ΗΚ διάμετρός έστι τῶν ἀντικειμένων. ἡ ΗΘ ἄρα.

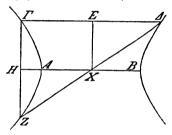
λζ'.

Έαν αντικειμένας εύθεζα τέμνη μή δια τοῦ κέντρου, 5 ή από τῆς διχοτομίας αὐτῆς ἐπὶ τὸ κέντρον ἐπιζευγνυμένη διάμετρός ἐστι τῶν ἀντικειμένων ἡ λεγομένη ὀρθία, πλαγία δὲ συζυγής αὐτῆ ἡ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἀγομένη παράλληλος τῆ δίχα τεμνομένη.

ἔστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ αἱ A, B, καὶ τὰς A, B
10 τεμνέτω τις εὐθεῖα ἡ ΓΔ μὴ διὰ τοῦ κέντρου οὖσα

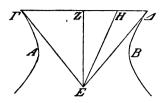
καί τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ τὸ κέντρον τῶν τομῶν ἔστω τὸ Χ, καὶ ἐπεζεύγθω ἡ ΧΕ, καὶ διὰ

15 τοῦ Χ τῆ ΓΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΑΒ. λέγω, ὅτι αί ΑΒ, ΕΧ συζυγεὶς εἰσι διάμετροι τῶν τομῶν.

ἐπεζεύχθω γὰφ ἡ ΔΧ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ζ,
²⁰ καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΖ. ἴση ἄφα ἐστὶν ἡ ΔΧ τῷ ΧΖ.
ἔστι δὲ καὶ ἡ ΔΕ τῷ ΕΓ ἴση · παφάλληλος ἄφα ἐστὶν ἡ ΕΧ τῷ ΖΓ. ἐκβεβλήσθω ἡ ΒΛ ἐπὶ τὸ Η. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΔΧ τῷ ΧΖ, ἴση ἄφα καὶ ἡ ΕΧ τῷ ΖΗ· ῶστε καὶ ἡ ΓΗ ἴση τῷ ΖΗ. ἡ ἄφα κατὰ τὸ Λ
²⁵ ἐφαπτομένη παφάλληλός ἐστι τῷ ΓΖ. ῶστε καὶ τῷ ΕΧ. αἱ ΕΧ, ΑΒ ἄφα συζυγεῖς εἰσι διάμετφοι.

'Εάν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐπιψαύωσι συμπίπτουσαι, ἡ ἀπὸ τῆς συμπτώσεως ἐπιζευγνυμένη ἐπὶ sint A, B sectiones oppositae, sectionesque A, B contingentes duae rectae ducantur ΓE , $E \Delta$, ducatur-

que $\Gamma \Delta$, et diametrus ducatur EZ. dico, esse $\Gamma Z = Z\Delta$. nam si minus, $\Gamma \Delta$ in Hin duas partes aequales secetur, ducaturque HE; HEigitur diametrus est [prop. XXXVIII]. uerum etiam EZ

diametrus est; centrum igitur est E. itaque concursus contingentium in centro est sectionum; quod absurdum est [prop. XXXII]. itaque ΓZ , $Z \varDelta$ inaequales non sunt. ergo $\Gamma Z = Z \varDelta$.

XL.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et per punctum concursus recta ducitur rectae puncta contactus coniungenti parallela cum sectionibus concurrens, rectae a punctis concursus ad mediam rectam puncta contactus coniungentem ductae sectiones contingunt.

sint A, B sectiones oppositae, ducanturque duae rectae sectiones A, B contingentes ΓE , $E \varDelta$, et ducatur $\Gamma \varDelta$, per E autem rectae $\Gamma \varDelta$ parallela ducatur ZEH, et $\Gamma \varDelta$ in Θ in duas partes aequales secetur, ducanturque $Z\Theta$, ΘH . dico, rectas $Z\Theta$, ΘH sectiones contingere.

ducatur $E\Theta$; $E\Theta$ igitur diametrus est recta, transuersa autem cum ea coniugata recta est per centrum rectae $\Gamma \varDelta$ parallela ducta [prop. XXXVIII]. sumatur centrur-X, et rectae $\Gamma \varDelta$ parallela ducatur $\varDelta XB$. itaque \Im μέσην την τας άφας έπιζευγνύουσαν διάμετρος έσται τῶν ἀντικειμένων ἡ λεγομένη ὀρθία, πλαγία δὲ συζυγής αὐτῆ ἡ διὰ τοῦ κέντρου ἀγομένη παρὰ την τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν.

5 ἔστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ αί Λ, Β, ἐφαπτόμεναι δὲ τῶν τομῶν αί ΓΧ, ΧΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΔ καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΕΧ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΧ διάμετρός ἐστιν ἡ λεγομένη ὀρθία, πλαγία δὲ συζυγὴς αὐτῆ ἡ διὰ τοῦ κέντρου τῆ ΓΔ παράλληλος 10 ἀγομένη.

ἔστω γάο, εἰ δυνατόν, διάμετρος ἡ ΕΖ, καὶ εἰλήφθω τυχὸν σημείον τὸ Ζ. συμπεσεῖται ἄρα ἡ ΔΧ τῆ ΕΖ. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Ζ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΓΖ. συμβαλεῖ ἄρα ἡ ΓΖ τῆ τομῆ. συμβαλέτω κατὰ τὸ Λ, καὶ 15 διὰ τοῦ Λ τῆ ΓΔ παράλληλος ἤχθω ἡ ΑΒ. ἐπεὶ οὖν διάμετρος ἐστιν ἡ ΕΖ, καὶ τὴν ΓΔ δίχα τέμνει, καὶ τὰς παραλλήλους αὐτῆ δίχα τέμνει. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΗ τῆ ΗΒ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΓΕ τῆ ΕΔ, καί ἐστιν ἐν τριγώνω τῷ ΓΖΔ, ἴση ἄρα καὶ ἡ ΑΗ τῆ ΗΚ.
20 ῶστε καὶ ἡ ΗΚ τῆ ΗΒ ἐστιν ἴση. ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἡ ΕΖ διάμετρος ἔσται.

λθ'.

'Εὰν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεὶαι ἐφάπτωνται συμπίπτουσαι, ἡ διὰ τοῖ κέντρου καὶ τῆς συμπτώσεως 25 τῶν ἐφαπτομένων ἀγομένη δίχα τέμνει τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν εὐθεῖαν.

έστωσαν αντικείμεναι τομαί αί A, B, καί τῶν A, Bδύο εὐθείαι ἤχθωσαν έφαπτόμεναι αί $\Gamma E, E \varDelta$, καί

256

.

^{14.} ΓZ] cp, corr. ex $\Gamma \Delta$ V, sed obscure. 19. $\Gamma Z \Delta$] $Z \Delta$ V; corr. p.

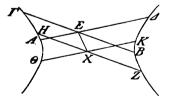
AB diametri sunt coniugatae. et $\Gamma \Theta$ ad diametrum secundam ordinate ducta est, sectionem contingens autem ΓE cum secunda diametro concurrens; itaque [I, 38] rectangulum $EX > X\Theta$ aequale est quadrato dimidiae secundae diametri, hoc est quartae parti figurae ad AB adplicatae [I def. alt. 3]. et quoniam ZE ordinate ducta est, et ducta est Z Θ , propterea Z Θ sectionem A contingit [I, 38]. eadem de causa etiam H Θ sectionem B contingit. ergo Z Θ , ΘH sectiones A, B contingunt.

XLI.

Si in oppositis duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in binas partes aequales inter se non secant.

sint A, B sectiones oppositae, et in A, B duae rectae ΓB , $A \varDelta$ non per centrum ductae in E inter se secent. dico, eas in binas partes aequales inter se non secare.

nam si fieri potest, secent, centrum autem. sectionum sit X, et ducatur EX; EX igitur diametrus

est [prop. XXXVII]. ducatur per X rectae $B\Gamma$ parallela XZ; XZ igitur diametrus est et cum EXconiugata [ibid.]. itaque recta in Z contingens rectae

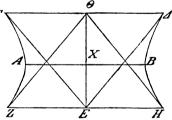
EX parallela est [I def. 6]. iam eadem de causa ducta ΘK rectae $A \Delta$ parallela recta in Θ contingens rectae **EX** parallela est; quare etiam recta in Z contingens rectae in Θ contingenti parallela est [Eucl. I, 30]: έπεζεύχθω ή ΓΔ, καὶ διάμετρος ἤχθω ή ΕΖ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΓΖ τῷ ΖΔ.

εἰ γὰο μή, τετμήσθω ἡ ΓΔ δίχα κατὰ τὸ Η, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΗΕ[·] ἡ ΗΕ ἄοα διάμετοος ἐστιν. ἔστι
5 δὲ καὶ ἡ ΕΖ[·] κέντρον ἄοα ἐστὶ τὸ Ε. ἡ ἄοα σύμπτωσις τῶν ἐφαπτομένων ἐπὶ τοῦ κέντρου ἐστὶ τῶν τομῶν. ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄοα ἄνισός ἐστιν ἡ ΓΖ τῆ ΖΔ. ἴση ἄοα.

10 'Eàv τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῆς συμπτώσεως εὐθεῖα ἀχθῆ παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν συμπίπτουσα ταις τομαῖς, αί ἀπὸ τῶν συμπτώσεων ἀγόμεναι ἐπὶ μέσην τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν ἐφάπτονται τῶν τομῶν.

15 ἕστωσαν ἀντικείμεναι τομαὶ αί Α, Β, καὶ τῶν Α, Β δύο εὐθεῖαι ἤχθωσαν ἐφαπτόμεναι αί ΓΕ, ΕΔ, καὶ ἐπεξεύχθω ή ΓΔ, καὶ διὰ τοῦ Ε τῆ ΓΔ παρ- Γ

άλληλος ἤχθω ἡ ΖΕΗ, 20 καὶ τετμήσθω ἡ ΓΔ δίχα κατὰ τὸ Θ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΖΘ, ΘΗ. λέγω, ὅτι αί ΖΘ, ΘΗ ἐφάπτονται τῶν τομῶν.

25 ἐπεζεύχθω ἡ ΕΘ· διάμετρος ἄρα ἐστὶν ἡ ΕΘ ὀρθία, πλαγία δὲ συζυγὴς αὐτῆ ἡ διὰ τοῦ κέντρου τῆ ΓΔ παράλληλος ἀγομένη. εἰλήφθω τὸ κέντρον τὸ Χ, καὶ

4. $\dot{\eta}$ HE] om. V; corr. p. 7. οὐκ ἄρα ἄνισός] addidi; om. V. 14. ἐφάπτωνται V; corr. pc. 24. ἐφάπτωνται V; infra ω macula est (o?); corr. p.

258

4

μ'.

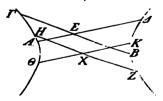
AB diametri sunt coniugatae. et $\Gamma \Theta$ ad diametrum secundam ordinate ducta est, sectionem contingens autem ΓE cum secunda diametro concurrens; itaque [I, 38] rectangulum $EX > X\Theta$ aequale est quadrato dimidiae secundae diametri, hoc est quartae parti figurae ad AB adplicatae [I def. alt. 3]. et quoniam ZE ordinate ducta est, et ducta est Z Θ , propterea Z Θ sectionem A contingit [I, 38]. eadem de causa etiam H Θ sectionem B contingit. ergo Z Θ , ΘH sectiones A, B contingunt.

XLI.

Si in oppositis duae rectae inter se secant non per centrum ductae, in binas partes aequales inter se non secant.

sint A, B sectiones oppositae, et in A, B duae rectae ΓB , $A\Delta$ non per centrum ductae in E inter se secent. dico, eas in binas partes aequales inter se non secare.

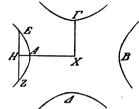
nam si fieri potest, secent, centrum autem sectionum sit X, et ducatur EX: EX igitur diametrus

est [prop. XXXVII]. ducatur per X rectae $B\Gamma$ paraliela XZ: XZ igitur diametrus est et com EXconingata [[eid]]. itaque recta in Z contingent rectae

EX parallela est [I def. 6]. iam estern in the same ducta ΘK rectae $A \Delta$ parallela recta in Θ contingenti parallela in Z the tingens rectae in Θ contingenti parallela est. Estern in Z έπι μέσην την τέμνουσαν ἀχθη, ή δὲ παρὰ την τέμνουσαν, συζυγεῖς ἔσονται διάμετροι τῶν ἀντικειμένων.
ἔστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι τομαι αί
Λ, Β, Γ, Δ, και τεμνέτω την Α εὐθεῖά τις κατὰ δύο
5 σημεῖα τὰ Ε, Ζ, και τετμήσθω δίχα ή ΖΕ τῷ Η, και
ἔστω κέντρον τὸ Χ, και ἐπε-

ζεύχθω ή XH, παφάλληλος δε ήχθω τη ΕΖ ή ΓΧ. λέγω, ὅτι αί ΑΧ, ΧΓ συζυγεΐς εἰσι διά- Α 10 μετροι.

έπει γαο διάμετοος ή ΑΧ, και την ΕΖ δίχα τέμνει, ή

κατὰ τὸ Α ἐφαπτομένη παφάλληλός ἐστι τῆ ΕΖ· ῶστε καὶ τῆ ΓΧ. ἐπεὶ οὖν ἀντικείμεναί εἰσι τομαί, καὶ 15 μιᾶς αὐτῶν τῆς Α ἦκται ἐφαπτομένη κατὰ τὸ Α, ἀπὸ δὲ τοῦ κέντφου τοῦ Χ ἡ μὲν ἐπὶ τὴν ἁφὴν ἐπιζεύγνυται ἡ ΧΑ, ἡ δὲ παφὰ τὴν ἐφαπτομένην ἦκται ἡ ΓΧ, αί ΧΑ, ΓΧ ἄφα συζυγεῖς εἰσι διάμετφοι· τοῦτο γὰφ πφοδέδεικται.

20

μδ′.

Τῆς δοθείσης χώνου τομῆς τὴν διάμετρον εύρειν. ἔστω ἡ δοθεῖσα χώνου τομή, ἐφ' ἧς τὰ Α, Β, Γ, Δ, Ε σημεία. δεῖ δὴ αὐτῆς τὴν διάμετρον εύρεῖν.

γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ ΓΘ. ἀχθεισῶν δὴ τεταγ-25 μένως τῶν ΔΖ, ΕΘ καὶ ἐκβληθεισῶν ἔσται ἴση ἡ μὲν ΔΖ τῆ ΖΒ, ἡ δὲ ΕΘ τῆ ΘΑ. ἐὰν οὖν τάξωμεν τὰς ΒΔ, ΕΑ θέσει οὔσας παφαλλήλους, ἔσται δοθέντα τὰ Θ, Ζ σημεΐα. ὥστε θέσει ἕσται ἡ ΘΖΓ.

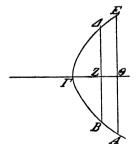
6. ἔστω] τό V; corr. p (ἔστω τῶν τομῶν τό). 18. XA] ΓΑ V; corr. Halley; ΑΧ p, Comm. 22. E] om. V; corr. Comm. sint A, B, Γ , Δ sectiones oppositae coniugatae, et recta aliqua sectionem A in duobus punctis E, Zsecet, seceturque EZ in H in duas partes aequales, centrum autem sit X, et ducatur XH, rectae autem EZ parallela ducatur ΓX . dico, rectas AX, $X\Gamma$ diametros coniugatas esse.

nam quoniam $\mathcal{A}X$ diametrus est et rectam $\mathbb{E}Z$ in duas partes aequales secat, recta in \mathcal{A} contingens rectae $\mathbb{E}Z$ parallela est [prop. V]; quare etiam rectae ΓX [Eucl. I, 30]. quoniam igitur sectiones oppositae sunt, et unam earum \mathcal{A} in \mathcal{A} contingens ducta est recta, a centro autem X ad punctum contactus ducta est $X\mathcal{A}$, contingenti autem parallela ducta est ΓX ; rectae $X\mathcal{A}$, ΓX diametri coniugatae sunt; hoc enim antea demonstratum est [prop. XX].

XLIV.

Datae coni sectionis diametrum inuenire.

sit data sectio coni, in qua sunt puncta A, B, Γ , \varDelta , E. oportet igitur diametrum eius inuenire.

factum sit, sitque $\Gamma \Theta$. itaque rectis ΔZ , $E\Theta$ ordinate ductis productisque erit $\Delta Z = ZB$, $E\Theta = \Theta A$ [I def. 4]. itaque si rectas $B\Delta$, EA; quae parallelae sunt, positione fixerimus, data erunt puncta Θ , Z. ergo $\Theta Z\Gamma$ positione data erit.

componetur hoc modo:

data coni sectio, in qua sunt puncta A, B, Γ , Δ et parallelae ducantur rectae $B\Delta$, AE secentur συντεθήσεται δη ούτως Εστω ή δοθείσα κώνου τομή, έφ' ής τὰ Α, Β, Γ, Δ, Ε σημεία, καὶ ἤχθωσαν παφάλληλοι αί ΒΔ, ΑΕ καὶ τετμήσθωσαν δίχα κατὰ τὰ Ζ, Θ. καὶ ἐπιζευχθείσα ή ΖΘ διάμετρος ἔσται τῆς 5 τομῆς. τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῷ καὶ ἀπείρους εὐρήσομεν διαμέτρους.

με'.

Τῆς δοθείσης ἐλλείψεως ἢ ὑπεφβολῆς τὸ κέντρον εύφεῖν.

10 τοῦτο δὲ φανερόν ἐἀν γὰρ διαχθῶσι δύο διάμετροι τῆς τομῆς αί ΑΒ, ΓΔ, καθ' ὃ τέμνουσιν ἀλλήλας, ἔσται τῆς τομῆς τὸ κέντρον, ὡς ὑπόκειται.

μς'.

Τῆς δοθείσης κώνου τομῆς τὸν ἄξονα εύρειν.

15 ἕστω ή δοθεϊσα κώνου τομὴ πρότερον παραβολή, έφ' ής τὰ Ζ, Γ, Ε. δεϊ δὴ αὐτῆς τὸν ἄξονα εὑρείν. ἤχθω γὰρ αὐτῆς διάμετρος ή ΑΒ. εἰ μὲν οὖν ἡ ΑΒ ἄξων ἐστί, γεγονὸς ἂν εἰη τὸ ἐπιταχθέν· εἰ δὲ οὔ, γεγονέτω, καὶ ἕστω ἄξων ὁ ΓΔ· ὁ ΓΔ ἄρα ἄξων
20 παράλληλός ἐστι τῆ ΑΒ καὶ τὰς ἀγομένας ἐπ' αὐτὴν καθέτους δίχα τέμνει. αἰ δὲ ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετοι καὶ ἐπὶ τὴν ΑΒ καθετοί εἰσιν· ῶστε ἡ ΓΔ τὰς ἐπὶ τὴν ΕΖ κάθετονς δίχα τέμνει. ἐἀν οὖν τάξω τὴν ΕΖ κάθετον ἐπὶ τὴν ΑΒ, ἕσται θέσει, καὶ διὰ τοῦτο
25 ἴση ἐστὶν ἡ ΕΔ τῆ ΔΖ· δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ Δ. διὰ δεδομένου ἄρα τοῦ Δ παρὰ θέσει τὴν ΑΒ ἦκται ἡ ΓΔ· θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ.

συντεθήσεται δη ούτως. έστω ή δοθείσα παρα-

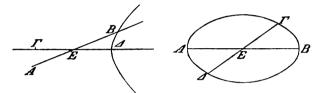
266

^{28.} $\delta \eta$] $\delta \dot{\epsilon}$ Halley.

in binas partes aequales in Z, Θ . et ducta $Z\Theta$ diametrus sectionis erit [I def. 4]. eodem autem modo etiam innumerabiles diametros inueniemus.

XLV.

Datae ellipsis uel hyperbolae centrum inuenire. hoc autem manifestum est. nam si duae diametri

sectionis ducuntur AB, $\Gamma \Delta$ [prop. XLIV], ubi inter se secant, centrum erit sectionis, ut infra descriptum est.

XLVI.

Datae coni sectionis axem inuenire.

sit data coni sectio prius parabola, in qua sunt Z, Γ , E. oportet igitur axem eius inuenire.

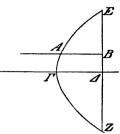
ducatur enim diametrus eius AB [prop. XLIV]. iam si AB axis est, factum erit propositum; sin minus, factum sit, et axis sit $\Gamma \Delta$; axis igitur $\Gamma \Delta$ rectae ABparallela est [I, 51 coroll.] et rectas ad eam perpendiculares ductas in binas partes aequales secat [I def. 7]. rectae autem ad $\Gamma \Delta$ perpendiculares etiam ad ABperpendiculares sunt; quare $\Gamma \Delta$ rectas ad AB perpendiculares in binas partes aequales secat. iam si fixero EZ ad AB perpendicularem, positione data

Figuras prop. XLV in prop. XLIV habet V; in prop. XLV mg. $\delta \gamma \rho \alpha \delta \eta \tau \delta \sigma \chi \tilde{\eta} \mu \alpha \ \tilde{\alpha} \nu \omega$ m. 1.

βολή, έφ' ἧς τὰ Ζ, Ε, Α, καὶ ἤχθω αὐτῆς διάμετρος ἡ ΑΒ, καὶ ἐπ' αὐτὴν κάθετος ἤχθω ἡ ΒΕ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ζ. εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΕΒ τῆ ΒΖ, φανερόν, ὅτι ἡ ΑΒ ἄξων

5 έστίν εί δὲ οῦ, τετμήσθω ἡ EZ δίχα τῷ Δ, καὶ τῆ AB παφάλληλος ἤχθω ἡ ΓΔ. φανεφὸν δή, ὅτι ἡ ΓΔ ἄξων ἐστὶ τῆς τομῆς παφάλληλος γὰφ 10 οὖσα τῆ διαμέτρω, τουτέστι διάμετρος οὖσα, τὴν ΕΖ δίχα

τε καί πρός όρθας τέμνει. της

άρα δοθείσης παραβολης δ άξων ηυρηται δ ΓΔ. καὶ φανερόν, ὅτι εἶς ἄξων ἐστὶ της παραβολης. εἰ 15 γὰρ ἄλλος ἔσται ὡς δ ΔΒ, ἔσται τη ΓΔ παράλληλος. καὶ την ΕΖ τέμνει· ῶστε καὶ δίχα. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΕ τη ΒΖ· ὅπερ ἄτοπον.

μζ'.

Τῆς δοθείσης ὑπερβολῆς ἢ ἐλλείψεως τὸν ἄξονα 20 εὑρεῖν.

ἔστω ὑπεφβολή ἢ ἔλλειψις ἡ ΑΒΓ· δεῖ δὴ αὐτῆς τὸν ἄξονα εὑφεῖν.

εύφήσθω καὶ ἔστω ὁ ΚΔ, κέντφον δὲ τῆς τομῆς τὸ Κ· ἡ ἄφα ΚΔ τὰς ἐπ' αὐτὴν τεταγμένως κατα-25 γομένας δίχα καὶ πρὸς ὀσθὰς τέμνει.

ἤχθω κάθετος ή ΓΔΑ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΚΑ, ΚΓ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ή ΓΔ τῆ ΔΑ, ἴση ἄφα ἡ ΓΚ τῆ ΚΑ.

^{3.} $\tilde{\epsilon}\pi i$] om. V; corr. p. 13. $\tilde{\epsilon}\tilde{v}\varrho\eta\tau\alpha\iota$ cp. 21. $\tilde{\epsilon}\lambda i\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$] c, $\tilde{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$, supra scr. λ m. 1, V. 23. $K\varDelta$] $A\varDelta$ V; corr. p. 26. $K\varDelta$] $K\varDelta$ V; corr. p. 26.

erit [Eucl. dat. 30], et ob causam, quam indicauimus, erit $E \varDelta = \varDelta Z$. quare \varDelta datum est. per datum igitur punctum \varDelta rectae AB positione datae parallela ducta est $\Gamma \varDelta$; ergo $\Gamma \varDelta$ positione data est [Eucl. dat. 28].

componetur hoc modo: sit data parabola, in qua sunt puncta Z, E, A, et eius diametrus ducatur AB [prop. XLIV], ad eamque perpendicularis ducatur BE et ad Z producatur. iam si EB = BZ, manifestum est, AB axem esse [I def. 7]; sin minus, EZ in Δ in duas partes aequales secetur, et rectae AB parallela ducatur $\Gamma \Delta$. manifestum igitur, $\Gamma \Delta$ axem esse sectionis. nam diametro parallela ducta, h. e. ipsa diametrus [I, 51 coroll.], rectam EZ et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat [I def. 7]. ergo datae parabolae axis inuentus est $\Gamma \Delta$.

et manifestum est, unum solum axem esse parabolae. nam si alius quoque erit ut AB, rectae $\Gamma \Delta$ parallela erit [I, 51 coroll.]. et rectam EZ secat; quare etiam in duas partes aequales eam secat [I def. 4]. itaque BE = BZ; quod absurdum est.

XLVII.

Datae hyperbolae uel ellipsis axem inuenire.

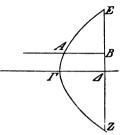
sit $AB\Gamma$ hyperbola uel ellipsis. oportet igitur axem eius inuenire.

inuentus sit et sit $K \Delta$, centrum autem sectionis sit K; itaque $K \Delta$ rectas ad eam ordinate ductas in binas partes aequales et ad angulos rectos secat [I def. 7]

ducatur perpendicularis $\Gamma \varDelta A$, ducanturque K $K\Gamma$. iam quoniam est $\Gamma \varDelta = \varDelta A$, erit etiam $\Gamma K =$ βολή, έφ' ἦς τὰ Ζ, Ε, Α, καὶ ἦχθω αὐτῆς διάμετρος ἡ ΑΒ, καὶ ἐπ' αὐτὴν κάθετος ἦχθω ἡ ΒΕ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ζ. εἰ μὲν οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΕΒ τῷ ΒΖ, φανερόν, ὅτι ἡ ΑΒ ἄξων

5 έστίν εί δὲ οῦ, τετμήσθω ἡ EZ δίχα τῷ Δ, καὶ τῆ AB παφάλληλος ἤχθω ἡ ΓΔ. φανερον δή, ὅτι ἡ ΓΔ ἄξων ἐστὶ τῆς τομῆς παφάλληλος γὰρ 10 οὖσα τῆ διαμέτρω, τουτέστι διάμετρος οὖσα, τὴν ΕΖ δίγα

τε καί πρός όρθας τέμνει. της

ἄρα δοθείσης παραβολης δ άξων ηΰρηται δ ΓΔ.
καὶ φανερόν, ὅτι εἶς ἄξων ἐστὶ τῆς παραβολης. εἰ
15 γὰρ ἄλλος ἔσται ὡς δ ΑΒ, ἔσται τῆ ΓΔ παράλληλος.
καὶ τὴν ΕΖ τέμνει ¨ῶστε καὶ δίχα. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΕ τῆ ΒΖ.¨ ὅπερ ἄτοπον.

μζ'.

Τῆς δοθείσης ὑπεφβολῆς ἢ ἐλλείψεως τὸν ἄξονα 20 εὑφεῖν.

έστω ύπερβολή η έλλειψις ή ABΓ δεϊ δη αὐτῆς τὸν ἄξονα εύρεῖν.

εύρήσθω καὶ ἔστω δ ΚΔ, κέντρον δὲ τῆς τομῆς τὸ Κ· ἡ ἄρα ΚΔ τὰς ἐπ' αὐτὴν τεταγμένως κατα-25 γομένας δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει.

ἥχθω κάθετος ή ΓΔΑ, και ἐπεζεύχθωσαν αί ΚΑ, ΚΓ. ἐπει οῦν ἴση ἐστιν ή ΓΔ τῆ ΔΑ, ἴση ἄφα ή ΓΚ τῆ ΚΑ.

^{3.} $i\pi i$] om. V; corr. p. 13. $i\tilde{v}\varrho\eta\tau\alpha\iota$ cp. 21. $i\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$] c, $i\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$, supra scr. λ m. 1, V. 23. $K\Delta$] $A\Delta$ V; corr. p. 26. KA] $K\Delta$ V; corr. p.

erit [Eucl. dat. 30], et ob causam, quam indicauimus, erit $E \varDelta = \varDelta Z$. quare \varDelta datum est. per datum igitur punctum \varDelta rectae $\varDelta B$ positione datae parallela ducta est $\Gamma \varDelta$; ergo $\Gamma \varDelta$ positione data est [Eucl. dat. 28].

componetur hoc modo: sit data parabola, in qua sunt puncta Z, E, A, et eius diametrus ducatur AB [prop. XLIV], ad eamque perpendicularis ducatur BE et ad Z producatur. iam si EB = BZ, manifestum est, AB axem esse [I def. 7]; sin minus, EZ in Δ in duas partes aequales secetur, et rectae AB parallela ducatur $\Gamma \Delta$. manifestum igitur, $\Gamma \Delta$ axem esse sectionis. nam diametro parallela ducta, h. e. ipsa diametrus [I, 51 coroll.], rectam EZ et in duas partes aequales et ad angulos rectos secat [I def. 7]. ergo datae parabolae axis inuentus est $\Gamma \Delta$.

et manifestum est, unum solum axem esse parabolae. nam si alius quoque erit ut AB, rectae $\Gamma \Delta$ parallela erit [I, 51 coroll.]. et rectam EZ secat; quare etiam in duas partes aequales eam secat [I def. 4]. itaque BE = BZ; quod absurdum est.

XLVII.

Datae hyperbolae uel ellipsis axem inuenire.

sit $AB\Gamma$ hyperbola uel ellipsis. oportet igitur axem eius inuenire.

inuentus sit et sit $K \Delta$, centrum autem sectionis sit K; itaque $K \Delta$ rectas ad eam ordinate ductas in binas partes aequales et ad angulos rectos secat [I def. 7].

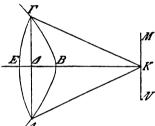
ducatur perpendicularis $\Gamma \varDelta A$, ducanturque KA, $K\Gamma$. iam quoniam est $\Gamma \varDelta = \varDelta A$, erit etiam $\Gamma K = KA$

έὰν οὖν τάξωμεν δοθὲν τὸ Γ, ἔσται δοθεῖσα ἡ ΓΚ.
ῶστε ὁ κέντρῷ τῷ Κ, διαστήματι δὲ τῷ ΚΓ κύκλος γραφόμενος ἥξει καὶ διὰ τοῦ Λ καὶ ἔσται θέσει δεδομένος.
ἔστι δὲ καὶ ἡ ΑΒΓ τομὴ δοθεῖσα θέσει
δοθὲν ἄρα τὸ Λ. ἔστι δὲ καὶ τὸ Γ δοθέν.
θέσει ἅρα τὸ Δ. ἀλλὰ καὶ τὸ Κ δοθέν.
δοθεῖσα ἄρα τῷ
ΔΚ.

συντεθήσεται δη ούτως· έστω ή δοθεϊσα ύπερ-10 βολη η έλλειψις ή ΑΒΓ, και είλήφθω αὐτῆς κέντρον το Κ· είλήφθω δε έπι τῆς τομῆς τυχον σημεῖον το Γ, και κέντρω τῷ Κ, δια-

στήματι δὲ τῷ ΚΓ κύκλος γεγράφθω δ ΓΕΑ, καὶ

15 ἐπεζεύχθω ἡ ΓΑ καὶ δίχα τετμήσθω κατὰ τὸ Δ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΚΓ, ΚΔ, ΚΑ, καὶ διήχθω ἡ ΚΔ ἐπὶ τὸ Β.

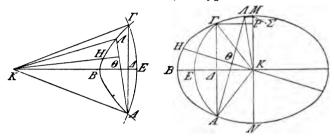
20 ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΔ τῆ ΔΓ, κοινὴ δὲ ἡ ΔΚ, δύο ἄρα αί ΓΔΚ δύο ταῖς ΑΔΚ ἴσαι εἰσί, καὶ βάσις ἡ ΚΑ τῆ ΚΓ ἴση. ἡ ἄρα ΚΒΔ τὴν ΑΔΓ δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνει. ἄξων ἄρα ἐστὶν ἡ ΚΔ. ἤχθω διὰ τοῦ Κ τῆ ΓΑ παράλληλος ἡ ΜΚΝ· ἡ
25 ἄρα ΜΝ ἄξων ἐστὶ τῆς τομῆς συζυγὴς τῆ ΒΚ.

μη'.

Δεδειγμένων δη τούτων έξης έστω δεϊξαι, ότι άλλοι άξονες των αύτων τομων ούκ είσίν.

7. $\delta o \vartheta \epsilon i \delta \alpha$] om. V; corr. p ($\delta o \vartheta \epsilon i \nu$ om.). 9. $\delta \eta'$] p, $\delta \epsilon'$ V. 17. $K \Delta$] $\kappa \alpha t'$ V; corr. p; del. Halley. nam si fieri potest, etiam alius axis sit KH. eodem igitur modo, quo antea, ducta perpendiculari $\mathcal{A}\Theta$ erit $\mathcal{A}\Theta = \Theta \mathcal{A}$ [I def. 4]; quare etiam $\mathcal{A}K = K\mathcal{A}$ [Eucl. I, 4]. uerum etiam $\mathcal{A}K = K\Gamma$ [ibid.]. itaque etiam $K\mathcal{A} = K\Gamma$; quod absurdum est.

iam circulum $AE\Gamma$ in alio puncto inter A, B, Γ cum sectione non concurrere, in hyperbola manifestum

est; in ellipsi autem perpendiculares ducantur ΓP , $\Lambda \Sigma$. quoniam igitur est $K\Gamma = K\Lambda$ (nam radii sunt), est etiam $\Gamma K^2 = K\Lambda^2$. est autem

 $\Gamma P^2 + PK^2 = \Gamma K^2$

et $K\Sigma^2 + \Sigma\Lambda^2 = \Lambda K^2$ [Eucl. I, 47]. itaque $\Gamma P^2 + PK^2 = \Lambda \Sigma^2 + \Sigma K^2$.

quare $\Gamma P^2 \div \Lambda \Sigma^2 = \Sigma K^2 \div K P^2$. rursus quoniam est $MP \times PN + PK^2 = KM^2$ [Eucl. II, 5], et etiam $M\Sigma \times \Sigma N + \Sigma K^2 = KM^2$ [ibid.], erit

 $MP \times PN + PK^2 = M\Sigma \times \Sigma N + \Sigma K^2$. itaque $\Sigma K^2 \div KP^2 = MP \times PN \div M\Sigma \times \Sigma N$. demonstrauimus autem, esse

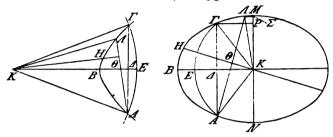
 $\Sigma K^2 \div KP^2 = \Gamma P^2 \div \Lambda \Sigma^2;$ itaque $\Gamma P^2 \div \Sigma \Lambda^2 = MP \times PN \div M\Sigma \times \Sigma N.$ et quoniam $\Gamma P, \Lambda \Sigma$ ordinate ductae sunt, erit $\Gamma P^2 : MP \times PN = \Lambda \Sigma^2 : M\Sigma \times \Sigma N$ [I, 21];

 $I P^{-}: MP \times PN = AZ^{-}: MZ \times ZN [1, 21];$ Apollonius, ed. Heiberg. 18 εί γὰφ δυνατόν, ἔστω καὶ ἕτεφος ἄξων ὁ ΚΗ. κατὰ τὰ αὐτὰ δὴ τοῖς ἔμπφοσθεν ἀχθείσης καθέτου τῆς ΑΘ ἴση ἔσται ἡ ΑΘ τῆ ΘΛ· ῶστε καὶ ἡ ΑΚ τῆ ΚΛ. ἀλλὰ καὶ τῆ ΚΓ· ἴση ἄφα ἡ ΚΛ τῆ ΚΓ· 5 ὅπεφ ἅτοπον.

ότι μέν οὖν καὶ ὁ ΑΕΓ κύκλος κατ' άλλο σημεῖον μεταξύ τῶν Α, Β, Γ οὐ συμβάλλει τῆ τομῆ, ἐπὶ μέν της ύπερβολης φανερόν έπι δε της έλλείψεως κάθετοι ηχθωσαν αί ΓΡ, ΛΣ. έπει ούν ίση έστιν ή ΚΓ 10 τῆ ΚΛ· ἐκ κέντιου γάο. ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ ἀπὸ ΓΚ τῷ ἀπὸ ΚΛ. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀπὸ ΓΚ ἴσα ἐστὶ τὰ ἀπὸ ΓP , PK, $\tau \tilde{\omega}$ dè and ΛK is a tà and $K\Sigma$, $\Sigma\Lambda$ tà άρα ἀπὸ ΓΡ, ΡΚ τοῖς ἀπὸ ΛΣ, ΣΚ ἐστιν ἴσα. φ άρα διαφέρει τὸ ἀπὸ ΓΡ τοῦ ἀπὸ ΛΣ, τούτω δια-15 φέρει τὸ ἀπὸ ΣΚ τοῦ ἀπὸ ΚΡ. πάλιν ἐπειδὴ τὸ ύπο MPN μετά τοῦ ἀπό PK ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ KM, έστι δε καί τὸ ὑπὸ ΜΣΝ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΣΚ ίσον τῷ ἀπὸ ΚΜ, τὸ ἄρα ὑπὸ ΜΡΝ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΡΚ ίσον έστι τῷ ὑπὸ ΜΣΝ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΣΚ. ὡ ἄρα 20 διαφέρει τὸ ἀπὸ ΣΚ τοῦ ἀπὸ ΚΡ, τούτω διαφέρει τὸ ὑπὸ MPN τοῦ ὑπὸ MΣN. ἐδείχθη δέ, ὅτι, φ΄ διαφέρει τὸ ἀπὸ ΣΚ τοῦ ἀπὸ ΚΡ, τούτω διαφέρει τὸ ἀπὸ ΓΡ τοῦ ἀπὸ ΛΣ. ὡ ἄρα διαφέρει τὸ ἀπὸ ΓΡ τοῦ ἀπὸ ΣΛ, τούτω διαφέρει τὸ ὑπὸ ΜΡΝ τοῦ 25 $\dot{\upsilon}\pi\dot{\upsilon}$ M Σ N. Ral $\dot{\epsilon}\pi\epsilon\dot{\iota}$ rathy $\mu\dot{\epsilon}\nu\alpha\iota$ $\epsilon\dot{\iota}\sigma\dot{\iota}\nu$ $\alpha\ell$ ΓP , $\Lambda\Sigma$, έστιν, ώς τὸ ἀπὶ ΓΡ πρὸς τὸ ὑπὸ MPN, τὸ ἀπὸ ΔΣ πρός τὸ ὑπὸ ΜΣΝ. ἐδείγθη δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροι; ή αὐτή ὑπερογή· ἴσον ἄρα τὸ μὲν ἀπὸ ΓΡ τῶ ὑπὸ

2. τά] bis V; corr. cvp. 10. καί] pv, om. c, supra scr. m. 1 V. 11. τῶ] (alt.) pc, corr. ex τό m. 1 V. 18. τῷ] pc, corr. ex τό m. 1 V. nam si fieri potest, etiam alius axis sit KH. eodem igitur modo, quo antea, ducta perpendiculari $\mathcal{A}\Theta$ erit $\mathcal{A}\Theta = \Theta \Lambda$ [I def. 4]; quare etiam $\Lambda K = K\Lambda$ [Eucl. I, 4]. uerum etiam $\Lambda K = K\Gamma$ [ibid.]. itaque etiam $K\Lambda = K\Gamma$; quod absurdum est.

iam circulum $AE\Gamma$ in alio puncto inter A, B, Γ cum sectione non concurrere, in hyperbola manifestum

est; in ellipsi autem perpendiculares ducantur ΓP , $\Lambda \Sigma$. quoniam igitur est $K\Gamma = K\Lambda$ (nam radii sunt), est etiam $\Gamma K^2 = K\Lambda^2$. est autem

 $\Gamma P^2 + PK^2 = \Gamma K^2$

et $K\Sigma^2 + \Sigma\Lambda^2 = \Lambda K^2$ [Eucl. I, 47]. itaque $\Gamma P^2 + PK^2 = \Lambda \Sigma^2 + \Sigma K^2$.

quare $\Gamma P^2 \div \Lambda \Sigma^2 = \Sigma K^2 \div K P^2$. rursus quoniam est $MP \times PN + PK^2 = KM^2$ [Eucl. II, 5], et etiam $M\Sigma \times \Sigma N + \Sigma K^2 = KM^2$ [ibid.], erit

 $MP \times PN + PK^2 = M\Sigma \times \Sigma N + \Sigma K^2$. itaque $\Sigma K^2 \div KP^2 = MP \times PN \div M\Sigma \times \Sigma N$. demonstrauimus autem, esse

 $\Sigma K^2 \div KP^2 = \Gamma P^2 \div \Lambda \Sigma^2;$ itaque $\Gamma P^2 \div \Sigma \Lambda^2 = MP \times PN \div M\Sigma \times \Sigma N.$ et quoniam $\Gamma P, \Lambda \Sigma$ ordinate ductae sunt, erit $\Gamma P^2: MP \times PN = \Lambda \Sigma^2: M\Sigma \times \Sigma N$ [I, 21];

 $I P^{-}: MP \times PN = \Lambda \Sigma^{-}: M\Sigma \times \Sigma N [1, 21];$ Apollonius, ed. Heiberg. 18 MPN, τὸ δὲ ἀπὸ $\Lambda \Sigma$ τῷ ὑπὸ $M \Sigma N$. πύπλος ἄρα ἐστὶν ἡ $\Lambda \Gamma M$ γραμμή [·] ὅπερ ἄτοπον [·] ὑπόκειται γὰρ ἔλλειψις.

μ**θ**'.

5 Κώνου τομῆς δοθείσης καὶ σημείου μὴ ἐντὸς τῆς τομῆς ἀγαγεῖν ἀπὸ τοῦ σημείου εὐθεῖαν καθ' Ἐν ἐπιψαύουσαν τῆς τομῆς.

έστω ή δοθεϊσα κώνου τομή πρότερον παραβολή, ής άξων ό ΒΔ. δεϊ δή ἀπὸ τοῦ δοθέντος σημείου, 10 ὃ μή ἐστιν ἐντὸς τῆς τομῆς, ἀγαγεῖν εὐθεῖαν, ὡς πρόκειται.

τὸ δὴ δοθὲν σημεῖον ἤτοι ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῦ ἄξονος ἢ ἐν τῷ λοιπῷ ἐκτὸς τόπῳ.

έστω οὖν ἐπὶ τῆς γǫαμμῆς, καὶ ἔστω τὸ Α, καὶ
15 γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ ΑΕ, καὶ κάθετος ἤχθω ἡ ΑΔ^{*}
ἔσται δὴ θέσει. καὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΒΕ
τῆ ΒΔ^{*} καὶ ἐστὶ δοθεῖσα ἡ ΒΔ^{*}
δοθεῖσα ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ ΒΕ. καὶ ἐστι
τὸ Β δοθέν^{*} δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Ε. Ε
20 ἀλλὰ καὶ τὸ Α^{*} θέσει ἄρα ἡ ΑΕ.
συντεθήσεται δὴ οῦτως^{*} ἤχθω
ἀπὸ τοῦ Α κάθετος ἡ ΑΔ, καὶ
κείσθω τῆ ΒΔ ἴση ἡ ΒΕ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΕ.
φανερὸν δή, ὅτι ἐφάπτεται τῆς τομῆς.

25 ἔστω πάλιν τὸ δοθὲν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἄξονος τὸ Ε, καὶ γεγονέτω, καὶ ἤχθω ἐφαπτομένη ἡ ΑΕ, καὶ κάθετος ἤχθω ἡ ΑΔ· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΒΕ τῆ ΒΔ. καὶ δοθεῖσα ἡ ΒΕ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ΒΔ. καί ἐστι δοθὲν τὸ Β· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Δ. καί ἐστιν ὀρθὴ

17. $B \Delta$] (alt.) p, corr. ex $\Gamma \Delta$ m. 2 V; $\Gamma \Delta$ cv.

274

a - 1

[dat. 29]. quare A datum est [dat. 25]. uerum etiam E datum est. ergo AE positione data est [dat. 26].

componetur hoc modo: ponatur $B \varDelta = BE$, et a \varDelta ad $E \varDelta$ perpendicularis erigatur $\varDelta A$, ducaturque AE. manifestum igitur, AE contingere [I, 35].

et manifestum est, etiam si datum punctum idem sit ac B, rectam a B perpendicularem ductam sectionem contingere [I, 17].

iam sit Γ punctum datum, et factum sit, sitque ΓA , per Γ autem axi, hoc est rectae $B \Delta$, parallela ducatur ΓZ ; itaque ΓZ positione data est [dat. 28]. et ab A ad ΓZ ordinate ducatur AZ; itaque erit [I, 35] $\Gamma H = ZH$. et H datum est [dat. 25]; itaque etiam Z datum est [dat. 27]. et ZA ordinate erecta est, hoc est rectae in H contingenti parallela; itaque ZA. positione data est [dat. 28]. quare A datum est [dat. 25]. uerum etiam Γ datum est. 'ergo ΓA positione data est [dat. 26].

componetur hoc modo: per Γ rectae $B\varDelta$ parallela ducatur ΓZ , et ponatur $ZH = \Gamma H$, rectaeque in Hcontingenti parallela ducatur $Z\varDelta$, ducaturque $\varDelta\Gamma$. manifestum igitur [I, 35], hanc problema effecturam esse.

Rursus sit hyperbola, cuius axis sit $\Delta B\Gamma$, centrum autem Θ , asymptotae autem ΘE , ΘZ . datum igitur punctum aut in sectione dabitur aut in axe aut intra angulum $E\Theta Z$ aut in spatio deinceps posito aut in altera asymptotarum sectionem continentium aut in spatio inter rectas posito, quae angulum angulo $Z\Theta F$ ad uerticem positum continent. ή ΔΑ· θέσει ἄρα ή ΔΑ. δοθὲν ἄρα τὸ Α. ἀλλὰ καὶ τὸ Ε· θέσει ἄρα ή ΑΕ.

συντεθήσεται δη οῦτως· κείσθω τη ΒΕ ίση η ΒΔ, καὶ ἀπὸ τοῦ Δ τῆ ΕΔ ὀοθη ή ΔΑ, καὶ ἐπεξεύχθω ή 5 ΑΕ. φανερὸν δή, ὅτι ἐφάπτεται ή ΑΕ.

φανερόν δέ, δτι καὶ ἐἀν τὸ δοθὲν σημεῖον τὸ αὐτὸ η τῷ B, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ B ὀρθὴ ἀγομένη ἐφάπτεται τῆς τομῆς.

ἔστω δὴ τὸ δοθὲν σημεῖον τὸ Γ, καὶ γεγονέτω,
10 καὶ ἔστω ἡ ΓΑ, καὶ διὰ τοῦ Γ τῷ ἄξονι, τουτέστι
τῆ ΒΔ, παφάλληλος ἤχθω ἡ ΓΖ· θέσει ἄφα ἐστὶν
ἡ ΓΖ. καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὴν ΓΖ τεταγμένως ἤχθω
ἡ ΑΖ· ἔσται δὴ ἴση ἡ ΓΗ τῆ ΖΗ. καί ἐστι δοθὲν
τὸ Η· δοθὲν ἄφα καὶ τὸ Ζ. καὶ ἀνῆκται ἡ ΖΑ
15 τεταγμένως, τουτέστι παφάλληλος τῆ κατὰ τὸ Η ἐφαπτομένη· θέσει ἄφα ἐστὶν ἡ ΖΑ. δοθὲν ἄφα καὶ τὸ

συντεθήσεται ούτως ήχθω διὰ τοῦ Γ παφάλληλος τῆ ΒΔ ἡ ΓΖ, καὶ κείσθω τῆ ΓΗ ἡ ΖΗ ἰση, καὶ τῆ 20 κατὰ τὸ Η ἐφαπτομένῃ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΖΑ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΓ. φανεφὸν δή, ὅτι ποιήσει τὸ πφόβλημα. "Εστω πάλιν ὑπεφβολή, ἦς ἄξων ὁ ΔΒΓ, κέντφον δὲ τὸ Θ, ἀσύμπτωτοι δὲ αἶ ΘΕ, ΘΖ. τὸ δὴ διδόμενον σημεῖον ἤτοι ἐπὶ τῆς τομῆς δοθήσεται ἢ ἐπὶ τοῦ ἄξονος 25 ἢ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ΕΘΖ γωνίας ἢ ἐν τῷ ἐφεξῆς τόπῷ ἢ ἐπὶ μιᾶς τῶν ἀσυμπώτων τῶν πεφιεχουσῶν τὴν τομὴν ἢ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πεφιεχουσῶν τὴν κατὰ κοφυφὴν τῆς ὑπὸ ΖΘΕ γωνίας.

6. $\delta \tau \iota$] del. Halley. $\tau \delta$] (pr.) addidi; om. V. 10. $\dot{\eta}$] pc. corr. ex \varkappa m. 1 V. 22. $\varDelta B \Gamma$] $B \varDelta \Gamma$ V; corr. p. 23. $\delta \dot{\eta}$] scripsi; $\delta \dot{\epsilon}$ V p.

1

primum in sectione sit ut A, et factum sit, sitque contingens AH, et perpendicularis ducatur $A\Delta$, transuersum autem figurae latus sit $B\Gamma$. erit igitur $[I, 36] \Gamma\Delta: \Delta B = \Gamma H: HB$. uerum ratio $\Gamma\Delta: \Delta B$ data est [dat. 1]; nam utraque data est; itaque etiam ratio $\Gamma H: HB$ data est. et $B\Gamma$ data est; itaque H datum est [dat. 7]. uerum etiam A datum est; ergo AH positione data est [dat. 26].

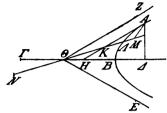
componetur hoc modo: ab A perpendicularis ducatur $A\Delta$, sitque $\Gamma H: HB = \Gamma\Delta: \Delta B$, et ducatur AH. manifestum igitur [I, 34], rectam AH sectionem contingere.

iam rursus in axe sit datum punctum H, et factum sit, et AH contingens ducta sit, ducaturque perpendicularis $A\Delta$. eadem igitur de causa [I, 36] erit $\Gamma H: HB = \Gamma\Delta: \Delta B$. et $B\Gamma$ data est; itaque Δ datum est [dat. 7]. et ΔA perpendicularis erecta est; itaque ΔA positione data est [dat. 29]. uerum etiam sectio positione data est; itaque A datum est [dat. 25]. uerum etiam H; ergo AH positione data est [dat. 26].

componetur hoc modo: supponantur cetera eadem, et fiat $\Gamma \varDelta : \varDelta B = \Gamma H : HB$, perpendicularisque erigatur $\varDelta A$, et ducatur AH. manifestum igitur, rectam AH problema efficere [I, 34], et ab H aliam rectam sectionem contingentem ad alteram partem duci posse.

iisdem suppositis datum punctum K in spatio intra angulum $E \oslash Z$ posito sit, et oporteat a Krectam ducere sectionem contingentem. factum sit, sitque K A, et ducta $K \oslash$ producatur, ponaturἕστω πρότερον έπὶ τῆς τομῆς ὡς τὸ Α, καὶ γεγονέτω, καὶ ἔστω ἐφαπτομένη ἡ ΑΗ, καὶ ἦχθω κάθετος

ή ΑΔ, πλαγία δὲ τοῦ εἴδους πλευρὰ ἔστω ή 5 ΒΓ· ἔσται δή, ὡς ἡ ΓΔ πρὸς ΔΒ, οῦτως ἡ ΓΗ πρὸς ΗΒ. λόγος δὲ τῆς ΓΔ πρὸς ΔΒ δοθείς· δοθεῖσα γὰρ ἑκατέρα· λόγος

10 ἄρα καὶ τῆς ΓΗ πρὸς ΗΒ δοθείς. καί ἐστι δοθεῖσα ἡ ΒΓ· δοθὲν ἄρα τὸ Η. ἀλλὰ καὶ τὸ Α· θέσει ἄρα ἡ ΑΗ.

συντεθήσεται οῦτως· ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α κάθετος ἡ ΑΔ, καὶ τῷ τῆς ΓΔ πρὸς ΔΒ λόγφ ὁ αὐτὸς ἔστω 15 ὁ τῆς ΓΗ πρὸς ΗΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΗ. φανερὸν δή, ὅτι ἡ ΑΗ ἐφάπτεται τῆς τομῆς.

πάλιν δη έστω το δοθεν σημετον έπι τοῦ ἄξονος το Η, και γεγονέτω, και ηχθω η ΑΗ έφαπτομένη, και κάθετος ηχθω η ΑΔ. κατα τα αυτα δη έσται, ως η 20 ΓΗ προς ΗΒ, ούτως η ΓΔ προς ΔΒ. και έστι δοθετσα η ΒΓ· δοθεν άφα το Δ. και έστιν οφθη η ΔΑ· θέσει άφα έστιν η ΔΑ. θέσει δε και η τομη· δοθεν άφα το Δ. άλλα και το Η· θέσει άφα έστιν η ΑΗ. συντεθήσεται δη ούτως· ύποκείσθω τα μεν άλλα 25 τα αυτά, και τῷ της ΓΗ προς ΗΒ λόγω ο αυτος πεποιήσθω ο της ΓΔ προς ΔΒ, και όφθη ηχθω η ΔΑ, και έπεζεύχθω η ΑΗ. φανεφον δη, ότι η ΑΗ ποιετ το πρόβλημα, και ότι άπο τοῦ Η ἀχθήσεται έτέφα έφαπτομένη της τομης έπι τα ἕτεφα μέφη.

8. ΔB] AB V; corr. p. 21. $B\Gamma$] $B\Gamma\Delta$ V; corr. Halley (ΓB). 24. $\delta \eta$] $\delta \epsilon$ Halley.

primum in sectione sit ut A, et factum sit, sitque contingens AH, et perpendicularis ducatur AA, transuersum autem figurae latus sit $B\Gamma$. erit igitur [I, 36] $\Gamma A : AB = \Gamma H : HB$. uerum ratio $\Gamma A : AB$ data est [dat. 1]; nam utraque data est; itaque etiam ratio $\Gamma H : HB$ data est. et $B\Gamma$ data est; itaque H datum est [dat. 7]. uerum etiam A datum est; ergo AH positione data est [dat. 26].

componetur hoc modo: ab A perpendicularis ducatur $A\Delta$, sitque $\Gamma H: HB = \Gamma\Delta: \Delta B$, et ducatur AH. manifestum igitur [I, 34], rectam AH sectionem contingere.

iam rursus in axe sit datum punctum H, et factum sit, et AH contingens ducta sit, ducaturque perpendicularis $A\Delta$. eadem igitur de causa [I, 36] erit $\Gamma H: HB = \Gamma\Delta: \Delta B$. et $B\Gamma$ data est; itaque Δ datum est [dat. 7]. et ΔA perpendicularis erecta est; itaque ΔA positione data est [dat. 29]. uerum etiam sectio positione data est; itaque A datum est [dat. 25]. uerum etiam H; ergo AH positione data est [dat. 26].

componetur hoc modo: supponantur cetera eadem, et fiat $\Gamma \Delta : \Delta B = \Gamma H : HB$, perpendicularisque erigatur ΔA , et ducatur AH. manifestum igitur, rectam AH problema efficere [I, 34], et ab H aliam rectam sectionem contingentem ad alteram partem duci posse.

iisdem suppositis datum punctum K in spatio intra angulum $E \oslash Z$ posito sit, et oporteat a Krectam ducere sectionem contingentem. factum sit, sitque K A, et ducta $K \oslash$ producatur, ponaturτοῦ Α τῆ ΕΘ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΑΔ· ἔσται δὴ ἴση ἡ ΔΘ τῆ ΔΖ, ἐπεὶ καὶ ἡ ΖΑ τῆ ΑΕ ἴση ἐστί. καί ἐστι δοθεῖσα ἡ ΖΘ· δοθὲν ἄφα τὸ Δ. καὶ διὰ δεδομένου τοῦ Δ παφὰ θέσει τὴν ΕΘ παφάλληλος 5 ἦκται ἡ ΔΑ· θέσει ἄφα ἐστὶν ἡ ΔΑ. θέσει δὲ καὶ ἡ τομή δοθὲν ἄφα τὸ Α. ἀλλὰ καὶ τὸ Ζ· θέσει ἅφα ἡ ΖΑΕ.

συντεθήσεται δη ούτως. ἕστω ή τομη ή AB, xal al EΘ, ΘΖ ἀσύμπτωτοι, xal τὸ δοθὲν σημεῖον ἐπὶ 10 μιᾶς τῶν ἀσυμπτώτων τῶν περιεχουσῶν την τομην τὸ Ζ, κal τετμήσθω ή ΖΘ δίχα κατὰ τὸ Δ, κal διὰ τοῦ Δ τῆ ΘΕ παράλληλος ἤχθω ή ΔΑ, και ἐπεζεύχθω ή ΖΑ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ή ΖΔ τῆ ΔΘ, ἴση ἄρα καὶ ή ΖΑ τῆ ΑΕ. ῶστε διὰ τὰ προδεδειγμένα ή ΖΑΕ 15 ἐφάπτεται τῆς τομῆς.

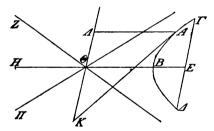
τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἔστω τὸ δοθèν σημεῖον
ἐν τῷ ὑπὸ τὴν γωνίαν τὴν ἑξῆς τόπῷ τῶν πεǫιεχουσῶν τὴν τομήν, καὶ ἔστω τὸ Κ΄ δεῖ δὴ ἀπὸ τοῦ Κ
ἀγαγεῖν ἐφαπτομένην τῆς τομῆς. καὶ γεγονέτω, καὶ
²٥ ἔστω ἡ ΚΛ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΚΘ ἐκβεβλήσθω·
ἔσται δὴ θέσει. ἐὰν δὴ ἐπὶ τῆς τομῆς ληφθῆ δοθèν
σημεῖον τὸ Γ, καὶ διὰ τοῦ Γ τῆ ΚΘ παφάλληλος
ἀχθῆ ἡ ΓΔ, ἔσται θέσει. καὶ ἐὰν τμηθῆ ἡ ΓΔ δίχα
25 θέσει διάμετǫος οὖσα συζυγὴς τῆ ΚΘ. κείσθω δὴ
τῆ ΒΘ ἴση ἡ ΘΗ, καὶ διὰ τοῦ Λ τῆ ΒΘ παφάλληλος
ἤχθω ἡ ΑΛ· ἔσται δὴ διὰ τὸ εἶναι τὰς ΚΛ, ΒΗ
συζυγεῖς διαμέτǫους καὶ ἐφαπτομένην τὴν ΑΚ καὶ
τὴν ΑΛ ἀχθεῖσαν παρὰ τὴν ΒΗ τὸ ὑπὸ τῶν ΚΘΛ

8. $\delta\dot{\eta}$] p, $\delta\dot{\epsilon}$ V. 10. $\tau\omega\nu$] (alt.) $\kappa\alpha\ell$ Vp; corr. Comm. 14. ZAE] scripsi, ZA Vp. 24. ΘE] ΘEA V; corr. Memus; ΘEB c, $EB\Theta p$.

positione data est; quare A datum est [dat. 25]. uerum etiam Z datum est; ergo positione data est ZAE [dat. 26].

componetur hoc modo: sit AB sectio, et $E\Theta$, ΘZ asymptotae, et datum punctum Z in altera asymptotarum sectionem continentium positum, seceturque in Δ in duas partes aequales $Z\Theta$, et per Δ rectae ΘE parallela ducatur ΔA , ducaturque ZA. et quoniam est $Z\Delta = \Delta \Theta$, erit etiam ZA = AE [Eucl. VI, 2]. ergo propter ea, quae supra demonstrauimus [prop. IX], ZAE sectionem contingit.

iisdem suppositis datum punctum in spatio sub angulo posito, qui deinceps est rectis sectionem continentibus, positum sit, et sit K. oportet igitur a K

rectam sectionem contingentem ducere. et factum sit, sitque KA, et ducta $K\Theta$ producatur; itaque positione data erit [dat. 26]. si igitur in sectione

datum punctum Γ sumitur, et per Γ rectae $K\Theta$ parallela ducitur $\Gamma \varDelta$, positione data erit [dat. 28]. et si $\Gamma \varDelta$ in E in duas partes aequales secatur, ductaque ΘE producitur, positione data erit [dat. 7, 26], et diametrus erit cum $K\Theta$ coniugata [I def. 6]. ponatur igitur $\Theta H = B\Theta$, et per \varDelta rectae $B\Theta$ parallela ducatur $\varDelta \varDelta$. itaque quoniam $K\varDelta$, BH diametri coniugatae sunt, et $\varDelta K$ contingens, $\varDelta \varDelta$ autem rectae BH parallela, erit [I, 38; deff. alt. 3] $K\Theta \times \Theta \varDelta$ ίσον τῷ τετάρτω μέρει τοῦ πρὸς τῆ BH είδους. δοθὲν ἄρα τὸ ὑπὸ ΚΘΛ. καί ἐστι δοθείσα ἡ ΚΘ· δοθείσα ἄρα καὶ ἡ ΘΛ. ἀλλὰ καὶ τῆ θέσει· καί ἐστι δοθὲν τὸ Θ· δοθὲν ἄρα καὶ τὸ Λ. καὶ διὰ τοῦ Λ παρὰ 5 θέσει τὴν BH ἦκται ἡ ΛΑ· θέσει ἄρα ἡ ΛΑ. θέσει δὲ καὶ ἡ τομή· δοθὲν ἄρα τὸ Λ. ἀλλὰ καὶ τὸ Κ· θέσει ἄρα ἡ ΛΚ.

συντεθήσεται δη ούτως. ύποχείσθω τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτά, τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον τὸ Κ ἐν τῷ προειρη-10 μένφ τόπφ, καὶ ἐπιζευχθείσα ή ΚΘ ἐκβεβλήσθω, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον τὸ Γ, καὶ τῆ ΚΘ παράλληλος ἤχθω ή ΓΔ, καὶ τετμήσθω ή ΓΔ δίχα τῷ Ε, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ή ΕΘ ἐκβεβλήσθω, καὶ τῆ ΒΘ ἰση κείσθω ή ΘΗ· ή ἄρα ΗΒ πλαγία διάμετρός ἐστι 15 συζυγὴς τῆ ΚΘΛ. κείσθω δὴ τῷ τετάρτφ τοῦ παρὰ τὴν ΒΗ είδους ἰσον τὸ ὑπὸ ΚΘΛ, καὶ διὰ τοῦ Λ τῆ ΒΗ παράλληλος ἤχθω ἡ ΛΛ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΚΛ· φανερὸν δή, ὅτι ἡ ΚΛ ἐφάπτεται τῆς τομῆς διὰ τὴν ἀντιστροφὴν τοῦ θεωρήματος.

- 20 ἐἀν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τόπῷ τῶν ΖΘΠ δοθῆ, ἀδύνατον ἔσται τὸ πρόβλημα. ἡ γὰρ ἐφαπτομένη τεμεἰ τὴν ΗΘ. ὥστε συμπεσεῖται ἑκατέρα τῶν ΖΘΠ· ὅπερ ἀδύνατον διὰ τὰ δεδειγμένα ἐν τῷ λα΄ τοῦ πρώτου καὶ ἐν τῷ τρίτῷ τούτου τοῦ βιβλίου.
- 25 Τῶν αὐτῶν ὑποχειμένων ἔστω ἡ τομὴ ἔλλειψις, τὸ δὲ δοθὲν σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Α, καὶ δέον ἔστω ἀπὸ τοῦ Α ἀγαγεῖν ἐφαπτομένην τῆς τομῆς. γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ ΑΗ, καὶ τεταγμένως ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸν ΒΓ ἄξονα ἦχθω ἡ ΑΔ· ἔσται δὴ δοθὲν τὸ Δ, καὶ

^{8.} δή] δέ Halley. 19. ἀναστροφήν Vp; corr. Halley. τοῦ λη' Φεωρήματος τοῦ πρώτου βιβλίου Halley cum Commandino.

quartae parti figurae ad BH adplicatae aequale. itaque $K \Theta \times \Theta \Lambda$ datum est. et $K \Theta$ data est [dat. 26]; itaque etiam $\Theta \Lambda$ data est [dat. 57]. uerum etiam positione data est; et Θ datum est; itaque etiam Λ datum est [dat. 27]. et per Λ rectae BH positione datae parallela ducta est $\Lambda \Lambda$; itaque $\Lambda \Lambda$ positione data est [dat. 28]. uerum etiam sectio positione data est; itaque Λ datum est [dat. 25]. uerum etiam K datum est; itaque Λ datum est [dat. 26].

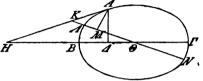
componetur hoc modo: cetera eadem supponantur, datum autem punctum K in spatio positum, quod significauimus, et ducta $K\Theta$ producatur, sumaturque punctum aliquod Γ , et rectae $K\Theta$ parallela ducatur $\Gamma \Delta$, seceturque in E in duas partes aequales $\Gamma \Delta$, et ducta $E\Theta$ producatur, ponaturque $\Theta H = B\Theta$; itaque HB diametrus transuersa est cum $K\Theta \Lambda$ coniugata [I def. 6]. ponatur igitur $K\Theta > \Theta \Lambda$ quartae parti figurae ad BH adplicatae aequale, et per Λ rectae BH parallela ducatur $\Lambda \Lambda$, ducaturque $K\Lambda$. manifestum igitur propter conuersionem theorematis supra citati [I, 38], rectam $K\Lambda$ sectionem contingere.

sin punctum in spatio inter $Z\Theta$, $\Theta\Pi$ posito datum erit, problema effici non poterit. nam recta contingens rectam $H\Theta$ secabit; quare cum utraque $Z\Theta$, $\Theta\Pi$ concidet; quod fieri non potest propter ea, quae demonstrauimus in prop. XXXI libri primi et in tertia huius libri.

Iisdem suppositis sectio ellipsis sit datumque punctum A in sectione positum, et oporteat ab Arectam sectionem contingentem ducere. factum sit, sitque AH, et ab A ad axem $B\Gamma$ ordinate ducatur έσται, ώς ή ΓΔ ποὸς ΔΒ, οῦτως ή ΓΗ ποὸς ΗΒ. καί ἐστι λόγος τῆς ΓΔ ποὸς ΔΒ δοθείς· λόγος ẵρα καὶ τῆς ΓΗ ποὸς ΗΒ δοθείς. δοθὲν ẵρα τὸ Η. ἀλλὰ καὶ τὸ Δ. θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΔΗ.

5 συντεθήσεται δη ούτως ήχθω κάθετος ή ΑΔ, καὶ τῷ τῆς ΓΔ πρὸς ΔΒ λόγφ ὁ αὐτὸς ἔστω ὁ τῆς ΓΗ πρὸς ΗΒ, καὶ

έπεζεύχθω ή ΑΗ. φανερόν δή, ὅτι

10 ή AH έφάπτεται, Η Θσπες καὶ ἐπὶ τῆς ὑπεςβολῆς.

ἔστω δỳ πάλιν τὸ δοθὲν σημεῖον τὸ Κ, καὶ δέον
ἔστω ἀγαγεῖν ἐφαπτομένην. γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ
15 ΚΛ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΚΛΘ ἐπὶ τὸ Θ κέντρον ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ν· ἔσται δỳ θέσει. καὶ ἐὰν ἀχθỹ
ἡ ΛΜ τεταγμένως, ἕσται ὡς ἡ ΝΚ πρὸς ΚΛ, οῦτως
ἡ ΝΜ πρὸς ΜΛ. λόγος δὲ τῆς ΚΝ πρὸς ΚΛ
δοθείς· λόγος ἄρα καὶ τῆς ΜΝ πρὸς ΛΜ δοθείς.
20 δοθὲν ἄρα τὸ Μ. καὶ ἀνῆκται ἡ ΜΑ· παφάλλη
λος γάρ ἐστι τῆ κατὰ τὸ Λ ἐφαπτομένη· θέσει ἄρα
ἡ ΜΛ. δοθὲν ἄρα το Λ. ἀλλὰ καὶ τὸ Κ· θέσει

ή δε σύνθεσις ή αὐτὴ τῆ προ αὐτοῦ.

25

ν'.

Τῆς δοθείσης κώνου τομῆς ἐφαπτομένην ἀγαγείν, ἥτις πρὸς τῷ ἄξονι γωνίαν ποιήσει ἐπὶ ταὐτὰ τῆ τομῆ ἰσην τῆ δοθείση ὀξεία γωνία.

5. $\delta \eta$] $\delta \epsilon$ Halley.

 $A \Delta$; itaque Δ datum est [dat. 28, 25], eritque [I, 36] $\Gamma \Delta : \Delta B = \Gamma H : HB$. et ratio $\Gamma \Delta : \Delta B$ data est [dat. 1]; itaque etiam ratio $\Gamma H : HB$ data est. quare H datum est. uerum etiam A datum est. ergo positione data est AH [dat. 26].

componetur hoc modo: ducatur perpendicularis $\mathcal{A}\mathcal{\Delta}$, sitque $\Gamma H: HB = \Gamma \mathcal{\Delta}: \mathcal{\Delta}B$, et ducatur $\mathcal{A}H$. manifestum igitur, ut in hyperbola, rectam $\mathcal{A}H$ contingere [I, 34].

iam rursus datum punctum sit K, et oporteat contingentem ducere. factum sit, sitque KA, et ducta ad centrum Θ recta $KA \Theta$ ad N producatur; positione igitur data erit [dat. 26]. et si AM ordinate ducitur, erit NM: MA = NK: KA [I, 36]. uerum ratio KN: KA data est [dat. 1]; quare etiam ratio MN: AM data est. itaque M datum est [dat. 7]. et erecta¹) est MA; rectae enim in A contingenti parallela est. itaque MA positione data est [dat. 29]. quare A datum est [dat. 25]. uerum etiam K datum est. ergo KA positione data est [dat. 26].

compositio autem eadem est ac in praecedenti [I, 34].

L.

Datam coni sectionem contingentem ducere rectam, quae ad axem ad easdem partes, in quibus est sectio, angulum efficiat dato angulo acuto aequalem.

coni sectio prius sit parabola, cuius axis sit AB. oportet igitur sectionem contingentem rectam ducere, quae ad axem AB ad easdem partes, in quibus est sectio, angulum efficiat dato angulo acuto aequalem.

¹⁾ Sc. in dato angulo.

KQNIKQN β' .

έστω κώνου τομή πρότερον παραβολή, ης άξων δ AB· δεί δή ἀγαγείν ἐφαπτομένην τῆς τομῆς, ῆτις πρός τῷ AB ἄξονι γωνίαν ποιήσει ἐπὶ τὰ αὐτὰ τỹ τομῆ ἴσην τῆ δοθείση ὀξεία.

5 γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ ΓΔ· δοθεἴσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΒΔΓ γωνία. ἤχθω κάθετος ἡ ΒΓ· ἔστι δὴ καὶ ἡ πρὸς τῷ Β δοθεῖσα. λόγος ἄρα τῆς ΔΒ πρὸς ΒΓ δοθείς. τῆς δὲ ΒΔ πρὸς ΒΑ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι τῆς ΑΒ ἄρα πρὸς ΒΓ λόγος ἐστὶ δοθείς. καὶ ἐστι 10 δοθεῖσα ἡ πρὸς τῷ Β γωνία· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΒΑΓ. καί ἐστι πρὸς θέσει τῆ ΒΑ καὶ δοθέντι τῷ Α· θέσει ἄρα ἡ ΓΑ. θέσει δὲ καὶ ἡ τομή· δοθὲν ἄρα τὸ Γ. καὶ ἐφάπτεται ἡ ΓΔ· θέσει ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ.

15 συντεθήσεται δη τὸ πρόβλημα οῦτως. ἔστω ἡ δοθεἴσα κώνου τομη πρότερον παραβολή, ἦς ἄζων ὁ ΑΒ, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία ὀξεῖα ἡ ὑπὸ ΕΖΗ, καὶ εἰ-λήφθω σημεῖον ἐπὶ τῆς ΕΖ τὸ Ε, καὶ κάθετος ἦχθω ἡ ΕΗ, καὶ τετμήσθω δίχα ἡ ΖΗ τῷ Θ, καὶ ἐπεζεύχθω
20 ἡ ΘΕ, καὶ τῆ ὑπὸ τῶν ΗΘΕ γωνία ἴση συνεστάτω ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ, καὶ ἔμχθω κάθετος ἡ ΒΓ, καὶ τῷ ΒΑ ἴση κείσθω ἡ ΑΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΔ. ἐφαπτομένη ἄρα ἐστὶν ἡ ΓΔ τῆς τομῆς.

λέγω δή, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ΓΔΒ τῆ ὑπὸ τῶν ΕΖΗ 25 ἐστιν ἴση.

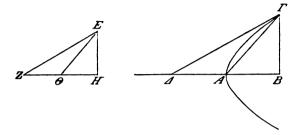
ἐπεὶ γάο ἐστιν, ὡς ἡ ΖΗ ποὸς ΗΘ, οῦτως ἡ ΔΒ ποὸς ΒΛ, ἔστι δὲ καὶ ὡς ἡ ΘΗ ποὸς ΗΕ, οῦτως ἡ ΛΒ ποὸς ΒΓ, δι' ἴσου ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΖΗ ποὸς ΗΕ, οῦτως ἡ ΔΒ ποὸς τὴν ΒΓ. καί εἰσιν ὀρθαὶ αί

1

6. $\delta \eta$] $\delta \epsilon$ Vp; corr. Halley.

288

factum sit, sitque $\Gamma \Delta$; itaque $\angle B \Delta \Gamma$ datus est. perpendicularis ducatur $B\Gamma$; itaque etiam angulus ad *B* positus datus est. quare ratio $\Delta B: B\Gamma$ data est [dat. 40]. uerum ratio $B\Delta: B\Lambda$ data est [dat. 1].

itaque etiam ratio $AB: B\Gamma$ data est [dat. 8]. et angulus ad B positus datus est; quare etiam $\angle BA\Gamma$ datus est [dat. 41]. et ad rectam BA positione datam punctumque datum A positus est; itaque ΓA positione data est [dat. 29]. uerum etiam sectio positione data est; itaque Γ datum est [dat. 25]. et ΓA contingit; ergo ΓA positione data est.

componetur problema hoc modo: sit data coni sectio prius parabola, cuius axis sit AB, angulus autem acutus datus sit EZH, sumaturque in EZpunctum E, et perpendicularis ducatur EH, seceturque ZH in Θ in duas partes aequales, et ducatur ΘE , construatur autem $\angle BA\Gamma = H\Theta E$, et perpendicularis ducatur $B\Gamma$, ponaturque $A\Delta = BA$, et ducatur $\Gamma\Delta$. itaque $\Gamma\Delta$ sectionem contingit [I, 35].

iam dico, esse $\angle \Gamma \varDelta B = EZH$.

nam quoniam est $ZH: H\Theta = \Delta B: BA$, et [Eucl. VI, 2] etiam $\Theta H: HE = AB: B\Gamma$, ex aequo Apollonius, ed. Heiberg. 19

Η, καί ήγθω απ' αύτοῦ ἐπὶ την ΘΚ κάθετος ή ΗΚ. έπει ουν ίση έστιν η ύπο ΖΧΑ τη ύπο ΑΘΚ, είσι δε και αί πρός τοις Α, Κ γωνίαι όρθαί, έστιν άρα, ώς ή ΧΑ ποὸς ΑΖ, ή ΘΚ ποὶς ΚΛ. ή δὲ ΘΚ ποος 5 ΚΛ μείζονα λίγον έχει ήπεο πρός την ΗΚ· και ή ΧΑ ποός ΑΖ άρα μείζονα λόγον έχει ήπερ ή ΘΚ πρός ΚΗ. ώστε καί τὸ ἀπὸ ΧΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΖ μείζονα λόγον έχει ήπες τὸ ἀπὸ ΘΚ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΗ. ὡς δε τὸ ἀπὸ Χ΄Α πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΖ, ἡ πλαγία πρὸς τὴν 10 δρθίαν και ή πλαγία άρα πρός την δρθίαν μείζονα λόγον έγει ήπεο τὸ ἀπὸ ΘΚ πρός το ἀπὸ ΚΗ. ἐὰν δη ποιήσωμεν, ώς τὸ ἀπὸ ΧΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΖ, οῦτως άλλο τι ποός τὸ ἀπὸ ΚΗ, μεῖζον ἔσται τοῦ ἀπὸ ΘΚ. έστω τὸ ὑπὸ ΜΚΘ· καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΗΜ. ἐπεὶ 15 οὖν μεῖζόν έστι τὸ ἀπὸ ΜΚ τοῦ ὑπὸ ΜΚΘ, τὸ ἄρα άπὸ ΜΚ πρὸς το ἀπὸ ΚΗ μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ τὸ ὑπὸ ΜΚΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΗ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΧΑ πρός τὸ ἀπὸ ΑΖ. καὶ ἐὰν ποιήσωμεν, ὡς τὸ ἀπὸ ΜΚ πρός τὸ ἀπὸ ΚΗ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΧΑ πρὸς ἄλλο 20 τι, έσται πρός έλαττον τοῦ ἀπὸ ΑΖ· καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Χ έπι το ληφθέν σημείον έπιζευγνυμένη εύθεία όμοια ποιήσει τὰ τρίγωνα, καί διὰ τοῦτο μείζων ἐστὶν ἡ ύπὸ ΖΧΑ τῆς ὑπὸ ΗΜΚ. κείσθω δὴ τῆ ὑπὸ ΗΜΚ ίση ή ύπο ΑΧΓ ή ἄρα ΧΓ τεμεϊ την τομήν. τεμ-25 νέτω κατά τὸ Γ, καὶ ἀπὸ τοῦ Γ ἐφαπτομένη τῆς τομής ήχθω ή ΓΔ, και κάθετος ή ΓΕ. δμοιον άρα έστι τὸ ΓΧΕ τρίγωνον τῶ ΗΜΚ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ άπὸ ΧΕ πρὸς τὸ ἀπο ΕΓ, τὶ ἀπὸ ΜΚ πρὸς το ἀπὸ

^{15.} $\tau o \tilde{v}$] pc, corr. ex τo m. 1 V. 20. AZ] c, AZ uel AJ (littera Z obscura) V; A Δ vp. 26. $\tilde{o}\mu o \iota \alpha$ cv et, ut uidetur, V; corr. p.

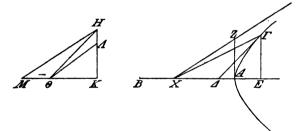
bola, cuius axis sit AB, asymptota autem XZ, et datus angulus acutus $K\Theta H > AXZ$, et sit $\angle K\Theta A = AXZ$,

ducaturque ab A ad AB perpendicularis AZ, in $H\Theta$ autem punctum aliquod sumatur H, ducaturque ab eo ad ΘK perpendicularis HK. iam quoniam est $\int ZXA = A\Theta K$,

et etiam anguli ad A, K positi recti sunt, erit $XA: AZ = \Theta K: KA$ [Eucl. VI, 4].

est autem $\Theta K : K\Lambda > \Theta K : KH$ [Eucl. V, 8]. itaque etiam $XA : AZ > \Theta K : KH$. quare etiam $XA^2 : AZ^2 > \Theta K^2 : KH^2$.

est autem, ut XA^2 : AZ^2 , ita latus transuersum ad rectum [prop. I]; quare etiam latus transuersum ad

latus rectum maiorem rationem habet quam $\Theta K^2 : KH^3$. itaque si fecerimus, ut $XA^2 : AZ^2$, ita aliam magnitudinem ad KH^2 , ea maior erit quam ΘK^2 [Eucl. V, 8]. sit $MK \times K\Theta$, et ducatur HM. iam quoniam est $MK^2 > MK \times K\Theta$, erit [Eucl. V, 8]

 $MK^2: KH^2 > MK \times K\Theta: KH^2,$

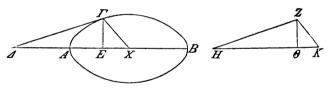
hoc est $MK^2: KH^2 > XA^2: AZ^2$. et si fecerimus,

In Vvc figurae huic adjectae sunt VI rectae totidemque rectangula, quae quid sibi uelint, in praefatione exponam; om. p.

KH. ἕστι δὲ καί, ὡς ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀφθίαν, τό τε ὑπὸ ΧΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ καὶ το ὑπὸ ΜΚΘ πρὸς το ἀπὸ ΚΗ. καὶ ἀνάπαλιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΓΕ πρὸς τὸ ὑπο ΧΕΔ, τὸ ἀπὸ ΗΚ πρὸς τὸ ὑπὸ ΧΕΔ, τὸ ἀπὸ ΚΘ.
⁵ ἴσου ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΧΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΧΕΔ, τὸ ἀπὸ ΜΚ πρὸς τὸ ὑπὸ ΜΚΘ. καὶ ὡς ἄρα ἡ ΧΕ πρὸς ΕΔ, ἡ ΜΚ πρὸς ΚΘ. ἦν δὲ καί, ὡς ἡ ΓΕ πρὸς ΕΔ, ἡ ΗΚ πρὸς ΚΘ. καί εἰσιν ὀρθαὶ aί πρὸς τοις 10 Ε, Κ γωνίαι· ἴση ἄρα ἡ πρὸς τῷ Δ γωνία τῷ ὑπὸ ΗΘΚ.

Έστω ή τομή ἕλλειψις, ἦς ἄξων ὁ ΑΒ. δεί δη έφαπτομένην ἀγαγείν τῆς τομῆς, ῆτις ποὸς τῷ ἄξονι ἐπὶ ταὐτὰ τῆ τομῆ ἴσην γωνίαν περιέξει τῆ δοθείση 15 ὀξεία γωνία.

γεγονέτω, καὶ ἔστω ἡ ΓΔ· δοθεῖσα ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΓΔΑ γωνία. ἦχθω κάθετος ἡ ΓΕ· λόγος

αφα τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ δοθείς. ἔστω κέντρον τῆς τομῆς τὸ Χ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΓΧ. τοῦ
20 δὴ ἀπὸ τῆς ΓΕ πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕΧ λόγος ἐστὶ δοθείς· ὁ γὰρ αὐτός ἐστι τῷ τῆς ὀρθίας πρὸς τὴν πλαγίαν· καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ΔΕ ἄρα πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕΧ λόγος ἐστὶ δοθείς· καὶ τῆς ΔΕ ἄρα πρὸς ΕΧ λόγος

^{4.} $\pi \varrho \delta \varsigma$] om. V; corr. p. 13. $\tilde{\eta} \tau \iota \varsigma$] $\tilde{\eta} \tau \tilde{\eta} \varsigma$ V; corr. p. 16. $\dot{\eta}$] (alt.) om. V; corr. p. 20. $\delta \eta$] $\delta \epsilon$ V; corr. Halley.

ut $MK^2: KH^2$, ita XA^2 ad aliam magnitudinem, erit ad magnitudinem minorem quam AZ^2 [Eucl. V, 8]; et recta a X ad punctum sumptum ducta triangulos similes efficiet [Eucl. VI, 6], et ideo erit

 $\angle ZXA > HMK.^{1}$

ponatur igitur $\angle AX\Gamma = HMK$; $X\Gamma$ igitur sectionem secabit [prop. II]. secet in Γ , et a Γ sectionem contingens ducatur $\Gamma \varDelta$ [prop. XLIX], et ΓE perpendicularis; itaque triangulus ΓXE triangulo HMK similis est. quare $XE^2: E\Gamma^2 = MK^2: KH^2$ [Eucl. VI, 4]. est autem etiam, ut latus transuersum ad rectum, ita $XE \times E\varDelta: E\Gamma^2$ [I, 37] et $MK \times K\Theta: KH^2$. et e contrario [Eucl. V, 7 coroll.] erit

 ΓE^2 : $XE \times E \varDelta = HK^2$: $MK \times K\Theta$. ex aequo igitur [Eucl. V, 20]

 $XE^2: XE \times E \varDelta = MK^2: MK \times K\Theta.$ quare etiam $XE: E \varDelta = MK: K\Theta$. erat autem etiam $\Gamma E: EX = HK: KM$. ex aequo igitur [Eucl. V, 20] $\Gamma E: E \varDelta = HK: K\Theta$. et anguli ad E, K positi recti sunt; itaque $\angle \varDelta = H\Theta K$ [Eucl. VI, 6].

Iam sit sectio ellipsis, cuius axis sit AB. oportet igitur rectam sectionem contingentem ducere, quae ad axem ad easdem partes, in quibus est sectio, angulum comprehendat dato angulo acuto aequalem.

factum sit, sitque $\Gamma \varDelta$; itaque $\lfloor \Gamma \varDelta \varDelta$ datus est. perpendicularis ducatur ΓE ; itaque ratio $\varDelta E^2 : E\Gamma^2$ data est [dat. 1]. sit X centrum sectionis, et ducatur ΓX . itaque ratio $\Gamma E^2 : \varDelta E > EX$ data est; nam

¹⁾ Nam ob similitudinem trianguli HMK eiusque, quem efficit recta a X ad sumptum punctum (x) ducta, erit $\angle HMK = AXx$; et $\angle AXx < AXZ$, quia Ax < AZ.

έστι δοθείς. τῆς δὲ ΔΕ πρός ΕΓ και τῆς ΓΕ ἄρα πρός ΕΧ λόγος ἐστι δοθείς. καί ἐστιν ὀρθή ἡ πρὸς τῷ Ε΄ δοθείσα ἄρα ἡ πρὸς τῷ Χ γωνία. και ἐστι πρὸς θέσει και δοθέντι σημείω. δοθὲν ἄρα ἐστι τὸ 5 Γ σημείον. και ἀπὸ δεδομένου τοῦ Γ ἐφαπτομένη ἡ ΓΔ. θέσει ἄρα ἡ ΓΔ.

συντεθήσεται δη το πρόβλημα ουτως έστω η μέν δοθείσα γωνία όξεια ή ύπο των ΖΗΘ, και είλήφθω έπι της ΖΗ το Ζ, και κάθετος ήχθω ή ΖΘ; και πε-10 ποιήσθω, ώς ή όρθία προς την πλαγίαν, το άπο της ΖΘ προς το ύπο των ΗΘΚ, και έπεζεύχθω ή ΚΖ, και έστω κέντρον της τομης το Χ, και τη ύπο των ΗΚΖ γωνίς ίση συνεστάτω ή ύπο των ΑΧΓ, και ήχθω έφαπτομένη της τομης ή ΓΔ. λέγω, ότι ή ΓΔ 15 ποιει το πρόβλημα, τουτέστιν, ότι ίση έστιν ή ύπο των ΓΔΕ γωνία τη ύπο των ΖΗΘ.

έπει γάφ έστιν, ώς ή ΧΕ πφός ΕΓ, ούτως ή ΚΘ πφός ΖΘ, και ώς άφα τὸ ἀπὸ τῆς ΧΕ πφὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΓ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΚΘ πφὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΖΘ.
20 ἔστι δὲ καί, ὡς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΕ πφὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΔΕΧ, ούτως τὸ ἀπὸ τῆς ΖΘ πφὸς τὸ ὑπὸ τῶν ΚΘΗ: ἑκάτεφος γὰφ ὁ αὐτός ἐστι τῷ τῆς ὀθίας πφὸς τὸ ὑπὸ ΧΕΛ, οὕτως τὸ ἀπὸ ΚΘ πφὸς τὸ ὑπὸ ΗΘΚ.
25 και ὡς ἄφα ή ΧΕ πφὸς τὴν ΕΔ, οῦτως ή ΚΘ πφὸς τὴν ΘΗ. ἔστι δὲ καί, ὡς ἡ ΧΕ πφὸς ΓΕ, ἡ ΚΘ πφὸς ΖΘ.

1. Post EΓ add. λόγος έστι δοθείς p. ΓΕ] ΧΕ Vp; corr. Memus. 12. έστω] τό V; correxi praeeunte Halleio (del. και τό). 13. HKZ] HZ V; corr. p (HK, KZ). 22. ό] eadem est ac ratio lateris recti ad transuersum [I, 37]. quare etiam ratio $\Delta E^2: \Delta E \times EX$ data est [dat. 8]. itaque etiam ratio $\Delta E: EX$ data est. uerum ratio $\Delta E: E\Gamma$ data; quare etiam ratio $\Gamma E: EX$ data est [dat. 8]. et angulus ad E positus rectus est; itaque angulus ad X positus datus est [dat. 41]. et ad rectam positione datam punctumque datum positus est; itaque punctum Γ datum est [dat. 29, 25]. et a dato puncto Γ contingens ducta est $\Gamma \Delta$; ergo $\Gamma \Delta$ positione data est.

componetur problema hoc modo: sit ZH Θ datus angulus acutus, sumaturque in ZH punctum Z, et perpendicularis ducatur Z Θ , fiatque, ut latus rectum ad transuersum, ita Z Θ^2 ad $H\Theta > \Theta K$, ducaturque KZ, centrum autem sectionis sit X, et construatur $\angle AX\Gamma = \angle HKZ$, ducaturque sectionem contingens $\Gamma \varDelta$ [prop. XLIX]. dico, $\Gamma \varDelta$ problema efficere, hoc est, esse $\angle \Gamma \varDelta E = ZH\Theta$.

nam quoniam est [Eucl. VI, 4] $XE : E\Gamma = K\Theta : Z\Theta$, erit etiam $XE^2 : E\Gamma^2 = K\Theta^2 : Z\Theta^2$. est autem etiam

 $\Gamma E^2: \varDelta E \times EX = Z\Theta^2: K\Theta \times \Theta H;$ utraque enim eadem est ac ratio lateris recti ad transuersum [I, 37]. et ex aequo [Eucl. V, 20]; erit igitur $XE^2: XE \times E\varDelta = K\Theta^2: H\Theta \times \Theta K.$ quare etiam $XE: E\varDelta = K\Theta: \Theta H.$ est autem etiam

$$XE: \Gamma E = K\Theta: Z\Theta.$$

itaque ex aequo [Eucl. V, 20] $\Delta E : E\Gamma = H\Theta : Z\Theta$.

om. V; corr. p. 24. $o\tilde{v}\tau\omega$; $o\tilde{v}$ V v, $o\tilde{v}\tau\omega$ p. $K\Theta$] p, $K\Theta$ uel KO V; KO cv. $H\Theta K$] $KH\Theta$ V v, $\tau\tilde{\omega}\nu$ $K\Theta$, ΘH p; corr. Memus.

αί πλευραὶ ἀνάλογον· ἡ ἄρα ὑπὸ ΓΔΕ γωνία τῆ ὑπὸ ΖΗΘ γωνία ἐστὶν ἴση. ἡ ΓΔ ἄρα ποιεῖ τὸ πρόβλημα.

να'.

5 Τῆς δοθείσης κώνου τομῆς ἀγαγεῖν ἐφαπτομένην, ῆτις πρὸς τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἠγμένῃ διαμέτοῷ ἴσην περιέξει γωνίαν τῆ δοθείσῃ ὀξεία.

ἔστω ἡ δοθεῖσα κώνου τομὴ πρότερον παραβολή, ἡς ἄξων ὁ AB, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία ἡ Θ· δεῖ δὴ 10 ἀγαγεῖν τῆς παραβολῆς ἐφαπτομένην, ῆτις μετὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἁφῆς διαμέτρου ἴσην περιέξει γωνίαν τῆ πρὸς τῷ Θ.

γεγονέτω, καὶ ἤχθω ἐφαπτομένη ἡ ΓΔ ποιοῦσα ποὸς τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἠγμένη διαμέτοφ τῆ ΕΓ τὴν 15 ὑπὸ ΕΓΔ γωνίαν ἴσην τῆ Θ, καὶ συμπιπτέτω ἡ ΓΔ τῷ ἄξονι κατὰ τὸ Δ. ἐπεὶ οὖν παφάλληλός ἐστιν ἡ ΔΔ τῆ ΕΓ, ἡ ὑπὸ ΔΔΓ γωνία τῆ ὑπὸ ΕΓΔ ἴση ἐστί. δοθεῖσα δὲ ἡ ὑπὸ ΕΓΔ· ἴση γάο ἐστι τῆ Θ· δοθεῖσα ἄρα καὶ ἡ ὑπὸ ΔΔΓ.

20 συντεθήσεται δη ούτως. ἕστω παραβολή, ης ἄξων δ AB, η δε δοθείσα γωνία η Θ. ήχθω έφαπτομένη τῆς τομῆς η ΓΔ ποιοῦσα προς τῷ ἄξονι την ὑπο τῶν ΑΔΓ γωνίαν ἴσην τῆ Θ, καὶ διὰ τοῦ Γ τῆ AB παράλληλος ἤχθω η ΕΓ. ἐπεὶ οὖν η Θ γωνία ἴση ἐστὶ
25 τῆ ὑπο ΑΔΓ, η δε ὑπο ΑΔΓ ἴση τῆ ὑπο ΕΓΔ, καὶ η Θ ἄρα ἴση ἐστὶ τῆ ὑπο ΕΓΔ.

Έστω ή τομή ύπερβολή, ής άξων ό AB, κέντρον δὲ τὸ Ε, ἀσύμπτωτος δὲ η ΕΤ, ἡ δὲ δοθεῖσα γωνία

9. $\dot{\eta}$ Ø] HØ V; corr. Memus. 15. $E\Gamma\Delta$] $E\Gamma\Lambda$ V; corr. p. 23. $A\Delta\Gamma$] $\Delta\Lambda\Gamma$ V; corr. p. $(\Gamma\Delta\Lambda)$.

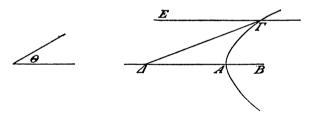
et latera rectos angulos comprehendentia proportionalia sunt; itaque $\angle \Gamma \varDelta E = ZH\Theta$ [Eucl. VI, 6]. ergo $\Gamma \varDelta$ problema efficit.

LI.

Datam coni sectionem contingentem rectam ducere, quae cum diametro per punctum contactus ducta angulum comprehendat dato angulo acuto aequalem.

data coni sectio prius sit parabola, cuius axis sit AB, datus autem angulus sit Θ . oportet igitur parabolam contingentem rectam ducere, quae cum diametro a puncto contactus ducta angulum comprehendat angulo Θ aequalem.

sit factum, contingensque ducta sit $\Gamma \Delta$ ad $E\Gamma$ diametrum per punctum contactus ductam angulum $E\Gamma \Delta$ efficiens angulo Θ acqualem, et $\Gamma \Delta$ cum axe

concurrat in Δ . iam quoniam $A\Delta$ rectae $E\Gamma$ parallela est [I, 51 coroll.], erit $\angle A\Delta\Gamma = E\Gamma\Delta$ [Eucl. I, 29]. uerum $\angle E\Gamma\Delta$ datus est; est enim $\angle E\Gamma\Delta = \Theta$; ergo etiam $\angle A\Delta\Gamma$ datus est.

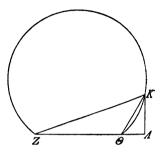
componetur hoc modo: sit parabola, cuius axis sit \mathcal{AB} , datus autem angulus sit Θ . ducatur sectionem contingens $\Gamma \Delta$ ad axem efficiens angulum $\mathcal{A} \Delta \Gamma$

Hic quoque figurae adiecta sunt quattuor rectangula rectaeque in $\nabla v c$; om. p.

όξετα ή Ω, και έφαπτομένη ή ΓΔ, και έπεζεύχθω ή ΓΕ ποιοῦσα τὸ πρόβλημα, και ἤχθω κάθετος ή ΓΗ. δοθεὶς ἄρα λόγος έστι τῆς πλαγίας πρὸς τὴν ὀρθίαν[.] ὥστε και τοῦ ὑπὸ ΕΗΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΗ. ἐκκείσθω

5 δή τις εὐθεῖα δεδομένη η ZΘ, καὶ ἐπ' αὐτῆς γεγράφθω κύκλου τμῆμα δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῆ Ω· ἔσται ἄρα μεῖζον ἡμικυκλίου. καὶ 10 ἀπό τινος σημείου τῶν ἐπὶ

τῆς περιφερείας τοῦ Κ ἥχθω κάθετος ἡ ΚΛ ποιοῦσα τὸν τοῦ ὑπὸ ΖΛΘ

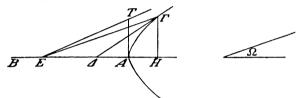
πρός τὸ ἀπὸ ΛΚ λόγου τὸυ αὐτὸυ τῷ τῆς πλαγίας 15 πρὸς τὴν ὀρθίαυ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΖΚ, ΚΘ. ἐπεἰ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΖΚΘ γωνία τῷ ὑπὸ ΕΓΛ, ἀλλὰ καί ἐστιν, ὡς ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαυ, τό τε ὑπὸ ΕΗΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΓ καὶ τὸ ὑπὸ ΖΛΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ, ὅμοιου ἄρα τὸ ΚΖΛ τρίγωνου τῷ ΕΓΗ 20 τριγώνῳ καὶ τὸ ΖΘΚ τῷ ΕΓΔ. ῶστε ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΘΖΚ γωνία [τουτέστιν ἡ Ω] τῷ ὑπὸ ΓΕΔ.

συντεθήσεται δη οῦτως· ἔστω ἡ μὲν δοθείσα ὑπερβολη ἡ ΑΓ, άξων δὲ ὁ ΑΒ, κέντρον δὲ τὸ Ε, ἡ δὲ δοθείσα ὀξεία γωνία ἡ Ω, ὁ δὲ δοθεὶς λόγος 25 τῆς πλαγίας πρὸς την ὀρθίαν ὁ αὐτὸς τῷ τῆς ΧΨ πρὸς ΧΦ, καὶ δίχα τετμήσθω ἡ ΨΦ κατὰ τὸ Γ, καὶ ἐκκείσθω δεδομένη εὐθεία ἡ ΖΘ, καὶ ἐπ' αὐτῆς γε·

14. ΔK] ΔK V; corr. p. $\tau \tilde{\omega}$] $\tau \delta \nu$ V; corr. p. 19. $E\Gamma H$] $E\Gamma K$ V; corr. Comm. 21. ΘZK] $Z\Theta K$ V; corr. Comm. $\tau o \nu \tau \epsilon \sigma \tau \nu \eta \Omega$] del. Comm. $\Gamma E \Delta$] $E\Gamma \Delta$, E postea inserta m. 1, V; corr. Comm. 23. $\Lambda \Gamma$] pc, Λ e corr. m. 1 V. angulo Θ aequalem [prop. L], per Γ autem rectae *AB* parallela ducatur *E* Γ . iam quoniam est $\angle \Theta = A \varDelta \Gamma$

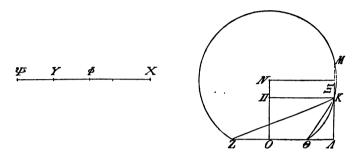
et $\angle A \Delta \Gamma = E \Gamma \Delta$ [Eucl. I, 29], erit etiam $\angle \Theta = E \Gamma \Delta$.

Sit sectio hyperbola, cuius axis sit AB, centrum autem E, et asymptota ET, datus autem angulus acutus Ω , et contingens $\Gamma \Delta$, ducaturque ΓE problema

efficiens, et perpendicularis ducatur ΓH . ratio igitur lateris transuersi ad rectum data est; quare etiam ratio $EH > H \varDelta : \Gamma H^2$ data est [I, 37]. sumatur igitur data recta $Z\Theta$, in eaque segmentum circuli describatur angulum angulo Ω aequalem capiens [Eucl. III, 33]; erit igitur semicirculo maius [Eucl. III, 31]. et a puncto aliquo ambitus K perpendicularis ducatur $K\varDelta$ rationem $Z\varDelta > \varDelta\Theta : \varDelta K^2$ aequalem efficiens rationi lateris transuersi ad rectum, ducanturque $ZK, K\Theta$. iam quoniam est $\angle ZK\Theta = E\Gamma \varDelta$, et ut latus transuersum ad rectum, ita et $EH > H\varDelta : H\Gamma^2$ et $Z\varDelta > \varDelta\Theta : \varDelta K^2$, trianguli $KZ\varDelta$, $E\Gamma H$ et $Z\Theta K$, $E\Gamma\varDelta$ similes erunt [u. Pappi lemma IX]. ergo $\angle \Theta ZK = \Gamma E\varDelta$.

componetur hoc modo: sit data hyperbola $\mathcal{A}\Gamma$, axis autem $\mathcal{A}B$, et centrum E, datus uero angulus acutus sit Ω , et data ratio lateris transuersi ad γράφθω τμημα κύκλου μεζον ημικυκλίου δεχόμενον γωνίαν τη Ω ίσην, και έστω το ΖΚΘ, και είληφθω το κέντρον τοῦ κύκλου το Ν, και ἀπο τοῦ Ν ἐπι την ΖΘ κάθετος ήχθω ή ΝΟ, και τετμήσθω ή ΝΟ εἰς 5 τον της ΥΦ προς ΦΧ λύγον κατὰ το Π, και διὰ τοῦ

Π τῆ ΖΘ παφάλληλος ἤχθω ἡ ΠΚ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κ κάθετος ἤχθω ἡ ΚΛ ἐπὶ τὴν ΖΘ ἐκβληθείσαν, καὶ ἐπεξεύχθωσαν al ΖΚ, ΚΘ, καὶ ἐκβεβλήσθω ἡ ΛΚ ἐπὶ τὸ Μ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ν ἐπ' αὐτὴν κάθετος ἤχθω 10 ἡ ΝΞ· παφάλληλος ἄφα ἐστὶ τῆ ΖΘ. καὶ διὰ τοῦτό ἐστιν, ὡς ἡ ΝΠ πφὸς ΠΟ, τουτέστιν ἡ ΥΦ πφὸς ΦΧ, ἡ ΞΚ πφὸς ΚΛ. καὶ τῶν ἡγουμένων τὰ διπλάσια, ὡς ἡ ΨΦ πφὸς ΦΧ, ἡ ΜΚ πφὸς ΚΛ· συνθέντι, ὡς ἡ ΨΦ πφὸς ΧΦ, ἡ ΜΛ πφὸς ΛΚ. ἀλλ 15 ὡς ἡ ΜΛ πφὸς ΛΚ, τὸ ὑπὸ ΜΛΚ πφὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ· ὡς ἄφα ἡ ΨΧ πφὸς ΧΦ, τὸ ὑπὸ ΜΛΚ πφὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΖΛΘ πφὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ. ἀλλ' ὡς ἡ ΨΧ πφὸς ΧΦ, ἡ πλαγία πφὸς τὴν ὀφθίαν.

^{3.} $\tau \sigma \tilde{v}$] (alt.) pc, e corr. m. 1 V. 4. $\kappa \alpha \vartheta \epsilon \tau \sigma \varsigma \tilde{\eta} \chi \vartheta \omega$] sine causa in mg. repet. m. rec. V. 6. $\tau \tilde{\eta} Z \Theta$ et $\tilde{\eta} \chi \vartheta \omega$ repet. in mg. m. rec. V. 7. KA] KA V; corr. p. 15. MAK] MAK V; corr. p. ($\tau \tilde{\omega} \nu MA, AK$).

rectum aequalis sit rationi $X\Psi: X\Phi$, seceturque in T in duas partes aequales $\Psi\Phi$, et sumatur data recta $Z\Theta$, in eaque segmentum circuli semicirculo maius describatur angulum angulo Ω aequalem capiens [Eucl. III, 33]; sitque $ZK\Theta$, et sumatur centrum circuli N, et ab N ad $Z\Theta$ perpendicularis ducatur NO, et NO in Π secundum rationem $T\Phi: \Phi X$ secetur, per Π autem rectae $Z\Theta$ parallela ducatur ΠK , et a K ad $Z\Theta$ productam perpendicularis ducatur KA, ducanturque ZK, $K\Theta$, et ΛK ad M producatur, ab N autem ad eam perpendicularis ducatur $N\Xi$; ea igitur rectae $Z\Theta$ parallela est [Eucl. I, 27]. qua de causa est

 $N\Pi:\Pi O = \not{\Xi}K: K \land [Eucl. VI, 2] = T \not{\Phi}: \not{\Phi}X.$ et sumptis duplis antecedentium [Eucl. V, 15] erit $\not{\Psi} \not{\Phi}: \not{\Phi}X = MK: K \land [Eucl. III, 3].$ componendo [Eucl. V, 18] $\not{\Psi}X: X \not{\Phi} = M \land : \land K.$ uerum

 $M\Lambda:\Lambda K = M\Lambda \times \Lambda K:\Lambda K^2;$

quare etiam

 $\Psi X: X \Phi = M\Lambda \times \Lambda K: \Lambda K^2 = Z\Lambda \times \Lambda \Theta: \Lambda K^2$ [Eucl. III, 36]. uerum ut $\Psi X: X \Phi$, ita latus transversum ad rectum; itaque etiam ut $Z\Lambda \times \Lambda \Theta: \Lambda K^2$,

ita latus transuersum ad rectum. iam ab A ad AB perpen-

Ad figuras codicis V quod adtinet, in hyperbola praeter nostras (omissa tamen priore segmenti descriptione in analysi) duas figuras segmenti habet, alteram ita ut II in N cadat addito $\epsilon \pi l \ l \dots m. 1$, alteram ita ut supra N cadat adscripto m. 1: $\delta rav \ \eta \ \mu \epsilon l \langle \omega v \ \eta \ \delta c \vartheta l \alpha \ \pi l \epsilon v \rho \alpha$; secundam nostram segmenti descriptionem bis habet et praeterea solita illa IV cectangula rectasque. omnia eadem c, in priore figura: $\epsilon \pi l \ c \delta \tau r \eta \ \kappa \tau l$.

καί ώς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΛΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ, ἡ πλαγία προς την όρθίαν. ήγθω δη άπό του Α τη ΑΒ πρός ¿οθάς ή AT. έπει ούν έστιν, ώς τὸ ἀπὸ ΕΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΤ. ἡ πλαγία ποὸς τὴν ὀρθίαν, ἔστι δὲ καί, 5 ώς ή πλαγία ποὸς τὴν ὀοθίαν, τὸ ὑπὸ ΖΛΘ ποὸς τὸ άπὸ ΛΚ, τὸ δὲ ἀπὸ ΖΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ μείζονα λόγον έχει ήπεο τὸ ὑπὸ ΖΛΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ, καὶ τὸ ἀπὸ ΖΛ ἄρα πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ μείζονα λόγον ἔγει ήπεο τὸ ἀπὸ ΕΑ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΤ. καί είσιν αί 10 πούς τοις Α. Α γωνίαι όρθαί· έλάσσων άρα έστιν ή Ζ γωνία τῆς Ε. συνεστάτω οὖν τῆ ὑπὸ ΛΖΚ γωνία ίση ή ύπο ΑΕΓ συμπεσεϊται άρα ή ΕΓ τη τομη. συμπιπτέτω κατά τὸ Γ. ήχθω δη ἀπὸ τοῦ Γ ἐφαπτομένη ή $\Gamma \Delta$, κάθετος δε ή ΓH^{\cdot} έσται δή, ώς ή 15 πλαγία ποὸς τὴν ὀοθίαν, οῦτως τὸ ὑπὸ ΕΗΔ ποὸς τὸ ἀπὸ ΓΗ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΛΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ, τὸ ὑπὸ ΕΗΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΓ. ὅμοιον ἄρα έστι τὸ ΚΖΛ τρίγωνον τῷ ΕΓΗ τριγώνω και τὸ ΚΘΛ τῷ ΓΗΔ καὶ τὸ ΚΖΘ τῶ ΓΕΔ. ῶστε ἡ ὑπὸ 20 ΕΓΔ γωνία ίση έστι τη ύπο ΖΚΘ, τουτέστι τη Q. έαν δε ό της πλαγίας πρός την όρθίαν λόγος ίσος ή πρός ίσον, ή ΚΛ έφάπτεται τοῦ ΖΚΘ κύκλου. καὶ ή από τοῦ κέντρου έπὶ τὸ Κ ἐπιζευγνυμένη παράλληλος έσται τη ΖΘ καί αὐτη ποιήσει το πρόβλημα.

25

 $\nu\beta'$.

'Εὰν ἐλλείψεως εὐθεῖα ἐπιψαύη, ἢν ποιεῖ γωνίαν πρὸς τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἀγομένῃ διαμέτρω, οὐκ ἐλάσσων ἐστὶ τῆς ἐφεξῆς τῆ περιεχομένῃ ὑπὸ τῶν πρὸς μέσην τὴν τομὴν κλωμένων εὐθειῶν.

1. καὶ ὡς — 2. ὀθίαν] bis V, sed corr. 8. ΖΛ] ΖΔ V; corr. p. 15. πρός] (alt.) repet. mg. m. rec. V. 16. ὑπὸ

304

dicularis ducatur AT. quoniam igitur est, ut $EA^2: AT^2$, ita latus transuersum ad rectum [prop. I], uerum etiam ut latus transuersum ad rectum, ita

$$Z\Lambda \times A\Theta : \Lambda K^{2},$$

et $Z\Lambda^{2} : \Lambda K^{2} > Z\Lambda \times \Lambda \Theta : \Lambda K^{2},$ erit etiam
 $Z\Lambda^{2} : \Lambda K^{2} > E\Lambda^{2} : \Lambda T^{2}.$

et anguli ad A, A positi recti sunt; itaque erit LZ < E [u. Pappi lemma VI]. construatur igitur $LAE\Gamma = AZK$; $E\Gamma$ igitur cum sectione concurret [prop. II]. concurrat in Γ . a Γ igitur contingens ducatur $\Gamma \Delta$ [prop. XLIX], perpendicularis autem ΓH ; erit igitur, ut latus transuersum ad rectum, ita $EH \times H\Delta$: ΓH^2 [I, 37]. quare etiam

 $ZA \times A\Theta : AK^2 = EH \times H\Delta : H\Gamma^2$. itaque similes sunt trianguli KZA, $E\Gamma H$ et $K\Theta A$, $\Gamma H\Delta$ et $KZ\Theta$, $\Gamma E\Delta$ [u. Pappi lemma IX]. ergo $\angle E\Gamma\Delta = ZK\Theta = \Omega$.

sin ratio lateris transuersi ad rectum aequalis est ad aequale, $K\Lambda$ circulum $ZK\Theta$ contingit [Eucl. III, 16], et recta a centro ad K ducta rectae $Z\Theta$ parallela erit et ipsa problema efficiet.

LII.

Si recta ellipsim contingit, angulus, quem ad diametrum per punctum contactus ductam efficit, minor non est eo, qui deinceps est angulo a rectis ad mediam sectionem fractis comprehenso.

sit ellipsis, cuius axes sint AB, $\Gamma \Delta$, centrum autem E, et maior axis sit AB, contingatque sectionem

ZΔΘ] vζlo V; corr. Memus.	20. ΖΚΘ] ΖΘΚ V; corr.
Comm. 21. ίσος] ίσου Halley.	27. τη̃] τήν V; corr. p.
Apollonius, ed. Heiberg.	20

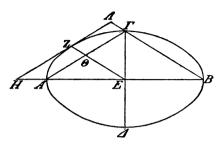
έστω έλλειψις, ής άξονες μεν οί AB, ΓΔ, κέντρον δε το Ε, μείζων δε έστω τῶν ἀξόνων ή AB, καὶ ἐφαπτέσθω τῆς τομῆς ή ΗΖΛ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἰ ΑΓ, ΓΒ, ΖΕ, καὶ ἐκβεβλήσθω ή ΒΓ ἐπὶ τὸ Λ. λέγω, 5 ὅτι οὐκ ἐλάσσων ἐστὶν ή ὑπὸ ΛΖΕ γωνία τῆς ὑπὸ ΛΓΛ.

ή γὰ ZE τῆ ΛΒ ἤτοι παφάλληλός ἐστιν ἢ οὔ. ἔστω πφότεφον παφάλληλος και ἐστιν ἴση ἡ ΛΕ τῆ ΕΒ΄ ἴση ἄφα καὶ ἡ ΛΘ τῆ ΘΓ. και ἐστι διά-10 μετφος ἡ ZE ἡ ἄφα κατὰ τὸ Z ἐφαπτομένη παφάλληλός ἐστι τῆ ΛΓ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ZE τῆ ΛΒ παφάλληλος παφαλληλόγφαμμον ἄφα ἐστὶ τὸ ZΘΓΛ, καὶ διὰ τοῦτο ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΛΖΘ τῆ ὑπὸ ΛΓΘ. καὶ ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΛΖΘ τῆ ὑπὸ ΛΓΘ. καὶ ἐπεὶ μείζων ἐστὶν ἑκατέφα τῶν ΛΕ, ΕΒ τῆς 15 ΕΓ, ἀμβλεἰά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΛΓΒ. ὀξεῖα ἄφα ἡ ὑπὸ ΛΓΛ. ῶστε καὶ ἡ ὑπὸ ΛΖΕ. καὶ διὰ τοῦτο ἀμβλείά ἐστιν ἡ ὑπὸ ΗΖΕ.

μη έστω δη ή ΕΖ τη ΛΒ παφάλληλος, και ήχθω κάθετος ή ΖΚ· οὐκ ἄφα ἴση ἐστίν ή ὑπὸ ΛΒΕ τη 20 ὑπὸ ΖΕΛ. ὀφθη δὲ ή πρὸς τῷ Ε ὀφθη τη πρὸς τῷ Κ ἐστιν ἴση [οὐκ ἄφα ὅμοιόν ἐστι τὸ ΓΕΒ τρίγωνον τῷ ΖΕΚ]· οὐκ ἄφα ἔστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ, τὸ ἀπὸ ΕΚ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ. ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ ΒΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ, τὸ ὑπὸ ΛΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ 25 ΕΓ καὶ ή πλαγία πρὸς τὴν ὀφθίαν καὶ τὸ ὑπὸ ΗΚΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ. οὐκ ἄφα ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΚΖ.

2. $\mu\epsilon\tilde{i}$ ($\delta\nu$ V; corr. p. $\dot{\eta}$] $\dot{\delta}$ p. 16. $\Lambda\Gamma\Lambda$] $\Lambda\Gamma\Lambda$, $\Lambda \in$ corr. m. 1, V; corr. p. 17. HZE] ZHE V; corr. p. 18. ΛB] c, $\Lambda\Lambda$ v, et fort. V, in quo α et β difficulter distinguuntur; $B\Lambda$ p. 23. $\tau\delta \, \dot{\alpha}\pi\delta \, EK - 24$. $E\Gamma$] om. V; corr. Comm.

HZA, et ducantur $A\Gamma$, ΓB , ZE, et $B\Gamma$ ad Λ producatur. dico, non esse $\angle \Lambda ZE < \Lambda \Gamma A$.

ZE enim aut rectae AB parallela ėstautnon parallela. prius sit parallela; et AE = EB; itaque etiam $A\Theta = \Theta\Gamma$

[Eucl. VI, 2]. et

ZE diametrus est; itaque recta in Z contingens rectae $\Lambda\Gamma$ parallela est [prop. VI]. uerum etiam ZE rectae ΛB parallela est; $Z\Theta\Gamma\Lambda$ igitur parallelogrammum est; quare $L\Lambda Z\Theta = \Lambda\Gamma\Theta$ [Eucl. I, 34].

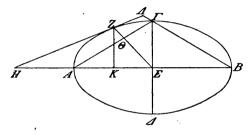
et quoniam est $AE = EB > E\Gamma$, $\angle A\Gamma B$ obtusus est [Eucl. II, 12]; itaque $\angle A\Gamma A$ acutus est. quare etiam $\angle AZE$ acutus. ergo $\angle HZE$ obtusus est.

iam EZ rectae AB parallela ne sit, et perpendicularis ducatur ZK; itaque non est $\angle ABE = ZEA$. uerum angulus rectus ad E positus angulo recto ad K posito aequalis est¹); itaque non est [u. Pappi lemma XII] $BE^2: E\Gamma^2 = EK^2: KZ^2$. est autem $BE^2: E\Gamma^2 = AE \times EB: E\Gamma^2 =$ latus transuersum ad rectum [I, 21] = $HK \times KE: KZ^2$ [I, 37]. iţaque non est $HK \propto KE: KZ^2 = KE^2: KZ^2$. ergo non est HK = KE. sumatur segmentum circuli

1) Uerba ovx $\ddot{\alpha} \rho \alpha - ZEK$ lin. 21–22 falsa sunt (possunt enim esse similes) et sine dubio subditina.

^{25.} την όφθίαν] repet. mg. m. rec. V. 26. ούκ ἄρα – 27. KZ (pr.)] om. V; corr. Halley praceunte Commandino.

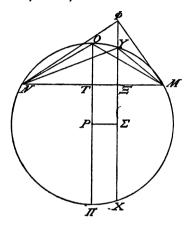
ἄφα ἴση ἐστὶν ἡ ΗΚ τῆ ΚΕ. ἐκκείσθω κύκλου τμῆμα τὸ ΜΥΝ δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῆ ὑπὸ ΑΓΒ· ἀμβλεῖα δὲ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ· ἔλασσον ἄφα ἡμικυκλίου τμῆμά ἐστι τὸ ΜΥΝ. πεποιήσθω δή, ὡς ἡ ΗΚ 5 πφὸς ΚΕ, ἡ ΝΞ πφὸς ΞΜ, καὶ ἀπὸ τοῦ Ξ πφὸς ὀgθὰς ἤχθω ἡ ΥΞΧ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΝΥ, ΥΜ, καὶ τετμήσθω δίχα ἡ ΜΝ κατὰ τὸ Τ, καὶ πφὸς ὀgθὰς

ήχθω ή ΟΤΠ· διάμετρος ἄρα έστιν. ἕστω κέντρον τὸ Ρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ κάθετος ἡ ΡΣ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν
10 αί ΟΝ, ΟΜ. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΜΟΝ ἴση ἐστὶ τὴ ὑπὸ ΑΓΒ, καὶ δίχα τέτμηται ἑκατέρα τῶν ΑΒ, ΜΝ κατὰ τα Ε, Τ, καὶ ὀρθαί εἰσιν αἱ πρὸς τοῖς Ε, Τ γωνίαι, ὅμοια ἄρα τὰ ΟΤΝ, ΒΕΓ τρίγωνα. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΤΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΤΟ, οῦτως τὸ ἀπὸ
15 ΒΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΤΡ τῷ ΣΞ, μείζων δὲ ἡ ΡΟ τῆς ΣΥ, ἡ ΡΟ ἄρα πρὸς ΡΤ μείζονα ἔχει λόγον ἤπερ ἡ ΥΣ πρὸς ΣΞ΄ καὶ ἀναστρέψαντι ἡ ΡΟ πρὸς ΟΤ ἐλάσσονα λόγον ἔχει ἤπερ ἡ ΣΥ πρὸς ΤΞ. καὶ διελόντι ἡ ΠΤ πρὸς ΤΟ ἐλάσ

2. $\tau \tilde{\eta}$] pc, e corr. m. 1 V. 4. $\pi \epsilon \pi o \iota \epsilon i \sigma \vartheta \omega \nabla$; corr. pc. 6. $T \Xi X$] $\Xi T X \nabla$; corr. p. 8. $O T \Pi$] $T O \Pi \nabla$; corr. p. 17. MTN angulum capiens angulo $A\Gamma B$ acqualem; $\angle A\Gamma B$ autem obtusus est; itaque segmentum MTN semicirculo minus est [Eucl. III, 31]. fiat igitur $N\Xi : \Xi M = HK : KE$,

et ab Ξ perpendicularis ducatur $T\Xi X$, ducanturque NT, TM, et MN in T in duas partes aequales

secetur, et perpendicularis ducatur $OT\Pi$; ea igitur diametrus est [Eucl. III, 1 coroll.]. sit P centrum, ab ecque perpendicularis $P\Sigma$, et ducantur ON, OM. quoniam igitur est

 $L MON = A\Gamma B,$

et utraque AB, MN in E, T in binas partes aequales secta est, et anguli ad E, T positi recti

sunt, trianguli OTN, BEI similes sunt. erit igitur $TN^2: TO^2 = BE^2: EI^2$ [Eucl. VI, 4].

et quoniam est $TP = \Sigma \Xi$ [Eucl. I, 34], et $PO > \Sigma T$ [Eucl. III, 15], erit $PO: PT > T\Sigma: \Sigma \Xi$ [Eucl. V, 8]. et conuertendo $PO: OT < \Sigma T: T\Xi$. et sumptis antecedentium duplis [Eucl. V, 15] erit

$\Pi O: TO < XT: T\Xi.$

et dirimendo $\Pi T: TO < X\Xi: T\Xi$. est autem

Praeter has figuras V duas alias habet his similes.

Ĕχει λόγον] c, λόγον ∇ , λόγον Ĕχει p. 20. TO] τὸ $\overline{o\tau}$ ∇ ; (in to des. fol. 90 ∇); corr. Halley. 21. TO] τὸ $\overline{\tau o}$ ∇ ; corr. p.

σονα λόγον έχει ήπεο ή ΧΞ ποός ΤΞ. άλλ' ώς μέν ή ΠΤ ποὸς ΤΟ, τὸ ἀπὸ ΤΝ ποὸς τὸ ἀπὸ ΤΟ καὶ τὸ ἀπὸ ΒΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΓ καὶ ἡ πλανία πρὸς τὴν όρθίαν και τὸ ὑπὸ ΗΚΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ· τὸ ἄρα 5 ύπὸ ΗΚΕ ποὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ ἐλάσσονα λόγον ἔγει ήπερ ή ΧΞ πρός ΞΥ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΧΞΥ πρὸς τὸ άπὸ ΞΥ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΝΞΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΥ. έαν αρα ποιήσωμεν, ώς το ύπο ΗΚΕ προς το άπο ΚΖ. ούτως τὸ ὑπὸ ΜΞΝ πρὸς ἄλλο τι, ἔσται πρὸς 10 μείζον τοῦ ἀπὸ ΞΥ. ἔστω πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΦ. ἐπεὶ ούν έστιν, ώς ή ΗΚ ποός ΚΕ, ούτως ή ΝΞ ποός ΞΜ, καὶ πρὸς ὀρθάς είσιν αί ΚΖ, ΞΦ, καί έστιν, ώς τὸ ὑπὶ ΗΚΕ ποὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ, τὸ ὑπὸ ΜΞΝ πρός τὸ ἀπὸ ΞΦ, διὰ ταῦτα ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΗΖΕ νωνία 15 τη ύπο ΜΦΝ. μείζων άρα ή ύπο ΜΥΝ. τουτέστιν ή ύπο ΑΓΒ, της ύπο ΗΖΕ γωνίας, ή δε έφεξης ή ύπὸ ΛΖΘ μείζων ἐστὶ τῆς ὑπὸ ΛΓΘ.

ούκ έλάσσων άρα ή ύπο ΑΖΘ τῆς ὑπο ΑΓΘ.

νγ'.

20 Τῆς δοθείσης ἐλλείψεως ἐφαπτομένην ἀγαγεῖν, ῆτις ποὸς τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἀγομένῃ διαμέτοῷ γωνίαν ποιήσει ἴσην τῆ δοθείσῃ ὀξεία. δεῖ δὴ τὴν διδομένην ὀξεῖαν γωνίαν μὴ ἐλάσσονα εἶναι τῆς ἐφεξῆς τῆ περιεχομένῃ ὑπὸ τῶν ποὸς μέσην τὴν τομὴν κλωμένων 25 εὐθειῶν.

ἔστω ή δοθεϊσα ἕλλειψις, ἧς μείζων μὲν ἄξων ὁ AB, ἐλάσσων δὲ ὁ ΓΔ, κέντρον δὲ τὸ Ε, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΓ, ΓΒ, ἡ δὲ δοθεϊσα γωνία ἔστω ἡ

^{1.} $X\Xi$] pc, corr. ex XT m. 1 V. 7. $N\Xi M$] c, Ξ corr. ex Γ m. 1 V. 9. $M\Xi N$] $MN\Xi$ V; corr. p ($\tau \omega \nu N\Xi$, ΞM).

 $\Pi T: TO = TN^2: TO^2 [Eucl. VI, 8 \text{ coroll.}; VI, 19 \text{ coroll.}]$ = $BE^2: E\Gamma^2$ = latus transversum ad rectum [I, 21] = $HK \times KE: KZ^2$ [I, 37]. itaque

 $HK > KE : KZ^2 < X\Xi : \Xi T$,

hoc est $\langle X\Xi \times \Xi T : \Xi T^2$, hoc est [Eucl. III, 35] $HK \times KE : KZ^2 < N\Xi \times \Xi M : \Xi T^2$. itaque si fecerimus, ut $HK \times KE : KZ^2$, ita $M\Xi \times \Xi N$ ad aliam aliquam magnitudinem, erit ad maiorem quam ΞT^2 [Eucl. V, 10]. sit

 $HK > KE : KZ^2 = M\Xi > \XiN : \Xi\Phi^2$. iam quoniam est $HK : KE = N\Xi : \XiM$, perpendicularesque sunt KZ, $\Xi\Psi$, et est

 $HK > KE : KZ^2 = M\Xi > \XiN : \Xi\Phi^2$, erit [u. Pappi lemma XI] $\angle HZE = M\Phi N$. itaque $\angle MTN > HZE$ [Eucl. I, 21], hoc est $\angle A\Gamma B > HZE$.

et angulus deinceps positus $\Lambda Z \Theta > \Lambda \Gamma \Theta$ [Eucl. I, 13]. ergo non est $\angle \Lambda Z \Theta < \Lambda \Gamma \Theta$.

LIII.

Datam ellipsim contingentem rectam ducere, quae ad diametrum per punctum contactus ductam angulum efficiat aequalem dato angulo acuto; oportet igitur, datum angulum acutum non minorem esse angulo, qui deinceps positus est angulo rectis ad mediam sectionem fractis comprehenso [prop. LII].

sit data ellipsis, cuius maior axis sit AB, minor autem $\Gamma \Delta$, et centrum E, ducanturque $A\Gamma$, ΓB ,

^{18.} KZ] pc, corr. ex KH m. 1 ∇ . $M\Xi N$] $MN\Xi \nabla$; $\tau \tilde{\omega} \nu$ $N\Xi$, ΞM p. 14. $[\sigma \eta]$ om. ∇ ; correxi cum Memo. 16. HZE] p, H postea ins. m. 1 ∇ ; e corr. c. 19. $\nu \gamma'$] $\xi \gamma'$ m. rec. ∇

Υ ούκ έλάσσων τῆς ὑπὸ ΑΓΗ· ῶστε καὶ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ οὐκ ἐλάσσων ἐστὶ τῆς Χ.

ή Γ άρα τῆς ὑπὸ ΑΓΗ ἢ μείζων ἐστὶν ἢ ἴση.

ἔστω πρότερον ἴση· καὶ διὰ τοῦ Ε τῆ ΒΓ παρὁ ἀλληλος ἤχθω ἡ ΕΚ, καὶ διὰ τοῦ Κ ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἤχθω ἡ ΚΘ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστιν ἡ ΑΕ τῷ ΕΒ, καί ἐστιν, ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΒ, ἡ ΑΖ πρὸς ΖΓ, ἴση ἄρα ἡ ΑΖ τῆ ΓΖ. καί ἐστι διάμετρος ἡ ΚΕ·
ἡ ἄρα κατὰ τὸ Κ ἐφαπτομένη τῆς τομῆς, τουτέστιν
10 ἡ ΘΚΗ, παράλληλός ἐστι τῆ ΓΑ. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΕΚ
τῆ ΗΒ παράλληλος· παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶ τὸ ΚΖΓΗ· καὶ διὰ τοῦτο ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΗΚΖ γωνία τῆ ὑπὸ ΗΓΖ γωνία. ἡ δὲ ὑπὸ ΗΓΖ τῆ δοθείση, τουτέστι τῆ Υ.

έστω δη μείζων η Υγωνία της ύπο ΑΓΗ· ἀνάπαλιν δη η Χ της ύπο ΑΓΒ ἐλάσσων ἐστίν.

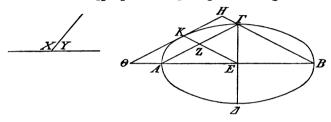
ἐκκείσθω κύκλος, καὶ ἀφηρήσθω ἀπ' αὐτοῦ τμῆμα, καὶ ἔστω τὸ ΜΝΠ, δεχόμενον γωνίαν ἴσην τῆ Χ, καὶ
20 τετμήσθω ἡ ΜΠ δίχα κατὰ τὸ Ο, καὶ ἀπὸ τοῦ Ο τῆ ΜΠ πρὸς ὀρθὰς ἥχθω ἡ NOP, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἰ NM, NΠ· ἡ ἄρα ὑπὸ MNΠ γωνία τῆς ὑπὸ AΓB ἐλάσσων ἐστίν. ἀλλὰ τῆς μὲν ὑπὸ MNΠ ἡμίσειά
ἐστιν ἡ ὑπὸ MNO, τῆς δὲ ὑπὸ AΓB ἡ ὑπὸ AΓE
25 ἐλάσσων ἄρα ἡ ὑπὸ MNO τῆς ὑπὸ AΓE. καὶ ὀρθαὶ αί πρὸς τοῖς Ε, O· ἡ ἄρα AE πρὸς ΕΓ μείζονα λόγον ἔχει ἤπερ ἡ OM πρὸς ON. ὥστε καὶ τὸ ἀπὸ

312

^{1.} $\tilde{\omega}\sigma\tau\epsilon$] pc, ω e corr. m. 1 V. 8. $\tau\tilde{\eta}$ ΓZ] om. V; corr. p ($\tau\tilde{\eta} Z \Gamma$). 13. $H\Gamma Z$] (pr.) pc, Γ corr. ex K m. 1 V. 14. $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\ell$) c, $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\ell$ V. 19. $\tau\tilde{o}$ $MN\Pi$] $\tau o\mu\tilde{\eta} \ \pi$ V; corr. p. 24. MNO] pc, O e corr. m. 1 V.

datus autem angulus sit T non minor angulo $A\Gamma H$; quare etiam $\angle A\Gamma B$ angulo X minor non est [Eucl. I, 13]. erit igitur aut $\angle T > A\Gamma H$ aut $T = A\Gamma H$.

prius sit $T = A\Gamma H$; et per *E* rectae $B\Gamma$ parallela ducatur *EK*, per *K* autem sectionem contingens ducatur *K* Θ [prop. XLIX]. quoniam igitur est

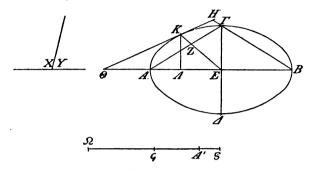
AE = EB, et $AE : EB = AZ : Z\Gamma$ [Eucl. VI, 2], erit etiam $AZ = \Gamma Z$ [Eucl. V, 16, 14]. et KE diametrus est; itaque recta in K contingens, hoc est ΘKH , rectae ΓA parallela est [prop. VI]. uerum etiam EK rectae HB parallela est; itaque $KZ\Gamma H$ parallelogrammum est; et ea de causa $\angle HKZ = H\Gamma Z$ [Eucl. I, 34]. est autem $H\Gamma Z = T$. ergo etiam $\angle HKE = T$.

iam uero sit $T > A \Gamma H$; e contrario igitur [Eucl. I, 13] $\angle X < A \Gamma B$.

sumatur circulus, ab eoque abscindatur segmentum, quod sit MNII, angulum capiens angulo X aequalem [Eucl. III, 33], et MII in O in duas partes aequales secetur, ab O autem ad MII perpendicularis ducatur NOP, ducanturque NM, NII; erit igitur

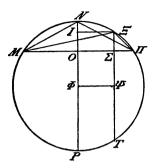
 $\angle MN\Pi < A\Gamma B.$

est autem $MNO = \frac{1}{2}MN\Pi$ et $A\Gamma E = \frac{1}{2}A\Gamma B$ Hanc figuram om. V. τῆς ΑΕ ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΕΓ μείζονα λόγον ἔχει ήπερ τὸ ἀπὸ ΜΟ ποὸς τὸ ἀπὸ ΝΟ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ ΑΕ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΑΕΒ, τὸ δὲ ἀπὸ ΜΟ ἴσον τῷ ὑπὸ

ΜΟΠ, τουτέστι τῷ ὑπὸ ΝΟΡ τὸ ἄρα ὑπὸ ΑΕΒ 5 πρός τὸ ἀπὸ ΕΓ, τουτέστιν ἡ πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν. μείζονα λόγον έχει ήπεο ή ΡΟ ποός ΟΝ. γενέσθα δή, ώς ή πλαγία ποὸς τὴν ὀοθίαν, ή QA' ποὸς Α'ς, καί δίχα τετμήσθω ή Ως κατά το q. έπει ούν ή πλαγία πρός την δοθίαν μείζονα λόγου έχει ήπεο ή 10. ΡΟ ποός ΟΝ, και ή ΩΑ΄ ποός Α΄ τ μείζονα λόγον έχει ήπεο ή ΡΟ ποός ΟΝ. και συνθέντι ή Ως ποός την 5 Α΄ μείζονα λόγον έχει ήπεο ή ΡΝ ποός ΝΟ. έστω το κέντρον τοῦ κύκλου το Φ. ώστε και ή csποός 5 Α΄ μείζονα λόγον ἔχει ἤπεο ἡ ΦΝ ποός ΝΟ. 15 καί διελόντι ή Α' η ποός Α' 5 μείζονα λόγον έγει ήπεο ή ΦΟ πρός ΟΝ. γινέσθω δή, ώς ή Α'ς πρός Α'ς. ούτως ή ΦΟ ποός έλάττονα τῆς ΟΝ, οἶον τὴν ΙΟ, καί παράλληλος ήχθω ή ΙΞ καί ή ΞΤ καί ή ΦΨ. Εσται άρα, ώς ή A'η πρός A'ς, ή ΦΟ πρός ΟΙ καί ή $\Psi \Sigma$

7. $\Omega A'$] $\overline{\omega, \alpha}$ V, et sic deinceps. C saepe litterae ς similies est in V. 10. $\Omega A'$] $\overline{o, \alpha}$ V; corr. p. $A'\varsigma$] $\overline{\alpha\varsigma}$ V; corr. p. [Eucl. I, 4]; itaque $MNO < A\Gamma E$. et anguli ad E, **O** positi recti sunt; itaque $AE: E\Gamma > OM: ON$ [u.

Pappi lemma V]. quare etiam $AE^2: E\Gamma^2 > MO^2: NO^2$. est autem $AE^2 = AE \times EB$ et $MO^2 = MO \times O\Pi$

 $= NO \times OP$ [Eucl. III, 35]. itaque

 $AE \times EB : E\Gamma^2 > PO : ON$ hoc est [I, 21] latus transuersum ad rectum majorem rationem habet quam PO:ON.

fiat igitur, ut latus transuersum ad rectum, ita $\Omega A'$: A'5. seceturque Ω_5 in q in duas partes aequales. iam quoniam latus transuersum ad rectum maiorem rationem habet quam PO:ON, erit etiam $\mathcal{Q}\mathcal{A}:\mathcal{A} \leq \mathcal{P}\mathcal{O}:\mathcal{O}\mathcal{N}$

et componendo

et

$$\begin{aligned} &\mathcal{Q}\varsigma:\varsigma A' > PN: NO.\\ \text{sit } \boldsymbol{\Phi} \text{ centrum circuli; itaque etiam}\\ &\varsigma\varsigma:\varsigma A' > \boldsymbol{\Phi}N: NO.\\ \text{et dirimendo } A'q:A'\varsigma > \boldsymbol{\Phi}O:ON. \text{ fiat igitur}\\ &A'q:A'\varsigma = \boldsymbol{\Phi}O:IO, \end{aligned}$$

quae minor est quam ON [Eucl. V, 8], ducanturque parallelae $I\Xi$, ΞT , $\Phi \Psi$. erit igitur

 $A'q: A' = \Phi O: OI = \Psi \Sigma: \Sigma \Xi$ [Eucl. I, 34]; et componendo $\varsigma \varsigma : \varsigma A' = \Psi \Xi : \Xi \Sigma$ [Eucl. V. 18].

In his figuris om. V angulos X, T et rectam Ω_5 .

13. ωστε] bis V (in alt. ω corr. ex * m. 1); corr. pvc. 16. $A' \leq \overline{\alpha \leq \nabla}$; corr. p. 19. $A' \leq \overline{\alpha \leq \nabla}$; corr. p.

ποός ΣΞ. καί συνθέντι, ώς ή ως ποός ζΑ', ή ΨΞ πρός ΞΣ. και των ήγουμένων τα διπλάσια, ώς ή Ω_{5} πούς 5A', ή ΤΞ πούς ΞΣ. καί διελόντι, ώς ή Ω Α΄ πούς Α΄ς, τουτέστιν ή πλαγία πούς την δοθίαν. 5 ή ΤΣ πρός ΣΞ. έπεζεύχθωσαν δη al MΞ, ΞΠ, καl συνεστάτω ποός τη ΑΕ εύθεία και τω Ε σημείω τη ίπο ΜΠΞ γωνία ίση ή ύπο ΑΕΚ, και δια του Κ έφαπτομένη τῆς τομῆς ἤχθω ἡ ΚΘ, καὶ τεταγμένως κατήγθω ή ΚΛ. έπει οὖν ἴση ἐστιν ή ὑπὸ ΜΠΞ 10 γωνία τη ύπο ΑΕΚ, όρθη δε ή πρός τω Σ όρθη τη ποός τῷ Λ ἴση, ίσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΞΣΠ τῶ ΚΕΛ τριγώνω. καί έστιν, ώς ή πλαγία πρός την όρθίαν, ή ΤΣ πρός ΣΞ, τουτέστι τὸ ύπὸ ΤΣΞ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΣ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΜΣΠ ποὸς τὸ ἀπὸ ΞΣ 15 δμοιον άρα έστι τὸ ΚΛΕ τρίγωνον τῷ ΣΞΠ τριγώνο καί τῷ ΚΘΕ τὸ ΜΞΠ, καὶ διὰ τοῦτο ἴση ἐστὶν ἡ ύπὸ ΜΞΠ γωνία τῆ ὑπὸ ΘΚΕ. ἡ δὲ ὑπὸ ΜΞΠ τῆ ύπο ΜΝΠ έστιν ἴση, τουτέστι τη Χ. και ή ύπο ΘΚΕ άρα τη Χ έστιν ίση. και ή έφεξης άρα ή ύπο

20 ΗΚΕ τῆ ἐφεξῆς τῆ Υ ἐστιν ἴση.

διη κται άφα της τομης έφαπτομένη ή ΗΘ πρός τη διὰ της ἁφης ἀγομένη διαμέτρω τη ΚΕ γωνίαν ποιοῦσα την ὑπὸ ΗΚΕ ἴσην τη δοθείση τη Υ· ὅπεφ ἔδει ποιήσαι.

1. $\Sigma \Xi$] in ras. p, $E\Xi V$. $\dot{\eta}$] (pr.) om. V; corr. p. 5A'] $\overline{5\alpha}$ c et corr. ex $5\ddot{\alpha}$ m. 1 V; corr. Memus; $G\alpha$ p. A et $A'(\alpha)$ inter se simillimas hab. V. 5. $\Sigma\Xi$] e corr. p. $\Sigma Z V$. 6. $\kappa \alpha \ell$] om. V; corr. p. 7. AEK] EAK V; corr. p. 10. $\tau \tilde{\eta}$] pvc, τ euan. in V. $\tau \tilde{\alpha}$] $\tau \delta V$; corr. p. Σ] K V; corr. p. 11. $\tau \tilde{\alpha}$] (pr.) $\tau \delta V$; corr. p. $\tau \tilde{\alpha} KEA$] mg. repet m. rec. V. 13. $\tau \delta \tau \tilde{\sigma} \tau \tilde{\sigma} \tau \tilde{\sigma}$ (pr.)] bis V (altero loco $T\Sigma Z$ pro $T\Sigma \Xi$); corr. p. 20. T] $\bar{\Psi} V$, ut lin. 23. 23. Ante $i\sigma\eta\nu$ del. $\gamma \omega\nu i\alpha\nu$ m. 1 V (om. pcv). $\tilde{\sigma}\pi \varepsilon \rho \tilde{\delta} \varepsilon \iota \pi \sigma \iota \tilde{\eta} \sigma \alpha V$ et sumptis duplis antecedentium [Eucl. V, 15] $\Omega_{5:5}A' = TE: E\Sigma$ [Eucl. III, 3].

et dirimendo [Eucl. V, 17] $\Omega A' : A' \in -T\Sigma : \Sigma\Xi =$ latus transuersum ad rectum. iam ducantur $M\Xi$, $\Xi\Pi$, et ad AE rectam punctumque eius E construatur $\angle AEK = M\Pi\Xi$ [Eucl. I, 23], per K autem sectionem contingens ducatur $K\Theta$ [prop XLIX], et ordinate ducatur KA. iam quoniam est $\angle M\Pi\Xi = AEK$, et rectus angulus ad Σ positus recto angulo ad A posito aequalis, aequianguli sunt trianguli $\Xi\Sigma\Pi$, KEA. est autem, ut latus transuersum ad rectum, ita

 $T\Sigma: \Sigma\Xi = T\Sigma \times \Sigma\Xi: \Xi\Sigma^2 = [\text{Eucl. III, 35}]$ $M\Sigma \times \Sigma\Pi: \Xi\Sigma^2.$

itaque¹) trianguli $K \land E$, $\Sigma \equiv \Pi$ et $K \otimes E$, $M \equiv \Pi$ similes sunt; quare erit $\angle M \equiv \Pi = \otimes KE$. est autem

 $\angle M\Xi\Pi = MN\Pi$ [Eucl. III, 21] = X; itaque etiam $\angle \Theta KE = X$. ergo etiam anguli iis deinceps positi aequales sunt [Eucl. I, 13] HKE = T.

ergo sectionem contingens ducta est $H\mathcal{O}$ ad diametrum per punctum contactus ductam KE angulum efficiens HKE dato angulo T acqualem; quod oportebat fieri.

1) E lemmate XI Pappi; nam ut latus transversum ad rectum, its $\Theta \Lambda \propto \Lambda E : K \Lambda^3$ (I, 37).

om. p. In fine (fol. 92^{*}; fol. 93^r occupant figurae huius prop.): ένταῦθα δοπεῖ εἶναι τέλος τοῦ δευτέρου τῶν κωνικῶν Ἀπολλωνίου m. 2 V.

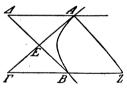
KQNIKQN Y'.

Έαν κώνου τομης η κύκλου περιφερείας εὐθεία ἐπιψαύουσαι συμπίπτωσιν, ἀχθῶσι δὲ διὰ τῶν ἁφῶν διάμετροι συμπίπτουσαι ταῖς ἐφαπτομέναις, ἴσα ἔσται 5 τὰ γινόμενα κατὰ κορυφην τρίγωνα.

έστω κώνου τομή ή κύκλου περιφέρεια ή AB, καὶ τῆς AB ἐφαπτέσθωσαν η τε AΓ καὶ ή BΔ συμπίπτουσαι κατὰ τὸ Ε, καὶ ήχθω-

σαν διὰ τῶν Α, Β διάμετροι

10 τῆς τομῆς al ΓΒ, ΔΑ συμπίπτουσαι ταῖς ἐφαπτομέναις κατὰ τὰ Γ, Δ. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΑΔΕ τρίγωνον τῷ ΕΒΓ.

έπι δε τῶν λοιπῶν συμπιπτέτωσαν αι διάμετο. 20 κατὰ τὸ Η κέντρον.

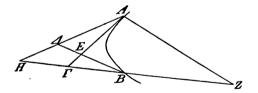
Titulum non habet V, in quo liber incipit fol. 93°; $A\pi \alpha \lambda \lambda \omega \nu (\omega \tau \sigma \tilde{\nu} \Pi \varepsilon \rho \gamma \alpha (\omega \tau \omega \nu \iota m \tilde{\omega} \nu \tau \rho (\tau \sigma \nu p. 1. \alpha') m. rec. V,$ ut semper deinceps. 16. $A \Delta B Z] A B \Delta Z V$; corr. Halley.

CONICORUM LIBER III.

I.

Si rectae coni sectionem uel circuli ambitum contingentes inter se concurrunt, et per puncta contactus diametri ducuntur cum contingentibus concurrentes, trianguli ita orti, qui ad uerticem inter se positi sunt, aequales erunt.

sit AB coni sectio uel ambitus circuli, et lineam AB contingant $A\Gamma$, $B\Delta$ in E concurrentes, per A,

B autem diametri sectionis ducantur ΓB , ΔA cum contingentibus in Γ , Δ concurrentes. dico, esse

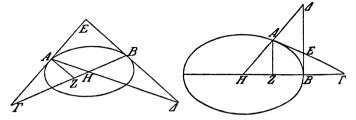
$$A\varDelta E = EB\Gamma.$$

ducatur enim ab A rectae $B\Delta$ parallela AZ; ordinate igitur ducta est [I def. 5]. in parabola igitur erit [I, 42] $A\Delta BZ = A\Gamma Z$, et ablato, quod commune est, AEBZ reliquum erit $A\Delta E = \Gamma BE$.

in reliquis autem diametri in H centro concurrant.

KQNIKQN γ' .

έπει οὖν κατῆκται ἡ ΑΖ, και ἐφάπτεται ἡ ΑΓ, τὸ ὑπὸ ΖΗΓ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΒΗ. ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΖΗ πρὸς ΗΒ, ἡ ΒΗ πρὸς ΗΓ· και ὡς ἄρα ἡ

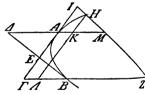

ZH πρός ΗΓ, τὸ ἀπὸ ZH πρὸς τὸ ἀπὸ HB. ἀλλ'
5 ὡς τὸ ἀπὸ ZH πρὸς τὸ ἀπὸ HB, τὸ AHZ πρὸς τὸ
ΔHB, ὡς δὲ ἡ ZH πρὸς ΗΓ, τὸ AHZ πρὸς AHΓ
καὶ ὡς ἄρα τὸ AHZ πρὸς τὸ AHΓ, τὸ AHZ πρὸς
ΔHB. ἴσον ἄρα τὸ AHΓ τῷ ΔHΒ. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ΔΗΓΕ · λοιπὸν ἄρα τὸ AEΔ τρίγωνου
10 ἴσον ἐστὶ τῷ ΓΕΒ.

β'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐὰν ἐπὶ τῆς τομῆς ἢ τῆς τοῦ κύκλου περιφερείας ληφθῆ τι σημεῖον, καὶ δί

αὐτοῦ παφάλληλοι ἀχθῶσι 15 ταῖς ἐφαπτομέναις ἕως τῶν διαμέτφων, τὸ γινόμενον τετφάπλευφον πφός τε μιῷ τῶν ἐφαπτομένων καὶ μιῷ τῶν διαμέτρων ἴσον ἔσται

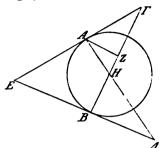
20 τῷ γινομένῷ τριγώνῷ πρός τε τῆ αὐτῆ ἐφαπτομένη καὶ τῆ ἑτέρῷ τῶν διαμέτρων.

έστω γάς κώνου τομή η κύκλου περιφέρεια ή ΑΒ

320

^{5.} m/s] pc, corr. ex o m. 1 V.

iam quoniam ΔZ ordinate ducta est, et $\Delta \Gamma$ contingit, erit $ZH \times H\Gamma = BH^2$ [I, 37]. itaque

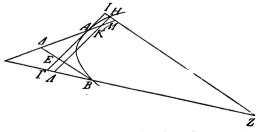
 $ZH: HB = BH: H\Gamma$ [Eucl. VI, 17]; quare etiam $ZH: H\Gamma = ZH^2: HB^2$ [Eucl. V def. 9]. est autem $ZH^2: HB^2 = AHZ: \Delta HB$ [Eucl. VI, 19], et $ZH: H\Gamma = AHZ: AH\Gamma$

[Eucl. VI, 1]. quare etiam $AHZ:AH\Gamma = AHZ: \varDelta HB.$

itaque $AH\Gamma = \varDelta HB$ [Eucl. V, 9]. auferatur, quod commune est, $\varDelta H\Gamma E$; reliquum igitur $AE\varDelta = \Gamma EB$.

II.

Iisdem suppositis si in sectione uel ambitu circuli punctum aliquod sumitur, et per id rectae contingentibus parallelae ducuntur usque ad diametros, quadrangulus ad alteram contingentium alteramque diametro-

rum ortus aequalis erit triangulo ad eandem contingentem alteramque diametrum orto.

sit enim AB coni sectio uel ambitus circuli contingentesque $AE\Gamma$, $BE\Delta$, diametri autem $A\Delta$, $B\Gamma$, Apollonius, ed. Heiberg. 21 και έφαπτόμεναι αι ΛΕΓ, ΒΕΔ, διάμετροι δὲ αι ΑΔ, ΒΓ, και είλήφθω τι σημείον ἐπι τῆς τομῆς τὸ Η, και ἤχθωσαν παρὰ τὰς ἐφαπτομένας αι ΗΚΛ, ΗΜΖ. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστι τὸ ΑΙΜ τρίγωνον τῷ ΓΛΗΙ τε-5 τραπλεύρφ.

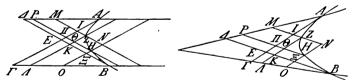
έπει γὰφ δέδεικται τὸ ΗΚΜ τρίγωνον τῷ ΑΛ τετραπλεύρῷ ἴσον, κοινὸν προσκείσθω ἢ ἀφηρήσθω τὸ ΙΚ τετράπλευρον, καὶ γίνεται τὸ ΑΙΜ τρίγωνον ἴσον τῷ ΓΗ τετραπλεύρῷ.

v'.

10

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν ἐπὶ τῆς τομῆς ἢ τῆς περιφερείας β σημεῖα ληφθῆ, καὶ δι' αὐτῶν παράλληλοι ἀχθῶσι ταῖς ἐφαπτομέναις ἕως τῶν διαμέτρων, τα γινόμενα ὑπὸ τῶν ἀχθεισῶν τετράπλευρα, βεβηκότα 15 δὲ ἐπὶ τῶν διαμέτρων, ἴσα ἔσται ἀλλήλοις.

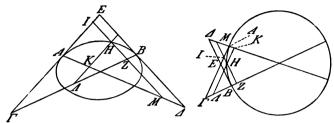
έστω γὰρ ἡ τομὴ καὶ αί ἐφαπτόμεναι καὶ αί διάμετροι, ὡς προείρηται, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς τομῆς δύο τυχίντα σημεῖα τὰ Ζ, Η, καὶ διὰ μὲν τοῦ Ζ ταῖς ἐφαπτομέναις παράλληλοι ἤχθωσαν ἢ τε ΖΘΚΛ καὶ

20 ή NZIM, διὰ δὲ τοῦ Η η τε ΗΞΟ καὶ ή ΘΠΡ. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν ΛΗ τετράπλευρον τῷ ΜΘ, τὸ δὲ ΛΝ τῷ ΡΝ.

4. $\Gamma \Delta H I$] ∇ ?, p; $\Gamma \Delta H$ c, et v, sed corr. m. 2. ∇ in prop. II quinque praeterea figg. habet.

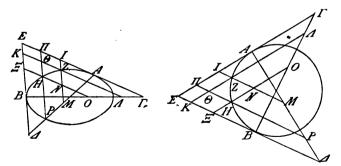
et sumatur in sectione punctum aliquod H, ducanturque contingentibus parallelae $HK\Lambda$, HMZ. dico, esse $\Lambda IM = \Gamma \Lambda HI$.

nam quoniam demonstratum est [I, 42-43], esse HKM = AA, commune adiiciatur uel auferatur quadrangulus IK. tum erit $AIM = \Gamma H$.

III.

Iisdem suppositis si in sectione uel ambitu circuli duo puncta sumuntur, et per ea rectae contingentibus parallelae usque ad diametros ducuntur, quadranguli

rectis ita ductis effecti et in diametris collocati inter se aequales erunt.

sit enim sectio et contingentes et diametri, sicut

έπει γὰς ποοδέδεικται ίσον τὸ ΡΠΑ τρίγωνον τῷ ΓΗ τετςαπλεύςω, τὸ δὲ ΑΜΙ τῷ ΓΖ, τὸ δὲ ΑΡΠ τοῦ ΑΜΙ μετζόν ἐστι τῷ ΠΜ τετςαπλεύςω, καὶ τὸ ΓΗ ἄςα τοῦ ΓΖ μετζόν ἐστι τῷ ΜΠ τετςα-5 πλεύςω. ῶστε τὸ ΓΗ ίσον ἐστὶ τῷ ΓΖ καὶ τῷ ΠΜ, τουτέστι τῷ ΓΘ καὶ τῷ ΡΖ. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ΓΘ λοιπὸν ἄςα τὸ ΑΗ ίσον ἐστὶ τῷ ΘΜ. καὶ ὅλον ἄςα τὸ ΛΝ τῷ ΡΝ ίσον ἐστίν.

10 'Eàv τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐπιψαύουσαι συμπίπτωσιν ἀλλήλαις, ἀχθῶσι δὲ διὰ τῶν ἁφῶν διάμετροι συμπίπτουσαι ταῖς ἐφαπτομέναις, ἴσα ἔσται τα πρός ταῖς ἐφαπτομέναις τρίγωνα.

Εστωσαν ἀντικείμεναι al A, B, al δὲ ἐφαπτόμεναι 15 αὐτῶν al AΓ, ΒΓ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ Γ, κέντοον δὲ ἔστω τῶν τομῶν τὸ Δ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ AB καὶ ἡ ΓΔ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὸ Ε, ἐπεξεύχθωσαν δὲ καὶ al ΔΑ, ΒΔ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπὶ τὰ Ζ, Η. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΑΗΔ τρίγωνον τῷ ΒΔΖ, τὸ 20 δὲ ΑΓΖ τῷ ΒΓΗ.

Ϋχθω γὰο διὰ τοῦ Θ ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ
ΘΛ· παφάλληλος ἄρα ἐστὶ τῆ ΑΗ. καὶ ἐπεὶ ἴση
ἐστὶν ἡ ΑΔ τῆ ΔΘ, ἴσον ἂν εἴη τὸ ΑΗΔ τρίγωνον
τῷ ΘΛΔ. ἀλλὰ τὸ ΔΘΛ τῷ ΒΔΖ ἐστιν ἴσον· καὶ
25 τὸ ΑΗΔ ἄρα τῷ ΒΔΖ ἐστιν ἴσον. ῶστε καὶ τὸ ΑΓΖ
τῷ ΒΓΗ ἴσον.

δ'.

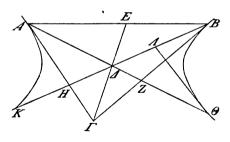
antea diximus, sumantur autem in sectione duo quaelibet puncta Z, H, et per Z contingentibus parallelae ducantur Z $\mathscr{O}K\mathscr{A}$, NZIM, per H autem H ΞO , $\mathscr{O}\Pi P$. dico, esse $\mathscr{A}H = M \mathscr{O}$, $\mathscr{A}N = PN$.

quoniam enim antea demonstrauimus [prop. II], esse $P\Pi A = \Gamma H$, $AMI = \Gamma Z$, et $AP\Pi = AMI + \Pi M$, erit etiam $\Gamma H = \Gamma Z + \Pi M$. itaque $\Gamma H = \Gamma \Theta + PZ$. auferatur, quod commune est, $\Gamma \Theta$; reliquum igitur $AH = \Theta M$. ergo AN = PN.

IV.

Si duae rectae sectiones oppositas contingentes inter se concurrunt, et per puncta contactus diametri ducuntur cum contingentibus concurrentes, trianguli ad contingentes positi aequales erunt.

sint A, B sectiones oppositae, easque contingentes $A\Gamma$, $B\Gamma$ in Γ concurrant, centrum autem sectionum

sit Δ , ducaturque AB et $\Gamma \Delta$, quae ad E producatur, et ducantur etiam ΔA , $B\Delta$ producanturque ad Z, H. dico, esse

 $AH\varDelta = B\varDelta Z$ et $A\Gamma Z = B\Gamma H.$

per Θ enim sectionem contingens ducatur $\Theta \Lambda$; ea igitur rectae AH parallela est [Eutocius ad I, 44]. et quoniam est [I, 30] $A \varDelta = \varDelta \Theta$, erit $AH \varDelta = \Theta \varDelta \varDelta$ [Eucl. VI, 19]. est autem $\varDelta \Theta \varDelta = B \varDelta Z$ [prop. I]; quare etiam $AH \varDelta = B \varDelta Z$. ergo etiam $\varDelta \Gamma Z = B \Gamma H$. Ἐὰν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐπιψαύουσαι συμπίπτωσι, καὶ ληφθῆ ἐφ' ὑποτέρας τῶν τομῶν σημειόν τι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀχθῶσι δύο εὐθεῖαι, ἡ μὲν
⁵ παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τρίγωνον πρὸς τῆ διὰ τῆς συμπτώσεως ἠγμένη διαμέτρφ τοῦ ἀπολαμβανομένων διαφέρει τῷ ἀπολαμβανομένω τριγώνφ
¹⁰ πρός τε τῆ ἐφαπτομένη καὶ τῆ διὰ τῆς ἁφῆς ἀγομένη διαμέτρφ.

έστωσαν ἀντικείμεναι αί Α, Β, ὧν κέντρον τὸ Γ, καὶ ἐφαπτόμεναι αί ΕΔ, ΔΖ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ Δ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΕΖ καὶ ἡ ΓΔ καὶ ἐκβεβλήσθω,
¹⁵ καὶ αί ΖΓ, ΕΓ ἐπιζευχθείσαι ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Η, καὶ δι' αὐτοῦ ἤχθω παφὰ μὲν τὴν ΕΖ ἡ ΘΗΚΛ, παφὰ δὲ τὴν ΔΖ ἡ ΗΜ. λέγω, ὅτι τὸ ΗΘΜ τρίγωνον τοῦ ΚΘΔ διαφέρει τῷ ΚΛΖ.

20 ἐπεὶ γὰο δέδεικται ἡ ΓΔ διάμετρος τῶν ἀντικειμένων, ἡ δὲ ΕΖ τεταγμένως ἐπ' αὐτὴν κατηγμένη, καὶ ἡ μὲν ΗΘ παρὰ τὴν ΕΖ, ἡ δὲ ΜΗ παρὰ τὴν ΔΖ, τὸ ἄρα ΜΗΘ τρίγωνον τοῦ ΓΔΘ τριγώνου διαφέρει τῷ• ΓΔΖ. ὥστε τὸ ΜΗΘ τοῦ ΚΘΔ τριγώνου δια-25 φέρει τῷ ΚΖΛ.

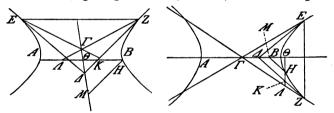
καί φανερόν, ὅτι ἴσον γίνεται τὸ ΚΖΛ τρίγωνον τῷ ΜΗΚΔ τετραπλεύρφ.

3. συμπίπτουσι V; corr. pc. = 17. ΘΗΚΛ] V; ΗΘΚΛ p.

4 🕨 🛌

Si duae rectae oppositas contingentes inter se concurrunt, et in utraque sectione punctum aliquod sumitur, ab eoque duae rectae ducuntur altera contingenti parallela, altera rectae puncta contactus coniungenti parallela, triangulus ab iis ad diametrum per punctum concursus ductam effectus a triangulo ad punctum concursus contingentium absciso differt triangulo ad contingentem diametrumque per punctum contactus ductam absciso.

sint oppositae A, B, quarum centrum sit Γ , et contingentes EA, ΔZ in Δ concurrant, ducaturque EZ et $\Gamma \Delta$, quae producatur, et $Z\Gamma$, $E\Gamma$ ductae pro-

ducantur, sumaturque in sectione punctum aliquod H, et per id ducatur $\Theta H K \Lambda$ rectae EZ parallela, HM autem rectae ΔZ parallela. dico, esse $H\Theta M = K\Theta \Lambda + K\Lambda Z$.

quoniam enim demonstrauimus [II, 39 et 38], $\Gamma \Delta$ diametrum esse oppositarum, et EZ ad eam ordinate ducta est, et $H \Theta$ rectae EZ parallela, MH autem rectae ΔZ parallela, erit [I, 45]

$$H\Theta = \Gamma A\Theta + \Gamma \Delta Z.$$

ergo $MH\Theta = K\Theta \varDelta + KZ \varDelta$.

et manifestum est, esse $KZ\Lambda = MHK\Delta$.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν ἐπὶ μιᾶς τῶν ἀντικειμένων ληφθῆ τι σημεῖον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ παράλληλοι ἀχθῶσι ταῖς ἐφαπτομέναις συμπίπτουσαι ταῖς τε ἐφαπ-⁵ τομέναις καὶ ταῖς διαμέτροις, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τετράπλευρον προς τῆ μιᾶ τῶν ἐφαπτομένων καὶ τῆ μιᾶ τῶν διαμέτρων ἴσον ἔσται τῷ γινομένῳ τριγώνῳ πρός τε τῆ αὐτῆ ἐφαπτομένῃ καὶ τῆ ἑτέρα τῶν διαμέτρων. ἕστωσαν ἀντικείμεναι, ὡν διάμετροι al ΑΕΓ, ΒΕΔ, ¹⁰ καὶ τῆς ΑΒ τομῆς ἐφαπτέσθωσαν al ΑΖ, ΒΗ συμπίπτουσαι ἀλλήλαις κατὰ τὸ Θ, εἰλήφθω δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς τομῆς τὸ Κ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ταῖς ἐφαπτομέναις παράλληλοι ἤχθωσαν al ΚΜΛ, ΚΝΞ. λέγω, ὅτι τὸ ΚΖ τετράπλευρον τῷ ΑΙΝ τριγώνῷ ἐστὶν ἴσον.

15 έπει οὖν ἀντικείμεναι αί ΑΒ, ΓΔ, και τῆς ΑΒ ἐφάπτεται ἡ ΑΖ συμπίπτουσα τῆ ΒΔ, και παρὰ τὴν ΑΖ ἦκται ἡ ΚΛ, ἴσον ἐστι τὸ ΑΙΝ τρίγωνον τῷ ΚΖ τετραπλεύρῳ.

ζ.

20 Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν ἐφ' ἑκατέρας τῶν τομῶν σημεῖά τινα ληφθῆ, καὶ ἀπ' αὐτῶν παράλληλοι ἀχθῶσι ταῖς ἐφαπτομέναις συμπίπτουσαι ταῖς τε ἐφαπτομέναις καὶ ταῖς διαμέτροις, τὰ γινόμενα υπὸ τῶν ἀχθεισῶν τετράπλευρα, βεβηκότα δὲ ἐπὶ τῶν διαμέτρων, 25 ἴσα ἔσται ἀλλήλοις.

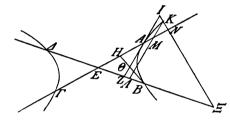
ύποκείσθω γὰο τὰ ποοειοημένα, και είλήφθω ἐφ' έκατέρας τῶν τομῶν σημεῖα τὰ Κ, Λ, και δι' αὐτῶν

^{2.} $\dot{v}\pi\sigma\kappa\epsilon\iota\mu\dot{\epsilon}\nu\omega\nu$] repet. mg. m. rec. V. 8. $\tau\tilde{\eta}$] (alt.) om. V; corr. p. 13. KMA] KAM V; corr. p. 22. $\sigma\nu\mu\pi\dot{\iota}\pi\tau\sigma\nu\sigma\alpha\iota$] pcv; euan. V, rep. mg. m. rec.

VI.

Iisdem suppositis si in altera oppositarum punctum aliquod sumitur, et ab eo rectae contingentibus parallelae ducuntur et cum contingentibus et cum diametris concurrentes, quadrangulus ab iis ad alteram contingentium alteramque diametrum effectus aequalis erit triangulo ad eandem contingentem alteramque diametrum orto.

sint oppositae, quarum diametri sint $AE\Gamma$, $BE\Delta$, et sectionem AB contingant AZ, BH inter se in Θ

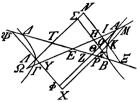
concurrentes, sumatur autem in sectione punctum aliquod K, ab eoque contingentibus parallelae ducantur KMA, $KN\Xi$. dico, esse KZ = AIN.

iam quoniam AB, $\Gamma \Delta$ sectiones oppositae sunt, et sectionem AB contingit AZ cum $B\Delta$ concurrens, rectae autem AZ parallela ducta est $K\Lambda$, erit [prop. II] AIN = KZ.

VII.

Iisdem suppositis si in utraque sectione puncta aliqua sumuntur, et ab iis contingentibus parallelae ducuntur rectae et cum contingentibus et cum diametris concurrentes, quadranguli rectis ita ductis effecti et in diametris collocati inter se aequales erunt. παφὰ μὲν τὴν ΑΖ ἥχθωσαν ἡ ΜΚΠΡΧ καὶ ἡ ΝΣΤΛΩ, παφὰ δὲ τὴν ΒΗ ἡ ΝΙΟΚΞ καὶ ἡ ΧΦΥΛΨ. λέγω, ὅτι ἔσται τὰ τῆς προτάσεως.

έπει γάο το ΑΟΙ τοί-5 γωνον τῷ ΡΟ τετραπλεύοφ έστιν ἴσον, κοινον προσκείσθω το ΕΟ· ὅλον ἄρα το ΑΕΖ τρίγωνον ἴσον ἐστι τῷ ΚΕ. ἔστι δὲ και το

10 BEH τρίγωνον ίσον τῷ ΛΕ τετραπλεύρῳ, καί ἐστι τὸ ΛΕΖ τρίγωνον ἴσον τῷ BHE· καὶ τὸ ΛΕ ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ IKPE. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΝΕ· ὅλον ἄρα τὸ ΤΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ΙΛ, καὶ τὸ ΚΥ τῷ ΡΛ.

η'.

15 Τῶν αὐτῶν ὑποχειμένων εἰλήφθω ἀντὶ τῶν Κ, Λ τὰ Γ, Δ, καθ' ἃ συμβάλλουσιν αί διάμετροι ταῖς τομαϊς, καὶ δι' αὐτῶν ἤχθωσαν αί παράλληλοι ταῖς ἐφαπτομέναις.

λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΔΗ τετράπλευρον τῷ ΖΓ 20 καὶ τὸ ΞΙ τῷ ΟΤ.

ἐπεὶ γὰο ἴσον ἐδείχθη τὸ ΑΗΘ τρίγωνον τῷ
ΘΒΖ, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ Β παράλληλος τῷ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὸ Ζ, ἀνάλογον ἄρα ἐστίν, ὡς ἡ ΑΕ πρὸς ΕΗ, ἡ ΒΕ πρὸς ΕΖ· καὶ ἀναστρέψαντι, ὡς ἡ ΕΑ
25 πρὸς ΑΗ, ἡ ΕΒ πρὸς ΒΖ. ἔστι δὲ καί, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΔΕ, ἡ ΔΒ πρὸς ΒΕ· ἑκατέρα γὰρ ἑκατέρας διπλῆ· δι' ἴσου ἄρα, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΑΗ, ἡ ΔΒ

^{4.} $\gamma \dot{\alpha} \varphi$] cp, et ∇ , sed deinde del. 1 litt. m. 1. 12. $\tau \dot{\varrho}$ NE] cp, corr. ex $\tau \dot{\varrho} \tau \bar{\tau} \nabla$. 20. $\tau \dot{\varrho}$] $\tau \bar{\varphi} \nabla$; corr. Halley. $\tau \bar{\varphi}$] $\tau \dot{\varrho}$ cp. 21. $\tau \bar{\varphi}$] cp, corr. ex $\tau \dot{\varrho}$ m. 1 V. 28. H] pcv, euan. V.

supponantur enim, quae antea diximus, et in utraque sectione puncta sumantur K, Λ , per eaque rectae AZ parallelae ducantur $MK\Pi PX$, $N\Sigma T\Lambda \Omega$, rectae autem BH parallelae $NIOK\Xi$, $X\Phi T\Lambda \Psi$. dico, euenire, quae in propositione dicta sunt.

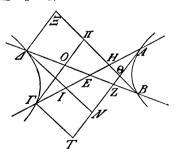
nam quoniam est AOI = PO [prop. II], commune adiiciatur EO; itaque erit AEZ = KE. est autem etiam [u. Eutocius ad prop. VI] BEH = AE, et [prop. I] AEZ = BHE; itaque etiam AE = IKPE. commune adiiciatur NE; ergo TK = IA; et etiam KT = PA.

VIII.

Iisdem suppositis pro K, Λ sumantur Γ , Δ , in quibus diametri cum sectionibus concurrant, per eaque ducantur rectae contingentibus parallelae.

dico, esse $\Delta H = Z\Gamma, \Xi I = OT.$

quoniam enim demonstrauimus, esse $AH\Theta = \Theta BZ$ [prop. I], et recta ab A ad B ducta rectae ab H ad

Z ductae parallela est [II, 39 et Pappi lemma I], erit [Eucl. VI, 4]

AE: EH = BE: EZ;et conuertendo

EA: AH = EB: BZ[Eucl. V, 19 coroll.]. est autem etiam

 $\Gamma A: AE \doteq \varDelta B: BE;$

nam utraque utraque duplo maior est [I, 30]. ex aequo igitur [Eucl. V, 20] $\Gamma A : AH = \Delta B : BZ$. et trianguli similes sunt propter parallelas; itaque $\Gamma TA : A \Theta H = \Xi B \Delta : \Theta BZ$ [Eucl. VI, 19]. ποδς BZ. καί έστιν δμοια τὰ τρίγωνα διὰ τὰς παρ αλλήλους· ὡς ἄρα τὸ ΓΤΑ τρίγωνον πρὸς τὸ ΑΘΗ, τὸ ΞΒΔ πρὸς τὸ ΘΒΖ. καὶ ἐναλλάξ· ἴσον δὲ τὸ ΑΗΘ τῷ ΘΖΒ· ἴσον ἄρα καὶ τὸ ΤΑΓ τῷ ΔΒΞ. 5 ὡν τὸ ΑΗΘ ἴσον ἐδείχθη τῷ ΒΘΖ· λοιπὸν ἄρα τὸ ΔΘ τετράπλευρον ἴσον τῷ ΓΘ. ὥστε καὶ τὸ ΔΗ τῷ ΓΖ.

καί ἐπεὶ παφάλληλός ἐστιν ἡ ΓΟ τῆ ΑΖ, ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΟΕ τρίγωνον τῷ ΛΕΖ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ 10 ΔΕΙ τῷ ΒΕΗ. ἀλλὰ τὸ ΒΕΗ τῷ ΛΕΖ ἴσον· καὶ τὸ ΓΟΕ ἄρα ἴσον τῷ ΔΕΙ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΗΔ τετράπλευρον ἴσον τῷ ΖΓ. ὅλον ἄρα τὸ ΞΙ ἴσον ἐστὶ τῷ ΟΤ.

ิ.

- 15 Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν τὸ μὲν ἕτερον τῶν σημείων μεταξὺ ἦ τῶν διαμέτρων, οἶον τὸ Κ, τὸ δὲ ἕτερον ἑνὶ τῶν Γ, Δ ταὐτόν, οἶον τὸ Γ, καὶ ἀχθῶσιν αί παράλληλοι, λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΓΕΟ τρίγωνον τῷ ΚΕ τετραπλεύρῷ καὶ τὸ ΔΟ τῷ ΔΜ.
- 20 τοῦτο δὲ φανερόν. ἐπεί γὰρ ἴσον ἐδείχθη τὸ ΓΕΟ τρίγωνον τῷ ΑΕΖ, τὸ δὲ ΑΕΖ ἴσον τῷ ΚΕ τετραπλεύρῳ, καὶ τὸ ΓΕΟ ἄρα ἴσον τῷ ΚΕ τετραπλεύρῳ. ὥστε καὶ τὸ ΓΡΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ΚΟ, καὶ τὸ ΚΓ ἴσον τῷ ΛΟ.
- $\mathbf{25}$

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων εἰλήφθω τὰ Κ, Λ σημεϊα μὴ καθ' ὃ συμβάλλουσιν αί διάμετροι ταῖς τομαῖς. δεικτέον δή, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΛΤΡΧ τετράπλευρον τῷ ΩΧΚΙ τετραπλεύρω.

ι'.

4. $\varDelta B\Xi] \varDelta E\Xi V$; corr. p ($\Xi \varDelta B$).

et permutando [Eucl. V, 16]; est autem [prop. I] $AH\Theta = \Theta ZB$; quare etiam $TA\Gamma = \Delta B\Xi$. quorum est $AH\Theta = B\Theta Z$, ut demonstrauimus; itaque reliquum $\Delta \Theta = \Gamma \Theta$. quare etiam $\Delta H = \Gamma Z$. et quoniam $\Gamma O, AZ$ parallelae sunt, erit [Eucl. VI, 19] $\Gamma OE = AEZ$.¹) eodem autem modo etiam

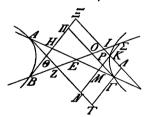
$$\Delta EI = BEH.$$

est autem BEH = AEZ [prop. I]; quare etiam $\Gamma OE = \varDelta EI.$

est autem etiam $H \varDelta = Z \Gamma$; ergo $\Xi I = O T$.

IX.

Iisdem suppositis si alterum punctum inter diametros est ut K, alterum autem idem atque alterutrum

punctorum Γ , Δ ut Γ , et ducuntur parallelae, dico, esse $\Gamma EO = KE$, $\Delta O = \Delta M$.

et hoc manifestum est. quoniam enim demonstrauimus [Eucl. VI, 19; cfr. prop. VIII], esse $\Gamma EO = AEZ$,

et est AEZ = KE [Eutocius ad prop. VI], erit etiam $\Gamma EO = KE$. ergo etiam $\Gamma PM = KO$ et $K\Gamma^2 = AO$.

X.

Iisdem suppositis puncta K, Λ ne sumantur, ubi diametri cum sectionibus concurrunt.

demonstrandum igitur, esse $\Lambda TPX = \Omega XKI$.

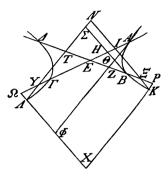
2) H. e. KMTA.

¹⁾ Nam $\Gamma E = EA$ (I, 30).

έπει γαρ έφάπτονται αι ΑΖ, ΒΗ, και δια τῶν άφῶν διάμετροί είσιν αι ΑΕ, ΒΕ, και παρα τὰς

έφαπτομένας είσιν αί ΛΤ, KI, μεζόν έστι τὸ ΤΤΕ 5 τρίγωνον τοῦ ΤΩΛ τῷ EZΛ. ὑμοίως δὲ και τὸ ΞΕΙ τοῦ ΞΡΚ μεζόν ἐστι τῷ ΒΕΗ. ἴσον δὲ τὸ ΛΕΖ τῷ ΒΕΗ[.] τῷ αὐτῷ ἄρα 10 ὑπερέχει τό τε ΤΕΥ τοῦ

10 υπεφεχει το τε ΓΕΓ του ΤΩΛ καὶ τὸ ΞΕΙ τοῦ ΞΡΚ. τὸ ΤΥΕ ἄρα μετὰ τοῦ ΞΡΚ ἴσον ἐστὶ τῷ

ΞΕΙ μετὰ τοῦ ΥΩΛ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ΚΞΕΥΛΧ[.] 15 τὸ ΛΤΡΧ ἄρα τετράπλευρον ἴσον ἐστὶ τῷ ΩΧΚΙ τετραπλεύρφ.

ια'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν ἐφ' ὁποτέρας τῶν τομῶν σημεϊόν τι ληφθη, καὶ ἀπ' αὐτοῦ παράλληλοι
 ἀχθῶσιν ἡ μὲν παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνίουσαν, τὸ γινόμενον ὑπ' αὐτῶν τρίγωνον πρὸς τῆ διὰ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἠγμένη διαμέτρω διαφέρει τοῦ ἀπολαμβανομένου τριγώνου πρός τε τῆ ἐφαπτομένη καὶ τῆ διὰ τῆς ἁφῆς
 ἡγμένη διαμέτρω τῷ ἀπολαμβανομένω πρὸς τῆ συμπτώσει τῶν ἐφαπτομένων.

έστωσαν άντικείμεναι αί AB, ΓΔ, καὶ έφαπτόμεναι αί AE, ΔΕ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ Ε, καὶ ἔστω

334

^{5.} $T\Omega \Lambda$] pcv, Ω e corr. m. 1 V. 9. $\tau \tilde{\omega}$] (alt.) pc, corr. ex $\tau \delta$ m. 1 V. $\alpha \delta \tau \tilde{\omega}$] pc, corr. ex $\alpha \delta \tau \delta$ m. 1 V. 14. KEETX V p; corr. Memus.

nam quoniam AZ, BH contingunt, et AE, BE diametri sunt per puncta contactus ductae, contingentibusque parallelae sunt AT, KI, erit

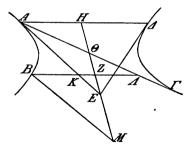
TTE = TQA + EZA,

et eodem modo etiam $\Xi EI = \Xi PK + BEH$ [I, 44]. est autem AEZ = BEH [prop. I]. itaque erit $TET \div TQA = \Xi EI \div \Xi PK$.

quare erit $TTE + \Xi PK = \Xi EI + T\Omega \Lambda$. commune adiiciatur $K\Xi ET\Lambda X$; ergo erit $\Lambda TPX = \Omega XKI$.

XI.

Iisdem suppositis si in utralibet sectione punctum aliquod sumitur, et ab eo rectae ducuntur parallelae altera contingenti, altera rectae puncta contactus coniungenti, triangulus ab iis ad diametrum per punctum concursus contingentium ductam effectus a triangulo absciso ad contingentem diametrumque per punctum

contactus ductam differt triangulo ad punctum concursus contingentium absciso.

sint oppositae AB, $\Gamma \Delta$, et contingentes AE, ΔE in E concurrant, centrum autem sit Θ , ducanturque $A \Delta$,

 $E \otimes H$, et in sectione AB punctum aliquod sumatur B, et per id ducatur BZA rectae AH parallela, BM autem rectae AE parallela. dico, esse BZM = AKA + KEZ.

335

In V duae practerea ad prop. XI figurae sunt.

κέντρον τὸ Θ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν η τε ΑΔ καὶ ἡ ΕΘΗ, είλήφθω δὲ ἐπὶ τῆς ΑΒ τομῆς τυχὸν σημεῖον τὸ Β, καὶ δι' αὐτοῦ ἦχθωσαν παρὰ μὲν τὴν ΑΗ ἡ ΒΖΛ, παρὰ δὲ τὴν ΑΕ ἡ ΒΜ. λέγω, ὅτι τὸ ΒΖΜ 5 τρίγωνον τοῦ ΑΚΛ διαφέρει τῷ ΚΕΖ.

ότι μέν γὰο ἡ ΑΔ δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς ΕΘ, φανερόν, καὶ ὅτι ἡ ΕΘ διάμετρός ἐστι συζυγὴς τῆ διὰ τοῦ Θ παρὰ τὴν ΑΔ ἀγομένη. ὅστε κατηγμένη ἐστὶν ἡ ΑΗ ἐπὶ τὴν ΕΗ.

10 έπει οὖν διάμετοός ἐστιν ἡ ΗΕ, και ἐφάπτεται μὲν ἡ ΑΕ, κατηγμένη δὲ ἡ ΑΗ, ληφθέντος δὲ ἐπὶ τῆς τομῆς τοῦ Β σημείου κατήχθησαν ἐπὶ τὴν ΕΗ ἡ μὲν ΒΖ παρὰ τὴν ΑΗ, ἡ δὲ ΒΜ παρὰ τὴν ΑΕ, δῆλον, ὅτι τὸ ΒΜΖ τρίγωνον τοῦ ΛΘΖ διαφέρει 15 τῷ ΘΑΕ. ὥστε καὶ τὸ ΒΖΜ τοῦ ΑΚΛ διαφέρει τῶ ΚΖΕ.

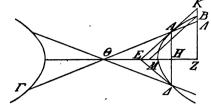
καὶ συναποδέδεικται, ὅτι τὸ ΒΚΕΜ τετράπλευρον ἴσον ἐστὶ τῷ ΛΚΑ τριγώνφ.

ιβ'.

20 Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐἀν ἐπὶ μιᾶς τῶν τομῶν β σημεῖα ληφθῆ, καὶ ἀφ' ἑκατέρου παράλληλοι ἀχθῶσω, ὑμοίως ἴσα ἔσται τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν τετράπλευρα. ἔστω γὰρ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΑΒ τομῆς τυχόντα σημεῖα τὰ Β, Κ, καὶ δι' αὐτῶν
25 ἤχθωσαν παράλληλοι τῆ ΑΔ αί ΛΒΜΝ, ΚΞΟΥΠ, τῆ δὲ ΑΕ αί ΒΞΡ, ΛΚΣ. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ ΒΠ τῶ ΚΡ.

25. ABMN] BAMN V; corr. p. 26. $AK\Sigma$] $KA\Sigma$ V; corr. p.

nam hoc quidem manifestum est, $A\Delta$ ab $E\Theta$ in duas partes aequales secari [II, 39], et $E\Theta$ diametrum esse

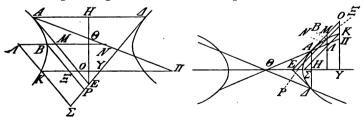
cum ea coniugatam, quae per Θ rectae $A \Delta$ parallela ducitur [II, 38]; quare AH ad HE ordinate ducta est [I def. 6]. iam quoniam HE

diametrus est, et contingit AE, ordinate autem ducta est AH, et sumpto in sectione puncto B ad EHductae sunt BZ rectae AH parallela et BM rectae AE parallela, adparet, esse $BMZ = A\Theta Z + \Theta AE$ $[I, 45]^1$). ergo etiam BZM = AKA + KZE.

et simul demonstratum est, esse $BKEM = \Lambda KA$.

XII.

Lisdem positis si in altera sectione duo puncta sumuntur, et ab utroque parallelae ducuntur, eodem modo quadranguli ab iis effecti aequales erunt.

sint enim eadem, quae antea, et in AB sectione puncta quaelibet sumantur B, K, et per ea ducantur

 In secunda figura ex I, 43 erit BMZ = ΛΘZ - ΘΛE = KZE + ΛΚΛ.
 et hoc significat illud διαφέφει. Apollonius, ed. Heiberg. 22

KQN1KQN γ' .

έπει γὰο δέδεικται ίσον τὸ μὲν ΑΟΠ τοίγωνον τῷ ΚΟΕΣ τετραπλεύρω, τὸ δὲ ΑΜΝ τῷ ΒΜΕΡ, λοιπὸν ἄρα τὸ ΚΡ λιπὸν ἢ προσλαβὸν τὸ ΒΟ ίσον έστι τῷ ΜΠ. και κοινοῦ προστεθέντος ἢ ἀφαιρου-5 μένου τοῦ ΒΟ τὸ ΒΠ ίσον έστι τῷ ΞΣ.

ιγ'.

'Εὰν ἐν ταῖς κατὰ συζυγίαν ἀντικειμέναις τῶν ἐφεξῆς τομῶν εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῶν ἁφῶν διάμετροι ἀχθῶσιν, ἴσα ἔσται τὰ τρί-10 γωνα, ὧν κορυφὴ κοινὴ τὸ κέντρον ἐστὶ τῶν ἀντικειμένων.

έστωσαν συζυγεζς ἀντικείμεναι, ἐφ' ῶν τὰ Α, Β, Γ, Δ σημεζα, και τῶν Α, Β τομῶν ἐφαπτέσθωσαν αί ΒΕ, ΑΕ συμπίπτουσαι κατὰ τὸ Ε, και ἔστω κέν-15 τρον τὸ Θ, και ἐπιζευχθεζσαι αί ΑΘ, ΒΘ ἐκβεβιήσθωσαν ἐπι τὰ Δ, Γ. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστι τὸ ΒΖΘ τρίγωνον τῷ ΑΗΘ τριγώνφ.

ήχθωσαν γαο διὰ τῶν Α, Θ παοὰ τὴν ΒΕ al AK, ΛΘΜ. ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται τῆς Β τομῆς ἡ ΒΖΕ,
20 καὶ διὰ τῆς ἁφῆς διάμετοος ἐστιν ἡ ΔΘΒ, καὶ παοὰ τὴν ΒΕ ἐστιν ἡ ΛΜ, συζυγής ἐστιν ἡ ΛΜ διάμετοος τῆ ΒΔ διαμέτοφ ἡ καλουμένη δευτέρα διάμετος
διὰ δὲ τοῦτο κατῆκται ἡ ΑΚ τεταγμένως ἐπὶ την ΒΔ. καὶ ἐφάπτεται ἡ ΑΗ· τὸ ἄρα ὑπὸ ΚΘΗ ἴσον
25 ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΒΘ. ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΒ, ἡ
BΘ πρὸς ΗΘ. ἀλλ' ὡς ἡ ΚΘ πρὸς ΘΒ, ἡ ΚΑ πρὸς

3. $\lambda \epsilon_{i\pi} \delta v \nabla;$ corr. p. 4. $\pi \varrho o \sigma \tau_{i} \partial \epsilon_{v} \nabla, \pi \varrho o \sigma \tau_{i} \partial \epsilon_{v} \tau \sigma_{0} \nabla \tau_{i}$ corr. p; fort. $\pi \varrho o \sigma \tau_{i} \partial \epsilon_{\mu} \epsilon_{v} o v$. Deinde del. η m. 1 V. 13. $\sigma \eta \mu \epsilon_{i} a$] delendum? 19. $\Lambda \Theta M$] $\Theta \Lambda M \nabla;$ corr. p. 24. $K \Theta H$] $K H \Theta \nabla;$ corr. Memus. 25. $a \pi \delta$] om. V; corr. p.

338

 $ABMN, K\XiOT\Pi$ rectae $A\Delta$ parallelae, rectae autem AE parallelae $B\Xi P, AK\Sigma$. dico, esse $B\Pi = KP$. nam quoniam demonstratum est [prop. XI coroll.], esse $AO\Pi = KOE\Sigma$ et AMN = BMEP, erit

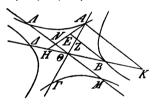
 $KP \div BO = M\Pi$

uel¹) $KP + BO = M\Pi$. et communi adiecto uel ablato BO, erit $B\Pi = \Xi\Sigma$.

XIII.

Si in oppositis coniugatis rectae sectiones deinceps positas contingentes inter se concurrunt, et per puncta contactus diametri ducuntur, aequales erunt trianguli, quorum uertex communis centrum est oppositarum.

sint oppositae coniugatae, in quibus sint puncta A, B, Γ, Δ , et sectiones A, B contingant BE, AE

in E concurrentes, centrum autem sit Θ , et ductae $A\Theta$, $B\Theta$ ad Δ , Γ producantur. dico, esse $BZ\Theta = AH\Theta$.

ducantur enim per A, Θ rectae BE parallelae AK,

 $A \Theta M$. iam quoniam sectionem *B* contingit *BZE*, et per punctum contactus diametrus ducta est $\Delta \Theta B$, et rectae *BE* parallela est ΔM , ΔM diametrus est cum diametro $B\Delta$ coniugata, secunda diametrus quae uocatur [II, 20]; qua de causa AK ad $B\Delta$ ordinate ducta est [I def. 6]. et AH contingit; itaque erit [I, 38] $K\Theta \times \Theta H = B\Theta^2$. quare [Eucl. VI, 17] $K\Theta : \Theta B = B\Theta : H\Theta$.

uerum $K\Theta: \Theta B = KA: BZ = A\Theta: \Theta Z$ [Eucl. $\nabla I, 4$];

1) In secunda figura.

BZ καὶ τ΄, ΑΘ πρὸς ΘΖ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΑΘ πρὸς ΖΘ, ἡ ΒΘ πρὸς ΗΘ. καί εἰσιν αί ὑπὸ ΒΘΖ, ΗΘΖ δυσὶν ὀρθαζς ἴσαι· ἴσον ἄρα τὸ ΑΗΘ τρίγωνον τῷ ΒΘΖ τοιγώνω.

Б

ιδ'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἐἀν ἐφ' ὁποτέρας τῶν τομῶν σημεϊόν τι ληφθη, καὶ ἀπ' αὐτοῦ παράλληλοι ἀχθῶσι ταῖς ἐφαπτομέναις ἕως τῶν διαμέτρων, τὸ γινόμενον πρὸς τῷ κέντρῷ τρίγωνον τοῦ γινομένου 10 περὶ τὴν αὐτὴν γωνίαν τριγώνου διοίσει τριγώνῷ τῷ βάσιν μὲν ἔχοντι τὴν ἐφαπτομένην, κορυφὴν δὲ τὸ κέντρον.

^ξστω τὰ μὲν ἄλλα τὰ αὐτά, εἰλήφθω δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς Β τομῆς τὸ Ξ, καὶ δι' αὐτοῦ παρὰ μὲν τὴν 15 ΑΗ ἥχθωσαν ἡ ΞΡΣ, παρὰ δὲ τὴν ΒΕ ἡ ΞΤΟ. λέγω, ὅτι τὸ ΟΘΤ τρίγωνον τοῦ ΞΣΤ διαφέρει τῷ ΘΒΖ.

ήχθω γὰο ἀπὸ τοῦ Α παρὰ τὴν BZ ἡ ΑΥ. ἐπεἰ οὖν διὰ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον τῆς ΑΛ τομῆς διά-20 μετρος μέν ἐστιν ἡ ΛΘΜ, συζυγὴς δὲ αὐτῆ καὶ δευτέρα διάμετρος ἡ ΔΘΒ, καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐφάπτεται ἡ ΑΗ, κατῆκται δὲ παρὰ τὴν ΛΜ ἡ ΑΥ, ἕξει ἡ ΑΥ πρὸς την ΥΗ τὸν συγκείμενον λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἔχει ἡ ΘΥ πρὸς ΥΑ καὶ ἐκ τοῦ ὃν ἔχει ἡ τοῦ
25 πρὸς τῆ ΛΜ εἴδους πλαγία πλευρὰ προς τὴν ὀρθίαν. ἀλλ' ὡς ἡ ΑΥ πρὸς ΥΗ, ἡ ΞΤ πρὸς ΤΣ, ὡς δὲ ἡ ΘΥ πρὸς ΥΑ, ἡ ΘΤ πρὸς ΒΖ,

4. $B \Theta Z$] $A \Theta Z \nabla$; corr. Memus. 15. $\eta_{\chi} \vartheta_{\omega}$? ΞTO] $\Xi O T \nabla$; corr. p. 18. BZ] cvp; in ∇ obscurum est B. 22. AM] p, A e corr. m. 1 ∇ ; corr. ex AM c; AM v. 24. $i \times \tau \sigma \tilde{v}$] $i \xi \sigma \tilde{v} \nabla$; corr. ego; $\tau \sigma \tilde{v}$ p. 27. TO] cvp, O obscuratum in ∇ . itaque etiam $A\Theta: Z\Theta = B\Theta: H\Theta$. et

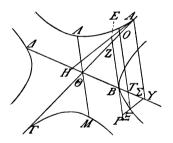
 $\angle B\Theta Z + H\Theta Z$

duobus rectis aequales sunt; ergo $AH\Theta = B\Theta Z$ [u. Eutocius].

XIV.

Iisdem suppositis si in utralibet sectionum punctum aliquod sumitur, et ab eo contingentibus parallelae rectae usque ad diametros ducuntur, triangulus ad centrum ortus a triangulo in eodem angulo orto differet triangulo basim habenti contingentem, uerticem autem centrum.

sint cetera eadem, sumatur autem in B sectione punctum aliquod Ξ , et per id rectae AH parallela

ducatur $\Xi P\Sigma$, rectae autem BE parallela ΞTO . dico, esse $O\Theta T = \Xi \Sigma T + \Theta BZ$.

ducatur enim ab Arectae BZ parallela AT. iam quoniam eadem de causa, qua antea, $A \Theta M$ diametrus est sectionis AA, $A \Theta B$ autem cum ea con-

iugata et secunda diametrus [II, 20], et ab A contingit AH, rectae autem AM parallela ducta est AT, habebit AT: TH rationem compositam ex ratione $\Theta T: TA$ et ea, quam habet latus transuersum figurae ad AM adplicatae ad rectum [I, 40]. est autem

 $AT: TH = \Xi T: T\Sigma$

et $\Theta T: TA = \Theta T: TO = \Theta B: BZ$ [Eucl. VI, 4], et ut latus transversum figurae ad AM adplicatae ad ώς δὲ ἡ τοῦ πρὸς τῆ ΔΜ είδους πλαγία πρὸς τὴν ὀρθίαν, ἡ τοῦ πρὸς τῆ ΒΔ ὀρθία πρὸς τὴν πλαγίαν. ἕξει ἄρα ἡ ΞΤ πρὸς ΤΣ τὸν συνημμένον λόγον ἔκ τε τοῦ ὃν ἕχει ἡ ΘΒ πρὸς ΒΖ, τουτέστιν ἡ ΘΤ 5 πρὸς ΤΟ, καὶ τοῦ ὃν ἔχει ἡ τοῦ πρὸς τῆ ΒΔ είδους ὀρθία πλευρὰ πρὸς τὴν πλαγίαν. καὶ διὰ τὰ δεδειγμένα ἐν τῷ μα΄ τοῦ α΄ βιβλίου τὸ ΤΘΟ τρίγωνον τοῦ ΞΤΣ διαφέρει τῷ ΒΖΘ.

ώστε καὶ τῷ ΑΗΘ.

10

ιε'.

'Εὰν μιᾶς τῶν κατὰ συζυγίαν ἀντικειμένων εὐθεία ἐπιψαύουσαι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῶν ἁφῶν διάμετροι ἀχθῶσι, ληφθῆ δέ τι σημείον ἐφ' ὁποτέρας τῶν συζυγῶν τομῶν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ παράλληλοι ἀχθῶσι ταἰς ¹⁵ ἐφαπτομέναις ἕως τῶν διαμέτρων, τὸ γινόμενον ὑπ'

αὐτῶν πρὸς τῆ τομῆ τρίγωνον τοῦ γινομένου τριγώνου πρὸς τῷ κέντρῷ μεῖζόν ἐστι τριγώνῷ τῷ βάσιν μὲν ἔχοντι τὴν ἐφαπτομένην, κορυφὴν δὲ τὸ κέντρον τῶν ἀντικειμένων.

20 ἕστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι αί AB, ΗΣ, Τ, Ξ, ὧν κέντρον τὸ Θ, καὶ τῆς AB τομῆς ἐφαπτέ σθωσαν αί AΔE, BΔΓ, καὶ διὰ τῶν A, B ἁφῶν ἥχθωσαν διάμετροι αί AΘΖΦ, BΘΤ, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΗΣ τομῆς σημεῖόν τι τὸ Σ, καὶ δι' αὐτοῦ ²⁵ ἥχθω παρὰ μὲν τὴν BΓ ἡ ΣΖΛ, παρὰ δὲ τὴν AE ἡ ΣΥ. λέγω, ὅτι τὸ ΣΛΥ τρίγωνον τοῦ ΘΛΖ τριγώνου μεῖζόν ἐστι τῷ ΘΓΒ.

ήχθω γὰς διὰ τοῦ Θ παςὰ τὴν ΒΓ ή ΞΘΗ, παςὰ

5. TO] TΘ V; corr. Memus. 23. BΘT] T V; corr. p. 28. τήν] vp, τή V; τό c.

rectum, ita latus rectum figurae ad $B \varDelta$ adplicatae ad transuersum [I, 56]. itaque ratio $\Xi T: T\Sigma$ rationem habebit compositam ex ratione $\Theta B: BZ$ siue $\Theta T: TO$ et ea, quam habet latus rectum figurae ad $B \varDelta$ adplicatae ad transuersum. et propter ea, quae in propositione XLI libri primi demonstrauimus, erit

 $T\Theta O = \Xi T \Sigma + B Z \Theta.$

quare etiam $T\Theta O = \Xi T\Sigma + AH\Theta$ [prop. XIII].

XV.

Si rectae unam sectionum oppositarum coniugatarum contingentes concurrunt, et per puncta contactus diametri ducuntur, in quauis autem sectionum coniugatarum punctum aliquod sumitur, et ab eo contingentibus parallelae rectae usque ad diametros ducuntur, triangulus ab iis ad sectionem effectus triangulo ad centrum orto maior est triangulo basim habenti contingentem, uerticem autem centrum oppositarum.

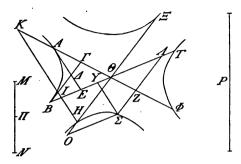
sint oppositae coniugatae AB, $H\Sigma$, T, Ξ , quarum centrum sit Θ , et sectionem AB contingant $A\Delta E$, $B\Delta\Gamma$, per A, B autem puncta contactus ducantur diametri $A\Theta Z\Phi$, $B\Theta T$, et \cdot in sectione $H\Sigma$ sumatur punctum aliquod Σ , et per id rectae $B\Gamma$ parallela ducatur ΣZA , rectae autem AE parallela ΣT . dico, esse $\Sigma \Delta T = \Theta \Delta Z + \Theta \Gamma B$.

ducatur enim per Θ rectae $B\Gamma$ parallela $\Xi\Theta H$, per H autem rectae AE parallela KIH, et rectae BT parallela ΣO ; manifestum igitur, esse ΞH , BTdiametros coniugatas [II, 20], et rectam ΣO rectae BT parallelam ad ΘHO ordinate ductam esse [I def. 6], et $\Sigma \Lambda \Theta O$ parallelogrammum esse. δὲ τὴν ΑΕ διὰ τοῦ Η ἡ ΚΙΗ, παρὰ δὲ τὴν ΒΤ ἡ ΣΟ· φανερὸν δή, ὅτι συζυγής ἐστι διάμετρος ἡ ΞΗ τῆ ΒΤ, καὶ ὅτι ἡ ΣΟ παράλληλος οὖσα τῆ ΒΤ κατῆκται τεταγμένως ἐπὶ τὴν ΘΗΟ, καὶ ὅτι παραλ-5 ληλόγραμμόν ἐστι τὸ ΣΛΘΟ.

έπει ούν έφάπτεται ή ΒΓ, και δια της άφης έστιν ή ΒΘ, καί έτέρα έφαπτομένη έστιν ή ΑΕ, γεγονέτω ώς ή ΔΒ ποός ΒΕ, ή ΜΝ ποός την διπλασίαν της ΒΓ. ή ἄρα ΜΝ έστιν ή καλουμένη όρθία του παρά 10 την ΒΤ είδους. δίχα τετμήσθω ή ΜΝ κατά τὸ Π έστιν άρα, ώς ή ΔΒ πρός ΒΕ, ή ΜΠ πρός ΒΓ. πεποιήσθω δή, ώς ή ΞΗ πρός ΤΒ, ή ΤΒ πρός Ρ έσται δή καλ ή Ρ ή καλουμένη όρθία τοῦ παρὰ τὴν ΞΗ είδους. έπει ούν έστιν, ώς ή ΔΒ πρός ΒΕ, ή 15 MΠ πρός ΓΒ, άλλ' ώς μέν η ΔΒ πρός BE, τὸ ἀπὸ ΔΒ πρός τὸ ὑπὸ ΔΒΕ, ὡς δὲ ἡ ΜΠ πρὸς ΓΒ, τὸ ύπὸ ΜΠ, ΒΘ πρὸς τὸ ὑπὸ ΓΒΘ, ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΔΒ πρός τὸ ὑπὸ ΔΒΕ, τὸ ὑπὸ ΠΜ, ΒΘ πρὸς τὸ ύπὸ ΓΒΘ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ ΜΠ, ΒΘ τῷ ἀπὸ ΘΗ, 20 διότι τὸ μὲν ἀπὸ ΞΗ ἴσον ἐστὶ τῶ ὑπο ΤΒ. ΜΝ. καί τὸ μὲν ὑπὸ ΜΠ, BΘ τέταρτον τοῦ ὑπὸ TB, MN, τὸ δὲ ἀπὸ ΗΘ τέταρτον τοῦ ἀπὸ ΗΞ· ἔστιν ἄρα. ώς τὸ ἀπὸ ΔΒ πρὸς τὶ ὑπὸ ΔΒΕ, τὶ ἀπὸ ΗΘ πρὸς τὸ ὑπὸ ΓΒΘ. ἐναλλάξ, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΒ πρὸς τὸ 25 ἀπὸ ΗΘ, τὸ ὑπὸ ΔΒΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΓΒΘ. ἀλλ' ὡς μέν τὸ ἀπὸ ΔΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΗ, τὸ ΔΒΕ τρίγωνον ποός τὸ ΗΘΙ· ὅμοια γάο· ὡς δὲ τὸ ὑπὸ ΔΒΕ ποὸς τὸ ὑπὸ ΓΒΘ, τὸ ΔΒΕ τρίγωνον πρὸς τὸ ΓΒΘ· ὡς ἄρα τὸ ΔΒΕ τρίγωνον πρὸς τὸ ΗΘΙ, τὸ ΔΒΕ πρὸς

12. πεποιείσθω V; corr. cp.

iam quoniam $B\Gamma$ contingit, et $B\Theta$ per punctum contactus ducta est, et alia contingens est AE, fiat

 $\Delta B: BE = MN: 2B\Gamma; MN$ igitur latus est, rectum quod uocatur, figurae ad BT adplicatae [I, 50]. secetur MN in Π in duas partes aequales; itaque $\Delta B: BE = M\Pi: B\Gamma.$

fiat igitur $\Xi H: TB = TB: P$; itaque etiam P latus erit, rectum quod uocatur, figurae ad ΞH adplicatae [1, 56]. iam quoniam $\Delta B: BE = M\Pi: \Gamma B$, uerum $\Delta B: BE = \Delta B^2: \Delta B \times BE$ et

 $M\Pi: \Gamma B = M\Pi \times B\Theta: \Gamma B \times B\Theta,$ erit $\Delta B^2: \Delta B \times BE = \Pi M \times B\Theta: \Gamma B \times B\Theta.$ est autem $M\Pi \times B\Theta = \Theta H^2$, quia $\Xi H^2 = TB \times MN$ [I, 56], et [I, 30] $M\Pi \times B\Theta = \frac{1}{4}TB \times MN$, $H\Theta^2 = \frac{1}{4}H\Xi^2$;

itaque erit $\Delta B^2 : \Delta B \times B E = H\Theta^2 : \Gamma B \times B\Theta$. permutando [Eucl. V, 16]

$$\varDelta B^2: H\Theta^2 = \varDelta B \times BE: \Gamma B \times B\Theta.$$

In V praeter hanc figuram rectangula quaedam triangulique inueniuntur.

τὸ ΓΒΘ. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ΗΘΙ τῶ ΓΒΘ [τὸ ἄρα ΗΘΚ τρίγωνον τοῦ ΘΙΚ διαφέρει τῶ ΙΘΗ, τουτέστι τω ΓΒΘ]. πάλιν έπει ή ΘΒ πρός ΒΓ τον συνπμμένον έγει λόγον έκ τε τοῦ ὃν έγει ή ΘΒ ποος 5 ΜΠ καὶ ἡ ΠΜ πρὸς ΒΓ, ἀλλ' ὡς ἡ ΘΒ πρὸς ΜΠ, ή ΤΒ πρός ΜΝ και ή Ρ πρός ΞΗ, ώς δὲ ή ΜΠ ποὸς ΒΓ, ή ΔΒ ποὸς ΒΕ, ἕξει ἄρα ή ΘΒ ποὸς ΒΓ τόν συγκείμενον λόγον έκ τε τοῦ ὃν έχει ή ΔΒ πρός ΒΕ και ή Ρ πρός ΞΗ. και έπει παράλληλός έστιν 10 ή ΒΓ τη ΣΛ, και δμοιον το ΘΓΒ τρίγωνον τω ΘΛΖ, καί έστιν, ώς ή ΘΒ πρός ΓΒ, ή ΘΛ πρός ΛΖ, έξει άρα ή ΘΛ πρός ΛΖ τον συνημμένον λόνον έκ τε τοῦ ὃν έγει ή Ρποός ΞΗ καί ή ΔΒ ποός ΒΕ. τουτέστιν ή ΘΗ πρός ΘΙ. έπει ουν ύπερβολή έστιν 15 ή ΗΣ διάμετρον έγουσα την ΞΗ, δοθίαν δε την Ρ. καί από τινος σημείου τοῦ Σ κατηκται ή ΣΟ, καί άναγέγραπται άπό μέν της έκ τοῦ κέντρου της ΘΗ είδος το ΘΙΗ, από δε της κατηγμένης της ΣΟ ήτοι τῆς ΘΛ ἴσης αὐτῆ τὸ ΘΛΖ, ἀπὸ δὲ τῆς ΘΟ μεταξύ 20 τοῦ κέντρου καὶ τῆς κατηγμένης ἤτοι τῆς ΣΛ ἴσης αὐτῆ τὸ ΣΛΥ εἶδος ὅμοιον τῷ ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τῷ ΘΙΗ, καί ἔχει τοὺς συγκειμένους λόγους, ὡς είοηται, τὸ ΣΛΥ τρίγωνον τοῦ ΘΛΖ μεῖζόν έστι τῶ ΘΓΒ.

25

ເຮ່.

'Εάν κώνου τομῆς ἢ κύκλου περιφερείας δύο εὐθεῖαι ἐπιψαύουσαι συμπίπτωσιν, ἀπὸ δέ τινος σημείου

1. $\tau \partial \ \tilde{\alpha} \varrho \alpha = 3$. $\Gamma B \Theta$] deleo; nam inutilia sunt. 2. $\tau \tilde{\varphi}$ $I \Theta H$] $\tilde{u}_i \ \partial \eta \ \nabla$; corr. pc. 6. $\dot{\eta} \ P$] $\overline{\eta \varrho} \ \nabla$; corr. p. ΞH] $\Xi N \ \nabla$; corr. Memus. 7. BE] cp, BE uel $KE \ \nabla$, $KE \ \nabla$. 9. ΞH] $\Xi N \ \nabla$; corr. Memus. 10. $B \ \Gamma$] $B \ \nabla$; corr. p. $\kappa \alpha i$] bis ∇ ; corr. cp ∇ . 19. $i\sigma\eta \ \nabla$; corr. Memus. est autem [Eucl. VI, 19] $\varDelta B^3 : \Theta H^2 = \varDelta BE : H\Theta I$; trianguli enim hi similes sunt [Eucl. I, 29]; et $\varDelta B > BE : \Gamma B > B\Theta = \varDelta BE : \Gamma B\Theta$ [Eucl. VI, 23]. itaque $\varDelta BE : H\Theta I = \varDelta BE : \Gamma B\Theta$. quare $H\Theta I = \Gamma B\Theta$ [Eucl. V, 9]. itaque erit

 $H \Theta K = \Theta I K + I \Theta H = \Theta I K + \Gamma B \Theta.$ rursus quoniam est

 $\Theta B: B\Gamma = (\Theta B: M\Pi) \times (M\Pi: B\Gamma)$ et $\Theta B: M\Pi = TB: MN \ [I, 30] = P: \Xi H$ et $M\Pi: B\Gamma = \varDelta B: BE,$

erit $\oslash B: B\Gamma = (\varDelta B: BE) \times (P: \Xi H)$. et quoniam B Γ , $\Sigma \Lambda$ parallelae sunt, et trianguli $\oslash \Gamma B, \oslash \Lambda Z$ similes [Eucl. I, 29], et $\oslash B: \Gamma B = \oslash \Lambda : \Lambda Z$ [Eucl. VI, 4], erit

 $\Theta \Lambda : \Lambda Z = (P : \Xi H) \times (\varDelta B : BE)$

= [Eucl. VI, 4] $(P: \Xi H) \times (\Theta H: \Theta I)$.

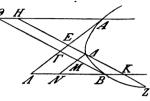
iam quoniam hyperbola est $H\Sigma$ diametrum habens ΞH , latus rectum autem P, et a puncto aliquo Σ ordinate ducta est ΣO , et in radio ΘH figura descripta est ΘIH , in ordinata autem ΣO siue $\Theta \Lambda$ [Eucl. I, 34] ei aequali $\Theta \Lambda Z$, et in ΘO inter centrum ordinatamque posita siue in $\Sigma \Lambda$ ei aequali $\Sigma \Lambda T$ figura figurae ΘIH in radio descriptae similis, et rationes compositas habet, ut diximus, erit [I, 41] $\Sigma \Lambda T = \Theta \Lambda Z + \Theta \Gamma B$.

XVI.

Si duae rectae coni sectionem uel circuli ambitum contingentes concurrunt, et a puncto aliquo in sectione τῶν ἐπὶ τῆς τομῆς ἀχθῆ εὐθεῖα παρά τινα τῶν ἐφαπτομένων τέμνουσα τὴν τομὴν καὶ τὴν ἑτέραν τῶν ἐφαπτομένων, ἔσται, ὡς τὰ ἀπὸ τῶν ἐφαπτομένων τετράγωνα πρὸς ἄλληλα, οῦτως τὸ περιεχόμενον 5 χωρίον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς ἐφαπτο-

μένης ποὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἀπολαμβανομένης ποὸς τῆ ὡφῆ τετοάγωνον.

έστω χώνου τομή η 10 χύχλου περιφέρεια ή AB, χαὶ έφαπτέσθωσαν αὐτῆς

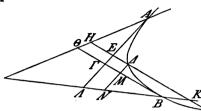

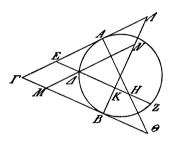
αί ΑΓ, ΓΒ συμπίπτουσαι κατὰ τὸ Γ, καὶ εἰλήφθω τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΑΒ τομῆς τὸ Δ, καὶ δι' αὐτοῦ ἤχθω παφὰ τὴν ΓΒ ἡ ΕΔΖ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΓ 15 πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ. ἤχθωσαν γὰρ διὰ τῶν Α, Β διάμετροι ἢ τε ΑΗΘ καὶ ἡ KBΛ, διὰ δὲ τοῦ Δ τῆ ΑΛ παφάλληλος ἡ ΔMN. φανερὸν αὐτόθεν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΔΚ τῆ KZ καὶ τὸ ΑΕΗ τρίγωνον τῷ ΛΔ τετφαπλεύφω καὶ 20 τὸ ΒΛΓ τρίγωνον τῷ ΑΓΘ.

έπει οὖν ἡ ΖΚ τῆ ΚΔ ἐστιν ἴση, καὶ πρόσκειται ἡ ΔΕ, τὸ ὑπὸ ΖΕΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΔΚ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΚΕ. καὶ ἐπεὶ ὅμοιόν ἐστι τὸ ΕΛΚ τρίγωνον τῷ ΔΝΚ, ἔστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΚ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΔ, 25 οῦτως τὸ ΕΚΛ τρίγωνον πρὸς τὸ ΔΝΚ. καὶ ἐναλλάξ· καὶ ὡς ὅλον τὸ ἀπὶ ΕΚ πρὸς ὅλον τὸ ΕΛΚ τρίγωνον, οῦτως ἀφαιρεθὲν τὸ ἀπὸ ΔΚ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ΔΝΚ τρίγωνον· καὶ λοιπον ἄρα τὶ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς λοιπὸν τὸ ΔΛ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΚ πρὸς

17. KBA] BKA Vp; corr. Comm.

posito recta alteri contingentium parallela ducitur sectionem alteramque contingentem secans, erit, ut quadrata contingentium inter se, ita spatium comprehensum rectis inter sectionem contingentemque

positis ad quadratum rectae ad punctum contactus abscisae.

sit AB coni K sectio uel ambitus Z circuli, et contingant $A\Gamma$, ΓB in Γ con-

currentes, sumaturque in sectione AB punctum aliquod Δ , et per id ducatur $E\Delta Z$ rectae ΓB parallela. dico, esse

 $B\Gamma^2: A\Gamma^2 = \mathbb{Z} E \times E \varDelta: EA^2.$

ducantur enim per A, B

diametri AHO, KBA, per Δ autem rectae AA parallela ΔMN ; statim igitur adparet, esse $\Delta K = KZ$ [I, 46–47] et $AEH = A\Delta$ [prop. II] et $BA\Gamma = A\Gamma\Theta$ [prop. I].

iam quoniam est $ZK = K\Delta$, et adiecta est ΔE , erit [Eucl. II, 6] $ZE \times E\Delta + \Delta K^2 = KE^2$. et quoniam trianguli $E\Lambda K$, ΔNK similes sunt, erit [Eucl. VI, 19] $EK^2 : K\Delta^2 = EK\Lambda : \Delta NK$.

et permutando [Eucl. ∇ , 16] $\underline{EK^2: E\Lambda K = \Delta K^2: \Delta NK;}$

In ∇ praeter nostras figuras et tria rectangula totidemque triangulos duae figurae adsunt alium casum in parabola et hyperbola repraesentantes.

τὸ ΕΛΚ τρίγωνον. ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ ΕΚ πρὸς τὸ ΕΛΚ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ΛΓΒ· καὶ ὡς ẵρα τὸ ὑπὸ ΖΕΛ πρὸς τὸ ΛΛ τετράπλευρον, τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ΛΓΒ τρίγωνον. ἴσον δὲ τὸ μὲν ΛΛ τῷ 5 ΑΕΗ τριγώνω, τὸ δὲ ΛΓΒ τῷ ΑΘΓ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΕΛ πρὸς τὸ ΑΕΗ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΓΒ πρὸς τὸ ΑΘΓ. ἐναλλάξ, ὡς τὸ ὑπο ΖΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΒ, τὸ ΛΕΗ τρίγωνον πρὸς τὸ ΑΘΓ. ὡς δὲ τὸ ΑΗΕ πρὸς τὸ ΑΘΓ, τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ 10 ΑΓ· καὶ ὡς ἅρα τὸ ὑπὸ ΖΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΒ, τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ. καὶ ἐναλλάξ.

ιζ'.

20 ἕστω κώνου τομή ἢ κύκλου περιφέρεια ἡ AB, καὶ τῆς AB ἐφαπτόμεναι αἱ AΓ, ΓΒ συμπίπτουσαι κατὰ τὸ Γ, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς τομῆς τυχόντα σημεῖα τὰ Δ, Ε, καὶ δι' αὐτῶν παρὰ τὰς AΓ, ΓΒ ἦχθωσαν αἰ ΕΖΙΚ, ΔΖΗΘ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ AΓ 25 πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΒ, τὸ ὑπὸ ΚΖΕ πρὸς τὸ ὑπὸ ΘΖΔ.

ηχθωσαν γὰο διὰ τῶν Α, Β διάμετοοι αί ΑΛΜΝ, BOΞΙΙ, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αῖ τε ἐφαπτόμεναι καὶ ai παφάλληλοι μέχοι τῶν διαμέτοων, καὶ ῆχθωσαν ἀπὸ

8. ΓB] vpc, corr. ex $\Gamma E B$ m. 1 V. 24. $\dot{\alpha}\pi\dot{\alpha}$ $\Lambda\Gamma$] $\Lambda\Gamma$ V; corr. p.

quare etiam [Eucl. V, 19] reliquum

 $ZE \succ E\varDelta : \varDelta \varDelta = EK^2 : E\varDelta K.$

est autem $EK^2: E\Lambda K = \Gamma B^2: \Lambda \Gamma B$ [Eucl. VI, 4]; quare etiam $ZE \times E\Delta: \Lambda \Delta = \Gamma B^2: \Lambda \Gamma B$. est autem $\Delta \Lambda = \Lambda EH$ et $\Lambda \Gamma B = \Lambda \Theta \Gamma$; itaque etiam

 $ZE \times E\varDelta : AEH = \Gamma B^2 : A\Theta \Gamma.$

permutando [Eucl. V, 16]

 $ZE \times E\varDelta: \Gamma B^2 = AEH: A\Theta\Gamma.$

est autem [Eucl. VI, 4] $AHE: A \otimes \Gamma = EA^2: A\Gamma^2$; itaque etiam $ZE \times EA: \Gamma B^2 = EA^2: A\Gamma^2$. et permutando [Eucl. V, 16].

XVII.

Si duae rectae coni sectionem uel ambitum circuli contingentes concurrunt, et in sectione duo quaelibet puncta sumuntur, ab iisque in sectione contingentibus parallelae ducuntur rectae et inter se et lineam secantes, erunt, ut quadrata contingentium inter se, ita rectangula comprehensa rectis eodem modo sumptis.

sit AB coni sectio uel ambitus circuli et AB contingentes $A\Gamma$, ΓB in Γ concurrentes, sumanturque in sectione puncta quaelibet Δ , E, et per ea rectis $A\Gamma$, ΓB parallelae ducantur EZIK, $\Delta ZH\Theta$. dico, esse $A\Gamma^2 : \Gamma B^2 = KZ \times ZE : \Theta Z \times Z\Delta$.

ducantur enim per A, B diametri $A \Delta MN, BO \Xi \Pi$, producanturque et contingentes et parallelae usque ad diametros, et a Δ, E contingentibus parallelae ducantur $\Delta \Xi, EM$; manifestum igitur, esse $KI = IE, \Theta H = H\Delta$ [I, 46-47].

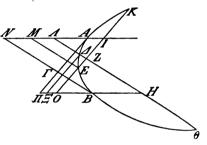
KQNIKQN y'.

τῶν Δ, Ε παρὰ τὰς ἐφαπτομένας αί ΔΞ, ΕΜ· φανερὸν δή, ὅτι ἡ ΚΙ τῆ ΙΕ ἐστιν ἴση καὶ ἡ ΘΗ τῆ ΗΔ.

έπει οὖν ή ΚΕ τέτμηται είς μεν ίσα κατὰ τὸ Ι, 5 είς δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Ζ, τὸ ὑπὸ ΚΖΕ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΖΙ ίσον έστι τῷ ἀπὸ ΕΙ. και ἐπεὶ ὅμοιά ἐστι τὰ τρίγωνα διὰ τὰς παραλλήλους, ἔστιν, ὡς ὅλον τὸ ἀπὸ ΕΙ πρὸς ὅλον τὸ ΙΜΕ τρίγωνον, οῦτως ἀφαιρεθὲν

τὸ ἀπὸ ΙΖ ποὸς 10 ἀφαιοεθἐν τὸ ΖΙΛ τοίγωνον. καὶ λοιπὸν ἅρα τὸ ὑπὶ ΚΖΕ ποὸς λοιπὸν τὸ ΖΜ τετοά-

15 πλευρόν έστιν, ώς δλον τὸ ἀπὸ ΕΙ πρὸς ὅλον τὸ ΜΕΙ

τρίγωνον. ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ ΕΙ πρὸς τὸ ΙΜΕ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΓΑ πρὸς τὸ ΓΑΝ· ὡς ἄρα το 20 ὑπὶ ΚΖΕ πρὸς τὸ ΖΜ τετράπλευρον, οῦτως τὸ ἀπὺ ΑΓ πρὸς τὸ ΓΑΝ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ΑΓΝ τῷ ΓΠΒ, τὸ δὲ ΖΜ τῶ ΖΞ· ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΚΖΕ πρὸς τὸ

- ΖΞ, τὸ ἀπὸ ΑΓπρὸς τὸ ΓΒΠ. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται καί, ὡς τὸ ὑπὸ ΘΖΔ πρὸς τὸ ΞΖ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΓΒ
 25 πρὸς τὸ ΓΠΒ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς μὲν τὸ ὑπὸ ΚΖΕ πρὸς τὸ ΖΞ τετράπλευρον, τὸ ἀπὸ ΑΓ πρὸς ΓΠΒ, διὰ δὲ τὸ ἀνάπαλιν, ὡς τὸ ΖΞ τετράπλευρον πρὸς τὸ ὑπὸ ΘΖΔ, τὸ ΓΠΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΒ, δι' ἴσου ἄρα,
 - 1. $\Delta \Xi$] c, corr. ex ΔZ m. 1 V. 5. KZE] ZKE V; corr. Memus. 18. *IME*] V?, *IEM* cp. 19. ΓAN] $\dot{\alpha}\pi\dot{\sigma}$ ΓAN V; corr. p. 25. ΓIIB] $\Gamma \Pi$ V; corr. Memus (gbp).

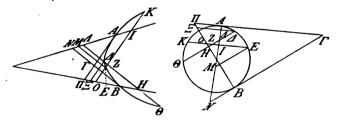
quoniam igitur KE in I in partes acquales secta est, in Z autem in inacquales, crit

$$KZ \times ZE + ZI^2 = EI^2$$
 [Eucl. II, 5].

et quoniam trianguli propter parallelas similes sunt [Eucl. I, 29], erit $EI^{2}: IME = IZ^{2}: ZIA$ [Eucl. VI, 19; V, 16]. itaque etiam reliquum [Eucl. V, 19]

$$KZ \times ZE : ZM = EI^{2} : MEI.$$

est autem $EI^2: IME = \Gamma A^2: \Gamma AN$ [Eucl. VI, 19 V, 16]; itaque $KZ \times ZE: ZM = A\Gamma^2: \Gamma AN$. est

autem $A\Gamma N = \Gamma \Pi B$ [prop. I] et $ZM = Z\Xi$ [prop. III]; itaque $KZ \times ZE : Z\Xi = A\Gamma^2 : \Gamma B\Pi$. iam similiter demonstrabinus, esse etiam

 $\Theta Z \times Z \varDelta : \Xi Z = \Gamma B^2 : \Gamma \Pi B.$

iam quoniam est $KZ \times ZE : Z\Xi = A\Gamma^2 : \Gamma\Pi B$ et e contrario [Eucl. V, 7 coroll.]

 $Z\Xi: \Theta Z \times Z \varDelta = \Gamma \Pi B: \Gamma B^2,$

ex aequo erit [Eucl. V, 22]

 $A\Gamma^{2}: B\Gamma^{2} = KZ \times ZE: \Theta Z \times Z\Delta.$

In Vvc praeterea rectangula et trianguli quidam inueniuntur.

Apollonius, ed. Heiberg.

KQNIKQN γ' .

ώς τὸ ἀπὸ ΑΓ ποὸς τὸ ἀπὸ ΒΓ, τὸ ὑπὸ ΚΖΕ ποὸς τὸ ὑπὸ ΘΖΔ.

ιη'.

'Εὰν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐπιψαύουσαι
5 συμπίπτωσι, καὶ ληφθῆ τι σημεῖον ἐφ' ὑποτερασοῦν τῶν τομῶν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀχθῆ τις εὐθεῖα παρά τινα τῶν ἐφαπτομένων τέμνουσα τὴν τομὴν καὶ τὴν ἑτέραν ἐφαπτομένην, ἔσται, ὡς τὰ ἀπὶ τῶν ἐφαπτομένων τετράγωνα πρὸς ἄλληλα, οῦτως τὸ περιεχόμενον ὑπὸ
10 τῶν μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς ἐφαπτομένης πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἀπολαμβανομένης πρὸς τῆ ἁφῆ τετράγωνον. ἔστωσαν ἀντικείμεναι αί ΑΒ, ΜΝ καὶ ἐφαπτόμεναι αί ΑΓΛ, ΒΓΘ καὶ διὰ τῶν ἁφῶν διάμετροι αί ΑΜ, ΒΝ, καὶ εἰλήφθω ἐπὶ τῆς ΜΝ τομῆς τυχὸν σημείον
15 τὸ Δ, καὶ δι' αὐτοῦ ἥχθω παρὰ τὴν ΒΘ ἡ ΕΔΖ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΕ.

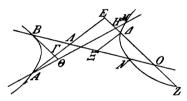
Ϋχθω γὰο διὰ τοῦ Δ τῆ ΑΕ παφάλληλος ἡ ΔΞ.
ἐπεὶ οὖν ὑπερβολή ἐστιν ἡ ΑΒ καὶ διάμετρος αὐτῆς
20 ἡ ΒΝ καὶ ἐφαπτομένη ἡ ΒΘ καὶ τῆ ΒΘ παφάλληλος
ἡ ΔΖ, ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ΖΟ τῆ ΟΔ. καὶ πρόσκειται
ἡ ΕΔ. τὸ ἄρα ὑπὸ ΖΕΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΔΟ ἴσον
ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΕΟ. καὶ ἐπεὶ παφάλληλός ἐστιν ἡ ΕΛ
τῆ ΔΞ, ὅμοιόν ἐστι τὸ ΕΟΛ τρίγωνον τῷ ΔΞΟ.
25 ἔστιν ἄρα, ὡς ὅλον τὸ ἀπὸ ΕΟ πρὸς τὸ ΕΟΛ, οῦτως
ἀφαιρεθὲν τὸ ἀπὸ ΔΟ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ΞΔΟ τρίγωνον.
καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ ΕΟ πρὸς τὸ ΕΟΛ.
ἀλλ' ὡς τὸ ἀπὸ ΟΕ πρὸς τὸ ΟΕΛ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ

1. πρός τὸ ἀπὸ BΓ] om. V; corr. p (τῆς ΓB). 15. E ΔZ] Δ EZ V; corr. p.

354

XVIII.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et in alterutra sectionum sumitur punctum aliquod, ab eoque recta alteri contingentium parallela ducitur sectionem alteramque contingentem secans, erit, ut quadrata contingentium inter se, ita rectangulum comprehensum rectis inter sectionem contingentemque positis ad quadratum rectae ad punctum contactus abscisae. sint oppositae AB, MN contingentesque $A\Gamma A$, $B\Gamma \Theta$ et per puncta contactus diametri AM, BN,

sumaturque in sectione MN punctum aliquod Δ , et per id rectae $B\Theta$ parallela ducatur $E\Delta Z$. dico, esse $B\Gamma^2: \Gamma A^2 = ZE \times E\Delta : AE^2$.

ducatur enim per \varDelta rectae AE parallela $\varDelta\Xi$. iam quoniam hyperbola est AB et diametrus eius BNcontingensque $B\Theta$ et rectae $B\Theta$ parallela $\varDelta Z$, erit [I, 48] $ZO = O\varDelta$. et adiecta est $E\varDelta$; itaque erit [Eucl. II, 6] $ZE \times E\varDelta + \varDelta O^2 = EO^2$. et quoniam $E\varDelta, \varDelta\Xi$ parallelae sunt, trianguli $EO\varDelta, \varDelta\XiO$ similes sunt [Eucl. I, 29]; itaque $EO^2 : EO\varDelta = \varDelta O^2 : \Xi\varDelta O$ [Eucl. VI, 19; V, 16]; quare etiam reliquum

 $\Delta E \times EZ : \Delta \Lambda = EO^2 : EO\Lambda$ [Eucl. V, 19]. est autem $OE^2 : OE\Lambda = B\Gamma^2 : B\Gamma\Lambda$ [Eucl. VI, 19; 28* ΒΓ πρός τὸ ΒΓΛ τρίγωνον καὶ ὡς ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ΔΛ τετράπλευρον, τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς .τὸ ΒΓΛ τρίγωνον. ἴσον δὲ τὸ ΔΛ τετράπλευρον τῷ ΛΕΗ τριγώνω, τὸ δὲ ΒΛΓ τῷ ΛΓΘ· ὡς ἄρα 5 τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ΛΕΗ, τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ΛΓΘ. ἔστι δὲ καὶ ὡς τὸ ΛΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ, οῦτως τὸ ΛΓΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΓ· δι' ἴσου ἄρα ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΛ, τὸ ὑπὸ ΖΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ.

10

เช'.

Έαν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσιν, ἀχθῶσι δὲ παράλληλοι ταῖς ἐφαπτομέναις ἀλλήλας τέμνουσαι καὶ τὴν τομήν, ἔσται, ὡς τὰ ἀπὸ τῶν ἐφαπτομένων τετράγωνα πρὸς ἄλληλα, οῦτως 15 τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς συμπτώσεως τῶν εὐθειῶν πρὸς τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ὁμοίως λαμβανομένων εὐθειῶν.

έστωσαν ἀντικείμεναι, ὧν διάμετροι αί ΑΓ, ΒΔ, κέντρον δὲ τὸ Ε, καὶ ἐφαπτόμεναι αί ΑΖ, ΖΔ συμ-20 πιπτέτωσαν κατὰ τὸ Ζ, καὶ ἀπό τινων σημείων ἥχθωσαν παρὰ τὰς ΑΖΔ αί ΗΘΙΚΛ, ΜΝΞΟΛ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ προς τὸ ἀπὸ ΖΔ, τὸ ὑπὸ ΗΛΙ πρὸς τὸ ὑπὸ ΜΛΞ.

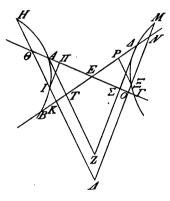
Ϋχθωσαν παρὰ τὰς ΑΖΔ διὰ τῶν Ξ, Ι αί ΙΠ, 25 ΞΡ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ΑΖΣ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΘΛ πρὸς τὸ ΘΛΟ καὶ τὸ ἀπὸ ΘΙ πρὸς τὸ ΘΙΠ, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ ΗΛΙ πρὸς λοιπὸν τὸ ΙΠΟΛ τετράπλευρόν ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ

3. $B\Gamma A$] $B\Gamma$ V; corr. p. 18. αi] bis V; corr. cvp. 21. $MN \equiv O A$] $MN \equiv O$ V; corr. p. 23. HAI] HM V; corr. p. 24. $I\Pi$, ΞP] $I\Xi$, ΠP V; corr. p. V, 16]; quare etiam $ZE > E\Delta : \Delta \Lambda = B\Gamma^2 : B\Gamma\Lambda$. est autem $\Delta \Lambda = AEH$ [prop. VI], $B\Lambda\Gamma = \Lambda\Gamma\Theta$ [prop. I]; itaque $ZE > E\Delta : AEH = B\Gamma^2 : \Lambda\Gamma\Theta$. est autem etiam $AEH : E\Lambda^2 = \Lambda\Gamma\Theta : \Lambda\Gamma^2$ [Eucl. VI, 19; V, 16]. ex aequo igitur [Eucl. V, 22]

 $B\Gamma^2:\Gamma A^2 = ZE \times E\varDelta: EA^2.$

XIX.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et ducuntur rectae contingentibus parallelae inter se sectionemque secantes, erit, ut quadrata contingentium

inter se, ita rectangulum comprehensum rectis inter sectionem punctumque concursus rectarum positis ad rectangulum comprehensum rectis eodem modo sumptis.

sint oppositae, quarum diametri sint $A\Gamma$, $B\Delta$, centrum autem E, et contingentes AZ, $Z\Delta$ concurrant in Z, et a punctis

quibuslibet rectis AZ, $Z\Delta$ parallelae ducantur $H \oslash IK\Lambda$, $MN \equiv O\Lambda$. dico, esse

 $AZ^{2}: Z \varDelta^{2} \longrightarrow H \varDelta \times \varDelta I: M \varDelta \times \varDelta \Xi.$

per Ξ , I rectis AZ, $Z\Delta$ parallelae ducantur $I\Pi$, ΞP . et quoniam est

 $AZ^2: AZ\Sigma = \Theta A^2: \Theta AO = \Theta I^2: \Theta I\Pi$ [Eucl. VI, 19; V, 16], erit etiam reliquum [I, 48; Eucl. II, 6]

 $H\Lambda \times \Lambda I : I\Pi O\Lambda = AZ^2 : AZ\Sigma$ [Eucl. V, 19].

πρός τὸ ΑΖΣ τρίγωνον. ἴσον δὲ τὸ ΑΖΣ τῷ ΔΖΤ καὶ τὸ ΠΟΛΙ τῷ ΚΡΞΛ καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ΔΤΖ, τὸ ὑπὸ ΗΛΙ πρὸς τὸ ΡΞΛΚ. ὡς δὲ τὸ ΔΤΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΔ, τὸ ΡΞΛΚ πρὸς τὸ 5 ὑπὸ ΜΛΞ καὶ δι' ἴσου ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΔ, τὸ ὑπὸ ΗΛΙ πρὸς τὸ ὑπὸ ΜΛΞ.

x'.

'Εὰν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῆς συμπτώσεως ἀχθῆ τις εὐθεία
10 παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν συμπίπτουσα ἑκατέρα τῶν τομῶν, ἀχθῆ δέ τις ἑτέρα εὐθεία παρὰ τὴν αὐτὴν τέμνουσα τάς τε τομὰς καὶ τὰς ἐφαπτομένας, ἔσται, ὡς τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῆς συμπτώσεως ταῖς τομαίς προσπιπτουσῶν εὐθειῶν πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἐφαπτομένης
15 τετράγωνον, το περιεχόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν τομῶν καὶ τῆς ἐφαπτομένης εὐθειῶν πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀκὸ τῆς ἀνολαμβανομένης πρὸς τῆ ἁφῆ τετράγωνον.

ἔστωσαν ἀντικείμεναι al AB, ΓΔ, ὧν κέντοον
τὸ Ε, ἐφαπτόμεναι δὲ αί AZ, ΓΖ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ
20 ΑΓ καὶ al ΕΖ, ΑΕ καὶ ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ ἤχθω
διὰ τοῦ Ζ παφὰ τὴν ΑΓ ἡ ΒΖΘ, καὶ εἰλήφθω, ὕ
ἔτυχε, σημεῖον τὸ Κ, καὶ δι' αὐτοῦ παφὰ τὴν ΑΓ
ἤχθω ἡ ΚΛΣΜΝΞ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὶ ὑπὸ
ΒΖΔ πφὸς τὸ ἀπὶ ΖΑ, τὸ ὑπὸ ΚΛΞ πφὸς τὸ

ηχθωσαν γὰο ἀπὸ τῶν Κ, Β παοὰ τὴν ΑΖ αί ΚΠ, ΒΡ. ἐπεὶ οὖν ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΖ ποὺς τὸ

3. HAI] $HM \nabla$; corr. Memus. 16. $\epsilon \dot{v} \vartheta \epsilon i \hat{\omega} v$] $\epsilon \dot{v} \vartheta \epsilon i \alpha \varsigma \nabla$; corr. Comm. 24. $KA\Xi$] $AK\Xi \nabla$; corr. Memus (hlx).

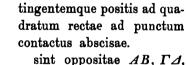
est autem $AZ\Sigma = \Delta ZT$ [prop. IV] et [prop. VII] $\Pi O \Lambda I = KP \Xi \Lambda$; quare etiam

 $AZ^2: \varDelta TZ = H\Lambda \times \Lambda I: P\Xi \Lambda K.$ est autem $\varDelta TZ: Z\varDelta^2 = P\Xi \Lambda K: M\Lambda \times \Lambda \Xi.$ ergo etiam ex aequo [Eucl. V, 22]

 $AZ^2: Z \Delta^2 = H \Lambda \times \Lambda I: M \Lambda \times \Lambda \Xi.$

XX.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et per punctum concursus recta ducitur rectae puncta contactus coniungenti parallela cum utraque sectione concurrens, et alia quoque recta eidem parallela ducitur et sectiones et contingentes secans, erit, ut rectangulum rectis a puncto concursus ad sectiones adcidentibus comprehensum ad quadratum contingentis, ita rectangulum comprehensum rectis inter sectiones con-

guarum centrum sit E, contingentes autem AZ, ΓZ , ducaturque $A\Gamma$ et EZ, AEet producantur, per Z autem rectae $A\Gamma$ parallela

ducatur BZO, et sumatur quoduis punctum K, et per id rectae $A\Gamma$ parallela ducatur $KA\Sigma MN\Xi$. dico, esse $BZ \times ZA : ZA^2 = KA \times A\Xi : AA^2$.

ducantur enim a K, B rectae AZ parallelae $K\Pi$, BP. iam quoniam est

In fig. pro K (V p) posuerunt H Memus aliique.

359

ΒΖΡ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΚΣ πρὸς τὸ ΚΣΠ καὶ τὸ άπο ΛΣ πρός το ΛΣΖ, και λοιπον το ύπο ΚΛΞ πρός τὸ ΚΛΖΠ τετράπλευρον, ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπὸ BZ τῶ ὑπι BZΔ, τὸ δὲ BPZ τρίγωνον τῷ 5 ΑΖΘ, τὸ δὲ ΚΛΖΠ τετράπλευρον τῷ ΑΛΝ τρινώνω, έστιν άρα, ώς τὸ ὑπὸ BZΔ πρὸς τὶ ΑΖΘ τρίγωνον, τὸ ὑπὸ ΚΛΞ πρὸς τὸ ΑΛΝ. ὡς δὲ τὶ ΑΖΘ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΖ, τὸ ΑΛΝ ποὸς τὸ ἀπὸ ΑΛ. δι' ίσου άρα, ώς τὸ ὑπὸ ΒΖΔ προς τὸ ἀπι ΖΑ, τὸ 10 ύπὸ ΚΛΞ πρίς τὸ ἀπὸ ΑΛ.

χα'.

Τῶν αὐτῶν ὑποχειμένων ἐὰν ἐπὶ τῆς τομῆς δύο σημεία ληφθή, και δι' αύτῶν ἀγθῶσιν εύθείαι ή μέν παρὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς 15 έπιζευγνύουσαν, τέμνουσαι άλλήλας τε καί τας τομάς, έσται, ώς τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῆς συμπτώσεως ταις τομαίς προσπιπτουσών πρός τὸ ἀπὸ τῆς έφαπτομένης τετράγωνον, τὸ περιεχόμενον υπὸ τῶν μεταξύ τῶν τομῶν καὶ τῆς συμπτώσεως πρός τὸ 20 περιεγόμενον υπό των μεταξύ της τομής και της συμπτώσεως εύθειῶν.

έστω γάο τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον, είλήφθω δὲ τὰ Η, Κ σημεία, καί δι' αὐτῶν ἤγθωσαν παρὰ μὲν τὴν ΑΖ αί ΝΞΗΟΠΡ, ΚΣΤ, παρὰ δὲ τὴν ΑΓ αί

1. $K\Sigma\Pi$] $\dot{\alpha}\pi\dot{o}$ $K\Sigma\Pi$ V; corr. p. 2. $\Lambda\SigmaZ$] ΛEZ V; corr. p ($\Lambda Z\Sigma$). $K\Lambda\Xi$] $\Lambda K\Xi$ corr. ex ΛKZ m. 1 V; corr. Wemus (hlx). 3. Ante *ioov* add. *έσται* ώς τὸ ἀπὸ BZ προς τὸ BZP Halley cum Command.; lacunam p. 6. ὑπὸ BZ Δ] ἀπὸ BZ V; corr. Memus. τό] (alt.) om. V; corr. p. 7. KΛΞ] ΛKΞ V; corr. Memus (hlx). AΛN] AΛM V; corr. p. 10. KΛΞ] ΛKΞ V; corr. Memus (hlx). 19. πρός – 20. συμπτώσεως] om. V; corr. Comm.

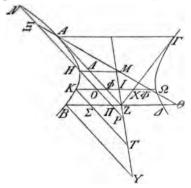
 $BZ^{2}: BZP = K\Sigma^{2}: K\Sigma\Pi$ = $\Lambda\Sigma^{2}: \Lambda\SigmaZ$ [Eucl. VI, 19; V, 16] = $KA \times \Lambda\Xi$ [Eucl. II, 5]: $K\Lambda Z\Pi$ [Eucl. V, 19], et $BZ^{2} = BZ \times Z\Lambda$ [II, 39, 38], $BPZ = \Lambda Z\Theta$ [prop. XI], $K\Lambda Z\Pi = \Lambda\Lambda N$ [prop. V], erit

 $BZ \times Z\varDelta : AZ\Theta = K\Lambda \times \Lambda\Xi : A\Lambda N.$ est autem $AZ\Theta : AZ^2 = A\Lambda N : A\Lambda^2$ [Eucl. VI, 19; V, 16]; ergo ex aequo [Eucl. V, 22]

 $BZ \times Z\varDelta: ZA^2 = K\Lambda \times \Lambda\Xi: A\Lambda^2.$

XXI.

Iisdem suppositis si in sectione duo puncta sumuntur, et per ea rectae ducuntur, altera contingenti parallela, altera rectae puncta contactus coniungenti

parallela, secantes et inter se et sectiones, erit, ut rectangulum comprehensum rectis a puncto concursus ad sectiones adcidentibus ad quadratum contingentis, ita rectangulum comprehensum rectis

inter sectiones punctumque concursus

positis ad rectangulum comprehensum rectis inter sectionem punctumque concursus positis.

sint enim eadem, quae antea, et sumantur H, K puncta, per eaque rectae AZ parallelae ducantur

ΗΛΜ, ΚΟΦΙΧΨΩ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ὑπὸ ΒΖΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΑ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΚΟΩ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΟΗ.

ἐπεὶ γάφ ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ΑΖΘ
τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΑΛ πρὸς τὸ ΑΛΜ καὶ τὸ ἀπὸ ΞΟ
πρὸς τὸ ΞΟΨ καὶ τὸ ἀπὸ ΞΗ πρὸς τὸ ΞΗΜ, ὡς ἄρα
ὅλον τὸ ἀπὸ ΞΟ πρὸς ὅλον τὸ ΞΟΨ, οῦτως ἀφαιφεθὲν
τὸ ἀπὸ ΞΗ πρὸς ἀφαιφεθὲν τὸ ΞΗΜ. καὶ λοιπὸν ἄφαιφεθὲν
τὸ ἀπὸ ΞΗ πρὸς ἀφαιφεθὲν τὸ ΞΗΜ. καὶ λοιπὸν ἄφαιφεθὲν
τὸ ἀπὸ ΞΗ πρὸς ἀφαιφεθὲν τὸ ΞΗΜ. καὶ λοιπὸν ἄφαιφεθὲν
τὸ ἀπὸ ΞΗ πρὸς ἀφαιφεθὲν τὸ ΞΗΜ. καὶ λοιπὸν ἄφαιφεθὲν
τὸ ἀπὸ ΔΖ πρὸς τὸ ΗΟΨΜ τετράπλευφόν ἐστιν,
10 ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ΑΖΘ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ΑΖΘ τῷ
BTZ, τὸ δὲ ΗΟΨΜ τῷ ΚΟΡΤ· ὡς ἄφα τὸ ἀπὸ
ΛΖ πρὸς τὸ ΒΖΤ, τὸ ὑπὸ ΝΟΗ πρὸς τὸ ΚΟΡΤ.
ὡς δὲ τὸ BTZ τρίγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΖ, τουτέσι
τὸ ὑπὸ ΒΖΔ, οῦτως ἐδείχθη τὸ ΚΟΡΤ πρὸς τὸ ὑπὸ
15 ΚΟΩ· δι' ἴσου ἄφα, ὡς τὸ ἀπὸ ΑΖ πρὸς τὸ ὑπὸ
BZΔ, τὸ ὑπὸ ΝΟΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΚΟΩ. καὶ ἀνάπαλιν,
ὡς τὸ ὑπὸ ΒΖΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΛ, τὸ ὑπὸ ΚΟΩ

хβ'.

20 'Eàv τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι παφάλληλοι ἐπιψαύωσιν, ἀχθῶσι δέ τινες εὐθεῖαι τέμνουσαι ἀλλήλας καὶ τὰς τομάς, ἡ μὲν παφὰ τὴν ἐφαπτομένην, ἡ δὲ παφὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, ἔσται, ὡς ἡ τοῦ πφὸς τῆ τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουση εἴδους πλαγία 25 πλευφὰ πφὸς τὴν ὀφθίαν, τὸ πεφιεχόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν τομῶν καὶ τῆς συμπτώσεως πφὸς τὸ πεφιεχόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς συμπτώσεως.

^{7.} τό] (alt.) p c v, e corr. m. 1 V. 12. $KOP\Pi$ V; corr. Memus. 14. KOPT] p c, T corr. ex Π m. 1 V. 17. $KO\Omega$] c, corr. ex $KO, O\Omega$ m. 1 V. 24. ή] p, om. V. 25. πλευφᾶι V; corr. p. 26. τῶν τομῶν – 27. μεταξύ] om. V; corr. Paris. 2355 mg.

NZHOIIP, $K\Sigma T$, rectae autem $\Lambda \Gamma$ parallelae $H\Lambda M$, $KO\Phi IX\Psi \Omega^{1}$). dico, esse

 $BZ \times Z\varDelta: ZA^2 = KO \times O\Omega: NO \times OH.$

quoniam enim est

 $A\mathbf{Z}^2: A\mathbf{Z}\Theta = A\Lambda^2: A\Lambda M$

 $= \Xi O^2 : \Xi O \Psi = \Xi H^2 : \Xi HM$ [Eucl. VI, 19; V, 16], erit, ut totum ΞO^2 ad totum $\Xi O \Psi$, ita ablatum ΞH^2 ad ablatum ΞHM . itaque etiam reliquum [I, 47; Eucl. II, 6] $NO \times OH : HO \Psi M = AZ^2 : AZ\Theta$ [Eucl. V, 19]. est autem $AZ\Theta = BTZ$ [prop. XI], $HO \Psi M = KOPT$ [prop. XII]; itaque

 $AZ^2: BZT = NO \times OH: KOPT.$

demonstrauimus autem, esse

 $BTZ: BZ^2 = KOPT: KO \times O\Omega$ [prop. XX]

 $= [I, 39, 38] BTZ : BZ \times Z\Delta;$

itaque ex aequo [Eucl. V, 22]

 $AZ^2: BZ \times Z\Delta = NO \times OH: KO \times O\Omega.$ et e contrario [Eucl. ∇ , 7 coroll.]

 $BZ \times Z\varDelta : ZA^2 = KO \times O\Omega : NO \times OH.$

XXII.

Si sectiones oppositas duae rectae parallelae contingunt, et ducuntur rectae quaedam secantes et inter se et sectiones, altera contingenti parallela, altera rectae puncta contactus coniungenti parallela, erit, ut latus transuersum figurae rectae puncta contactus coniungenti adplicatae ad rectum, ita rectangulum comprehensum rectis inter sectiones punctumque con-

.....

¹⁾ In figura codicis V punctum Ψ intra sectionem $\Gamma \Delta$ cadit, ita ut hacc recta dicenda esset $KO\Phi IX\Omega \Psi$. adiecta sunt sex rectangula.

έστωσαν ἀντικείμεναι αί Λ, Β, ἐφαπτόμεναι δὲ αὐτῶν αί ΛΓ, ΒΛ παράλληλοι ἔστωσαν, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΛΒ. διήχθωσαν δὴ ἡ μὲν ΕΞΗ παρὰ τὴν ΛΒ, ἡ δὲ ΚΕΛΜ παρὰ τὴν ΛΓ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ 5 ΛΒ πρὸς τὴν ὀρθίαν τοῦ είδους πλευράν, το ὑπὸ ΗΕΞ πρὸς τὸ ὑπὸ ΚΕΜ.

ήχθωσαν διὰ τῶν Η, Ξ παρὰ τὴν ΑΓ αί ΞΝ. ΗΖ. έπει γαο αί ΑΓ, ΒΔ έφαπτόμεναι των τομών παράλληλοί είσι, διάμετρος μέν ή ΑΒ, τεταγμένως 10 δε έπ' αὐτὴν κατηγμέναι αί ΚΛ, ΞΝ, ΗΖ· ἔσται ούν, ώς ή ΑΒ πρός την δρθίαν πλευράν, τό τε ύπο ΒΛΑ πρός τὸ ἀπὸ ΛΚ καὶ τὸ ὑπὸ ΒΝΑ πρὸς τὸ άπο ΝΞ, τουτέστι το άπο ΛΕ. έστιν άρα, ώς όλον τὸ ὑπὸ ΒΛΑ πρὸς ὅλον τὸ ἀπὸ ΚΛ, οῦτως ἀφαι-15 ρεθέν τὸ ὑπὸ ΒΝΑ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΖΑΝ. ไซท γὰρ ἡ ΝΑ τῆ ΒΖ· πρὸς ἀφαιρεθέν τὸ ἀπὸ ΛΕ· καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ ΖΛΝ πρὸς λοιπὸν τὸ ὑπὸ ΚΕΜ έστιν, ώς ή ΑΒ πρός την όρθίαν. ίσον δε τὸ ὑπὸ ΖΛΝ τῶ ὑπὸ ΗΕΞ· ὡς ἄρα ἡ ΑΒ τοῦ 20 είδους πλαγία πλευρά πρός την όρθίαν, τὸ ὑπὸ ΗΕΞ ποὸς τὸ ὑπὸ ΚΕΜ.

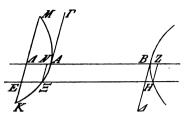
xy'.

'Εὰν ἐν ταῖς κατα συζυγίαν ἀντικειμέναις δύο εὐθεῖαι τῶν κατ' ἐναντίον τομῶν ἐπιψαύουσαι συμ-25 πίπτωσιν ἐπὶ μιᾶς, ἦς ἔτυχον, τομῆς, ἀχθῶσι δέ τινες παρὰ τὰς ἐφαπτομένας τέμνουσαι ἀλλήλας καὶ τὰς ἑτέρας ἀντικειμένας, ἔσται, ὡς τὰ ἀπὸ τῶν ἐφαπτομένων

3. δή] δέ Halley.
 4. EKAM V, corr. p.
 8. γάς] σὖν?
 24. συμπίπτουσιν v, V (ov corr. in ω?); corr. pc.

k

cursus positis ad rectangulum comprehensum rectis inter sectionem punctumque concursus positis.

sint oppositae A, B, easque contingentes $A\Gamma, B\Delta$ parallelae sint, et ducatur AB. ducantur igitur rectae ABparallela $E\Xi H$, rectae $A\Gamma$ autem parallela

KEAM. dico, esse, ut AB ad latus rectum figurae, ita $HE \times E\Xi$: $KE \times EM$.

per H, Ξ rectae $A\Gamma$ parallelae ducantur ΞN , HZ.

iam quoniam $A\Gamma$, $B\Delta$ sectiones contingentes parallelae sunt, diametrus est AB et ad eam ordinate ductae $K\Delta$, ΞN , HZ [II, 31]; erit igitur [I, 21] AB: latus rectum

 $= B\Lambda \times \Lambda A : \Lambda K^{2} = BN \times NA : N\Xi^{2}$ $= BN \times NA : \Lambda E^{2} [Eucl. I, 34].$

est igitur, ut totum BA > AA ad totum AK^2 , ita ablatum BN > NA, hoc est ZA > AN (nam NA = BZ [I, 21]), ad ablatum AE^2 ; quare etiam reliquum [u. Pappi lemma IV] ZA > AN ad reliquum [I, 47; Eucl. II, 5] KE > EM est, ut AB ad latus rectum. est autem $ZA > AN = HE > E\Xi$ [Eucl. I, 34]; ergo ut AB latus figurae transversum ad rectum, ita $HE > E\Xi : KE > EM$.

XXIII.

Si in oppositis coniugatis duae rectae sectiones inter se oppositas contingentes in quauis sectionum concurrunt, et contingentibus parallelae rectae duτετράγωνα πρός ἄλληλα, τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν τομῶν καὶ τῆς συμπτώσεως εὐθειῶν πρὸς τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ὁμοίως λαμβανομένων εὐθειῶν.

- 5 ἕστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι αί AB, ΓΔ, EZ, HΘ, κέντρον δὲ αὐτῶν τὸ K, καὶ τῶν AB, EZ τομῶν ἐφαπτόμεναι αί ΑΦΓΛ, ΕΧΔΛ συμπιπτέτωσαν κατὰ τὸ Λ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί AK, EK καὶ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπὶ τὰ B, Z, καὶ ἀπὸ τοῦ Η παρὰ 10 τὴν ΑΛ ἤχθω ἡ ΗΜΝΞΟ, ἀπὸ δὲ τοῦ Θ παρὰ τὴν
- Ι την ΠΠ ηχοώ η ΠΠΠΝΔΟ, από δε του Ο παφα την ΕΛ ή ΘΠΡΞΣ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΑ, τὸ ὑπο ΘΞΣ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΞΟ.

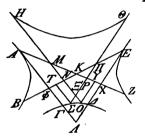
ήχθω γὰο διὰ τοῦ Σ παρὰ μὲν τὴν ΑΛ ἡ ΣΤ,
15 παρὰ δὲ τὴν ΕΛ ἀπὸ τοῦ Ο ἡ ΟΥ. ἐπεὶ οὖν συ ζυγῶν ἀντικειμένων τῶν ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ, ΗΘ διάμετρός ἐστιν ἡ ΒΕ, καὶ ἐφάπτεται τῆς τομῆς ἡ ΕΛ, καὶ παρ' αὐτὴν ἦπται ἡ ΘΣ, ἴση ἐστὶν ἡ ΘΠ τῆ ΠΣ,
καὶ διὰ τὰ αὐτὰ ἡ ΗΜ τῆ ΜΟ. καὶ ἐπεί ἐστιν, ὡς
20 τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ΕΦΛ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΠΣ
πρὸς τὸ ΠΤΣ καὶ το ἀπὸ ΠΞ πρὸς τὸ ΠΝΞ, καὶ λοιπὸν τὸ ὑπὸ ΘΞΣ πρὸς τὸ ΤΝΞΣ τετράπλευρόν
ἐστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ΦΛΕ τρίγωνον. ἴσον
δὲ τὸ μὲν ΕΦΛ τρίγωνον τῷ ΑΛΧ, τὸ δὲ ΤΝΞΣ
25 τετράπλευρον τῷ ΞΡΥΟ· ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΛ
πρὸς τὸ ΑΛΧ, τὸ ὑπὸ ΘΞΣ πρὸς τὸ ὑπὸ ΞΟΥΡ τετράπλευρον. ἔστι δέ, ὡς τὸ ΑΧΛ τρίγωνον πρὸς τὸ

10. $MN \equiv O$ V; corr. p. 11. EA] pcv, corr. ex $E\Theta$ m. 1 V. 15. $O \dot{\eta} OT$] $\overline{o\eta} \overline{ov}$ V; corr. 2355 mg. 22. $\Theta \equiv \Sigma$] $\Theta \Sigma \equiv$ corr. ex $\Theta \Gamma \equiv$ m. 1 V; corr. Memus. cuntur secantes et inter se et sectiones oppositas alteras, erit, ut quadrata contingentium inter se, ita rectangulum comprehensum rectis inter sectiones punctumque concursus positis ad rectangulum comprehensum rectis eodem modo sumptis.

sint oppositae coniugatae AB, $\Gamma \Delta$, EZ, $H\Theta$, centrum autem earum K, et $A\Phi\Gamma\Lambda$, $EX\Delta\Lambda$ sectiones AB, EZ contingentes in Λ concurrant, ducanturque AK, EK et producantur ad B, Z, ab H autem rectae $A\Lambda$ parallela ducatur $HMN\XiO$ et a Θ rectae $E\Lambda$ parallela $\Theta\Pi P\Xi\Sigma$. dico, esse

 $E\Lambda^2: \Lambda\Lambda^2 = \Theta\Xi \times \Xi\Sigma: H\Xi \times \Xi 0.$

per Σ enim ducatur ΣT rectae AA parallela, ab Oautem OT rectae EA parallela. iam quoniam oppo-

sitarum coniugatarum AB, $\Gamma \Delta$, EZ, $H\Theta$ diametrus est BE, et $E\Lambda$ sectionem contingit, eique parallela ducta est $\Theta \Sigma$, erit [II, 20; I def. 5] $\Theta \Pi = \Pi \Sigma$ et eadem de causa HM = MO. et quoniam est

 $E\Lambda^2: E\Phi\Lambda = \Pi\Sigma^2: \Pi T\Sigma = \Pi\Xi^2: \Pi N\Xi$ [Eucl. VI, 19; V, 16], erit etiam reliquum [Eucl. II, 5] $\Theta\Xi \times \Xi\Sigma: TN\Xi\Sigma = E\Lambda^2: \Phi\Lambda E$ [Eucl. V, 19]. est autem [prop. IV] $E\Phi\Lambda = \Lambda\Lambda X$ et¹)

 $TN\Xi\Sigma = \Xi PTO;$

itaque $E \Delta^2$: $\Delta \Delta X = \Theta \Xi \times \Xi \Sigma$: $\Xi O TP$. est autem

¹⁾ Ex prop. XV, quae tum quoque ualet, cum rectae contingentes suam quaeque sectionum oppositarum contingunt.

KQNIKQN y'.

ἄρα, ώς τὸ ἀπὸ ΕΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΛ, τὸ ὑπὸ ΘΞΣ προς το ὑπὸ ΗΞΟ.

хδ'.

Έαν έν ταις κατά συζυγίαν άντικειμέναις άπό τοῦ 5 χέντρου διαγθώσι πρός τὰς τομὰς δύο εύθεζαι, χαί λέγηται αύτῶν ή μεν πλαγία διάμετρος, ή δε όρθία, άγθωσι δέ τινες παρά τάς δύο διαμέτρους συμπίπτουσαι άλλήλαις και ταις τομαίς, ή δε σύμπτωσις ή των εύθειών έν τω μεταξύ τόπω των τεσσάρων τομών, τό 10 περιεχόμενον ύπὸ τῶν τμημάτων τῆς παραλλήλου τῆ πλαγία μετά τοῦ πρός δ λόγον έγει τὸ ὑπὸ τῶν τμημάτων της παραλλήλου τη όρθία, δν το άπό της όρθίας πρός τὸ ἀπὸ τῆς πλαγίας τετράγωνον, ίσον έσται τῷ δὶς ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς πλαγίας τετραγώνφ. έστωσαν κατα συζυγίαν άντικείμεναι αί Α, Β, Γ, Δ, 15 ών κέντρον το Ε, καί από τοῦ Ε διήχθωσαν η τε ΑΕΓ πλαγία και ή ΔΕΒ δοθία, και παρά τὰς ΑΓ. ΔΒ ήχθωσαν αί ΖΗΘΙΚΛ, ΜΝΞΟΠΡ συμπίπτουσαι άλλήλαις κατά τὸ Ξ. ἔστω δὲ πρότερον τὸ Ξ 20 έντὸς τῆς ὑπὸ ΣΕΦ γωνίας ἢ τῆς ὑπὸ ΤΕΤ. λέγω, ότι τὸ ὑπὸ ΖΞΛ μετὰ τοῦ πρὸς ὃ λόγον ἔγει τὸ ύπὸ ΜΞΡ, ὃν τὸ ἀπὸ ΔΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ. ἴσον έστι τῶ δίς ἀπὸ ΑΕ.

Ϋχθωσαν γὰρ ἀσύμπτωτοι τῶν τομῶν αί ΣΕΤ, 25 ΥΕΦ, καὶ διὰ τοῦ Α ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΣΗΑΦ. ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ ΣΑΦ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΔΕ, ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ὑπὸ ΣΑΦ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΑ. τὸ δὲ ὑπὸ

1. τὸ ὑπό] τοῦ V; corr. p. 9. ἐν] cv, euan. V. 11. ὅ λόγον] ὅλον V; corr. p. 26. $\Sigma H A \Phi$] $A H \Sigma \Phi$ V; corr. p ($\Phi A H \Sigma$).

368

CONICORUM LIBER III.

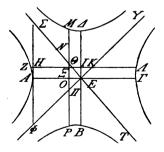
 $[eodem modo] AXA: AA^2 = \Xi PTO: H\Xi \times \Xi O.$ ergo ex aequo [Eucl. V, 22]

 $E\Lambda^2: A\Lambda^2 = \Theta \Xi \times \Xi \Sigma: H\Xi \times \Xi 0.$

XXIV

Si in oppositis coniugatis a centro ad sectiones duae rectae ducuntur, et altera earum diametrus transuersa, altera recta sumitur, duabus autem diametris illis parallelae rectae quaedam ducuntur et inter se et cum sectionibus concurrentes, et punctum concursus in spatio inter quattuor sectiones posito est, rectangulum comprehensum partibus rectae diametro transuersae parallelae cum spatio, ad quod rectangulum comprehensum partibus rectae diametro rectae parallelae rationem habet, quam quadratum diametri rectae ad quadratum transuersae, aequale erit duplo quadrato dimidiae diametri transuersae.

sint A, B, Γ , Δ oppositae coniugatae, quarum centrum sit E, et ab E ducatur $AE\Gamma$ diametrus

transuersa et $\varDelta EB$ recta, rectisque $A\Gamma$, ΔB parallelae ducantur $ZH\Theta IK\Lambda$, $MN \equiv O \Pi P$ in Ξ inter se concurrentes; **Z** autem prius intra angulum $\Sigma E \Phi$ uel TET positum sit. dico. $Z \Xi > \Xi \Lambda$ cum spatio, ad quod $M\Xi \times \Xi P$ rationem habet, quam ΔB^2 : $A\Gamma^2$, acquale esse spatio $2AE^2$.

ducantur enim ΣET , $TE\Phi$ asymptotae sectionum, et

In hac propositione duas tantum figuras habet V. Apollonius, ed. Heiberg. 24

369

ΣΑΦ πρός τὸ ἀπὸ ΑΕ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον έκ τε τοῦ τῆς ΣΑ πρός ΑΕ καὶ τοῦ τῆς ΦΑ πρός ΑΕ. άλλ' ώς μεν ή ΣΑ ποός ΑΕ, ή ΝΞ ποός ΞΘ. ώς δὲ ή ΦA πρὸς AE, ή ΠΞ πρὸς ΞK. ὁ ἄρα 5 τοῦ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ λόγος σύγκειται ἔκ τε τοῦ τῆς ΝΞ πρὸς ΞΘ καὶ τοῦ τῆς ΠΞ πρὸς ΞΚ. σύγκειται δε έκ τῶν αὐτῶν ὁ τοῦ ὑπὸ ΠΞΝ πρὸς τὸ ύπο ΚΞΘ. ώς άρα το άπο ΔΕ προς το άπο ΑΕ, το ύπὸ ΠΞΝ ποὸς τὸ ὑπὸ ΚΞΘ. καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΔΕ 10 πρός τὸ ἀπὸ ΑΕ, τὸ ἀπὸ ΔΕ μετὰ τοῦ ὑπὸ ΠΞΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ μετὰ τοῦ ὑπὸ ΚΞΘ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπο ΔΕ τῶ ὑπὸ ΠΜΝ, τουτέστι τῷ ὑπὸ ΡΝΜ, τὸ δὲ ἀπὶ ΑΕ ίσον έστι τῶ ὑπὸ ΚΖΘ, τουτέστι τῷ ὑπὸ ΛΟΖ. ώς ἄρα το άπο ΔΕ πρός τὸ ἀπὸ ΕΑ, τὸ ὑπὸ ΠΞΝ 15 μετά τοῦ ύπὸ ΡΝΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΚΞΘ μετὰ τοῦ . ύπὸ ΛΘΖ. ἴσον δὲ τὸ ὑπὸ ΠΞΝ μετὰ τοῦ υπὸ ΡΝΜ τῷ ὑπὸ ΡΞΜ ώς ἄρα τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ άπο ΕΑ, το ύπο ΡΞΜ ποος το ύπο ΚΞΘ μετά του ύπὸ ΚΖΘ. δεικτέον οὖν, ὅτι τὸ ὑπὸ ΖΞΛ μετὰ τοῦ 20 ύπὸ ΚΞΘ καὶ τοῦ ὑπὸ ΚΖΘ ἴσον ἐστὶ τῶ δὶς ἀπὸ ΕΑ. Χοινόν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ ΑΕ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΚΖΘ· λοιπόν άρα δεικτέον, ὅτι τὸ ὑπὸ ΚΞΘ μετὰ τοῦ ὑπὸ ΛΞΖ ἴσον ἐστὶ τῶ ἀπὸ ΑΕ. ἔστι δέ τὸ γαο ύπο ΚΞΘ μετα τοῦ ύπο ΛΞΖ ἴσον έστι τῶ ύπο 25 ΛΘΖ, τουτέστι τῷ ὑπὸ ΚΖΘ, τουτέστι τῷ ἀπὸ ΑΕ. συμπιπτέτωσαν δή αί ΖΛ. ΜΡ έπὶ μιᾶς τῶν άσυμπτώτων κατὰ τὸ Θ. ἴσον δή ἐστι τὸ ὑπὸ ΖΘΛ τῷ ἀπὸ ΑΕ καὶ τὸ ὑπὸ ΜΘΡ τῶ ἀπὸ ΔΕ· ἔστιν

13. $A\Theta Z$] $A\Theta \Xi$ V; corr. Memus. 16. $A\Theta Z$] $A\Theta \Xi$ V; corr. Memus. 17. PNM] PMN V; corr. p ($\tau \tilde{\omega} \nu PN, NM$). 25. $A\Theta Z$] $AZ\Theta$ V; corr. Memus.

per A sectionem contingens $\Sigma H A \Phi$. iam quoniam est $\Sigma A \times A \Phi = \Delta E^2$ [I, 56; II, 1], erit [Eucl. V, 7] $\Sigma A \times A \Phi : E A^2 = \Delta E^2 : E A^2$. est autem

 $\Sigma A \times A \Phi : A E^2 = (\Sigma A : A E) \times (\Phi A : A E).$ uerum $\Sigma A : A E = N \Xi : \Xi \Theta, \quad \Phi A : A E = \Pi \Xi : \Xi K$ [Eucl. VI, 4]; itaque

$$\Delta E^2 : AE^2 = (N\Xi : \Xi\Theta) \times (\Pi\Xi : \XiK)$$
$$= \Pi\Xi \times \XiN : K\Xi \times \Xi\Theta$$

 $= \varDelta E^2 + \Pi \Xi \times \Xi N: AE^2 + K\Xi \times \Xi \Theta [\text{Eucl. V}, 12].$ est autem $\varDelta E^2 = \Pi M \times MN [\text{II}, 11] = PN \times NM$ [II, 16], et [eodem modo]

 $AE^2 = KZ \times Z\Theta = A\Theta \times \Theta Z;$ erit igitur

 $\Delta E^2: EA^2$

= $\Pi\Xi \times \Xi N + PN \times NM$: $K\Xi \times \Xi\Theta + A\Theta \times \Theta Z$. est autem $\Pi\Xi \times \Xi N + PN \times NM = P\Xi \times \Xi M$ [u. Pappi lemma V, 2]; itaque $\Delta E^2 : EA^2 = P\Xi \times \Xi M : K\Xi \times \Xi\Theta + KZ \times Z\Theta$. demonstrandum igitur, esse

 $Z\Xi \times \Xi \Lambda + K\Xi \times \Xi\Theta + KZ \times Z\Theta = 2EA^2$. auferatur, quod commune est, $AE^2 = KZ \times Z\Theta$. itaque reliquum est, ut demonstremus, esse

 $K\Xi \times \Xi\Theta + \Lambda\Xi \times \Xi Z = \Lambda E^2.$ et est; nam

• •

 $K\Xi \times \Xi\Theta + \Lambda\Xi \times \Xi Z = \Lambda\Theta \times \Theta Z$

 $= KZ \times Z\Theta$ [u. Pappi lemma V, 1] $= AE^2$.

iam uero $Z\Lambda$, MP in altera asymptotarum concurrant in Θ . itaque $Z\Theta \times \Theta \Lambda = \Lambda E^2$ et

 $M\Theta \times \Theta P = \varDelta E^2$ [II, 11, 16];

itaque $\Delta E^2: EA^2 = M\Theta \times \Theta P: Z\Theta \times \Theta \Lambda$. uolumus igitur, esse $2Z\Theta \times \Theta \Lambda = 2AE^2$. et est.

ἄφα, ώς το ἀπὸ ΔΕ πφὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ, τὸ ὑπὸ ΜΘΡ πφὸς τὶ ὑπὸ ΖΘΛ. ὥστε τὸ δὶς ὑπὸ ΖΘΛ ἴσον ζητοῦμεν τῷ δὶς ἀπὸ ΑΕ. ἔστι δέ.

ἕστω δὲ τὸ Ξ ἐντὸς τῆς ὑπο ΣΕΚ γωνίας ἢ τῆς
ὑπο ΦΕΤ. ἔσται δὴ ὁμοίως διὰ τὴν συναφὴν τῶν λόγων, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ, τὸ ὑπὸ ΠΞΝ προς τὸ ὑπὸ ΚΞΘ. τῷ δὲ ἀπὸ ΔΕ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΠΜΝ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΡΝΜ, τῷ δὲ ἀπο ΔΕ ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΔΘΖ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ υπο
10 PNM προς τὸ ὑπὸ ΔΘΖ, οῦτως ἀφαιρεθὲν τὸ ὑπο ΠΞΝ πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ ὑπὸ ΚΞΘ. καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ὑπὸ ΡΞΜ πρὸς λοιπὴν την ὑπεροχήν, ἦ ὑπερ15 έχει τὸ ἀπὸ ΔΕ τοῦ ὑπὸ ΚΞΘ, ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ἀπὸ

AE. κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ ΑΕ, τουτέστι τὸ ὑπὸ
ZΘΛ· λοιπὸν ἄρα δεικτέον, ὅτι τὸ ὑπὸ ΚΞΘ μετα
τῆς ὑπεροχῆς, ἡ ὑπερέχει τὸ ἀπὸ ΑΕ τοῦ ὑπὸ ΚΞΘ,
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΑΕ. ἔστι δέ· τὸ γὰρ ἕλασσον το
20 ὑπὸ ΚΞΘ προσλαβον τὴν ὑπεροχὴν ἴσον ἐστὶ τῷ
μείζονι τῷ ἀπὸ ΑΕ.

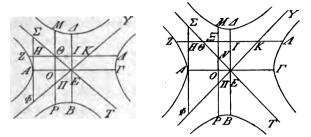
хε'.

Τῶν αὐτῶν ὑποκειμένων ἔστω ἡ σύμπτωσις τῶν παραλλήλων ταῖς ΑΓ, ΒΔ ἐντὸς μιᾶς τῶν Δ, Β το-25 μῶν, ὡς ὑπόκειται, κατὰ τὸ Ξ.

λέγω, ὅτι τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς παραλλήλου τῆ πλαγία, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΟΞΝ, τοῦ πρὸς ὅ λόγον ἔχει τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν τμημά-

^{8.} $\tau \delta$] (pr.) $\tau \tilde{\omega}$ V; corr. p. $A \Theta Z$] $\Theta A Z$ V; corr. Memus. 13. Post $K \Xi \Theta$ add. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu \omega s$

iam uero Ξ intra angulum ΣEK uel ΦET positum sit. itaque eodem modo propter compositionem rationum erit $\Delta E^3: EA^2 = \Pi \Xi \times \Xi N: K\Xi \times \Xi \Theta$.

est autem $\Pi M \times MN = \Delta E^2$ [II, 11] = $PN \times NM$ [II, 16], et $\Delta \Theta \times \Theta Z = \Delta E^2$ [II, 11, 16]. itaque est $PN \times NM: \Delta \Theta \times \Theta Z = \Pi \Xi \times \Xi N: K\Xi \times \Xi \Theta$. quare etiam reliquum [u. Pappi lemma V, 1]

 $P\Xi \times \Xi M : AE^2 \div K\Xi \times \Xi \Theta = \varDelta E^2 : EA^2$ [Eucl. V, 19]. demonstrandum igitur, esse

 $Z\Xi
ightarrow \Xi\Lambda + (AE^2 \div K\Xi
ightarrow \Xi\Theta) = 2 AE^2.$ auferatur, quod commune est, $AE^2 = Z\Theta
ightarrow \Theta\Lambda$. itaque reliquum est, ut demonstremus, esse [u. Pappi lemma V, 2] $K\Xi
ightarrow \Xi\Theta + (AE^2 \div K\Xi
ightarrow \Xi\Theta) = AE^2.$ et est; nam $K\Xi
ightarrow \Xi\Theta + AE^2 \div K\Xi
ightarrow \Xi\Theta = AE^2.$

XXV.

Iisdem suppositis punctum concursus rectarum rectis $A\Gamma$, $B\Delta$ parallelarum intra alterutram sectionum Δ , B positum sit, sicut infra descriptum est, in Ξ .

dico, rectangulum comprehensum partibus rectae diametro transuersae parallelae, hoc est $O\Xi > \Xi N$,

τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΛ Halley praeeunte Commandino. 18. τοῦ — 19. ΛΕ] bis V; corr. pc.

των της παραλλήλου τη όρθία, τουτέστι το ύπο ΡΞΜ, δν τὸ ἀπὸ τῆς ὀοθίας πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πλαγίας, μεζον έσται τῶ δὶς ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς πλαγίας τετραγώνφ. διά γάρ τα αύτά έστιν, ώς τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ 5 από ΕΑ, τὸ ὑπὸ ΠΞΘ πρὸς τὸ ὑπὸ ΣΞΛ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπὸ ΔΕ τῶ ὑπὸ ΠΜΘ, τὸ δὲ ἀπὸ ΑΕ τῶ ὑπὸ ΛΟΣ. καί ώς ασα τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ, τὸ ὑπὸ ΠΜΘ 10 πρός τὸ ὑπὸ ΛΟΣ. καὶ ἐπεί έστιν, ώς όλον τὸ ὑπὸ ΠΞΘ ποός όλον τὸ ύπο ΛΞΣ. ούτως άφαιρεθέν τὸ ύπὸ ΠΜΘ πρὸς άφαιρεθέν το ύπο ΛΟΣ, τουτέστι το ύπο ΣΤΛ, και λοιπον 15 άρα τὸ ὑπὸ ΡΞΜ πρὸς λοιπὸν τὸ ὑπὸ ΤΞΚ έστιν, ως τὸ ἀπὸ ΔΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΕ. δεικτέον ἄρα, ὅτι τὸ ὑπὸ ΟΞΝ τοῦ ὑπὸ ΤΞΚ μεῖζόν ἐστι τῷ δὶς ἀπὸ ΑΕ. Χοινόν ἀφηρήσθω τὸ ὑπὸ ΤΞΚ λοιπόν ἄρα δεικτέον, ὅτι τὸ ὑπὸ ΟΤΝ ἴσον ἐστὶ τῷ δὶς ἀπὸ ΑΕ. 20 έστι δέ.

ะร่.

Ἐἀν δὲ ἡ κατὰ τὸ Ξ σύμπτωσις τῶν παραλλήλων ἐντὸς ἡ μιᾶς τῶν Α, Γ τομῶν, ὡς ὑπόκειται, τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς παραλλήλου τῆ πλαγία, τουτ-25 ἑστι τὸ ὑπὸ ΛΞΖ, τοῦ πρὸς ὃ λόγον ἔχει τὸ ὑπὸ τῆς ἑτέρας τῶν τμημάτων, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΡΞΗ, ὃν τὸ ἀπὸ τῆς ὀρθίας πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πλαγίας, ἕλασσον ἔσται τῷ δὶς ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς πλαγίας τετραγώνφ. ἐπεὶ γὰρ διὰ τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερόν ἐστιν, ὡς τὸ

^{6.} $\dot{v}\pi\dot{\rho}$] bis V; corr. pc. 7. $\tau\dot{\rho}$] $\tau\ddot{\varphi}$ V; corr. p. $AO\Sigma$] c, corr. ex $AO,O\Sigma$ m. 1 V. 14. ΣTA] $N\Sigma O$ V; corr. Halley.

spatio, ad quod rectangulum comprehensum partibus rectae diametro rectae parallelae, hoc est $P\Xi \times \Xi M$, rationem habet, quam quadratum diametri rectae ad quadratum transuersae, maius erit duplo quadrato dimidiae diametri transuersae.

eadem enim de causa est

 $\Delta E^2 : EA^2 = \Pi \Xi \times \Xi \Theta : \Sigma \Xi \times \Xi \Lambda.$ est autem [II, 11] $\Delta E^2 = \Pi M \times M\Theta, AE^2 = \Lambda O \times O\Sigma.$ quare etiam $\Delta E^2 : AE^2 = \Pi M \times M\Theta : \Lambda O \times O\Sigma.$ et quoniam est

 $\Pi \Xi \times \Theta \Xi : \Lambda \Xi \times \Xi \Sigma = \Pi M \times M\Theta : \Lambda 0 \times 0\Sigma$ $= \Pi M \times M\Theta : \Sigma T \times T\Lambda \text{ [II, 22],}$

erit etiam reliquum [II, 16; Pappi lemma IV] $PE \sim EM: TE \sim EK$ [u. Pappi lemma V, 2 et II, 8] $= \Delta E^2: \Delta E^2$ [Eucl. V, 19].

demonstrandum igitur, esse

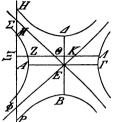
 $O \Xi \times \Xi N = T \Xi \times \Xi K + 2 A E^2$.

auferatur, quod commune est, $T \Xi \times \Xi K$; reliquum igitur est, ut demonstremus, esse $O T \times T N = 2 A E^{2}$ [II, 8, 16 et Pappi lemma V, 2]. et est [II, 23].

XXVI.

Sin punctum concursus parallelarum Ξ intra alterutram sectionum A, Γ positum est, sicut infra descriptum est, rectangulum comprehensum partibus rectae diametro transuersae parallelae, hoc est $\Delta \Xi \times \Xi Z$, spatio, ad quod rectangulum comprehensum partibus alterius, hoc est $P\Xi \times \Xi H$, rationem habet, quam quadratum diametri rectae ad quadratum transuersae, minus erit duplo quadrato dimidiae diametri transuersae. nam quoniam eadem de causa, qua antea. est ἀπὸ ΔΕ ποὸς τὸ ἀπο ΕΑ, τὸ ὑπὸ ΦΞΣ ποὸς τὸ ὑπὸ ΚΞΘ, καὶ ὅλον ἄρα τὸ ὑπὸ ΡΞΗ λόγον ἔχει τὸν

τοῦ ἀπὸ τῆς ὀϱθίας πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πλαγίας πρὸς τὸ ὑπὸ ΚΞΘ 5 μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΕ. δεικτέου ἄρα, ὅτι τὸ ὑπὸ ΛΞΖ τοῦ ὑπὸ ΚΞΘ Ξ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΕ ἔλασσόν ἐστι τῶ δὶς ἀπὸ ΑΕ.

κοινόν ἀφηρήσθω τὸ ἀπὸ ΑΕ· 10 λοιπον ἄρα δεικτέον, ὅτι τὸ ὑπὸ

ΛΞΖ τοῦ ὑπὸ ΚΞΘ ἔλασσόν ἐστι τῷ ἀπὸ ΑΕ, τουτἐστι τῷ ὑπὸ ΛΘΖ. ἔστι δέ: τὸ γὰο ὑπὸ ΛΘΖ μετὰ τοῦ ὑπὸ ΛΞΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΚΞΘ.

хζ'.

- 15 Ἐἀν ἐλλείψεως ἢ κύκλου πεφιφεφείας συζυγεῖς διά μετροι ἀχθῶσι, καὶ λέγηται αὐτῶν ἡ μὲν ὀφθία, ἡ δὲ πλαγία, καὶ παφ' αὐτὰς ἀχθῶσι δύο εὐθεῖαι συμ πίπτουσαι ἀλλήλαις καὶ τῆ γραμμῆ, τὰ ἀπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν ἐπ' εὐθείας τῆς παφὰ τὴν 20 πλαγίαν ἠγμένης μεταξὺ τῆς συμπτώσεως τῶν εὐθειῶν καὶ τῆς γραμμῆς τετφάγωνα προσλαβόντα τὰ ἀπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν ἐπ' εὐθείας τῆς παφὰ τὴν ὀφθίαν ἠγμένης μεταξὺ τῆς συμπτώσεως τῶν εὐθειῶν καὶ τῆς γραμμῆς διοια καὶ ὑμοίως ἀναγεγφαμμένα είδη 25 τῷ ὑποκειμένῷ εἰδει πρὸς τῆ ὀφθία διαμέτρῷ ἴσα ἔσται τῷ ἀπὸ τῆς πλαγίας διαμέτρου τετραγώνω.
 - ἔστω γὰρ ἕλλειψις ἢ κύκλου περιφέρεια ή ΑΒΓΔ, ἦς κέντρον τὸ Ε, καὶ ἦχθωσαν αὐτῆς δύο συζυγεῖς

^{3.} τοῦ ἀπό] ἀπὸ τοῦ ∇; corr. p. 6. ΛΞΖ] c, corr. ex ΛΞΘ m. 1 V. 11. τῷ] pc, mutat. in τοῦ m. 1 V; τοῦ v. 25. διαμέτοφ] μέτοφ V; corr. p.

 ΔE^2 : $EA^2 = \Phi \Xi \times \Xi \Sigma$: $K\Xi \times \Xi \Theta$, erit etiam totum [u. Pappi lemma V, 2, coll. II, 11, 16] $P\Xi \times \Xi H$: $K\Xi \times \Xi \Theta + AE^2 = \Delta E^2$: EA^2 [Eucl. V, 12]. demonstrandum igitur, esse

 $A\Xi \times \Xi Z + 2 AE^2 = K\Xi \times \Xi\Theta + AE^2.$

auferatur, quod commune est, AE^2 ; itaque reliquum est, ut demonstremus, esse

 $\Delta \Xi \times \Xi Z + \Delta E^2 = K\Xi \times \Xi\Theta$, hoc est [II, 11, 16] $\Delta \Xi \times \Xi Z = K\Xi \times \Xi\Theta + \Delta\Theta \times \Theta Z$. et est; nam $\Delta \Theta \times \Theta Z + \Delta \Xi \times \Xi Z = K\Xi \times \Xi\Theta$ [u. Pappi lemma IV, coll. II, 16].

XXVII.

Si ellipsis uel ambitus circuli diametri coniugatae ducuntur, et altera earum diametrus recta sumitur, altera transuersa, iisque parallelae duae rectae ducuntur inter se et cum linea concurrentes, quadrata rectarum in recta diametro transuersae parallela ducta inter punctum concursus rectarum lineamque abscisarum adsumptis figuris descriptis in rectis in recta diametro rectae parallela ducta inter punctum concursus rectarum lineamque abscisis, quae figurae similes similiterque descriptae sunt figurae ad diametrum rectam suppositae, aequalia erunt quadrato diametri transuersae.

sit enim ellipsis uel ambitus circuli $AB\Gamma\Delta$, cuius centrum sit E, et ducantur duae eius diametri coniugatae, recta $AE\Gamma$, transuersa autem $BE\Delta$, rectisque $A\Gamma$, $B\Delta$ parallelae ducantur $NZH\Theta$, $KZ\Delta M$. dico, $NZ^2 + Z\Theta^2$ adsumptis figuris in KZ, ZM similibus διάμετροι, όφθία μέν ή ΑΕΓ, πλαγία δε ή ΒΕΔ, καὶ παρὰ τὰς ΑΓ, ΒΔ ἤχθωσαν αί ΝΖΗΘ, ΚΖΛΜ. λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ΝΖ, ΖΘ τετράγωνα προσλαβόντα τὰ ἀπὸ τῶν ΚΖ, ΖΜ είδη ῦμοια καὶ ὁμοίως ἀναγε-5 γραμμένα τῷ πρὸς τῆ ΑΓ είδει ίσα ἔσται τῷ ἀπὸ τῆς ΒΔ τετραγώνω.

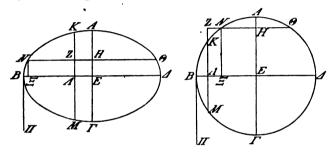
ήγθω ἀπὸ τοῦ Ν παρὰ τὴν ΑΕ ἡ ΝΞ. τεταγμένως άρα κατηκται έπι την ΒΔ. και έστω όρθία ή ΒΠ. έπει ούν έστιν, ώς ή ΒΠ πρός ΑΓ, ή ΑΓ πρός ΒΔ, 10 καί ώς άρα ή ΒΠ πρός ΒΔ, τὸ ἀπὸ ΑΓ πρός τὸ άπο ΒΔ. το δε άπο ΒΔ ίσον έστι τω προς τη ΑΓ είδει έστιν άρα, ώς ή ΒΠ πρός ΒΔ, τὸ ἀπὸ ΑΓ τετράγωνον πρός τὸ ἀπὸ ΑΓ είδος. ὡς δὲ τὸ άπὸ ΑΓ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ εἶδος, τὸ 15 από ΝΞ τετράγωνον πρός τὸ από ΝΞ είδος δμοιον τῶ πρός τῆ ΑΓ εἴδει καὶ ὡς ἄρα ἡ ΠΒ πρὸς ΒΔ, τὸ ἀπὸ ΝΞ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΞ εἶδος δμοιον τῷ πρός τῆ AΓ είδει. ἔστι δὲ καί, ὡς ἡ ΠΒ πρός BΔ, τὸ ἀπὸ NΞ πρὸς τὸ ὑπὸ BΞΔ· ἴσον 20 aoa ésti tò anò $N\Xi$ eidos, toutésti tò anò ZA, δμοιον τῷ πρὸς τῃ ΑΓ εἴδει, τῷ ὑπὸ BΞΔ. ὁμοίως δή δείξομεν, ὅτι τὸ ἀπὸ ΚΛ εἶδος ὅμοιον τῷ πρὸς τῆ ΑΓ είδει ίσον έστι τῷ ὑπό ΒΛΔ. και έπει εύθεία ή ΝΘ τέτμηται είς μεν ίσα κατά τὸ Η, είς δὲ ἄνισα 25 κατὰ τὸ Ζ, τὰ ἀπὸ τῶν ΘΖ, ΖΝ τετράγωνα διπλάσιά είσι τῶν ἀπὸ ΘΗ, ΗΖ, τουτέστι τῶν ἀπὸ ΝΗ, ΗΖ. διὰ τὰ αὐτὰ δή καὶ τὰ ἀπὸ ΜΖ, ΖΚ τετράγωνα διπλάσιά έστι των από ΚΛΖ τετραγώνων, και τὰ από

3. NZ] p, corr. ex $N\Xi$ m. 1 V. 13. $\tau \dot{o}$] (pr.) om. V; corr. p. 17. $N\Xi$] (alt.) pc, corr. ex NZ m. 1 V. 26. $\tau \tilde{\omega r}$] (pr.) pc, corr. ex $\tau \tilde{\varphi}$ m. 1 V. similiterque descriptis figurae ad $A\Gamma$ adplicatae esse $= B\Delta^2$.

ducatur ab N rectae AE parallela $N\Xi$; ea igitur ad $B\varDelta$ ordinate ducta est [I def. 6]. et latus rectum sit $B\Pi$. iam quoniam est [I def. alt. 3]

 $B\Pi: A\Gamma = A\Gamma: B\varDelta,$

erit etiam $B\Pi: B\varDelta = \Lambda\Gamma^2: B\varDelta^2$ [Eucl. V def. 9]. uerum $B\varDelta^2$ figurae ad $\Lambda\Gamma$ adplicatae aequale est [I, 15]. itaque ut $B\Pi: B\varDelta$, ita $\Lambda\Gamma^2$ ad figuram

ad $\Lambda\Gamma$ adplicatam. uerum ut $\Lambda\Gamma^{2}$ ad figuram ad $\Lambda\Gamma$ adplicatam, ita $N\Xi^{2}$ ad figuram ad $N\Xi$ adplicatam figurae ad $\Lambda\Gamma$ adplicatae similem [Eucl. VI, 22]. quare etiam, ut $\Pi B: B\Delta$, ita $N\Xi^{2}$ ad figuram ad $N\Xi$ adplicatam figurae ad $\Lambda\Gamma$ adplicatae similem. uerum etiam [I, 21] $\Pi B: B\Delta = N\Xi^{2}: B\Xi \times \Xi\Delta$. itaque [Eucl. V, 9] figura ad $N\Xi$, hoc est [Eucl. I, 34] ad $Z\Lambda$, adplicata figurae ad $\Lambda\Gamma$ adplicatae similis aequalis est rectangulo $B\Xi \times \Xi\Delta$. iam similiter demonstrabimus, figuram ad $K\Lambda$ adplicatam figurae . ad $\Lambda\Gamma$ adplicatae similem aequalem esse rectangulo $B\Lambda \times \Lambda\Delta$. et quoniam recta $N\Theta$ in H in partes aequales [I def. 6], in Z autem in inaequales secta est,

ΜΖΚ είδη δμοια τῷ πρός τη ΑΓ είδει διπλάσιά έστι των από ΚΛΖ δμοίων είδων. ίσα δέ έστι τα μέν ἀπὸ ΚΛΖ είδη τοις ὑπὸ ΒΞΔ, ΒΛΔ, τὰ δὲ ἀπὸ NHZ τετράγωνα τοῖς ἀπὸ ΞΕΛ· τὰ ἄρα ἀπὸ ΝΖΘ τετρά-5 νωνα μετα των άπό ΚΖΜ είδων όμοίων τω πρός τη ΑΓ είδει διπλάσιά έστι τῶν ὑπὸ ΒΞΔ. ΒΛΔ καί τῶν ἀπὸ ΞΕΛ. καὶ ἐπεὶ εὐθεῖα ἡ ΒΔ τέτμηται εἰς μέν ίσα κατά τὸ Ε, είς δὲ ἄνισα κατά τὸ Ξ, τὸ ὑπὸ BΞΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΞΕ ἴσον ἐστὶ τῶ ἀπὸ BE. ὁμοίως 10 δε και το ύπο ΒΛΔ μετά τοῦ ἀπο ΛΕ ίσον έστι τῷ άπὸ ΒΕ· ῶστε τὰ ὑπὸ ΒΞΔ καὶ ὑπὸ ΒΛΔ καὶ τὰ άπὸ ΞΕ, ΛΕ ἴσα ἐστὶ τῷ δὶς ἀπὸ ΒΕ. τὰ ἄρα ἀπὸ ΝΖΘ τετράγωνα μετὰ τῶν ἀπὸ ΚΖΜ είδῶν ὑμοίων τῶ πρός τη ΓΑ είδει διπλάσιά έστι τοῦ δίς ἀπό ΒΕ. 15 έστι δε καί τὸ ἀπὸ ΒΔ διπλάσιον τοῦ δὶς ἀπὸ BE. τὰ ἄρα ἀπὸ ΝΖΘ τετράγωνα προσλαβόντα τὰ ἀπὸ ΚΖΜ είδη δμοια τῶ πρός τῆ ΑΓ είδει ίσα έστι τῶ άπὸ Β⊿.

 $x\eta'$.

20 'Eàv έν ταῖς κατὰ συζυγίαν ἀντικειμέναις συζυγείς διάμετροι ἀχθῶσι, καὶ λέγηται αὐτῶν ἡ μὲν ὀρθία, ἡ δὲ πλαγία, ἀχθῶσι δὲ παρ' αὐτὰς δύο εὐθεῖαι συμπίπτουσαι ἀλλήλαις καὶ ταῖς τομαῖς, τα ἀπὸ τῶν λαμβανομένων εὐθειῶν ἐπ' εὐθείας τῆς παρὰ τὴν ὀρθίαν
25 ἡγμένης μεταξὺ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐὐθειῶν καὶ τῶν τομῶν τετράγωνα πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ἀπολαμβανομένων εὐθειῶν ἐπ' εὐθείας τῆς παρὰ τὴν πλαγίαν ἡγμένης μεταξὺ τῆς συμπτώσεως τῶν εὐθειῶν καὶ τῶν τομῶν

^{9.} $\mu \epsilon \tau \dot{\alpha}$] pc, μ e corr. m. 1 V. 10. $\delta \dot{\epsilon}$] $\delta \dot{\eta}$ Halley. 23. $\dot{\alpha} \pi o \lambda \alpha \mu \beta \alpha \nu o \mu \dot{\epsilon} \nu \sigma \nu$ Halley. 26. $\tau \dot{\alpha}$] $\tau \dot{o}$ V; corr. p. 27. $\dot{\eta} \gamma$ - $\mu \dot{\epsilon} \nu \eta_S$] $\tau \ddot{\eta} \varsigma$ $\dot{\eta} \gamma \mu \dot{\epsilon} \nu \eta_S$ V; corr. p.

erit [Eucl. II, 9] $\Theta Z^2 + ZN^2 = 2(\Theta H^2 + HZ^2) = 2(NH^2 + HZ^2).$ eadem de causa erit etiam

 $MZ^{2} + ZK^{2} = 2(K\Lambda^{2} + \Lambda Z^{2}),$

et figurae in MZ, ZK descriptae figurae in $A\Gamma$ descriptae similes duplo maiores sunt figuris in KA, AZsimilibus descriptis [Eucl. VI, 22]. uerum figurae in KA, AZ descriptae rectangulis $B\Xi \times \Xi \Delta$, $BA \times A\Delta$ aequales sunt, et $NH^2 + HZ^2 = \Xi E^2 + EA^2$ [Eucl. I, 34]; itaque $NZ^2 + Z\Theta^2$ cum figuris in KZ, ZMfigurae ad $A\Gamma$ adplicatae similibus descriptis duplo maiora sunt quam $B\Xi \times \Xi \Delta + BA \times A\Delta + \Xi E^2 + EA^2$. et quoniam recta $B\Delta$ in E in partes aequales, in Ξ autem in partes inaequales secta est, erit [Eucl. II, 5] $B\Xi \times \Xi \Delta + \Xi E^2 = BE^2$. et eodem modo

 $B\Lambda \times \Lambda \Delta + \Lambda E^2 = BE^2.$

quare erit

 $B\Xi \times \Xi \varDelta + B\varDelta \times \varDelta \varDelta + \Xi E^2 + \varDelta E^2 = 2 B E^2$. itaque $NZ^2 + Z\Theta^2$ cum figuris in KZ, ZM figurae ad $\Gamma \varDelta$ adplicatae similibus descriptis aequalia sunt $4 BE^2$. uerum etiam $B\varDelta^2 = 4 BE^2$. itaque $NZ^2 + Z\Theta^2$ adsumptis figuris in KZ, ZM figurae ad $\varDelta \Gamma$ adplicatae similibus descriptis quadrato $B\varDelta^2$ aequalia sunt.

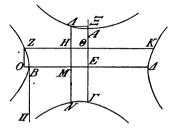
XXVIII.

Si in oppositis coniugatis diametri coniugatae ducuntur, et altera earum diametrus recta sumitur, altera transuersa, iisque parallelae duae rectae ducuntur inter se et cum sectionibus concurrentes, quadrata rectarum in recta diametro rectae parallela ducta inter punctum concursus rectarum sectionesque sumptarum ad quaτετράγωνα λόγον ἔχουσιν, ὃν τὸ ἀπὸ τῆς ὀρθίας τετράγωνον πρός τὸ ἀπὸ τῆς πλαγίας τετράγωνον.

έστωσαν κατὰ συζυγίαν ἀντικείμεναι αί Α, Β, Γ, Δ, διάμετροι δὲ αὐτῶν ὀρθία μὲν ἡ ΑΕΓ, πλαγία δὲ ἡ 5 ΒΕΔ, καὶ παρ' αὐτὰς ἦχθωσαν αί ΖΗΘΚ, ΛΗΜΝ

τέμνουσαι ἀλλήλας καὶ τὰς τομάς. λέγω, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ΛΗΝ τετφάγωνα πφὸς τὰ ἀπὸ ΖΗΚ 10 λόγον ἔχει, ὅν τὸ ἀπὸ τῆς ΛΓ πφὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ.

ηχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν Ζ, Λ τεταγμένως αί

ΛΞ, ΖΟ· παράλληλοι άρα είσὶ ταῖς ΑΓ, ΒΔ. ἀπὸ 15 δε τοῦ Β ήγθω ή ἀρθία τῆς ΒΔ ή ΒΠ. φανερόν δή, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΠΒ πρὸς ΒΔ, τὸ ἀπὸ ΑΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ καὶ τὸ ἀπὸ ΑΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΒ καὶ τὸ ἀπὸ ΖΟ ποὸς τὸ ὑπὸ ΒΟΔ καὶ τὸ ὑπὸ ΓΞΑ πρός τὸ ἀπὸ ἈΞ. ἔστιν ἄρα, ὡς ἕν τῶν ἡγουμένων 20 πρός εν των έπομένων, ούτως απαντα τα ήγούμενα ποός απαντα τὰ έπόμενα ώς άρα τὸ ἀπὸ ΑΓ ποὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ, τὸ ὑπὸ ΓΞΑ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΕ καὶ τοῦ άπο ΟΖ, τουτέστι τοῦ ἀπο ΕΘ, προς το ὑπο ΔΟΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΒΕ καὶ τοῦ ἀπὸ ΛΞ, τουτέστι τοῦ ἀπὸ 25 ΜΕ. άλλὰ τὸ μέν ὑπὸ ΓΞΑ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΑΕ ἴσον έστὶ τῷ ἀπὸ ΞΕ, τὸ δὲ ὑπὸ ΔΟΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΒΕ ίσον έστι τῷ ἀπὸ ΟΕ ώς ἄρα τὸ ἀπὸ ΑΓ πρὸς τὸ άπὸ ΒΔ, τὰ ἀπὸ ΞΕΘ πρὸς τὰ ἀπὸ ΟΕΜ, τουτέστι τὰ ἀπὸ ΛΜΗ πρὸς τὰ ἀπὸ ΖΘΗ. καί ἐστι τῶν μέν

5. $B \mathbb{E} \Delta$] $A \mathbb{E} \Delta$ ∇ ; corr. p. A HMN] HAMN ∇ ; corr. p. 14. $A \Gamma$, $B \Delta$] A B, $\Gamma \Delta$ ∇ ; corr. p. 19. $A \Xi$] p;

drata rectarum in recta diametro transuersae parallela ducta inter punctum concursus rectarum sectionesque abscisarum eam rationem habent, quam quadratum diametri rectae ad quadratum diametri transuersae.

sint oppositae coniugatae A, B, Γ, Δ , diametri autem earum recta $AE\Gamma$, transuersa $BE\Delta$, iisque parallelae ducantur $ZH\Theta K$, ΔHMN inter se sectionesque secantes. dico, esse

 $\Lambda H^2 + HN^2 : \mathbb{Z}H^2 + HK^2 - \Lambda \Gamma^2 : \mathbb{B}\Delta^2.$

ducantur enim a Z, Λ ordinate $\Lambda \Xi$, ZO; eae igitur rectis $\Lambda \Gamma$, $B \Delta$ parallelae erunt [I def. 6]. a B autem latus rectum transuersi lateris $B \Delta$ ducatur $B \Pi$. manifestum igitur, esse

 $\Pi B: B \Delta = A \Gamma^2: B \Delta^2 \text{ [I def. alt. 3; Eucl. V def. 9]}$ = $A E^2: E B^2 \text{ [Eucl. V, 15]} = Z O^2: B O \times O \Delta \text{ [I, 21]}$ = $\Gamma \Xi \times \Xi A: \Delta \Xi^2 \text{ [I, 56]}.$

itaque, ut unum praecedentium ad unum sequentium, ita omnia praecedentia ad omnia sequentia [Eucl. V, 12]; quare erit

 $A\Gamma^2: B\varDelta^2$

= $\Gamma \Xi \times \Xi A + AE^2 + OZ^2$: $\Delta O \times OB + BE^2 + A\Xi^2$ = $\Gamma \Xi \times \Xi A + AE^2 + E\Theta^2$: $\Delta O \times OB + BE^2 + ME^2$ [Eucl. I, 34]. est autem $\Gamma \Xi \times \Xi A + AE^2 = \Xi E^2$, $\Delta O \times OB + BE^2 = OE^2$ [Eucl. II, 6]; itaque

 $A\Gamma^2: B\Delta^2 = \Xi E^2 + E\Theta^2: OE^2 + EM^2$ = $\Delta M^2 + MH^2: Z\Theta^2 + \Theta H^2$ [Eucl. I, 34].

△Z c et corr. m. 1 ex $\triangle Z$ V. 23. $\tau o \tilde{v}$] pv; euan. V. 29. **Z** Θ H] Z H Θ V; corr. Memus.

KONIKON 7'.

λόγον έχει, ὃν τὸ ἀπο ΑΓ πρὸς τὸ ἀπο ΒΔ· καὶ τὰ ἀπὸ ΞΗΟ ἅρα μετα τοῦ δὶς ἀπὸ ΕΛ πρὸς τα ἀπο ΖΗΚ λόγον ἔχει, ὃν τὸ ἀπὸ ΑΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ.

٤.

- ⁵ 'Eàv ὑπεφβολῆς δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ μὲν τῶν ἁφῶν εὐθεῖα ἐκβληθῆ, διὰ δὲ τῆς συμπτώσεως ἀχθῆ εὐθεῖα παφά τινα τῶν ἀσυμπτώτων τέμνουσα τήν τε τομὴν καὶ την τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, ἡ μεταξυ τῆς συμπτώσεως καὶ τῆς τὰς
 ¹⁰ ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς τομῆς.
 ¹⁰ ἐστω ὑπεφβολὴ ἡ ΑΒΓ, καὶ ἐφαπτόμεναι μὲν αἰ
 ΑΔΓ, ἀσύμπτωτοι δὲ αἰ ΕΖΗ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΓ, καὶ διὰ τοῦ Δ παφὰ τὴν ΖΕ ἤχθω ἡ ΔΚΛ. λέγω, ὅτι ἰση ἐστιν ἡ ΔΚ τῷ ΚΛ.
- 15 ἐπεξεύχθω γὰο ἡ ΖΔΒΜ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐφ' ἐκάτερα, καὶ κείσθω τῆ ΒΖ ἴση ἡ ΖΘ, καὶ διὰ τῶν Β, Κ σημείων παρὰ τὴν ΑΓ ἥχθωσαν αἱ ΒΕ, ΚΝ· τεταγμένως ἄρα κατηγμέναι εἰσί. καὶ ἐπεὶ ὅμοιόν ἐστι το BEZ τρίγωνον τῷ ΔΝΚ, ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ
 20 ΔΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΚ, τὸ ἀπὸ ΒΖ πρὸς τὸ ἀπὸ BE. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ BZ πρὸς τὸ ἀπὸ BZ, οῦτως ἡ ΘΒ πρὸς τὴν ὀρθίαν· καὶ ὡς ἅρα τὸ ἀπὸ ΔΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΚ.
 25 καὶ ὡς ἅρα τὸ ἀπὸ ΔΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΚ.
 26 καὶ ὡς ἅρα τὸ ἀπὸ ΔΝ κρὸς τὸ ὑπὸ ΘΝΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΝΚ.
 27 καὶ ὡς ἅρα τὸ ἀπὸ ΛΚ. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΘΝΒ τῷ ἀπὸ ΔΝ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ΜΖΔ ἴσον τῷ ἀπὸ

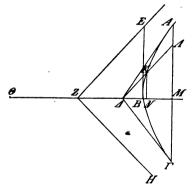
3. άπι] (alt.) om. V; corr. p. 13. ZE] ZH V; corr. Comm. (ef). 23. άλλ – 24. όρθίαν] om. V; corr. Memus.

386

uerum $\Lambda H^2 + HN^2$: $ZH^2 + HK^2 = \Lambda\Gamma^2$: $B\Delta^2$ [prop. XXVIII]; quare etiam $\Xi H^2 + HO^2 + 2 E\Lambda^2$: $ZH^2 + HK^2 = \Lambda\Gamma^2$: $B\Delta^2$.

XXX.

Si duae rectae hyperbolam contingentes concurrunt, et per puncta contactus recta ducitur, per punctum concursus autem recta alterutri asymptotarum parallela ducitur secans et sectionem et rectam puncta contactus coniungentem, recta inter punctum concursus rectamque puncta contactus coniungentem posita a sectione in duas partes aequales secabitur.

sit hyperbola $AB\Gamma$ et contingentes $A \varDelta$, $\varDelta \Gamma$, asymptotae autem EZ, ZH, ducaturque $A\Gamma$, et per \varDelta rectae ZE parallela ducatur $\varDelta K \varDelta$. dico, esse $\varDelta K = K \varDelta$.

ducaturenim $Z \varDelta BM$ et in utramque partem producatur, ponaturque $Z \Theta = BZ$, per puncta

B, K autem rectae $A\Gamma$ parallelae ducantur BE, KN; eae igitur ordinate ductae sunt [I def. 4]. et quoniam trianguli BEZ, ΔNK similes sunt [Eucl. I, 29], erit $\Delta N^2 : NK^2 = BZ^2 : BE^2$ [Eucl. VI, 4].

uerum ut $BZ^2: BE^2$, ita ΘB ad latus rectum [II, 1]; itaque etiam, ut $\Delta N^2: NK^2$, ita ΘB ad latus rectum. est autem, ut ΘB ad latus rectum, ita $\Theta N > NB: NK^2$ 25^*

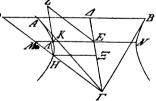
387

ZB, διότι ἡ μὲν ΑΔ ἐφάπτεται, ἡ δὲ ΑΜ κατῆκται ῶστε καὶ τὸ ὑπὸ ΘΝΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ZB ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΜΖΔ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΔΝ. τὸ δὲ ὑπὸ ΘΝΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ZB ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ZN· καὶ τὸ ὑπὸ 5 ΜΖΔ ἄφα μετὰ τοῦ ἀπὸ ΔΝ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ZN. ἡ ἄφα ΔΜ δίχα τέτμηται κατὰ τὸ Ν πφοσκειμένην ἔχουσα τὴν ΔΖ. καὶ παφάλληλοί εἰσιν αί KN, ΔΜ· ἴση ἅφα ἡ ΔΚ τῆ ΚΛ.

λα'.

Έαν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ μὲν τῶν ἁφῶν εὐθεῖα ἐκβληθῆ, διὰ δὲ τῆς συμπτώσεως ἀχθῆ εὐθεῖα παφὰ τὴν ἀσύμπτωτον τέμνουσα τήν τε τομὴν καὶ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιξευγνύουσαν, ἡ μεταξὺ τῆς συμπτώσεως καὶ τῆς τὰς
15 ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς τομῆς. ἔστωσαν ἀντικείμεναι αἰ Α, Β, ἐφαπτόμεναι δὲ al ΑΓΒ, καὶ ἐπιζευχθείσα ἡ ΑΒ ἐκβεβλήσθω, ἀσύμπτωτος δὲ ἔστω ἡ ΖΕ, καὶ διὰ
20 ἡ ΓΗΘ. λέγω, ὅτι ἴση

έστιν ή ΓΗ τη ΗΘ. έπεζεύχθω ή ΓΕ και έκβεβλήσθω έπι το Δ, και διὰ τῶν Ε, Η παρὰ τὴν

25 ΑΒ ἤχθωσαν ή ΝΕΚΜ καὶ η ΗΞ, διὰ δὲ τῶν Η, Κ παρὰ τὴν ΓΔ αί ΚΖ, ΗΛ.

έπεὶ ὅμοιόν ἐστι τὸ ΚΖΕ τῷ ΜΛΗ, ἔστιν, ὡς τὸ ἀπὸ ΚΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΖ, το ἀπο ΜΛ προς το ἀπὸ

^{17.} $A \Gamma B$] $A \Gamma V$; corr. p $(A \Gamma, B \Gamma)$. 19. Γ] $\Gamma A V$; corr. p. 25. NEKM] $\overline{EK} \overline{MN} V$; corr. Halley. 28. $\tau \delta$] (tert.) om. V (in fine lineae); corr. p.

[I, 21]; quare etiam $\Delta N^2 : NK^2 = \Theta N \times NB : NK^2$. quare $\Theta N \times NB = \Delta N^2$ [Eucl. V, 9]. est autem etiam $MZ \times Z\Delta = ZB^2$ [I, 37], quia $A\Delta$ contingit, ΔM autem ordinate ducta est. itaque etiam

 $\Theta N \times NB + ZB^2 = MZ \times Z\Delta + \Delta N^2$. uerum $\Theta N \times NB + ZB^2 = ZN^2$ [Eucl. II, 6]; quare etiam $MZ \times Z\Delta + \Delta N^2 = ZN^2$; itaque ΔM in Nin duas partes aequales secta est adjectam habens ΔZ [Eucl. II, 6]. et KN, ΔM parallelae sunt; ergo [Eucl. VI, 2] $\Delta K = K\Delta$.

XXXI.

Si duae rectae sectiones oppositas contingentes concurrunt, et per puncta contactus recta ducitur, per punctum concursus autem recta asymptotae parallela ducitur secans et sectionem et rectam puncta contactus coniungentem, recta inter punctum concursus rectamque puncta contactus coniungentem posita a sectione in duas partes aequales secabitur.

sint oppositae A, B, contingentes autem $A\Gamma, \Gamma B$, et ducta AB producatur, asymptota autem sit ZE, et per Γ rectae ZE parallela ducatur $\Gamma H\Theta$. dico, esse $\Gamma H = H\Theta$.

ducatur ΓE et ad Δ producatur, per E, H autem rectae AB parallelae ducantur NEKM, $H\Xi$ et per H, K rectae $\Gamma \Delta$ parallelae KZ, $H\Lambda$.

quoniam KZE, $M \Lambda H$ similes sunt [Eucl. I, 29], erit $KE^{2}: KZ^{2} = M\Lambda^{2}: \Lambda H^{2}$ [Eucl. VI, 4]. demonstrauimus autem [prop. XXX ex II, 1 et I, 21], esse $EK^{2}: KZ^{2} = N\Lambda \times \Lambda K: \Lambda H^{2}$. itaque [Eucl. V, 9] $N\Lambda \times \Lambda K = M\Lambda^{2}$. commune adiiciatur KE^{2} ; itaque ΛΗ. ώς δὲ το ἀπὸ ΕΚ πρὸς το ἀπο ΚΖ, δέδεικται τὸ ὑπὸ ΝΛΚ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΗ· ἴσον ἄρα τὸ ὑπὸ ΝΛΚ τῷ ἀπὸ ΜΛ. κοινὸν προσκείσθω τὸ ἀπο ΚΕ· τὸ ἄρα ὑπὸ ΝΛΚ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΚΕ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΗΞ, ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ ΜΛ, ΚΕ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΗΞ πρὸς τὰ ἀπὸ ΜΛ, ΚΕ, οῦτως τὸ ἀπὸ ΞΓ πρὸς τὰ ἀπὸ ΛΗ, ΚΖ· ἴσον ἄρα τὸ ἀπὸ ΞΓ τοῖς ἀπὸ ΗΛ, ΚΖ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπὸ ΛΗ τῷ ἀπὸ ΞΕ, τὸ δὲ ἀπὸ ΚΖ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς δευτέρας 10 διαμέτρου, τουτέστι τῷ ὑπο ΓΕΔ· το ἅρα ἀπὸ ΓΞ ἴσον ἐστὶ τῷ τε ἀπὸ ΞΕ καὶ τῷ ὑπὸ ΓΕΔ. ἡ ἅρα ΓΔ δίχα μὲν τέτμηται κατὰ τὸ Ξ, εἰς δὲ ἄνισα κατὰ το Ε. καὶ παράλληλος ἡ ΔΘ τῆ ΗΞ· ἴση ἄρα ἡ ΓΗ τῆ ΗΘ.

15

λβ'.

'Εὰν ὑπεφβολῆς δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῶν ἁφῶν εὐθεῖα ἐκβληθῆ, διὰ δὲ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἀχθῆ εὐθεῖα παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, διὰ δὲ τῆς διχοτομίας 20 τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης ἀχθῆ εὐθεῖα παρά τινα τῶν ἀσυμπτώτων, ἡ μεταξὺ τῆς διχοτομίας καὶ τῆς παραλλήλου ἀπολαμβανομένη δίχα τμηθήσεται ὑπὸ τῆς τομῆς.

ἔστω ὑπεφβολὴ ἡ ABΓ, ἦς κέντφον τὸ Δ, ἀσύμ-25 πτωτος δὲ ἡ ΔΕ, καὶ ἐφαπτέσθωσαν αί AZ, ZΓ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΓΑ καὶ ἡ ΖΔ καὶ ἐκβεβλήσθω ἐπὶ τὰ Η, Θ· φανεφὸν δή, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΑΘ τῆ ΘΓ. ἤχθω δὴ διὰ μὲν τοῦ Ζ παφὰ τὴν ΑΓ ἡ ΖΚ, διὰ δὲ τοῦ Θ

6. $H\Xi$] p, corr. ex $H\Gamma$ m. 1 V; $H\Gamma\Xi$ cv. $\tau \alpha'$] $\tau o'$ V; corr. p. 7. $\tau \alpha'$] $\tau o'$ V; corr. p. 26. $Z \Delta$] $\Xi \Delta$ vc et V?; corr. p.

 $N\Lambda \times \Lambda K + KE^2 = M\Lambda^2 + KE^2 = \Lambda E^2$ [Eucl. II, 6] = $H\Xi^2$ [Eucl. I, 34].

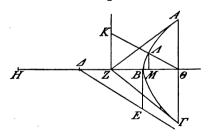
est autem $H\Xi^2: M\Lambda^2 + KE^2 = \Xi\Gamma^2: \Lambda H^2 + KZ^2$ [Eucl. VI, 4; V, 12]; itaque $\Xi\Gamma^2 = H\Lambda^2 + KZ^2$. est autem $\Lambda H^2 = \Xi E^2$ [Eucl. I, 34] et KZ^2 quadrato dimidiaē secundae diametri aequale [II, 1], hoc est $KZ^2 = \Gamma E \times E\Lambda$ [I, 38]; itaque

$$\Gamma\Xi^2 = \Xi E^2 + \Gamma E \times E \varDelta.$$

 $\Gamma \varDelta$ igitur in Ξ in duas partes acquales, in E autem in inacquales secta est [Eucl. II, 5]. et $\varDelta \Theta$, $H\Xi$ parallelae sunt; ergo $\Gamma H = H\Theta$ [Eucl. VI, 2].

XXXII.

Si duae rectae hyperbolam contingentes concurrunt, et per puncta contactus recta ducitur, per punctum autem concursus contingentium recta rectae puncta contactus coniungenti parallela ducitur, et per punctum medium rectae puncta contactus coniungentis recta

alterutri asymptotarum parallela ducitur, recta inter punctum medium parallelamque abscisa a sectione in duas partes aequales secabitur.

sit hyperbola $AB\Gamma$, cuius centrum sit Δ , asymptota autem ΔE , et contingant AZ, $Z\Gamma$, ducaturque ΓA et $Z\Delta$, quae ad H, Θ producatur; manifestum igitur, esse $A\Theta = \Theta\Gamma$ [II, 30]. iam per Z rectae $A\Gamma$ par-

KQNIKQN y'.

παφὰ τὴν ΔΕ ή ΘΛΚ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΚΛ τῷ ΘΛ.

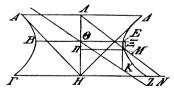
ήχθωσαν διὰ τῶν Β, Λ παφὰ την ΑΓ αί ΛΜ, ΒΕ ἕσται δή, ὡς προδέδεικται, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΒ πρὸς τὸ ὅ ἀπὸ ΒΕ, τό τε ἀπὸ ΘΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΛ καὶ τὸ ὑπο ΒΜΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΛ' ἴσον ἄφα το ὑπὸ ΗΜΒ τῷ ἀπὸ ΜΘ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ΘΔΖ ἴσον τῷ ἀπὸ ΔΒ, διότι ἐφάπτεται ἡ ΑΖ, καὶ κατῆκται ἡ ΑΘ' τὶ ἄφα ὑπὸ ΗΜΒ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΔΒ, ὅ ἐστι τὸ ἀπὸ ΔΜ,
10 ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΘΔΖ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΜΘ. δίχα ἄφα τέτμηται ἡ ΖΘ κατὰ τὸ Μ προσκειμένην ἔχουσα τὴν ΔΖ. καί εἰσι παφάλληλοι ai KZ, ΛΜ' ἴση ἄφα ἡ ΚΛ τῷ ΛΘ.

λγ'.

15 Ἐἐἰν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ μὲν τῶν ἁφῶν εὐθεῖα ἐκβληθῆ, διὰ δὲ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἀχθῆ εὐθεῖα παρὰ την τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, διὰ δὲ τῆς διχοτομίας τῆς τὰς ἁφας ἐπιζευγνύουσης ἀχθῆ εὐθεῖα παρά 20 τινα τῶν ἀσυμπτώτων συμπίπτουσα τῆ τομῆ καὶ τῆ διὰ τῆς συμπτώσεως ἠγμένη παραλλήλω, ἡ μεταξὺ τῆς

διχοτομίας καὶ τῆς παφαλλήλου ὑπὸ τῆς τομῆς δίχα διαιφεθήσεται.

25 ἔστωσαν ἀντικείμεναι αί ΑΒΓ, ΔΕΖ καὶ ἐφαπτόμεναι αί ΑΗ, ΔΗ,

κέντρον δὲ τὸ Θ, ἀσύμπτωτος δὲ ἡ ΚΘ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΘΗ καὶ ἐκβεβλήσθω, ἐπεζεύχθω δὲ καὶ ἡ

7. $\tau \tilde{\varphi}$] pc, corr. ex $\tau \delta$ m. 1 V. 11. $Z\Theta$] $\Xi\Theta$ V; corr. Memus. 27. ΔH] $H\Delta$ Halley cum Comm.

392

allela ducatur ZK, per Θ autem rectae ΔE parallela $\Theta \Lambda K$. dico, esse $K\Lambda = \Theta \Lambda$.

per B, Λ rectae $\Lambda\Gamma$ parallelae ducantur ΛM , BE; erit igitur, ut antea demonstratum est [prop. XXX ex II, 1 et I, 21]

 $\Delta B^2: BE^2 = \Theta M^2: M\Lambda^2$ [Eucl. VI,4] = $BM \times MH: M\Lambda^2$. itaque [Eucl. V, 9] $HM \times MB = M\Theta^2$. uerum etiam $\Theta \Lambda \times \Lambda Z = \Lambda B^2$, quia ΛZ contingit, et $\Lambda \Theta$ ordinate ducta est [I, 37]. itaque

 $HM \times MB + \Delta B^2 = \Theta \Delta \times \Delta Z + M\Theta^2 = \Delta M^2$ [Eucl. II, 6]. Z Θ igitur in M in duas partes aequales secta est adiectam habens ΔZ [Eucl. II, 6]. et KZ, ΔM parallelae sunt; ergo $K\Delta = \Delta \Theta$ [Eucl. VI, 2].

XXXIII.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, per puncta autem contactus recta ducitur, et per punctum concursus contingentium recta rectae puncta contactus coniungenti parallela ducitur, per punctum autem medium rectae puncta contactus coniungentis recta alterutri asymptotarum parallela ducitur concurrens cum sectione et cum recta per punctum concursus parallela ducta, recta inter punctum medium parallelamque posita a sectione in duas partes aequales secabitur.

sint oppositae $AB\Gamma$, ΔEZ contingentesque AH, ΔH , centrum autem Θ et asymptota $K\Theta$, ducaturque ΘH et producatur, ducatur autem etiam $A\Delta\Delta$; manifestum igitur, eam in Δ in duas partes aequales secari [II, 30]. iam per H, Θ rectae $A\Delta$ parallelae ducantur $B\Theta E$, ΑΔΔ· φανεφόν δή, ὅτι δίχα τέμνεται χατὰ τὸ Δ. ἦχθωσαν δη διὰ τῶν Η, Θ παφὰ την ΔΔ αί ΒΘΕ, ΓΗΖ, παφα δὲ τὴν ΘΚ διὰ τοῦ Δ ἡ ΔΜΝ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΔΜ τῷ ΜΝ.

- 5 κατήχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν Ε, Μ παρὰ τὴν Ηθ αί ΕΚ, ΜΞ, διὰ δὲ τοῦ Μ παρὰ τὴν ΑΔ η ΜΠ. ἐπεὶ οὖν διὰ τὰ δεδειγμένα ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΘΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΚ, τὸ ὑπὸ ΒΞΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΜ, ὡς ἅρα τὸ ἀπο ΘΕ προς το ἀπὸ ΕΚ, τὸ ὑπο ΒΞΕ
- 10 μετὰ τοῦ ἀπὸ ΘΕ, ὅ ἐστι τὸ ἀπὸ ΘΞ, πρὸς τὰ ἀπὸ KE, ΞΜ. τὸ δὲ ἀπὸ ΚΕ ἴσον δέδεικται τῷ υπὸ ΗΘΛ, καὶ τὸ ἀπὸ ΞΜ τῷ ἀπὸ ΘΠ ἔστιν ἅρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΘΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΚ, τὸ ἀπὸ ΘΞ, τουτέστι το ἀπὸ ΜΠ, πρὸς τὸ ὑπὸ ΛΘΗ μετὰ τοῦ ἀπὸ ΘΠ. ὡς δὲ
- 15 τὸ ἀπὸ ΘΕ προς τὸ ἀπὸ ΚΕ, τὸ ἀπὸ ΜΠ προς τὸ ἀπὸ ΠΛ· ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΜΠ πρὸς τὸ ἀπο ΠΛ, τὰ ἀπο ΜΠ πρὸς τὸ ὑπὸ ΗΘΛ μετὰ τοῦ ἀπο ΘΠ. ἰσον ἅρα τὸ ἀπὸ ΛΠ τῷ ὑπὸ ΗΘΛ μετὰ τοῦ ἀπο ΘΠ. εὐθεῖα ἄρα ἡ ΛΗ τέτμηται εἰς μὲν ἴσα κατα τὸ Π, εἰς
 20 δὲ ἄνισα κατὰ τὸ Θ. καί εἰσι παράλληλοι αί ΜΠ, ΗΝ·

ίση ἄρα ή ΛΜ τῆ ΜΝ.

λδ'.

6. $\tau \eta \nu$] pc, τ corr. ex δ m. 1 V. 8. $B \Xi E$] ΞE V; corr. Memus. 9. $B \Xi E$] c, corr. ex B Z E m. 1 V. 10. ΘE , δ] ΓHZ , rectae autem ΘK parallela per Λ recta ΛMN . dico, esse $\Lambda M = MN$.

ducantur enim ab E, M rectae $H\Theta$ parallelae EK, $M\Xi$, per M autem rectae $A\Delta$ parallela $M\Pi$.

quoniam igitur propter ea, quae demonstrata sunt [prop. XXX ex II, 1 et I, 21],

 $\Theta E^2: EK^2 - B\Xi \times \Xi E: \Xi M^2,$ erit

 $\Theta E^2: EK^2 = B\Xi \times \Xi E + \Theta E^2: KE^2 + \Xi M^2 [Eucl. V, 12]$ = $\Theta \Xi^2: KE^2 + \Xi M^2 [Eucl. II, 6].$

demonstrauimus autem [I, 38 coll. II, 1 et I deff. alt. 3], esse $H \Theta \times \Theta \Lambda = KE^2$, et [Eucl. I, 34] $\Xi M^2 = \Theta \Pi^2$; itaque

 $\Theta E^2: EK^2 = \Theta \Xi^2: \Lambda \Theta \times \Theta H + \Theta \Pi^2$

 $= M\Pi^2 : A\Theta \times \Theta H + \Theta \Pi^2$ [Eucl. I, 34].

est autem ΘE^2 : $KE^2 = M\Pi^2$: $\Pi\Lambda^2$ [Eucl. VI, 4]; itaque $M\Pi^2$: $\Pi\Lambda^2 = M\Pi^2$: $H\Theta \times \Theta\Lambda + \Theta\Pi^2$. quare . $\Lambda\Pi^2 = H\Theta \times \Theta\Lambda + \Theta\Pi^2$ [Eucl. V, 9]. itaque recta ΛH in Π in partes aequales, in Θ autem in inaequales secta est [Eucl. II, 5]. et $M\Pi$, HN parallelae sunt; ergo $\Lambda M = MN$ [Eucl. VI, 2].

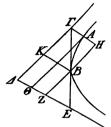
XXXIV.

Si in hyperbola in alterutra asymptotarum punctum aliquod sumitur, et ab eo recta sectionem contingit, per punctum contactus autem recta asymptotae parallela ducitur, recta per punctum sumptum alteri asymptotae parallela ducta a sectione in partes aequales secabitur.

έστω ύπεφβολη ή AB, ἀσύμπτωτοι δε αί ΓΔΕ, και είλήφθω έπι της ΓΔ τυχον σημεΐον το Γ, και

δι' αὐτοῦ ἦχθω ἐφαπτομένη τῆς τομῆς ἡ ΓΒΕ, καὶ διὰ μὲν τοῦ Β 5 παρὰ τὴν ΓΔ ἦχθω ἡ ΖΒΗ, διὰ δὲ τοῦ Γ τῷ ΔΕ ἡ ΓΑΗ. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ΓΑ τῷ ΑΗ.

η χθω γὰς διὰ μὲν τοῖ Α τη ΓΔ παςάλληλος η΄ ΑΘ, διὰ δὲ τοῦ 10 Β τη ΔΕ ή ΒΚ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν

ή ΓΒ τῆ ΒΕ, ἴση ἄρα καὶ ἡ ΓΚ τῆ ΚΔ καὶ ἡ ΔΖ
τῆ ΖΕ. καὶ ἐπεὶ τὸ ὑπὸ ΚΒΖ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ
ΓΑΘ, ἴση δὲ ἡ ΒΖ τῆ ΔΚ, τουτέστι τῆ ΓΚ, καὶ ἡ
ΔΘ τῆ ΔΓ, τὸ ἄρα ὑπὸ ΔΓΑ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΚΓΗ.
15 ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΔΓ πρὸς ΓΚ, ἡ ΓΗ πρὸς ΑΓ. διπλῆ
δὲ ἡ ΔΓ τῆς ΓΚ· διπλῆ ἄρα καὶ ἡ ΓΗ τῆς ΑΓ. ἴση
ἄρα ἡ ΓΑ τῆ ΑΗ.

λε'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐἀν ἀπὸ τοῦ ληφθέντος σημείου 20 εὐθεῖά τις ἀχθῆ τέμνουσα τὴν τομὴν κατὰ δύο σημεία, ἔσται, ὡς ὅλη ποὸς τὴν ἐκτὸς ἀπολαμβανομένην, τὰ τμήματα τῆς ἐντὸς ἀπολαμβανομένης εὐθείας.

ἔστω γὰο ἡ ΑΒ ὑπεοβολὴ καὶ αἱ ΓΔΕ ἀσύμπτωτοι καὶ ἡ ΓΒΕ ἐφαπτομένη καὶ ἡ ΘΒ παράλληλος, καὶ 25 διὰ τοῦ Γ διήχθω τις εὐθεῖα ἡ ΓΑΛΖΗ τέμνουσα τὴν τομὴν κατὰ τὰ Α, Ζ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΖΓ πρὸς ΓΑ, ἡ ΖΛ πρὸς ΑΛ.

ηχθωσαν γὰρ διὰ τῶν Γ, Α, Β, Ζ παρὰ τὴν ΔΕ

^{12.} KBZ] KZB V; corr. p. (τών KB, BZ). 17. ΓΑ] ηγα V; corr. p. 21. ή όλη?

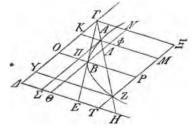
sit hyperbola AB, asymptotae autem $\Gamma \Delta$, ΔE , et in $\Gamma \Delta$ punctum quoduis sumatur Γ , et per id sectionem contingens ducatur ΓBE , et per B rectae $\Gamma \Delta$ parallela ducatur ZBH, per Γ autem rectae ΔE parallela ΓAH . dico, esse $\Gamma A = AH$.

ducatur enim per A rectae $\Gamma \Delta$ parallela $A\Theta$, per B autem rectae ΔE parallela BK. iam quoniam est $\Gamma B = BE$ [II, 3], erit etiam $\Gamma K = K\Delta$ et $\Delta Z = ZE$ [Eucl. VI, 2]. et quoniam $KB \times BZ = \Gamma A \times A\Theta$ [II, 12], et $BZ = \Delta K$ [Eucl. I, 34] = ΓK , et $A\Theta = \Delta \Gamma$ [ib.], erit $\Delta \Gamma \times \Gamma A = K\Gamma \times \Gamma H$. itaque [Eucl. VI, 16] $\Delta \Gamma$: $\Gamma K = \Gamma H$: $A\Gamma$. uerum $\Delta \Gamma = 2\Gamma K$; itaque etiam $\Gamma H = 2 A\Gamma$. ergo $\Gamma A = AH$.

XXXV.

Iisdem positis si a puncto sumpto recta ducitur sectionem in duobus punctis secans, erunt, ut tota ad partem extrinsecus abscisam, ita partes rectae intra abscisae.

sit enim hyperbola AB, asymptotae $\Gamma \Delta$, ΔE , contingens ΓBE , parallela ΘB , et per Γ recta ducatur

 $\Gamma A \Lambda Z H$ sectionem secans in A, Z. dico, esse

 $Z\Gamma: \Gamma A = Z\Lambda: A\Lambda.$ nam per Γ, A, B, Z rectae ΔE parallelae ducantur $\Gamma N\Xi, KAM,$ $O\Pi BP, ZT,$ per A, Z

ł

autem rectae $\Gamma \Delta$ parallelae $A\Pi \Sigma$, $TZPM\Xi$. quoniam igitur $A\Gamma = ZH$ [II, 8], erit etiam αί ΓΝΞ, ΚΑΜ, ΟΠΒΡ, ΖΥ, διὰ δὲ τῶν Α, Ζ παφὰ τὴν ΓΔ αί ΑΠΣ, ΤΖΡΜΞ.

- έπει ούν ίση έστιν ή ΑΓ τη ΖΗ, ίση ασα και ή KA $\tau \tilde{n}$ TH. $\dot{\eta}$ $\delta \hat{\epsilon}$ KA $\tau \tilde{\eta} \Delta \Sigma$ xal $\dot{\eta}$ TH aga $\tau \tilde{\eta}$ 5 $\Delta \Sigma$ lon. Gove ral $\dot{\eta} \Gamma K \tau \tilde{\eta} \Delta T$. ral éxel lon écriv ή ΓΚ τη ΔΓ, ίση καὶ ή ΔΚ τη ΓΓ ὡς ἄρα ή ΔΚ πρός ΚΓ, ή ΥΓ πρός ΓΚ. ώς δὲ ή ΥΓ πρός ΓΚ. ή ΖΓ πρός ΓΑ, ώς δὲ ή ΖΓ πρός ΓΑ, ή ΜΚ πρός KA, $\dot{\omega}_S$ $\delta \dot{\epsilon}$ $\dot{\eta}$ MK $\pi \rho \dot{\rho}_S$ KA, $\tau \dot{\rho}$ MA $\pi \rho \dot{\rho}_S$ AA, $\dot{\omega}_S$ 10 δε ή ΔΚ πρός ΚΓ, τὸ ΘΚ πρός ΚΝ. καὶ ὡς ἄρα τό ΜΔ πρός τὸ ΔΑ, τὸ ΘΚ πρός ΚΝ. ἴσον δὲ τὸ ΑΔ τῶ ΔΒ, τουτέστι τῶ ΟΝ. ἴση γὰο ή ΓΒ τῆ ΒΕ καὶ ἡ ΔΟ τῆ ΟΓ. ὡς ἄρα τὸ ΔΜ πρὸς ΟΝ, τὸ ΚΘ πρός ΚΝ, καί λοιπόν τὸ ΜΘ πρός λοιπόν τὸ ΒΚ 15 έστιν, ώς όλον το ΔΜ προς όλον το ΟΝ. και έπει ίσον έστι τὸ ΚΣ τῶ ΘΟ, κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ ΔΠ. λοιπόν άρα τὸ ΚΠ ἴσον ἐστὶ τῷ ΠΘ. κοινόν προσκείσθω τὸ AB· ὅλον ἄρα τὸ KB ἴσον ἐστὶ τῷ AO. ἔστιν ἄρα, ώς τὸ ΜΔ πρὸς ΔΑ, οῦτως τὸ MΘ πρὸς
- 20 ΘΑ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ΜΔ πρὸς ΔΑ, ἡ ΜΚ πρὸς ΚΑ, τουτέστιν ἡ ΖΓ πρὸς ΓΑ, ὡς δὲ τὸ ΜΘ πρὸς ΘΑ, ἡ ΜΦ πρὸς ΦΑ, τουτέστιν ἡ ΖΛ πρὸς ΛΑ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΖΓ πρὸς ΓΑ, ἡ ΖΛ πρὸς ΛΑ.

25 Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐὰν ἡ ἀπὸ τοῖ σημείου διαγομένη εὐθεῖα μήτε τὴν τομὴν τέμνῃ κατὰ δύο σημεῖα μήτε παράλληλος ἦ τῷ ἀσυμπτώτῷ, συμπεσεῖται μὲν

λς'.

^{2.} $ZTPM\Xi$ V; corr. p. ΔK] (pr.) $\Delta \Gamma$ V; corr. p. 22. ZA] XA V; corr. p. 4. KA] (pr.) ΓA V; corr. p. 15. ΔM] AM V; corr. Comm.

KA = TH [Eucl. VI, 4]. uerum $KA = \Delta \Sigma$ [Eucl. I, 34]; itaque etiam $TH = \Delta \Sigma$. quare etiam $\Gamma K = \Delta T$ [Eucl. VI, 4; I, 34]. et quoniam $\Gamma K = \Delta T$, erit etiam $\Delta K = \Gamma T$. itaque $\Delta K : K\Gamma = T\Gamma : \Gamma K$ [Eucl. V, 7]. est autem

$$\begin{split} & \Gamma \Gamma \colon \Gamma K = Z \Gamma \colon \Gamma A \; [\text{Eucl. VI, 4}] \\ &= MK \colon KA \; [\text{Eucl. VI, 4; V, 12, 16}] = M\Delta \colon \Delta A \\ & [\text{Eucl. VI, 1}], \; \text{et [ib.]} \; \Delta K \colon K\Gamma = \Theta K \colon KN; \; \text{ quare} \\ & \text{etiam } M\Delta \colon \Delta A = \Theta K \colon KN. \; \text{ est autem} \end{split}$$

 $A \Delta = \Delta B$ [II, 12] = ON [Eucl. VI, 1]; nam $\Gamma B = BE$ [II, 3] et $\Delta O = O\Gamma$ [Eucl. VI, 2]. itaque $\Delta M: ON = K\Theta: KN$, et reliquum

 $M\Theta: BK = \Delta M: ON$ [Eucl. V, 19]. et quoniam est $K\Sigma = \Theta O$ [II, 12], auferatur, quod commune est, $\Delta \Pi$; itaque reliquum $K\Pi = \Pi \Theta$. commune adiiciatur AB; itaque totum $KB = A\Theta$. quare $M\Delta: \Delta A = M\Theta: \Theta A$. uerum

 $M\Delta : \Delta A = MK : KA$ [Eucl. VI, 1] = $Z\Gamma : \Gamma A$, et

 $M\Theta: \Theta A = M\Phi: \Phi A$ [Eucl. VI, 1] = $Z\Lambda: \Lambda A$ [Eucl. VI, 2]. ergo etiam $Z\Gamma: \Gamma A = Z\Lambda: \Lambda A$.

XXXVI.

Iisdem positis si recta a puncto illo ducta neque sectionem in duobus punctis secat neque asymptotae parallela est, cum sectione opposita concurret, et ut tota ad partem inter sectionem parallelamque per punctum contactus ductam, ita erit recta inter sectio-

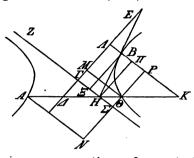
ļ

τῆ ἀντικειμένη τομῆ, ἔσται δέ, ὡς ὅλη πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς διὰ τῆς ὡφῆς παραλλήλου, ἡ μεταξὶ τῆς ἀντικειμένης καὶ τῆς ἀσυμπτώτου πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς ἀσυμπτώτου καὶ τῆς ἑτέρας τομῆς.

- 5 ἕστωσαν ἀντικείμεναι αί Λ, Β, ὧν κέντρον τὸ Γ, ἀσύμπτωτοι δὲ αί ΔΕ, ΖΗ, καὶ ἐπὶ τῆς ΓΗ σημεῖον εἰλήφθω τὸ Η, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἦχθω ἡ μὲν ΗΒΕ ἐφαπτομένη, ἡ δὲ ΗΘ μήτε παράλληλος οὖσα τῆ ΓΕ μήτε τὴν τομὴν τέμνουσα κατὰ δύο σημεῖα.
- 10 ὅτι μὲν ἡ ΘΗ ἐκβαλλομένη συμπίπτει τῆ τε ΓΔ καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆ Α τομῆ, δέδεικται. συμπιπτέτω κατὰ τὸ Α, καὶ ῆχθω διὰ τοῦ Β τῆ ΓΗ παφάλληλος ἡ KBΛ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΑΚ πρὸς ΚΘ, οῦτως ἡ ΑΗ πρὸς ΗΘ.
- ¹⁵ *η*χθωσαν γὰο ἀπὸ τῶν Α, Θ σημείων παοὰ τὴν ΓΗ αί ΘΜ, ΑΝ, ἀπὸ δὲ τῶν Β, Η, Θ παοὰ τὴν ΔΕ αί ΒΞ, ΗΠ, ΡΘΣΝ. ἐπεὶ οὖν ἰση ἐστὶν ἡ ΑΔ τῆ ΗΘ, ἔστιν, ὡς ἡ ΑΗ ποὸς ΗΘ, ἡ ΔΘ ποὸς ΘΗ. ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΑΗ ποὸς ΗΘ, ἡ ΝΣ ποὸς ΣΘ, ὡς δὲ ἡ
 ²⁰ ΔΘ ποὸς ΘΗ, ἡ ΓΣ ποὸς ΣΗ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΝΣ ποὸς ΣΘ, ἡ ΓΣ ποὸς ΣΗ· ἀλλ' ὡς μὲν ἡ ΝΣ ποὸς ΣΘ, τὸ ΝΓ ποὸς ΓΘ, ὡς δὲ ἡ ΓΣ ποὸς ΣΗ, τὸ ΡΓ ποὸς τὸ ΡΗ· καὶ ὡς ἄρα τὸ ΝΓ ποὸς τὸ ΓΘ, τὸ ΓΡ ποὸς τὸ ΡΗ. καὶ ὡς ἕν ποὸς ΓΘ, ὅλον τὸ ΝΛ ποὸς
- ΓΘ καὶ PH. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ EB τῆ BH, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΛΒ τῆ BΠ καὶ τὸ ΛΞ τῷ BH. τὸ δὲ ΛΞ ἴσον τῷ ΓΘ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ΝΓ πρὸς ΓΘ, οῦτως ὅλον τὸ ΛΝ πρὸς τὸ BH

1. $\dot{\eta} \ \tilde{o} \lambda \eta$? 2. $\dot{\alpha} \varphi \tilde{\eta} \varsigma$] om. V; corr. Memus. 13. KBA] BKA V; corr. p (ABK). 17. $P\Theta \Sigma N$] $\Theta P\Sigma N$ V; corr. p. nem oppositam asymptotamque posita ad rectam inter asymptotam alteramque sectionem positam.

sint oppositae A, B, quarum centrum sit Γ , asymptotae autem $\Delta E; ZH$, et in ΓH sumatur punctum H,

ab eoque contingens ducatur HBE, $H\Theta$ autem ita, ut neque rectae ΓE parallela sit neque sectionem in K duobus punctis secet. iam rectam ΘH productam et cum $\Gamma \Delta$ concurrere et ea de

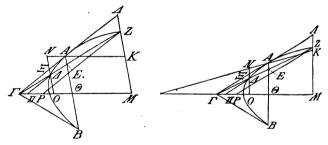
causa cum sectione, demonstratum est [II, 11]. concurrat in A, et per B rectae ΓH parallela ducatur KBA. dico, esse $AK: K\Theta = AH: H\Theta$.

ducantur enim a punctis A, Θ rectae ΓH parallelae $\Theta M, AN, a B, H, \Theta$ autem rectae ΔE parallelae $B\Xi, H\Pi, P\Theta \Sigma N.$ quoniam igitur $A\Delta = H\Theta$ [II, 16], erit $AH: H\Theta = \Delta\Theta: \Theta H$ [Eucl. V, 7]. uerum $AH: H\Theta = N\Sigma: \Sigma\Theta$ [Eucl. VI, 2] et $\Delta\Theta:\Theta H = \Gamma\Sigma: \Sigma H$ [Eucl. VI, 4; V, 12, 16]; quare etiam $N\Sigma: \Sigma\Theta = \Gamma\Sigma: \Sigma H$. uerum $N\Sigma: \Sigma\Theta = N\Gamma: \Gamma\Theta$ et $\Gamma\Sigma: \Sigma H = P\Gamma: PH$ [Eucl. VI, 1]; quare etiam $N\Gamma: \Gamma\Theta = \Gamma P: PH$. et ut unum ad unum, ita omnia ad omnia [Eucl. V, 12]; itaque $N\Gamma: \Gamma\Theta = N\Lambda: \Gamma\Theta + PH$. et quoniam est EB = BH [II, 3], erit etiam [Eucl. VI, 2; I, 34] $\Lambda B = B\Pi, \Lambda \Xi = BH$ [Eucl. VI, 1]. est autem $\Lambda \Xi = \Gamma\Theta$ [II, 12]; quare etiam $BH = \Gamma\Theta$. itaque

18. ή ΔΘ — 19. HΘ] om. V; corr. Comm. 22. το ΝΓ] τον γ V; corr. pvc. 26. PH] ή ǫη V; corr. p. Apollonius, ed. Heiberg. 26 καὶ PH, τουτέστι τὸ PΞ. ἴσον δὲ τὸ PΞ τῷ Δθ, ἐπεὶ καὶ τὸ ΓΘ τῷ BΓ καὶ τὸ MB τῷ ΞΘ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ NΓ πρὸς τὸ ΓΘ, οῦτως τὸ ΝΛ πρὸς ΔΘ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ NΓ πρὸς ΓΘ, ἡ ΝΣ πρὸς ΣΘ, τουτέστιν 5 ἡ ΛΗ πρὸς ΗΘ, ὡς δὲ τὸ ΝΛ πρὸς ΔΘ, ἡ NP πρὸς PΘ, τουτέστιν ἡ ΛΚ πρὸς ΚΘ΄ καὶ ὡς ἄρα ἡ ΛΚ πρὸς ΚΘ, ἡ ΛΗ πρὸς ΗΘ.

λζ'.

Έαν κώνου τομῆς ἢ κύκλου περιφερείας ἢ τῶν 10 ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ ἐπὶ μὲν τὰς ἁφὰς αὐτῶν ἐπιζευχθῆ εὐθεῖα, ἀπὸ δὲ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων διαχθῆ τις τέμνουσα τὴν γραμμὴν κατὰ δύο σημεῖα, ἔσται, ὡς ὅλη πρὸς τὴν ἐκτὸς ἀπολαμβανομένην, τὰ γινόμενα τμή-15 ματα ὑπὸ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης.

ἔστω κώνου τομή ή ΑΒ καὶ ἐφαπτόμεναι αί ΑΓ, ΓΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ή ΑΒ, καὶ διήχθω ἡ ΓΔΕΖ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΓΖ πρὸς ΓΔ, ἡ ΖΕ πρὸς ΕΔ.

ήχθωσαν διὰ τῶν Γ, Α διάμετροι της τομης αί

2. $B\Gamma$] $B\Theta$ V; corr. Memus. 13. $\dot{\eta}$ $\tilde{o}\lambda\eta$? 15. $\tau\tilde{\eta}s$ $\tau\tilde{\eta}s$ $\tilde{\epsilon}\pi\ell$ V; corr. Memus. 18. Γ Z] $\Gamma \Delta$ V; corr. p (Z Γ). $\Gamma \Delta$] Γ Z V; corr. p. $N\Gamma: \Gamma\Theta = \Lambda N: BH + PH = \Lambda N: P\Xi$ est autem $P\Xi = \Lambda\Theta$, quoniam etiam $\Gamma\Theta = B\Gamma$ [II, 12] et $MB = \Xi\Theta$. itaque $N\Gamma: \Gamma\Theta = N\Lambda: \Lambda\Theta$. uerum $N\Gamma: \Gamma\Theta = N\Sigma: \Sigma\Theta$ [Eucl. VI. 1] = $\Lambda H: H\Theta$

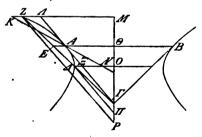
[Eucl. VI, 2], et

 $NA: A\Theta = NP: P\Theta$ [Eucl. VI, 1]

 $-AK: K\Theta$ [Eucl. VI, 4; V, 12, 16]. ergo etiam $AK: K\Theta - AH: H\Theta$.

XXXVII.

Si duae rectae coni sectionem uel ambitum circuli uel sectiones oppositas contingentes concurrunt, et ad puncta contactus earum recta ducitur, a puncto autem concursus contingentium recta ducitur lineam in duobus punctis secans, erunt, ut tota ad partem extrinsecus abscisam, ita partes a recta puncta contactus coniungenti effectae.

sit coni sectio AB contingentesque $A\Gamma$, ΓB , et ducatur AB, ducaturque $\Gamma \Delta EZ$. dico, esse $\Gamma Z : \Gamma \Delta = ZE : E \Delta$.

per Γ , A diametri sectionis ducantur $\Gamma\Theta$, AK,

Praeter nostras figuras duas habet V alios casus in oppositis repraesentantes.

ΓΘ, ΑΚ, διὰ δὲ τῶν Ζ, Δ παρα τὰς ΑΘ, ΛΓ αί ΔΠ, ΖΡ, ΛΖΜ, ΝΔΟ. έπει ούν παράλληλός έστιν ή ΛΖΜ τη ΞΔΟ, έστιν, ώς ή ΖΓ πρός ΓΔ, ή ΛΖ ποός ΞΔ και ή ΖΜ ποός ΔΟ και ή ΔΜ ποός ΞΟ. 5 καί ώς αρα τὸ ἀπὸ ΛΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΟ, τὸ ἀπὸ ΖΜ ποός τὸ ἀπὸ ΔΟ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΔΜ ποὸς τὸ άπό ΞΟ, τὸ ΛΜΓ τρίγωνον πρὸς τὸ ΞΓΟ, ὡς δὲ τὸ άπο ΖΜ ποος το άπο ΟΔ, το ΖΡΜ τρίγωνον πρός τὸ ΔΠΟ καὶ ὡς ἄρα τὸ ΛΓΜ πρὸς τὸ ΞΟΓ, τὸ 10 ΖΡΜ πρός τι ΔΠΟ, και λοιπόν το ΔΓΡΖ τετράπλευρου πρός λοιπόν τό ΞΓΠΔ. ίσου δε τό μεν ΛΓΡΖ τετράπλευρον τῷ ΑΛΚ τριγώνφ, τὸ δὲ ΞΓΠΔ τῶ ΑΝΞ. ὡς άρα τὸ ἀπὸ ΛΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΟ, τὸ ΑΛΚ τρίγωνον πρός τὸ ΑΝΞ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ἀπὸ 15 ΑΜ πρός τὸ ἀπο ΞΟ, τὸ ἀπὸ ΖΓ πρὸς τὸ ἀπο ΓΔ, ώς δὲ τὸ ΑΛΚ πρὸς τὸ ΑΝΞ, τὸ ἀπὸ ΛΑ πρὸς τὸ άπὸ AΞ καὶ τὸ ἀπὸ ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΔ· καὶ ὡς αρα τὸ ἀπο ΖΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΔ, τὸ ἀπὸ ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ $E \Delta$. καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἡ $Z \Gamma$ πρὸς $\Gamma \Delta$, ἡ ZE20 ποòς ΔE.

λη'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐὰν διὰ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἀχθῆ τις εὐθεῖα παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, καὶ διὰ μέσης τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγ-25 νυούσης ἀχθεῖσα εὐθεῖα τέμνη τὴν τομὴν κατὰ δύο σημεῖα καὶ τὴν διὰ τῆς συμπτώσεως παράλληλον τῆ τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούση, ἔσται, ὡς ὅλη ἡ διηγμένη πρὸς τὴν ἐκτὸς ἀπολαμβανομένην μεταξὺ τῆς τομῆς

^{10.} $\Lambda \Gamma PZ$] p, $\Lambda \Gamma PZ$ corr. ex $\Lambda \Gamma PZ$ m. 1 V. 15. ΛM - $\tau \delta \ \alpha \pi \delta$ (alt.)] om. V; corr. p ($\tau \eta s \ \Lambda M$, $\tau \eta s \ \Xi O$, $\alpha \pi \delta \ \tau \eta s$).

per Z, Δ autem rectis $A\Theta$, $\Lambda\Gamma$ parallelae $\Delta\Pi$, ZP, ΔZM , $N \Delta O$. iam quoniam ΔZM , $\Xi \Delta O$ parallelae sunt. erit $Z\dot{\Gamma}:\Gamma\varDelta = \Lambda Z:\Xi\varDelta$ [Eucl. VI, 4] = $ZM:\varDelta O = \Lambda M:\Xi O$; quare etiam ΛM^2 : $\Xi O^2 = ZM^2$: ΔO^2 . uerum ΛM^2 : $\Xi O^2 = \Lambda M \Gamma$: $\Xi \Gamma O$ [Eucl. VI. 19]. et $ZM^2: O\Delta^2 = ZPM: \Delta \Pi O$; quare etiam $\Lambda \Gamma M: \Xi O \Gamma = Z P M: \Lambda \Pi O = \Lambda \Gamma P Z: \Xi \Gamma \Pi \Delta [Eucl.V, 19].$ uerum $\Delta \Gamma PZ = A\Lambda K$, $\Xi \Gamma \Pi \Delta = AN\Xi$ [II, 30; II, 5-6; III, 2; - III, 11]; itaque AM^2 : $\Xi O^2 = AAK$: $AN\Xi$. est autem ΛM^2 : $\Xi O^2 = Z \Gamma^2$: $\Gamma \Delta^2$, $A\Lambda K: ANE = \Lambda A^2: AE^2$ [Eucl. VI, 19] $= ZE^2 : E\Delta^2$ [Eucl. VI, 2]; quare etiam $Z\Gamma^2: \Gamma\varDelta^2 = ZE^2: E\varDelta^2$. ergo $Z\Gamma: \Gamma \varDelta = ZE: \varDelta E$

XXXVIII.

Iisdem positis si per punctum concursus contingentium recta ducitur rectae puncta contactus coniungenti parallela, rectaque per mediam rectam puncta contactus coniungentem ducta sectionem secat in duobus punctis rectamque per punctum concursus rectae puncta contactus coniungenti parallelam ductam, erunt, ut tota recta ita ducta ad partem extrinsecus inter sectionem parallelamque abscisam, ita partes a recta ad puncta contactus ducta effectae.

KONIKON y'.

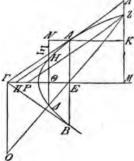
καλ τῆς παφαλλήλου, τὰ γινόμενα τμήματα ὑπὸ τῆς ἐπλ τὰς ἑφὰς ἐπιζευγνυμένης.

έστω ή ΑΒ τομή και αί ΑΓ, ΒΓ έφαπτόμεναι και ή ΑΒ τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσα και αί ΑΝ, ΓΜ διά-5 μετροι φανεφόν δή, ὅτι ή ΑΒ

δίχα τέτμηται κατά τὸ Ε.

ήχθω ἀπὸ τοῦ Γ τῆ ΑΒ παφάλληλος ἡ ΓΟ, καὶ διήχθω διὰ τοῦ Ε ἡ ΖΕΔΟ. λέγω, 10 ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΖΟ πρὸς ΟΔ, ἡ ΖΕ πρὸς ΕΔ.

ἥχθωσαν γὰρ ἀπὸ τῶν Ζ, Δ παρὰ τὴν ΑΒ αί ΔΖΚΜ, ΔΘΗΞΝ, διὰ δὲ 15 τῶν Ζ, Η παρὰ τὴν ΛΓ

αί ΖΡ, ΗΠ. δμοίως δη τοις πρότερου δειχθήσεται, δτι έστιν, ώς τὸ ἀπὸ ΛΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΘ, τὸ ἀπὸ ΛΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΞ. και έστιν, ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΛΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΘ, τὸ ἀπὸ ΛΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΓΞ καὶ 20 τὸ ἀπὸ ΖΟ πρὸς τὸ ἀπὸ ΟΔ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΛΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΞ, τὸ ἀπὸ ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΔ· ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΖΟ πρὸς τὸ ἀπὸ ΟΔ, τὸ ἀπὸ ΖΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΔ, καὶ ὡς ἡ ΖΟ πρὸς ΟΔ, ἡ ΖΕ πρὸς ΕΔ.

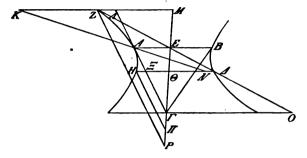
29'.

25 Ἐἐν τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, καὶ διὰ τῶν ἁφῶν εὐθεῖα ἐκβληθῆ, ἀπὸ δὲ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἀχθεῖσα εὐθεῖα

^{9.} $ZEO \Delta V$; corr. p. 13. Z] ΞV ; corr. p. 14. $\Delta \Theta HN\Xi N V$; corr. Memus. 20. $O \Delta] A \Delta V$; corr. p. 23. In $E \Delta$ (alt.) desinit uol. I codicis V (fol. 120).

sit sectio AB, contingentes $A\Gamma$, $B\Gamma$, puncta contactus coniungens AB, diametri AN, ΓM ; manifestum igitur, AB in E in duas partes aequales secari [II, 30, 39].

a Γ rectae *AB* parallela ducatur ΓO , et per *E* ducatur *ZE* $\varDelta O$. dico, esse *ZO*: $O \varDelta = ZE: E \varDelta$.

nam a Z, Δ rectae AB parallelae ducantur ΔZKM , $\Delta\Theta H\Xi N$, per Z, H autem rectae $\Lambda\Gamma$ parallelae ZP, HII. iam eodem modo, quo antea, demonstrabimus, esse $\Delta M^2 : \Xi \Theta^2 = \Lambda A^2 : A\Xi^2$ [u. prop. XXXVII]. est autem

> $\Delta M^2 : \Xi \Theta^2 = \Delta \Gamma^2 : \Gamma \Xi^2 \text{ [Eucl. VI, 4]}$ = $ZO^2 : O\Delta^2 \text{ [Eucl. VI, 2]},$

et $AA^2: A\Xi^2 = ZE^2: E\Delta^2$ [Eucl. VI, 2]; itaque $ZO^2: O\Delta^2 = ZE^2: E\Delta^2$ et $ZO: O\Delta = ZE: E\Delta$.

XXXIX.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et per puncta contactus recta ducitur, a puncto autem concursus contingentium ducta recta utramque sectio-

In V figura 2 minus adcurate descripta est; V praeterea tertiam figuram oppositarum habet.

τέμνη έκατέραν τῶν τομῶν καὶ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, ἔσται, ὡς ὅλη ἡ διηγμένη προς τὴν ἐκτὸς ἀπολαμβανομένην μεταξὺ τῆς τομῆς καὶ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης, οῦτως τὰ γινόμενα τμήματα τῆς εὐθείας 5 ὑπὸ τῶν τομῶν καὶ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων.

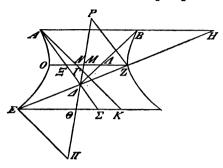
έστωσαν ἀντιχείμεναι αί Λ, Β, ὧν κέντρον τὸ Γ, ἐφαπτόμεναι δὲ αί ΛΔ, ΔΒ, χαὶ ἐπιζευχθείσαι αί ΑΒ, ΓΔ ἐκβεβλήσθωσαν, καὶ διὰ τοῦ Δ διήχθω τις εἰθεία ἡ ΕΔΖΗ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΕΗ πρὸς 10 ΗΖ, ἡ ΕΔ πρὸς ΔΖ.

έπεζεύχθω γὰρ ή ΑΓ καὶ ἐκβεβλήσθω, καὶ διὰ τῶν Ε, Ζ παρὰ μὲν τὴν ΑΒ ἦχθωσαν αἱ ΕΘΣ, ΖΑΜΝΞΟ, παρὰ δὲ τὴν ΑΔ αἱ ΕΠ, ΖΡ.

έπει οὖν παφάλληλοί εἰσιν αί ΖΞ, ΕΣ και δι15 ηγμέναι εἰς αὐτὰς αί ΕΖ, ΞΣ, ΘΜ, ἔστιν, ὡς ἡ ΕΘ
πρὸς ΘΣ, ἡ ΖΜ πρὸς ΜΞ. και ἐναλλάξ, ὡς ἡ ΕΘ
πρὸς ΖΜ, ἡ ΘΣ πρὸς ΞΜ· και ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΘΕ
πρὸς τὸ ἀπὸ ΜΖ, τὸ ἀπὸ ΘΣ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΜ. ἀλλ'
ὡς μὲν τὸ ἀπὸ ΕΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΣ πρὸς τὸ ἀπὸ ΞΜ.
20 γωνον πρὸς τὸ ΖΡΜ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΘΣ πρὸς τὸ ἀπὸ
ΞΜ, τὸ ΔΘΣ τρίγωνον πρὸς τὸ ΞΜΔ· και ὡς ἄρα
τὸ ΔΘΣ τρίγωνον πρὸς τὸ ΞΜΔ· και ὡς ἄρα
τὸ ΔΘΣ τρίγωνον πρὸς τὸ ΞΜΔ· και ὡς ἄρα
τὸ ΔΘΣ τρίγωνον πρὸς τὸ ΞΜΔ· και ὡς ἄρα
τὸ ΔΘΣ τρίγωνον τὸ ΔΘΣ πρὸς τὸ ΞΜΔ.
ἰσον δὲ τὸ μὲν ΕΘΠ τοις ΔΣΚ, ΘΔΣ, τὸ δὲ ΡΜΖ
τοις ΔΞΝ, ΔΜΞ· ὡς ἅρα τὸ ΔΘΣ πρὸς τὸ ΞΜΔ,
25 τὸ ΔΣΚ μετὰ τοῦ ΘΔΣ πρὸς τὸ ΔΞΝ μετὰ τοῦ
ΞΜΔ, καὶ λοιπὸν τὸ ΔΣΚ πρὸς λοιπὸν τὸ ΔΝΞ
ἐστιν, ὡς τὸ ΔΣΘ πρὸς τὸ ΔΞΜ.

4. $\tau \tilde{\eta}_{5}$] $\dot{\upsilon}\pi \dot{\upsilon} \tau \tilde{\eta}_{5}$ V; $\dot{\epsilon}\pi \dot{\iota} \tau \tilde{\eta}_{5}$ p; corr. Memus. 8. \varDelta] E V; corr. Memus. 12. $\Xi \varDelta M N \Xi O$ V; corr. p. 16. ZM] ΞM V; corr. p. 24. $\varDelta \Xi N$] $\varDelta \Xi M$ V; corr. Memus. 26. $\tau \dot{o}$] (pr.) ego; $\dot{\omega}_{5} \tau \dot{o}$ V; $\ddot{a} \varrho \alpha \tau \dot{o}$ Halley.

nem rectamque puncta contactus coniungentem secat, erunt, ut tota recta ita ducta ad partem extrinsecus inter sectionem rectamque puncta contactus coniun-

gentem abscisam, ita partes rectae a sectionibus punctoque concursus contingentium effectae.

sint oppositae A, B, quarum centrum sit Γ , contingentes autem

 $A \Delta, \Delta B$, et ductae $AB, \Gamma \Delta$ producantur, per Δ autem ducatur recta aliqua $E \Delta Z H$. dico, esse $EH: HZ = E\Delta : \Delta Z$.

ducatur enim $A\Gamma$ et producatur, et per E, Z rectae AB parallelae ducantur $E\Theta\Sigma$, $ZAMN\XiO$, rectae autem $A\Delta$ parallelae $E\Pi$, ZP.

iam quoniam parallelae sunt $Z\Xi$, $E\Sigma$, et in eas incidunt EZ, $\Xi\Sigma$, ΘM , erit [Eucl. VI, 4] $E\Theta : \Theta\Sigma = ZM : M\Xi$. et permutando [Eucl. V, 16] $E\Theta : ZM = \Theta\Sigma : \Xi M$; quare etiam $\Theta E^2 : MZ^2 = \Theta\Sigma^2 : \Xi M^2$. est autem [Eucl. VI, 19]

 $E\Theta^2: MZ^2 = E\Theta\Pi: ZPM, \Theta\Sigma^2: \Xi M^2 = \Delta\Theta\Sigma: \Xi M\Delta;$ itaque etiam $E\Theta\Pi: ZPM = \Delta\Theta\Sigma: \Xi M\Delta$. est autem $E\Theta\Pi = \Delta\Sigma K + \Theta\Delta\Sigma, PMZ = \Delta\Xi N + \Delta M\Xi$ [prop. XI]; itaque

 $\Delta \Theta \Sigma : \Xi M \Delta = A \Sigma K + \Theta \Delta \Sigma : A \Xi N + \Xi M \Delta$ et [Eucl. V, 19] $A \Sigma K : A N \Xi = \Delta \Sigma \Theta : \Delta \Xi M$. est antem ΑΣΚ πρός τὸ ΑΝΞ, τὸ ἀπὸ ΚΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΝ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΗ, ὡς δὲ τὸ ΔΘΣ πρὸς τὸ ΞΔΜ, τὸ ἀπὸ ΘΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΜ, τουτέστι τὸ ἀπὸ ΕΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΖ. καὶ ὡς ἀρα η ΕΗ 5 πρὸς ΗΖ, ἡ ΕΔ πρὸς ΔΖ.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐἀν διὰ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐφαπτομένων ἀχθῆ εὐθεῖα παφὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, καὶ ἀπὸ μέσης τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγ-10 νυούσης ἀχθεῖσα εὐθεῖα τέμνη ἐκατέφαν τῶν τομῶν καὶ τὴν παφὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, ἔσται, ὡς ὅλη ἡ διηγμένη πφὸς τὴν ἐκτὸς ἀπολαμβανομένην μεταξὺ τῆς παφαλλήλου καὶ τῆς τομῆς, οῦτως τὰ γινόμενα τμήματα τῆς εὐθείας ὑπὸ τῶν τομῶν καὶ τῆς 15 τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης.

έστωσαν ἀντικείμεναι αί Α, Β, ὧν κέντρον τὸ Γ, έφαπτόμεναι δὲ αί ΑΔ, ΔΒ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΒ καὶ ἡ ΓΔΕ· ἴση ἄρα ἡ ΑΕ τῆ ΕΒ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Δ παρὰ τὴν ΑΒ ἤχθω ἡ ΖΔΗ, ἀπὸ δὲ τοῦ Ε, 20 ὡς ἔτυχεν, ἡ ΔΕ. λέγω, ὅτι ἐστίν, ὡς ἡ ΘΛ πρὸς ΛΚ, ἡ ΘΕ πρὸς ΕΚ.

ηχθωσαν ἀπὸ τῶν Θ, Κ παρὰ μὲν τὴν ΑΒ al ΝΜΘΞ, ΚΟΠ, παρὰ δὲ τὴν ΑΔ al ΘΡ, ΚΣ, xal διήχθω ἡ ΞΑΓΤ.

25 ἐπεὶ οὖν εἰς παραλλήλους τὰς ΞΜ, ΚΠ διηγμέναι εἰσὶν αί ΞΑΥ, ΜΑΠ, ἔστιν, ὡς ἡ ΞΑ πρὸς ΑΥ, ἡ ΜΑ πρὸς ΑΠ. ἀλλ' ὡς ἡ ΞΑ πρὸς ΑΥ, ἡ ΘΕ

20. AE] ego; ΔE V; ΘEKA Halley cum Memo. 23. $NM\Theta\Xi$] $\Theta MN\Xi$ V; corr. p. $(\Xi\Theta MN)$. 24. $\Xi A\GammaT$] $A\Gamma\Xi T$ V; corr. p. 26. $MA\Pi$] $MA\Gamma$ V; corr. p. 27. MA] $M\Delta$ V; corr. p.

μ'.

 $A\Sigma K: AN\Xi = KA^2: AN^2$ [Eucl. VI, 19] = $EH^2: ZH^2$ [Eucl. VI, 2; VI, 4; V, 12; V, 16], et

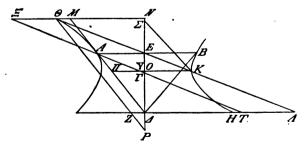
 $\Delta \Theta \Sigma : \Xi \Delta M = \Theta \Delta^2 : \Delta M^2 \text{ [Eucl. VI, 19]}$ $= E \Delta^2 : \Delta Z^2 \text{ [Eucl. VI, 4].}$

ergo etiam $EH: HZ = E\varDelta: \varDelta Z$.

XL.

Iisdem positis si per punctum concursus contingentium recta ducitur rectae puncta contactus coniungenti parallela, et recta a media recta puncta contactus coniungenti ducta utramque sectionem secat rectamque rectae puncta contactus coniungenti parallelam, erunt, ut tota recta ita ducta ad partem extrinsecus inter parallelam sectionemque abscisam, ita partes rectae a sectionibus rectaque puncta contactus coniungenti effectae.

sint oppositae A, B, quarum centrum sit Γ , contingentes autem $A\Delta$, ΔB , et ducantur AB et $\Gamma \Delta E$;

itaque AE = EB [II, 39]. et a Δ rectae AB parallela ducatur $Z\Delta H$, ab E autem quoquo modo ΔE . dico, esse $\Theta A : \Delta K = \Theta E : EK$.

πρός ΕΚ ώς δε ή ΘΕ πρός ΕΚ, ή ΘΝ πρός ΚΟ διά την δμοιότητα των ΘΕΝ, ΚΕΟ τριγώνων ώς ασα ή ΘΝ πρός ΚΟ, ή ΜΑ πρός ΑΠ' και ώς ασα τὸ ἀπὸ ΘΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΚΟ, τὸ ἀπὸ ΜΑ πρὸς τὸ 5 από ΑΠ. αλλ' ώς μέν το από ΘΝ πρός τὸ από ΟΚ, τό ΘΡΝ τρίνωνον πρός τὸ ΚΣΟ, ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΜΑ πρός τὸ ἀπὸ ΑΠ, τὸ ΞΜΑ τρίγωνον πρὸς τὸ ΑΥΠ. καί ώς ασα τὸ ΘΝΡ πρὸς τὸ ΚΟΣ, τὸ ΞΜΑ πρὸς τὸ ΔΥΠ. ἴσον δὲ τὸ ΘNP τοῖς ΞΑΜ. MNΔ, τὸ 10 δε ΣΟΚ τοις ΑΥΠ, ΔΟΠ. και ώς ασα το ΞΜΑ μετά τοῦ ΜΝΔ τριγώνου πρός τὸ ΑΥΠ τρίγωνον μετά τοῦ ΠΔΟ τριγώνου, οῦτως τὸ ΞΜΑ τρίγωνον πρός τὸ ΠΥΛ τρίνωνου καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ ΝΜΔ πρός λοιπόν τό ΔΟΠ τρίγωνόν έστιν, ως όλον πούς 15 όλον. άλλ' ώς τὸ ΞΜΑ τρίγωνον πρὸς τὸ ΑΥΠ τρίγωνον, τὸ ἀπὸ ΞΑ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΥ, ὡς δὲ τὸ ΜΔΝ πρός τὸ ΠΔΟ, τὸ ἀπὸ ΜΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΠΟ· καὶ ὡ; ἄρα τὸ ἀπὸ ΜΝ πρὸς τὸ ἀπὸ ΠΟ, τὸ ἀπὸ ΞΑ πρός τὸ ἀπὸ ΑΥ. ὡς δὲ τὸ ἀπὸ ΜΝ πρὸς τὸ 20 ảnờ ΠO , tò ảnờ $N \varDelta$ ngòs tò ảnờ $O \varDelta$, ús đề tò άπι ΞΑ πρός τὸ ἀπὸ ΑΥ, τὸ ἀπὸ ΘΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΕΚ, ως δὲ τὸ ἀπὸ ΝΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΟ, τὸ ἀπὸ ΘΛ πρός τὸ ἀπὸ ΛΚ καὶ ὡς ἄρα τὸ ἀπὸ ΘΕ πρὸς τὸ άπὸ ΕΚ, τὸ ἀπὸ ΘΛ πρὸς τὸ ἀπὸ ΛΚ. ἔστιν ἄρα, 25 ώς ή ΘΕ πρός ΕΚ, ή ΘΛ πρός ΛΚ.

μα'.

'Εάν παραβολῆς τρεῖς εὐθεῖαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσιν ἀλλήλαις, εἰς τὸν αὐτὸν λόγον τμηθήσονται.

^{4.} $\pi \varrho \circ s$ (alt.) bis V; corr. pc. 8. $\tau \circ \Xi MA$ om. V; corr. p. 13. $\Xi NM\Delta$ V; corr. p $(MN\Delta)$. 25. ΘE] cp, E obscurum in V; $\Theta \Sigma$ v.

413

a Θ , K rectae AB parallelae ducantur $NM\Theta\Xi$, KOII, rectae autem $A\Delta$ parallelae ΘP , $K\Sigma$, et ducatur $\Xi A \Gamma T$.

quoniam igitur in parallelas ΞM , $K\Pi$ incidunt ΞAT , $MA\Pi$, erit [Eucl. VI, 4] $\Xi A: AT = MA: A\Pi$. uerum $\Xi A: AT = \Theta E: EK$ [Eucl. VI, 2]; et

$$\Theta E: EK = \Theta N: KO$$

propter similitudinem triangulorum $\Theta E N$, K E O[Eucl. VI, 4]; itaque $\Theta N : KO = MA : A\Pi$. quare etiam $\Theta N^2 : KO^2 = MA^2 : A\Pi^2$. uerum

 $\Theta N^3: OK^2 = \Theta PN: K\Sigma O, MA^2: A\Pi^2 = \Xi MA: AT\Pi$ [Eucl. VI, 19]; itaque etiam $\Theta NP: KO\Sigma = \Xi MA: AT\Pi$. est autem [prop. XI] $\Theta NP = \Xi AM + MN\Delta$ et $\Sigma OK = AT\Pi + \Delta O\Pi$; quare etiam

 $\Xi MA + MN\Delta : AT\Pi + \Pi \Delta O = \Xi MA : \Pi TA.$ itaque etiam [Eucl. V, 19] $NM\Delta : \Delta O\Pi$, ut totum ad totum. est autem

 $\Xi MA: AT\Pi = \Xi A^2: AT^2, M \Delta N: \Pi \Delta O = MN^2: \Pi O^2$ [Eucl. VI, 19]; quare etiam $MN^2: \Pi O^2 = \Xi A^2: AT^2$. uerum

 $MN^2: \Pi O^2 = N \varDelta^2: O \varDelta^2$ [Eucl. $\nabla I, 4$],

 $\Xi A^2 : A T^2 = \Theta E^2 : EK^2$ [Eucl. VI, 2],

 $N\mathcal{\Delta}^2: \mathcal{\Delta}O^2 = \mathcal{O}\mathcal{A}^2: \mathcal{A}K^2$ [Eucl. VI, 4; VI, 2; V, 12; V, 16]; itaque etiam $\mathcal{O}E^2: EK^2 = \mathcal{O}\mathcal{A}^2: \mathcal{A}K^2$. ergo $\mathcal{O}E: EK = \mathcal{O}\mathcal{A}: \mathcal{A}K$.

XLI.

Si tres rectae parabolam contingentes inter se concurrunt, secundum eandem rationem secabuntur. έστω παραβολή ή $AB\Gamma$, έφαπτόμεναι δε al $A\Delta E$, $EZ\Gamma$, ΔBZ . λέγω, δτι έστίν, ώς ή ΓZ πρός ZE, ή $E\Delta$ πρός ΔA καί ή ZB πρός $B\Delta$.

έπεζεύχθω γὰρ ἡ ΑΓ καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ 5 τὸ Η.

οτι μέν ούν ή από τοῦ Ε ἐπὶ τὸ Η διάμετρός ἐστι τῆς τομῆς, φανερόν.

εί μέν ούν διὰ τοῦ Β ἔρχεται, παράλληλός ἐστιν ή ΔΖ τῆ ΑΓ καὶ δίχα τμηθήσεται κατὰ τὸ Β ὑπὸ 10 τῆς ΕΗ, καὶ διὰ τοῦτο ἴση ἔσται ἡ ΑΔ τῆ ΔΕ καὶ ἡ ΓΖ τῆ ΖΕ, καὶ φανερὸν τὸ ζητούμενον.

μή έρχέσθω διὰ τοῦ Β, ἀλλὰ διὰ τοῦ Θ, καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Θ παρὰ τὴν ΑΓ ἡ ΚΘΛ ἐφάψεται ἄρα τῆς τομής κατά τό Θ, καί διά τὰ είρημένα ἴση ἔσται ή ΑΚ 15 τῆ ΚΕ καὶ ἡ ΛΓ τῆ ΛΕ. ἤχθω διὰ μὲν τοῦ Β παρὰ την ΕΗ ή ΜΝΒΞ, διὰ δὲ τῶν Α, Γ παρὰ την ΔΖ αί ΑΟ, ΓΠ. έπει ούν παράλληλός έστιν ή ΜΒ τη ΕΘ, διάμετρός έστιν ή MB. και έφάπτεται κατά το B ή ΔΖ' κατηγμέναι άρα είσιν αί ΑΟ, ΓΠ. και έπει 20 διάμετρός έστιν ή MB, έφαπτομένη δὲ ή ΓΜ, κατηγμένη δε ή ΓΠ, ίση έσται ή ΜΒ τη ΒΠ. ώστε και $\dot{\eta}$ MZ τ $\tilde{\eta}$ ZΓ. και έπει ἴση έστιν $\dot{\eta}$ MZ τ $\tilde{\eta}$ ZΓ και ή ΕΛ τη ΛΓ, έστιν, ώς ή ΜΓ ποός ΓΖ, ή ΕΓ ποός ΓΛ και έναλλάξ, ώς ή ΜΓ πρός ΓΕ, ή ΖΓ πρός ΓΛ. 25 άλλ' ώς ή ΜΓ πρός ΓΕ, ή ΞΓ πρός ΓΗ· καί ώς ἄρα ή ΖΓ πρός ΓΛ, ή ΞΓ πρός ΓΗ. ώς δὲ ή ΗΓ πρώς ΓΑ, ή ΑΓ πρώς ΓΕ [διπλασία γαρ έκατέρα]. δι' ίσου ἄρα, ώς ή ΑΓ πρός ΓΞ, ή ΕΓ πρός ΓΖ,

KΘΛ] ΘΚΛ V; corr. p. 20. Post MB del. m. 1
 τỹ ΕΘ διάμετρός έστιν ή MB V. 21. έσται] bis V; corr. pvc.
 27. διπλασία γὰρ ἑκατέρα] deleo.

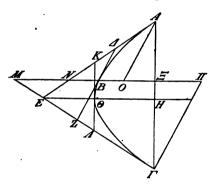
414

sit parabola $AB\Gamma$, contingentes autem $A \Delta E$, $EZ\Gamma$, ΔBZ . dico, esse $\Gamma Z: ZE = E\Delta: \Delta A = ZB: B\Delta$.

ducatur enim $A\Gamma$ et in H in duas partes aequales secetur.

iam rectam ab E ad H ductam diametrum esse sectionis, manifestum est [II, 29].

iam si ea per *B* cadit, ΔZ rectae $A\Gamma$ parallela erit [II, 5] et ad *B* ab *EH* in duas partes aequales secabitur [Eucl. VI, 4], qua de causa erit $A\Delta = \Delta E$,

ΓZ = ZE [I, 35; Eucl. VI, 2], et manifestum est, quod quaerimus.

iam ne cadat per B, sed per Θ , et per Θ rectae $A\Gamma$ parallela ducatur $K\Theta \Lambda$; ea igitur sectionem continget in Θ [I, 32], et

propter ea, quae diximus, erit AK = KE, $A\Gamma = AE$. iam per *B* rectae *EH* parallela ducatur *MNB E*, per *A*, Γ autem rectae ΔZ parallelae *AO*, $\Gamma \Pi$. quoniam igitur *MB*, *E* parallelae sunt, diametrus est *MB* [I, 51 coroll.]; et ΔZ in *B* contingit; itaque *AO*, $\Gamma \Pi$ ordinate ductae sunt [I def.4]. et quoniam *MB* diametrus est, contingens ΓM , ordinate ducta $\Gamma \Pi$, erit *MB* = *B* Π [I, 35]; quare etiam $MZ = Z\Gamma$ [Eucl. VI, 2]. et quoniam est $MZ = Z\Gamma$, $E\Lambda = \Lambda\Gamma$, erit

 $M\Gamma:\Gamma Z=E\Gamma:\Gamma \Lambda$

et permutando [Eucl. V, 16] $M\Gamma: \Gamma E = Z\Gamma: \Gamma \Lambda$.

και άναστρέψαντι. ως ή ΕΓ πρός ΕΖ, ή ΓΑ πρός ΑΞ. διελόντι, ώς η ΓΖ πρός ΖΕ, ή ΓΞ πρός ΞΑ. πάλιν έπει διάμετρός έστιν ή MB και έφαπτομένη ή AN και κατηγμένη ή ΑΟ, ίση έστιν ή ΝΒ τη ΒΟ και ή 5 N Δ τη Δ A. Εστι δε καλ ή ΕΚ τη ΚA. ως αρα ή ΑΕ ποδς ΑΚ, ή ΝΑ ποδς ΑΔ' έναλλάξ, ως ή ΕΑ ποός AN, ή KA ποός $A\Delta$. αλλ' ώς ή EA ποός AN. ή ΗΑ ποός ΑΞ΄ καί ώς ἄρα ή ΚΑ ποός ΑΔ, ή ΗΑ πρός ΑΞ. έστι δε καί, ώς ή ΓΑ πρός ΑΗ, ή ΕΑ 10 πρός ΑΚ [διπλασία γαρ έκατέρα έκατέρας] δι' ίσου ασα, ώς ή ΓΑ ποος ΑΞ, ή ΕΑ ποος ΑΔ. διελόντι, ώς ή ΓΞ πρός ΞΑ, ή ΕΔ πρός ΔΑ. έδείχθη δὲ χαί, ώς ή ΓΞ ποὸς ΑΞ, ή ΓΖ ποὸς ΖΕ ώς ἄρα ή ΓΖ πρός ΖΕ, ή ΕΔ πρός ΑΔ. πάλιν έπεί έστιν, ώς ή 15 ΓΞ ποός ΞΑ, ή ΓΠ ποός ΑΟ, καί έστιν ή μέν ΓΠ της BZ διπλη, έπει και ή ΓM της MZ, ή δε AO τῆς $B \Delta$, ἐπεί καὶ ἡ AN τῆς $N\Delta$, ὡς ἄρα ἡ $\Gamma\Xi$ πρός ΞΑ, ή ΖΒ πρός ΒΔ και ή ΓΖ πρός ΖΕ και $\dot{\eta}$ EΔ ποός ΔΑ.

20

μβ΄.

Έαν ἐν ὑπεφβολῆ ἢ ἐλλείψει ἢ κύκλου πεφιφεφεία ἢ ταῖς ἀντικειμέναις ἀπ' ἄκφας τῆς διαμέτφου ἀχθῶσι παφὰ τεταγμένως κατηγμένην, ἄλλη δέ τις, ὡς ἔτυχεν, ἀχθῆ ἐφαπτομένη, ἀποτεμεῖ ἀπ' αὐτῶν εὐθείας ἴσον 25 πεφιεχούσας τῷ τετάφτῷ μέφει τοῦ πφὸς τῆ αὐτῆ διαμέτφῷ είδους.

ἔστω γάο τις τῶν ποοειοημένων τομῶν, ἦς διάμετοος ἡ AB, καὶ ἀπὸ τῶν A, B ἤχθωσαν παρὰ

^{1.} $A\Xi$] vc, corr. ex $A\Gamma$ m. 1 V. 10. $\delta\iota\pi\lambda\alpha\sigma\iota\alpha$ — $\epsilon\kappa\alpha$ - $\tau\epsilon\rho\alpha$ s] deleo. 21. $\epsilon\nu$] om. V; corr. p.

uerum $M\Gamma: \Gamma E = \Xi\Gamma: \Gamma H$ [Eucl. VI, 4]; itaque etiam $Z\Gamma: \Gamma A = \Xi\Gamma: \Gamma H$. est autem $H\Gamma: \Gamma A = A\Gamma: \Gamma E$;

nam utraque duplo maior est; ex aequo igitur [Eucl.V,22] $A\Gamma: \Gamma\Xi = E\Gamma: \Gamma Z$, et conuertendo [Eucl.V, 19 coroll.] $E\Gamma: EZ = \Gamma A: A\Xi$; dirimendo [Eucl. V, 17] $\Gamma Z: ZE = \Gamma \Xi: \Xi A$.

rursus quoniam diametrus est MB, contingens AN, ordinate ducta AO, erit NB = BO [I, 35] et [Eucl.VI,2] $N\Delta = \Delta A$. est autem etiam EK = KA; quare $AE: AK = NA: A\Delta$, et permutando [Eucl. V, 16] $EA:AN = KA: A\Delta$. est autem $EA:AN = HA: A\Xi$ [Eucl. VI, 4]; quare etiam $KA: A\Delta = HA: A\Xi$. est autem etiam $\Gamma A: AH = EA: AK$; nam utraque duplo maior est utraque; itaque ex aequo $\Gamma A: A\Xi = EA: A\Delta$ [Eucl.V,22]; dirimendo [Eucl.V,17] $\Gamma \Xi: \Xi A = E\Delta: \Delta A$. demonstrauimus autem etiam, esse $\Gamma \Xi: A\Xi = \Gamma Z: ZE$; itaque $\Gamma Z: ZE = E\Delta: A\Delta$. rursus quoniam est $\Gamma \Xi: \Xi A = \Gamma \Pi: AO$ [Eucl. VI, 4; V, 16], et $\Gamma \Pi = 2BZ$ [Eucl.VI,4], quoniam etiam $\Gamma M = 2MZ$, et $AO = 2B\Delta$ [Eucl. VI, 4], quoniam etiam $AN = 2N\Delta$, erit

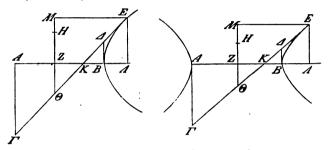
 $\Gamma \Xi : \Xi A = ZB : B \Delta = \Gamma Z : ZE = E \Delta : \Delta A.$

XLII.

Si in hyperbola uel ellipsi uel circulo uel oppositis a terminis diametri rectae ducuntur rectae ordinate ductae parallelae, alia autem aliqua quoquo modo contingens ducitur, haec ab illis rectas abscindet rectangulum comprehendentes aequale quartae parti figurae eidem diametro adplicatae.

sit enim aliqua sectionum, quas diximus, cuius Apollonius, ed. Heiberg. 27 τεταγμένως κατηγμένην αί $A\Gamma$, ΔB , $\ddot{a}\lambda\lambda\eta$ δέ τις έφαπτέσθω κατὰ τὸ E ή $\Gamma E \Delta$. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ $A\Gamma$, $B\Delta$ ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτῷ μέφει τοῦ πρὸς τῆ ABείδους.

5 ἕστω γὰο κέντρον τὸ Ζ, καὶ δι' αὐτοῦ ἤχθω παρὰ τὰς ΑΓ, ΒΔ ἡ ΖΗΘ. ἐπεὶ οὖν αἱ ΑΓ, ΒΔ παράλληλοί εἰσιν, ἕστι δὲ καὶ ἡ ΖΗ παράλληλος, συζυγὴς

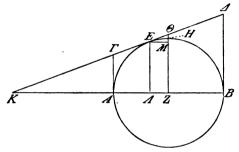
ἄρα διάμετρός έστι τῆ AB· ῶστε τὸ ἀπὸ ZH ἴσον έστὶ τῷ τετάρτῷ τοῦ πρὸς τῆ AB εἰδους.

- 10 εἰ μὲν οὖν ἡ ΖΗ ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως καὶ τοῦ κύκλου διὰ τοῦ Ε ἔρχεται, ἰσαι γίνονται αἱ ΑΓ, ΖΗ, ΒΔ, καὶ φανερὸν αὐτόθεν, ὅτι τὶ ὑπὸ ΑΓ, ΒΔ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΖΗ, τουτέστι τῷ τετάρτῳ τοῦ πρὸς τῆ ΑΒ είδους.
- 15 μη έρχέσθω δή, και συμπιπτέτωσαν αί ΔΓ, ΒΑ έκβαλλόμεναι κατά τὸ Κ, και διὰ τοῦ Ε παρὰ μὲν την ΑΓ ήχθω ή ΕΛ, παρὰ δὲ την ΑΒ ή ΕΜ. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ ὑπὸ ΚΖΛ τῷ ἀπὸ ΑΖ, ἔστιν, ὡς ή ΚΖ πρὸς ΖΑ, ή ΖΑ πρὸς ΖΛ, και ή ΚΑ πρὸς 20 ΑΛ ἐστιν, ὡς ή ΚΖ πρὸς ΖΑ, τουτέστι πρὸς ΖΒ.

20. $\dot{\epsilon}\sigma\iota\nu$] scripsi, $\dot{\epsilon}\sigma\iota$ $\delta\dot{\epsilon}$ V p. ZA] pcv, A e corr. m. 1 V. ZB] pcv; B e corr. m. 1 V.

diametrus sit AB, et ab A, B rectae ordinate ductae parallelae ducantur $A\Gamma$, ΔB , alia autem recta $\Gamma E \Delta$ in E contingat. dico, $A\Gamma > B\Delta$ quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale esse.

sit enim centrum Z, et per id rectis $A\Gamma$, $B\Delta$ parallela ducatur $ZH\Theta$. quoniam igitur $A\Gamma$, $B\Delta$

parallelae sunt, et etiam ZH iis parallela est, diametrus est coniugata cum AB [I def. 6]; quare ZH^2 quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale est [I deff. alt. 3].

iam si in ellipsi circuloque ZH per E cadit, erit $A\Gamma = ZH = B\varDelta$, et statim adparet, esse

 $A\Gamma \times B\varDelta = ZH^2,$

hoc est quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale.

iam per E ne cadat, et $\Delta\Gamma$, BA productae concurrant in K, per E autem rectae $A\Gamma$ parallela ducatur EA et rectae AB parallela EM. iam quoniam est [I, 37] $KZ \times ZA = AZ^2$, erit KZ:ZA = ZA:ZA[Eucl. VI, 17] et

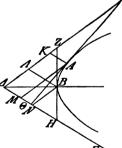
$$KA: AA = KZ: ZA [Eucl.V, 12; -V, 19 coroll.; V, 16]$$
$$= KZ: ZB.$$

27*

άνάπαλιν, ώς ή BZ πρός ZK, ή ΛΛ πρός ΛΚ. συνθέντι ή διελόντι, ώς ή BK πρός KZ, ή ΛΚ πρός KΛ. καὶ ὡς ἄρα ή ΔΒ πρός ΖΘ, ή ΕΛ πρός ΓΛ. τὸ ἄρα ὑπὶ ΔΒ, ΓΛ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΖΘ, ΕΛ, τουτέστι τῷ 5 ὑπὸ ΘΖΜ. τὸ δὲ ὑπὸ ΘΖΜ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ ΖΗ, τουτέστι τῷ τετάρτω τοῦ πρός τῷ ΛΒ είδους· καὶ τὸ ὑπὸ ΔΒ, ΓΛ ἄρα ἴσον ἐστὶ τῷ τετάρτω τοῦ πρὸς τῷ ΛΒ είδους.

- 10 Ἐκν ὑπεφβολῆς εὐθεία ἐπιψαύῃ, ἀποτεμεί ἀπὸ τῶν ἀσυμπτώτων πρὸς τῷ κέντρῷ τῆς τομῆς εὐθείας ἴσον περιεχούσας τῷ περιεχομένῷ ὑπὸ τῶν ἀποτεμνομένων εὐθειῶν ὑπὸ τῆς ἐφαπτομένης κατὰ τὴν πρὸς τῷ ἅξονι κορυφὴν τῆς τομῆς.
- 15 ἕστω ὑπερβολὴ ἡ AB, ἀσύμπτωτοι δὲ αί Γ ΔE , αξων δὲ ὁ $B\Delta$, καὶ ἦχθω διὰ τοῦ B ἐφαπτομένη ἡ ZBH, ἄλλη δέ τις, ὡς ἔτυχεν, ἐφαπτομένη ἡ ΓAΘ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ $Z\Delta H$ ἴσον ἐστὶ τῷ 20 ὑπὸ Γ $\Delta Θ$.

ήχθωσαν γὰς ἀπὸ τῶν Α, Β παςὰ μὲν τὴν ΔΗ αί ΑΚ, ΒΛ, παςὰ δὲ τὴν ΓΔ αί ΑΜ, ΒΝ. ἐπεὶ οὖν ἐφάπτεται ἡ ΓΑΘ, 25 ἴση ἡ ΓΑ τῆ ΑΘ΄ ῶστε ἡ ΓΘ τῆς ΘΑ διπλῆ καὶ ἡ ΓΔ τῆς

33

ΑΜ καὶ ἡ ΔΘ τῆς ΑΚ. τὸ ἄρα ὑπὸ ΓΔΘ τετραπλάσιόν ἐστι τοῦ ὑπὸ ΚΑΜ. ὁμοίως δὴ δειχθήσεται

1. $\dot{\eta}$] (pr.) om. V; corr. p. 10. $\dot{\alpha}\pi\sigma\tau\epsilon\mu\epsilon\vec{\iota}$] cp, supra add. η m. 1 V. $\dot{\alpha}\pi\dot{\sigma}\tau\tilde{\omega}\nu$] bis V; corr. pc. 16. $\ddot{\alpha}\xi\omega\nu$] pcv, ξ e corr. m. 1 V. 17. ZBH] BZH V; corr. p.

μγ'.

e contrario [Eucl. V, 7 coroll.] $BZ: ZK = \Lambda A: AK$. componendo [Eucl. V, 18] uel dirimendo [Eucl. V, 17] $BK: KZ = \Lambda K: KA$. quare etiam

 $\Delta B: Z\Theta = E\Lambda: \Gamma\Lambda \text{ [Eucl. VI, 4]}.$

itaque [Eucl. VI, 16] $\Delta B \times \Gamma A = Z \otimes \times E A = \Theta Z \times Z M$ [Eucl. I, 34]. uerum $\Theta Z \times Z M = Z H^2$ [I, 38], hoc est quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale. ergo etiam $\Delta B \times \Gamma A$ quartae parti figurae ad ABadplicatae aequale est.

XLIII.

Si recta hyperbolam contingit, ab asymptotis ad centrum sectionis rectas abscindet rectangulum comprehendentes aequale rectangulo comprehenso rectis abscisis a recta in uertice sectionis ad axem posito contingenti.

sit hyperbola \mathcal{AB} , asymptotae autem $\Gamma \mathcal{\Delta}$, $\mathcal{\Delta E}$, axis autem $\mathcal{B}\mathcal{\Delta}$, et per \mathcal{B} contingens ducatur $Z\mathcal{BH}$, alia autem quaeuis contingens $\Gamma \mathcal{AO}$. dico, esse

 $\mathbf{Z}\boldsymbol{\varDelta}\times\boldsymbol{\varDelta}\boldsymbol{H}=\boldsymbol{\Gamma}\boldsymbol{\varDelta}\times\boldsymbol{\varDelta}\boldsymbol{\varTheta}.$

ducantur enim ab A, B rectae ΔH parallelae AK, BA, rectae autem $\Gamma\Delta$ parallelae AM, BN. iam quoniam $\Gamma A\Theta$ contingit, erit $\Gamma A = A\Theta$ [II, 3]. quare erit $\Gamma\Theta = 2\Theta A, \Gamma\Delta = 2AM$ [Eucl. VI, 2; I, 34], $\Delta\Theta = 2AK$ [Eucl. VI, 4]. itaque erit

 $\Gamma \varDelta \rtimes \varDelta \Theta = 4 K A \rtimes A M.$

iam eodem modo demonstrabimus, esse $Z \varDelta \times \varDelta H = 4 \varDelta B \times B N.$

est autem $KA \times AM = AB \times BN$ [II, 12]. ergo etiam $\Gamma \Delta \times \Delta \Theta = Z\Delta \times \Delta H$. τὸ ὑπὸ ΖΔΗ τετραπλάσιον τοῦ υπὸ ΔΒΝ. Ισον δὲ τὸ ὑπὸ ΚΔΜ τῷ ὑπὸ ΔΒΝ· Ισον ẵρα καὶ τὸ ὑπὸ ΓΔΘ τῷ ὑπὸ ΖΔΗ.

όμοίως δη δειχθήσεται, καν η ΔΒ έτέφα τις ή 5 διάμετρος καί μη άζων.

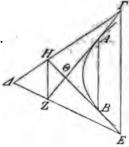
μδ'.

Ἐἀν υπεφβολῆς ἢ τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖα ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι ταῖς ἀσυμπτώτοις, αί ἐπὶ τὰς τομὰς ἀγόμεναι παφάλληλοι ἔσονται τῆ τὰς ἁφὰς ἐπι-10 ζευγνυούση.

έστω γάο η ύπεοβολη η άντιχείμεναι η ΑΒ, άσύμπτωτοι δε αί ΓΔΕ και έφαπτόμεναι αί ΓΔΘΖ, ΕΒΘΗ, και έπεζεύγθωσαν αί ΑΒ, ΖΗ.

ΓΕ. λέγω, δτι παράλληλοί 15 είσιν.

ἐπεὶ γὰο τὸ ὑπὸ ΓΔΖ ἴσον τῷ ὑπὸ ΗΔΕ, ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΓΔ ποὸς ΔΕ, ἡ ΗΔ ποὸς Δ ΔΖ· παράλληλος ἄρα ἐστὶν ἡ 20 ΓΕ τῷ ΖΗ. καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἡ ΘΖ ποὸς ΖΓ, ἡ ΘΗ ποὸς ΗΕ. ὡς δὲ ἡ ΗΕ ποὸς

ΗΒ, ή ΓΖ ποός ΑΖ· διπλη γαο έκατέρα· δι' ίσου ασα ως ή ΘΗ ποός ΗΒ, ή ΘΖ ποός ΖΑ. παο-25 άλληλος ασα έστιν ή ΖΗ τη ΑΒ.

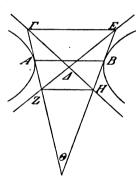
με΄.

² E a v έν ύπερβολη η έλλείψει η χύχλου περιφερεία η ταΐς αντιχειμέναις απ' αχρου τοῦ αξονος αχθῶσιν 13. *AB AH* V; corr. p. 17. τῷ] τό V; corr. pc. ἔστιν - 18. ΓΔ] om. V; corr. p. iam eodem modo hoc demonstrabimus, etiam si $\varDelta B$ alia aliqua diametrus est, non axis.

XLIV.

Si duae rectae hyperbolam uel oppositas contingentes cum asymptotis concurrunt, rectae ad puncta sectionis ductae parallelae erunt rectae puncta contactus coniungenti.

sit enim AB aut hyperbola aut oppositae, asymptotae autem $\Gamma \Delta$, ΔE contingentesque $\Gamma A \Theta Z$,

 $EB\Theta H$, et ducantur AB, ZH, ΓE . dico, eas parallelas esse. nam quoniam est

 $\Gamma \Delta \times \Delta Z = H \Delta \times \Delta E$ [prop. XLIII; cfr. Eutocius], erit [Eucl. VI, 16]

 $\Gamma \varDelta : \varDelta E = H \varDelta : \varDelta Z;$ itaque [Eucl. VI, 6; I, 27, 28] ΓE et ZH parallelae sunt. qua de causa erit

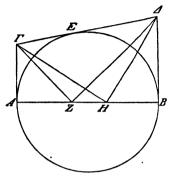
 $\Theta Z: Z\Gamma = \Theta H: HE$ [Eucl.VI,2].

est autem $HE: HB = \Gamma Z: AZ$; nam utraque duplo maior est utraque [II, 3]. ex aequo igitur [Eucl V, 22] $\Theta H: HB = \Theta Z: ZA$. ergo [Eucl. VI, 2] ZH, AB parallelae sunt.

XLV.

Si in hyperbola uel ellipsi uel circulo uel oppositis a terminis axis rectae perpendiculares ducuntur, et quartae parti figurae aequale axi adplicatur in utramque partem spatium in hyperbola oppositisque figura εύθείαι ποὸς ὀρθάς, καὶ τῷ τετάρτφ μέρει τοῦ είδους ίσον παρὰ τὸν ἄξονα παραβληθῆ ἐφ' ἑκάτερα ἐπὶ μὲν τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῶν ἀντικειμένων ὑπερβάλλον είδει

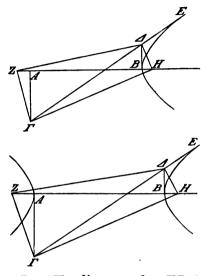
- τετραγώνφ, έπὶ δὲ τῆς 5 ἐλλείψεως ἐλλεϊπον, ἀχθῆ δέ τις εὐθεῖα ἐφαπτομένη τῆς τομῆς συμπίπτουσα ταῖς πρὸς ὀρθὰς εὐθείαις, αί ἀπὸ τῶν συμπτώσεων
- 10 ἀγόμεναι εὐθεῖαι ἐπὶ τὰ ἐκ τῆς παραβολῆς γενηθέντα σημεῖα ὀρθὰς ποιοῦσι γωνίας πρὸς τοῖς εἰρημένοις σημείοις.

15 έστω μία τῶν εἰρημένων τομῶν, ἦς ἄξων ὅξΑΒ, πρὸς ὀρθὰς δὲ αἱ ΑΓ, ΒΔ, ἐφαπτομένη δὲ, ἡ ΓΕΔ, καὶ τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ εἰδους ἴσον παραβεβλήσθω ἐφ' ἐκάτερα, ὡς εἰρηται, τὸ ὑπὸ ΑΖΒ καὶ τὸ ὑπὸ ΑΗΒ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΓΖ, ΓΗ, ΔΖ, ΔΗ. λέγω,
20 ὅτι ῆ τε ὑπὸ ΓΖΔ καὶ η ὑπὸ ΓΗΔ γωνία ὀρθή ἐστιν.

ἐπεὶ γὰο τὸ ὑπὸ ΑΓ, ΒΔ ἴσον ἐδείχθη τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ πρὸς τῆ ΑΒ εἴδους, ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ ΑΖΒ ἴσον τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ εἴδους, τὸ ἄρα ὑπὸ 25 ΑΓ, ΔΒ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ ΑΖΒ. ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ ΓΑ πρὸς ΑΖ, ἡ ΖΒ πρὸς ΒΔ. καὶ ὀρθαὶ αί πρὸς τοῖς Λ, Β σημείοις γωνίαι ἴση ἄρα ἡ μὲν ὑπὸ ΑΓΖ γωνία τῆ ὑπὸ ΒΖΔ, ἡ δὲ ὑπὸ ΑΖΓ τῆ ὑπὸ ΖΔΒ. καὶ ἐπεὶ ἡ ὑπὸ ΓΑΖ ὀρθή ἐστιν, al ἄρα ὑπὸ ΑΓΖ,

20. $\Gamma Z \Delta$] p; $\Gamma \Delta Z$ vc, $\Gamma \Delta'' Z' V$ (lineolae a manu 2?). 27. $\dot{v} \pi \dot{o}$] pc, supra scr. m. 1 V. quadrata excedens, in ellipsi autem deficiens, sectionemque contingens recta ducitur cum rectis perpendicularibus concurrens, rectae a punctis concursus ad puncta

adplicatione orta ductae ad puncta, quae diximus, rectos angulos efficiunt.

sit aliqua sectionum, quas diximus, cuius axis sit AB, perpendiculares autem $A\Gamma$, $B\Delta$ contingensque $\Gamma E\Delta$, et quartae parti figurae aequale in utramque partem adplicetur ita, ut diximus, AZ > ZBet AH > HB, ducanturque ΓZ , ΓH ,

 $\Delta Z, \Delta H.$ dico, angulos $\Gamma Z \Delta$ et $\Gamma H \Delta$ rectos esse. nam quoniam demonstrauimus, esse $A\Gamma \times B\Delta$ quartae parti figurae ad AB adplicatae aequale [prop. XLII], uerum etiam $AZ \times ZB$ quartae parti figurae aequale est, erit $A\Gamma \times \Delta B = AZ \times ZB$. itaque $\Gamma A: AZ = ZB: B\Delta$ [Eucl. VI, 16]. et anguli ad A, B positi recti sunt; itaque [Eucl. VI, 6] $\lfloor A\Gamma Z = BZ\Delta, \lfloor AZ\Gamma = Z\Delta B$. et quoniam $\lfloor \Gamma AZ$ rectus est, $\lfloor A\Gamma Z + AZ\Gamma$ uni recto aequales sunt [Eucl. I, 32]. et demonstrauimus etiam, esse

$$\bot A\Gamma Z = \varDelta ZB;$$

itaque $\angle \Gamma Z A + \varDelta Z B$ uni recto aequales erunt. ergo

ΑΖΓ μιζ όρθη ίσαι είσίν. έδείχθη δε και ή υπο ΑΓΖ ίση τη ύπο ΔΖΒ· αί άφα ύπο ΓΖΑ, ΔΖΒ μιζ όφθη ίσαι είσι. λοιπή άφα ή ύπο ΔΖΓ όφθη έστιν. όμοίως δη δειχθήσεται και ή ύπο ΓΗΔ όφθη.

5

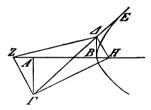
μς'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων αί ἐπιζευγνύμεναι ἴσας ποιοῦσι γωνίας προς ταῖς ἐφαπτομέναις.

τῶν γὰρ αὐτῶν ὑποκειμένων λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΑΓΖ γωνία τῆ ὑπο ΔΓΗ, ἡ δὲ ὑπὸ ΓΔΖ 10 τῆ ὑπὸ ΒΔΗ.

έπει γαρ έδείχθη όρθη έκατέρα τῶν ὑπὸ ΓΖΔ, ΓΗΔ, ὁ περι διάμετρον την ΓΔ γραφόμενος κύκλος ήξει διὰ τῶν Ζ, Η ση-

μείων ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ 15 ὑπὸ ΔΓΗ τῆ ὑπὸ ΔΖΗ ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι τοῦ κύκλου εἰσίν. ἡ δὲ ὑπὸ ΔΖΗ ἐδείχθη ἴση τῆ ὑπὸ ΑΓΖ. ῶστε ἡ ὑπὸ ΔΓΗ

20 ἴση τῆ ὑπὸ ΑΓΖ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ὑπο ΓΔΖ τῆ ὑπὸ ΒΔΗ.

μζ'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἡ ἀπὸ τῆς συμπτώσεως τῶν ἐπιζευχθεισῶν ἐπὶ τὴν ἁφὴν ἀγομένη πρὸς ὀρθὰς ἔσται 25 τῆ ἐφαπτομένῃ.

ύποκείσθω γὰο τὰ αὐτὰ τοῖς πρότερον, καὶ συμπιπτέτωσαν ἀλλήλαις αί μὲν ΓΗ, ΖΔ κατὰ τὸ Θ, αί

4. $\Gamma H \Delta$] p, $\Gamma \Delta'' H' \nabla$ (lineolae a m. 2?), $\Gamma \Delta H \nabla c$. 9. $\Gamma \Delta Z$] cp, $\Gamma \Delta \Xi \nabla$. 19. $\Delta \Gamma H$] $\Delta \Gamma Z \nabla$; corr. p.

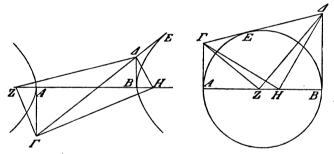
reliquus angulus $\varDelta Z\Gamma$ rectus est [Eucl. I, 13]. iam eodem modo demonstrabimus, etiam $\angle \Gamma H \varDelta$ rectum esse.

XLVI.

Iisdem positis rectae ductae ad contingentes angulos aequales efficiunt.

nam iisdem suppositis dico, esse $\angle A\Gamma Z = \Delta \Gamma H$, $\angle \Gamma \Delta Z = B \Delta H$.

quoniam enim demonstrauimus, utrumque angulum $\Gamma Z \varDelta$, $\Gamma H \varDelta$ rectum esse [prop. XLV], circulus circum diametrum $\Gamma \varDelta$ descriptus per puncta Z, H ueniet [Eucl. III, 31]; itaque $\angle \varDelta \Gamma H = \varDelta Z H$ [Eucl. III, 21];

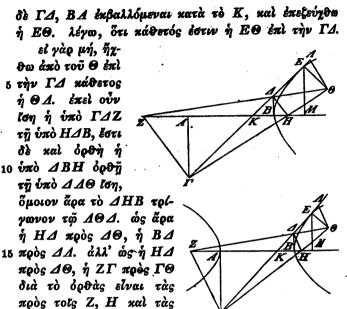
nam in eodem segmento circuli positi sunt. demonstrauimus autem, esse $\angle \Delta ZH = A\Gamma Z$ [prop. XLV]; quare etiam $\angle \Delta \Gamma H = A\Gamma Z$. et eodem modo demonstrabimus, esse etiam $\angle \Gamma \Delta Z = B \Delta H$.

XLVII.

Iisdem positis recta a puncto concursus rectarum ductarum ad punctum contactus ducta ad contingentem perpendicularis erit.

supponantur enim eadem, quae antea, et ΓH , $Z \varDelta$

KONIKON y'.

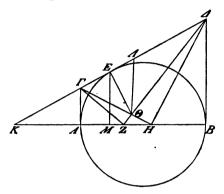
20 ΓΖ πρός ΓΘ, ή ΑΓ πρός ΓΛ διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ΑΖΓ, ΛΓΘ τριγώνων καὶ ως ἄρα ἡ ΒΔ πρός ΔΛ, ἡ ΑΓ πρός ΓΛ. ἐναλλάξ, ὡς ἡ ΔΒ πρός ΓΛ, ἡ ΔΔ πρός ΛΓ. ἀλλ' ὡς ἡ ΔΒ πρός ΓΛ, ἡ ΒΚ πρός ΚΑ καὶ ὡς ἄρα ἡ ΔΛ πρός ΓΛ, ἡ ΒΚ πρός ΚΑ. ἤχθω 25 ἀπὸ τοῦ Ε παρὰ τὴν ΑΓ ἡ ΕΜ τεταγμένως ἄρα ἔσται κατηγμένη ἐπὶ τὴν ΑΒ· καὶ ἔσται, ὡς ἡ ΒΚ πρός ΚΑ, ἡ ΒΜ πρός ΜΑ. ὡς δὲ ἡ ΒΜ πρός ΜΑ, ἡ ΔΕ πρός ΕΓ· καὶ ὡς ἄρα ἡ ΔΛ πρός ΛΓ, ἡ ΔΕ

πρός τῷ Θ ἴσας ώς δὲ ή

7. lon korlv $\dot{\eta}$ cp. $\Gamma \Delta Z$] pvc, in V littera Z mire deformata. 10. $\Delta B H$] $B \Delta'' H' V$ (lineolae a m. 2); corr. p. 12. $\tau \dot{0}$ $\dot{v} \pi \dot{0}$ V; corr. p.

inter se concurrant in Θ , $\Gamma \varDelta$ autem et $B \varDelta$ productae in K, ducaturque $E\Theta$. dico, esse $E\Theta$ ad $\Gamma \varDelta$ perpendicularem.

nam si minus, a Θ ad $\Gamma \Delta$ perpendicularis ducatur $\Theta \Lambda$. quoniam igitur $\angle \Gamma \Delta Z = H \Delta B$ [prop. XLVI],

et $\angle \Delta BH = \Delta A\Theta$ (nam recti sunt), trianguli ΔHB , $\Delta \Theta \Delta$ similes sunt. itaque $H\Delta : \Delta \Theta = B\Delta : \Delta A$ [Eucl. VI, 4]. uerum $H\Delta : \Delta \Theta = Z\Gamma : \Gamma\Theta$ [ibid.], quia anguli ad Z, H positi recti sunt [prop. XLV] et anguli ad Θ positi aequales; et [Eucl. VI, 4] $\Gamma Z : \Gamma\Theta = A\Gamma : \Gamma \Delta$ propter similitudinem triangulorum $AZ\Gamma$, $\Lambda \Gamma\Theta$ [prop. XLVI]; quare etiam

$$B\varDelta: \varDelta \Lambda = A\Gamma: \Gamma\Lambda.$$

permutando [Eucl. V, 16] $\Delta B: \Gamma A = \Delta A: \Delta \Gamma$. uerum $\Delta B: \Gamma A = BK: KA$ [Eucl. VI, 4]; quare etiam $\Delta A: \Gamma A = BK: KA$. ducatur ab E rectae $A\Gamma$ parallela EM; ea igitur ad AB odinate ducta erit [I def. 4]; et erit BK: KA = BM: MA [I, 36]. est autem $BM: MA = \Delta E: E\Gamma$ [Eucl. VI, 2]; ita-

KONIKON Y'.

ποδς ΕΓ΄ ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄοα ἡ ΘΛ κάθετός ἐστιν, οὐδὲ ἅλλη τις πλὴν τῆς ΘΕ.

μη'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων δεικτέον, ὅτι αί ἀπὸ τῆς ἁφῆς 5 ἐπὶ τὰ ἐκ τῆς παραβολῆς γινόμενα σημεῖα ἴσας ποιοῦσι γωνίας πρὸς τῆ ἐφαπτομένη.

ύποκείσθω γὰφ τὰ αὐτά, καὶ ἐπεζεύχθωσαν al EZ, EH. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΓΕΖ γωνία τῆ ὑπὸ ΗΕΔ.

10 ἐπεὶ γὰο ὀοθαί εἰσιν αί ὑπὸ ΔΗΘ, ΔΕΘ γωνίαι, ὁ πεοὶ διάμετοον τὴν ΔΘ γοαφόμενος κύκλος ῆξει διὰ τῶν Ε, Η σημείων· ὥστε ἴση ἔσται ἡ ὑπὸ ΔΘΗ τῆ ὑπὸ ΔΕΗ· ἐν γὰο τῷ αὐτῷ τμήματι. ὁμοίως δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΖ τῆ ὑπὸ ΓΘΖ ἐστιν ἴση. ἡ δὲ ὑπὸ 15 ΓΘΖ τῆ ὑπὸ ΔΘΗ ἴση· κατὰ κοουφὴν γάο· καὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΖ ἄρα τῆ ὑπὸ ΔΕΗ ἐστιν ἴση.

μθ'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐἀν ἀπό τινος τῶν σημείων κάθετος ἀχθῆ ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην, αί ἀπὸ τοῦ γενο-20 μένου σημείου ἐπὶ τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος ὀρθὴν ποιοῦσι γωνίαν.

υποκείσθω γὰρ τὰ αὐτά, καὶ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετος ἤχθω ἡ ΗΘ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΘ, ΒΘ. λέγω, ὅτι ἡ ὑπὸ ΑΘΒ γωνία ὀρθή ἐστιν.

 $\mathbf{25}$

, έπεὶ γὰο ὀοθὴ ἡ ὑπὸ ΔΒΗ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΘΗ, ὁ πεοὶ διάμετοον τὴν ΔΗ γοαφόμενος κύκλος ῆξει διὰ

^{4.} α[] om. V; corr. p. 19. γενομένου] γινομένου Halley. 24. ΑΘΒ] ΑΒΘ V; corr. p.

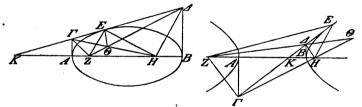
que etiam $\Delta \Lambda : \Lambda \Gamma = \Delta E : E\Gamma$; quod absurdum est. ergo $\Theta \Lambda$ perpendicularis non est nec ulla alia praeter ΘE .

XLVIII.

Iisdem positis demonstrandum, rectas a puncto contactus ad puncta adplicatione orta ductas ad contingentem angulos aequales efficere.

supponantur enim eadem, ducanturque EZ, EH. dico, esse $\angle \Gamma EZ = HE \varDelta$.

nam quoniam anguli $\Delta H\Theta$, $\Delta E\Theta$ recti sunt [prop. XLV, XLVII], circulus circum diametrum $\Delta\Theta$

descriptus per puncta E, H ueniet [Eucl. III, 31]; quare $\angle \varDelta \Theta H = \varDelta EH$ [Eucl. III, 21]; nam in eodem segmento positi sunt. eadem de causa etiam

 $\angle \Gamma E Z = \Gamma \Theta Z.$

est autem $\angle \Gamma \Theta Z = \varDelta \Theta H$ [Eucl. I, 15]; nam ad uerticem positi sunt. ergo etiam $\angle \Gamma E Z = \varDelta E H$.

XLIX.

Iisdem positis si ab aliquo punctorum perpendicularis ad contingentem ducitur, rectae a puncto ita orto ad terminos axis ductae rectum angulum efficiunt.

supponantur enim eadem, et ab H ad $\Gamma \Delta$ perpendicularis ducatur $H\Theta$, ducanturque $A\Theta$, $B\Theta$. dico, angulum $A\Theta B$ rectum esse.

KONIKON Y'.

πρός ΕΓ. ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἡ ΘΛ κάθετός ἐστι», οὐδὲ ἄλλη τις πλὴν τῆς ΘΕ.

Τῶν αὐτῶν ὄντων δεικτέον, ὅτι αί ἀπὸ τῆς ἁφῆς 5 ἐπὶ τὰ ἐκ τῆς παραβολῆς γινόμενα σημεῖα ἴσας ποιοῦσι γωνίας πρὸς τῆ ἐφαπτομένη.

ύποχείσθω γὰρ τὰ αὐτά, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἰ EZ, EH. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΓΕΖ γωνία τῆ ὑπὸ ΗΕΔ.

10 ἐπεὶ γὰǫ ὀǫθαί εἰσιν αί ὑπὸ ΔΗΘ, ΔΕΘ γωνίαι, ὁ πεǫὶ διάμετǫον τὴν ΔΘ γǫαφόμενος κύκλος ῆξει διὰ τῶν Ε, Η σημείων. ῶστε ἰση ἔσται ἡ ὑπὸ ΔΘΗ τῆ ὑπὸ ΔΕΗ· ἐν γὰǫ τῷ αὐτῷ τμήματι. ὁμοίως δὴ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΖ τῆ ὑπὸ ΓΘΖ ἐστιν ἴση. ἡ δὲ ὑπὸ 15 ΓΘΖ τῆ ὑπὸ ΔΘΗ ἴση. κατὰ κορυφὴν γάǫ. καὶ ἡ ὑπὸ ΓΕΖ ἄρα τῆ ὑπὸ ΔΕΗ ἐστιν ἴση.

μθ'.

Τῶν αὐτῶν ὄντων ἐἀν ἀπό τινος τῶν σημείων κάθετος ἀχθῆ ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην, αί ἀπὸ τοῦ γενο-20 μένου σημείου ἐπὶ τὰ πέρατα τοῦ ἄξονος ὀοθὴν ποιοῦσι γωνίαν.

υποκείσθω γὰς τὰ αὐτά, καὶ ἀπὸ τοῦ Η ἐπὶ τὴν ΓΔ κάθετος ἤχθω ἡ ΗΘ, καὶ ἐπεζεύχθωσαν αί ΑΘ, ΒΘ. λέγω, ὅτι ἡ ὑπὸ ΑΘΒ γωνία ὀgθή ἐστιν.

25 ἐπεὶ γὰο ỏοθὴ ἡ ὑπὸ ΔΒΗ καὶ ἡ ὑπὸ ΔΘΗ, ὑ πεοὶ διάμετοον τὴν ΔΗ γραφόμενος κύκλος ῆξει διὰ

μη'.

^{4.} αf] om. V; corr. p. 19. γενομένου] γινομένου Halley. 24. AOB] ABO V; corr. p.

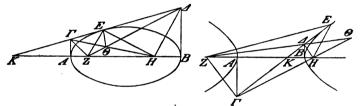
que etiam $\Delta \Lambda : \Lambda \Gamma = \Delta E : E\Gamma$; quod absurdum est. ergo $\Theta \Lambda$ perpendicularis non est nec ulla alia praeter ΘE .

XLVIII.

Iisdem positis demonstrandum, rectas a puncto contactus ad puncta adplicatione orta ductas ad contingentem angulos aequales efficere.

supponantur enim eadem, ducanturque EZ, EH. dico, esse $\angle \Gamma EZ = HE \varDelta$.

nam quoniam anguli $\Delta H\Theta$, $\Delta E\Theta$ recti sunt [prop. XLV, XLVII], circulus circum diametrum $\Delta\Theta$

descriptus per puncta E, H ueniet [Eucl. III, 31]; quare $\angle \varDelta \Theta H = \varDelta EH$ [Eucl. III, 21]; nam in eodem segmento positi sunt. eadem de causa etiam

 $\angle \Gamma E Z = \Gamma \Theta Z.$

est autem $\angle \Gamma \Theta Z = \varDelta \Theta H$ [Eucl. I, 15]; nam ad uerticem positi sunt. ergo etiam $\angle \Gamma E Z = \varDelta E H$.

XLIX.

Iisdem positis si ab aliquo punctorum perpendicularis ad contingentem ducitur, rectae a puncto ita orto ad terminos axis ductae rectum angulum efficiunt.

supponantur enim eadem, et ab H ad $\Gamma \varDelta$ perpendicularis ducatur $H\Theta$, ducanturque $\varDelta\Theta$, $B\Theta$. dico, angulum $\varDelta\Theta B$ rectum esse.

ίση. ωστε καὶ ἡ ΕΛ τῆ ΛΜ ἴση. καὶ ἐπεὶ ἐδείχθη ἡ ὑπὸ ΓΕΖ γωνία τῆ ὑπο ΔΕΗ ἴση, ἡ δὲ ὑπὸ ΓΕΖ ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΕΜΗ, ἴση ἄφα καὶ ἡ ὑπὸ ΕΜΗ τῆ ὑπὸ ΜΕΗ. ἴση ἄφα καὶ ἡ ΕΗ τῆ ΗΜ. ἀλλὰ 5 καὶ ἡ ΕΛ τῆ ΛΜ ἐδείχθη ἴση· κάθετος ἄφα η ΗΛ ἐπὶ τὴν ΕΜ. ῶστε διὰ τὸ προδειχθὲν ὀφθή ἐστιν ἡ ὑπὸ ΛΛΒ, καὶ ὁ περὶ διάμετρον τὴν ΛΒ γραφόμενος κύκλος ῆξει διὰ τοῦ Λ. καί ἐστιν ἴση ἡ ΘΛ τῆ ΘΒ· καὶ ἡ ΘΛ ἄφα ἐκ τοῦ κέντρου οὖσα τοῦ ἡμικυκλίου 10 ἴση ἐστὶ τῆ ΘΒ.

να'.

'Εὰν ὑπερβολῆς ἢ τῶν ἀντικειμένων παρὰ τὸν ἄξονα ἴσον ἐφ' ἐκάτερα παραβληθῆ τῷ τετάρτφ μέρει τοῦ είδους ὑπερβάλλον είδει τετραγώνφ, καὶ ἀπὸ τῶν γενο-15 μένων ἐκ τῆς παραβολῆς σημείων κλασθῶσιν εὐθεῖαι πρὸς ὁποτερανοῦν τῶν τομῶν, ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος υπερέχει τῷ ἄζονι.

έστω γὰ ψύπερβολη η ἀντικείμεναι, ὡν ἄξων ὁ AB, κέντρον δὲ τὸ Γ, καὶ τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ είδους ἴσον 20 ἔστω ἑκάτερον τῶν ὑπὸ AΔB, AEB, καὶ ἀπὸ τῶν Ε, Δ σημείων κεκλάσθωσαν πρὸς την γραμμην αί ΕΖ, ΖΔ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ τῆς ΖΔ ὑπερέχει τῆ AB.

Ϋχθω διὰ τοῦ Ζ ἐφαπτομένη ἡ ΖΚΘ, διὰ δὲ τοῦ Γ παρὰ τὴν ΖΔ ἡ ΗΓΘ· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΚΘΗ 25 τῆ ὑπὸ ΚΖΔ· ἐναλλὰξ γάρ. ἡ δὲ ὑπὸ ΚΖΔ ἴση τῆ ὑπὸ ΗΖΘ· καὶ ἡ ὑπὸ ΗΖΘ ἄρα ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΗΘΖ. ἴση ἄρα ἡ ΗΖ τῆ ΗΘ. ἡ δὲ ΖΗ τῆ ΗΕ ἴση, ἐπεὶ καὶ ἡ ΔΕ τῆ ΒΔ καὶ ἡ ΔΓ τῆ ΓΒ καὶ ἡ

^{3.} EMH] (pr.) EHM V; corr. p. 23. $ZK\Theta$] $Z\Theta K$ V; corr. p. Γ] pcv; corr. ex K m. 1 V. 27. $H\Theta$ — 28. $\kappa\alpha\ell$ (alt.)] bis V; corr. p.

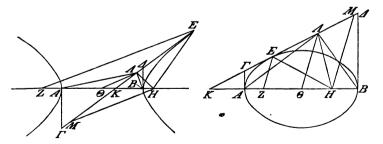
nam quoniam $\angle \Delta BH$, $\Delta \Theta H$ recti sunt, circulus circum diametrum ΔH descriptus per Θ , B ueniet [Eucl. III, 31], et $\angle H\Theta B = B \Delta H$ [Eucl. III, 21]. demonstrauimus autem, esse $\angle AH\Gamma = B \Delta H$ [prop.XLV]; quare etiam $\angle B\Theta H = AH\Gamma = A\Theta\Gamma$ [Eucl. III, 31, 21]. itaque etiam $\angle \Gamma\Theta H = A\Theta B$. uerum $\angle \Gamma\Theta H$ rectus est; ergo etiam $\angle A\Theta B$ rectus est.

$\mathbf{L}.$

Iisdem positis si a centro sectionis ad contingentem recta ducitur parallela rectae per punctum contactus alterumque punctorum ductae, dimidio axi aequalis erit.

sint enim eadem, quae antea, et centrum sit Θ , ducaturque EZ, et $\Delta \Gamma$, BA in K concurrant, per Θ autem rectae EZ parallela ducatur ΘA . dico, esse $\Theta A = \Theta B$.

ducantur enim *EH*, AA, AH, AB, et per *H* rectae *EZ* parallela ducatur *HM*. quoniam igitur est $AZ \times ZB = AH \times HB$ [ex hypothesi; cfr. prop XLV],

erit AZ = HB. uerum etiam $A\Theta = \Theta B$; quare etiam $Z\Theta = \Theta H$. itaque etiam $E\Lambda = \Lambda M$ [Eucl. VI,2]. Apollonius, ed. Heiberg. 28

ίση. ωστε και ή ΕΛ τῆ ΛΜ ίση. και ἐπει ἐδείχθη ή ὑπὸ ΓΕΖ γωνία τῆ ὑπο ΔΕΗ ίση, ή δὲ ὑπὸ ΓΕΖ ίση ἐστι τῆ ὑπὸ ΕΜΗ, ίση ἄφα και ή ὑπὸ ΕΜΗ τῆ ὑπὶ ΜΕΗ. ἴση ἄφα και ή ΕΗ τῆ ΗΜ. ἀλλὰ 5 και ή ΕΛ τῆ ΛΜ ἐδείχθη ἴση· κάθετος ἄφα η ΗΛ ἐπι τὴν ΕΜ. ῶστε διὰ τὸ πφοδειχθὲν ὀφθή ἐστιν ή ὑπὸ ΛΛΒ, και ὁ πεφι διάμετφον τὴν ΑΒ γφαφόμενος κύκλος ῆξει διὰ τοῦ Λ. καί ἐστιν ἴση ή ΘΛ τῆ ΘΒ.

να'.

'Εὰν ὑπεφβολῆς ἢ τῶν ἀντικειμένων παφὰ τὸν ἄξονα ἴσον ἐφ' ἐκάτεφα παφαβληθῆ τῷ τετάφτφ μέφει τοῦ εἴδους ὑπεφβάλλον είδει τετφαγώνφ, καὶ ἀπὸ τῶν γενο-15 μένων ἐκ τῆς παφαβολῆς σημείων κλασθῶσιν εὐθεῖαι πφὸς ὁποτεφανοῦν τῶν τομῶν, ἡ μείζων τῆς ἐλάσσονος υπεφέχει τῷ ἅξονι.

ἔστω γὰρ ὑπερβολη η ἀντικείμεναι, ὡν ἄξων ὁ ΑΒ, κέντρον δὲ τὸ Γ, καὶ τῷ τετάρτῷ μέρει τοῦ είδους ἴσον 20 ἔστω ἑκάτερον τῶν ὑπὸ ΑΔΒ, ΑΕΒ, καὶ ἀπὸ τῶν Ε, Δ σημείων κεκλάσθωσαν πρὸς την γραμμην al ΕΖ, ΖΔ. λέγω, ὅτι ἡ ΕΖ τῆς ΖΔ ὑπερέχει τῆ ΑΒ.

ἤχθω διὰ τοῦ Ζ ἐφαπτομένη ἡ ΖΚΘ, διὰ δὲ τοῦ Γ παρὰ τὴν ΖΔ ἡ ΗΓΘ· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΚΘΗ

25 τῆ ὑπὸ ΚΖΔ ἐναλλὰξ γάρ. ἡ δὲ ὑπὸ ΚΖΔ ἴση τῆ ὑπὸ ΗΖΘ καὶ ἡ ὑπὸ ΗΖΘ ἄρα ἴση ἐστὶ τῆ ὑπὸ ΗΘΖ. ἴση ἄρα ἡ ΗΖ τῆ ΗΘ. ἡ δὲ ΖΗ τῆ ΗΕ ἴση, ἐπεὶ ὰαὶ ἡ ΑΕ τῆ ΒΔ καὶ ἡ ΑΓ τῆ ΓΒ καὶ ἡ

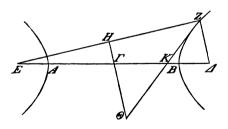
^{3.} EMH] (pr.) EHM V; corr. p. 23. $ZK\Theta$] $Z\Theta K$ V; corr. p. Γ] pcv; corr. ex K m. 1 V. 27. $H\Theta$ — 28. $\varkappa\alpha i$ (alt.)] bis V; corr. p.

et quoniam demonstrauimus [prop. XLVIII], esse $\angle \Gamma EZ = \varDelta EH$, et est [Eucl. I, 29] $\angle \Gamma EZ = EMH$, erit etiam $\angle EMH = MEH$. itaque etiam EH = HM[Eucl. I, 6]. demonstrauimus autem, esse etiam $E \varDelta = \varDelta M$; itaque $H \varDelta$ ad EM perpendicularis est [Eucl. I, 8]. quare propter id, quod antea demonstrauimus [prop. XLIX], $\angle \varDelta \Delta B$ rectus est, et [Eucl. III, 31] circulus circum diametrum $\varDelta B$ descriptus per \varDelta ueniet. et $\Theta \varDelta = \Theta B$; ergo etiam radius semicirculi $\Theta \varDelta = \Theta B$.

LI.

Si axi hyperbolae uel oppositarum ad utramque partem adplicatur spatium quartae parti figurae aequale figura quadrata excedens, et a punctis adplicatione ortis ad utramuis sectionum franguntur rectae, maior minorem excedit axe.

sit enim hyperbola uel oppositae, quarum axis sit AB, centrum autem Γ , quartaeque parti figurae

aequalia sint $A \Delta \times \Delta B$.

AE > EB, et a punctis E, Δ ad lineam frangantur $EZ, Z\Delta$. dico, esse

 $EZ = Z\varDelta + AB.$

nam per Z contingens ducatur $ZK\Theta$, per Γ autem rectae $Z\varDelta$ parallela $H\Gamma\Theta$; itaque [Eucl. I, 29] $\angle K\Theta H = KZ\varDelta$; nam alterni sunt. uerum [prop.XLVIII] $\angle KZ\varDelta = HZ\Theta$; quare etiam $\angle HZ\Theta = H\Theta Z$. ita- $_{28}*$ Ἐἀν ἐν ὑπεφβολῆ ἢ ἐλλείψει ἢ κύπλου πεφιφεφεία ἢ ταις ἀντιπειμέναις ἀπ' ἄπφας τῆς διαμέτφου ἀχθῶσιν παφὰ τεταγμένως πατηγμένην, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν 5 πεφάτων πφὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς γφαμμῆς ἀχθεῖσαι εὐθείαι τέμνωσι τὰς παφαλλήλους, τὸ πεφιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀποτεμνομένων ἴσον ἐστὶ τῷ πφὸς τῆ αὐτῆ διαμέτφῷ είδει.

ἔστω μία τῶν εἰρημένων τομῶν ἡ ΑΒΓ, ἡς διά-10 μετρος ἡ ΑΓ, καὶ παρὰ τεταγμένως κατηγμένην ἤχθωσαν αί ΑΔ, ΓΕ, καὶ διήχθωσαν αί ΑΒΕ, ΓΒΔ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΑΔ, ΕΓ ἴσον ἐστὶ τῷ εἴδει τῷ πρὸς τῆ ΑΓ.

ήχθω γὰρ ἀπὸ τοῦ Β παρὰ τεταγμένως κατηγμένην
¹⁵ ή BZ. ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ὑπὸ ΑΖΓ πρὸς τὸ ἀπὸ ΖΒ, ή πλαγία πρὸς την ὀρθίαν καὶ πρὸς τὸ εἶδος τὸ ἀπὸ τῆς. ΑΓ τετράγωνον. ὁ δὲ τοῦ ὑπὸ ΑΖΓ πρὸς τὸ ἀπὸ BZ λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ τῆς ΑΖ πρὸς ΖΒ καὶ τοῦ τῆς ΓΖ πρὸς ΖΒ· ὁ ἄρα τοῦ εἴδους πρὸς τὸ
²⁰ ἀπὸ τῆς ΑΓ τετράγωνον λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ τῆς ΖΒ πρὸς ΖΑ καὶ τοῦ τῆς BZ πρὸς ΓΖ. ἀλλ' ὡς

μεν ή ΑΖ πρός ΖΒ, ή ΑΓ πρός ΓΕ, ώς δε ή ΓΖ πρός ΖΒ, ή ΓΑ πρός ΑΔ. ό ἄρα τοῦ εἴδους πρός τὸ ἀπὸ τῆς ΑΓ τετράγωνον λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ 25 τῆς ΓΕ πρός ΓΑ καὶ τοῦ τῆς ΑΔ πρός ΓΑ. σύγ-

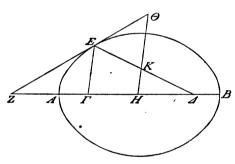
25 της ΓΕ προς ΓΑ και του της ΑΔ προς ΓΑ. συγκειται δε και ό τοῦ ὑπὸ ΑΔ, ΓΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ τετράγωνον ἐκ τῶν αὐτῶν. ὡς ἄρα τὸ εἶδος πρὸς τὸ

^{2.} $\ell \nu$] e corr. p, om. V c. 10. $\tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \ell \nu \sigma \varsigma \kappa \alpha \tau \eta \gamma \mu \ell \nu \eta \nu$] $\tau \epsilon \tau \alpha \gamma \mu \ell \nu \eta \nu$ V; corr. Halley. 11. $\delta \iota \eta ' \tau \partial \omega \sigma \alpha \nu$] v, $\delta \iota \eta ' - corr.$ ex η m. 1 V; $\eta ' \tau \partial \omega \sigma \alpha \nu$ c. 12. $A \Delta$] pcv, post A del. B m. 1 V. 21. ZA] BA V; corr. Comm.

que [Eucl. I, 6] $HZ = H\Theta$. est autem ZH = HE[Eucl. VI, 2], quoniam $AE = B\Delta$, $A\Gamma = \Gamma B$, $E\Gamma = \Gamma \Delta$. itaque etiam $H\Theta = EH$; quare $ZE = 2H\Theta$. et quoniam demonstrauimus, esse $\Gamma \Theta = \Gamma B$ [prop. L], erit $EZ = 2(H\Gamma + \Gamma B)$. uerum $Z\Delta = 2H\Gamma$ [Eucl. VI, 4] et $AB = 2\Gamma B$. ergo $EZ = Z\Delta + AB$.

LII.

Si in ellipsi maiori axi ad utramque partem adplicatur spatium quartae parti figurae aequale figura quadrata deficiens, et a punctis adplicatione ortis ad

lineam franguntur rectae, eae axi aequales erunt. sit ellipsis, cuius axis maior sit *AB*, et quartae parti figurae aequalia sint

 $A\Gamma \times \Gamma B$, $A\Delta \times \Delta B$, et a Γ , Δ ad lineam frangantur ΓE , $E\Delta$. dico, esse $\Gamma E + E\Delta = AB$.

ducatur contingens $ZE\Theta$, centrum autem sit H, et per id rectae ΓE parallela ducatur $HK\Theta$. iam quoniam $\angle \Gamma E Z = \Theta E K$ [prop. XLVIII], et [Eucl. I, 29] $\angle ZE\Gamma = E\Theta K$, erit etiam $\angle E\Theta K = \Theta E K$. quare etiam $\Theta K = KE$ [Eucl. I, 6]. et quoniam AH = HBet $A\Gamma = \Delta B$, erit etiam $\Gamma H = H\Delta$; quare etiam $EK = K\Delta$ [Eucl. VI, 2]. ideo $E\Delta = 2\Theta K$, $E\Gamma = 2KH$ [Eucl. VI, 4],

KONIKON 7'.

άπὸ τῆς ΑΓ ταυράγανον, οῦτας τὸ ὑπὸ ΛΛ, ΓΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ ταυράγανον. Ισον ἄρα τὸ ὑπὸ ΛΛ, ΓΕ τῷ παρὰ τὴν ΑΓ είδει.

1ď.

- 5 Ἐἀν κώνου τομῆς ἢ κύκλου περιφερείας ἀύο εὐθεῶα ἐφαπτόμεναι συμκίκτωσι, διὰ δὲ τῶν ὡφῶν περάλληλα ἐχθῶσι ταἰς ἐφαπτομέναις, καὶ ἀκὸ τῶν ὡφῶν πρὸς τὸ αὐτὸ σημείον τῆς γραμμῆς διαχθῶσιν εὐθεῖαι τάρνουσαι τὰς παραλλήλους, τὸ περιεχόμενον ὀρθογώνων 10 ὑκὸ τῶν ἀκοτεμνομένων πρὸς τὸ ἀκὸ τῆς ἐκιζευγ-
- 10 υπο των αποτεμοφιενών προς το απο της επιζευγνυούσης τὰς ἀφὰς τετράγωνου λόγου ἔχει τὰν συγπείμενον ἔκ τε τοῦ, ὂν ἔχει τῆς ἐπιζευγνυούσης τὴν σύμπτωσιν τῶν ἐφαπτομένων πεὶ τὴν διχοτομίαν τῆς τὰς ἀφὰς ἐπιζευγνυούσης τὸ ἐντὸς τμῆμα πρὸς τὸ 15 λοιπὸν συνάμει, καὶ τοῦ, ὂν ἔχει τὸ ὑπὸ τῶν ἐφαπο-
- **μένων περιεχόμενον ὀρθογώνιον πρòς τὸ τέτπρου** μέρος τοῦ ἀπὸ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης τετριγώνου.

έστω χώνου τομή η χύχλου περιφέρεια ή ΑΒΓ
20 καὶ ἐφαπτόμεναι αἱ ΛΔ, ΓΔ, καὶ ἐπεξεύχθω ή ΑΓ
καὶ ởίχα τετμήσθω κατὰ τὸ Ε, καὶ ἐπεξεύχθω ή ΔΒΕ, καὶ ἤχθω ἀπὸ μὲν τοῦ Λ παρὰ τὴν ΓΔ ή ΔΖ, ἀπὸ dὲ τοῦ Γ παρὰ τὴν ΔΔ ή ΓΗ, καὶ ἐἰλήφθω τι στμεῖον ἐπὶ τῆς γραμμῆς τὸ Θ, καὶ ἐπιζευχθεῖσαι αῖ
25 ΛΘ, ΓΘ ἐκβεβλήσθωσαν ἐπὶ τὰ Η, Ζ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΔΖ, ΓΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΓ τὸν συγπείμενον ἔχει λόγον ἐκ τοῦ, ὃν ἔγει τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ

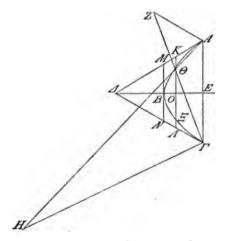
26. AT] evp, in V litt. A macula obscurata.

est autem etiam

 $A \Delta \times \Gamma E : A \Gamma^2 = (\Gamma E : \Gamma A) \times (A \Delta : \Gamma A);$ itaque ut figura ad $A \Gamma^2$, ita $A \Delta \times \Gamma E : A \Gamma^2$. ergo $A \Delta \times \Gamma E$ figurae ad $A \Gamma$ adplicatae aequale est [Eucl. V, 9].

LIV.

Si duae rectae coni sectionem uel circuli ambitum contingentes concurrunt, et per puncta contactus contingentibus parallelae ducuntur, et a punctis contactus ad idem punctum lineae ducuntur rectae parallelas secantes, rectangulum comprehensum partibus abscisis ad quadratum rectae puncta contactus coniun-

gentis rationem habet compositam ex ea, quam habet pars interior rectae coniungentis punctum concursus contingentium punctumque me-

dium rectae puncta contactus coniungentis ad reliquam potentia, et ea, quam habet rectangulum con-

tingentibus comprehensum ad quartam partem quadrati rectae puncta contactus coniungentis.

sit coni sectio uel ambitus circuli ABI contingen-

In ∇v figurae adjectae sunt rectae octo et sex rectangula uel amplius cum litteris.

καὶ τὸ ὑπὸ ΑΔΓ προς τὸ τέταρτον τοῦ ἀπὸ ΔΓ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΑΕΓ.

ήχθω γάρ άπό μέν τοῦ Θ παρὰ τὴν ΑΓ ή ΚΘΟΞΑ, άπό δε του Β ή ΜΒΝ· φανερόν δή, ότι έφάπτεται 5 ή MN. έπει ούν ίση έστιν ή AE τη EΓ, ίση έστι xal ή MB τỹ BN xal ή KO τỹ OA xal ή ΘΟ τỹ OA xal ή KΘ τη ΞΛ. έπει ούν έφάπτονται al MB, MA, καί παρά την ΜΒ ήπται ή ΚΘΛ, έστιν, ώς τὸ ἀπὸ AM πρός τὸ ἀπὸ MB, τουτέστι τὸ ὑπὸ MBN. το 10 από ΑΚ πρός το ύπο ΞΚΘ, τουτέστι το ύπο ΆΘΚ [ral έναλλάξ, ώς τὸ ἀπὸ AM πρὸς τὸ ἀπὸ AK, το ύπὸ ΝΒΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΘΚ]. ὡς δὲ τὸ ὑπὸ ΝΓ, ΜΑ πρός τὸ ἀπὸ ΜΑ, τὸ ὑπὸ ΔΓ, ΚΑ πρός τὸ ἀπὸ ΚΑ· δι' ίσου άρα, ώς τὸ ὑπὸ ΝΓ, ΜΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΒΜ, 15 το ύπο ΑΓ, ΚΑ πρός το ύπο ΛΘΚ. το δε ύπο ΛΓ. ΚΑ πρός το ύπο ΛΘΚ τον συγκείμενον έχει λόγον έκ τοῦ τῆς ΓΛ προς ΛΘ, τουτέστι τῆς ΖΛ πρός ΑΓ, καί τοῦ τῆς ΑΚ πρός ΚΘ, τουτέστι τῆς ΗΓ πρός ΓΑ, ος έστιν ό αὐτὸς τῷ, ὃν ἔχει τὸ ὑπὸ ΗΓ, ΖΑ 20 πρός τὸ ἀπὸ ΓΑ· ὡς ἄρα τὸ ὑπο ΝΓ, ΜΑ πρός τὸ ύπο NBM, το ύπο ΗΓ, ΖΑ προς το άπο ΓΑ. το δε ύπὸ ΓΝ. ΜΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΒΜ τοῦ ὑπὸ ΝΔΜ μέσου λαμβανομένου τόν συγχείμενον έχει λόγον έχ τοῦ, ὃν ἔχει τὸ ὑπὸ ΓΝ, ΑΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΔΜ 25 xal τὸ ὑπὸ ΝΔΜ πρὸς τὸ ὑπὸ NBM τὸ ἄρα ὑπὸ ΗΓ, ΖΑ πρός τὸ ἀπὸ ΓΑ τὸν συγκείμενον ἔχει λόγον έχ τοῦ τοῦ ὑπὸ ΓN . AM πρὸς τὸ ὑπὸ $N\Delta M$ xal τοῦ ὑπὸ ΝΔΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΒΜ. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ ύπὸ ΝΓ, ΑΜ πρὸς τὸ ὑπὸ ΝΔΜ, τὸ ἀπὸ ΕΒ πρὸς

3. KOOZA] p, OKAZO V. 4. MBN] p, BMN V. 11. καί – 12. AOK] deleo cum Halleio. 27. τοῦ τοῦ] scripsi; τοῦ V. tesque $A\Delta$, $\Gamma\Delta$, et ducatur $A\Gamma$ seceturque in E in duas partes aequales, et ducatur ΔBE , et ab A rectae $\Gamma\Delta$ parallela ducatur AZ, a Γ autem rectae $A\Delta$ parallela ΓH , sumaturque in linea punctum aliquod Θ , et ductae $A\Theta$, $\Gamma\Theta$ ad H, Z producantur. dico, esse $AZ \times \Gamma H: A\Gamma^2 = (EB^2: B\Delta^2) \times (A\Delta \times \Delta\Gamma: \frac{1}{4}A\Gamma^2)$ $= (EB^2: B\Delta^2) \times (A\Delta \times \Delta\Gamma: AE \times E\Gamma).$

ducatur enim a Θ rectae $A\Gamma$ parallela $K\Theta O \Xi A$, a *B* autem *MBN*; manifestum igitur, *MN* contingere [I, 32]. iam quoniam $AE = E\Gamma$, erit etiam MB = BN, KO = OA [Eucl. VI, 4; V, 16] et $\Theta O = O\Xi$ [II, 7; I, 46-47], $K\Theta = \Xi A$. quoniam igitur *MB*, *MA* contingunt, et rectae *MB* parallela ducta est $K\Theta A$, erit [prop. XVI] $AM^2: MB^2 = AK^2: \Xi K \times K\Theta$, hoc est $AM^2: MB \times BN = AK^2: A\Theta \times \Theta K$. est autem

 $N\Gamma \times MA : MA^{2} = \Lambda\Gamma \times KA : KA^{2}$ [Eucl. VI, 2; V, 18]; ex aequo igitur $N\Gamma \times MA : NB \times BM = \Lambda\Gamma \times KA : \Lambda\Theta \times \Theta K$ [Eucl. V, 22]. est autem $\Lambda\Gamma \times KA : \Lambda\Theta \times \Theta K = (\Gamma\Lambda : \Lambda\Theta) \times (AK : K\Theta)$ $= (ZA : A\Gamma) \times (H\Gamma : \GammaA) [Eucl. VI, 4]$ $= H\Gamma \times ZA : \GammaA^{2}.$

itaque $N\Gamma \times MA : NB \times BM = H\Gamma \times ZA : \Gamma A^{3}$. est autem

 $\Gamma N \times MA : NB \times BM$

 $=(\Gamma N \times MA: N \varDelta \times \varDelta M) \times (N \varDelta \times \varDelta M: NB \times BM)$ medio sumpto $N \varDelta \times \varDelta M$. itaque $H \Gamma \times ZA: \Gamma A^2$

 $= (\Gamma N \times AM; N \Delta \times \Delta M) \times (N \Delta \times \Delta M; NB \times BM).$

το ἀπό ΒΔ, ώς δὲ τὸ ὑπὸ ΝΔΜ πρός το ὑπο ΝΒΜ, τὸ ὑπὸ ΓΔΑ πρὸς τὸ ὑπὸ ΓΕΑ· τὸ ἄρα ὑπὸ ΗΓ, ΑΖ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΓ τὸν συγκείμενου ἔχει λόγου ἐκ τοῦ τοῦ ἀπὸ ΒΕ πρὸς τὸ ἀπὸ ΒΔ καὶ τοῦ ὑπὸ ΓΔΑ 5 πρὸς τὸ ὑπὸ ΓΕΑ.

NE'

Έλν τῶν ἀντιχειμένων δύο εὐθείαι ἐφαπτόμεναι συμπίπτωσι, και διὰ μὲν τῆς συμπτώσεως ἀχθῆ εὐθεία παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν, ἀπὸ δὲ τῶν ἁφῶν 10 διαχθῶσι παράλληλοι ταῖς ἐφαπτομέναις, προσβληθῶσι δὲ ἀπὸ τῶν ἁφῶν πρὸς τὸ αὐτὸ σημείον τῆς ἑτέρας τομῆς τέμνουσαι τὰς παραλλήλους, τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ἀποτεμνομένων πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης τετράγωνον λόγον ἕξει, ὃν το ὑπο 15 τῶν ἐφαπτομένων περιεχόμενον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ἡγμένης διὰ τῆς συμπτώσεως παρὰ τὴν τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύουσαν ἕως τῆς τομῆς.

Εστωσαν ἀντικείμεναι al ΑΒΓ, ΔΕΖ, έφαπτόμεναι
δὲ αὐτῶν al ΑΗ, ΗΔ, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ ΑΔ, καὶ ἀπο
20 μὲν τοῦ Η παρὰ τὴν ΑΔ ἥχθω ἡ ΓΗΕ, ἀπὸ δὲ τοῦ Α
παρὰ τὴν ΔΗ ἡ ΑΜ, ἀπὸ δὲ τοῦ Δ παρὰ τὴν ΑΗ
ἡ ΔΜ, εἰλήφθω δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΔΖ τομῆς
τὸ Ζ, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ ΑΝΖ, ΖΔΘ. λέγω, ὅτι
ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΓΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΗΔ, τὸ ἀπὸ ΑΔ
25 πρὸς τὸ ὑπὸ ΑΘ, ΝΔ.

ἤχθω γὰο διὰ τοῦ Ζ παρὰ τὴν ΑΔ ή ΖΛΚΒ.

έπει οὖν δέδεικται, ὅτι ἐστίν, ὡς τὸ ἀπὸ ΕΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, οῦτως τὸ ὑπὸ ΒΛΖ πρὸς το ἀπὸ

τοῦ τοῦ] τοῦ V; corr. Halley.
 23. Ante λέγω spatium
 4-5 litt. hab. V.

Sec.

uerum $N\Gamma \times AM : N\varDelta \times \varDelta M = EB^2 : B\varDelta^2$ [u. Eutocius] et

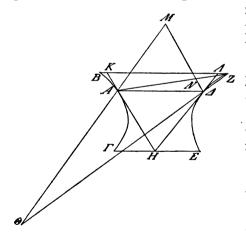
 $N \varDelta \times \varDelta M : NB \times BM = \Gamma \varDelta \times \varDelta A : \Gamma E \times EA$ [ibid.]; ergo

 $H\Gamma \times AZ : A\Gamma^2$

 $= (BE^2: B\Delta^2) \times (\Gamma\Delta \times \Delta A: \Gamma E \times EA).$

LV.

Si duae rectae oppositas contingentes concurrunt, et per punctum concursus recta ducitur rectae puncta contactus coniungenti parallela, a punctis contactus autem rectae contingentibus parallelae ducuntur, et a punctis contactus ad idem punctum alterius sectionis

rectae adcidunt parallelas secantes, rectangulum comprehensum partibus abscisis ad quadratum rectae puncta contactus coniungentis rationem habebit, quam rectangulum comprehensum contingentibus ad quadra-

tum rectae per punctum concursus ductae rectae puncta contactus coniungenti parallelae usque ad sectionem. sint oppositae $AB\Gamma$, ΔEZ easque contingentes AH, $H\Delta$, ducaturque $A\Delta$, et ab H rectae $A\Delta$ par-

ΔΛ, ἴση δὲ ή μὲν ΓΗ τῆ ΕΗ, ἡ δὲ ΒΚ τῆ ΛΖ. ώς ἄρα τὸ ἀπὸ ΓΗ πρὸς τὸ ἀπὸ ΗΔ, τὸ ὑπὸ ΚΖΛ πρός τὸ ἀπὸ ΛΔ. ἔστι δὲ καί, ὡς τὸ ἀπὸ ΔΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΗΑ, τὸ ἀπὸ ΔΛ πρὸς το ὑπὸ ΔΛ, ΑΚ. 5 δι' ίσου αρα, ώς τὸ ἀπὸ ΓΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΗΑ, το ύπὸ ΚΖΛ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΛ, ΑΚ. ὁ δὲ τοῦ ὑπο ΚΖΛ πρός το ύπὸ ΑΚ, ΔΛ λόγος ὁ συγκείμενός έστιν έκ τοῦ τῆς ΖΚ πρός ΚΑ καὶ τοῦ τῆς ΖΛ προς $\Lambda \Delta$. άλλ' ώς μέν ή ZK πρός KA, ή $A \Delta$ προς ΔN , 10 ώς δὲ ή ΖΛ πρός ΛΔ, ή ΑΔ πρός ΘΑ. ό άρα τοῦ άπὸ ΓΗ πρὸς τὸ ὑπὸ ΔΗΑ λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ τῆς ΑΔ πρός ΔΝ καί τοῦ τῆς ΔΑ πρός ΑΘ. σύγκειται δε και ό τοῦ ἀπὸ ΑΔ ποὸς τὸ ὑπὸ ΑΘ. ΝΔ λόγος έκ τῶν αὐτῶν Εστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΓΗ πρὸς 15 rò $\dot{\upsilon}\pi\dot{\upsilon}$ AH \varDelta , rò $\dot{a}\pi\dot{\upsilon}$ A \varDelta $\pi\rho\dot{\upsilon}_{S}$ rò $\dot{\upsilon}\pi\dot{\upsilon}$ N \varDelta , A Θ . [ανάπαλιν, ώς τὸ ὑπὸ ΑΗΔ πρὸς τὸ ἀπο ΓΗ, τὸ ύπο ΝΔ. ΑΘ πρός το άπο ΑΔ].

νς'.

² Εάν μιᾶς τῶν ἀντικειμένων δύο εὐθεῖαι ἐφαπ-20 τόμεναι συμπίπτωσι, διὰ δὲ τῶν ἁφῶν παφάλληλοι ἀχθῶσι ταῖς ἐφαπτομέναις, καὶ ἀπο τῶν ἁφῶν ποος το αὐτὸ σημεῖον τῆς ἑτέρας τομῆς ἀχθῶσιν εὐθεῖαι τέμνουσαι τὰς παφαλλήλους, τὸ πεφιεχόμενον ὀφθογώνιον ὑπὸ τῶν ἀποτεμνομένων λόγον ἕξει πρὸς το 25 ἀπὸ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης τετφάγωνον τὸν συγκείμενον ἔκ τε τοῦ, ὃν ἔχει τῆς ἐπιζευγνυούσης τὴν σύμπτωσιν καὶ τὴν διχοτομίαν ἡ μεταξὺ τῆς διχοτομίας καὶ τῆς ἑτέρας τομῆς πρὸς τὴν μεταξὺ τῆς αὐτῆς

^{16.} ἀνάπαλιν — 17. ΑΔ] deleo. 24. λόγον ἕξει] bis V; corr. pc.

allela ducatur ΓHE , ab A autem rectae ΔH parallela AM, a Δ autem rectae AH parallela ΔM , et in sectione ΔZ sumatur punctum aliquod Z, ducanturque ANZ, $Z\Delta\Theta$. dico, esse

 $\Gamma H^{2}: AH \times H \varDelta = A \varDelta^{2}: A\Theta \times N \varDelta.$

nam per Z rectae $A \Delta$ parallela ducatur $Z \Lambda K B$. quoniam igitur demonstratum est, esse

 $EH^2: H\varDelta^2 = B\Lambda \times \Lambda Z: \varDelta\Lambda^2$ [prop. XX], et $\Gamma H = EH$, $BK = \Lambda Z$ [II, 38; Eucl. VI, 4], erit $\Gamma H^2: H\varDelta^3 = KZ \times Z\Lambda : \Lambda\varDelta^3$. uerúm etiam $\varDelta H^2: \varDelta H \times H\Lambda = \varDelta\Lambda^2: \varDelta\Lambda \times \Lambda K$ [Eucl. VI, 2]; ex aequo igitur [Eucl. V, 22]

 $\Gamma H^2: \varDelta H \times H A = K Z \times Z A: \varDelta A \times A K.$ uerum

 $KZ \times Z\Lambda : AK \times \Delta\Lambda = (ZK : KA) \times (Z\Lambda : \Lambda\Delta).$ est autem $ZK : KA = A\Delta : \Delta N$,

 $Z \Lambda : \Lambda \Delta = \Lambda \Delta : \Theta \Lambda$ [Eucl. VI, 4]; itaque $\Gamma H^3 : \Delta H \times H \Lambda = (\Lambda \Delta : \Delta N) \times (\Delta \Lambda : \Lambda \Theta)$. est autem

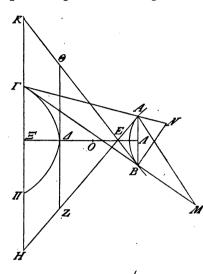
 $A \Delta^2 : A \Theta \times N \Delta = (A \Delta : \Delta N) \times (\Delta A : A \Theta).$ ergo $\Gamma H^2 : A H \times H \Delta = A \Delta^2 : N \Delta \times A \Theta.$

LVI.

Si duae rectae alteram oppositarum contingentes concurrunt, et per puncta contactus contingentibus parallelae ducuntur, a punctis contactus autem ad idem punctum alterius sectionis rectae ducuntur secantes parallelas, rectangulum comprehensum partibus abscisis ad quadratum rectae puncta contactus coniungentis rationem habebit compositam ex ea, quam habet rectae punctum concursus punctumque medium τομῆς καὶ τῆς συμπτώσεως δυνάμει, καὶ τοῦ, ον ἔχει τὸ ὑπο τῶν ἐφαπτομένων περιεχόμενον πρός τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ἀπὸ τῆς τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνυούσης. ἔστωσαν ἀντικείμεναι αί ΑΒ, ΓΔ, ὧν κέντρον τὸ Ο, 5 ἐφαπτόμεναι δὲ αί ΑΕΖΗ, ΒΕΘΚ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΑΒ καὶ δίχα τετμήσθω κατὰ τὸ Λ, καὶ ἐπιζευχθεῖσα ἡ ΛΕ διήχθω ἐπὶ τὸ Δ, καὶ ἤχθω ἀπὸ τοῦ Α παρὰ τὴν ΒΕ ἡ ΑΜ, ἀπὸ δὲ τοῦ Β παρὰ τὴν ΑΕ ἡ ΒΝ, εἰλήφθω δέ τι σημεῖον ἐπὶ τῆς ΓΔ τομῆς τὸ Γ, καὶ 10 ἐπεζεύχθωσαν αἰ ΓΒΜ, ΓΑΝ. λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ ΒΝ, ΑΜ πρὸς τὸ ἀπὸ ΑΒ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τοῦ τοῦ ἀπὸ ΔΔ πρὸς τὸ ἀπὸ ΔΕ καὶ τοῦ ὑπὸ ΔΕΒ πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ ἀπὸ ΔΒ, τουτέστι τὸ ὑπὸ ΔΑΒ.

ἄρα, ώς τὸ ἀπὸ ΒΘ πρὸς τὸ ἀπὸ ΘΔ, τὸ ἀπὸ ΒΚ πρὸς τὸ ὑπὸ ΠΚΓ. ἴσον δὲ τὸ μὲν ἀπὸ ΘΔ τῷ ὑπὸ ΘΔΖ, τὸ δὲ ὑπὸ ΠΚΓ τῷ ὑπὸ ΚΓΗ· ἔστιν ἄρα, ὡς τὸ ἀπὸ ΒΘ πρὸς τὸ ὑπὸ ΘΔΖ, τὸ ἀπὸ ΒΚ πρὸς
25 τὸ ὑπὸ ΚΓΗ. ἔστι δὲ καί, ὡς τὸ ὑπὸ ΖΛ, ΘΒ πρὸς

5. AEZH] p; AEHZ V, H e corr. m. 1; AENZ cv. 12. $\hat{\epsilon}_{X}$] om. V (extr. lin.); corr. p ($\hat{\epsilon}_{X} \tau \epsilon$). $\tau o \tilde{v} \tau o \tilde{v}$] scripsi, $\tau o \tilde{v}$ V. 14. $\dot{v}\pi \delta$] bis V (extr. et initio lineae); corr. cp. 16. $H\Gamma K$] Halley; ΓHK V, $K\Gamma H$ p. $\Theta \Delta Z$] p, $\Delta \Theta Z$ V. $\hat{\epsilon} \sigma \eta - 17$. AB] deleo. 17. $\hat{\epsilon}\sigma\eta \hat{\epsilon}\sigma\tau \hat{\epsilon}$] om. p. $\Theta \Delta] \Delta \delta$ V; corr. p; $\Lambda \Delta c. \Xi H$] ZH V; corr. p. 18. ΓK] pcv, $K e \text{ corr. m. 1 V. 19. } \Delta \Gamma$] ΔE V; corr. p. 20. $BE\Theta$] BE V; corr. Halley. 22. $\pi \varrho \delta s$] bis V (extr. et init. lin.); corr. pc. 23. $K\Gamma H$] ΓKH V; corr. p. coniungentis pars inter punctum medium alteramque sectionem posita ad rectam inter eandem sectionem punctumque concursus positam potentia, eaque, quam

habet rectangulum contingentibus comprehensum ad quartam partem quadrati rectae puncta contactus coniungentis. sint oppositae AB, $\Gamma \varDelta$, quarum centrum sit O, contingentes autem

 $AEZH, BE\Theta K,$ ducaturque AB et in Λ in duas partes aequales secetur, ducta autem ΛE ad Λ producatur, et

ab A rectae BE parallela ducatur AM, a B autem rectae AE parallela BN, sumaturque in sectione $\Gamma \Delta$ punctum aliquod Γ , et ducantur ΓBM , ΓAN . dico, esse $BN \times AM: AB^2 = (A\Delta^2: \Delta E^2) \times (AE \times EB: \frac{1}{4}AB^2)$ $= (A\Delta^2: \Delta E^2) \times (AE \times EB: AA \times AB).$

ducantur enim a Γ , Δ rectae AB parallelae $H\Gamma K, \Theta \Delta Z$; manifestum igitur, esse et $\Theta \Delta = \Delta Z$ et $K\Xi = \Xi H$ [Eucl. VI, 4]. uerum etiam $\Xi\Gamma = \Xi \Pi$ [I, 47]; itaque etiam $\Gamma K = H\Pi$. et quoniam oppositae sunt $AB, \Delta \Gamma$, contingentes autem $BE\Theta, \Theta \Delta$, et KHrectae $\Delta \Theta$ parallela, erit [prop. XVIII]

 $B\Theta^2: \Theta \varDelta^2 = BK^2: \Pi K \times K\Gamma.$

Apollonius, ed. Heiberg.

est autem $\Theta \Delta^2 = \Theta \Delta \times \Delta Z$, $\Pi K \times K\Gamma = K\Gamma \times \Gamma H$; itaque $B\Theta^2 : \Theta \Delta \times \Delta Z = BK^2 : K\Gamma \times \Gamma H$. uerum etiam $ZA \times \Theta B : \Theta B^2 = HA \times KB : KB^2$ [Eucl. VI, 2, 4; V, 12]; ex aequo igitur $AZ \times \Theta B : \Theta \Delta \times \Delta Z = KB \times AH : K\Gamma \times \Gamma H$

[Eucl. V, 22]. est autem, medio sumpto $\Theta E \times EZ$, $AZ \times \Theta B : \Theta \Delta \times \Delta Z$

 $= (AZ \times \Theta B: \Theta E \times EZ) \times (\Theta E \times EZ: \Theta \Delta \times \Delta Z).$ et $AZ \times \Theta B: \Theta E \times EZ = A\Delta^2: \Delta E^2$ [Eucl. VI, 4; V, 12, 16],

 $\Theta E \times EZ : \Theta \Delta \times \Delta Z = AE \times EB : A\Delta \times \Delta B$ [u. Pappi lemma XIII]; itaque

 $AH \times BK : K\Gamma \times \Gamma H$

 $= (\Lambda \varDelta^2 : \varDelta E^2) \times (AE \times EB : A\Lambda \times \Lambda B).$ est autem

 $AH > KB : K\Gamma > \Gamma H = (BK : K\Gamma) > (AH : H\Gamma).$ uerum $KB : K\Gamma = MA : AB, AH : H\Gamma = BN : BA$ [Eucl. VI, 4]. ergo

 $(MA:AB) \times (NB:BA)$ = $(A\Delta^2:\Delta E^2) \times (AE \times EB:AA \times AB)$ = $AM \times BN:AB^2$.